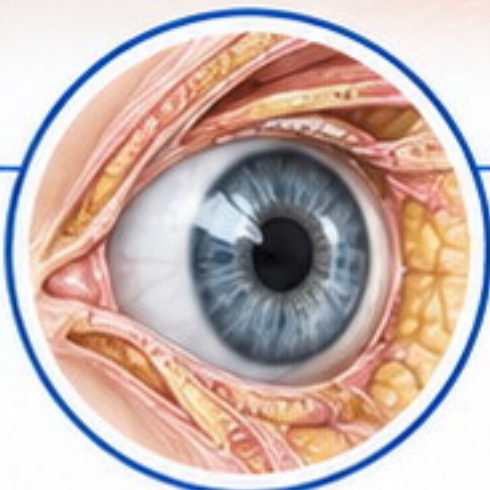
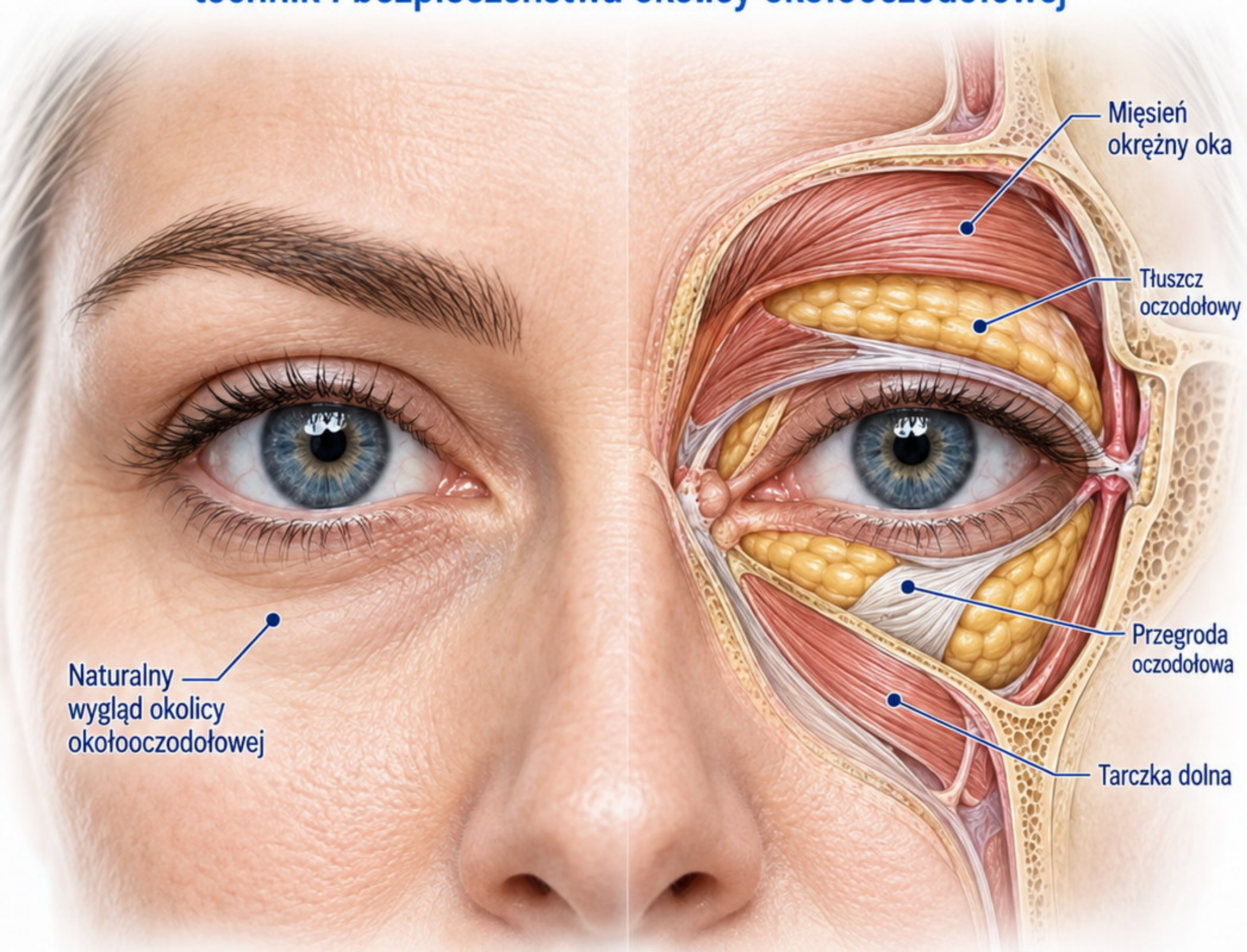

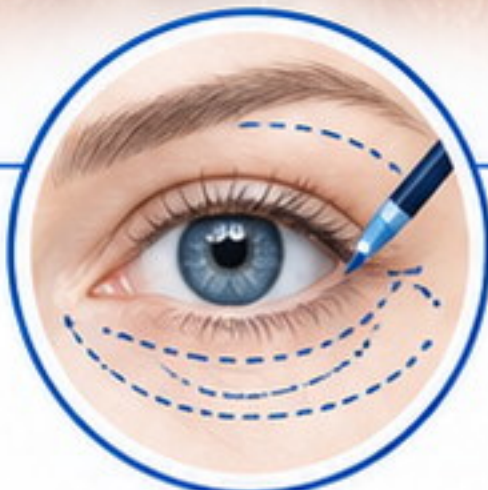
150 PROFESJONALNYCH DIAGRAMÓW BLEFAROPLASTYKI

Wizualna biblioteka anatomii, planowania,
technik i bezpieczeństwa okolicy okołoczodołowej

ANATOMIA

Szczegółowe ilustracje
struktur anatomicznych

PLANOWANIE

Precyzyjne wskazówki
dla indywidualnego
podejścia

BEZPIECZEŃSTWO

Sprawdzone zasady
i praktyczne rozwiązania
dla lepszych wyników

INFORMACJE O MATERIALE

© 2026 150 Profesjonalnych Diagramów Blefaroplastyki.
Wszelkie prawa zastrzeżone.

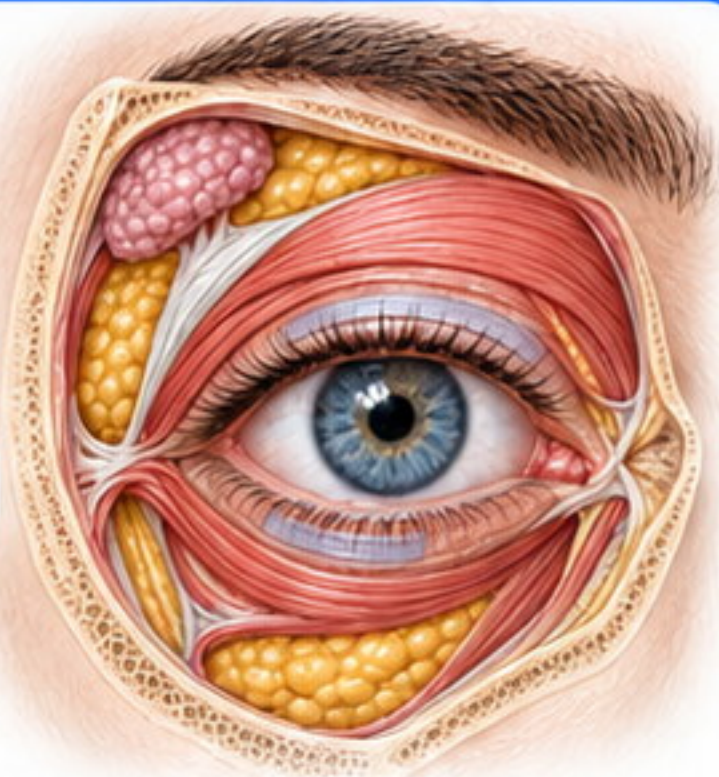
Materiał przeznaczony jest do celów edukacyjnych dla lekarzy i personelu medycznego. Diagramy mają wspierać naukę, powtarzanie wiedzy oraz komunikację podczas konsultacji. Nie zastępują specjalistycznego szkolenia chirurgicznego, badania pacjenta, indywidualnej kwalifikacji ani obowiązujących procedur klinicznych.

Anatomia, wskazania, techniki operacyjne i postępowanie okołooperacyjne mogą różnić się zależnie od pacjenta, doświadczenia operatora oraz przyjętego standardu postępowania.

SPIS TREŚCI

01

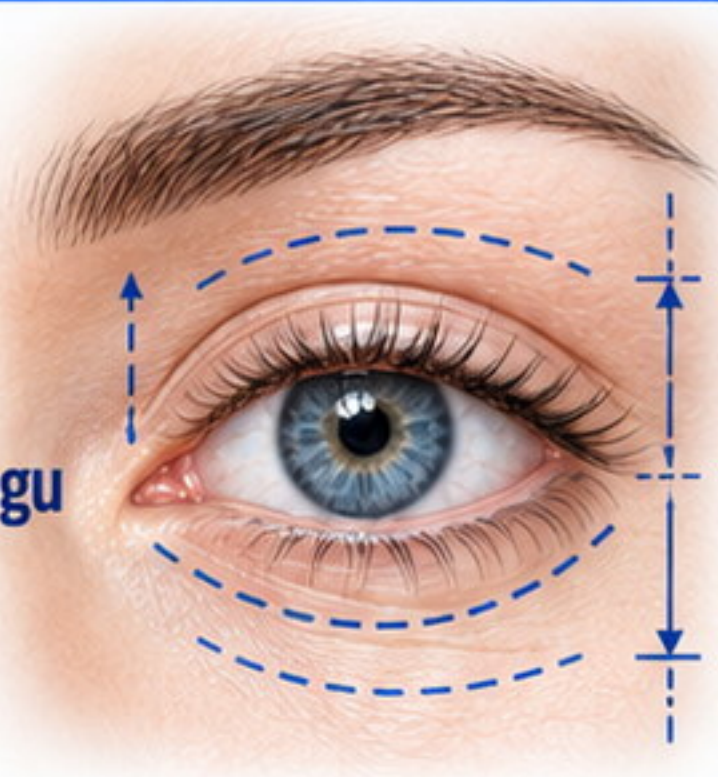
Anatomia okolicy okołoczodołowej
— str. 04

Anatomia warstwowa • powieki • oczodół • mięśnie • tłuszcz • aparat łzowy • unaczynienie • unerwienie

02

Ocena pacjenta i planowanie zabiegu
— str. 30

Ocena górnej i dolnej powieki • proporcje • asymetria • testy funkcjonalne • dokumentacja • kwalifikacja

03

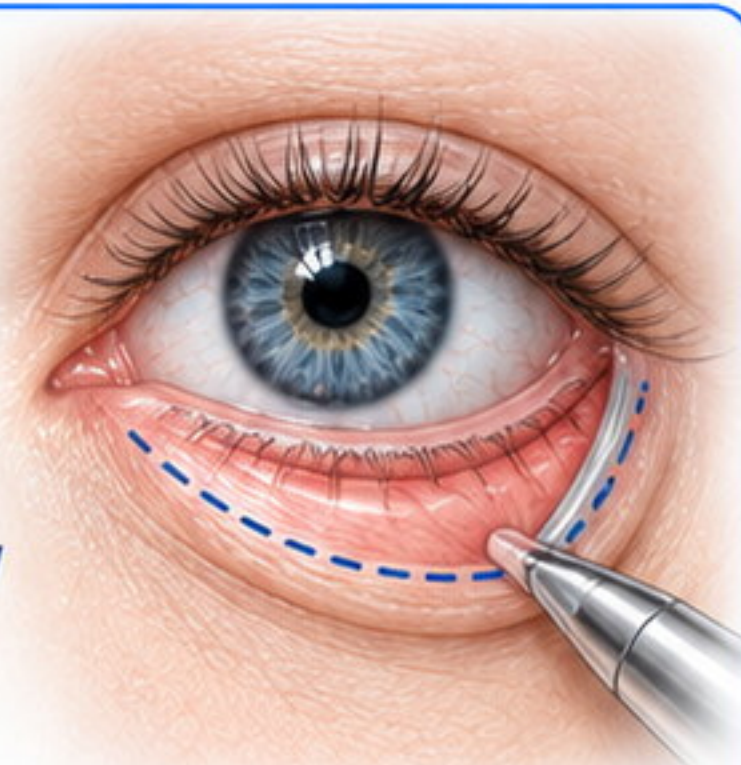
Blefaroplastyka powieki górnej
— str. 56

Cele zabiegu • oznaczenia • fałd powiekowy • skóra • tłuszcz • mięsień • zasady planowania

04

Blefaroplastyka powieki dolnej i kompleks boczny
— str. 82

Dostępy • przedziały tłuszczowe • podparcie powieki • kantoeksja • kantoplastyka • kontur

05

Bezpieczeństwo, powikłania i postępowanie okołooperacyjne
— str. 108

Ochrona oka • ryzyko • objawy alarmowe • gojenie • obrzęk • blizna • profilaktyka

06

Zabiegi uzupełniające, konsultacja i edukacja pacjenta
— str. 134

Laser CO₂ • jakość skóry • cienie pod oczami • konsultacja • oczekiwania • rekonwalescencja

Każdy moduł zawiera 25 diagramów.
Każda kolejna strona ma własny tytuł i numer.

JAK KORZYSTAĆ Z TEJ BIBLIOTEKI

150 diagramów. Jeden cel: zobaczyć, zrozumieć i wyjaśnić więcej.

Okolica okołoczodołowa łączy delikatną anatomię, funkcję i estetykę. Dlatego wiele zagadnień łatwiej zrozumieć na dobrze przygotowanym diagramie niż w długim opisie.

Ta biblioteka została podzielona na sześć części prowadzących od anatomii i oceny pacjenta, przez najważniejsze koncepcje blefaroplastyki, aż po bezpieczeństwo, rekonwalescencję i komunikację z pacjentem.

Możesz korzystać z diagramów podczas nauki, powtórek, dyskusji klinicznych oraz jako wizualnego wsparcia podczas konsultacji.

UCZ SIĘ

Powtarzaj anatomię i kluczowe pojęcia.

PLANUJ

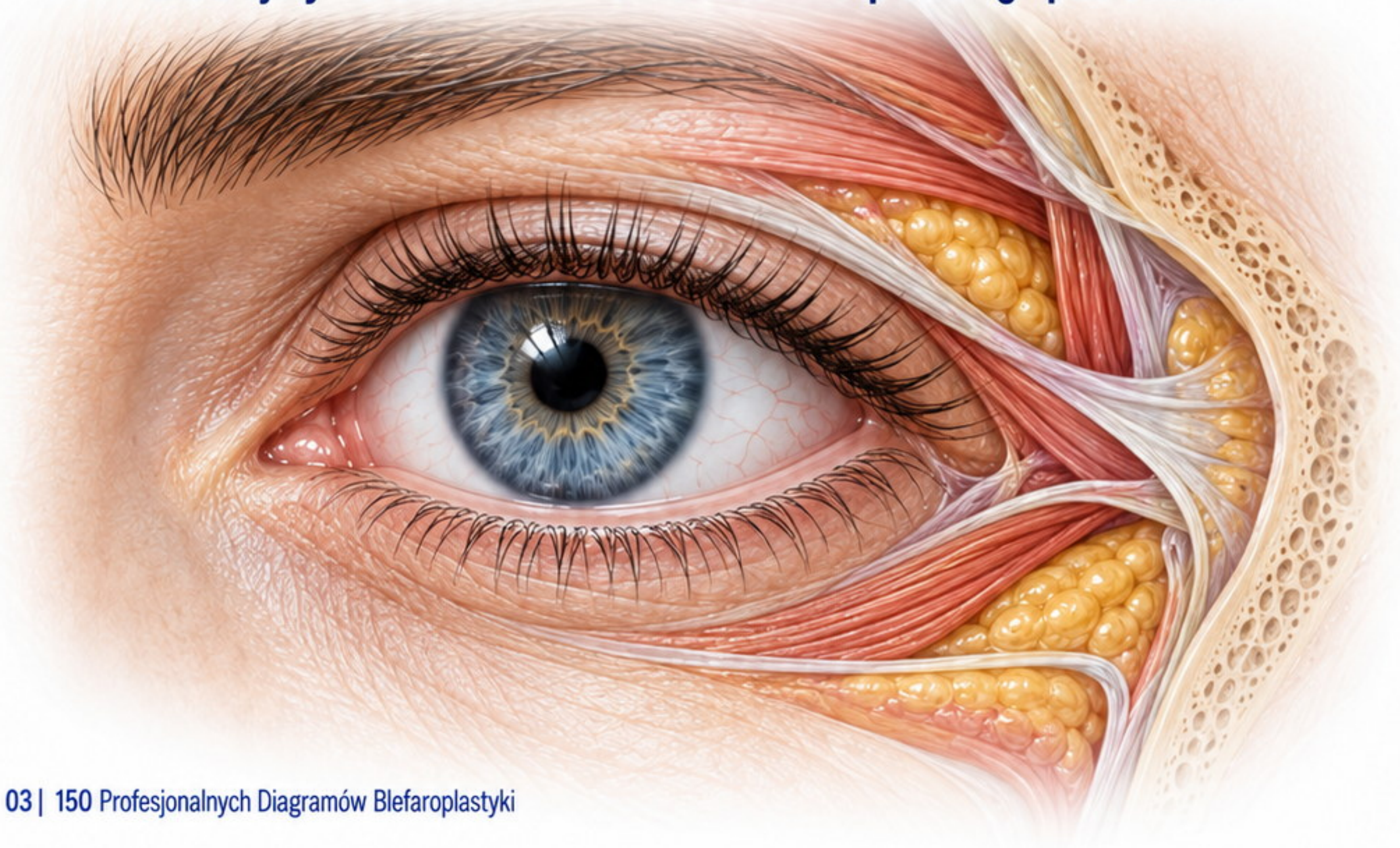
Porządkuj ocenę i sposób myślenia klinicznego.

WYJAŚNIAJ

Pokazuj pacjentowi złożone zagadnienia prostym językiem.

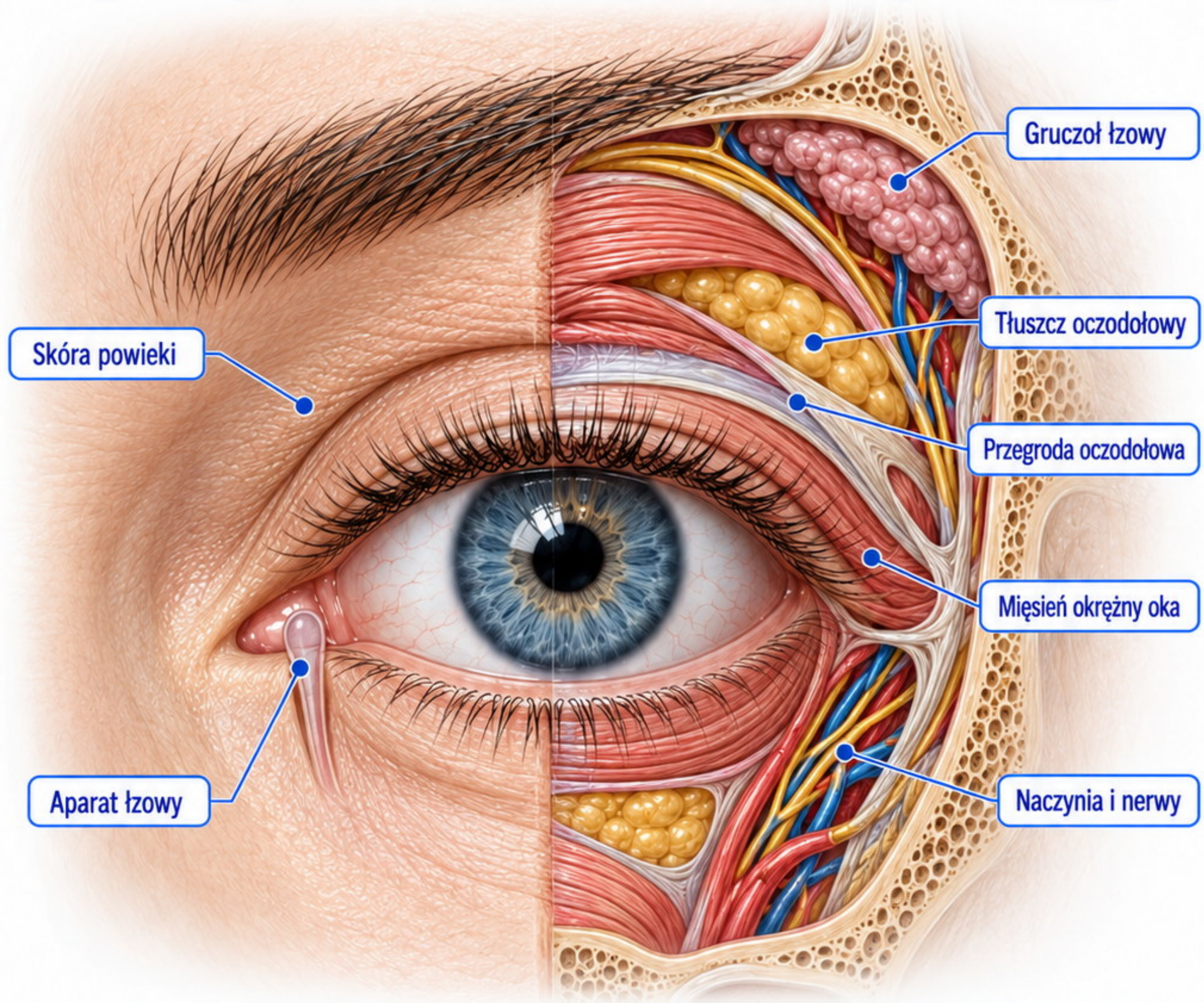
Zacznijmy od anatomii — fundamentu bezpiecznego planowania.

MODUŁ 01

ANATOMIA OKOLICY

OKOŁOOCZODŁOWEJ

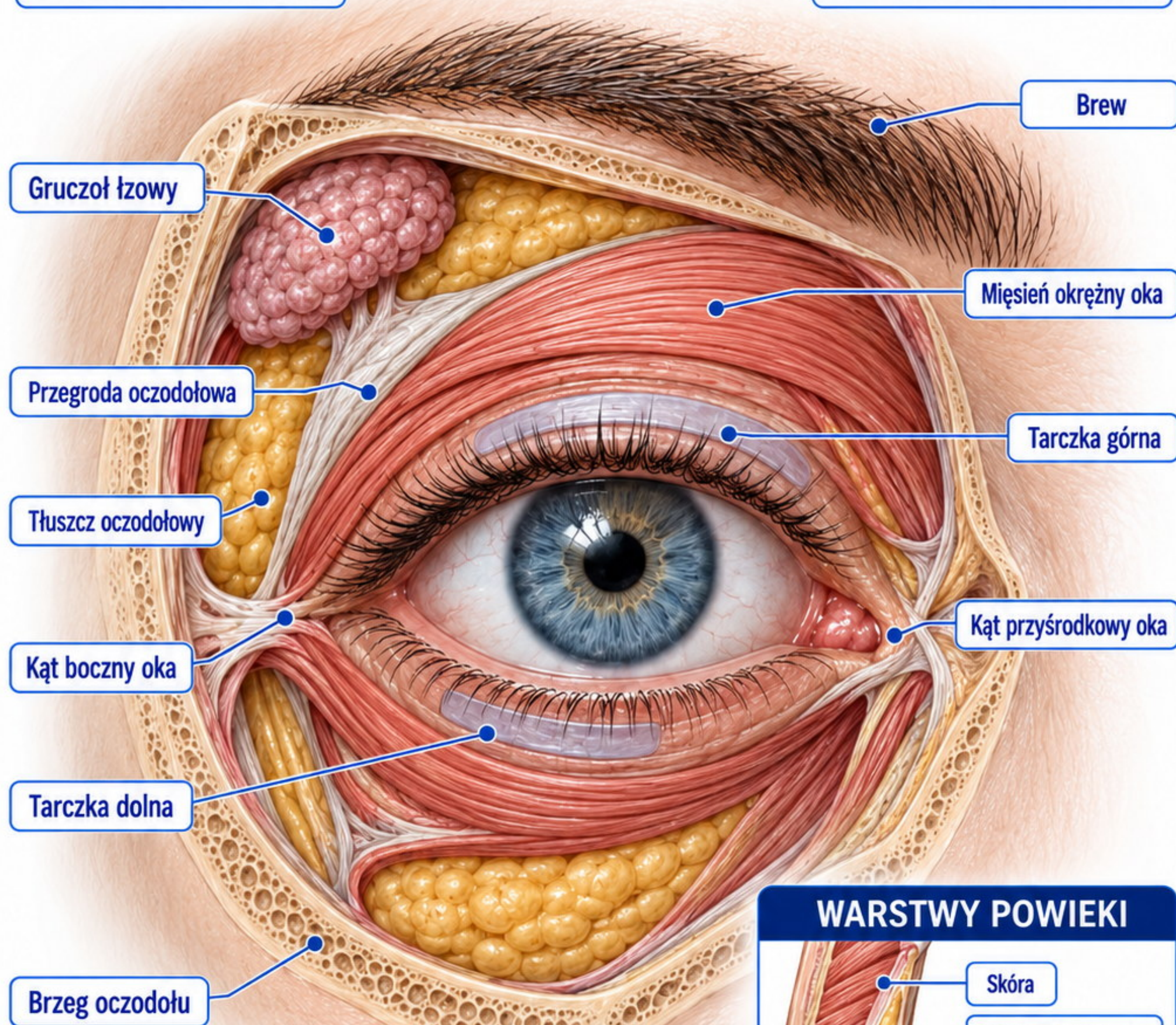
Zanim ocenimy nadmiar skóry, przepukliny tłuszczowe czy podparcie bocznego kąta oka, trzeba dokładnie wiedzieć, co znajduje się pod powierzchnią.

W tym module zobaczysz warstwy powiek, mięśnie, przegrody, tłuszcz oczodołowy, struktury podporowe, aparat łzowy, naczynia i nerwy.

ANATOMIA OGÓLNA OKOLICY OKOŁOOCZODŁOWEJ

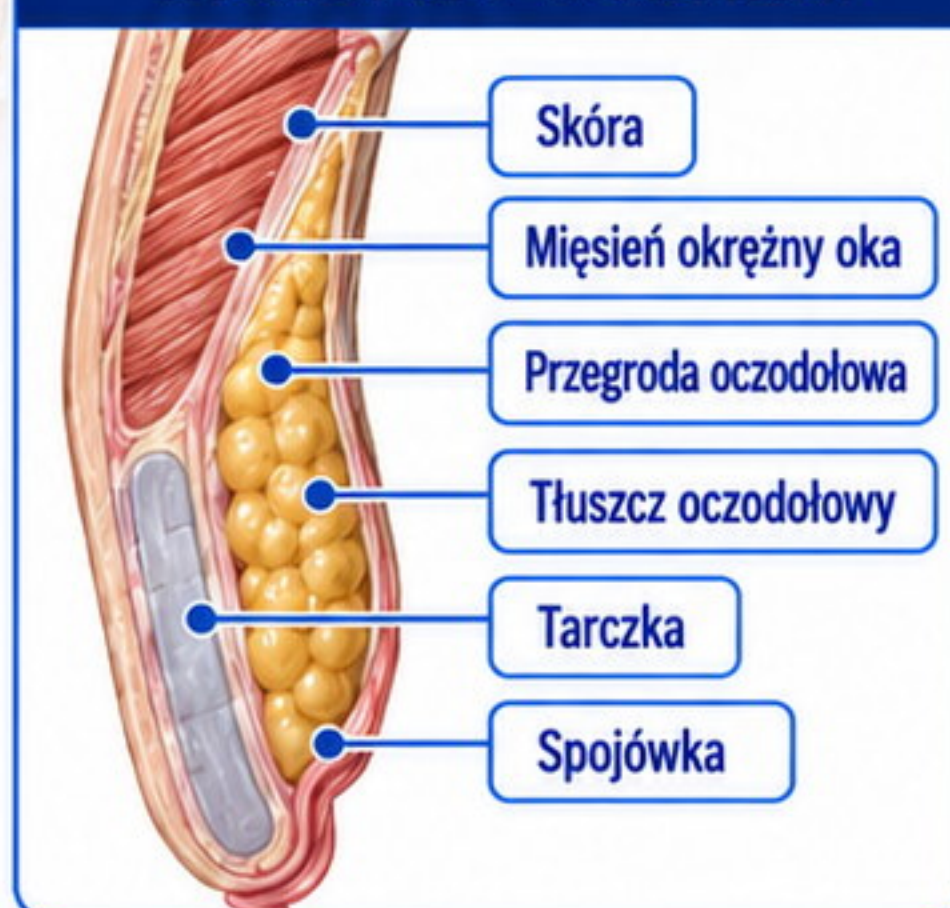
BOCZNIE • SKRONIOWO

PRZYŚRODKOWO • NOSOWO

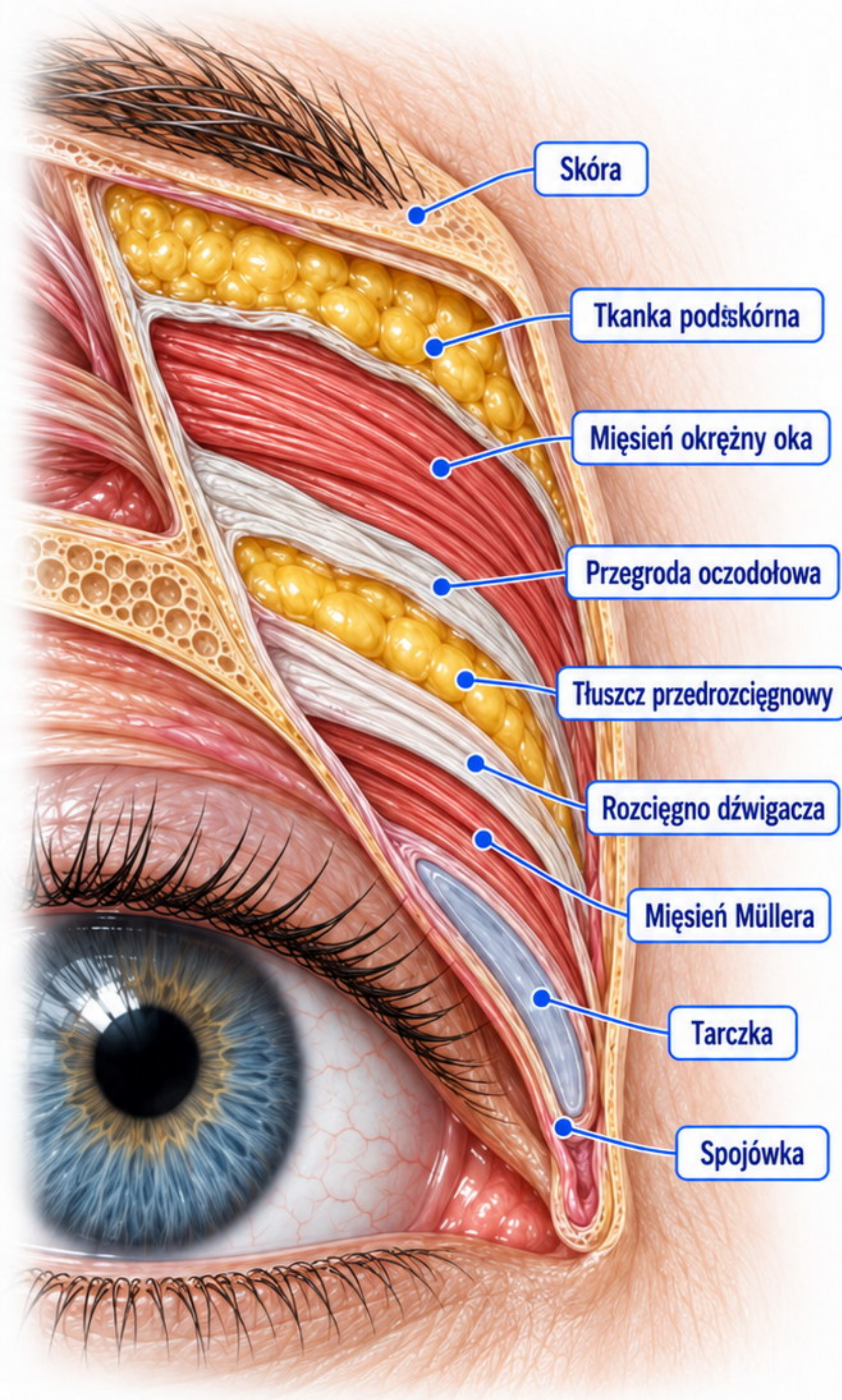

Orientacja przestrzenna struktur jest podstawą prawidłowej oceny okolicy okołoczodołowej.

WARSTWY POWIEKI

WARSTWY POWIEKI GÓRNEJ

OD POWIERZCHNI DO WNĘTRZA

1

Skóra

2

Tkanka podskórna

3

Mięsień okrężny oka

4

Przegroda oczodołowa

5

Tłuszcz przedrozęgnowy

6

Rozięgno dźwigacza

7

Mięsień Müllera

8

Tarczka

9

Spojówka

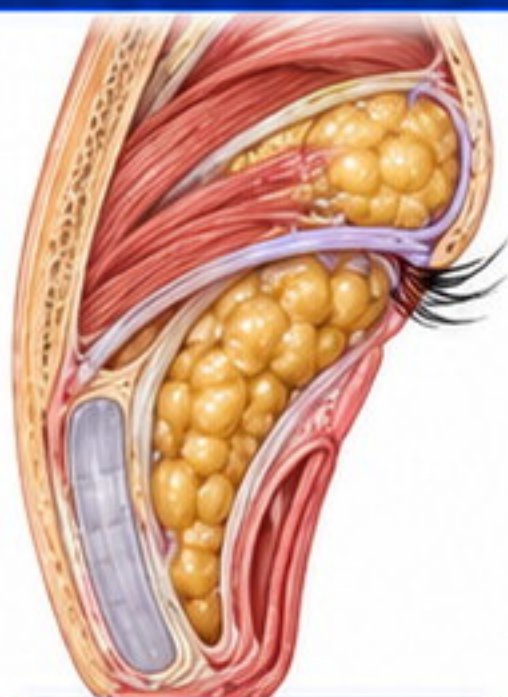

Dlaczego to ważne?

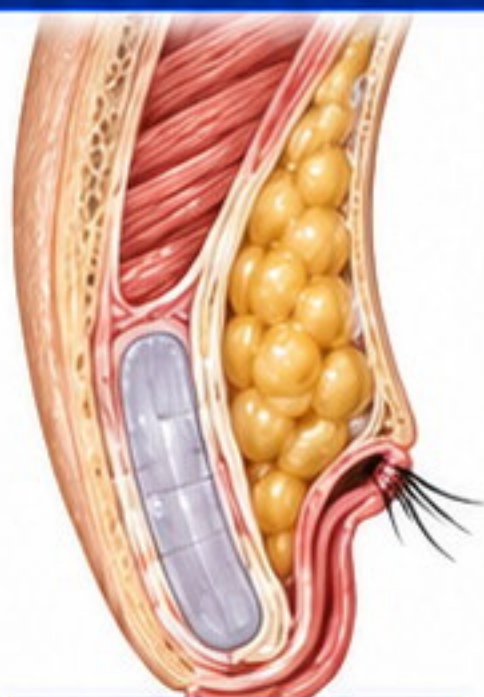
Każda warstwa ma inną funkcję i inne znaczenie podczas planowania zabiegów powieki górnej.

WARSTWY POWIEKI DOLNEJ

POWIEKA GÓRNA ≠ POWIEKA DOLNA

Powieka górna

Powieka dolna

Podobna budowa warstwowa
nie oznacza identycznych
relacji anatomicznych.

Spojówka

Tarczka dolna

Powięź kapsulopalpebralna

Przedziały tłuszczowe

Przegroda oczodołowa

Mięsień okrężny oka

Skóra

ANATOMIA MIĘŚNIA OKRĘŻNEGO OKA

BOCZNIE • SKRONIOWO

PRZYŚRODKOWO • NOSOWO

CZĘŚĆ OCZODOŁOWA

CZĘŚĆ PRZEDPRZEGRODOWA

CZĘŚĆ PRZEDTARCZKOWA

Ścięgno kątowe przyśrodkowe

Śzew powiekowy boczny

Ścięgno kątowe boczne

GŁÓWNA FUNKCJA

Zamykanie powiek i udział w mechanice mrugania.

RELACJE MIĘDZY WARSTWAMI

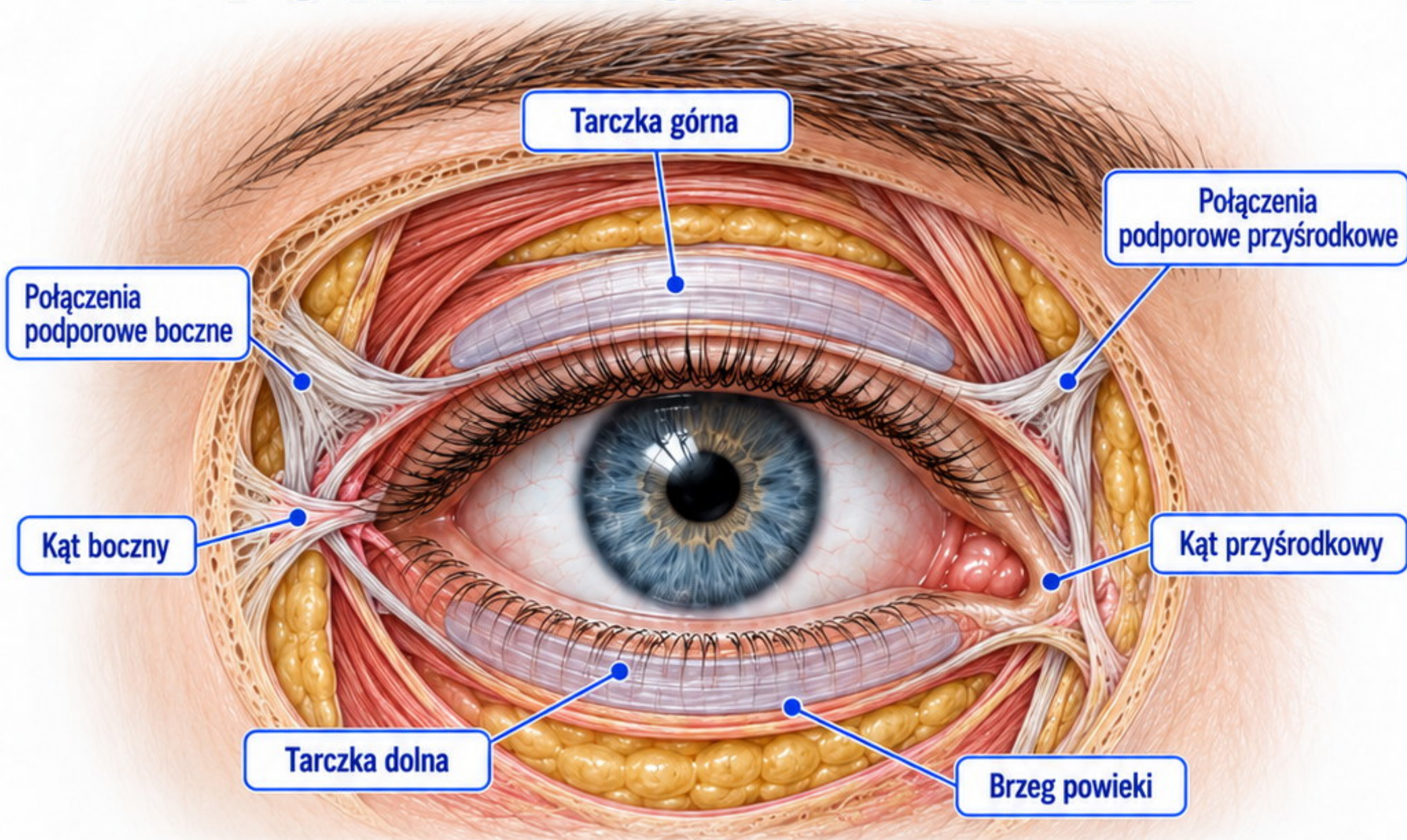
Skóra

Mięsień okrężny

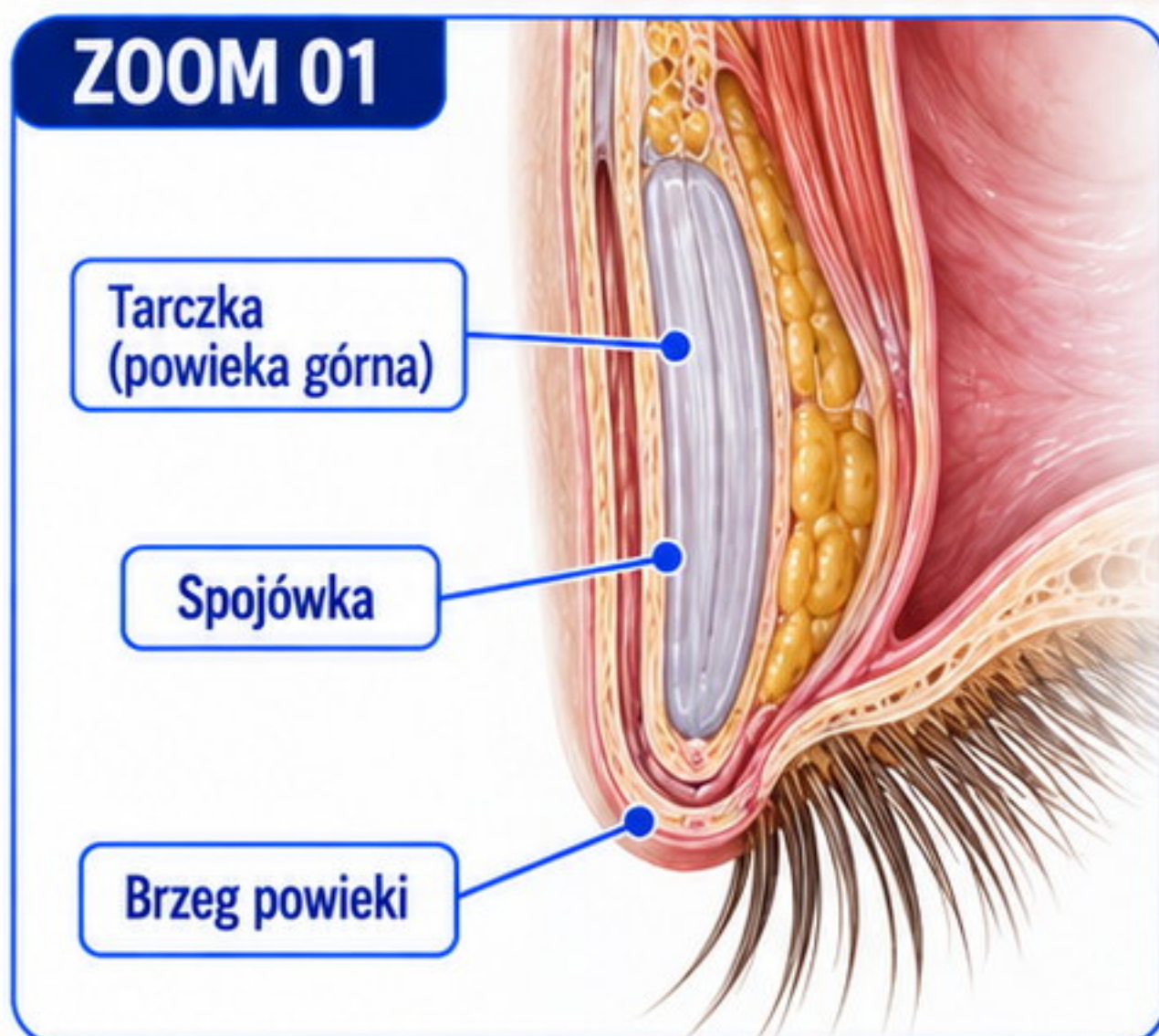
Przegroda

Tarczka

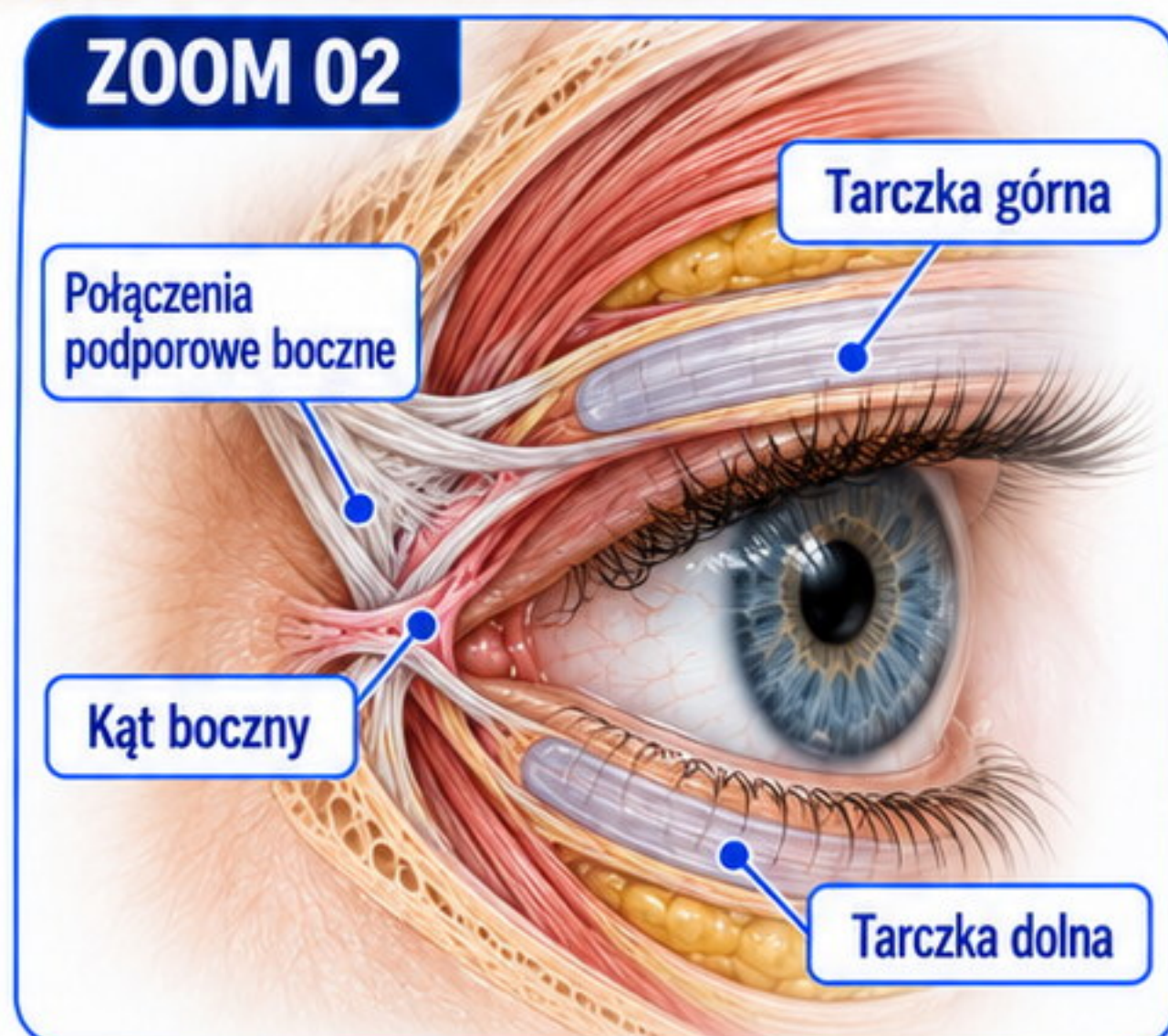
TARCZKI POWIEKOWE I STABILNOŚĆ POWIEKI

ZOOM 01

ZOOM 02

TARCZA = ELEMENT PODPOROWY POWIEKI

Tarczka pomaga utrzymać kształt i stabilność powieki oraz stanowi punkt odniesienia dla wielu struktur anatomicznych.

PRZEGRODA OCZODOŁOWA – GRANICA MIĘDZY POWIEKĄ A OCZODOŁEM

BOCZNIE • SKRONIOWO

Brzeg oczodołu

Tłuszcz oczodołowy

Przegroda oczodołowa

Przegroda oczodołowa

Tłuszcz oczodołowy

Brzeg oczodołu

Rozciągnio dźwigacza

Mięsień okrężny oka

Tarcza

Mięsień okrężny oka

Powięź kapsulopalpebralna

PRZYŚRODKOWO • NOSOWO

CO ROBI PRZEGRODA?

Przegroda oczodołowa tworzy włóknistą barierę pomiędzy tkankami powieki a zawartością oczodołu.

PORÓWNANIE ANATOMICZNE

PRZEGRODA NAPIĘTA

Tłuszcz oczodołowy pozostaje za przegrodą.

UWYPUKLENIE TŁUSZCZU

Oslabiona przegroda umożliwia uwypuklenie tłuszczu ku przodowi.

KLUCZOWA INFORMACJA

Relacja między przegrodą a tłuszczem wpływa na wygląd konturu powiek.

PRZEDZIAŁY TŁUSZCZOWE POWIEKI GÓRNEJ

BOCZNIE • SKRONIOWO

PRZYŚRODKOWO • NOSOWO

Gruczoł łzowy

Centralny / przedrozęgnowy
przedział tłuszczowy

Przyśrodkowy
przedział tłuszczowy

WIDOK Z BOKU (PRZEKRÓJ)

Tłuszcz za przegrodą
oczodołową

Przegroda oczodołowa

WAŻNE ROZRÓŻNIENIE

Gruczoł łzowy nie jest przedziałem tłuszczowym. Jego lokalizacja i wygląd powinny być rozpoznawane oddzielnie.

Nie każde uwypuklenie w bocznej części górnej powieki wynika z obecności tłuszczu.

PRZEDZIAŁY TŁUSZCZOWE POWIEKI DOLNEJ

Prawidłowy wygląd zewnętrzny

Przedziały tłuszczowe
(powłoki anatomiczne)

Przedział
przyśrodkowy

Przedział
centralny

Przedział
boczny

PRZEKRÓJ — RELACJE ANATOMICZNE

Mięsień okrężny oka

Powięź kapsulopalpebralna

Przegroda oczodołowa

Brzeg oczodołu

Uwypuklenie tłuszczu może
być nierównomierne i różnić się
między przedziałami.

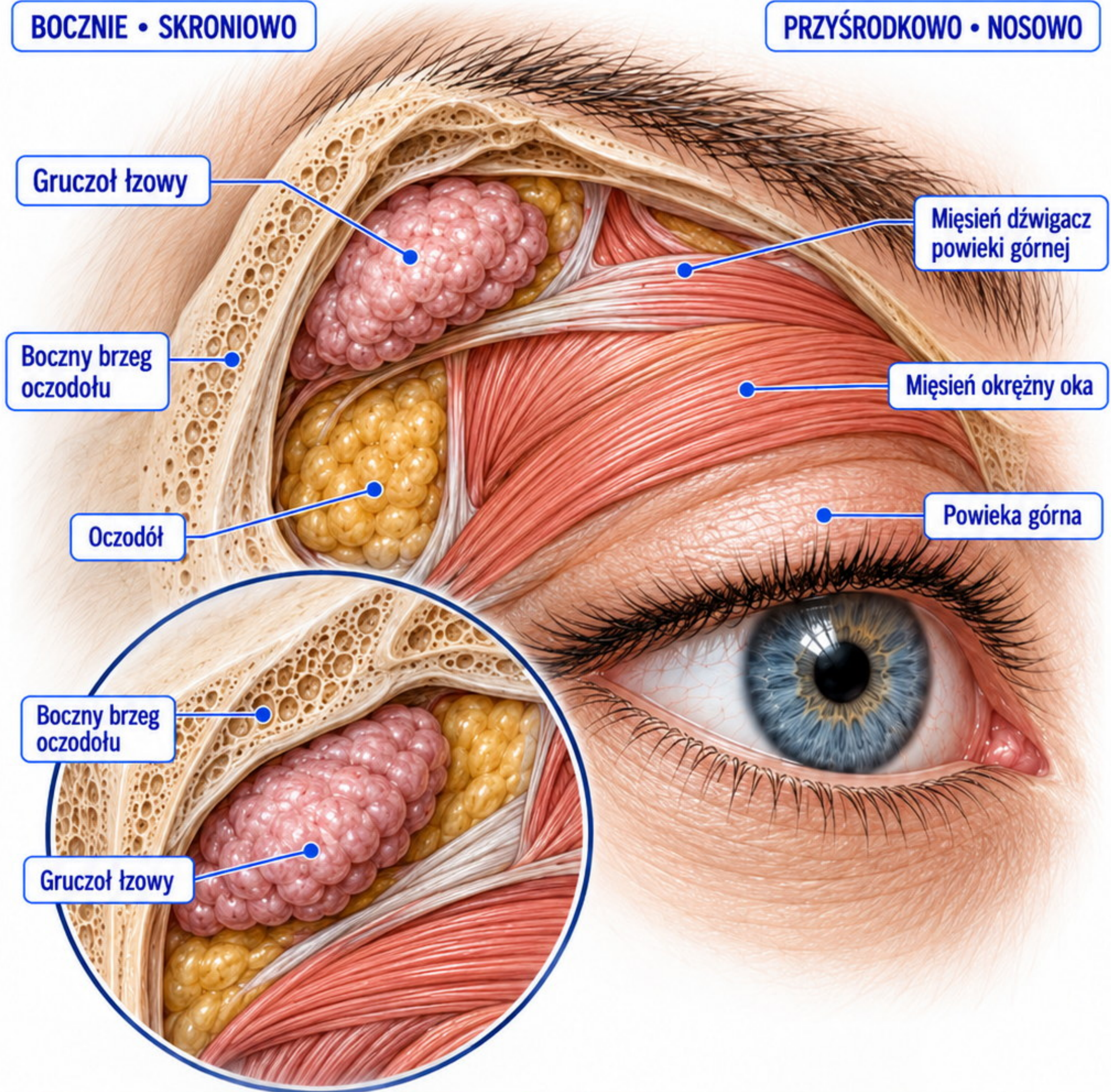
TRZY PRZEDZIAŁY — RÓŻNE POŁOŻENIE — RÓŻNY WPŁYW NA KONTUR

Materiał edukacyjny przeznaczony wyłącznie do celów szkoleniowych.
Nie stanowi wskazania do automatycznego leczenia.

GRUCZOŁ ŁZOWY – POŁOŻENIE I RELACJE ANATOMICZNE

BOCZNIE • SKRONIOWO

PRZYŚRODKOWO • NOSOWO

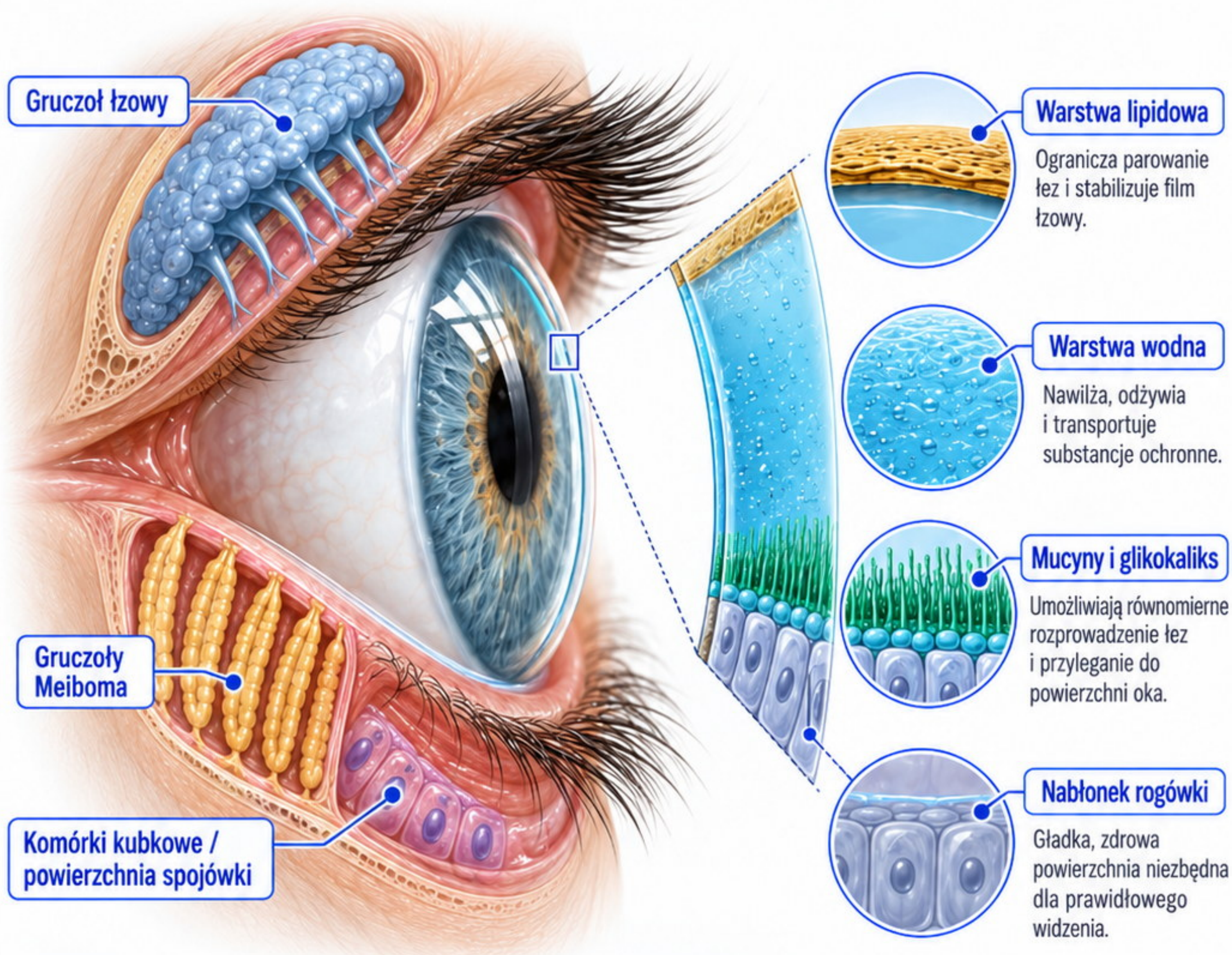
GDZIE SIĘ ZNAJDUJE?

Gruczoł łzowy leży w górno-bocznej części oczodołu i uczestniczy w produkcji warstwy wodnej filmu łzowego.

DLACZEGO MA ZNACZENIE?

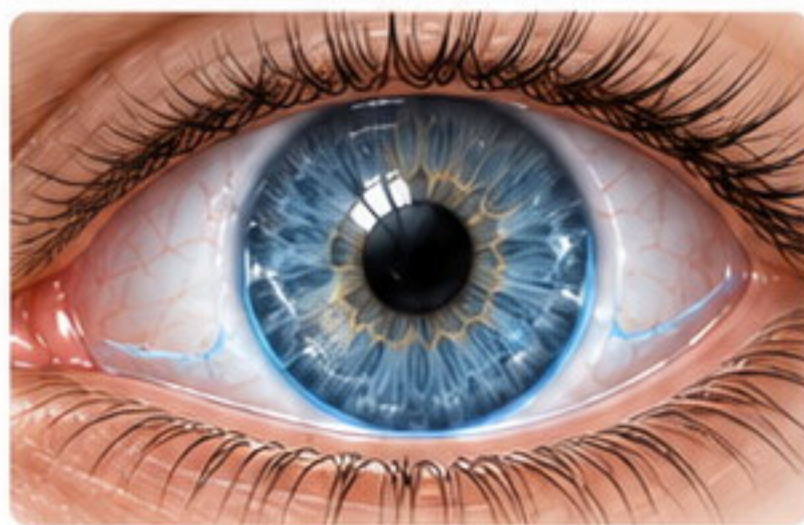
Zmiana położenia gruczołu może wpływać na kontur bocznej części powieki górnej.

ANATOMIA FILMU ŁZOWEGO

Oko zamknięte

Film łzowy równomiernie rozprowadza się po powierzchni oka podczas mrugania.

Oko otwarte

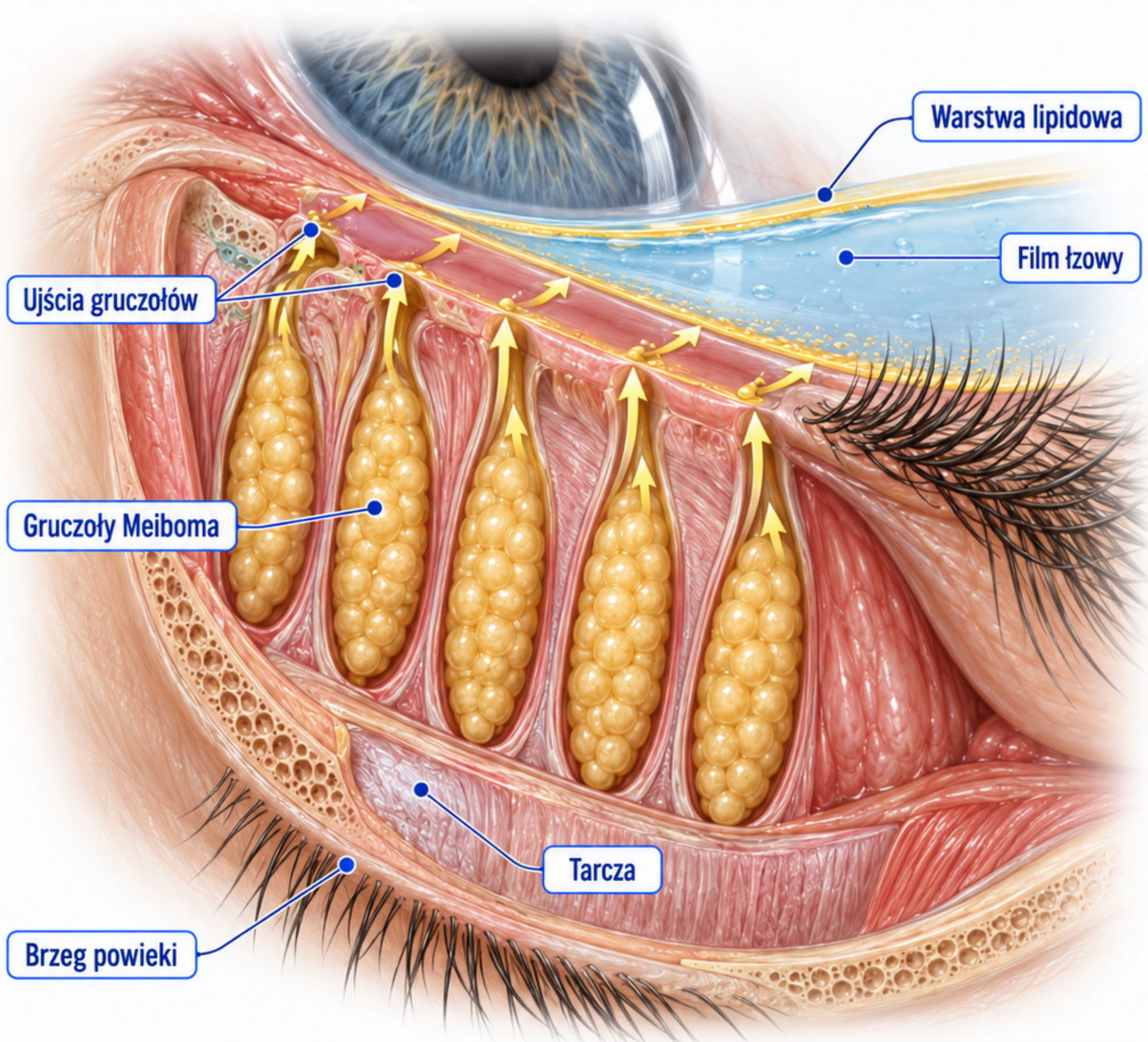
Stabilny film łzowy utrzymuje gładką, przezroczystą powierzchnię rogówki.

Prawidłowe mruganie i stabilny film łzowy pomagają chronić rogówkę.

KLUCZOWE FUNKCJE

- Nawilżenie
- Ochrona powierzchni oka
- Gładka powierzchnia optyczna

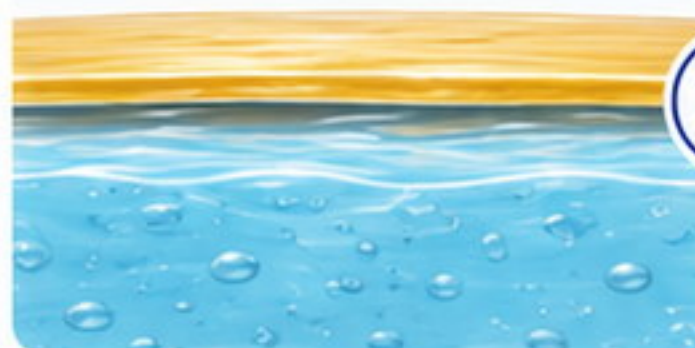
GRUCZOŁY MEIBOMA I WARSTWA LIPIDOWA

ROLA WARSTWY LIPIDOWEJ

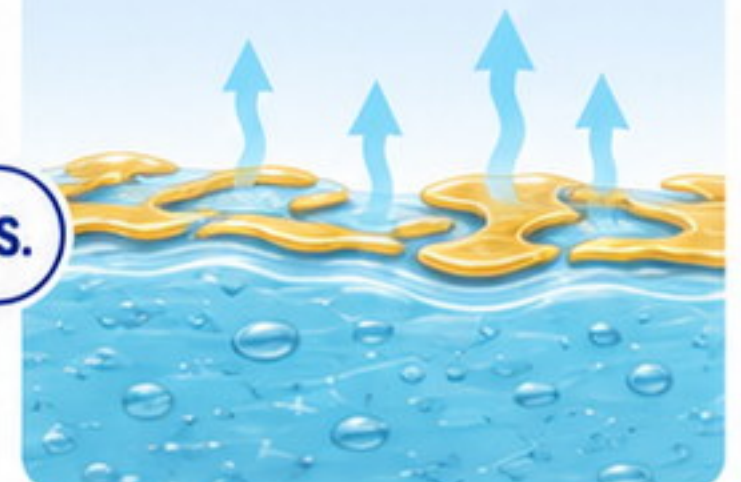
Ogranicza parowanie warstwy wodnej i pomaga utrzymać stabilność filmu łzowego.

STABILNA WARSTWA LIPIDOWA powierzchnia regularna

vs.

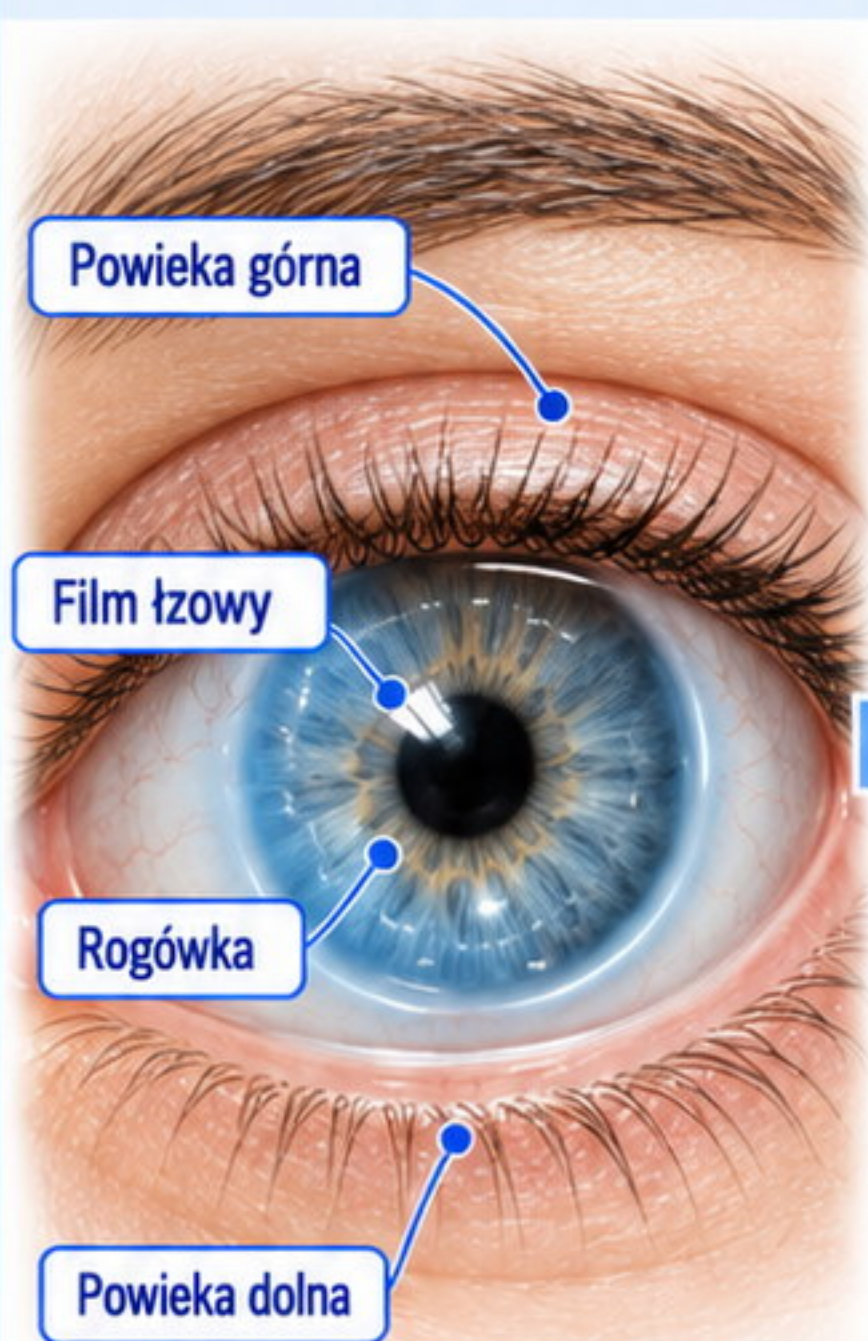
NIESTABILNA WARSTWA LIPIDOWA

To porównanie ma charakter poglądowy, a nie diagnostyczny.

MRUGANIE I DYSTRYBUCJA FILMU ŁZOWEGO

ETAP 01 – POWIEKA OTWARTA

Przy otwartej powiece film łzowy pokrywa powierzchnię rogówki, tworząc gładką, ochronną warstwę.

ETAP 02 – MRUGNIĘCIE

Podczas mrugnięcia powieka górna rozprowadza film łzowy po powierzchni oka.

ETAP 03 – PONOWNE OTWARCIE

Po ponownym otwarciu powieki film łzowy jest równomiernie rozprowadzony, nawilża, chroni i oczyszcza powierzchnię oka.

MRUGANIE TO NIE TYLKO RUCH POWIEKI

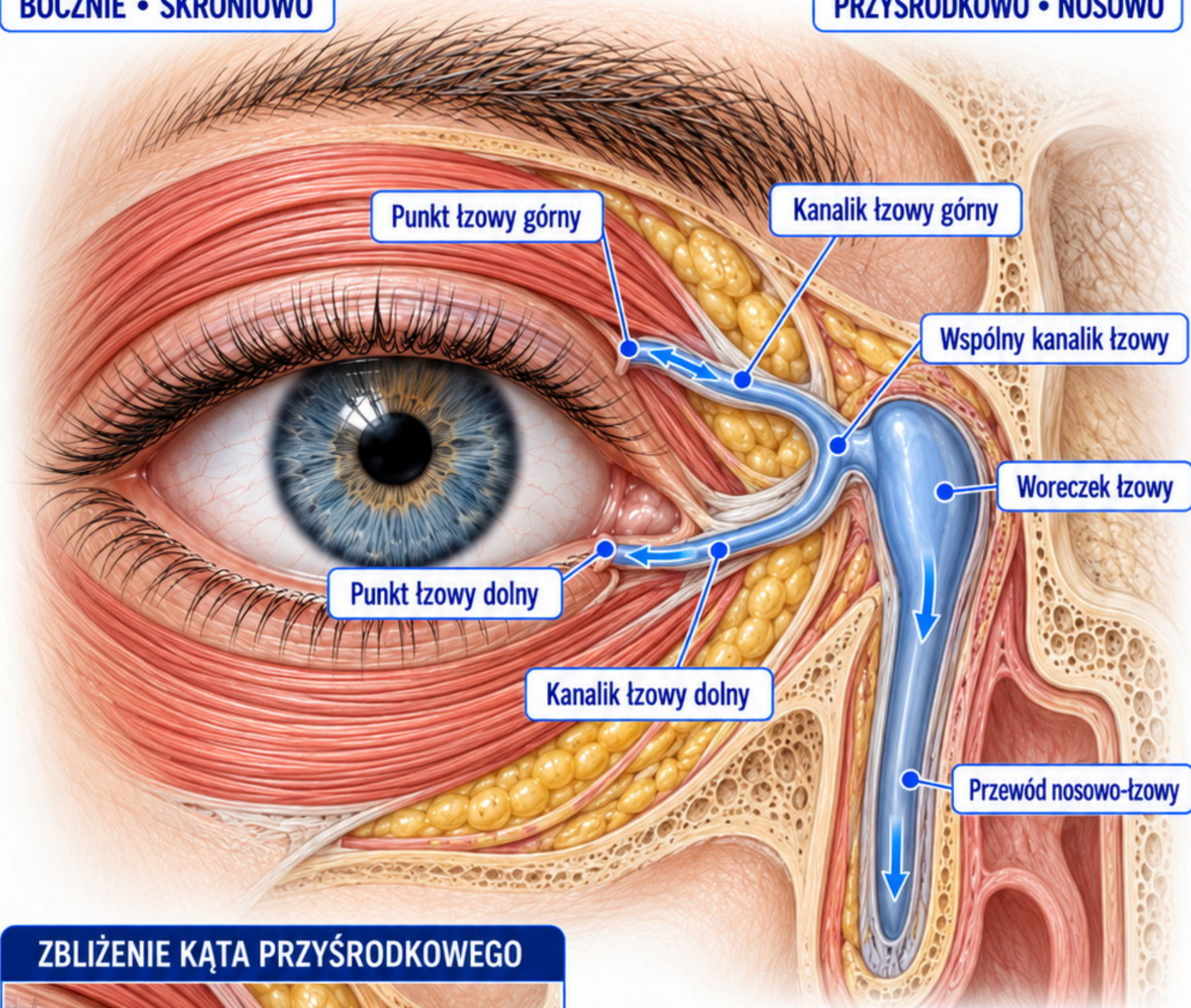

Pomaga rozprowadzać film łzowy i wspiera oczyszczanie powierzchni oka.

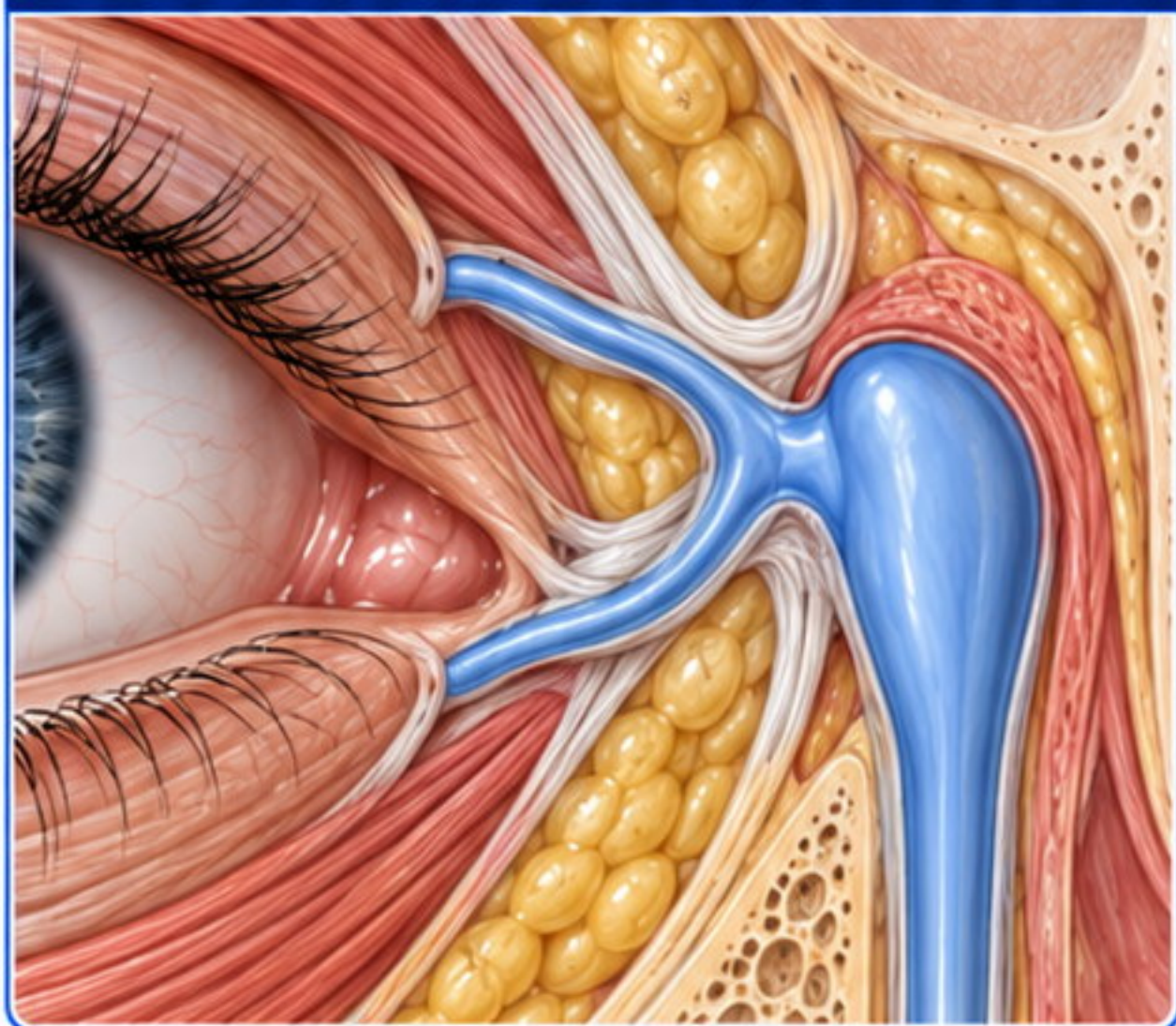
APARAT ODPROWADZAJĄCY ŁZY

BOCZNIE • SKRONIOWO

PRZYŚRODKOWO • NOSOWO

ZBLIŻENIE KĄTA PRZYŚRODKOWEGO

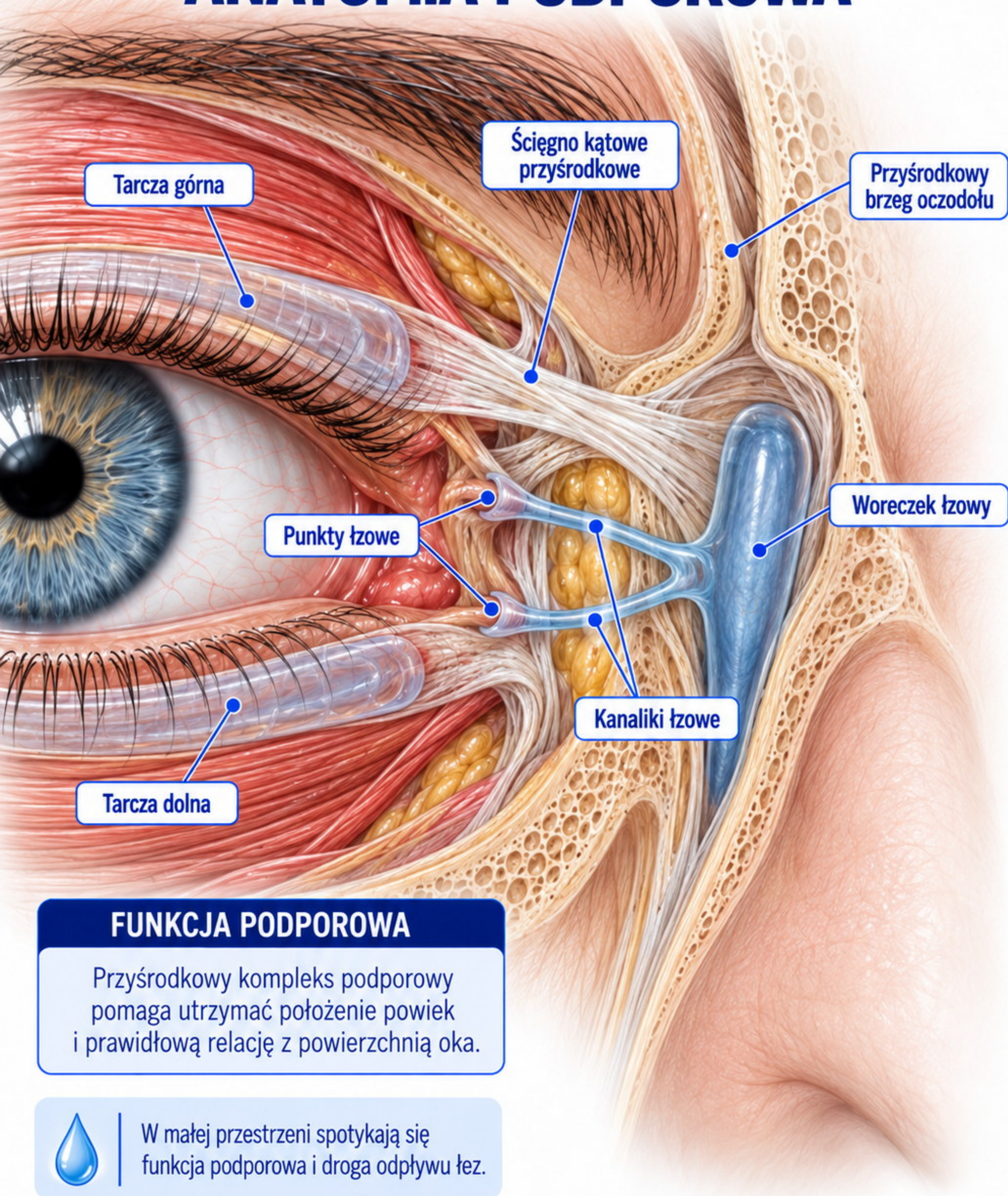

DROGA ŁEZ

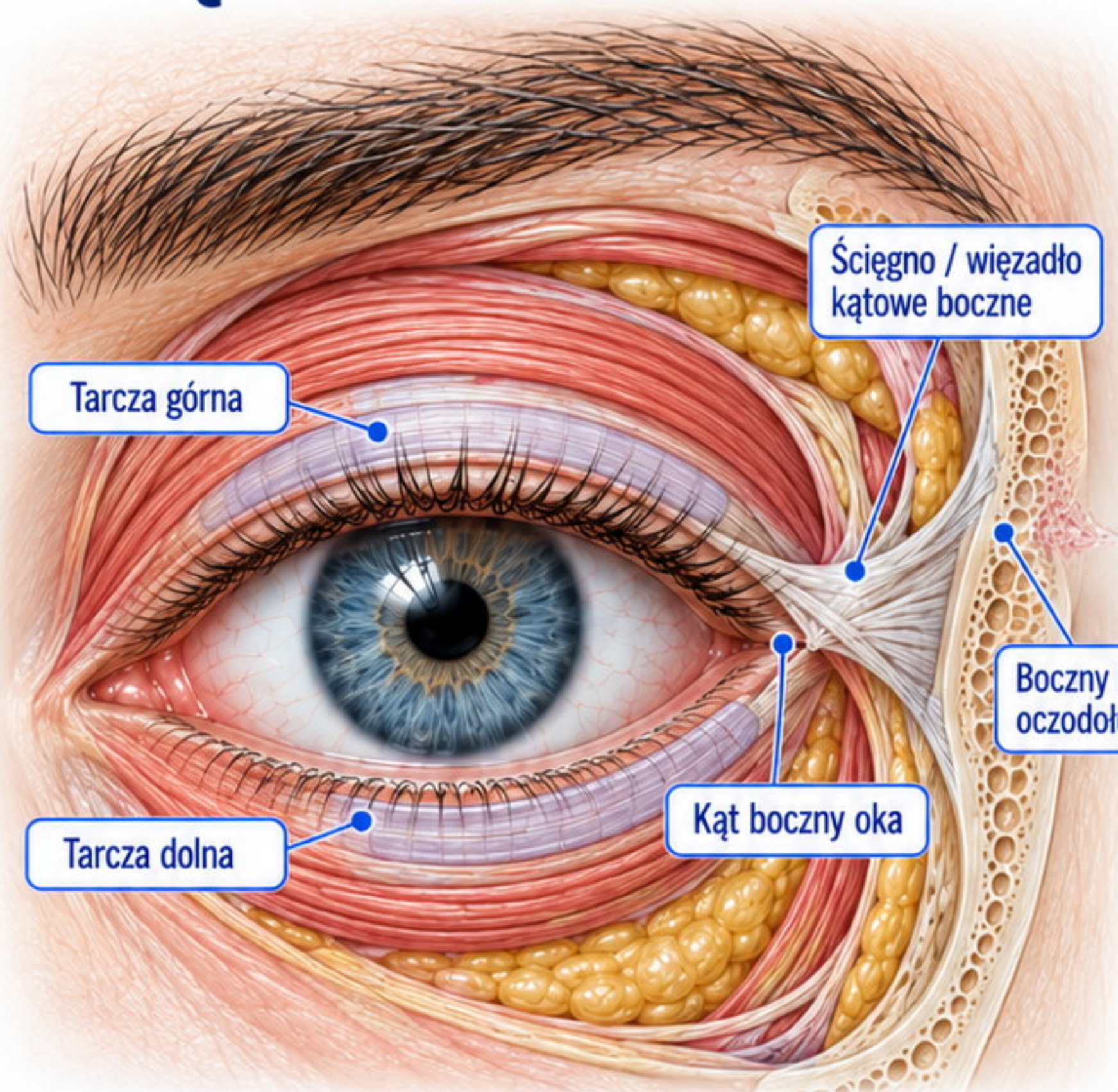
Powierzchnia oka → punkty łzowe →
kanaliki → woreczek łzowy →
przewód nosowo-łzowy.

Struktury odprowadzające łzy
znajdują się bardzo blisko
przyśrodkowego kąta oka.

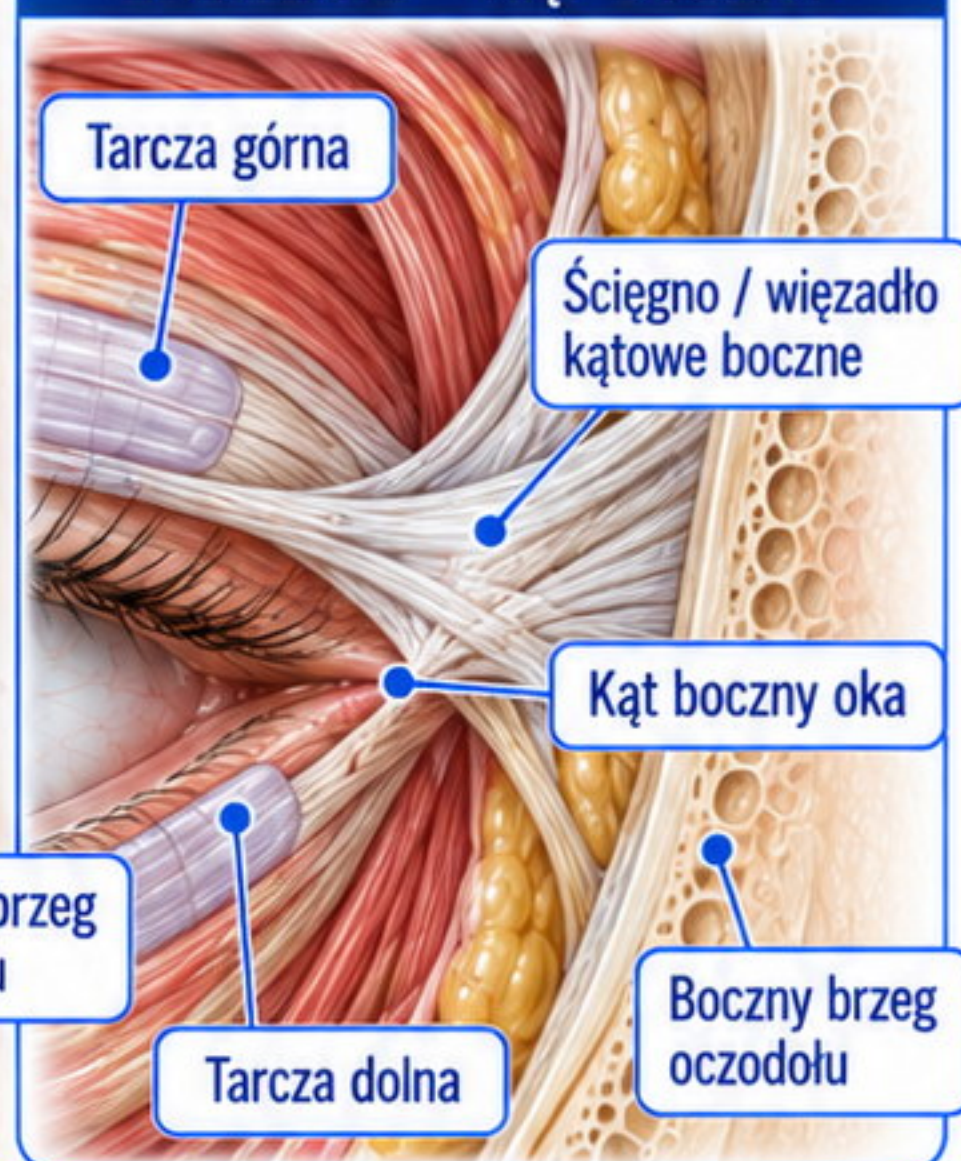
KĄT PRZYŚRÓDKOWY OKA – ANATOMIA PODPOROWA

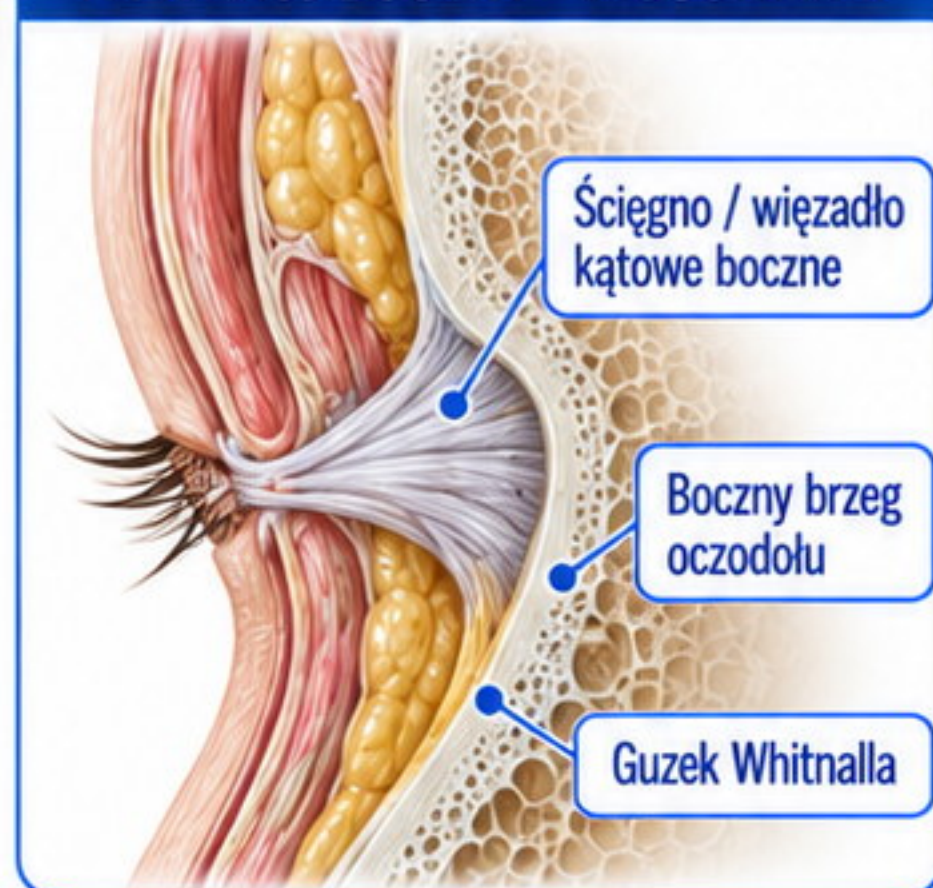
KĄT BOCZNY OKA – WIĘZADŁO KANTALNE I PODPARCIE

ZBLIŻENIE – KĄT BOCZNY

PRZEKRÓJ BOCZNY – MOCOWANIE

CO STABILIZUJE KĄT BOCZNY?

Boczny kompleks podporowy pomaga utrzymać położenie i napięcie powiek względem gałki ocznej.

STABILNE PODPARCIE

VS.

OSŁABIONE PODPARCIE

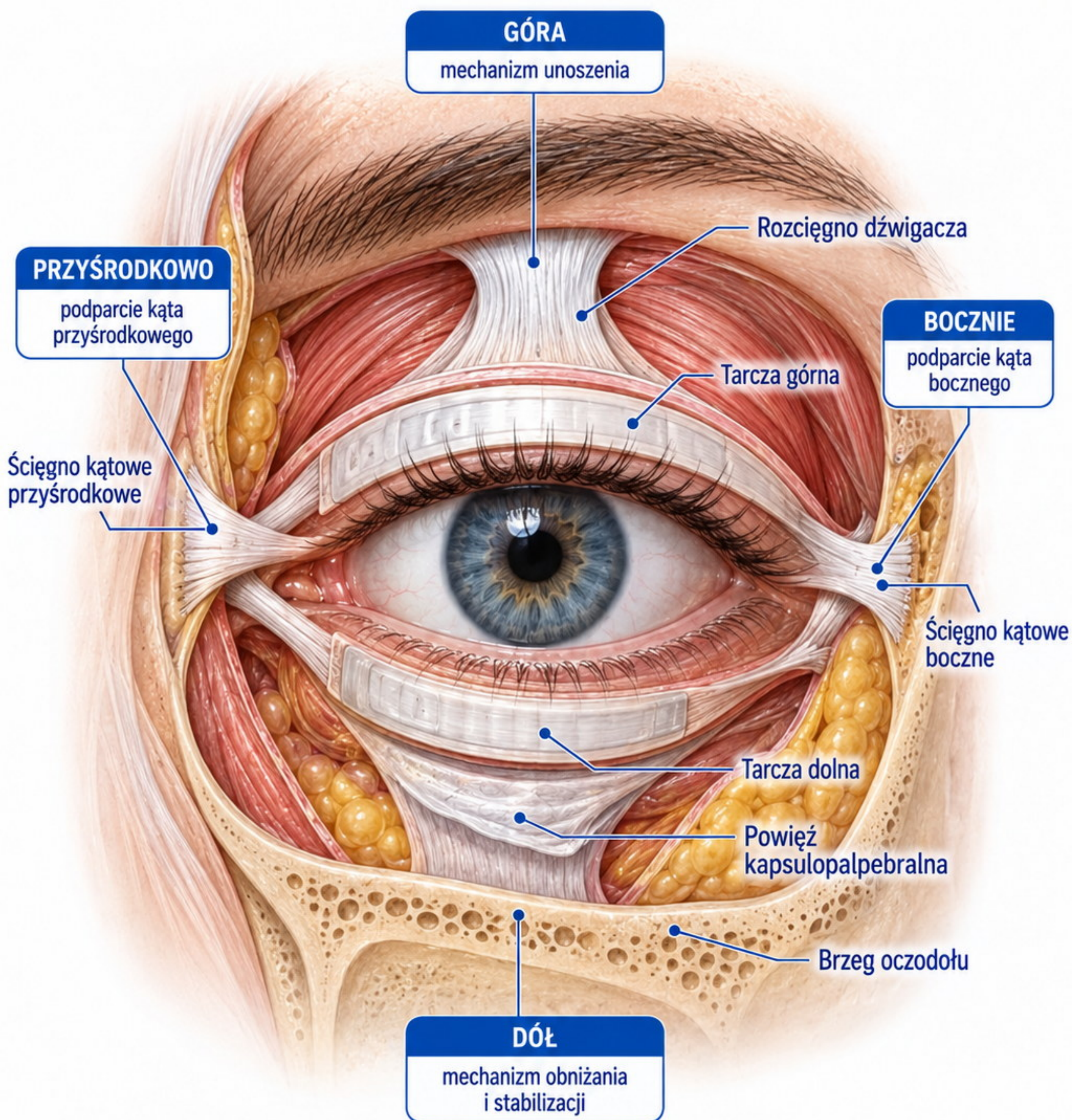

Ocena podparcia bocznego jest istotna dla zrozumienia mechaniki powieki dolnej.

WIĘCEJ: MODUŁ 04

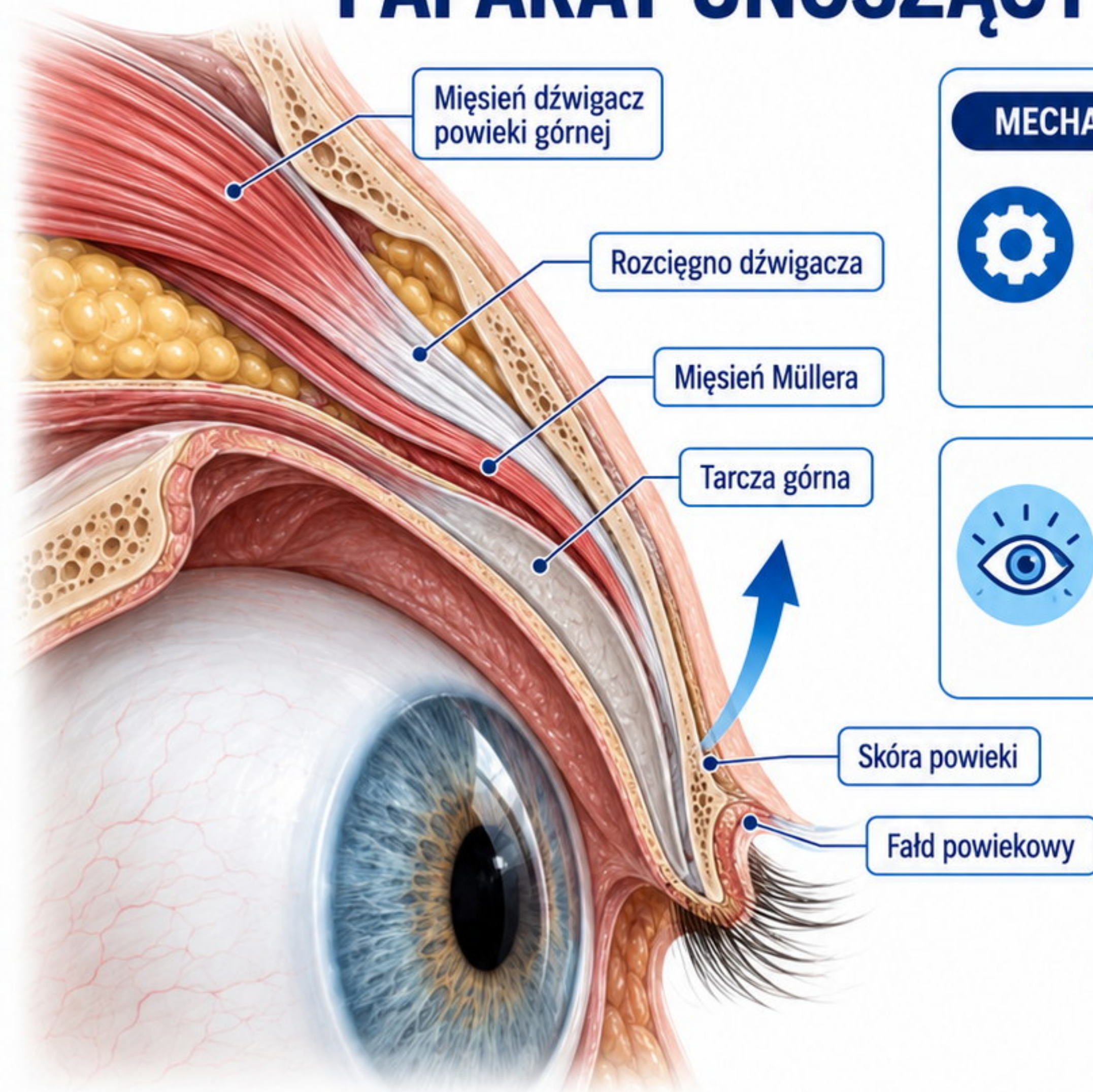
WIĘZADŁA PODPOROWE POWIEK – MAPA STABILIZACJI

POWIEKA NIE JEST TYLKO „PŁATEM SKÓRY”

Jej położenie zależy od współpracy tarczek, ścięgien, mięśni i powięzi.

DŹWIGACZ POWIEKI GÓRNEJ I APARAT UNOSZĄCY

MECHANIZM UNOSZENIA

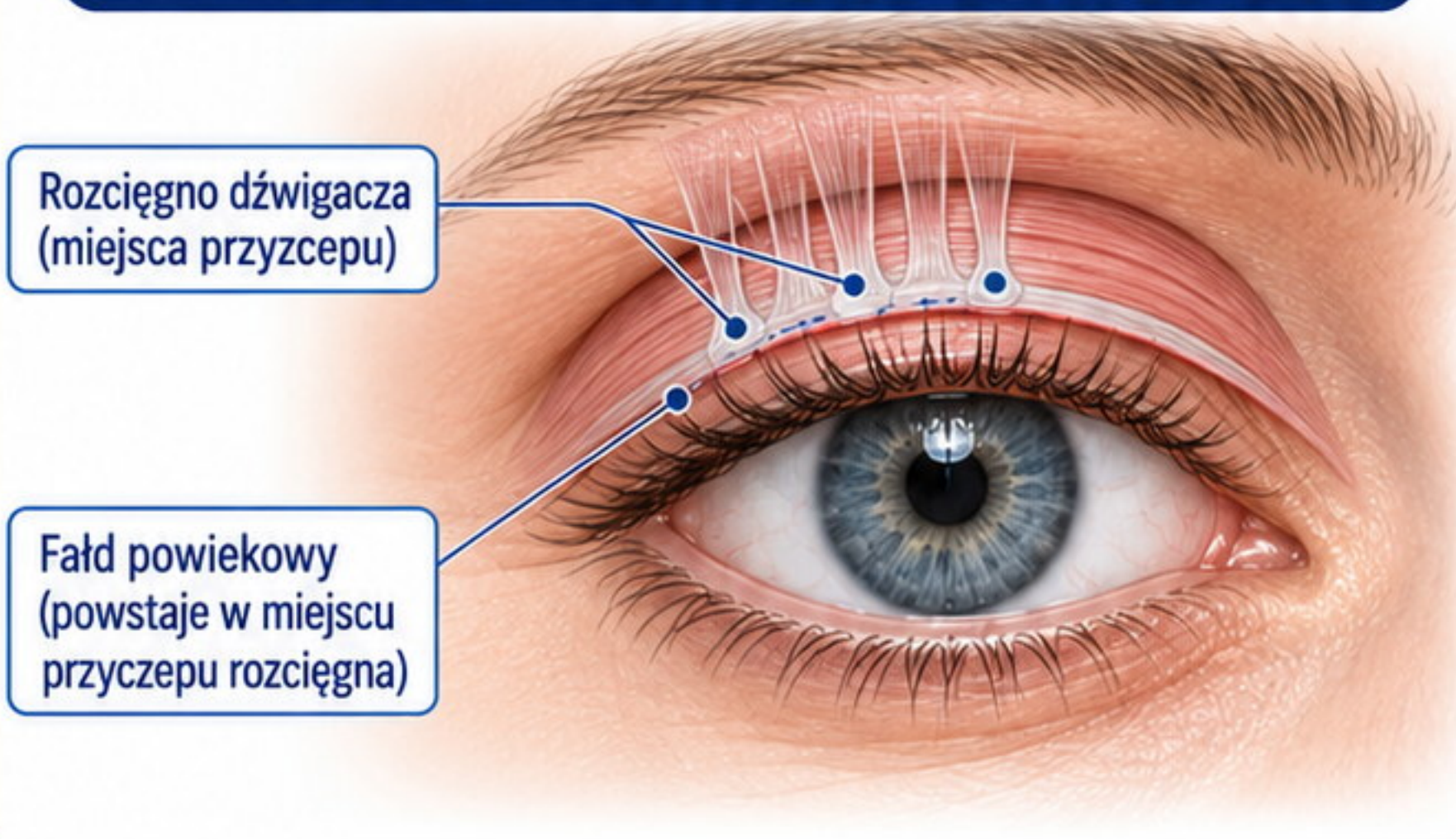

Dźwigacz i jego rozciągno odpowiadają za główny ruch powieki górnej, a mięsień Müllera wspiera jej napięcie.

Anatomia aparatu unoszącego wpływa zarówno na funkcję, jak i na wygląd fałdu powiekowego.

Tworzenie fałdu powiekowego – widok od przodu

MIĘSIEŃ MÜLLERA – POŁOŻENIE I FUNKCJA

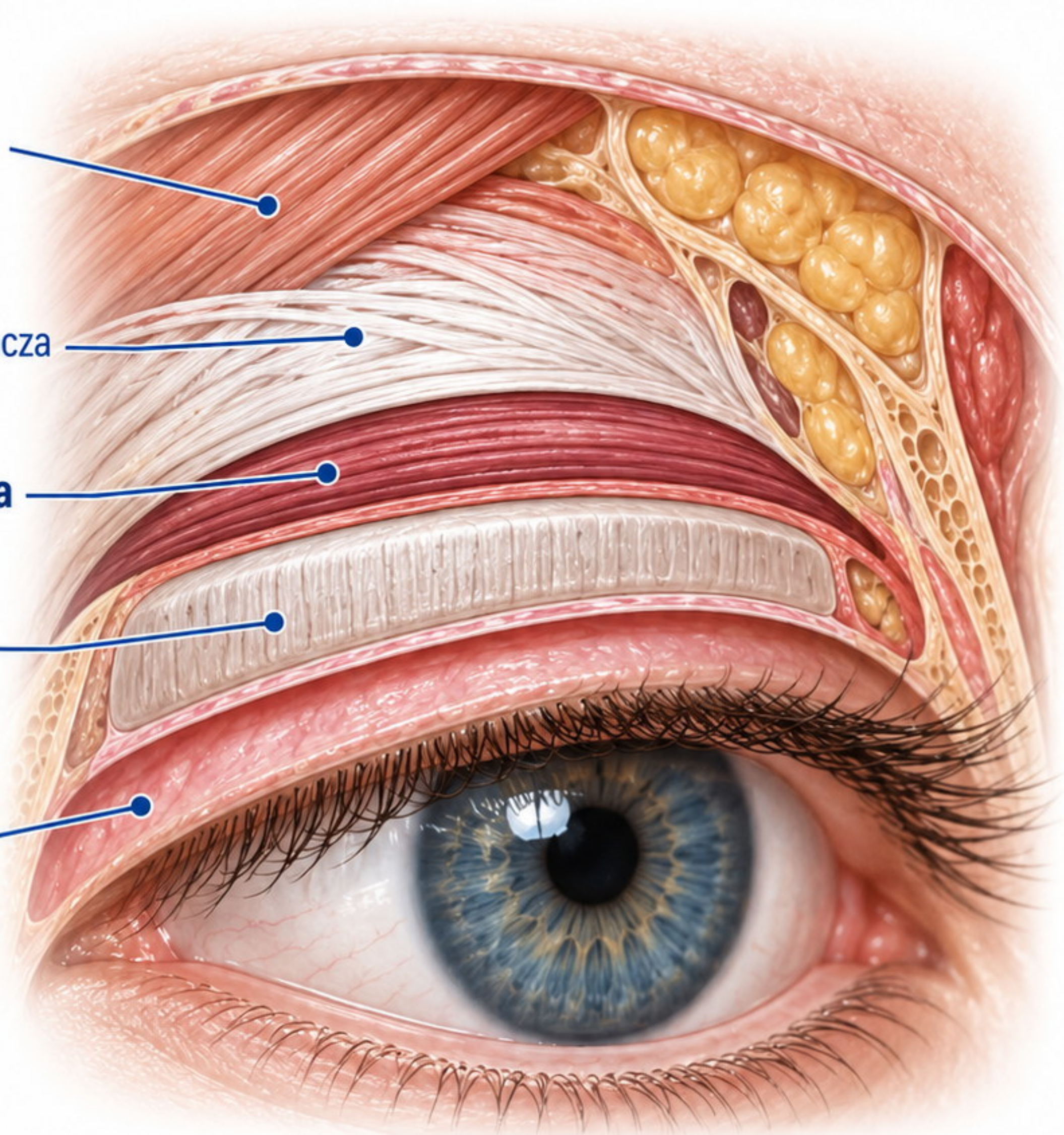
Mięsień dźwigacz
powieki górnej

Rozciągnio dźwigacza

Mięsień Müllera

Tarcza górna

Spojówka

GDZIE LEŻY?

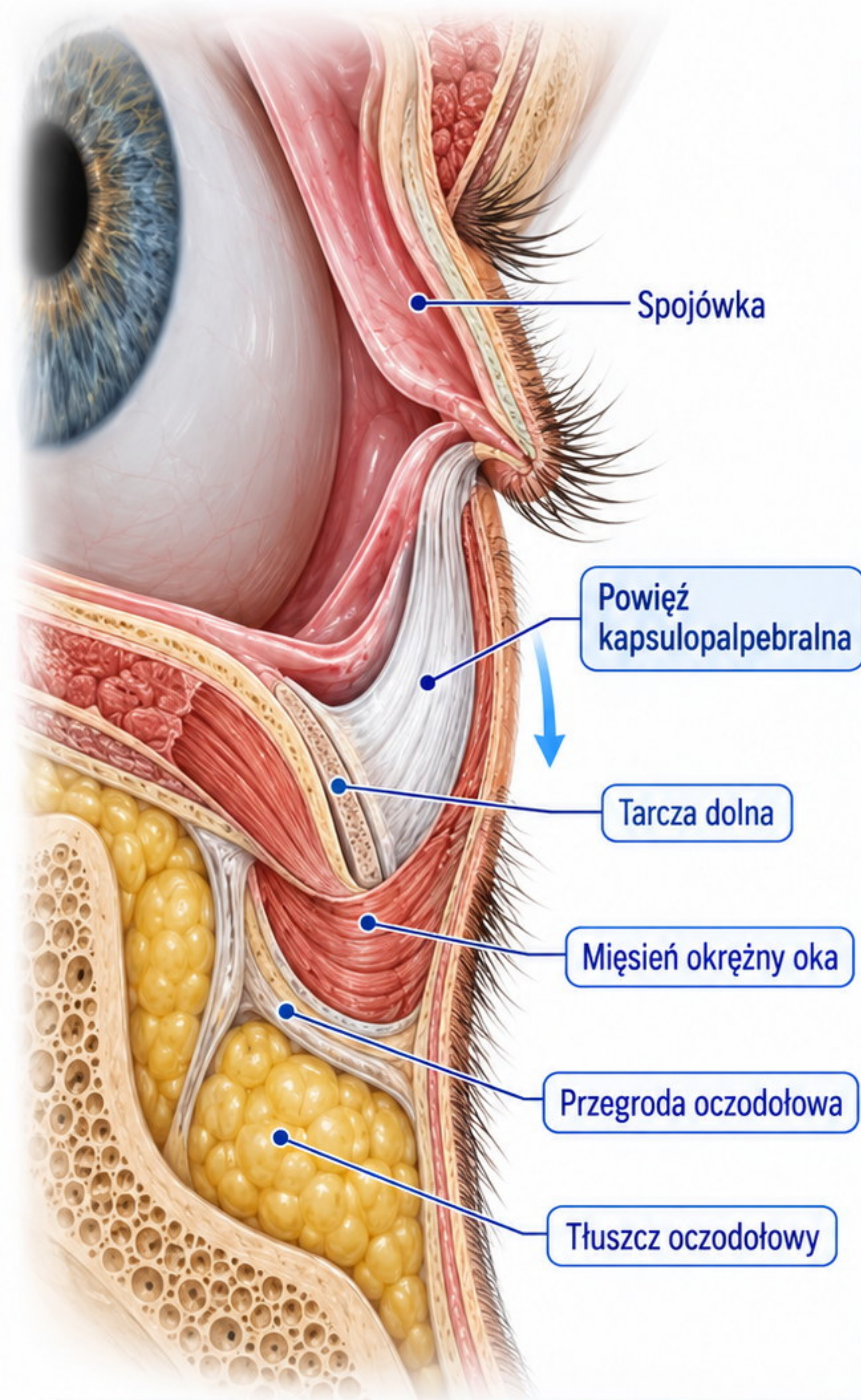
Mięsień Müllera znajduje się za rozciągnem dźwigacza i dochodzi do górnego brzegu tarczki.

ROLA

Wspiera utrzymanie położenia powieki górnej.

POWIĘŻ KAPSULOPALPEBRALNA — APARAT POWIEKI DOLNEJ

APARAT RETRAKCYJNY POWIEKI DOLNEJ

Powięź kapsulopalpebralna uczestniczy w ruchu i stabilizacji dolnej powieki.

PORÓWNANIE MECHANIZMÓW

POWIEKA GÓRNA

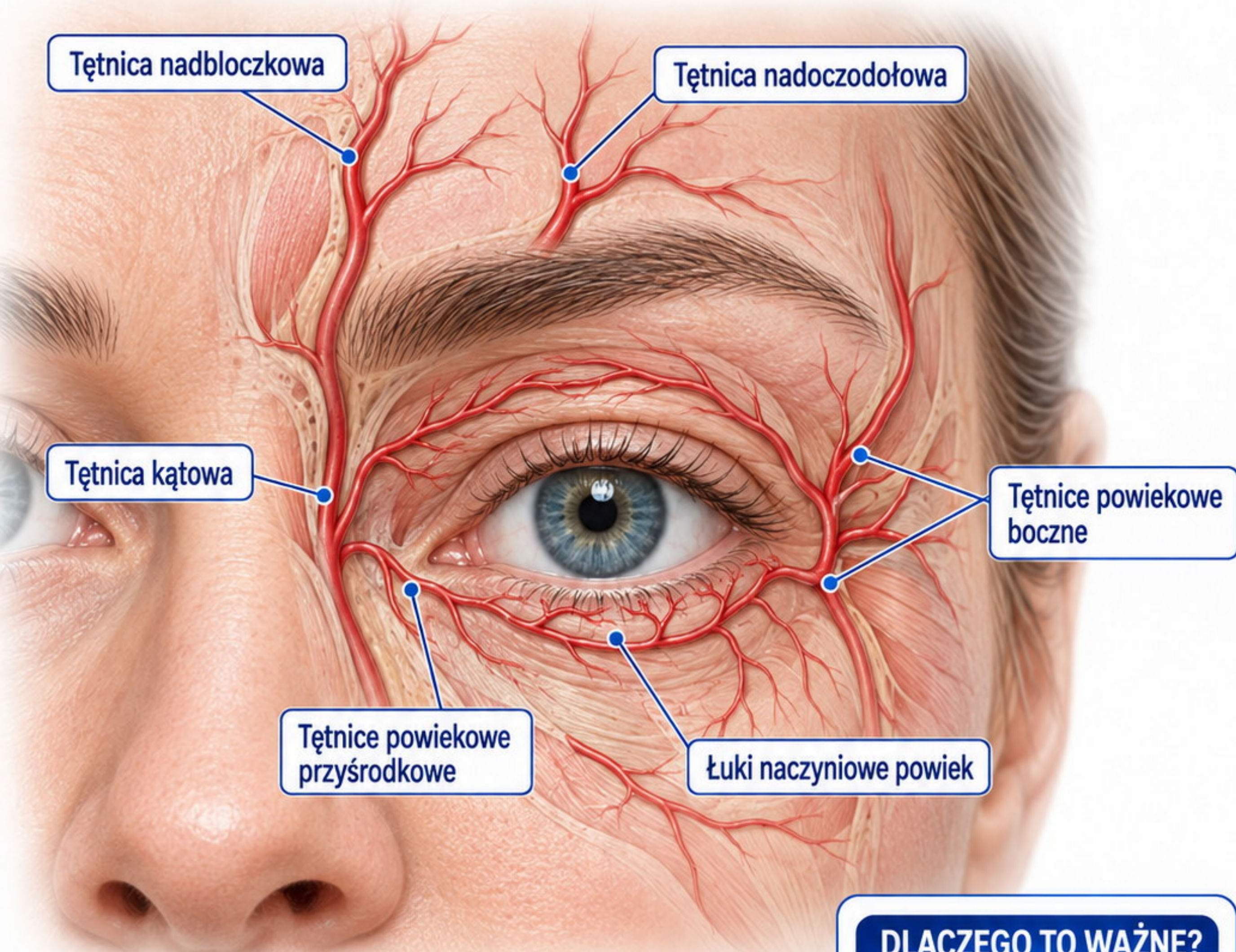
POWIEKA DOLNA

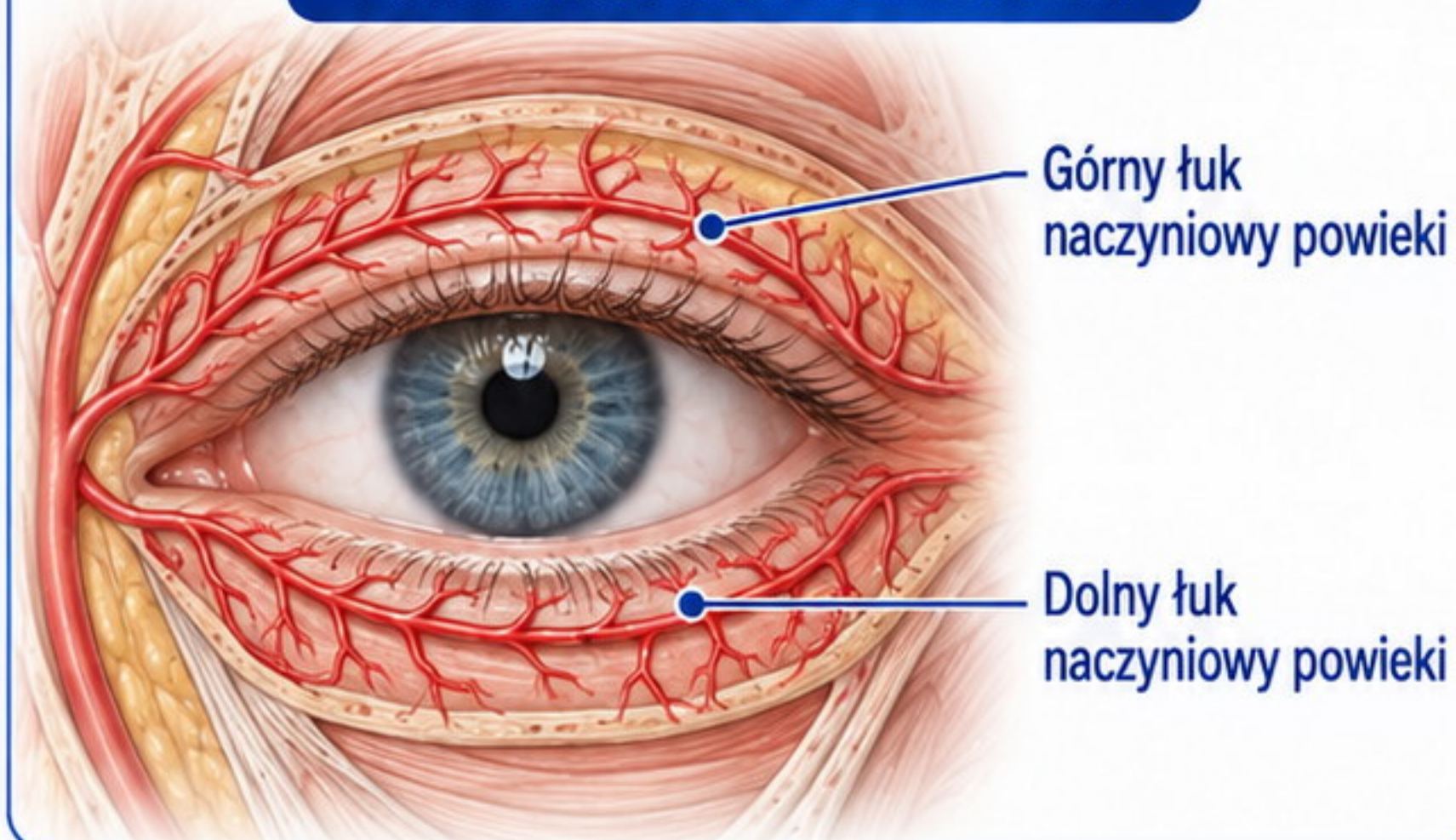
KLUCZOWA INFORMACJA

Górna i dolna powieka mają odmienne mechanizmy ruchu, mimo podobnej budowy warstwowej.

UNACZYNNIENIE OKOLICY POWIEKOWEJ — STREFY NACZYNIOWE

ŁUKI NACZYNIOWE POWIEK

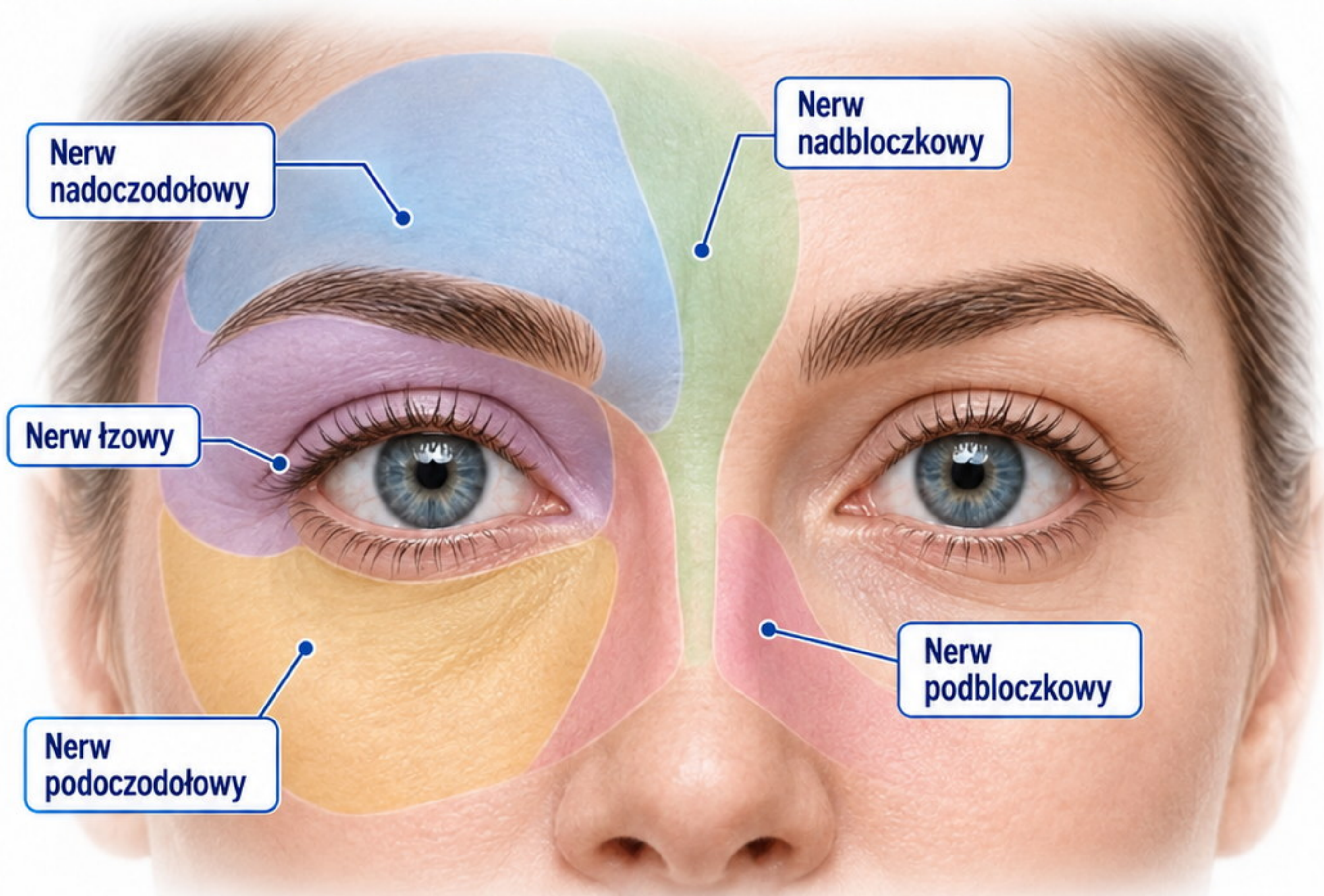

DLACZEGO TO WAŻNE?

Okolica powiekowa jest bogato unaczyniona, a naczynia przebiegają w kilku warstwach i kierunkach.

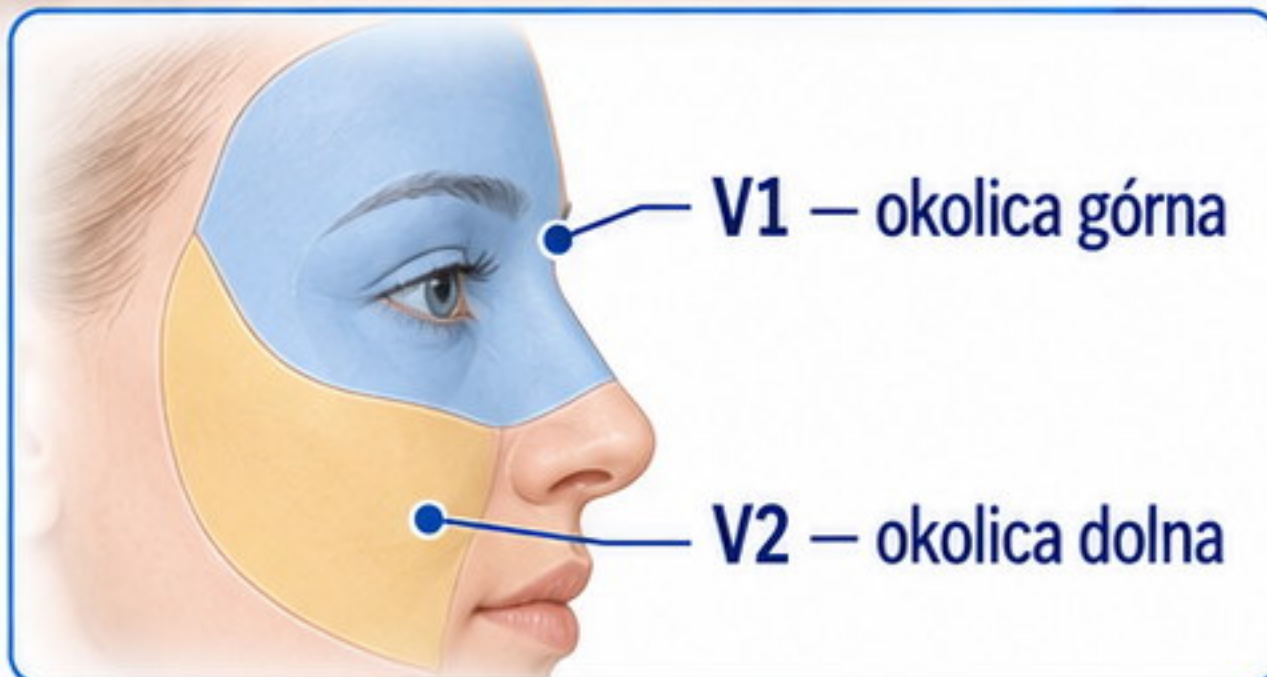
UNERWIENIE CZUCIOWE OKOLICY OKOŁOOCZODŁOWEJ

MAPA CZUCIA

Czucie skóry powiek i okolicy oczodołowej pochodzi z różnych gałęzi nerwu trójdzielnego.

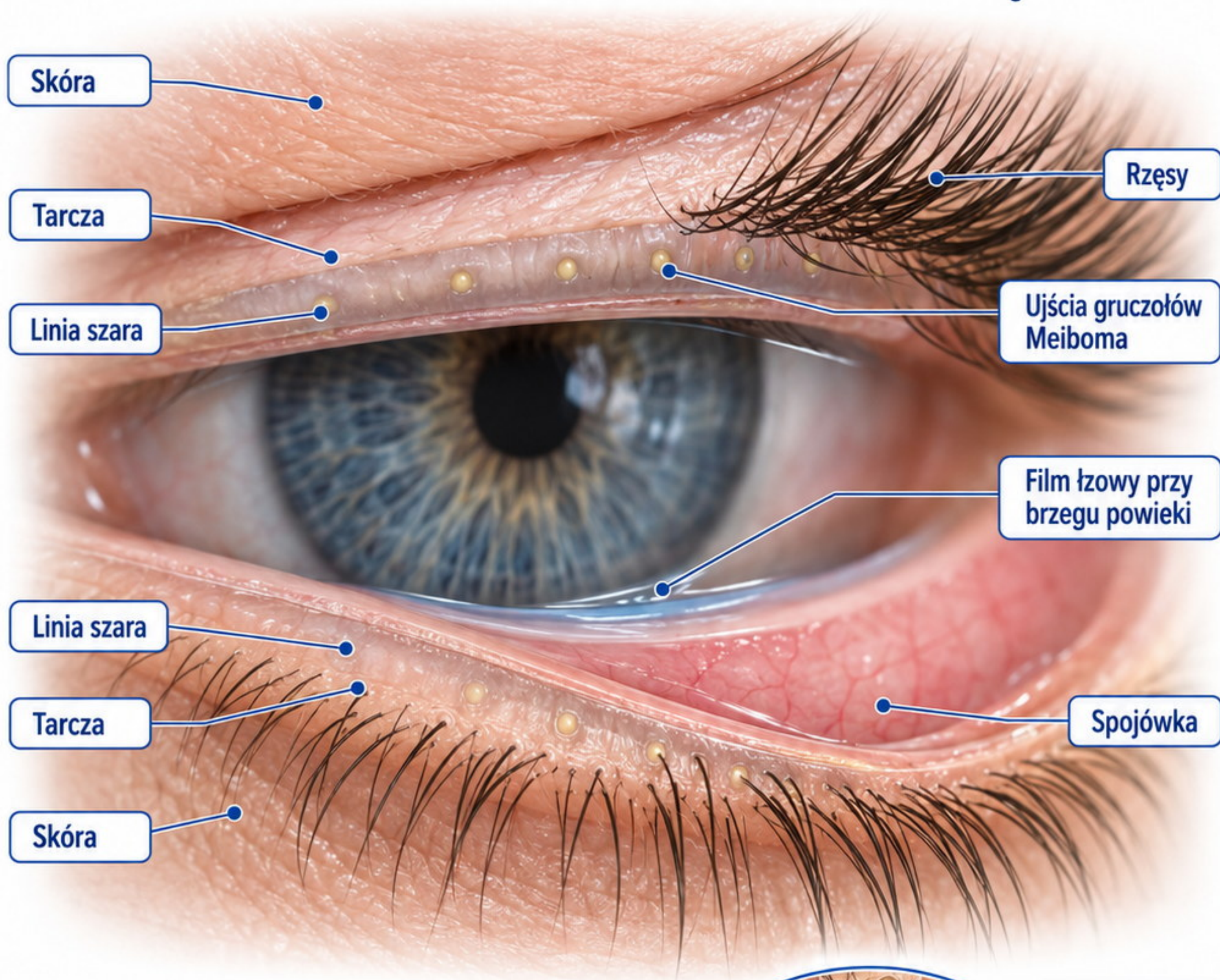

KLUCZOWA INFORMACJA

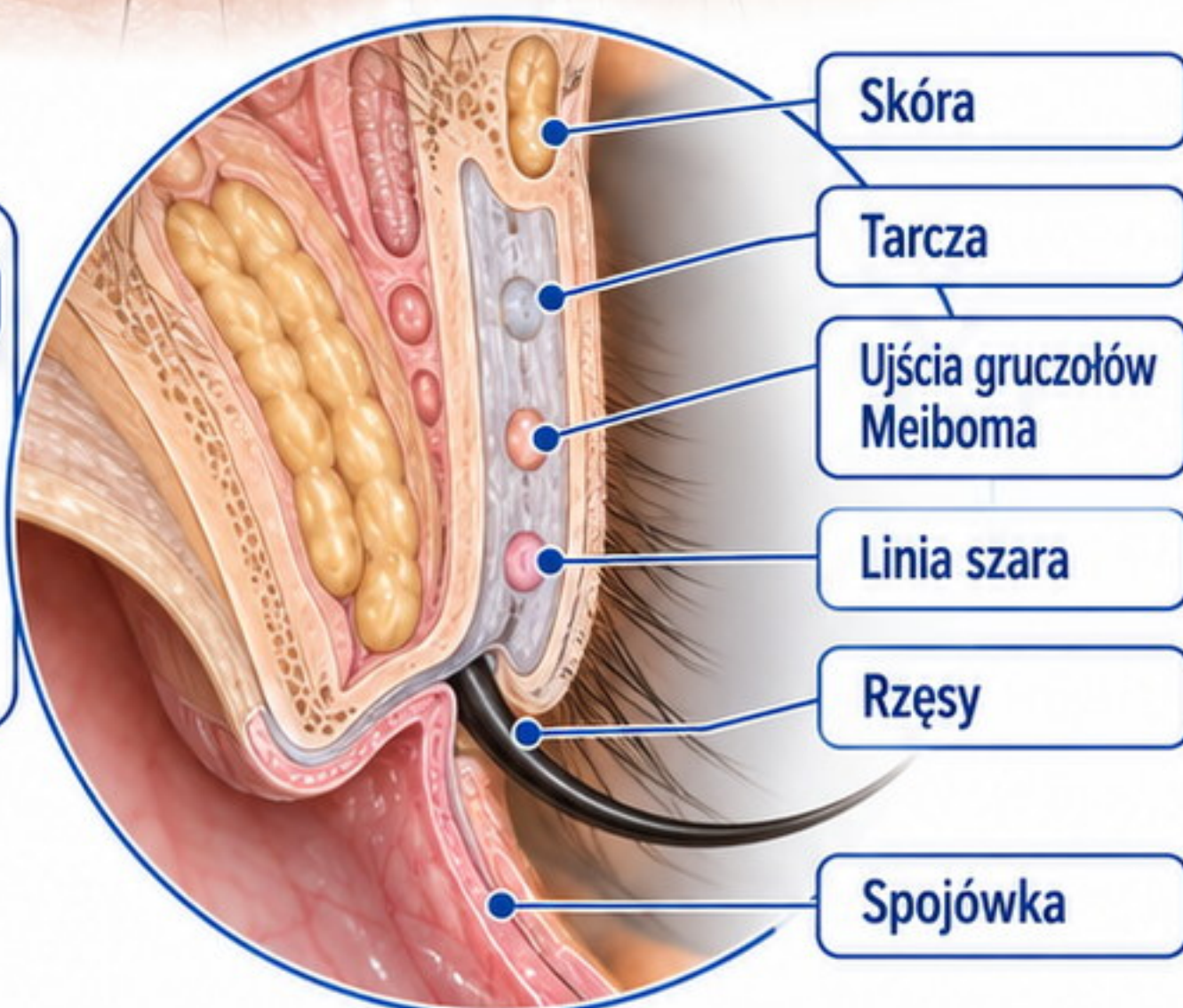
Granice unerwienia nie zawsze odpowiadają granicom estetycznych obszarów twarzy.

BRZEG POWIEKI — ANATOMIA W DUŻYM POWIĘKSZENIU

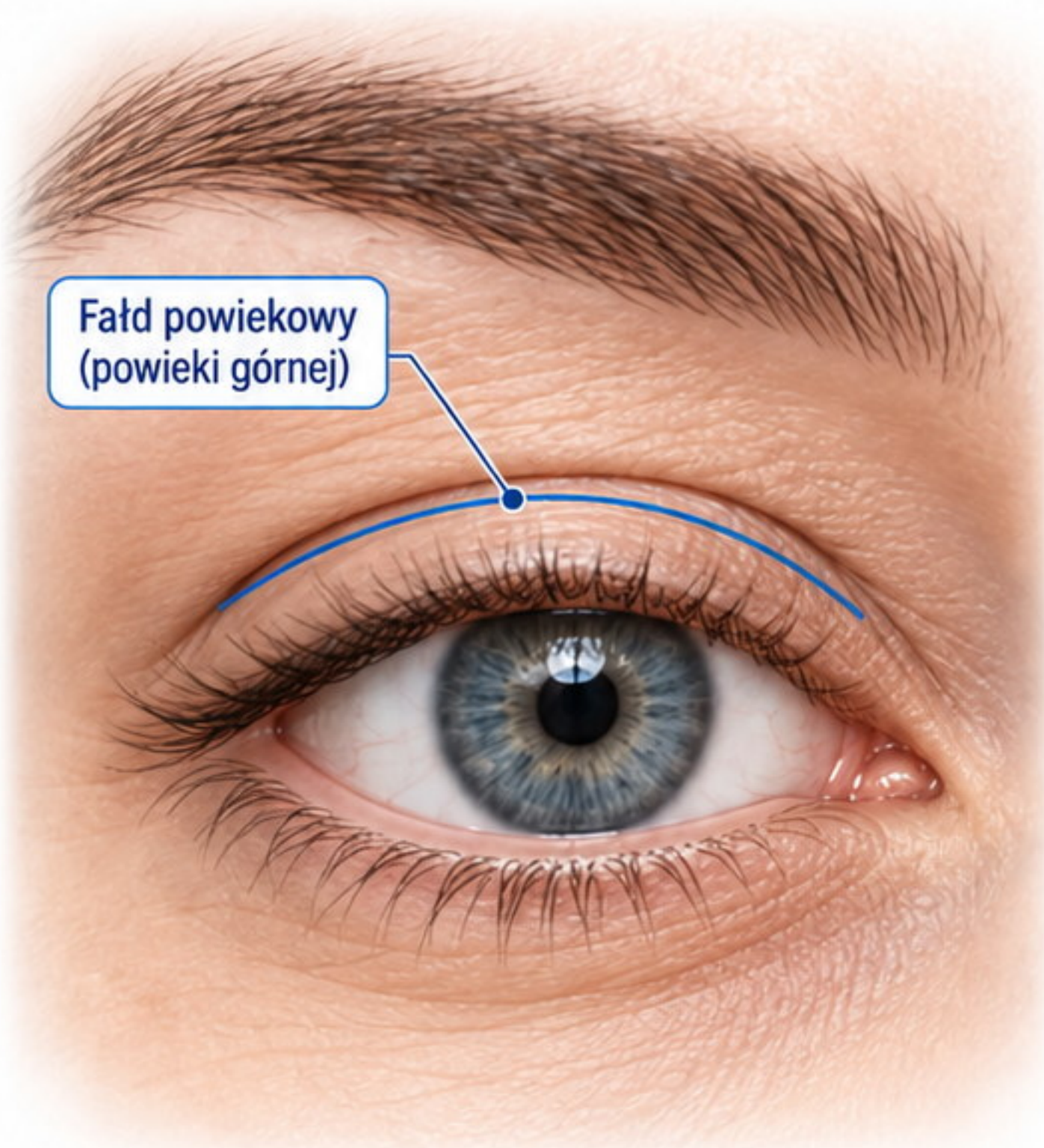

MAŁA STRUKTURA — DUŻA FUNKCJA

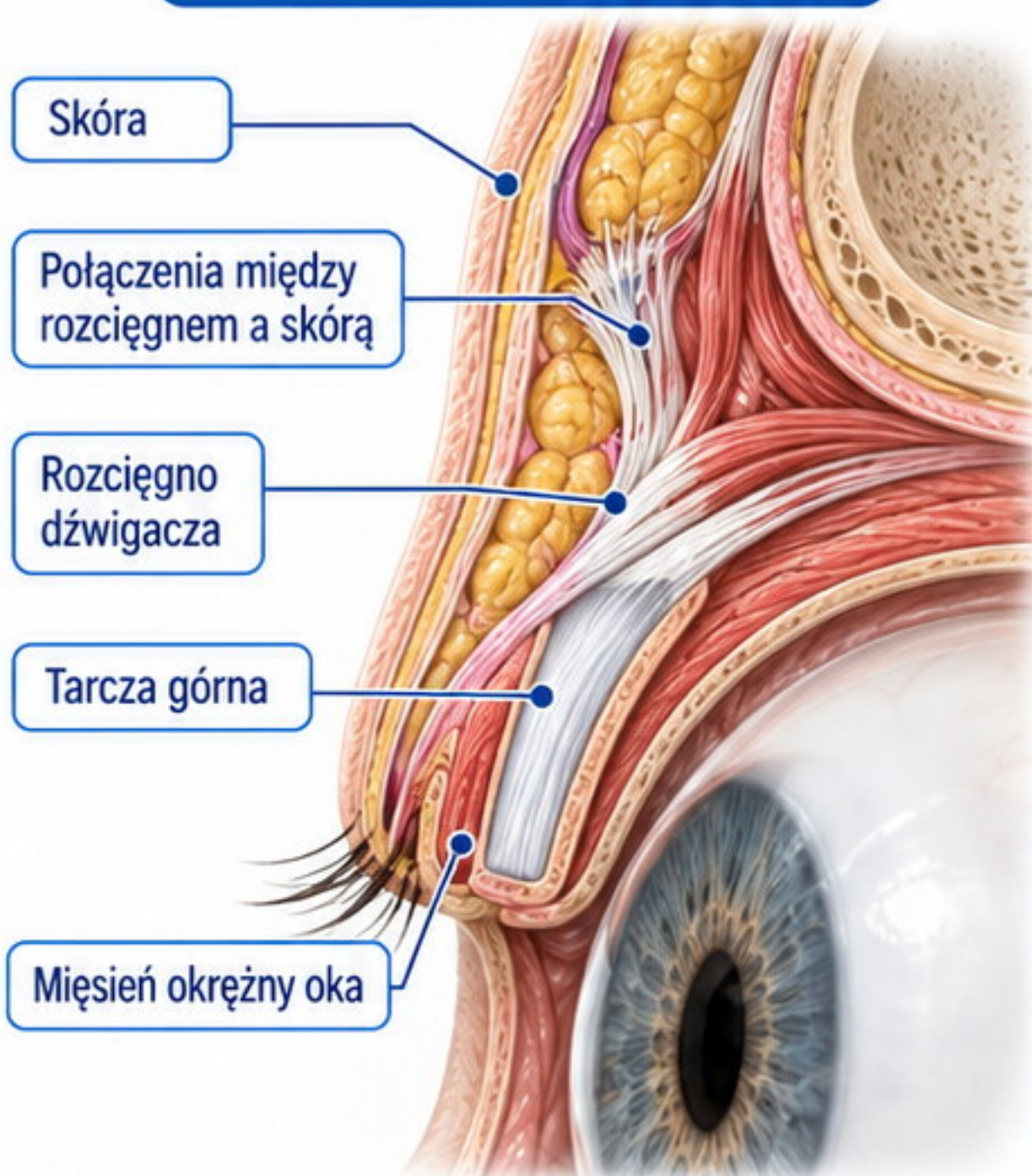
Brzeg powieki uczestniczy w ochronie oka, rozprawdaniu filmu łzowego i prawidłowym kontakcie z powierzchnią gałki ocznej.

FAŁD POWIEKOWY I BRUZDA POWIEKI GÓRNEJ

PRZEKRÓJ ANATOMICZNY

NATURALNE WARIANTY FAŁDU POWIEKOWEGO

FAŁD NISKI

FAŁD ŚREDNI

FAŁD WYSOKI

SKĄD POWSTAJE FAŁD?

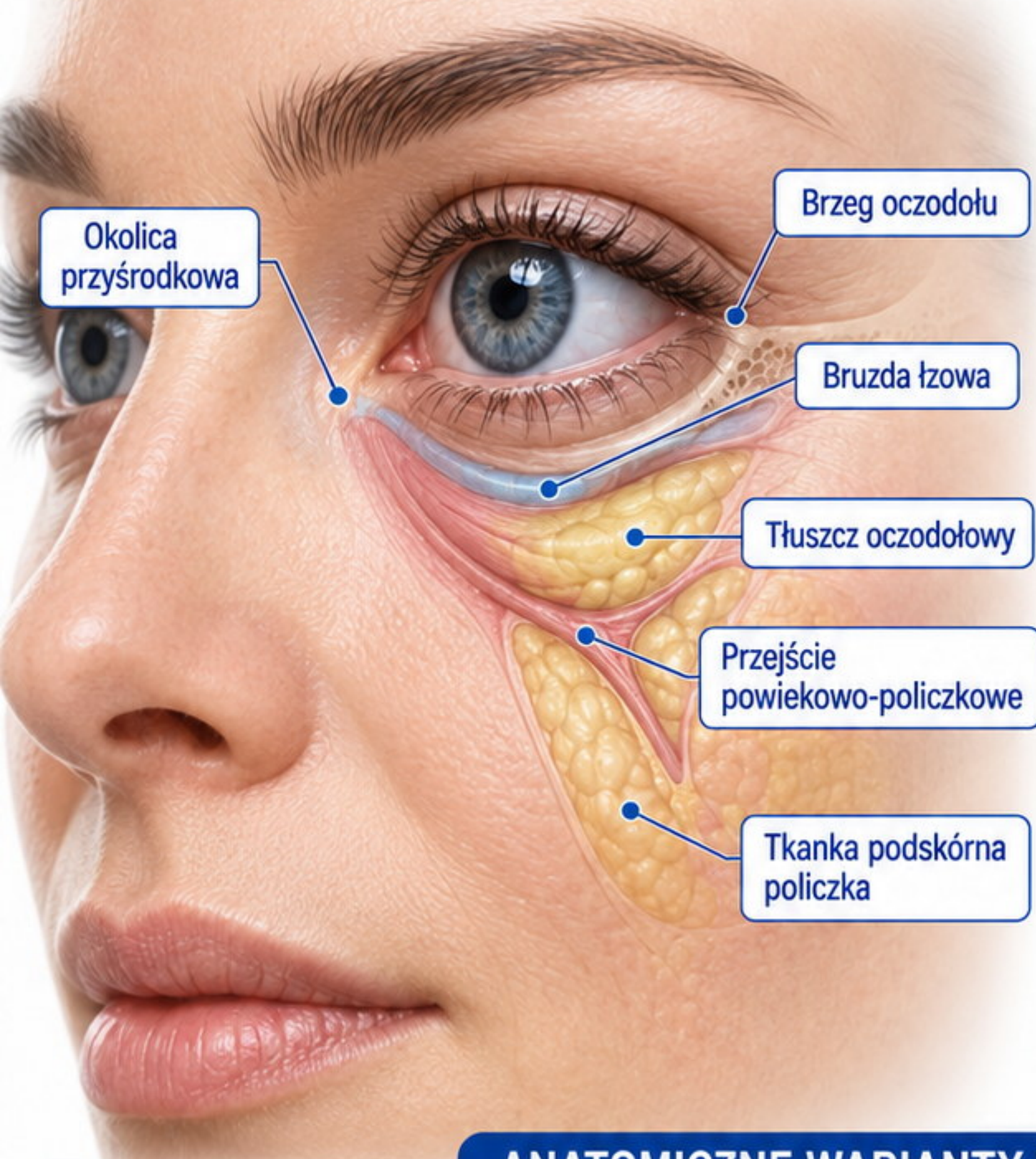
Widoczny fałd powiekowy jest związany z połączeniami między aparatem dźwigacza a tkankami przedniej części powieki.

KLUCZOWA INFORMACJA

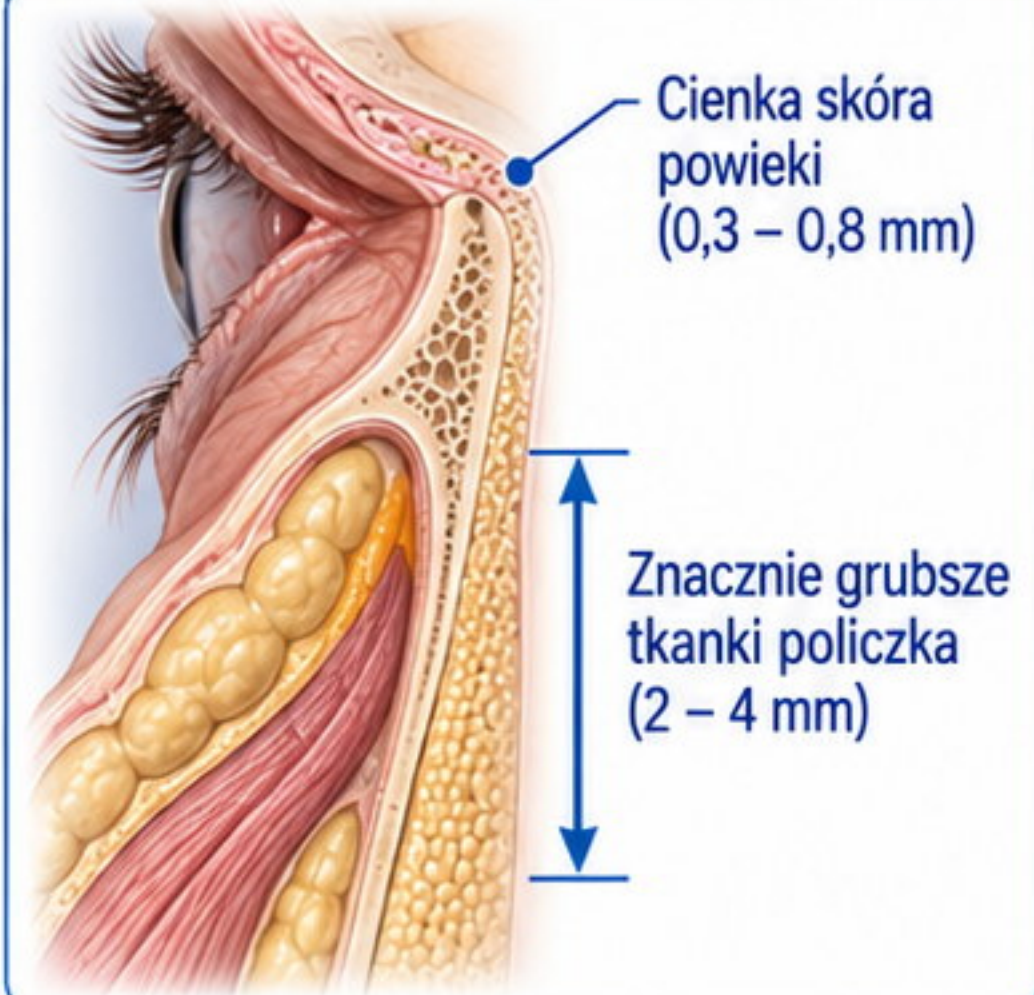

Wygląd fałdu zależy od anatomii, budowy tkanek i indywidualnych cech pacjenta.

BRUZDA ŁZOWA I PRZEJŚCIE POWIEKOWO-POLICZKOWE

PRZEKRÓJ ANATOMICZNY

DLACZEGO POWSTAJE „GRANICA” POD OKIEM?

Kontur tej okolicy wynika z relacji między kością, więzadłami, tłuszczem, skórą i objętością policzka.

ANATOMICZNE WARIANTY WYGLĄDU

PŁYNNE PRZEJŚCIE

Gładki kontur powiekowo-policzkowy

Równomierna objętość tkanek i mniej zaznaczona bruzda łzowa.

WYRAŻNA BRUZDA

Zaznaczony rowek łzowy

Większa różnica poziomów między powieką a policzkiem, często związana z mniejszą objętością tkanek lub silniejszym przyczepem więzadeł.

ANATOMIA W JEDNYM OBRAZIE – MAPA POWTÓRKOWA

01 WARSTWY

Skóra
Mięsień okrężny
Przegroda
Tłuszcz
Tarcza
Spojówka

02 RUCH

Dźwigacz
Mięsień Müllera
Powięź kapsulopalpebralna

03 PODPARCIE

Kąt przyśrodkowy
Kąt boczny
Tarczki
Struktury podporowe

04 POWIERZCHNIA OKA

Aparat łzowy
Film łzowy
Gruczoły Meiboma

5 PYTAŃ KONTROLNYCH

1

Które struktury tworzą warstwy powieki?

2

Co odpowiada za unoszenie powieki górnej?

3

Gdzie znajdują się przedziały tłuszczowe?

4

Jakie struktury stabilizują kąty oka?

5

Jak powieka współpracuje z filmem łzowym?

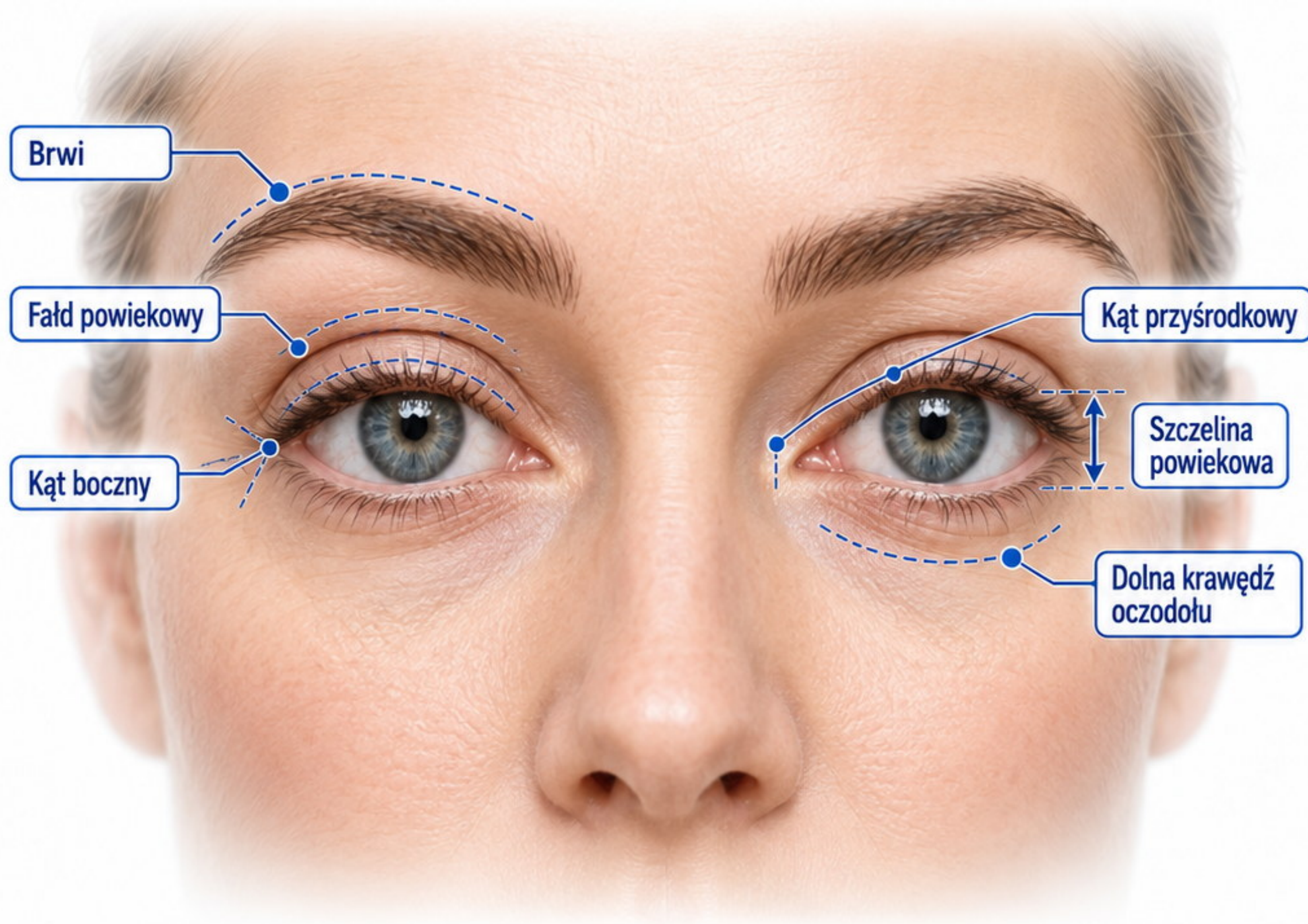

ANATOMIA → OCENA → PLANOWANIE

MODUŁ 02

OCENA PACJENTA I PLANOWANIE ZABIEGU

Dobra kwalifikacja zaczyna się od prawidłowej oceny. Nadmiar skóry, asymetria, położenie brwi, uwypuklenie tłuszczu, jakość skóry i podparcie powieki mogą współistnieć, ale nie oznaczają tego samego problemu.

W tym module nauczysz się porządkować obserwacje i rozdzielać poszczególne komponenty okolicy okołoczodołowej.

OCENA → RÓŻNICOWANIE → PLAN

OCENA POWIEKI GÓRNEJ – CO NAPRAWDĘ WIDZIMY?

JEDEN WYGLĄD – WIELE MOŻLIWYCH SKŁADOWYCH

„Ciężka” powieka górna może wynikać z kilku różnych elementów anatomicznych, które należy oceniać oddzielnie.

NIŻSZE UŁOŻENIE BRWI – MAŁY NADMIAR SKÓRY

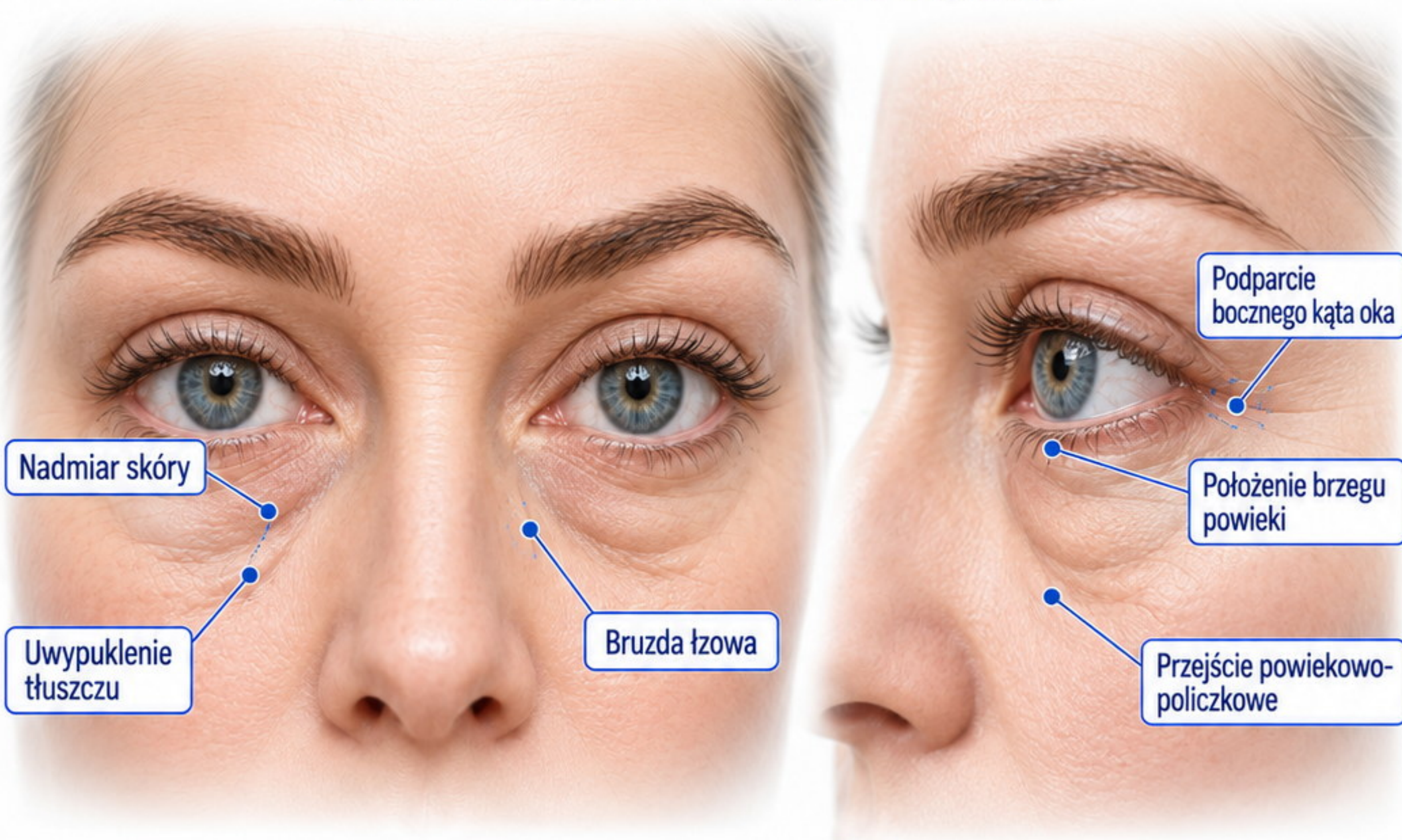
Niższe położenie brwi może powodować wrażenie „ciężkiej” powieki, nawet przy niewielkim nadmiarze skóry.

STABILNE POŁOŻENIE BRWI – DUŻY NADMIAR SKÓRY

Stabilne położenie brwi, ale wyraźny nadmiar skóry powieki górnej, który może ograniczać pole widzenia i nadawać zmęczony wygląd.

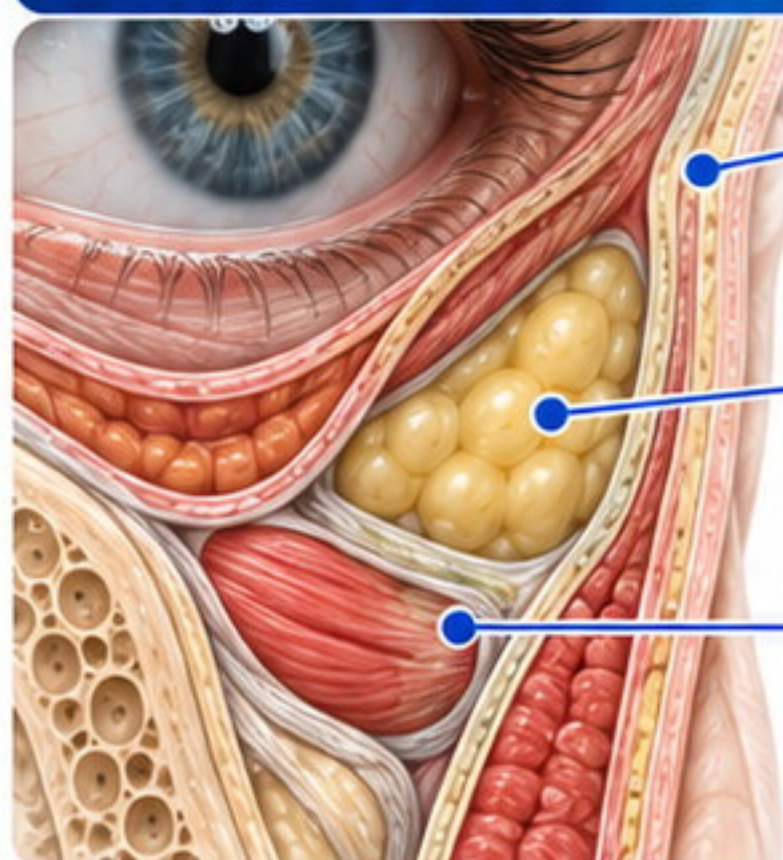
OCENA POWIEKI DOLNEJ — SKŁADOWE KONTURU

NIE KAŻDA „TORBA POD OKIEM” JEST TAKA SAMA

Kontur dolnej powieki może być efektem wielu nakładających się struktur.

TRZY GŁÓWNE WARSTWY WPŁYWAJĄCE NA KONTUR

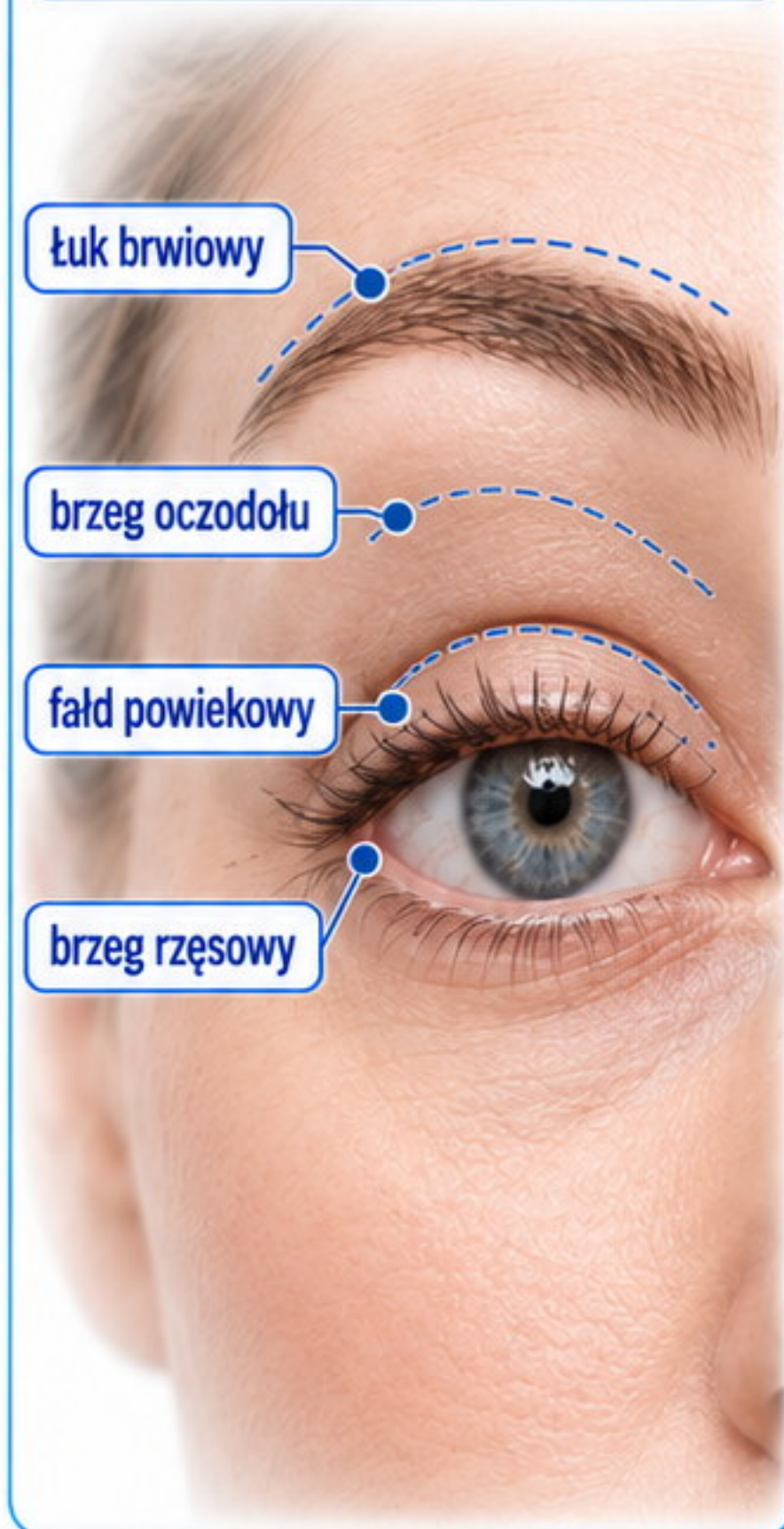
POWIERZCHNIA — skóra

OBJĘTOŚĆ — tłuszcz / policzek

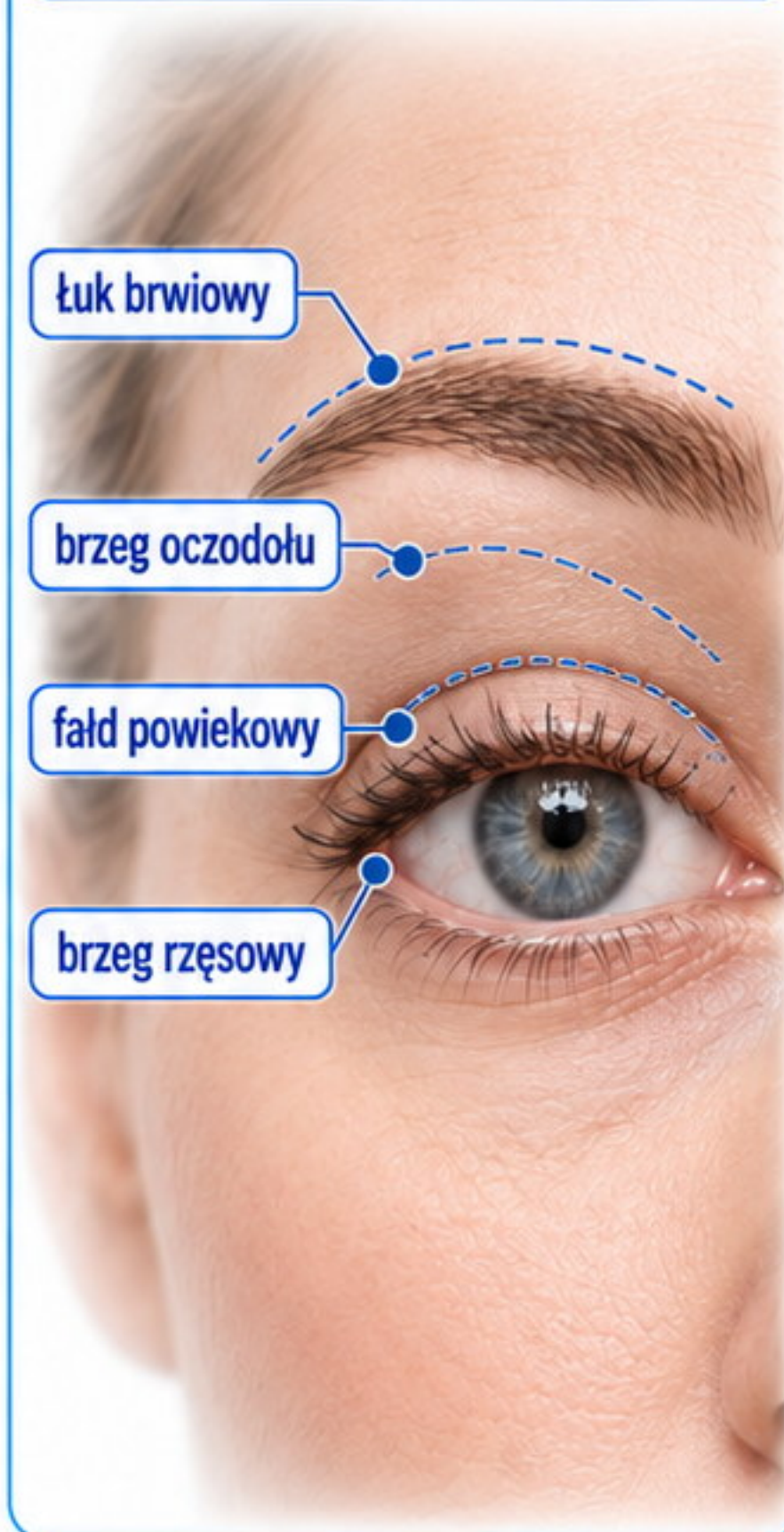
PODPARCIE — struktury powieki

POŁOŻENIE BRWI A WYGLĄD POWIEKI GÓRMEJ

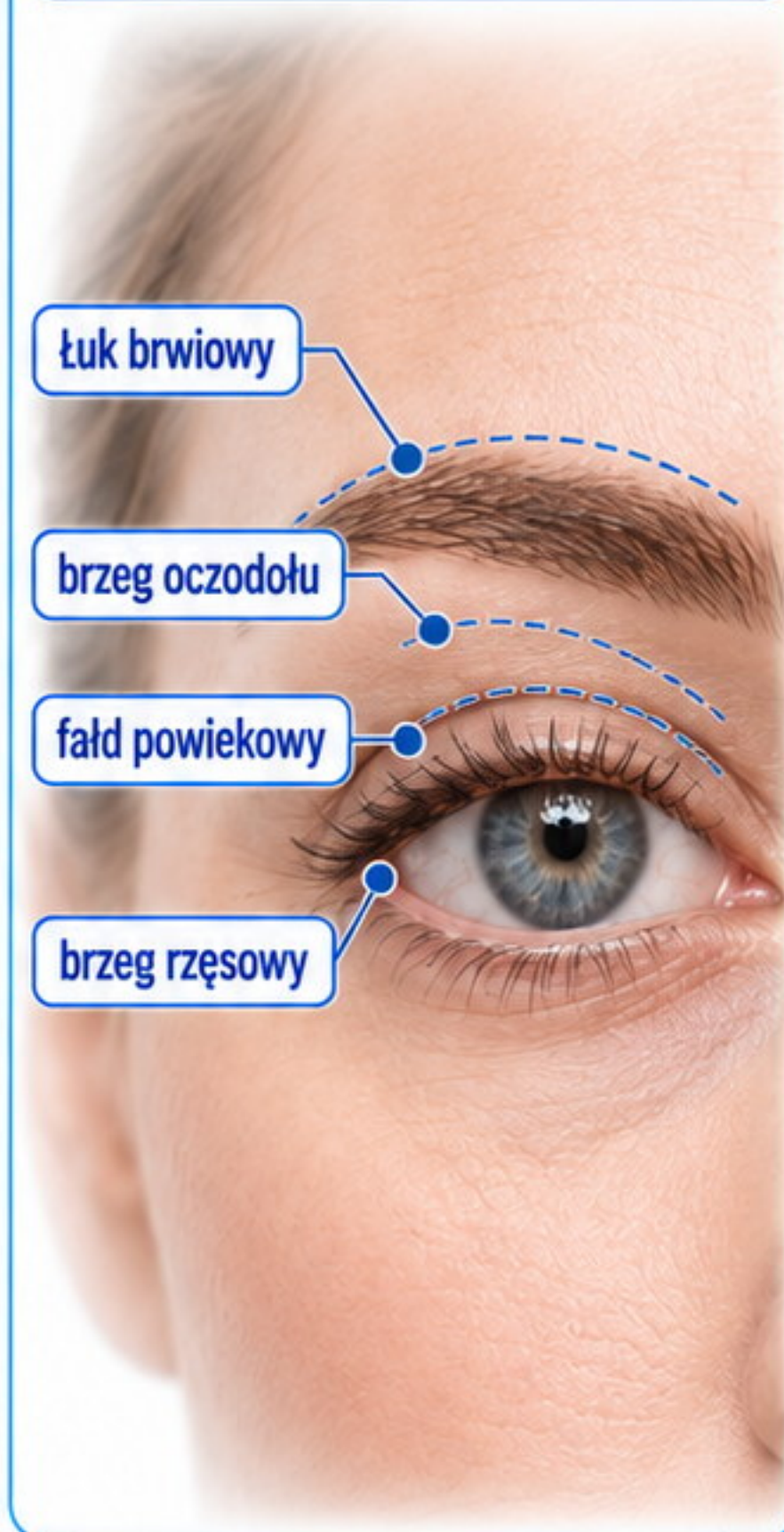
WYSOKIE POŁOŻENIE BRWI

POŁOŻENIE POŚREDNIE

NISKIE POŁOŻENIE BRWI

BRWI I POWIEKI TRZEBA OCENIAĆ RAZEM

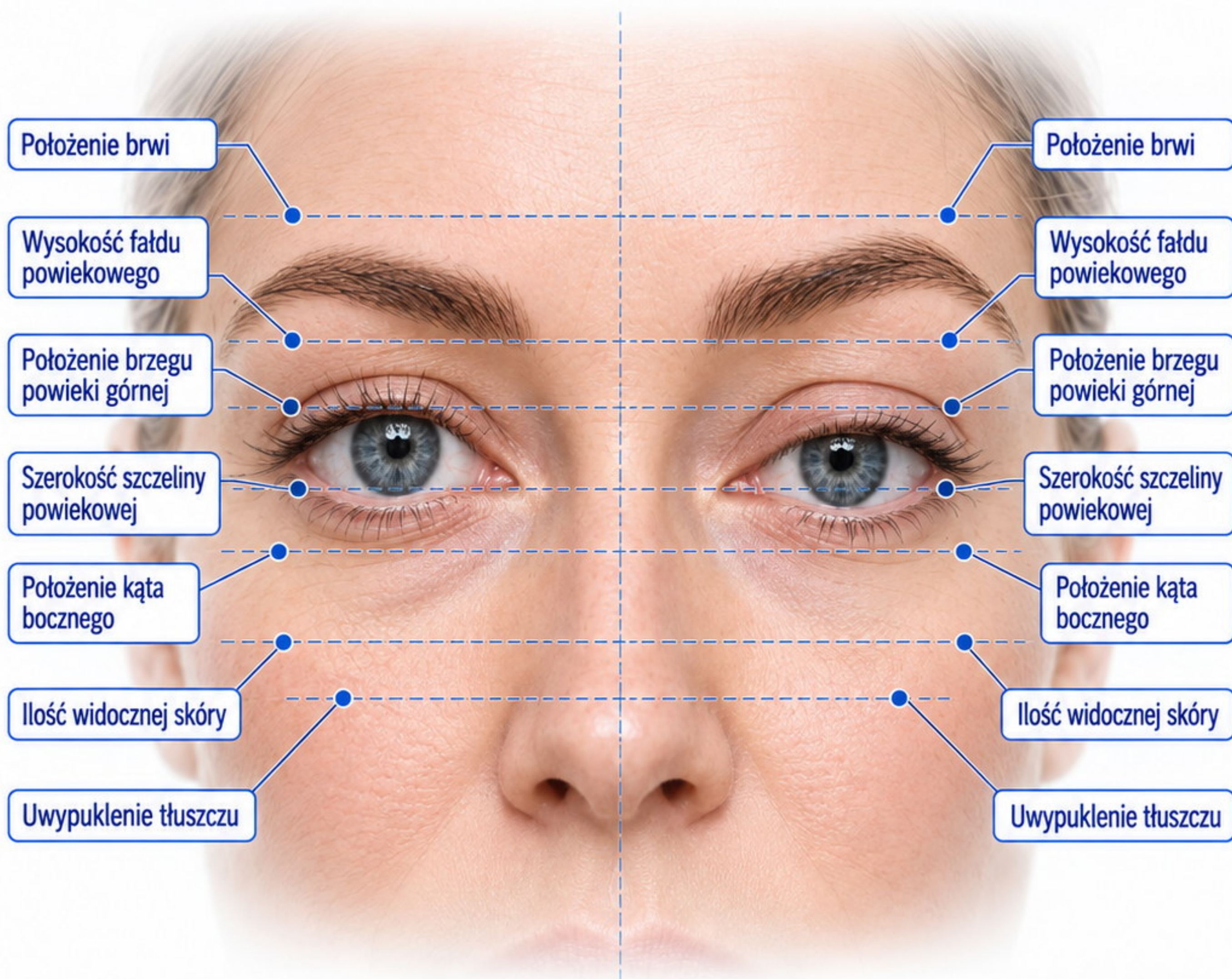

Obniżenie brwi może zwiększać ilość tkanek widocznych nad fałdem powiekowym.

To, co wygląda jak „nadmiar skóry powieki”, może częściowo wynikać z położenia brwi.

ASYMETRIA POWIEK – CO PORÓWNYWAĆ?

ASYMETRIA JEST CZĘSTA

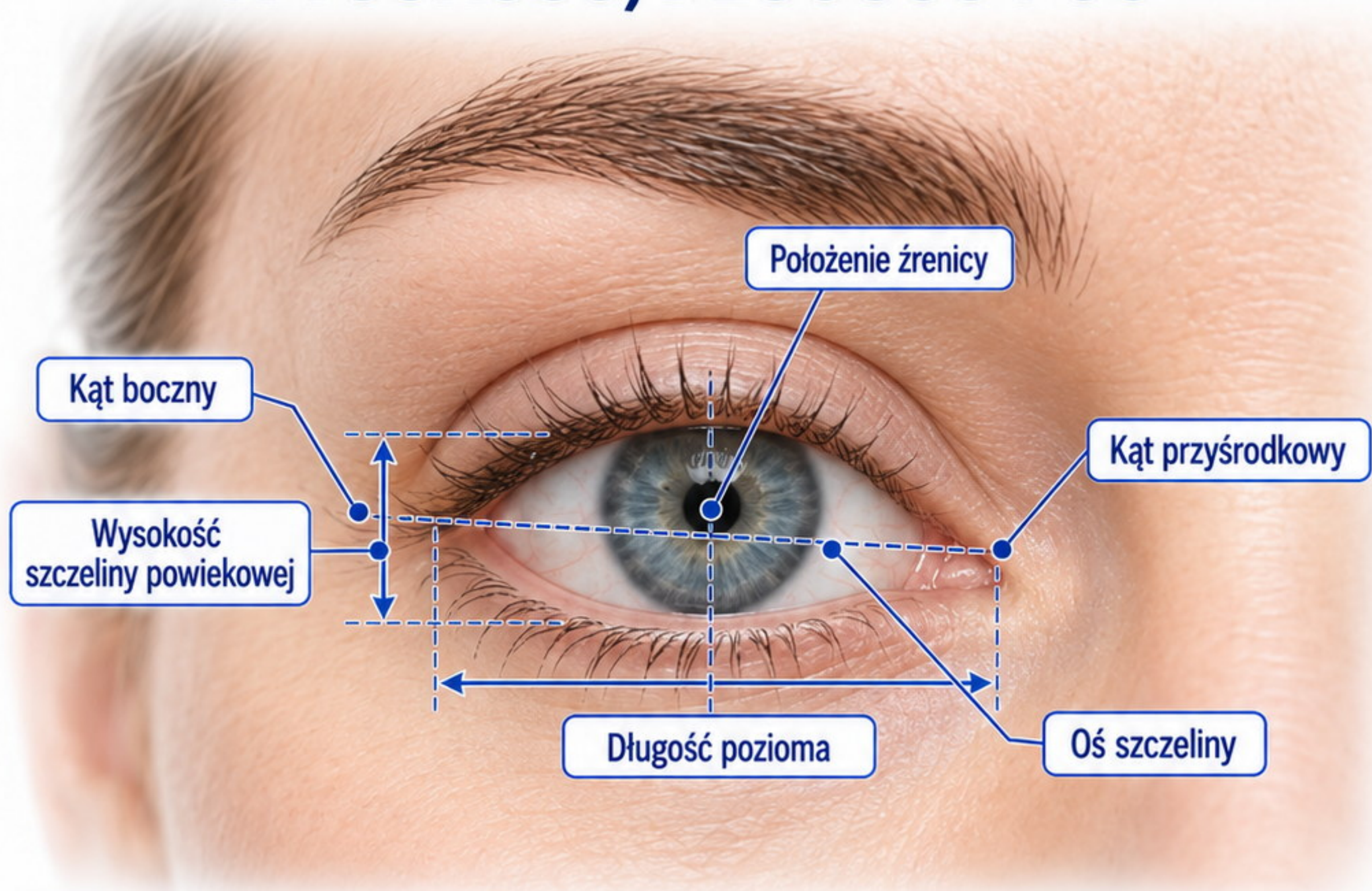
Niewielkie różnice między prawą i lewą stroną są naturalne. Kluczowe jest określenie, z czego wynikają.

MOŻLIWE ŹRÓDŁA ASYMETRII

Najpierw nazwij różnicę. Dopiero potem interpretuj jej znaczenie.

SZCZELINA POWIEKOWA — WYSOKOŚĆ, DŁUGOŚĆ I OŚ

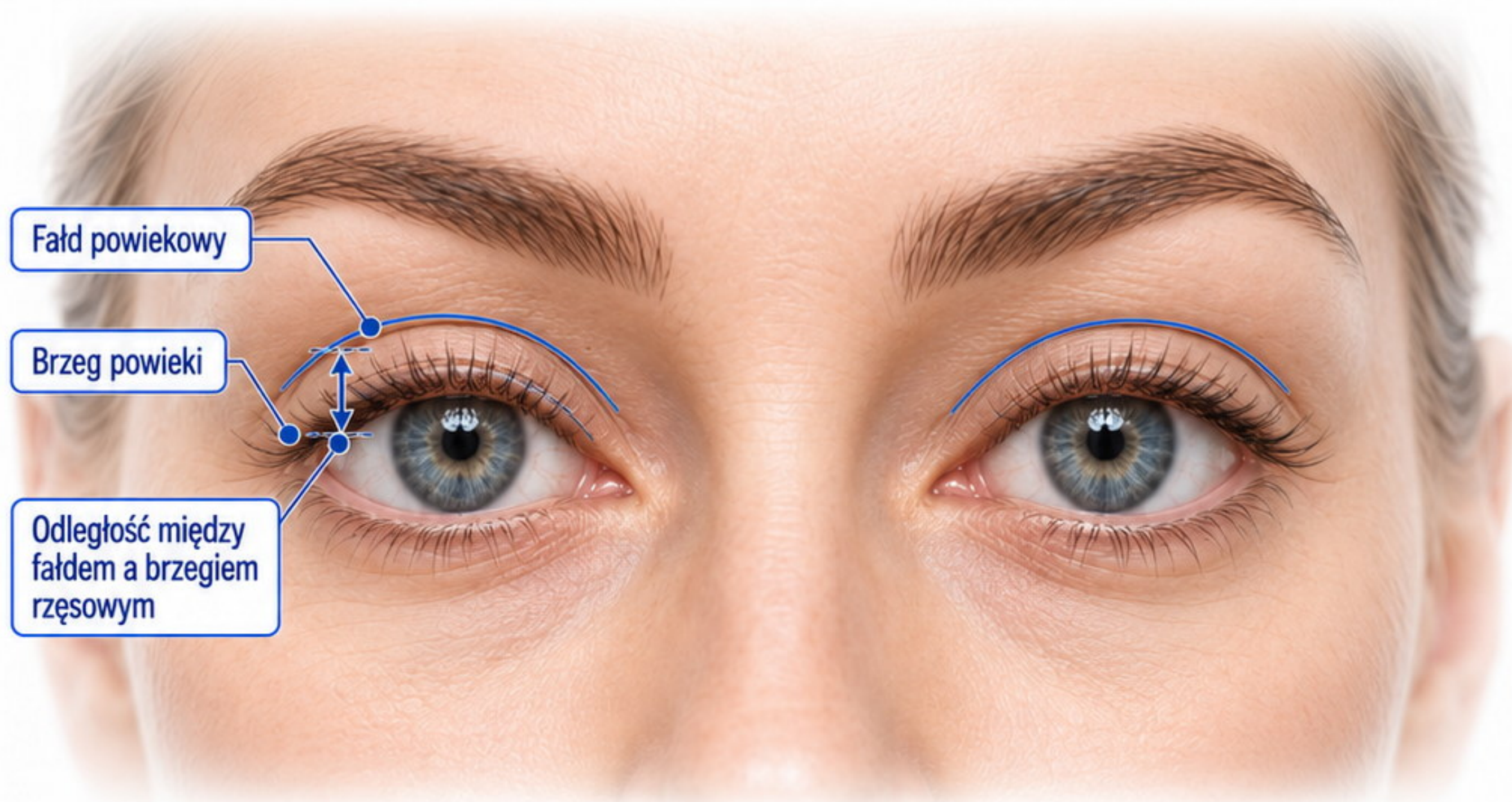
KSZTAŁT SZCZELINY TO WIĘCEJ NIŻ JEDEN WYMIAR

Jej wygląd zależy od położenia obu powiek, kąta bocznego i relacji do gałki ocznej.

PRZYKŁADY RÓŻNEJ OSI SZCZELINY POWIEKOWEJ

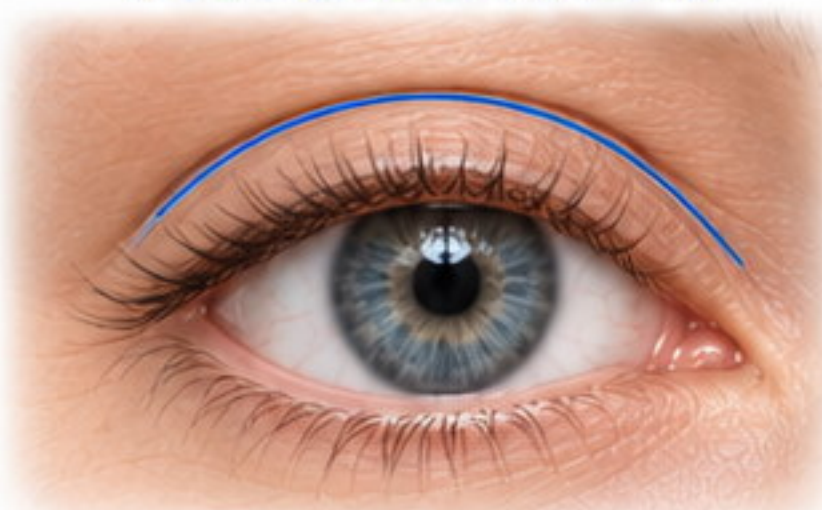

FAŁD POWIEKOWY – WYSOKOŚĆ I SYMETRIA

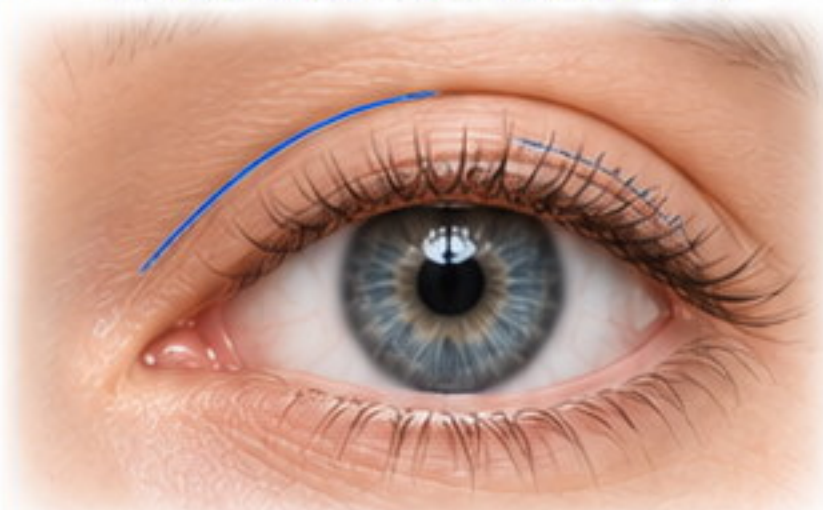
Wysokość, kształt i symetria fałdu powiekowego są ważnymi elementami oceny przed zabiegiem. Różnice między stronami, słabe zaznaczenie fałdu lub jego brak mogą wpływać na wybór techniki i oczekiwany efekt.

FAŁD SYMETRYCZNY

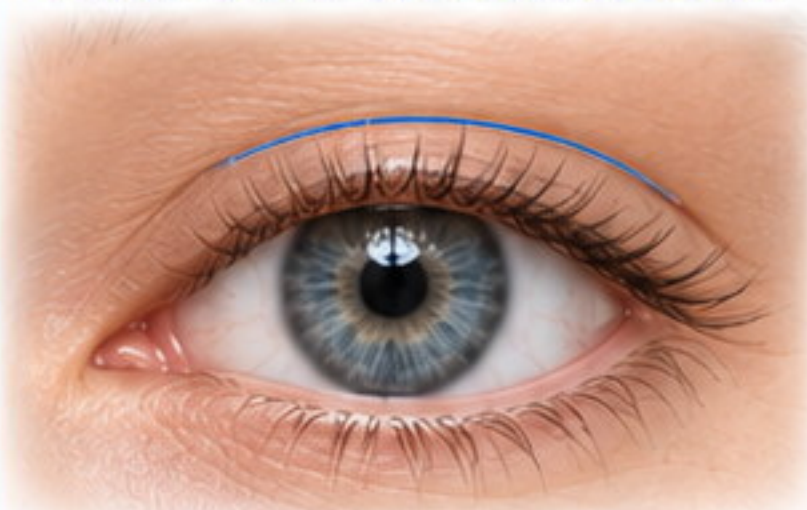
Podobna wysokość i kształt fałdu na obu powiekach.

FAŁD ASYMETRYCZNY

Różna wysokość lub kształt fałdu między prawą a lewą powieką.

FAŁD SŁABO ZAZNACZONY

Delikatny lub słabo widoczny fałd powiekowy.

FAŁD TO ELEMENT ANATOMICZNY I ESTETYCZNY

Jego wysokość, ciągłość i symetria powinny być oceniane przed zabiegiem.

Nie istnieje jeden uniwersalny fałd odpowiedni dla każdego pacjenta.

NADMIAR SKÓRY CZY OBNIŻENIE BRWI?

DOMINUJE NADMIAR SKÓRY

Prawidłowe
położenie brwi

Nadmiar skóry
powieki górnej

Fałd powiekowy jest spowodowany nadmiarem skóry powieki przy prawidłowej pozycji brwi.

DOMINUJE OBNIŻENIE BRWI

Obniżone
położenie brwi

Wtórne nagromadzenie
tkanek nad powieką

Spłylenie
fałdu powiekowego

Fałd powiekowy wynika głównie z obniżenia brwi i wtórnego nagromadzenia tkanek w okolicy powieki.

PODOBNY WYGLĄD ≠ TEN SAM MECHANIZM

Ocena brwi pomaga zrozumieć, jaka część tkanek nad powieką wynika z samej powieki, a jaka z kompleksu czołowo-brwiowego.

BRWI → SKÓRA → FAŁD → BRZEG POWIEKI

PRZEPUKLINY TŁUSZCZOWE — GÓRNA I DOLNA POWIEKA

GÓRNA POWIEKA — PRZYŚRODKOWO

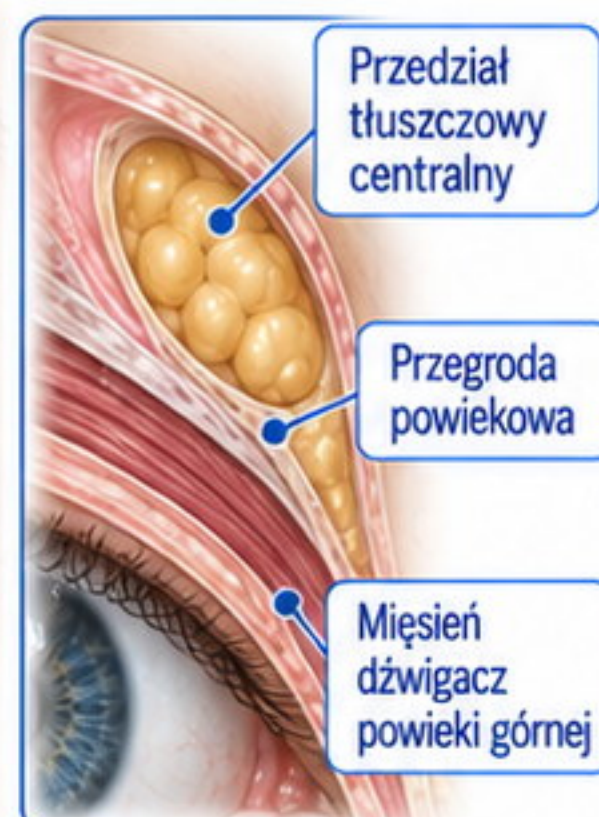
Przedział tłuszczowy przyśrodkowy

Przegroda powiekowa

Mięsień dźwigacz powieki górnej

Wypuklenie w przyśrodkowej części górnej powieki, najczęściej związane z przedziałem tłuszczowym przyśrodkowym.

GÓRNA POWIEKA — CENTRALNIE

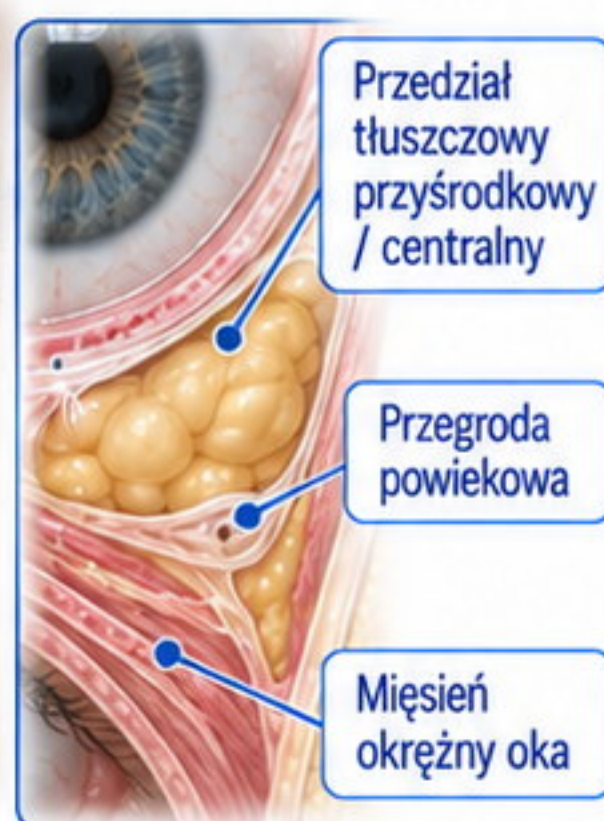
Przedział tłuszczowy centralny

Przegroda powiekowa

Mięsień dźwigacz powieki górnej

Wypuklenie w centralnej części górnej powieki, najczęściej związane z przedziałem tłuszczowym centralnym.

DOLNA POWIEKA — PRZYŚRODKOWO / CENTRALNIE

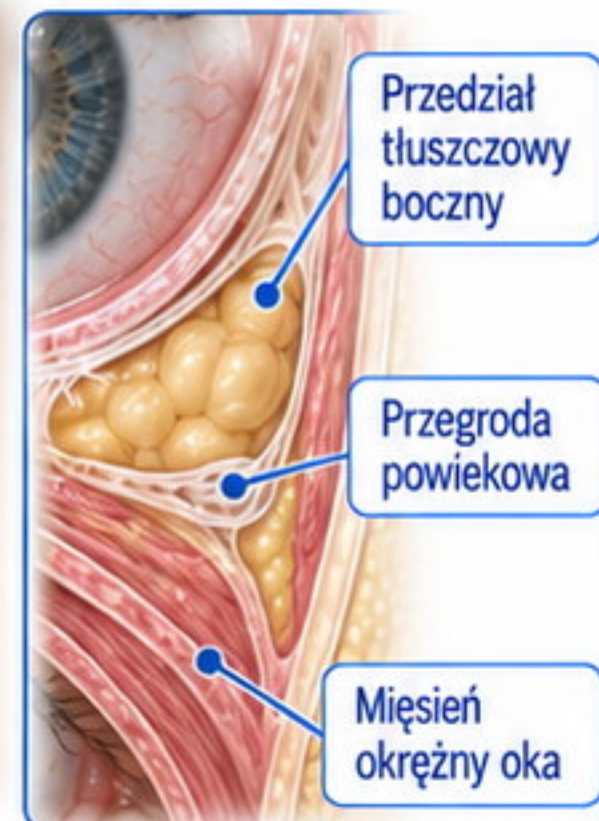
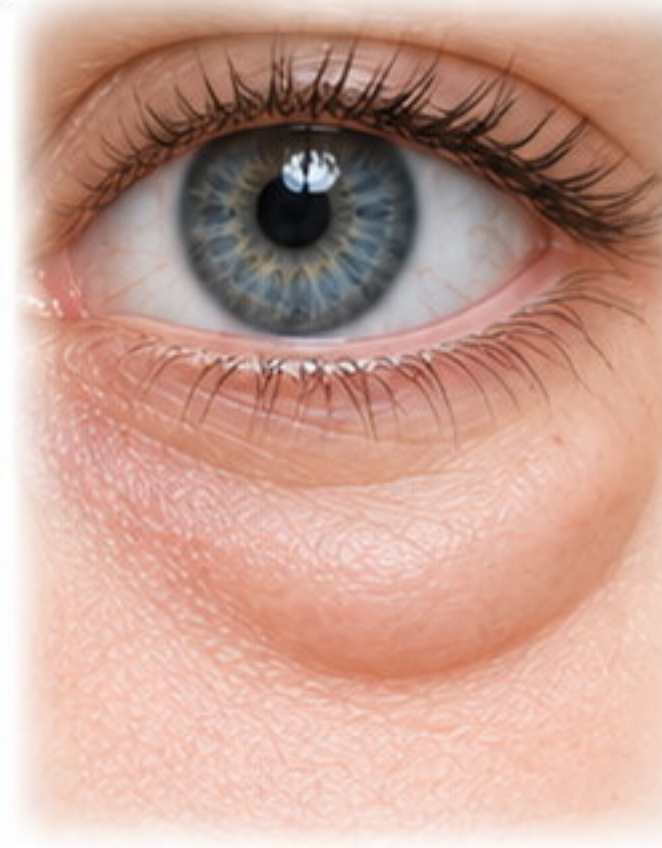
Przedział tłuszczowy przyśrodkowy / centralny

Przegroda powiekowa

Mięsień okrężny oka

Wypuklenie w przyśrodkowej lub centralnej części dolnej powieki, najczęściej związane z przedziałem tłuszczowym przyśrodkowym lub centralnym.

DOLNA POWIEKA — BOCZNIE

Przedział tłuszczowy boczny

Przegroda powiekowa

Mięsień okrężny oka

Wypuklenie w bocznej części dolnej powieki, najczęściej związane z przedziałem tłuszczowym bocznym.

UWYPUKLENIE TŁUSZCZU MA LOKALIZACJĘ

Rozpoznanie przedziału pomaga dokładniej opisać kontur powieki.

TŁUSZCZ

Lokalne, dobrze odgraniczone uwypuklenie, zwykle stałe w pozycji siedzącej.

OBRZĘK

Bardziej rozlane, mniej odgraniczone, często zmienne i związane z retencją płynów.

JAKOŚĆ SKÓRY OKOLICY OKOŁOOCZODŁOWEJ

GRUBOŚĆ

cienka

bardziej mięsista

Cienka skóra jest bardziej przezroczysta i uwidacznia naczynia krwionośne.

Bardziej mięsista skóra jest grubsza, mniej prześwitują struktury naczyniowe.

ELASTYCZNOŚĆ

większa

mniejsza

Skóra bardziej elastyczna szybciej powraca do pierwotnego kształtu po delikatnym naciągnięciu.

Mniejsza elastyczność wiąże się z wiotkością, łatwiejszym fałdowaniem skóry i tendencją do zmarszczek.

TEKSTURA

gładka

drobne linie

Gładka tekstura skóry o równomiernej powierzchni.

Drobne linie i mikrozmarszczki są wynikiem zmian strukturalnych skóry i utraty jej sprężystości.

PIGMENTACJA

jednolita

nierównomierna

Jednolita pigmentacja bez wyraźnych przebarwień.

Nierównomierna pigmentacja może obejmować cienie, przebarwienia i różnice kolorytu skóry.

SKÓRA TO ODDZIELNY ELEMENT OCENY

Zmarszczki, wiotkość, pigmentacja i grubość skóry nie są tym samym problemem i mogą wymagać różnego sposobu rozmowy z pacjentem.

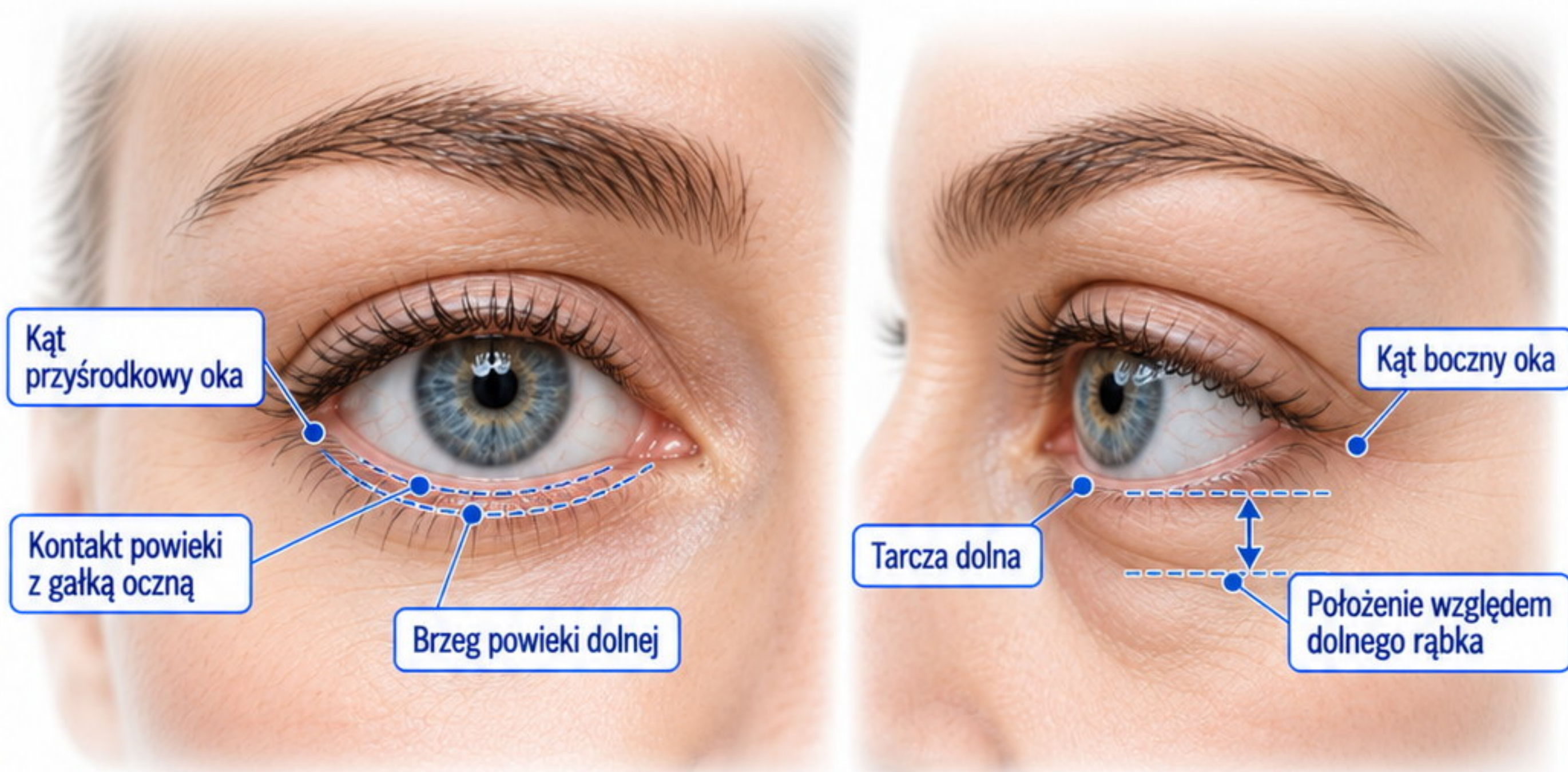

Kontur i jakość skóry powinny być oceniane oddzielnie.

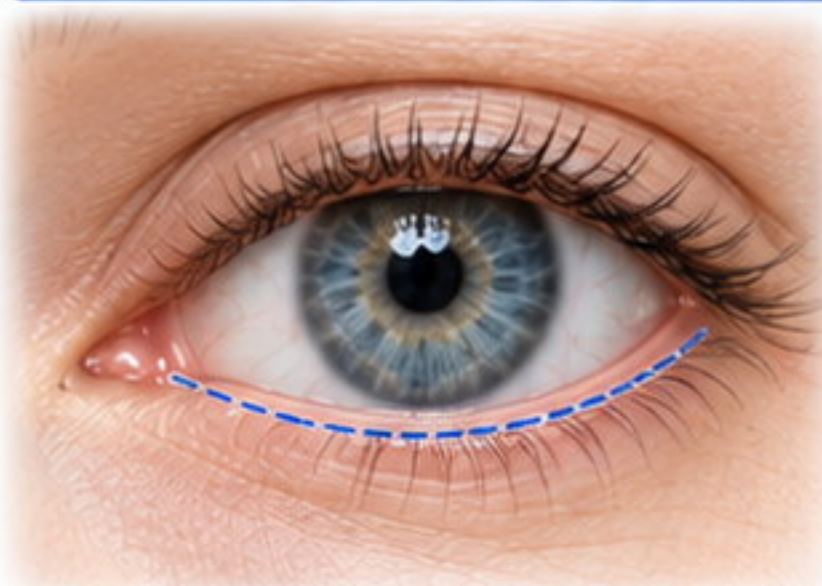

WIĘCEJ: MODUŁ 06 — LASER I JAKOŚĆ SKÓRY

OCENA PODPARCIA POWIEKI DOLNEJ

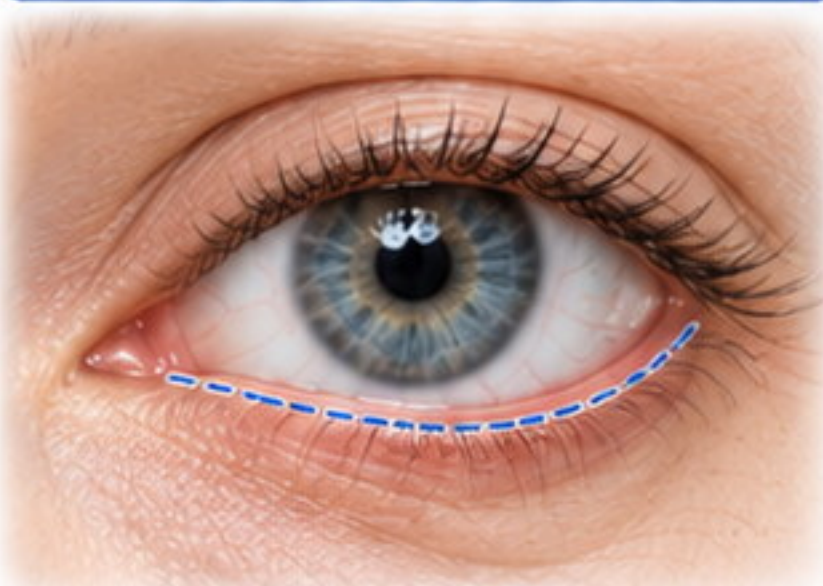

DOBRE PODPARCIE

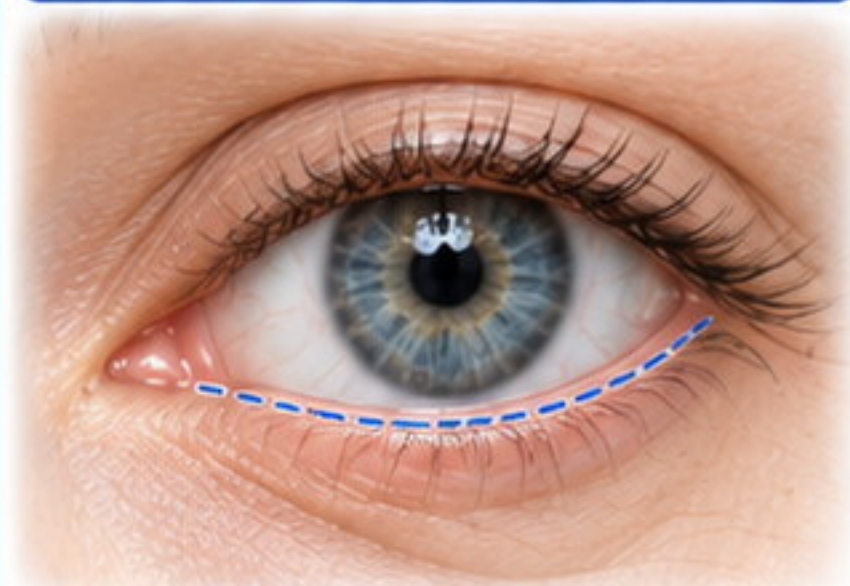
Powieka dolna przylega równomiernie do gałki ocznej, bez widocznego odstępu.

OSŁABIONE PODPARCIE

Powieka dolna jest nieznacznie oddalona od gałki ocznej, co może sprzyjać jej niestabilności.

ASYMETRYCZNE PODPARCIE

Różne położenie powieki dolnej między oczami, często związane z różnicą napięcia tkanek.

POZYCJA POWIEKI TO ELEMENT FUNKCJONALNY

Ocena podparcia dolnej powieki pomaga zrozumieć jej stabilność i relację z powierzchnią oka.

Wygląd dolnej powieki powinien być oceniany razem z jej napięciem i położeniem.

TEST ODJĘCIA POWIEKI – OCENA ELASTYCZNOŚCI

ETAP 01 – POZYCJA SPOCZYNKOWA

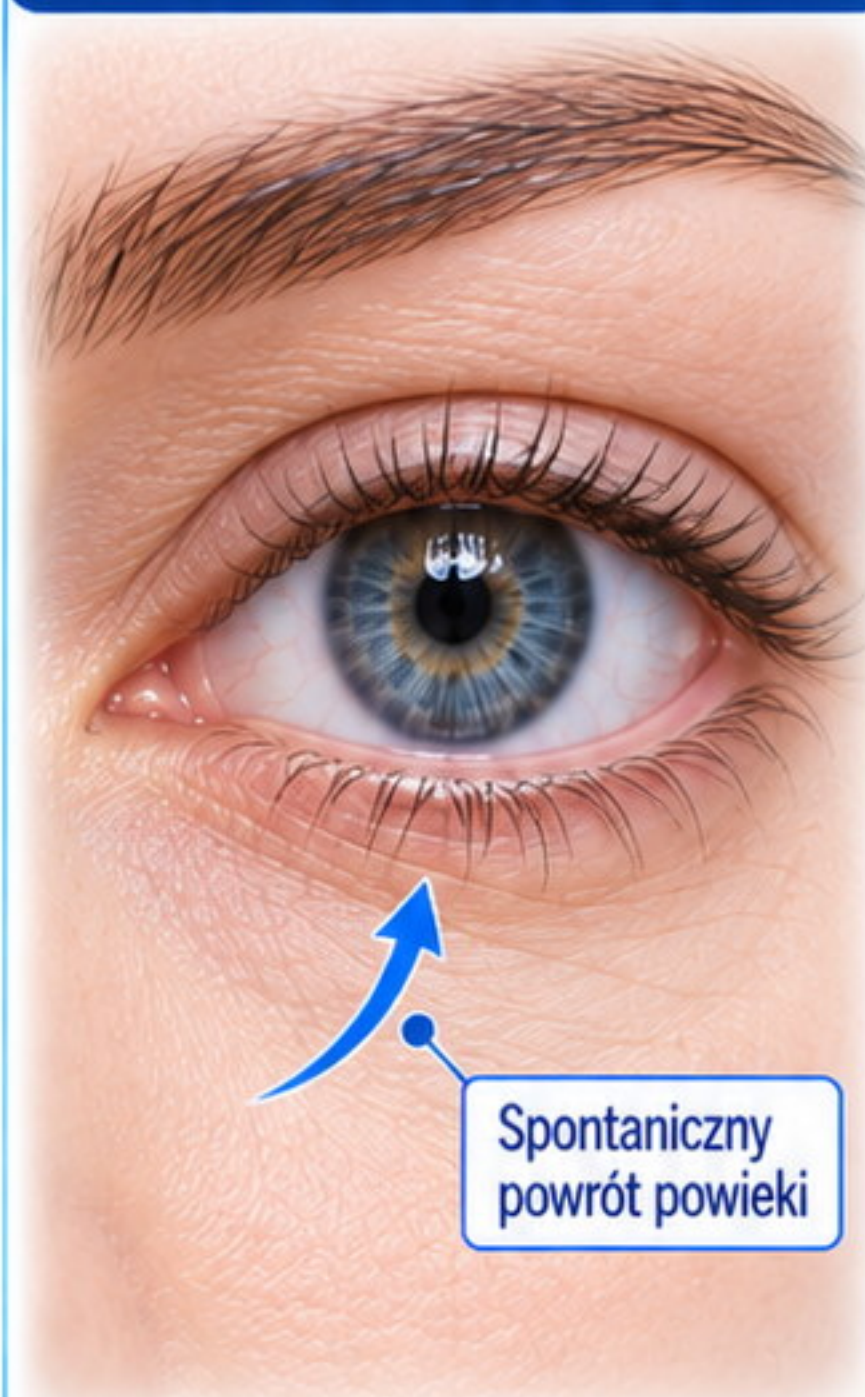
Powieka dolna przylega do gałki ocznej w pozycji spoczynkowej.

ETAP 02 – DELIKATNE ODSUNIĘCIE

Delikatne odciągnięcie powieki dolnej w dół, bez nadmiernej siły.

ETAP 03 – POWRÓT DO POZYCJI

Powieka powinna samoistnie wrócić do pozycji spoczynkowej.

CO OCENIAMY?

Elastyczność

Łatwość odciągnięcia powieki i jej sprężystość.

Napięcie

Opór tkanek podczas delikatnego odciągnięcia.

Zdolność powrotu do pozycji

Sposób i tempo samoistnego powrotu powieki.

Testy dynamiczne pomagają uzupełnić ocenę statycznego wyglądu powieki.

WAŻNA INFORMACJA

Interpretacja zależy od badania klinicznego i nie opiera się na jednym uniwersalnym progu.

TEST POWROTU POWIEKI – OCENA NAPIĘCIA

1. POZYCJA WYJŚCIOWA

Powieka dolna w naturalnym położeniu.

2. ODCIĄgniĘCIE

Delikatne odciągnięcie powieki dolnej w dół.

3. ZWOLNIENIE

Zwolnienie powieki (usunięcie palca).

4. POWRÓT

Obserwacja czasu i jakości powrotu powieki do pierwotnego położenia.

POWRÓT POWIEKI = INFORMACJA O STABILNOŚCI

Wolny lub niepełny powrót może sugerować mniejszą sprężystość lub słabsze podparcie tkanek.

PORÓWNANIE TEMPA POWROTU POWIEKI

SZYBKI POWRÓT

Powieka wraca szybko i całkowicie do pierwotnego położenia. Zazwyczaj świadczy to o dobrym napięciu tkanek i odpowiednim podparciu.

OPÓŹNIONY POWRÓT

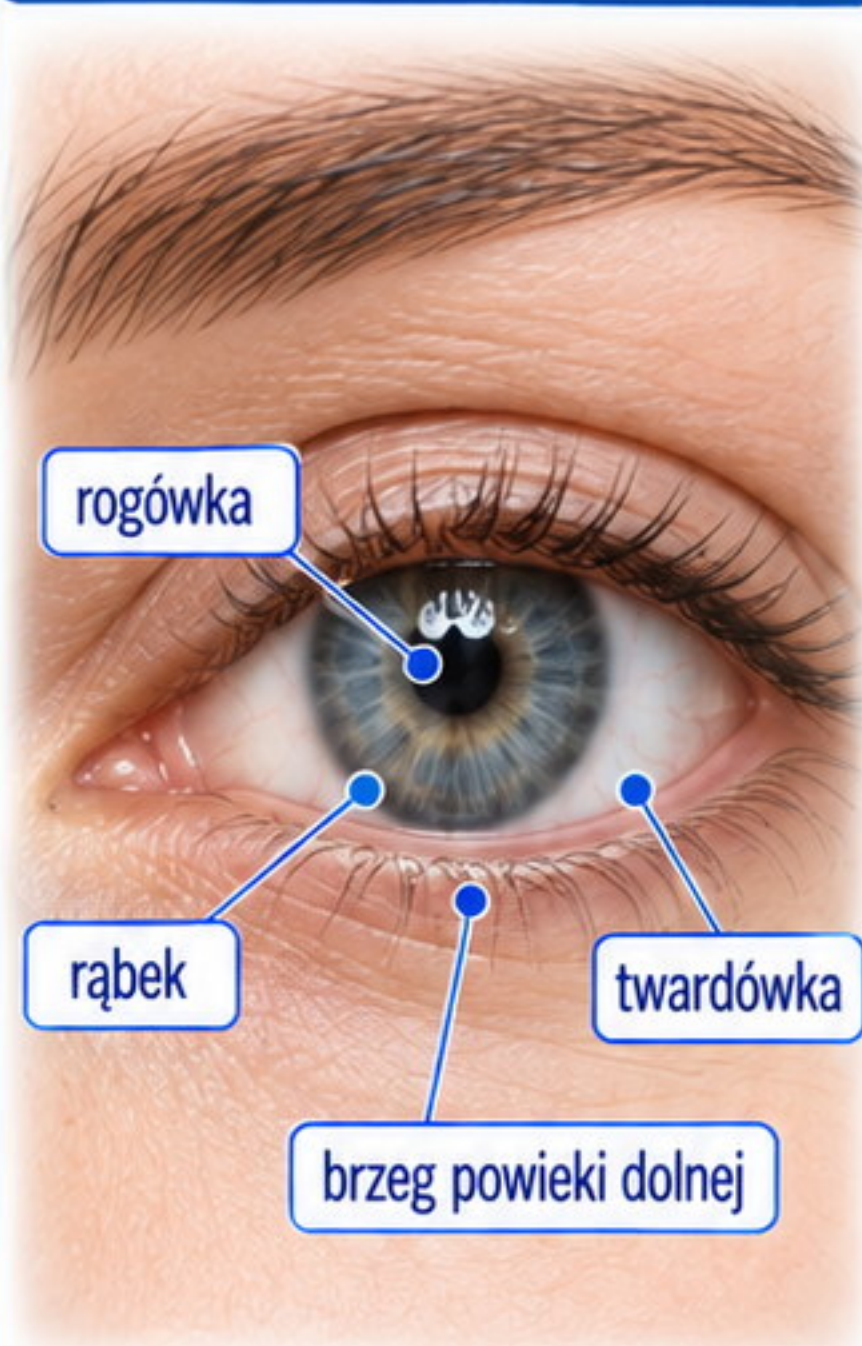
Powieka wraca wolniej, niepełnie lub pozostaje w obniżonym położeniu. Może to sugerować mniejszą sprężystość tkanek lub ich słabsze podparcie.

Wynik należy interpretować łącznie z pełnym badaniem powiek i powierzchni oka.

POŁOŻENIE DOLNEJ POWIEKI WZGLĘDEM RĄBKA

POZYCJA ZWYKŁA

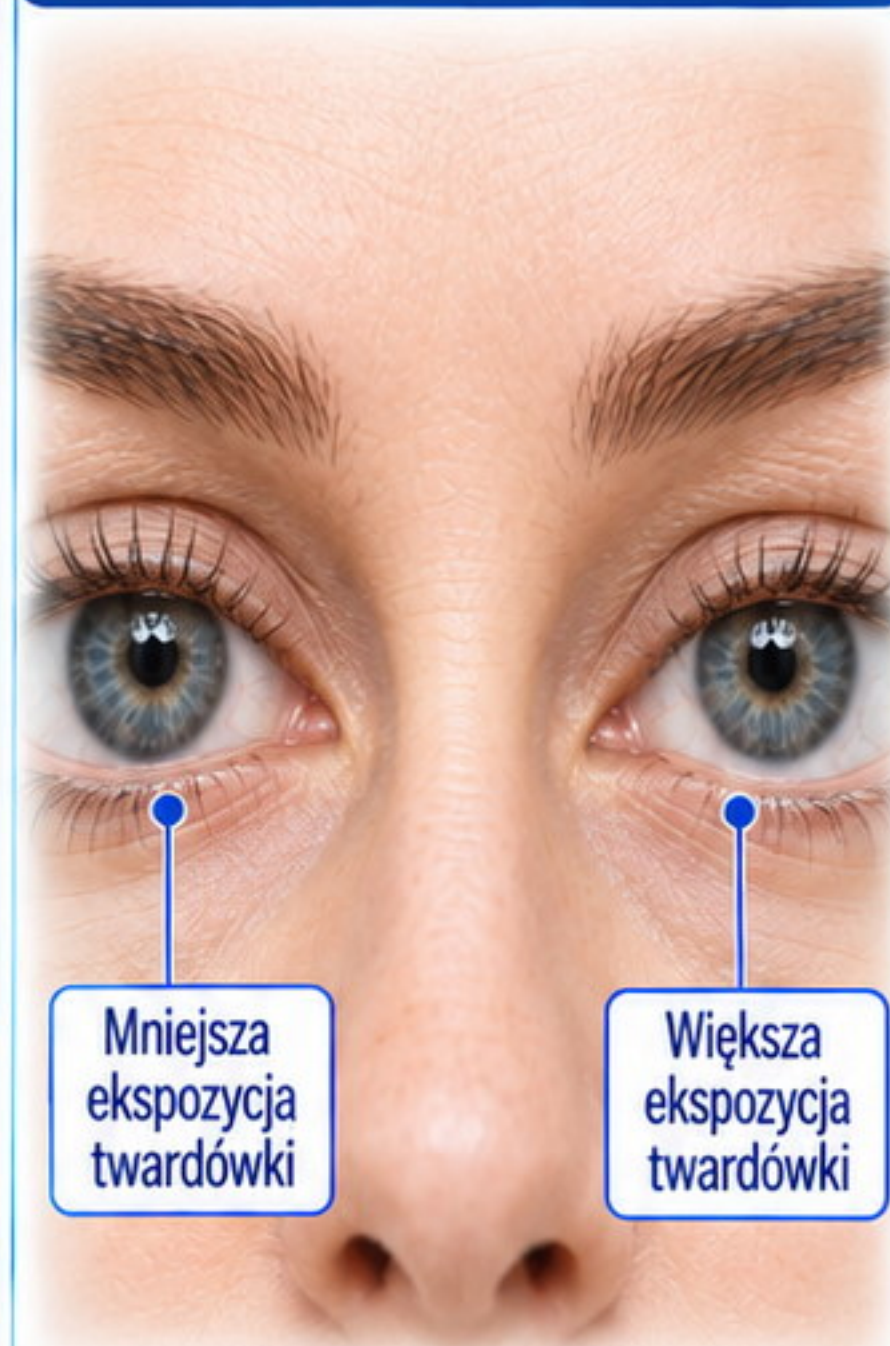
W pozycji zwykłej brzeg powieki dolnej przebiega blisko dolnego rąbka rogówki. Widoczność twardówki jest minimalna lub niewielka.

WIĘKSZA EKSPOZYCJA TWARDÓWKI

Większa ekspozycja twardówki poniżej rogówki może być cechą anatomiczną lub wynikać z osłabienia napięcia powieki dolnej.

ASYMETRIA

Różnice w położeniu dolnej powieki między oczami są częste. Asymetria może być wariantem anatomicznym lub wskazywać na problem funkcjonalny.

EKSPOZYCJA TWARDÓWKI TO WAŻNY ELEMENT OCENY

Widoczność twardówki poniżej rogówki może być cechą anatomiczną lub elementem wymagającym dalszej oceny funkcjonalnej.

Nie oceniaj dolnej powieki wyłącznie na podstawie zmarszczek lub tłuszczu.

POŁOŻENIE KĄTA BOCZNEGO OKA

WARIANT A — KĄT BOCZNY WYŻEJ

Wyżej położony kąt boczny nadaje oku uniesiony, „migdałowy” kształt i może optycznie odmładzać spojrzenie.

WARIANT B — POZIOM ZBLIŻONY

Podobne położenie kątów przysrodkowego i bocznego daje najbardziej horyzontalny kształt szczeliny powiekowej.

WARIANT C — KĄT BOCZNY NIŻEJ

Niżej położony kąt boczny nadaje oku opadający kształt i może optycznie poszerzać pole widzenia ku dołowi.

KĄT BOCZNY WPŁYWA NA CAŁY KSZTAŁT OKA

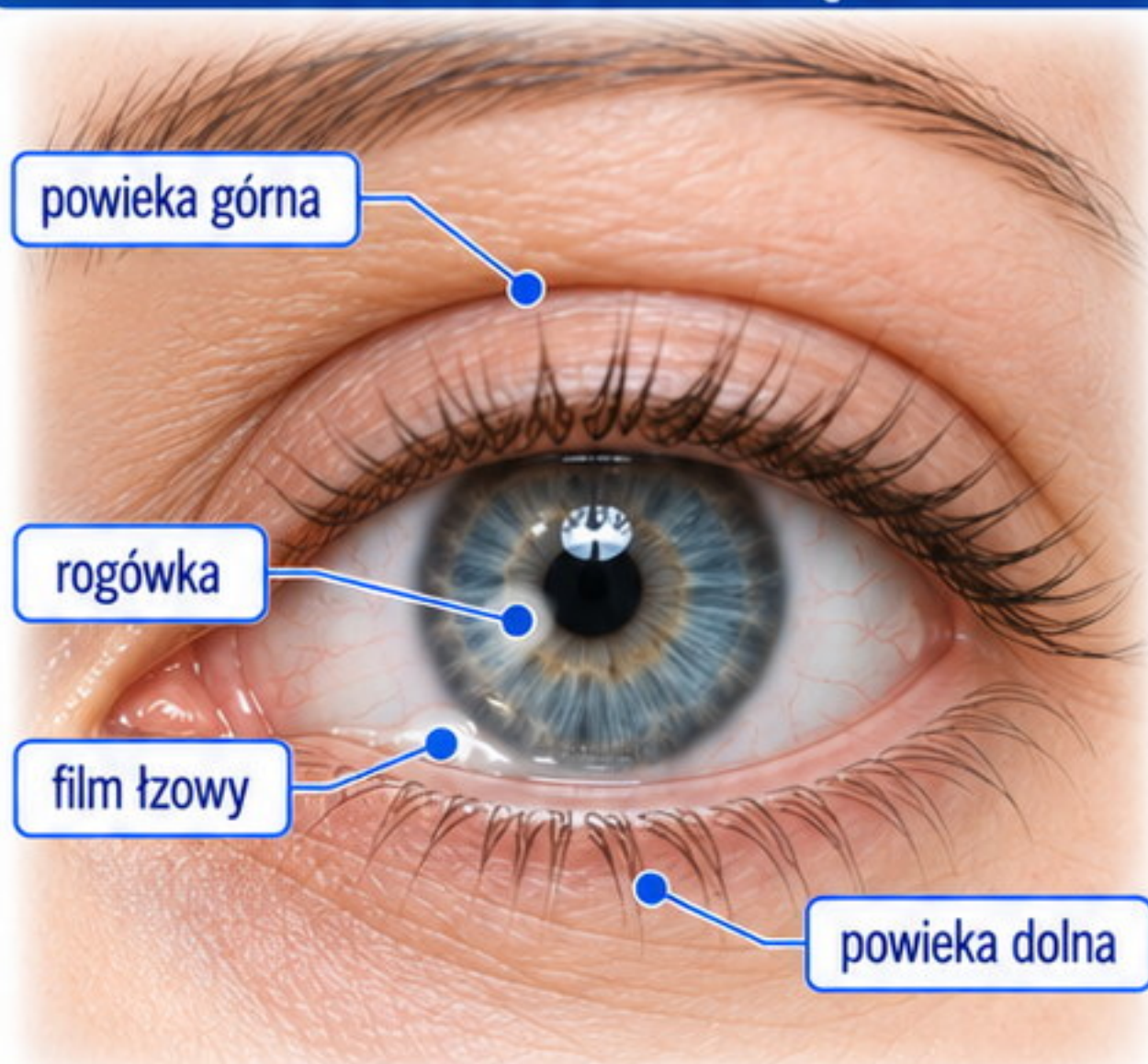
Położenie kąta bocznego należy oceniać razem z napięciem powieki i relacją do gałki ocznej.

Nie należy przypisywać przewagi estetycznej żadnej pojedynczej konfiguracji.

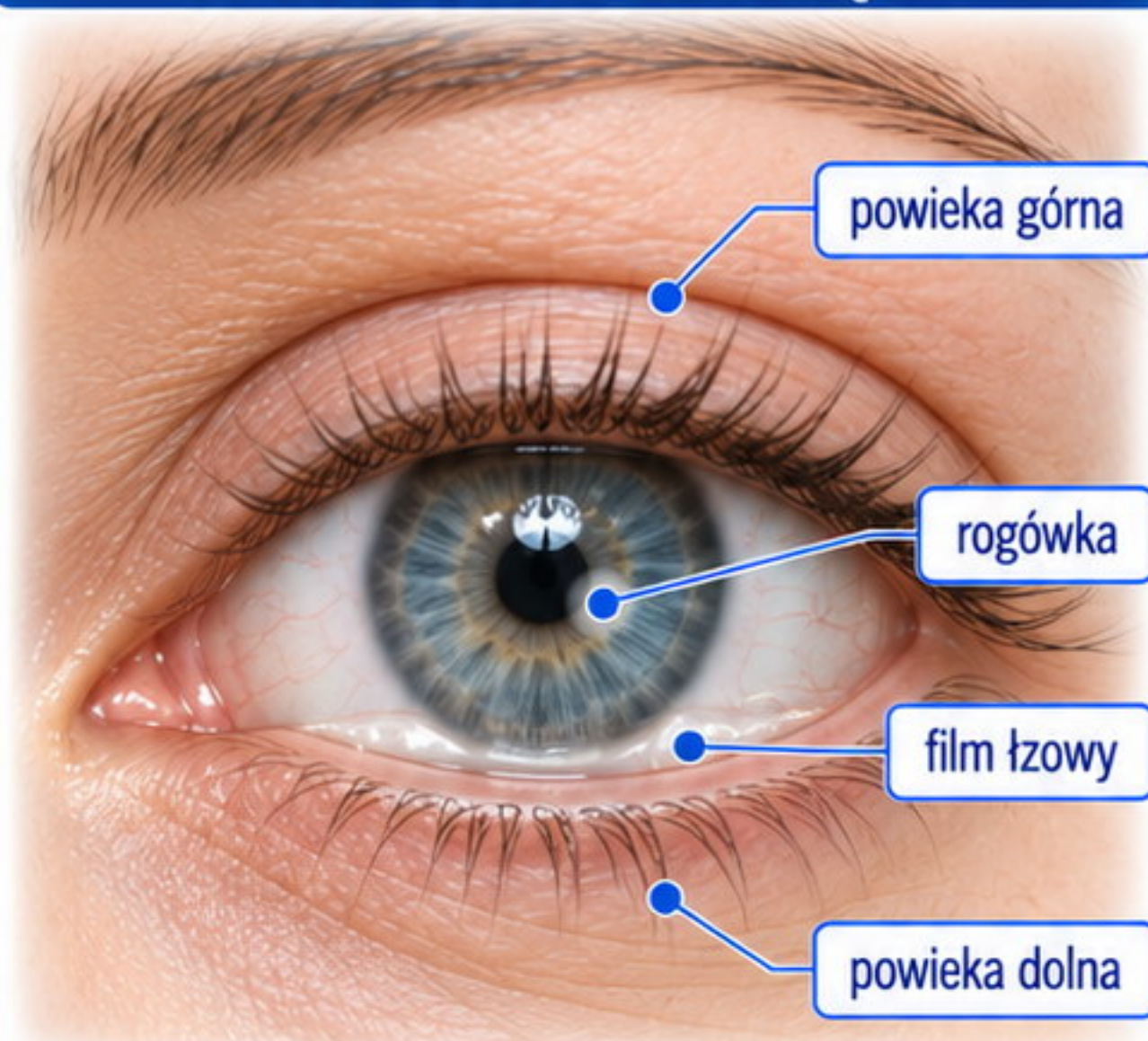
OCENA EKSPOZYCJI ROGÓWKI I POWIERZCHNI OKA

PEŁNE DOMKNIĘCIE

Prawidłowa ekspozycja rogówki z równomiernym filmem łzowym i pełną ochroną powiek.

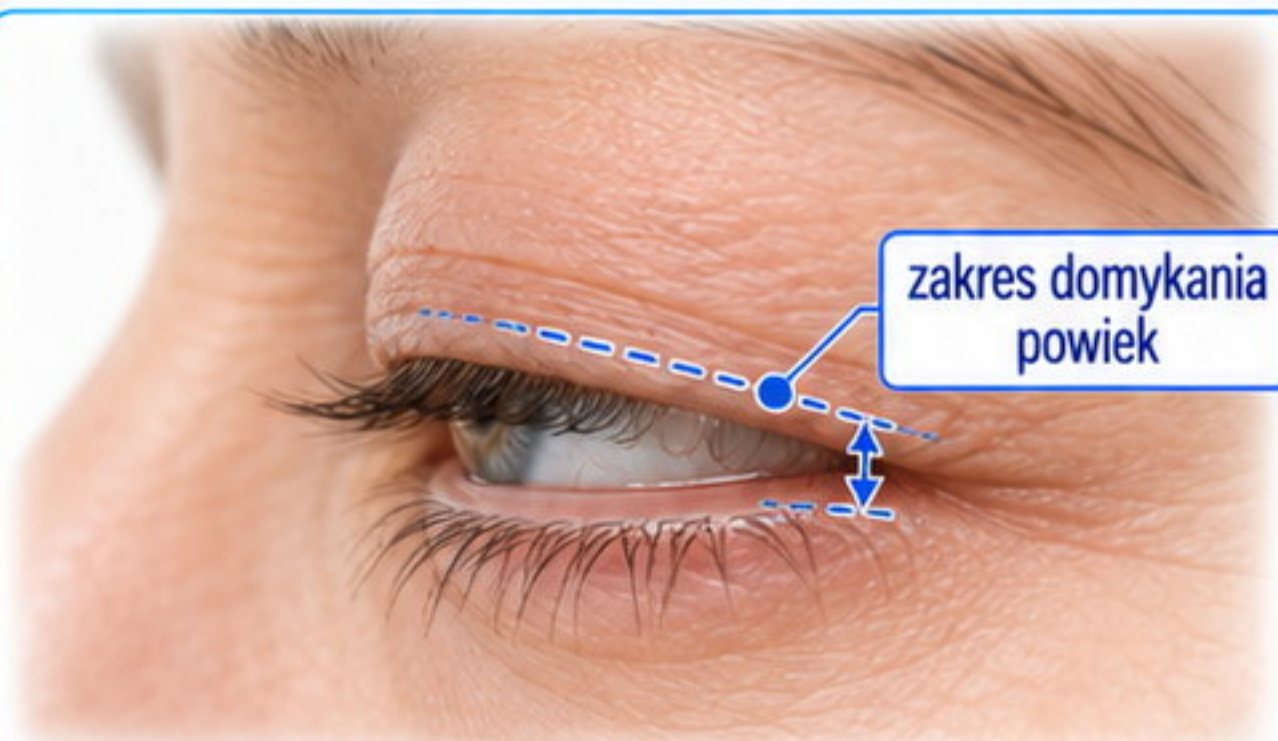
NIEPEŁNE DOMKNIĘCIE

Niepełne domykanie powiek może prowadzić do nadmiernej ekspozycji rogówki i zaburzeń filmu łzowego.

Całkowite przyleganie powiek zapewnia pełne zakrycie rogówki.

Niepełne domykanie powiek pozostawia szczelinę i może prowadzić do wysychania powierzchni oka.

OCHRONA POWIERZCHNI OKA MA PRIORYTET

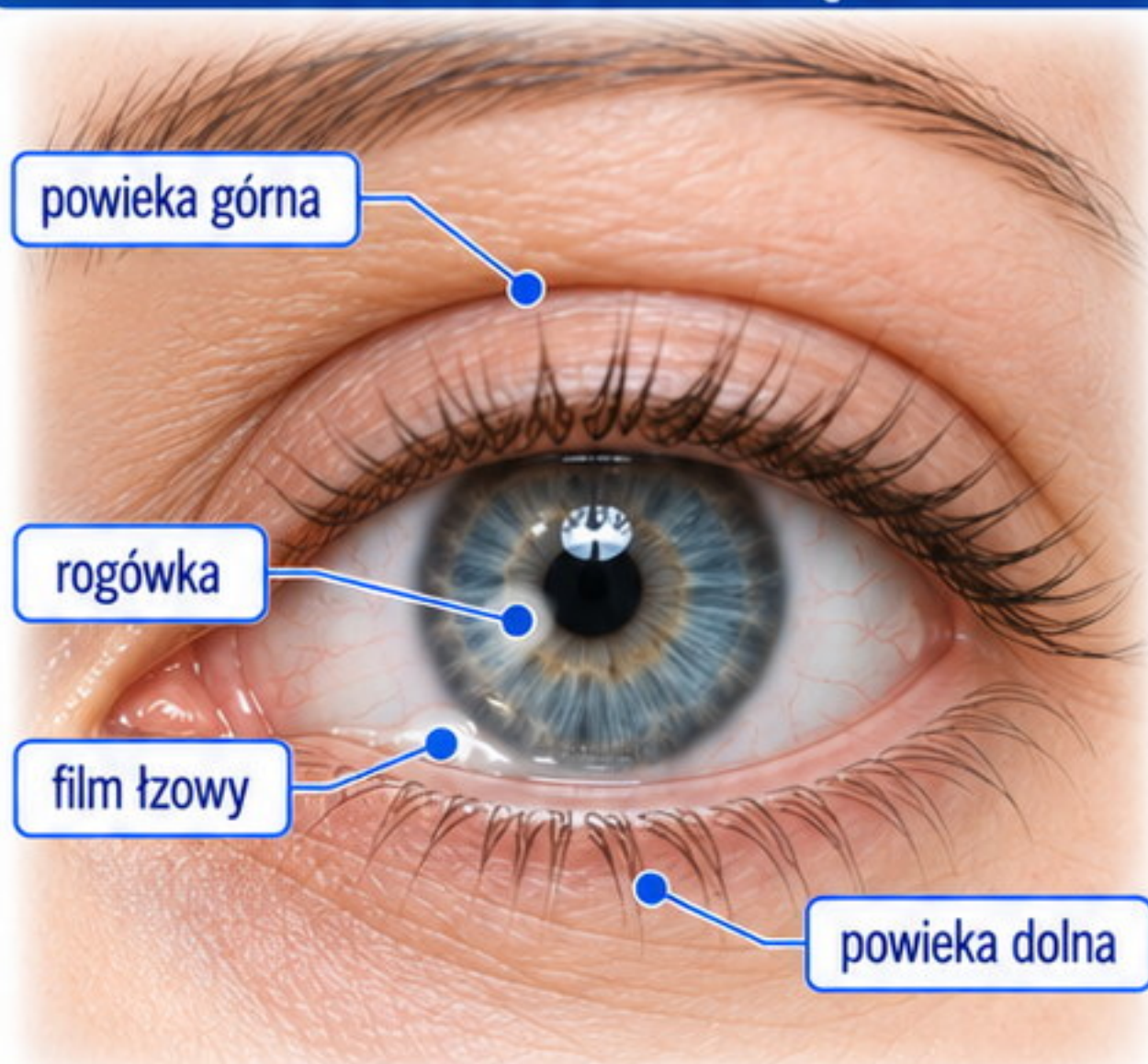
Prawidłowe domykanie powiek pomaga utrzymać stabilność filmu łzowego i chroni rogówkę przed nadmierną ekspozycją.

Ocena estetyczna nie powinna być oddzielana od funkcji powiek.

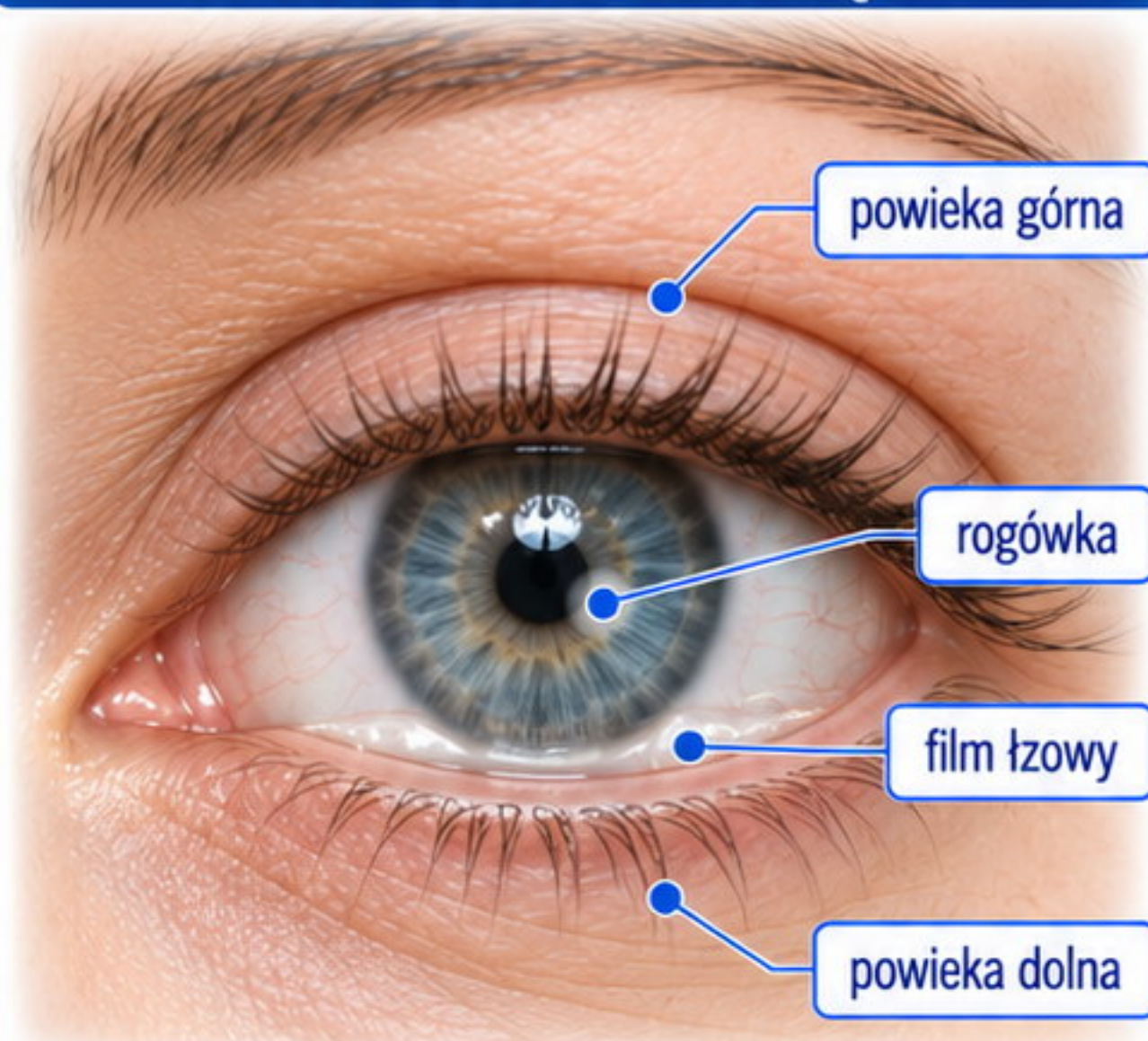
OCENA EKSPOZYCJI ROGÓWKI I POWIERZCHNI OKA

PEŁNE DOMKNIĘCIE

Prawidłowa ekspozycja rogówki z równomiernym filmem łzowym i pełną ochroną powiek.

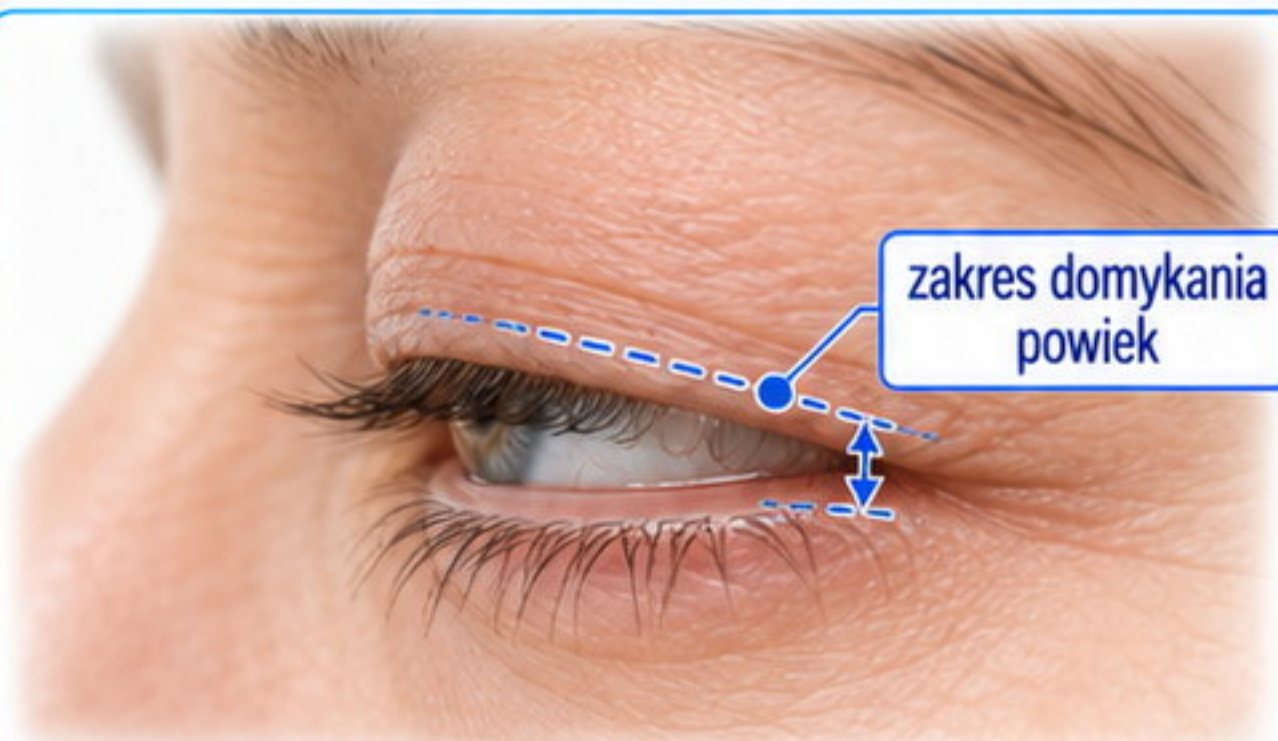
NIEPEŁNE DOMKNIĘCIE

Niepełne domykanie powiek może prowadzić do nadmiernej ekspozycji rogówki i zaburzeń filmu łzowego.

Całkowite przyleganie powiek zapewnia pełne zakrycie rogówki.

Niepełne domykanie powiek pozostawia szczelinę i może prowadzić do wysychania powierzchni oka.

OCHRONA POWIERZCHNI OKA MA PRIORYTET

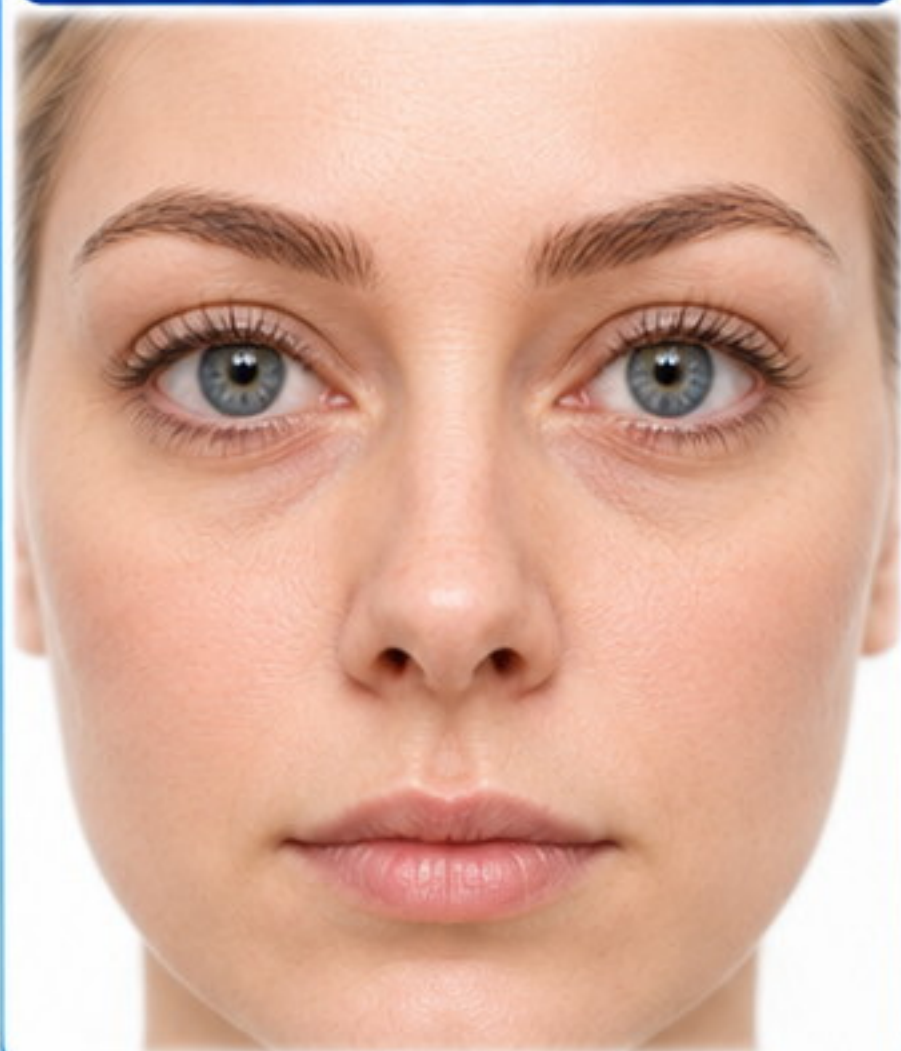
Prawidłowe domykanie powiek pomaga utrzymać stabilność filmu łzowego i chroni rogówkę przed nadmierną ekspozycją.

Ocena estetyczna nie powinna być oddzielana od funkcji powiek.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA – STANDARDOWE UJĘCIA

1. PRZÓD — OCZY OTWARTE

2. PRZÓD — OCZY ZAMKNIĘTE

3. SKOS PRAWY

4. SKOS LEWY

5. PROFIL PRAWY

6. PROFIL LEWY

**POWTARZALNOŚĆ JEST WAŻNIEJSZA
NIŻ „ŁADNE ZDJĘCIE”**

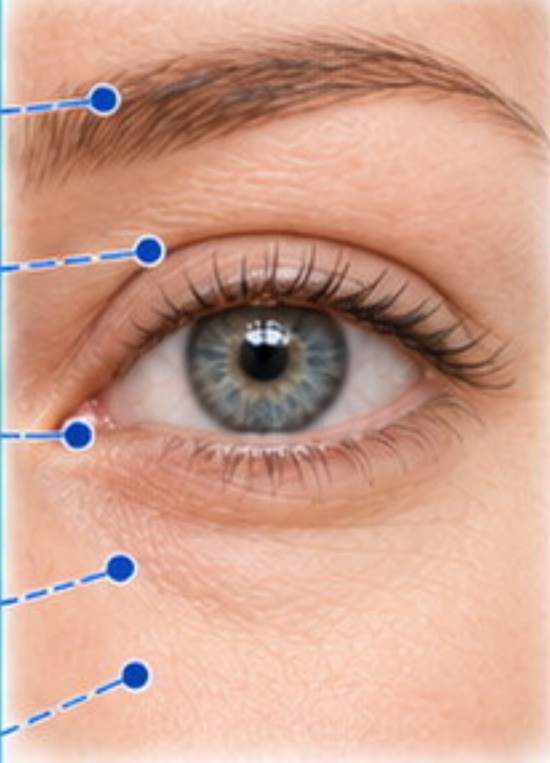
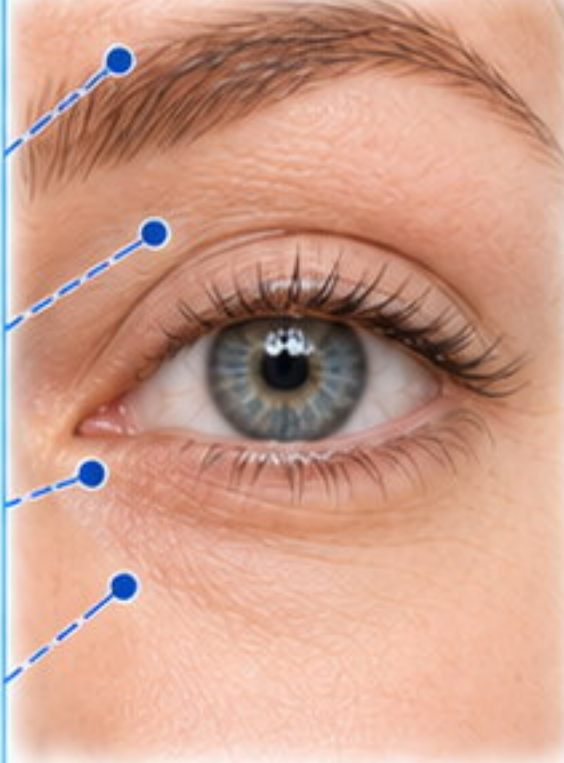
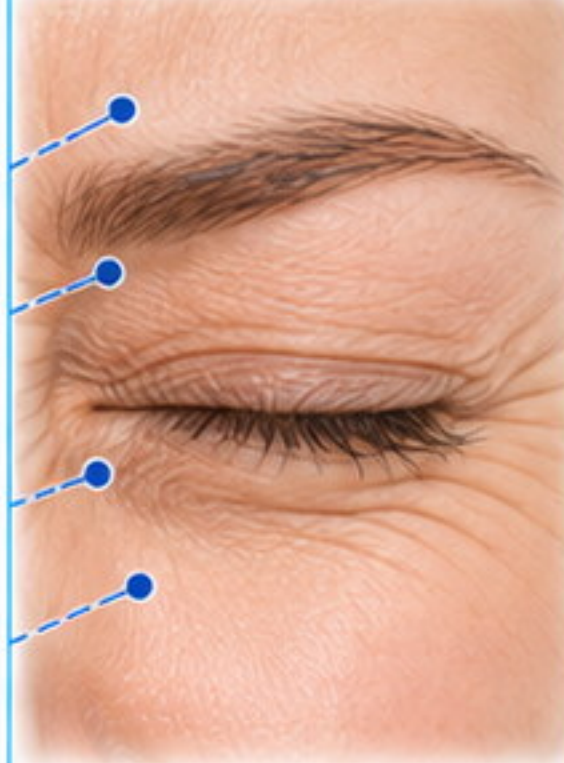
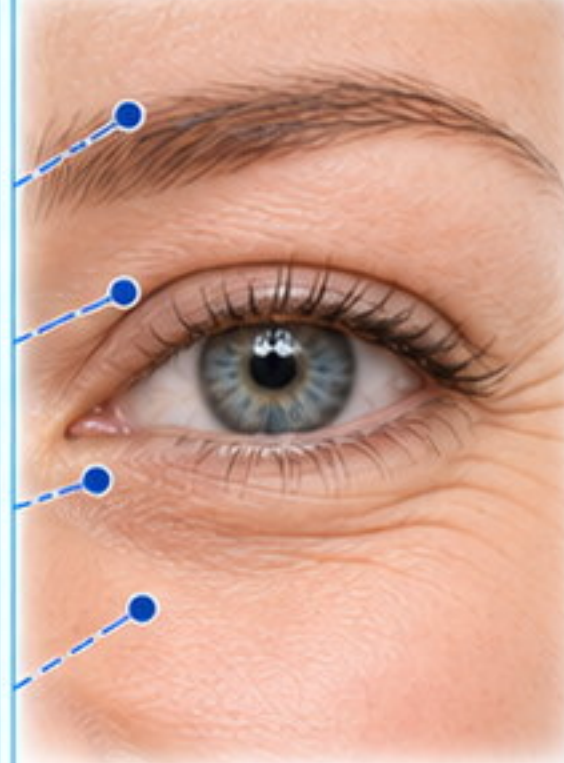
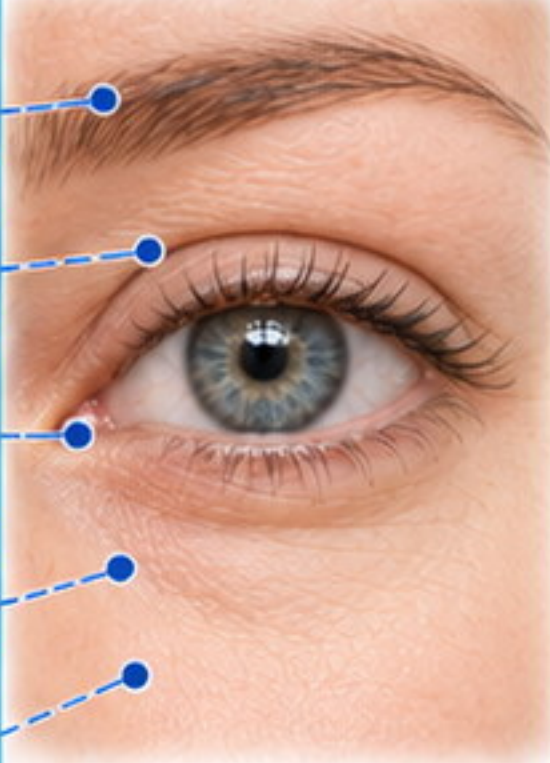
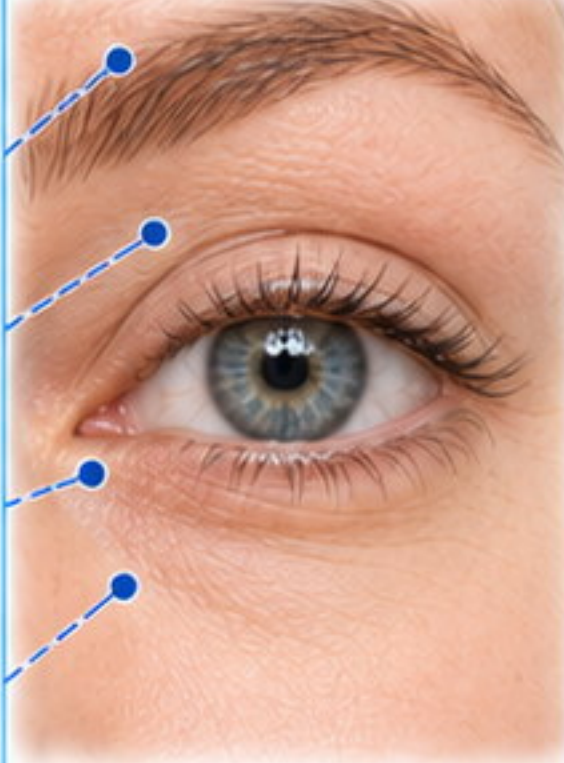
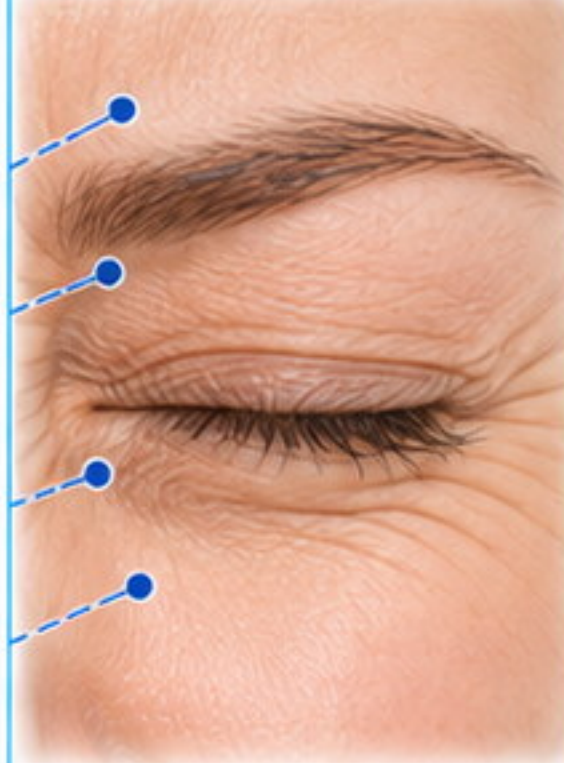
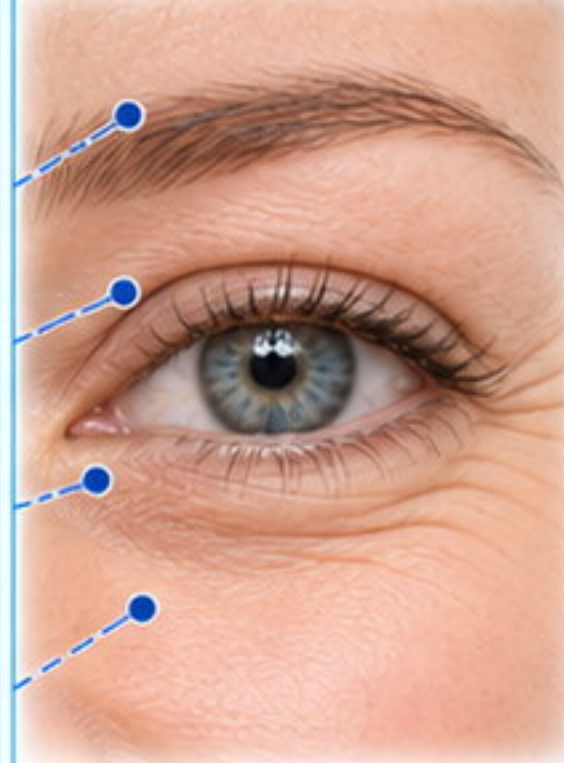
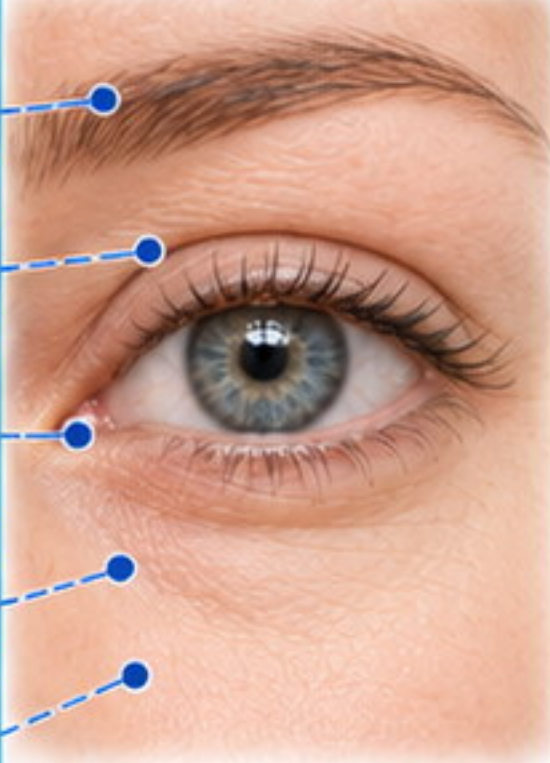
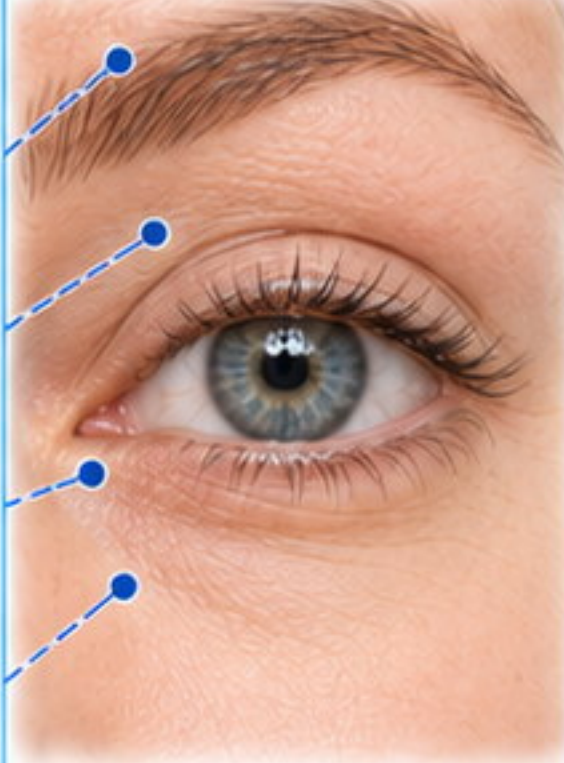
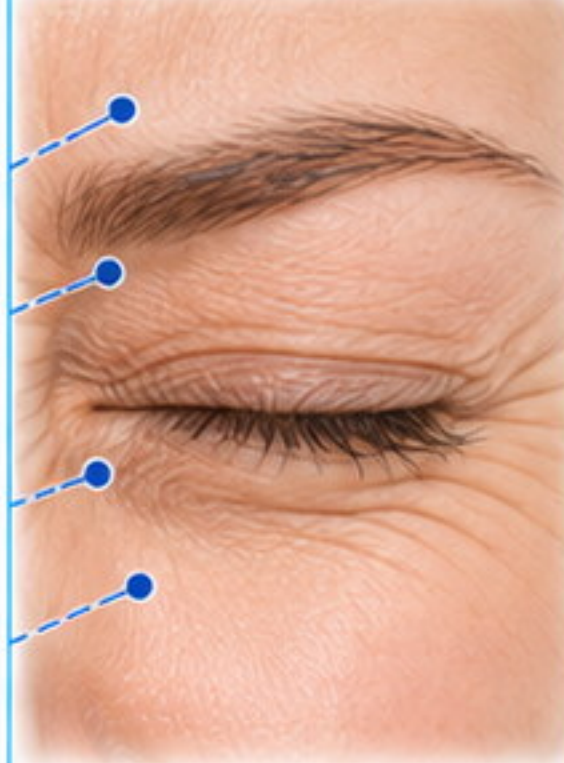
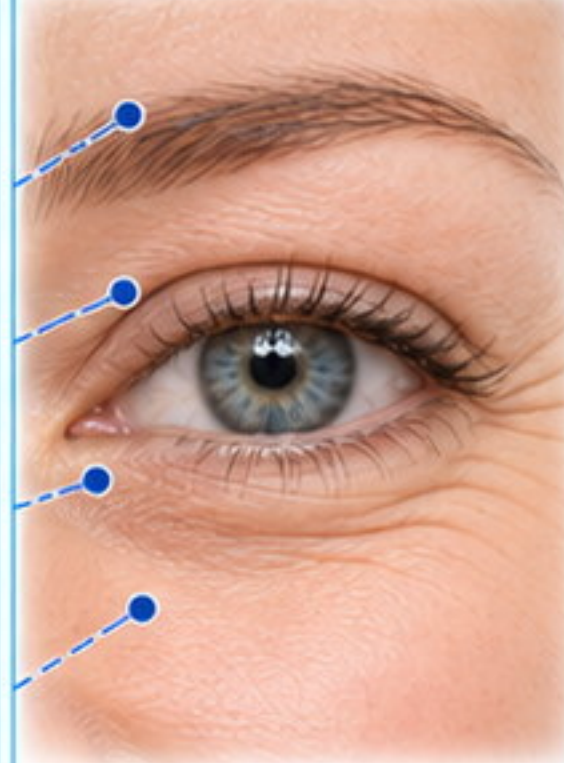
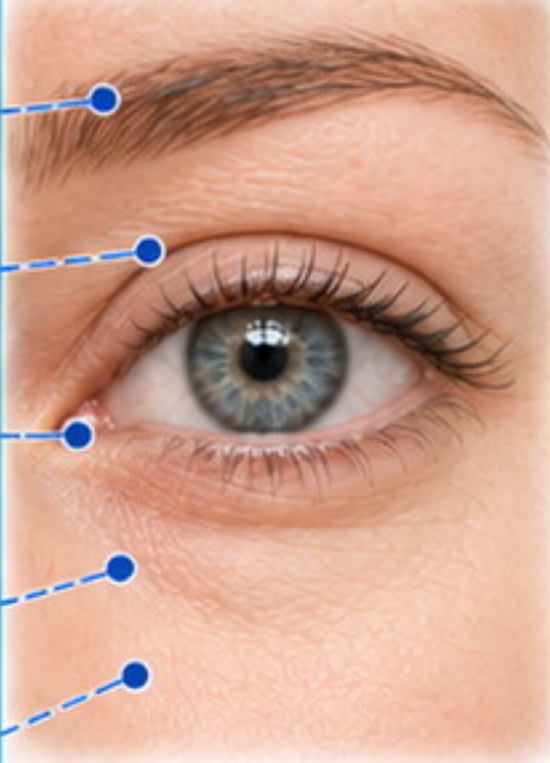
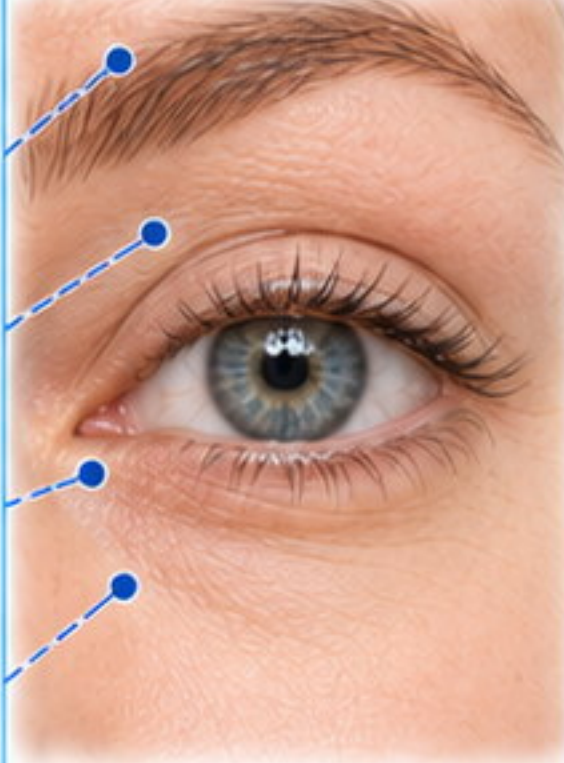
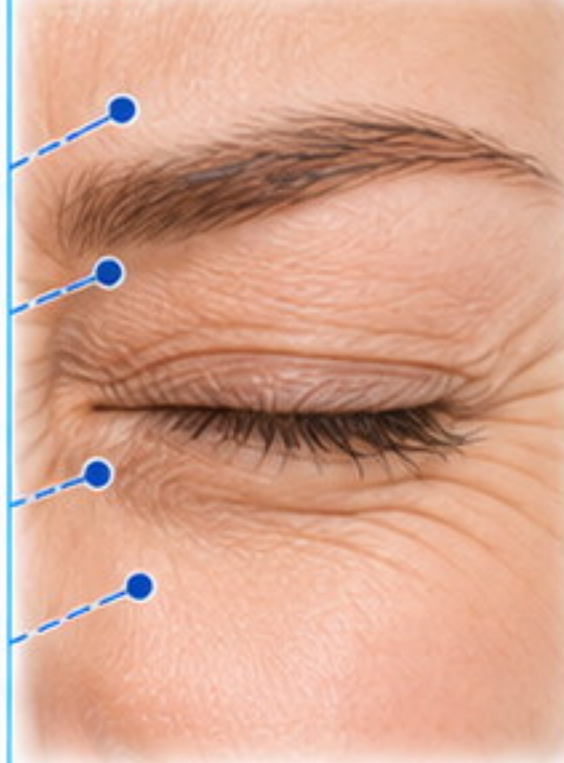
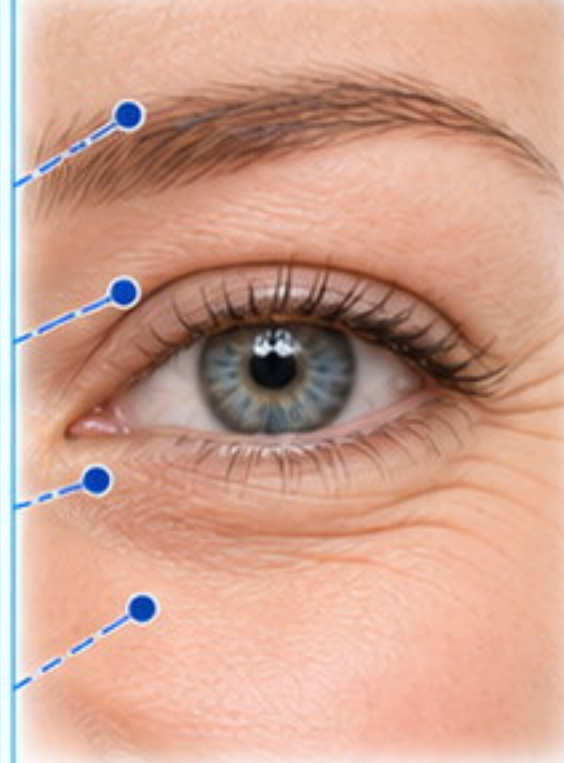
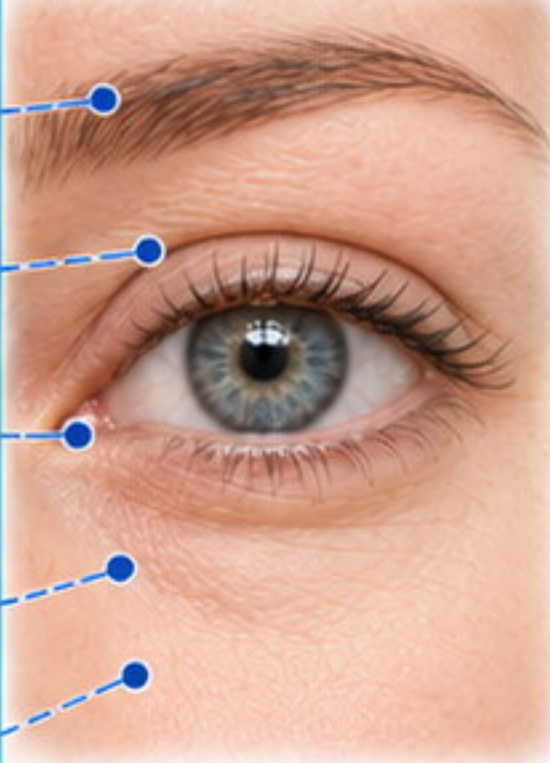
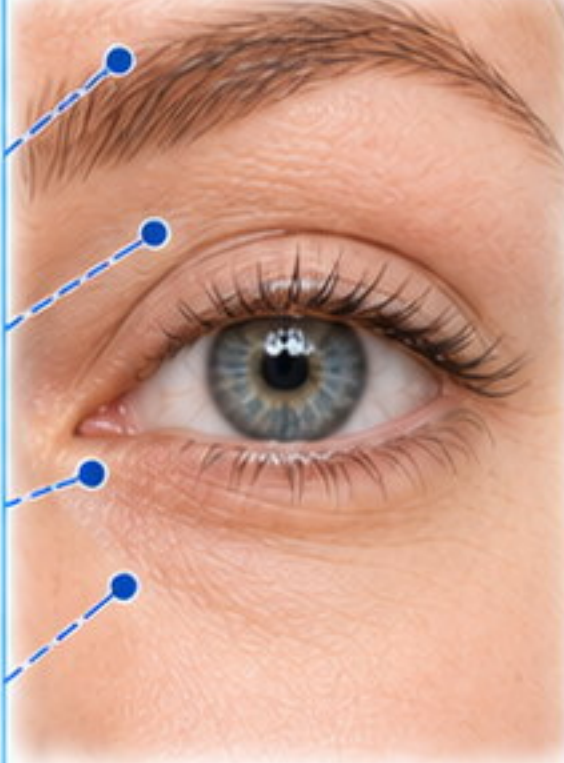
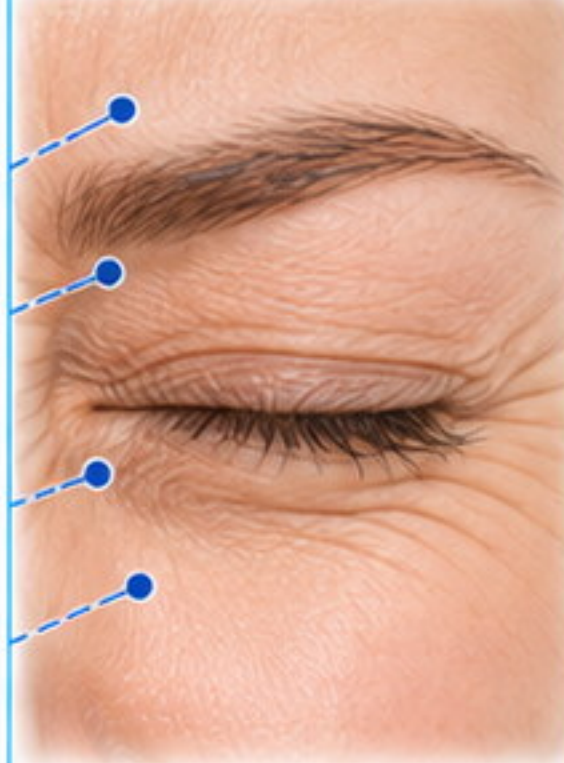
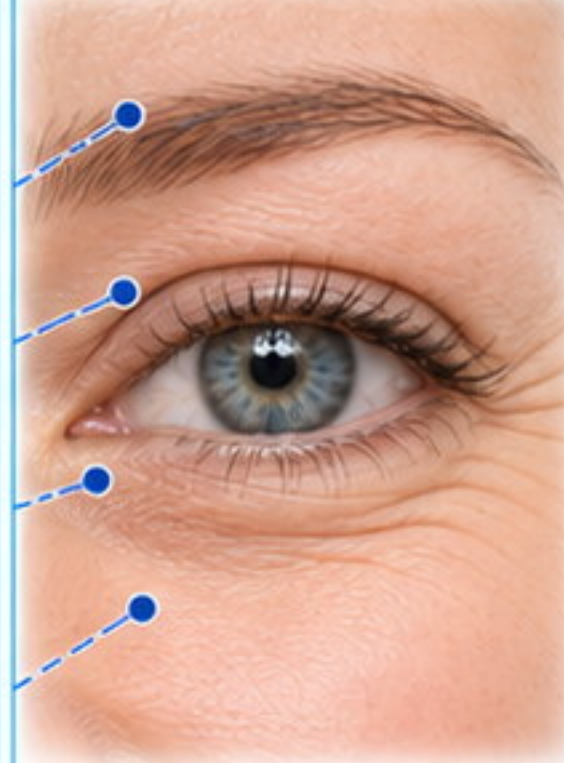
Dobra dokumentacja pozwala porównywać położenie brwi, fałdów, konturów i asymetrii w sposób bardziej wiarygodny.

ZASADY WYKONYWANIA ZDJĘĆ

- ✓ neutralny wyraz twarzy
- ✓ stałe oświetlenie
- ✓ podobna odległość aparatu
- ✓ podobne ustawienie głowy
- ✓ brak makijażu, jeśli ma to znaczenie dla dokumentacji

OCENA OCZU W SPOCZYNKU I PODCZAS MIMIKI

SPOCZYNEK	LEKKIE UNIESIENIE BRWI	MOCNE ZACIŚNIĘCIE POWIEK	UŚMIECH
			
Naturalne, spoczynkowe położenie tkanek.	Uniesienie brwi powoduje zmianę położenia fałdu powiekowego i wygładzenie górnej powieki.	Skurcz mięśni okrężnych oka uwidacznia zmarszczki boczne i wpływa na pozycję tkanek wokół oczu.	Uśmiech powoduje uniesienie policzków, nasilenie zmarszczek bocznych i zmianę wyglądu dolnej powieki.

	SPOCZYNEK	LEKKIE UNIESIENIE BRWI	MOCNE ZACIŚNIĘCIE POWIEK	UŚMIECH
Położenie brwi				
Fałd powiekowy				
Zmarszczki boczne				
Dolna powieka				
Kontur policzka				
	• Standardowe położenie brwi • Wyraźny fałd powiekowy • Brak lub minimalne zmarszczki boczne • Naturalna dolna powieka • Neutralny kontur policzka	• Uniesione położenie brwi • Wyżej położony fałd powiekowy • Nadal niewielkie zmarszczki boczne • Nieznaczne napięcie dolnej powieki • Lekkie uniesienie policzka	• Obniżone położenie brwi (skurcz mięśni) • Fałd mniej widoczny • Wyraźne zmarszczki boczne • Uniesiona dolna powieka • Napięty kontur policzka	• Lekkie obniżenie brwi • Zmiana kształtu fałdu powiekowego • Wyraźne zmarszczki boczne • Uniesiona dolna powieka • Wyraźnie uniesiony kontur policzka

ANATOMIA DYNAMICZNA MA ZNACZENIE

Ocena tylko jednego zdjęcia statycznego może nie pokazać pełnego zachowania tkanek.

Spoczynek pokazuje strukturę. Mimika pokazuje funkcję i ruch.

MAPA OCENY PRZEDOPERACYJNEJ – 9 PUNKTÓW

1. BRWI

Położenie i asymetria

3. BRZEG POWIEKI

Położenie i symetria

5. POWIEKA DOLNA

Kontur, tłuszcz, podparcie

7. POWIERZCHNIA OKA

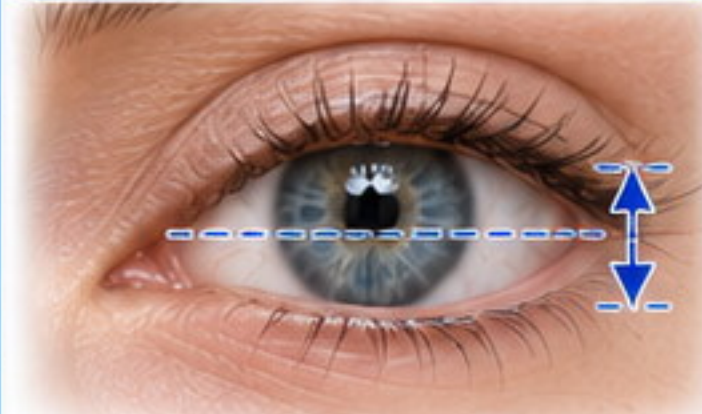
Domknięcie, film łzowy, objawy

2. POWIEKA GÓRNA

Skóra, fałd, tłuszcz

4. SZCZELINA POWIEKOWA

Wysokość, długość, oś

6. KĄTY OKA

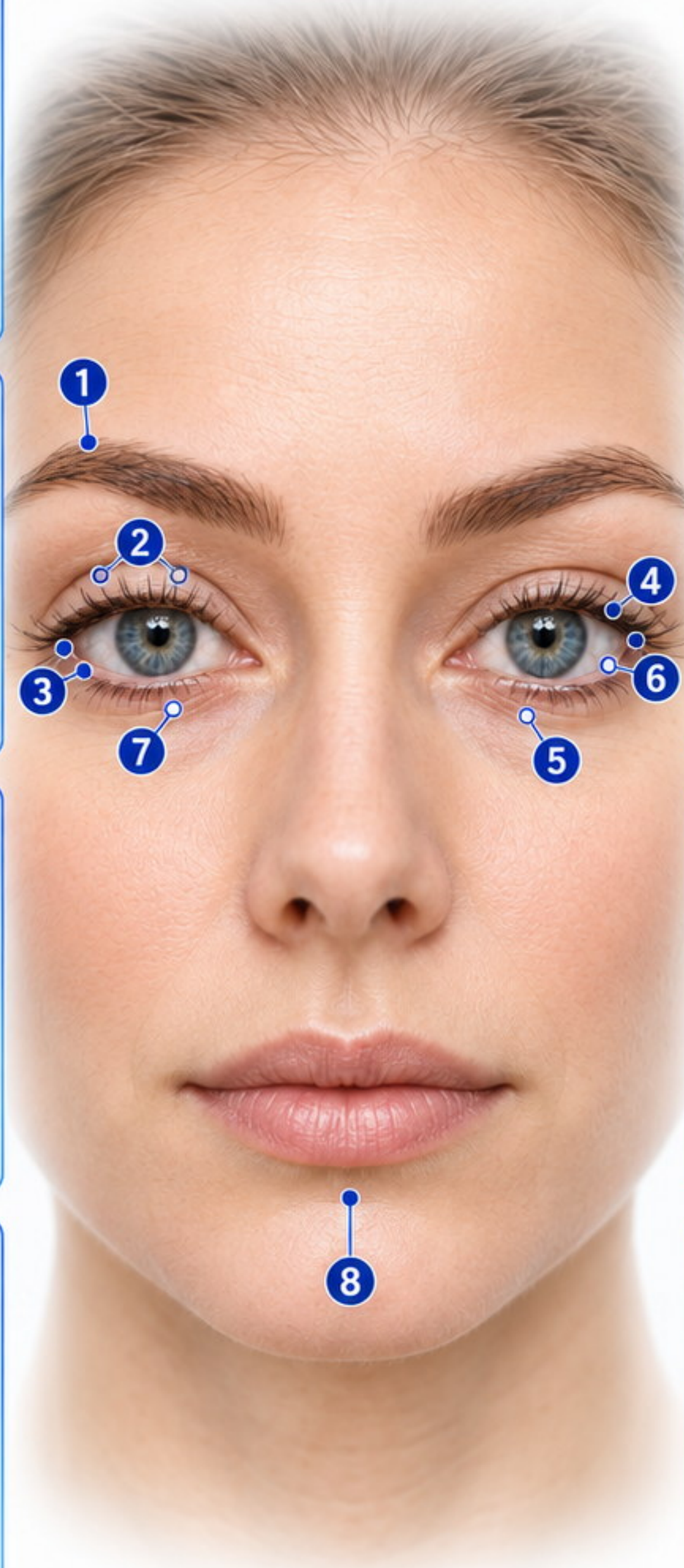

Położenie przyśrodkowe i boczne

8. DOKUMENTACJA

Zdjęcia i zapis obserwacji

NAJPIERW ZBIERZ DANE. POTEM WYCIĄGAJ WNIOSKI.

Systematyczna ocena zmniejsza ryzyko pominięcia istotnego elementu anatomii lub funkcji.

DALEJ: KWALIFIKACJA, CELE I PLANOWANIE

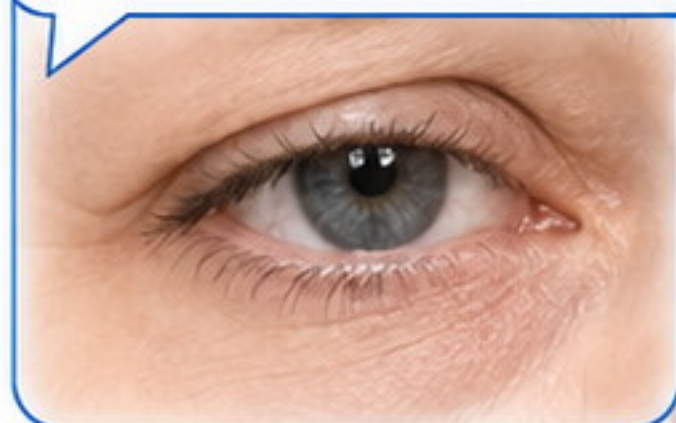
CELE PACJENTA – JAK PRZEŁOŻYĆ OCZEKIWANIA NA OBSERWACJE

CO MÓWI PACJENT?

„Moje oczy wyglądają na zmęczone”

„Mam ciężkie powieki”

„Chcę wyglądać młódziej”

TŁUMACZENIE KLINICZNE

sprawdź:

położenie brwi, nadmiar skóry, cienie, bruzdę łzową, ekspozycję twardówki

sprawdź:

pozę brwi, dermatochalasis, położenie fałdu, funkcję dźwigacza

określ, które elementy faktycznie zmieniają percepcję wieku

CEL PACJENTA ≠ AUTOMATYCZNIE CEL ZABIEGU

Najpierw trzeba ustalić, co pacjent widzi, a następnie które struktury rzeczywiście odpowiadają za ten wygląd.

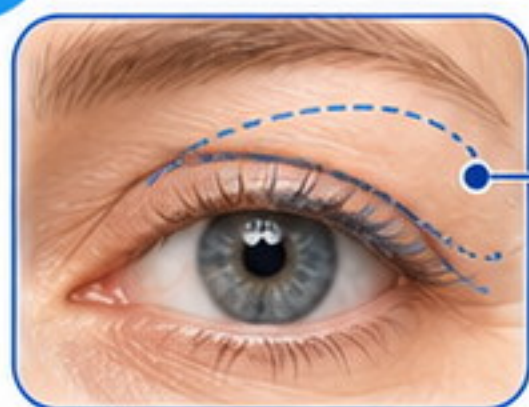
KLUCZOWA WIADOMOŚĆ

Dobra konsultacja zaczyna się od precyzyjnego nazwania problemu.

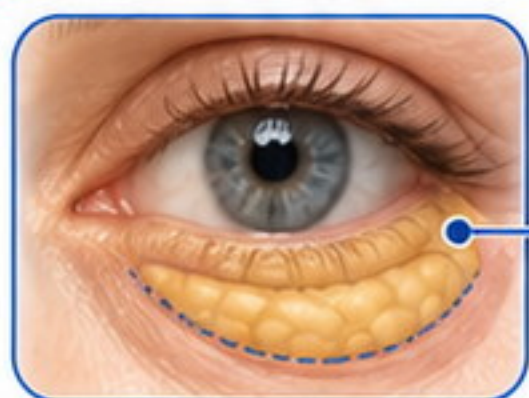
REALISTYCZNE OCZEKIWANIA — CO MOŻNA ZMIENIĆ, A CZEGO NIE

MOŻNA WPŁYWAĆ NA

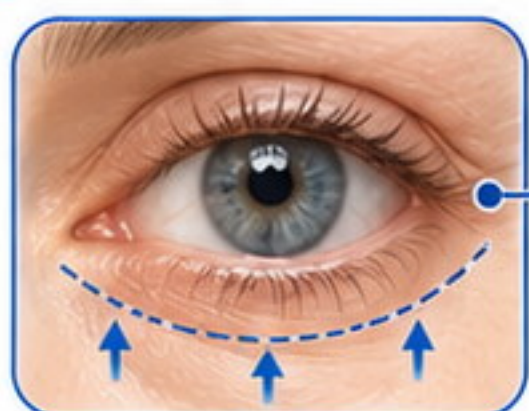
 nadmiar skóry

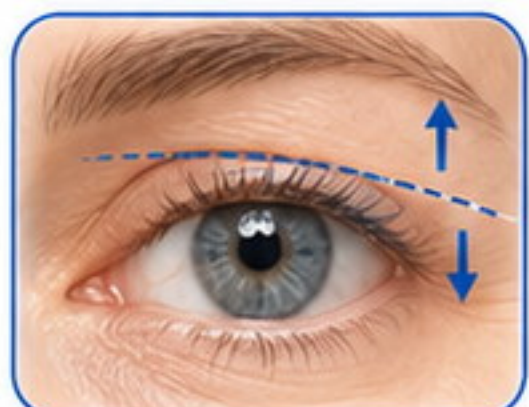
 część uwypukleń tłuszczowych

 niektóre elementy konturu

 część asymetrii związanej z tkankami powiek

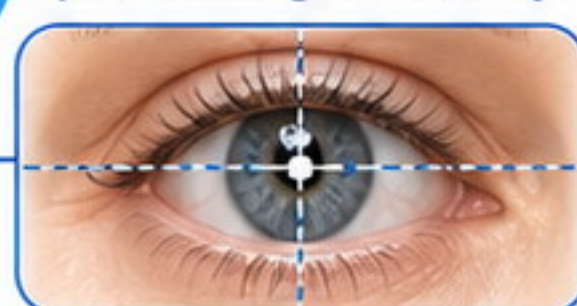

NIE ZAWSZE MOŻNA CAŁKOWICIE ZMIENIĆ

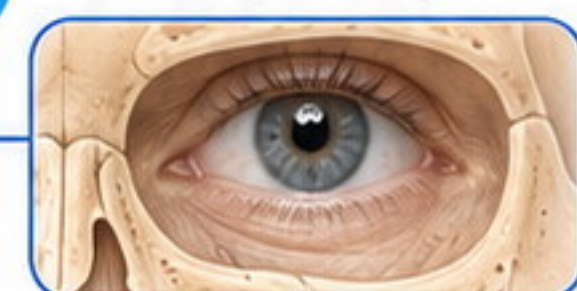
 naturalną asymetrię twarzy

 położenie gałki ocznej

 strukturę kostną

 wszystkie zmarszczki

 wszystkie cienie pod oczami

 jakość skóry jednym zabiegiem

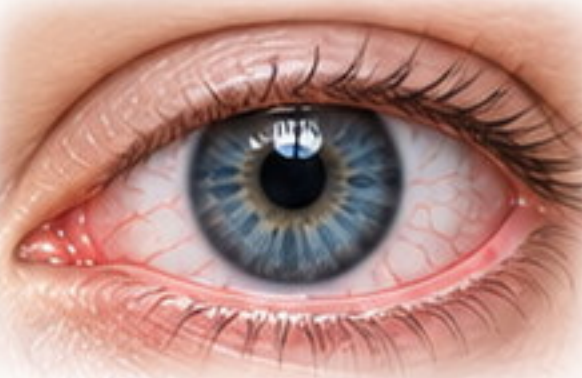
DOBRY PLAN ZACZYNA SIĘ OD GRANIC

Wyjaśnienie ograniczeń przed zabiegiem pomaga zbudować realistyczne oczekiwania i lepszą komunikację.

KWALIFIKACJA – ELEMENTY, KTÓRE WYMAGAJĄ UWAGI

Objawy suchego oka

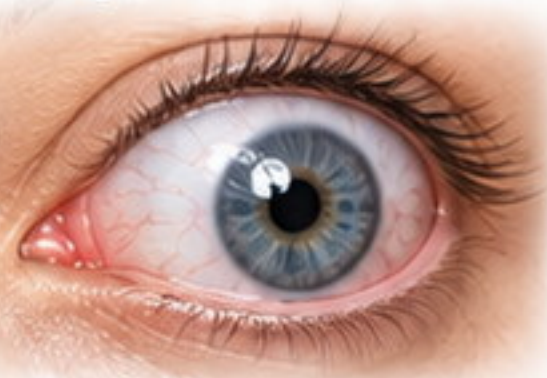
- Pieczenie, szczypanie, uczucie piasku pod powiekami
- Niestabilny film łzowy
- Większe ryzyko podrażnień po zabiegu

Zaburzenia domykania powiek

- Niepełne domyknięcie powiek (np. porażenie nerwu twarzewego)
- Ryzyko ekspozycji rogówki
- Konieczność dodatkowych środków ochronnych

Choroby tarczycy z zajęciem oczodołu

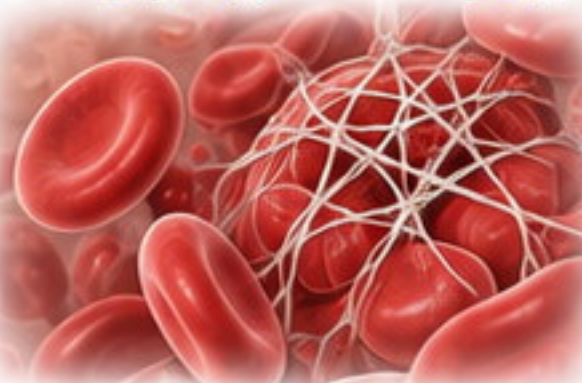
- Wytrzeszcz
- Obrzęk tkanek okołoczołowych
- Aktywna choroba wymaga leczenia przed zabiegiem
- Zwiększone ryzyko powikłań

Przebyte operacje powiek

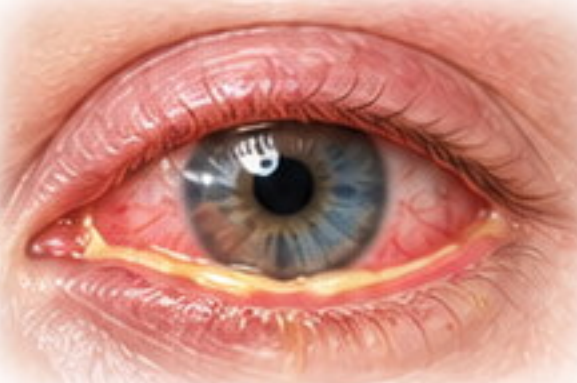
- Blizny i zmieniona anatomia
- Mniejsza elastyczność tkanek
- Trudniejsza planowanie zabiegu
- Wyższe ryzyko powikłań

Zaburzenia krzepnięcia / leki wpływające na krzepnięcie

- Wrodzone lub nabyte zaburzenia krzepnięcia
- Stosowanie leków przeciwplatek i przeciwkrzepliwych
- Zwiększone ryzyko krwawienia i krwiaków

Aktywne infekcje

- Zapalenie spojówek, jęczmień
- Infekcje wirusowe (np. HSV)
- Zabieg należy odroczyć do czasu wyleczenia
- Zmniejszenie ryzyka powikłań

Choroby okulistyczne wymagające dodatkowej oceny

- Zaćma, jaskra
- Choroby siatkówki i rogówki
- Zespół suchego oka w ciężkiej postaci
- Konsultacja okulistyczna przed zabiegiem

Nierealistyczne oczekiwania

- Oczekiwania nieadekwatne do możliwości zabiegu
- Brak akceptacji naturalnych efektów
- Ryzyko niezadowolenia z rezultatu
- Wymaga szczegółowej rozmowy i edukacji pacjenta

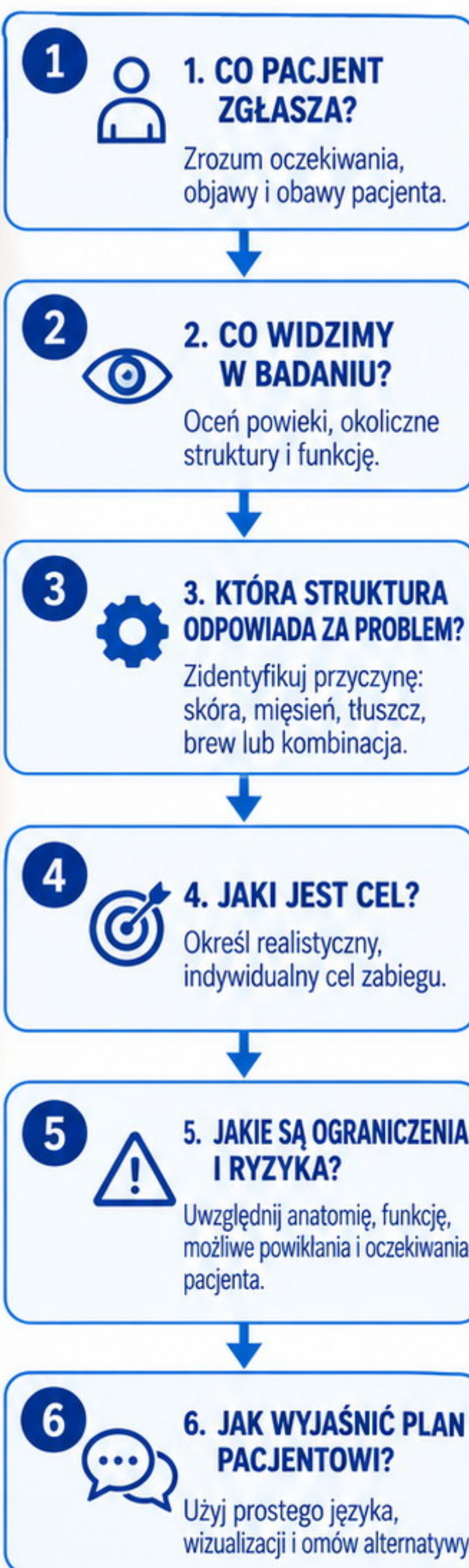
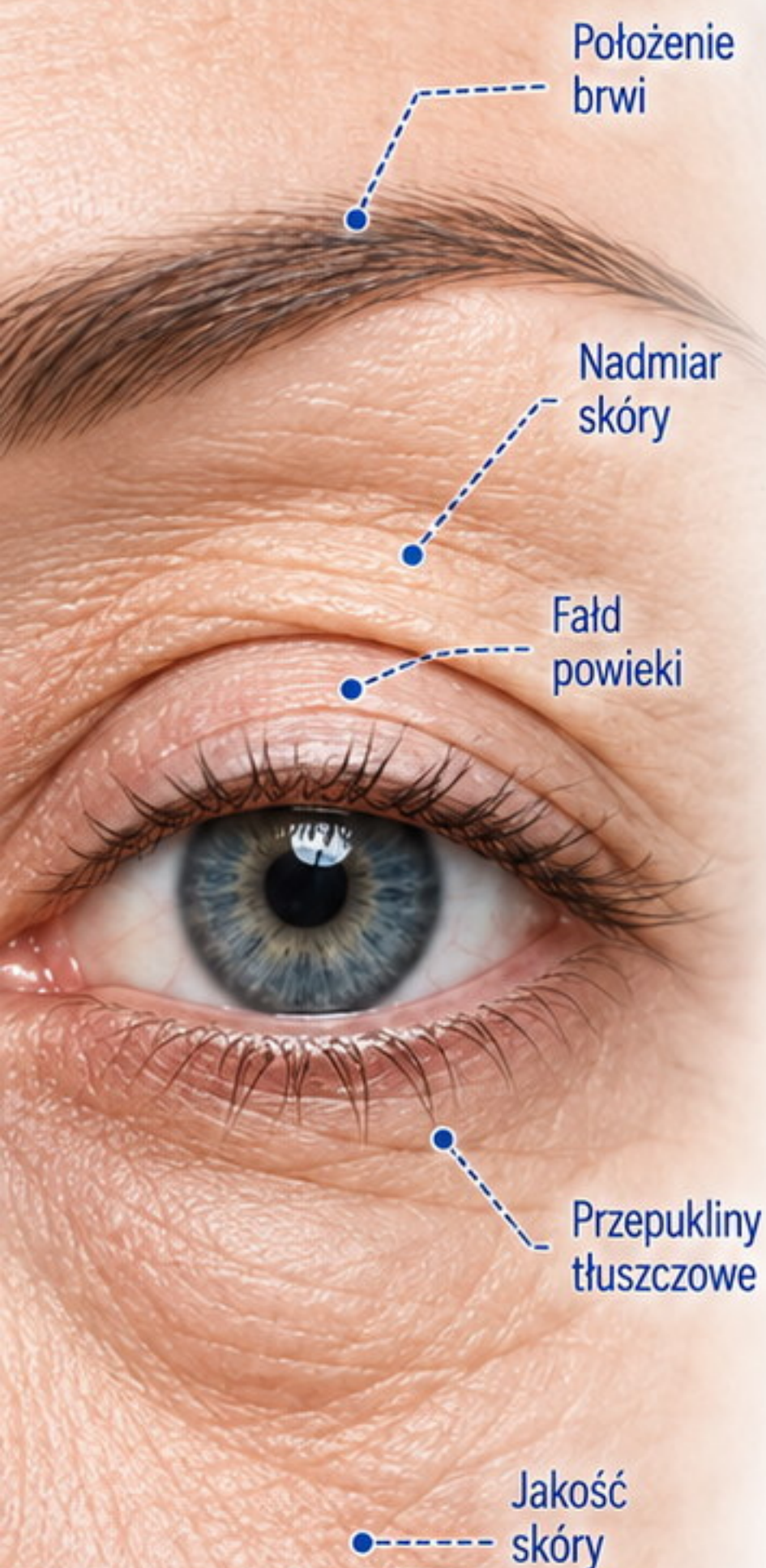
KWALIFIKACJA TO NIE TYLKO WYGLĄD POWIEK

Historia chorób, funkcja oka i wcześniejsze zabiegi mogą zmieniać sposób oceny pacjenta i zakres dalszej diagnostyki.

Ocena wymaga indywidualnej analizy i przeglądu wywiadu medycznego.

PLANOWANIE – OD PROBLEMU DO CELU

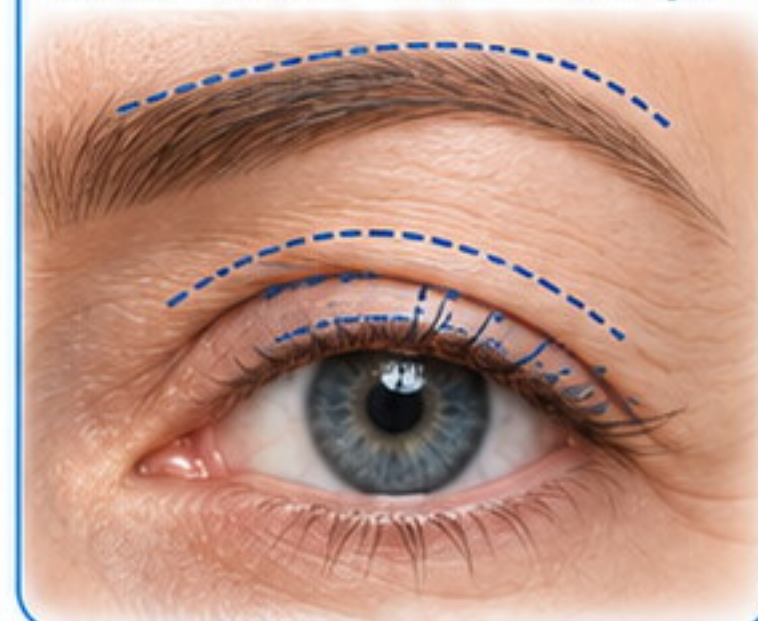

PRZYKŁAD KLINICZNY

Skarga:
„ciężka górna powieka”

Ocena:
brew + skóra + fałd + funkcja

Cel:
poprawić kontur bez naruszania ochronnej funkcji powieki

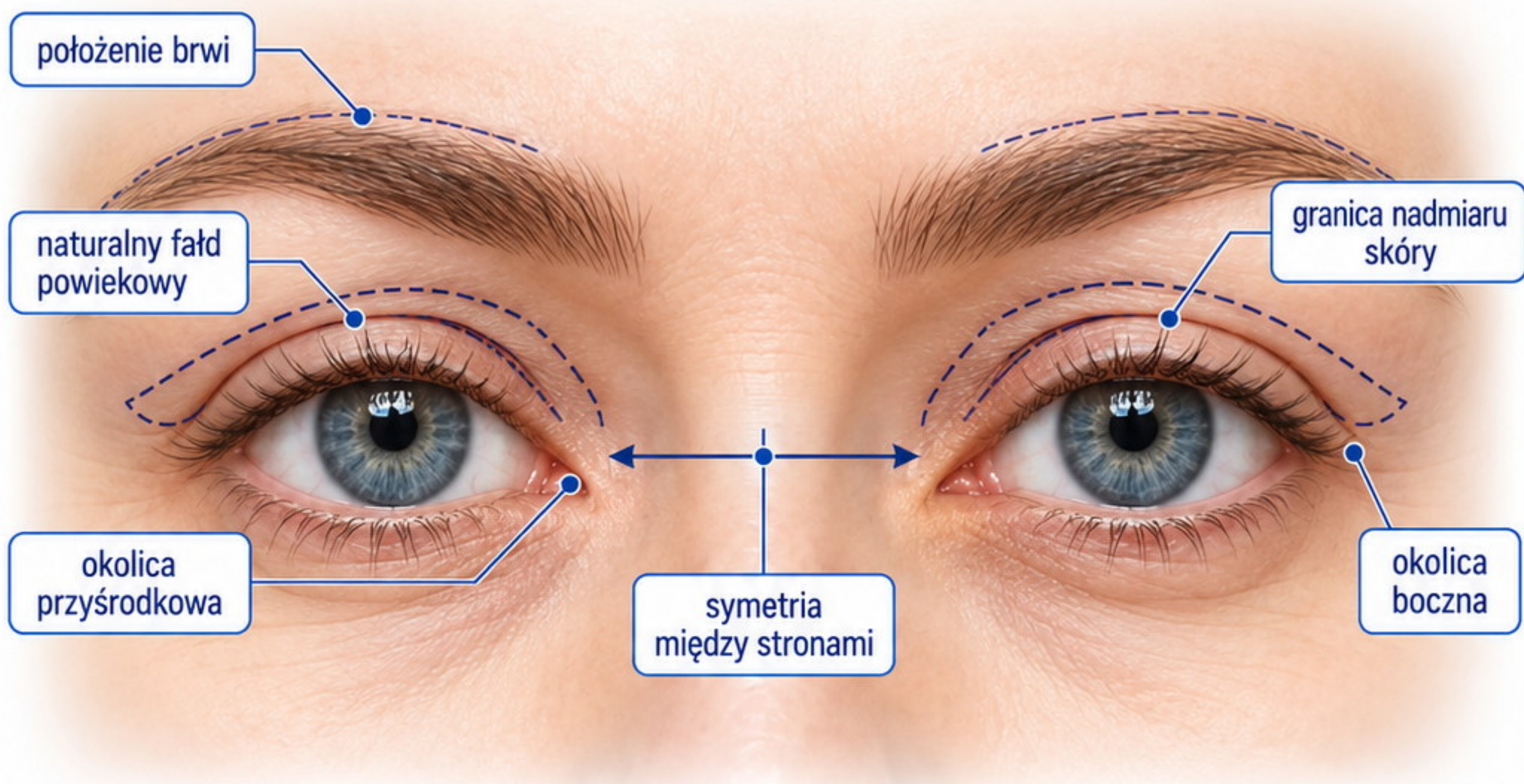
NAJPIERW MECHANIZM, POTEM PLAN

KLUCZOWA WIADOMOŚĆ

Plan powinien wynikać z anatomii i funkcji, a nie tylko z wyglądu pojedynczego zdjęcia.

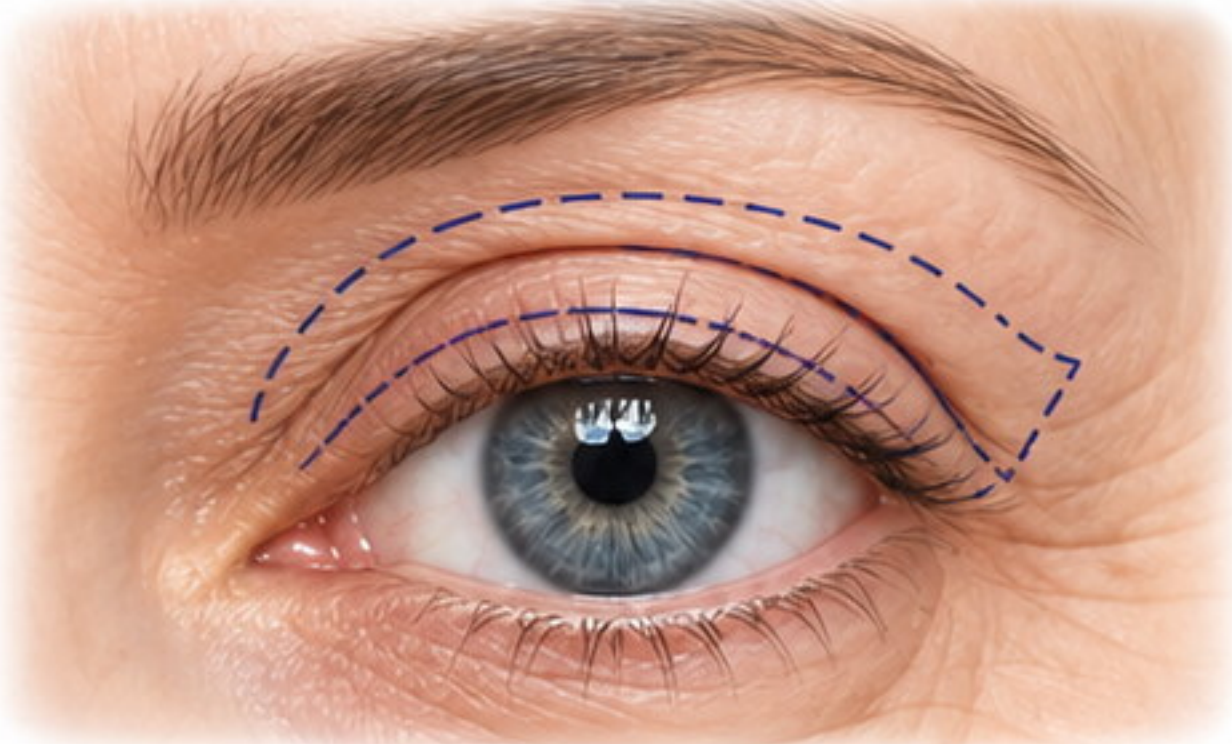
OZNACZENIA PRZEDOPERACYJNE — CO POWINNY ODZWIERCIEDLAĆ

OZNACZENIA SĄ MAPĄ PLANU — NIE SZABLONEM

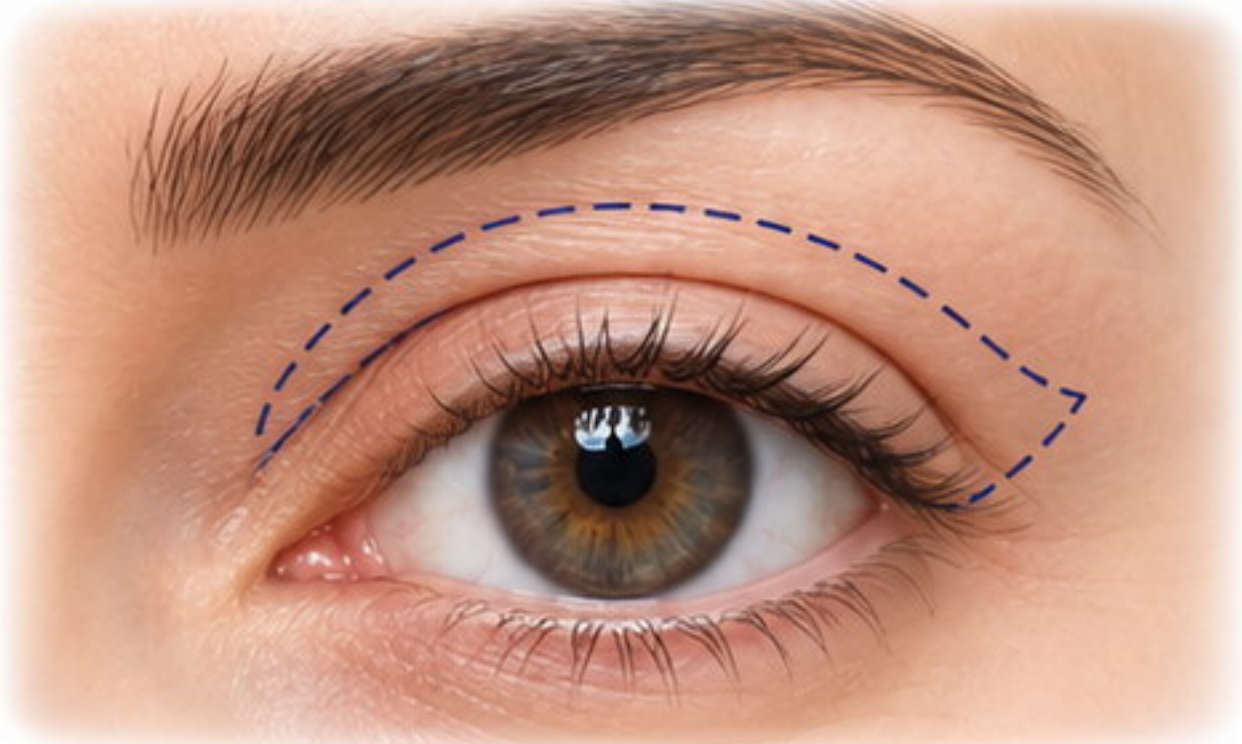
Ich przebieg powinien wynikać z indywidualnej anatomii, pozycji brwi, fałdu powiekowego i funkcji powieki.

INDYWIDUALNE PLANOWANIE

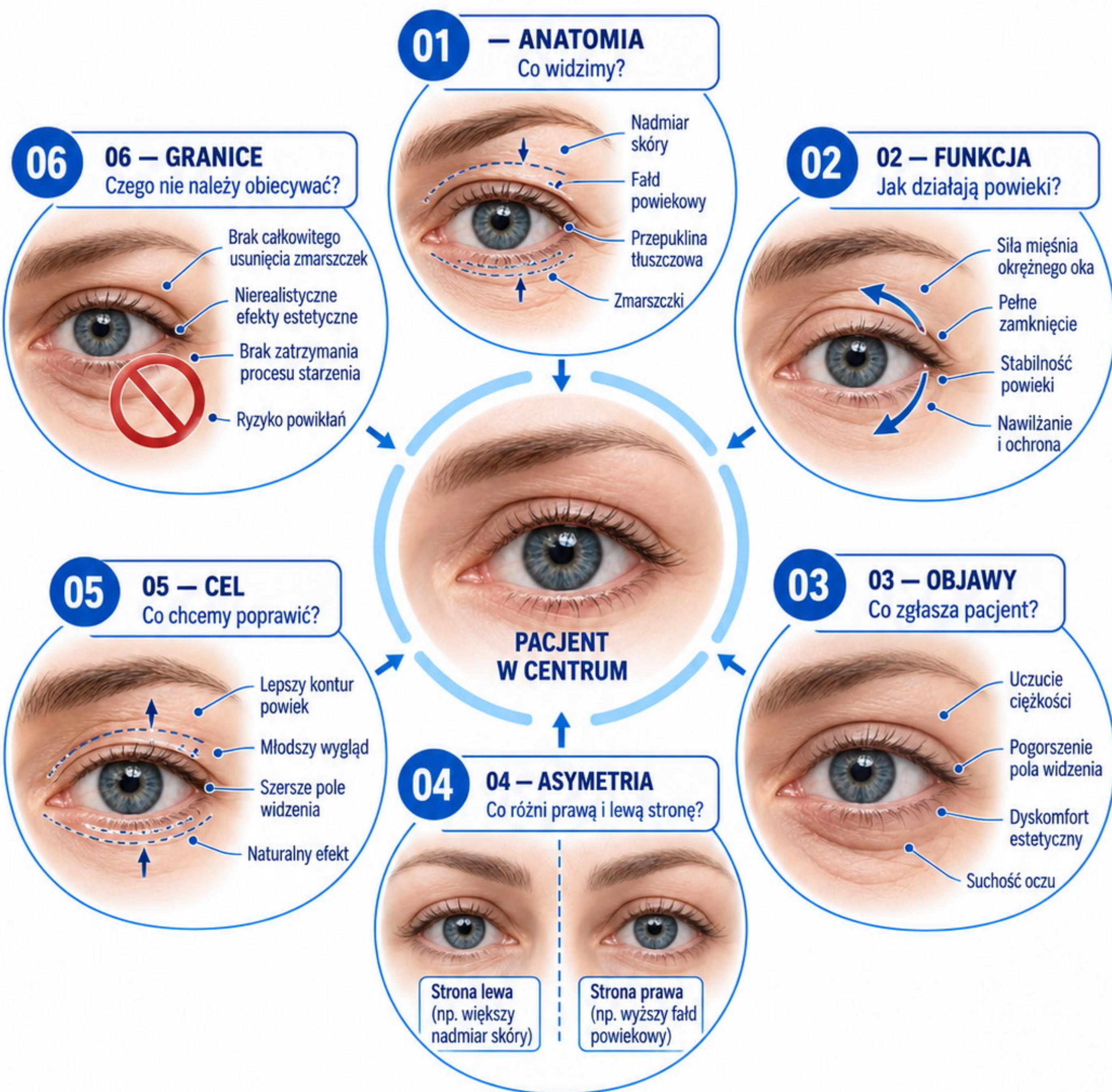
Różna anatomia, różne oznaczenia.
Plan dostosowany do pacjenta.

SZTYWNY SZABLON

Te same oznaczenia u każdego pacjenta
mogą prowadzić do nienaturalnych efektów.

MAPA DECYZYJNY – PODSUMOWANIE OCENY PACJENTA

DOBRY PLAN = ANATOMIA + FUNKCJA + OCZEKIWANIA

Kompletna ocena zmniejsza ryzyko pominięcia ważnego elementu i ułatwia przejrzyste omówienie planu z pacjentem.

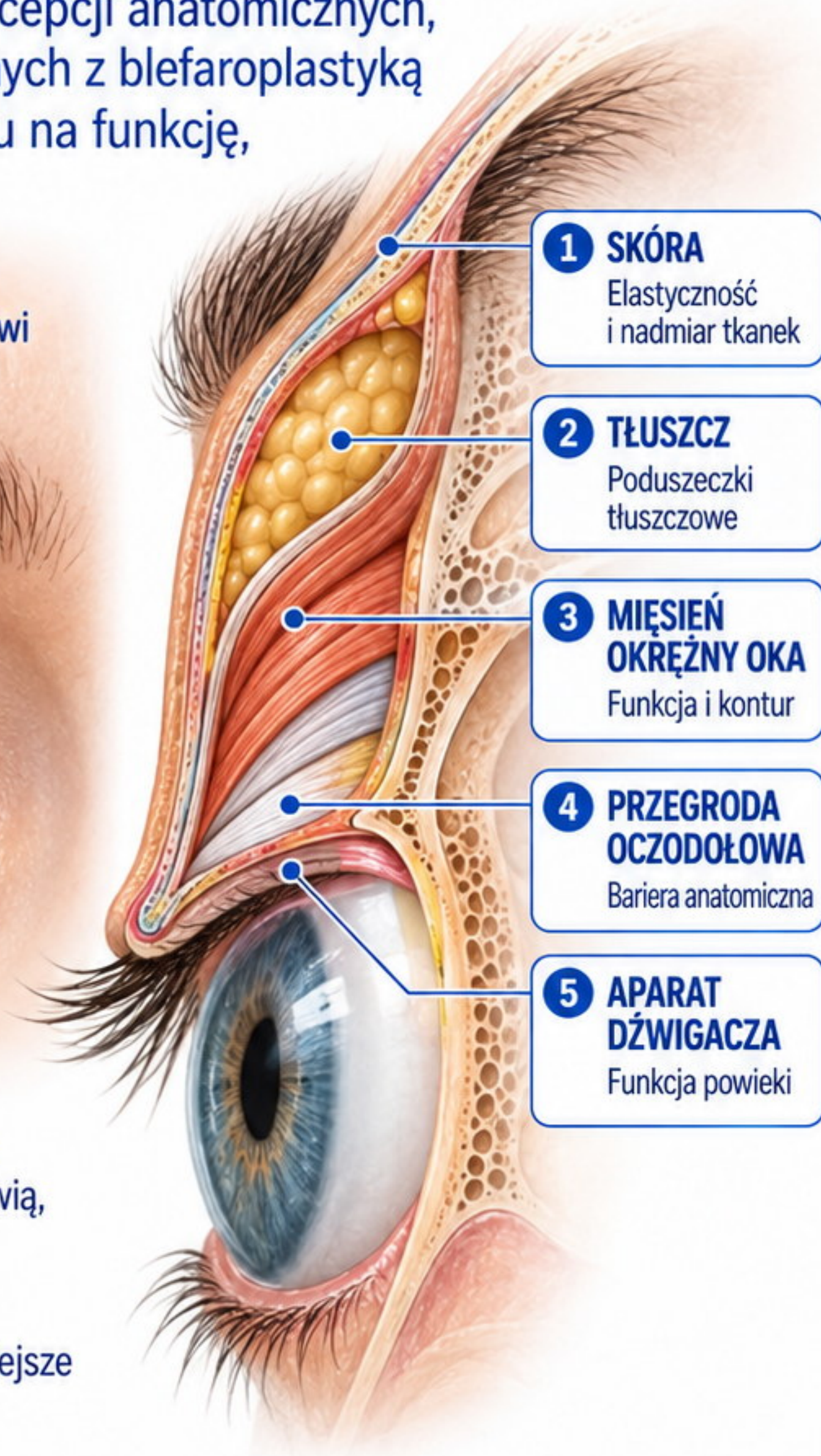
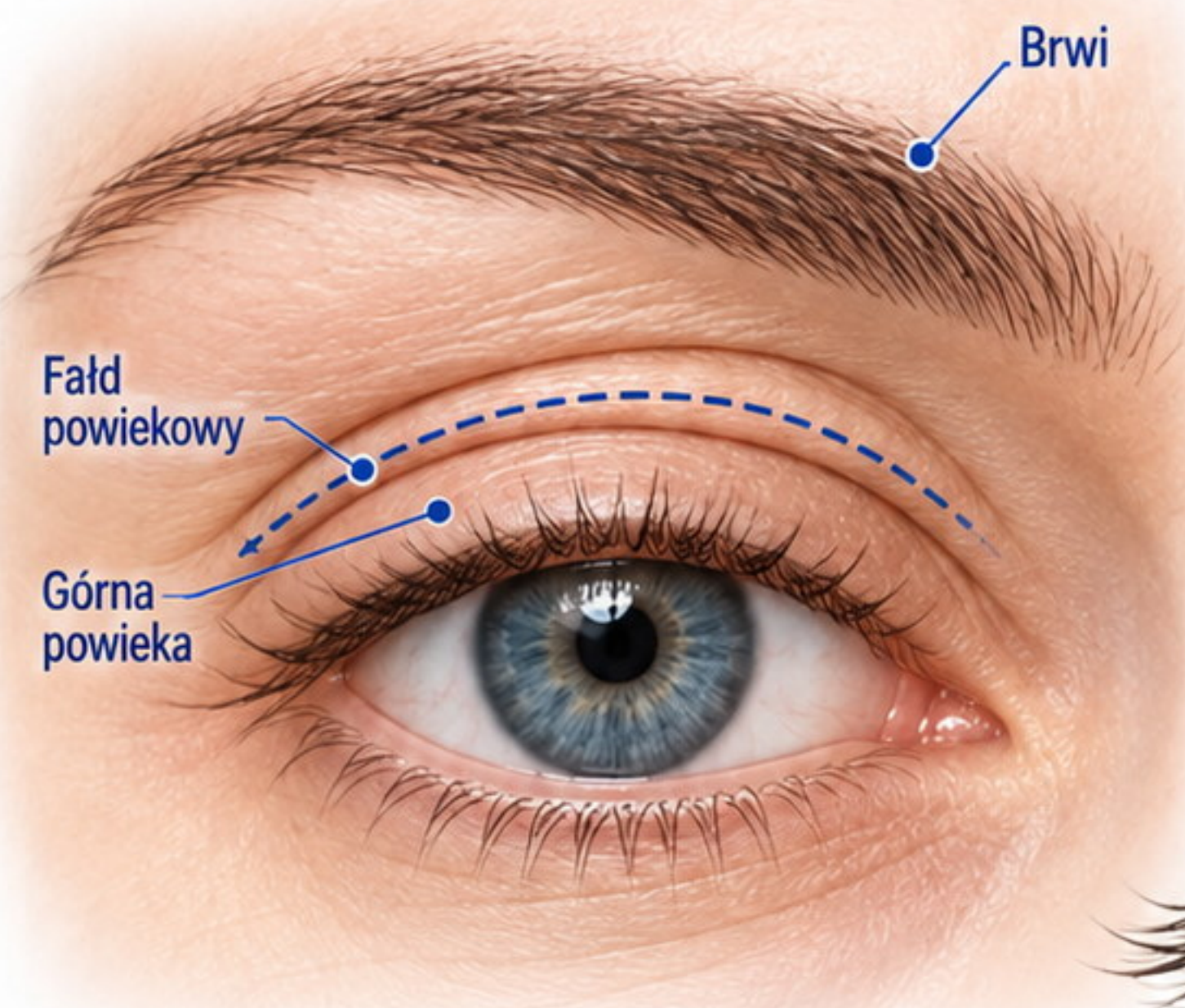

DALEJ: BLEFAROPLASTYKA POWIEKI GÓRNEJ

MODUŁ 03

BLEFAROPLASTYKA POWIEKI GÓRNEJ

Uporządkowanie najważniejszych koncepcji anatomicznych, estetycznych i planistycznych związanych z blefaroplastyką powieki górnej, z zachowaniem nacisku na funkcję, naturalność i bezpieczeństwo.

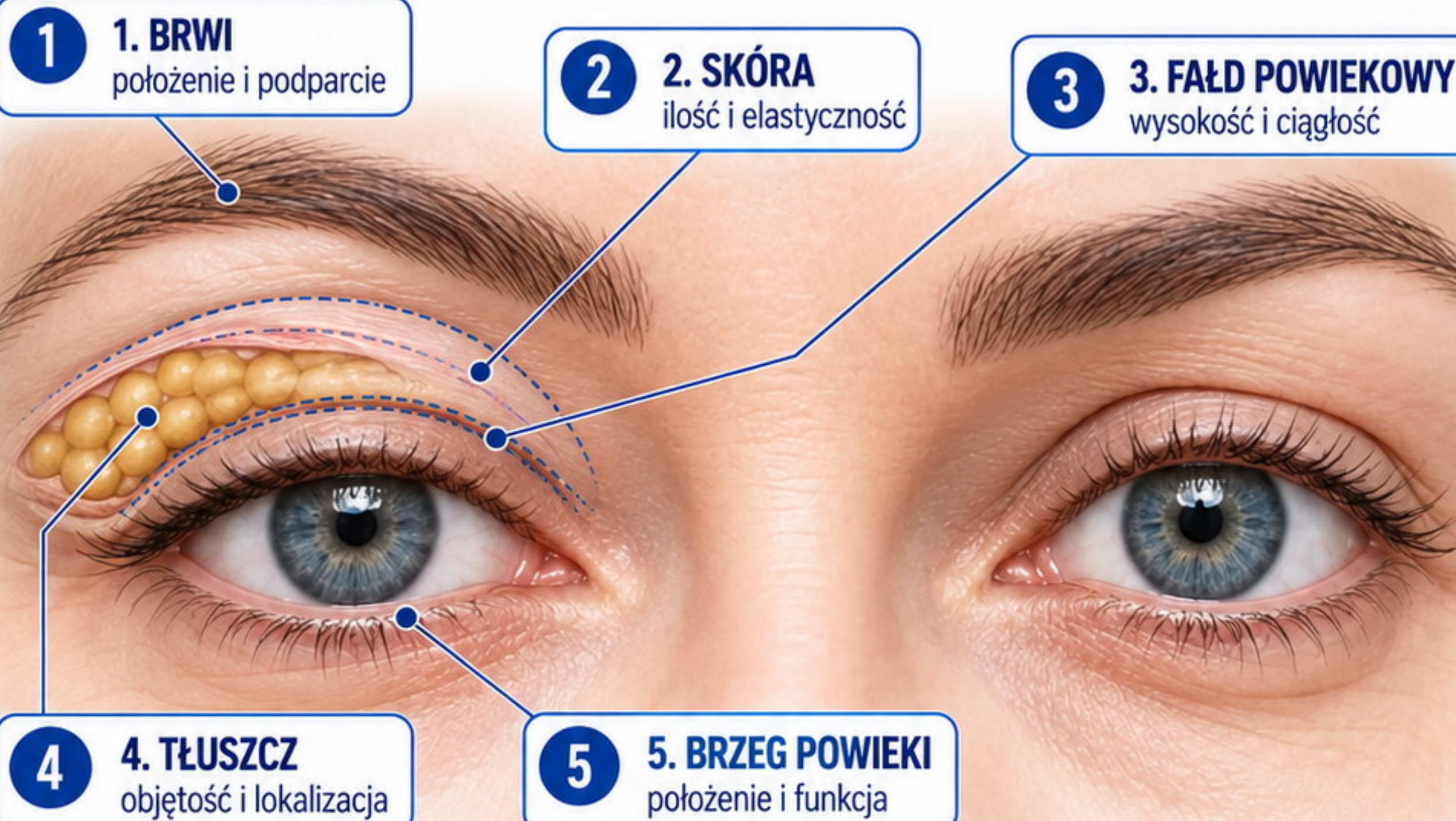
Blefaroplastyka powieki górnej nie polega wyłącznie na usunięciu skóry. Efekt zależy od relacji między brwią, fałdem powiekowym, skórą, mięśniem, tłuszczem, aparatem dźwigacza i powierzchnią oka.

W tym module prześledzimy krok po kroku najważniejsze koncepcje potrzebne do zrozumienia planowania górnej powieki.

FAŁD • SKÓRA • TŁUSZCZ • FUNKCJA • NATURALNY KONTUR

BLEFAROPLASTYKA POWIEKI GÓRNEJ — CO ZMIENIA KONTUR?

NATURALNY EFEKT WYNIKA Z RÓWNOWAGI

Zmiana jednego elementu może wpływać
na percepcję całej górnej powieki.

HARMONIJNY KONTUR

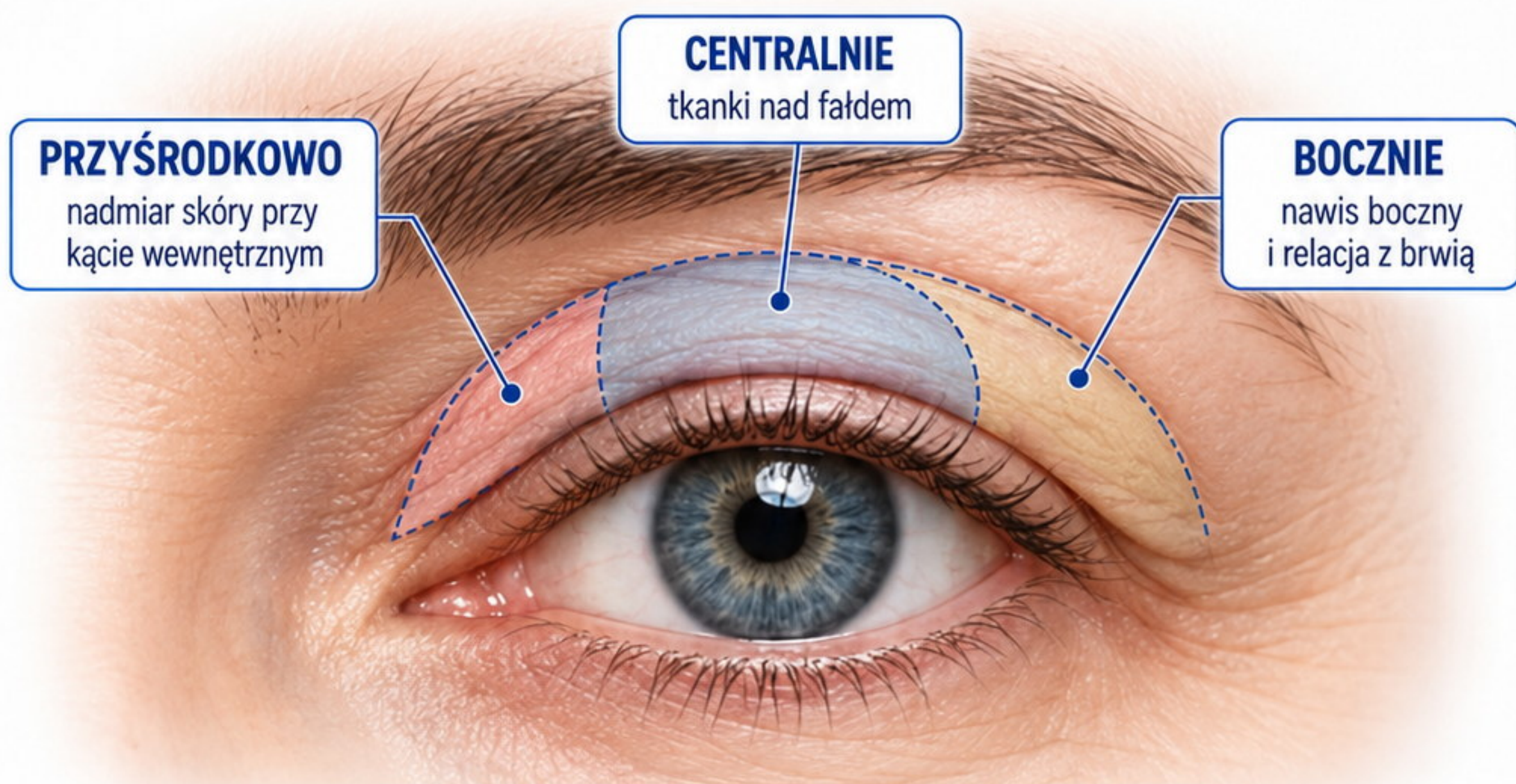
Zrównoważone proporcje wszystkich elementów
dają naturalny, estetyczny wygląd.

NADMIERNE „WYDRAŻENIE”

Utrata objętości (np. tłuszczu) może prowadzić
do nienaturalnego, zapadniętego wyglądu.

NADMIAR SKÓRY — GDZIE SIĘ ZNAJDUJE?

TA SAMA ILOŚĆ SKÓRY MOŻE WYGLĄDAĆ INACZEJ

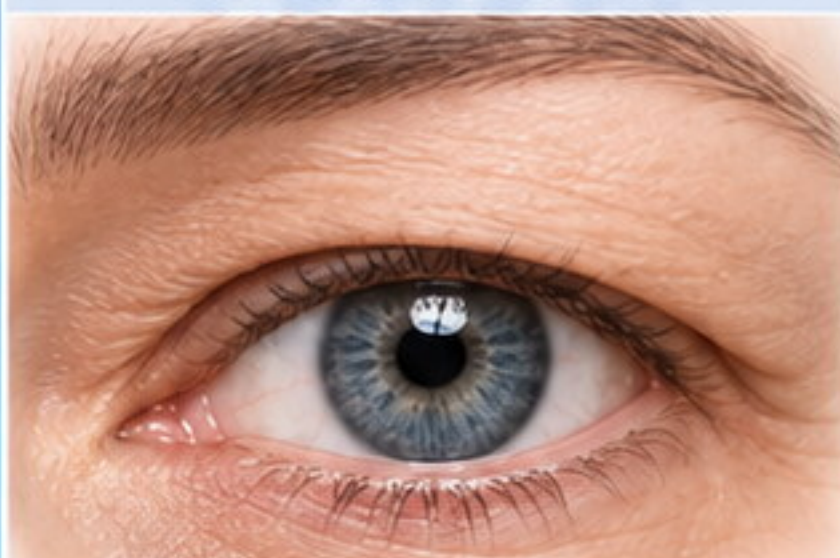
Rozmieszczenie tkanek wpływa na ciężkość, kontur i widoczność fałdu powiekowego.

PRZEWAGA PRZYŚRODKOWA

Większy nadmiar skóry przy kącie wewnętrznym.

PRZEWAGA CENTRALNA

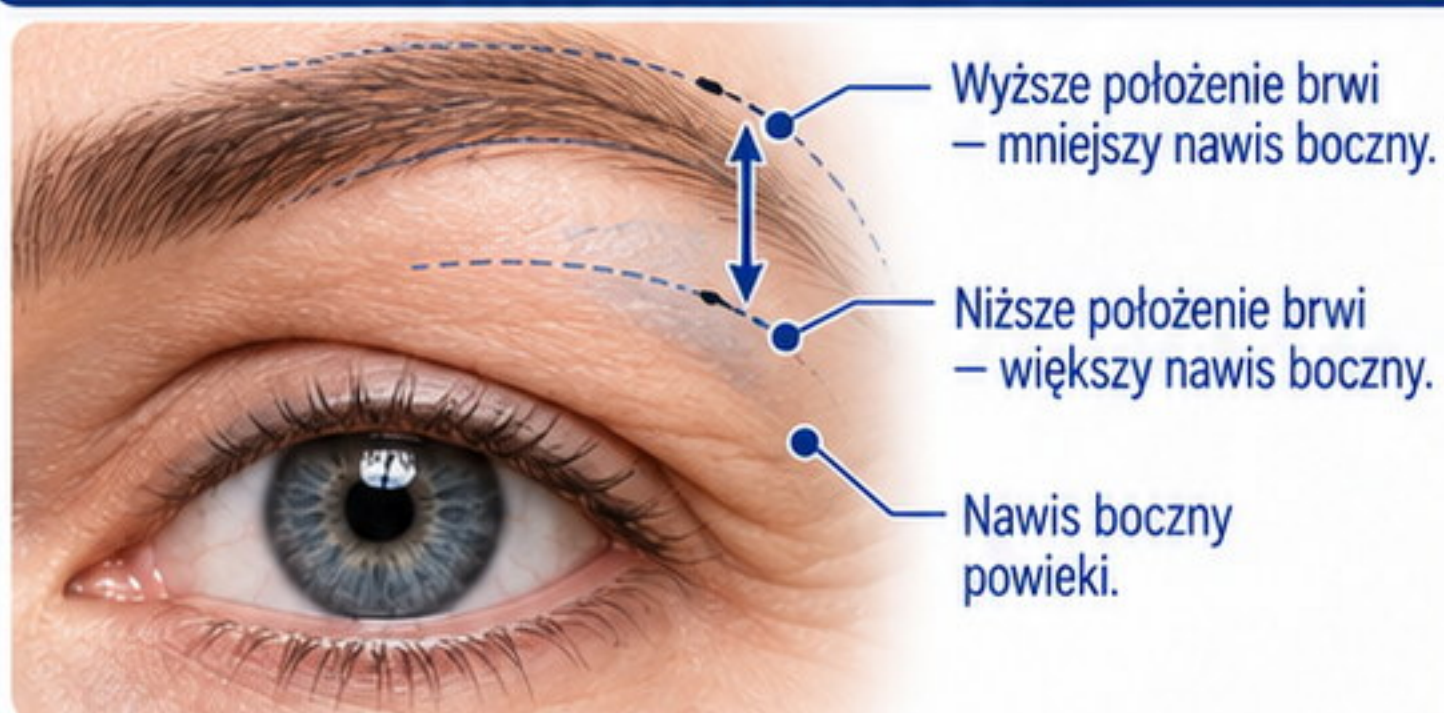
Główny nadmiar tkanki nad fałdem powiekowym.

PRZEWAGA BOCZNA

Wyraźny nawis boczny często związany z niskim położeniem brwi.

RELACJA Z POŁOŻENIEM BRWI

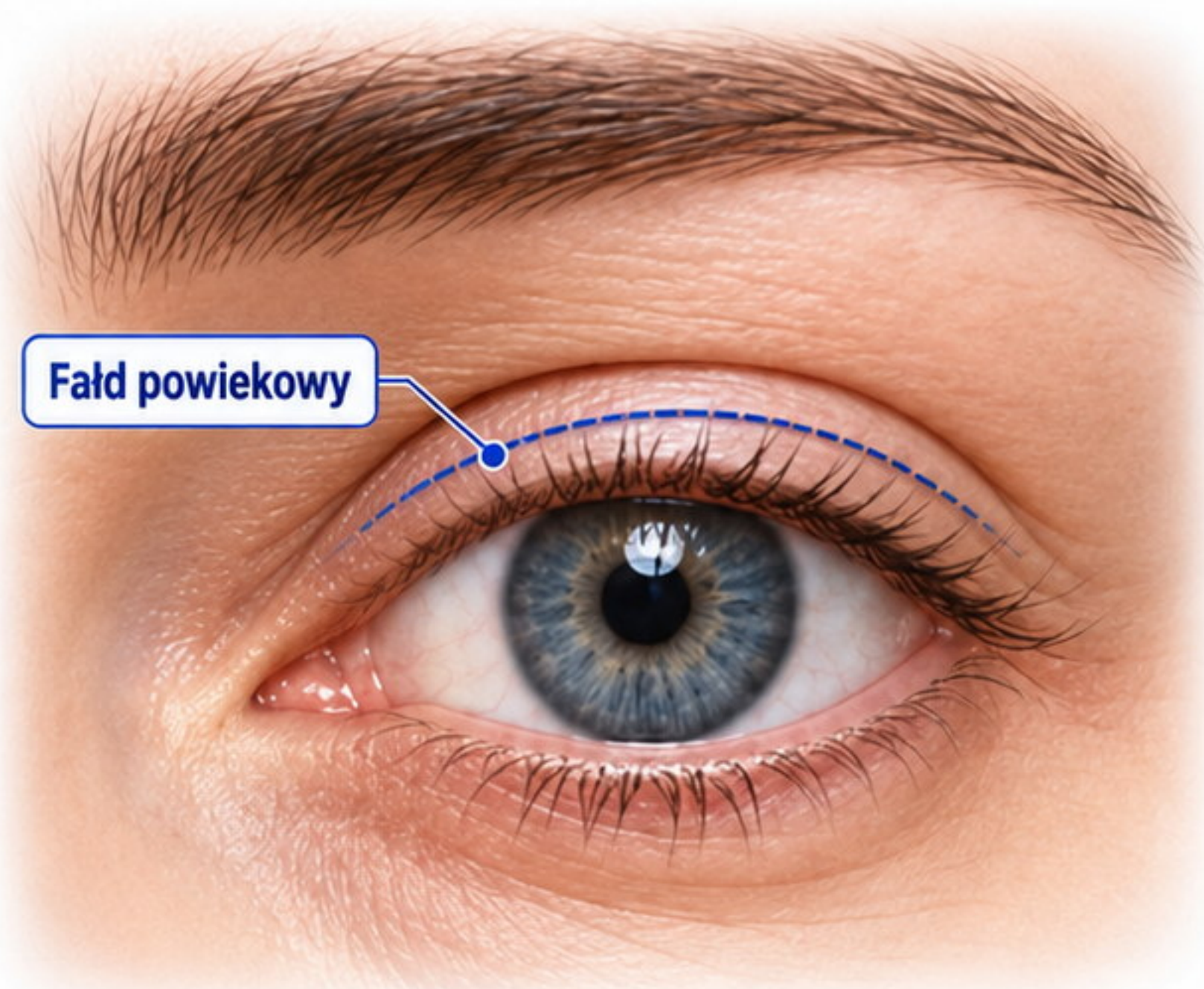

KLUCZOWY WNIOSEK

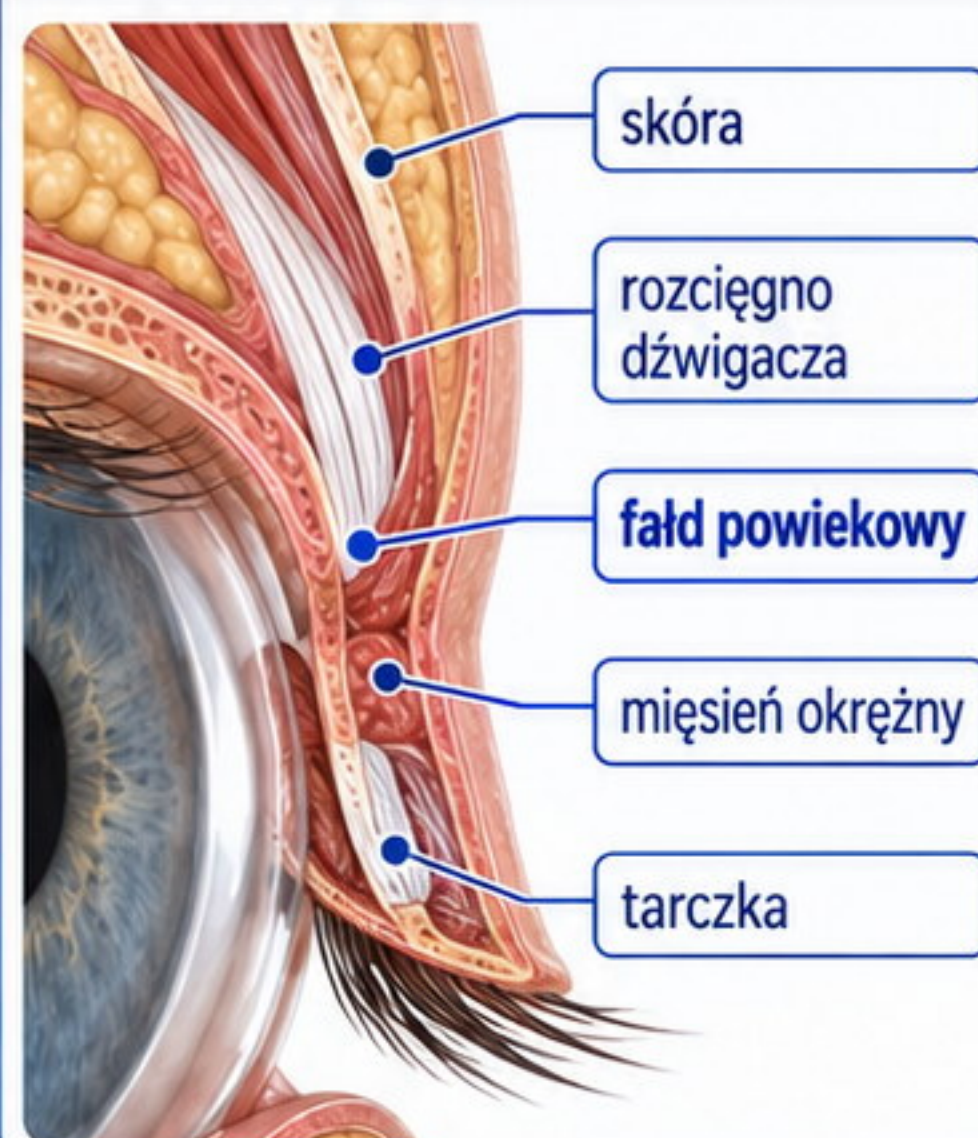

Boczna część powieki powinna być zawsze oceniana razem z położeniem brwi.

FAŁD POWIEKOWY – NATURALNY PUNKT ODNIESIENIA

PRZEKRÓJ ANATOMICZNY

RÓŻNE WARIANTY ANATOMICZNE

FAŁD DOBRZE WIDOCZNY

Wyraźnie zaznaczony fałd powiekowy.

FAŁD CZĘŚCIOWO ZAKRYTY

Fałd powiekowy częściowo zakryty przez nadmiar skóry powieki.

FAŁD ASYMETRYCZNY

Różnice w wysokości, kształcie lub widoczności fałdu między oczami.

FAŁD NIE JEST TYLKO LINIĄ NA SKÓRZE

Jego wygląd wynika z relacji między aparatem dźwigacza a przednią warstwą powieki.

KLUCZOWY PRZEKAZ

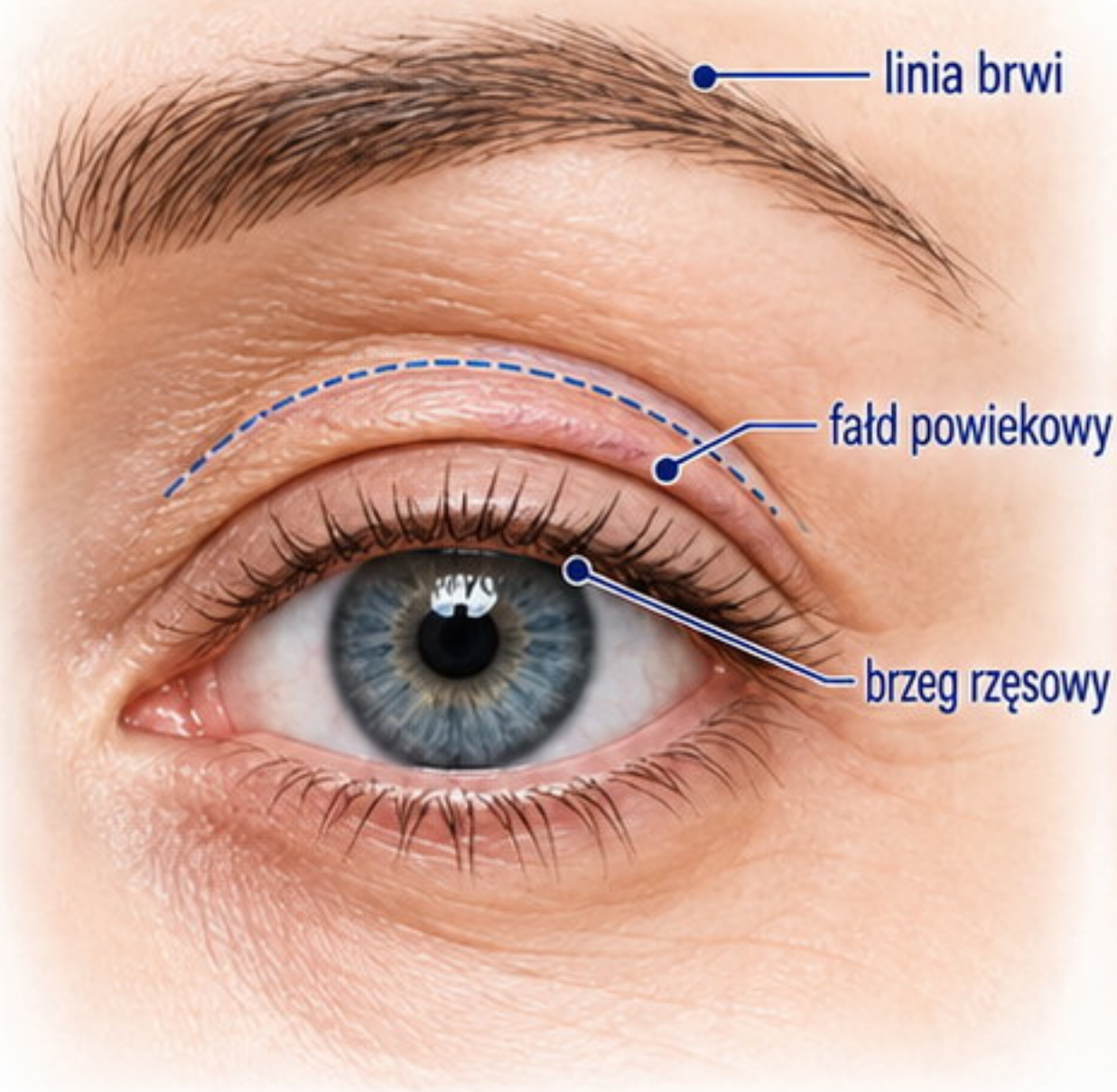

Planowanie powinno respektować indywidualną anatomię fałdu i różnice między stronami.

RELACJA BRWI, FAŁDU I NADMIARU SKÓRY

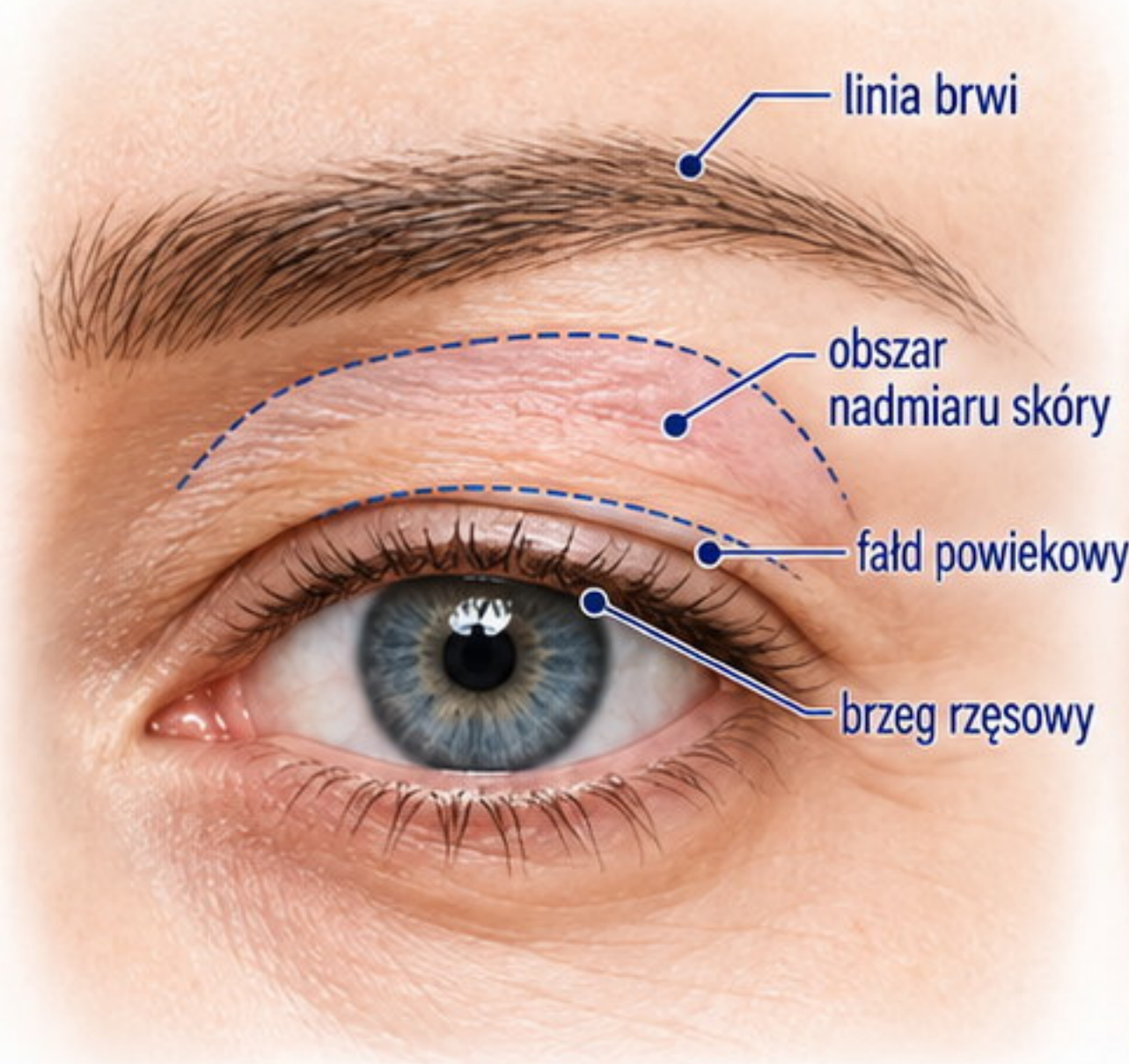
WARIANT A

WYŻSZA BREW, WIDOCZNY FAŁD

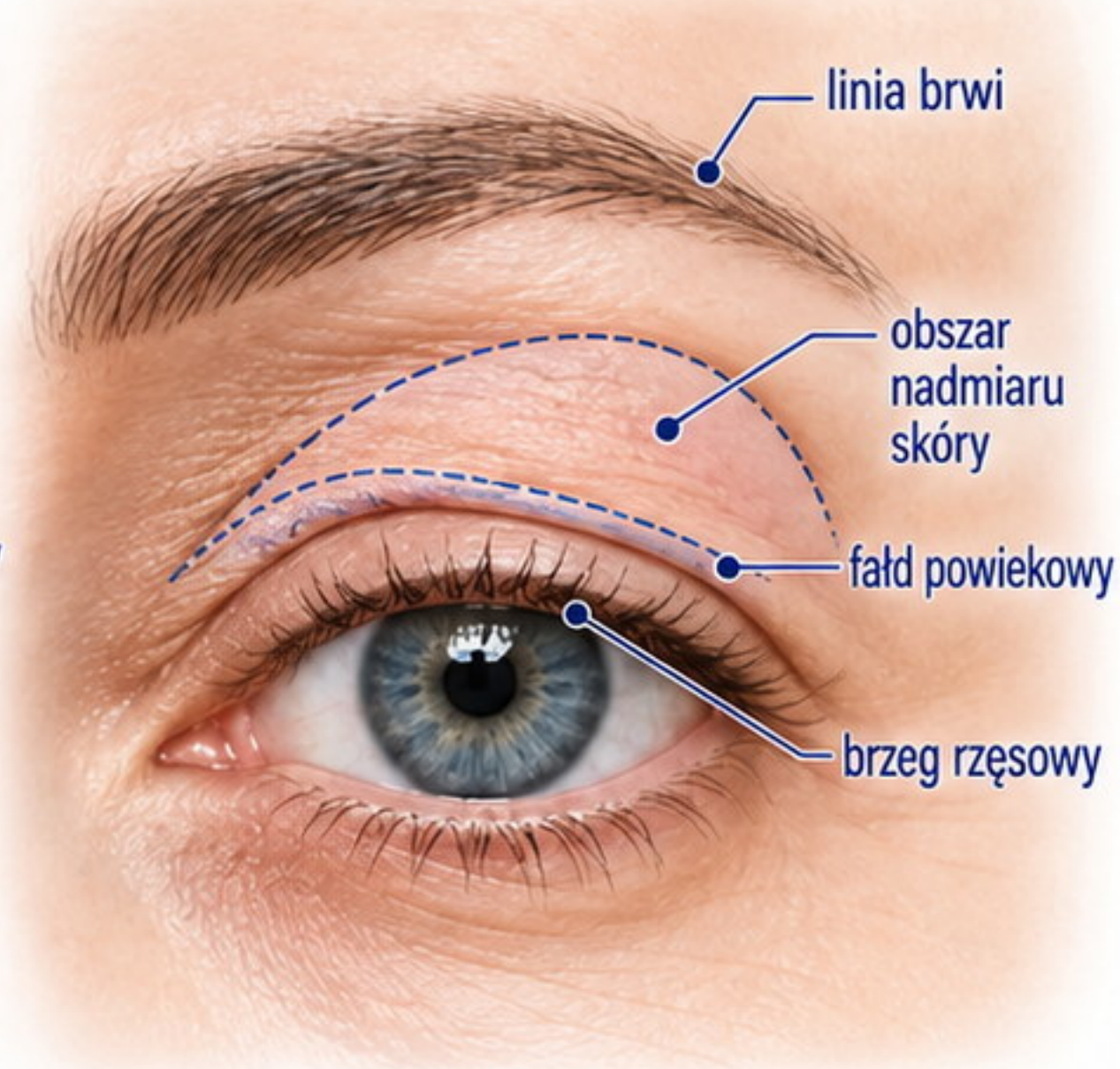
WARIANT B

NIŻSZA BREW, WIĘKSZY NAWIS TKANEK

WARIANT C

ASYMETRIA BRWI I FAŁDU

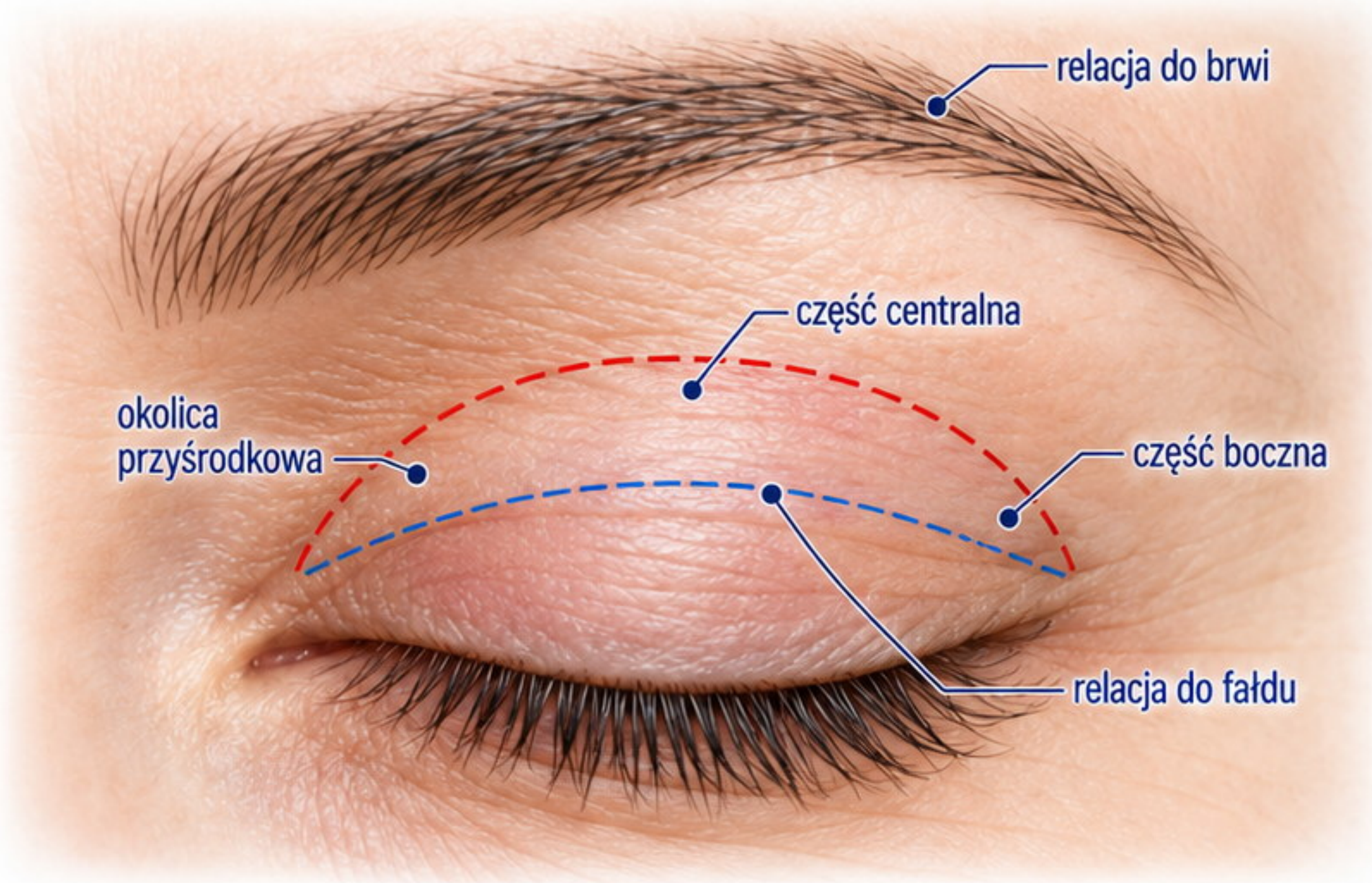

TRZECH ELEMENTÓW NIE NALEŻY OCENIAĆ ODDZIELNIE

Położenie brwi może zmieniać ilość tkanek widocznych nad fałdem powiekowym, dlatego planowanie powinno uwzględniać cały kompleks czołowo-powiekowy.

To samo „ciężkie” spojrzenie może mieć różne przyczyny.

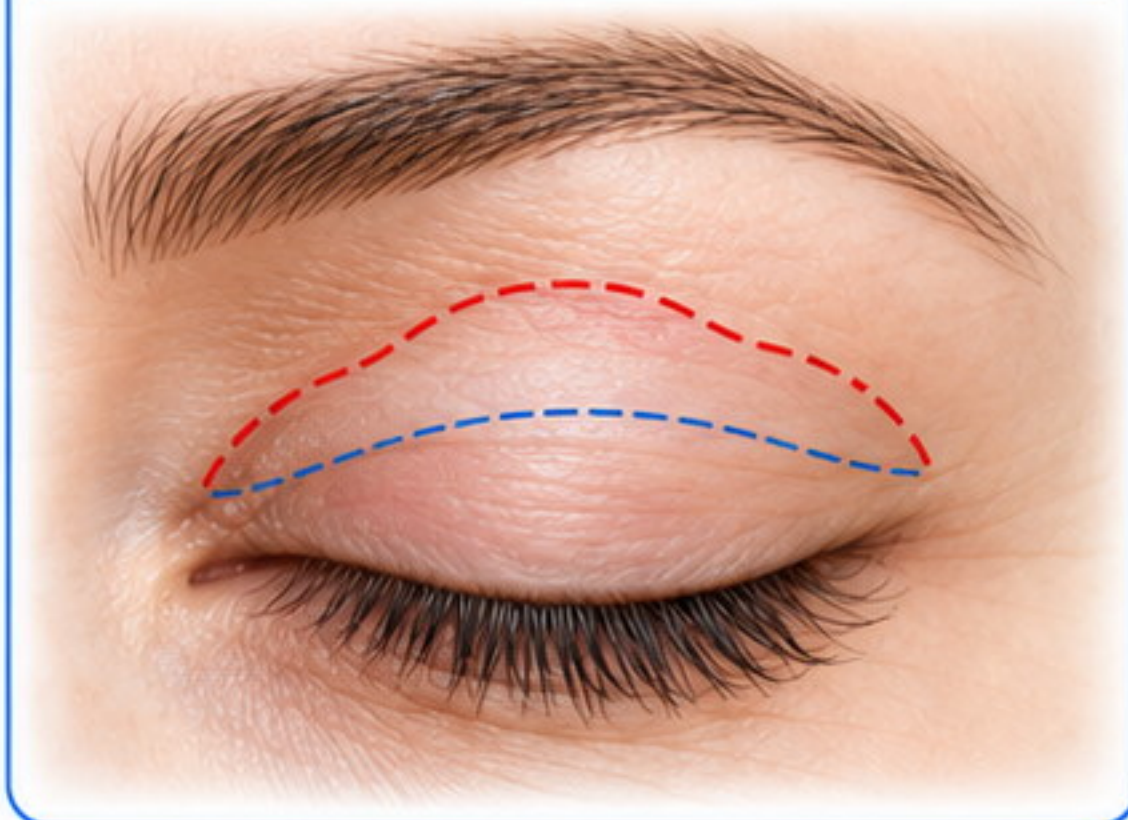
OZNACZENIE NADMIARU SKÓRY — LOGIKA PLANOWANIA

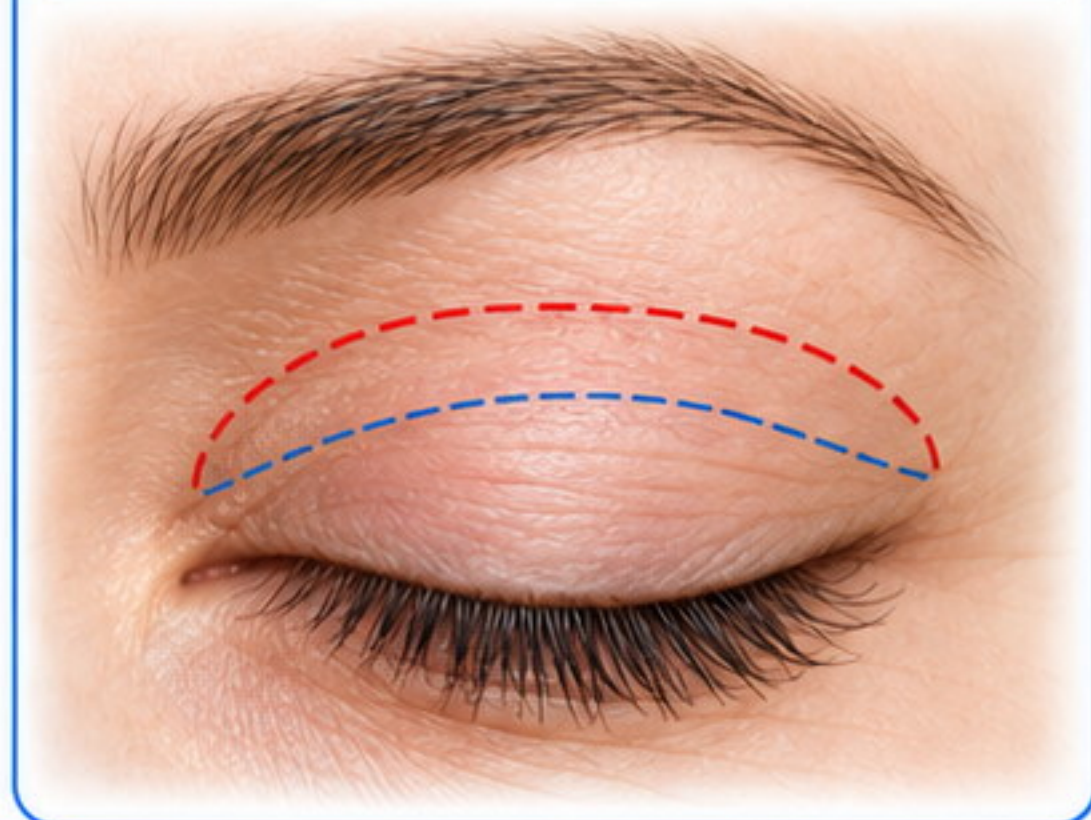
OZNACZENIE = TŁUMACZENIE OCENY NA PLAN

Kształt planowanego obszaru skóry powinien wynikać z rozkładu tkanek, wysokości fałdu, pozycji brwi i różnic między stronami.

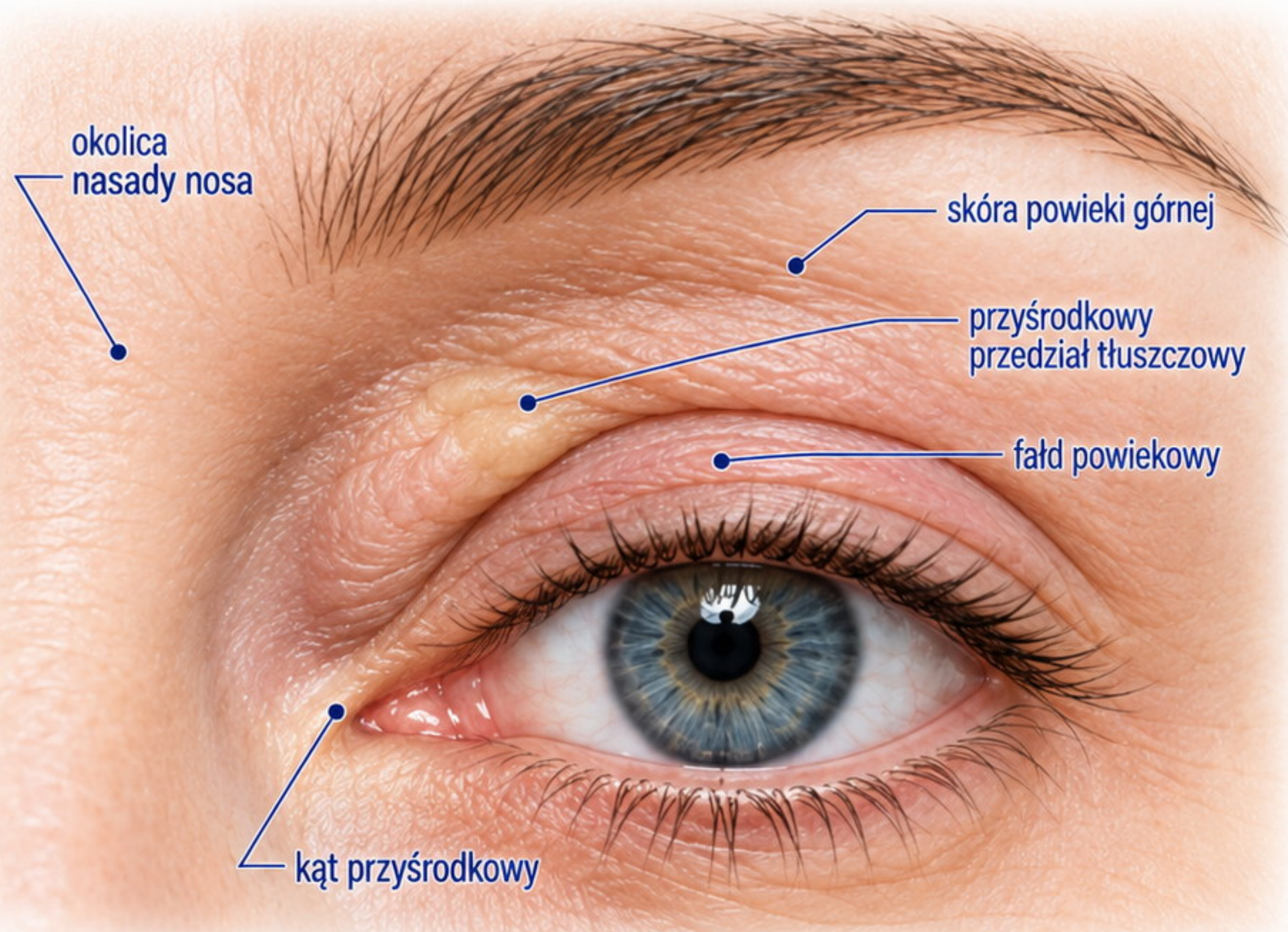
PLAN DOPASOWANY

SZTYWNY SZABLON

MEDIALNA CZĘŚĆ POWIEKI GÓRNEJ — STREFA WYMAGAJĄCA PRECYZJI

WIDOK Z PRZODU

WIDOK SKOŚNY

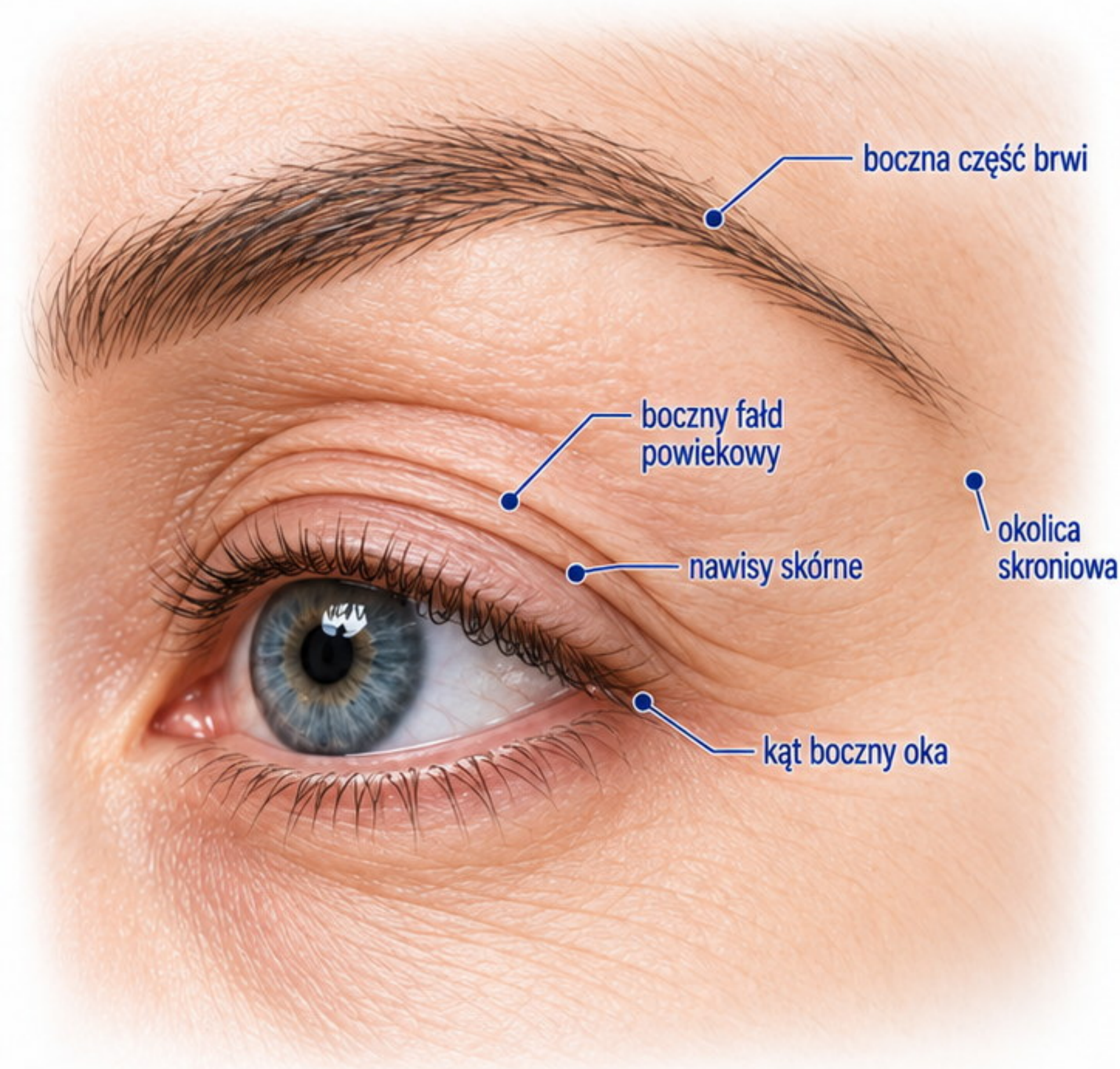

PRZYŚRODKOWO ŁATWO OPTYCZNIE „PRZECIĄŻYĆ” KONTUR

Ocena części przyśrodkowej powinna uwzględniać nadmiar skóry, obecność tłuszczu oraz naturalne przejście między powieką a nasadą nosa.

Kontur przyśrodkowy powinien być oceniany w więcej niż jednej projekcji.

BOCZNA CZĘŚĆ POWIEKI GÓRNEJ – RELACJA Z BRWIĄ

BOCZNY NAWIS NIE ZAWSZE POCHODZI WYŁĄCZNIE Z POWIEKI

Nisko położony ogon brwi może zwiększać ilość tkanek widocznych nad boczną częścią powieki.

WYŻSZE POŁOŻENIE BRWI

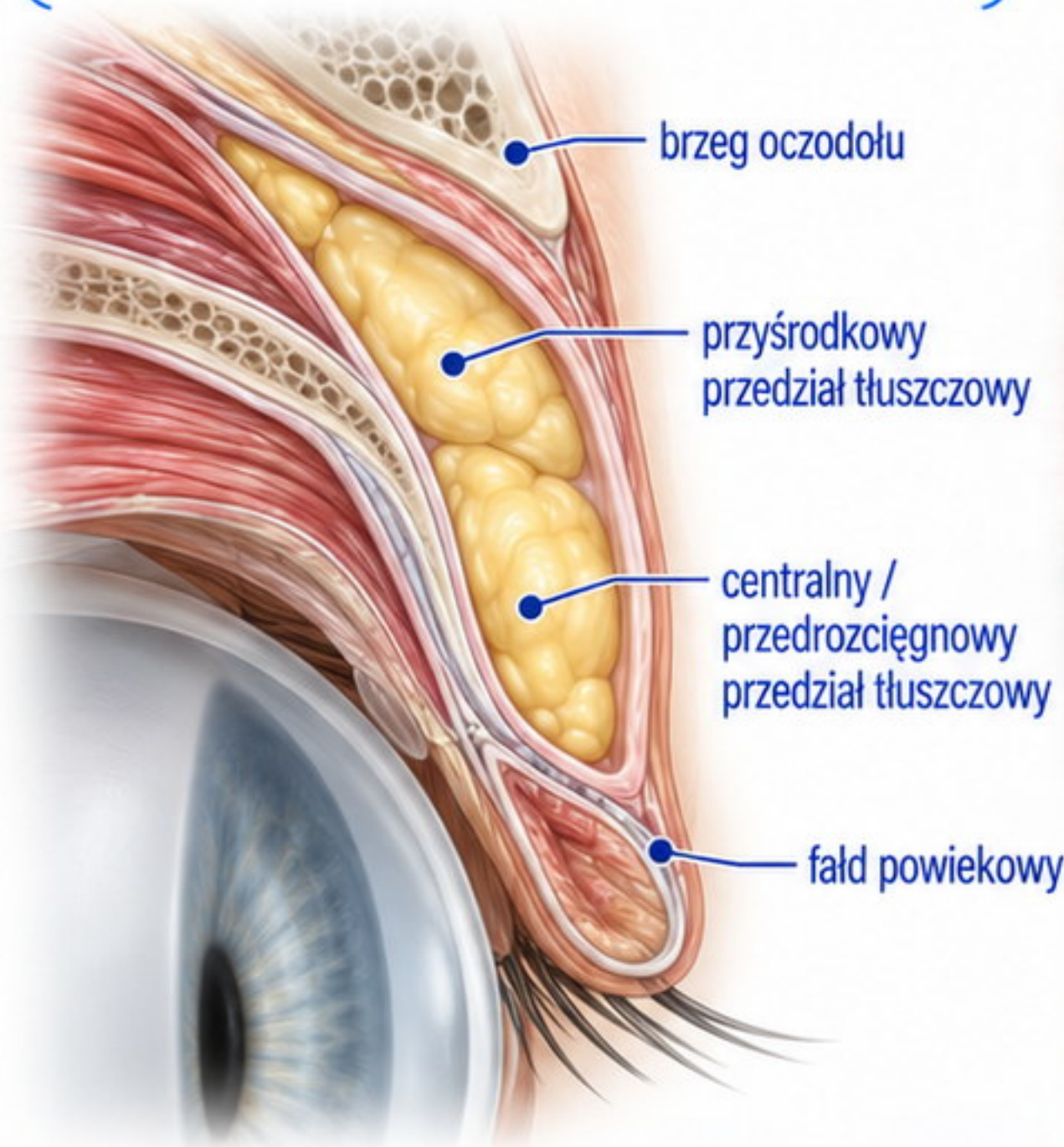
NIŻSZE POŁOŻENIE BRWI

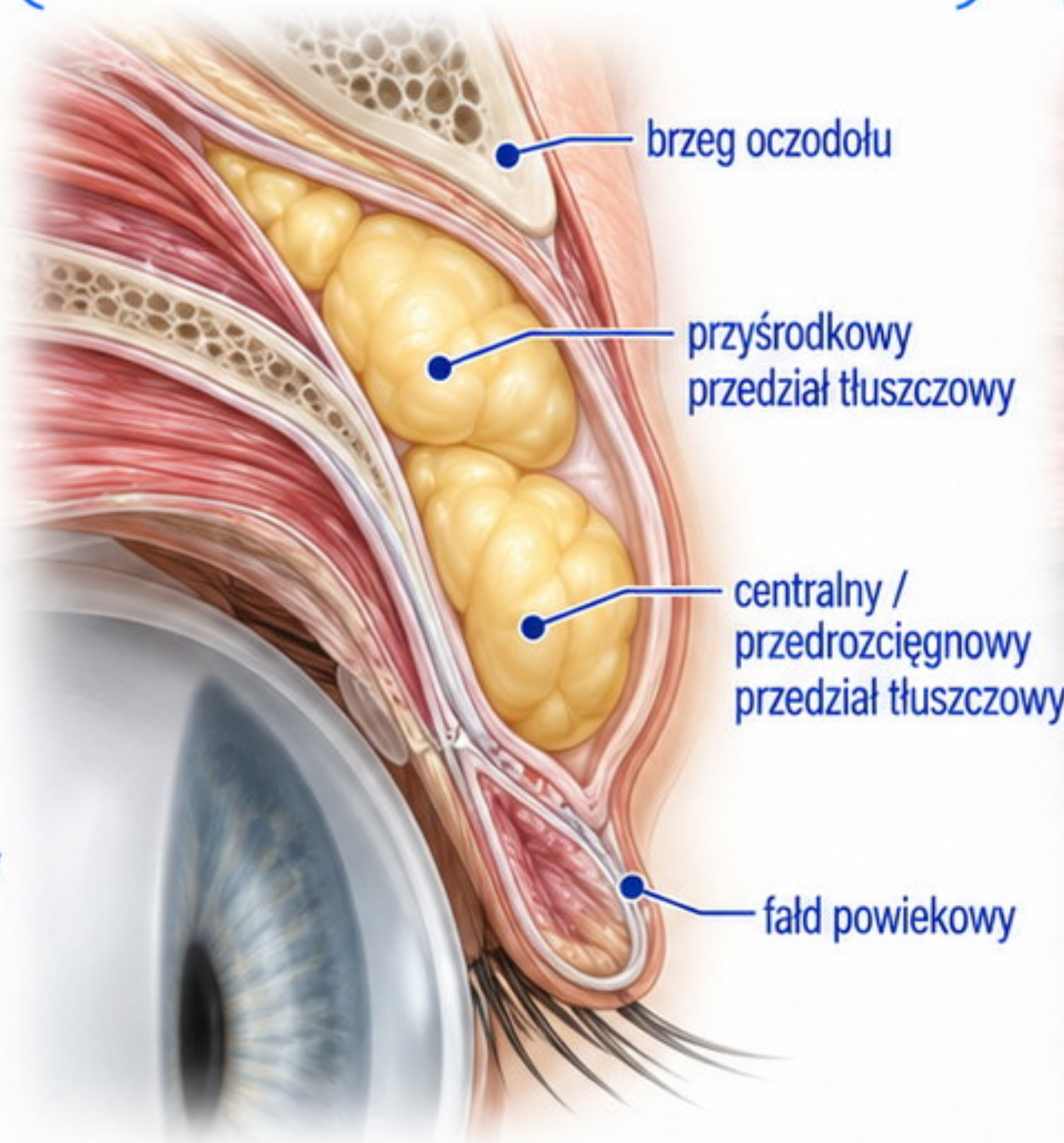
Boczny kontur powieki należy oceniać razem z pozycją ogona brwi.

TŁUSZCZ POWIEKI GÓRNEJ — OBJĘTOŚĆ A NATURALNY KONTUR

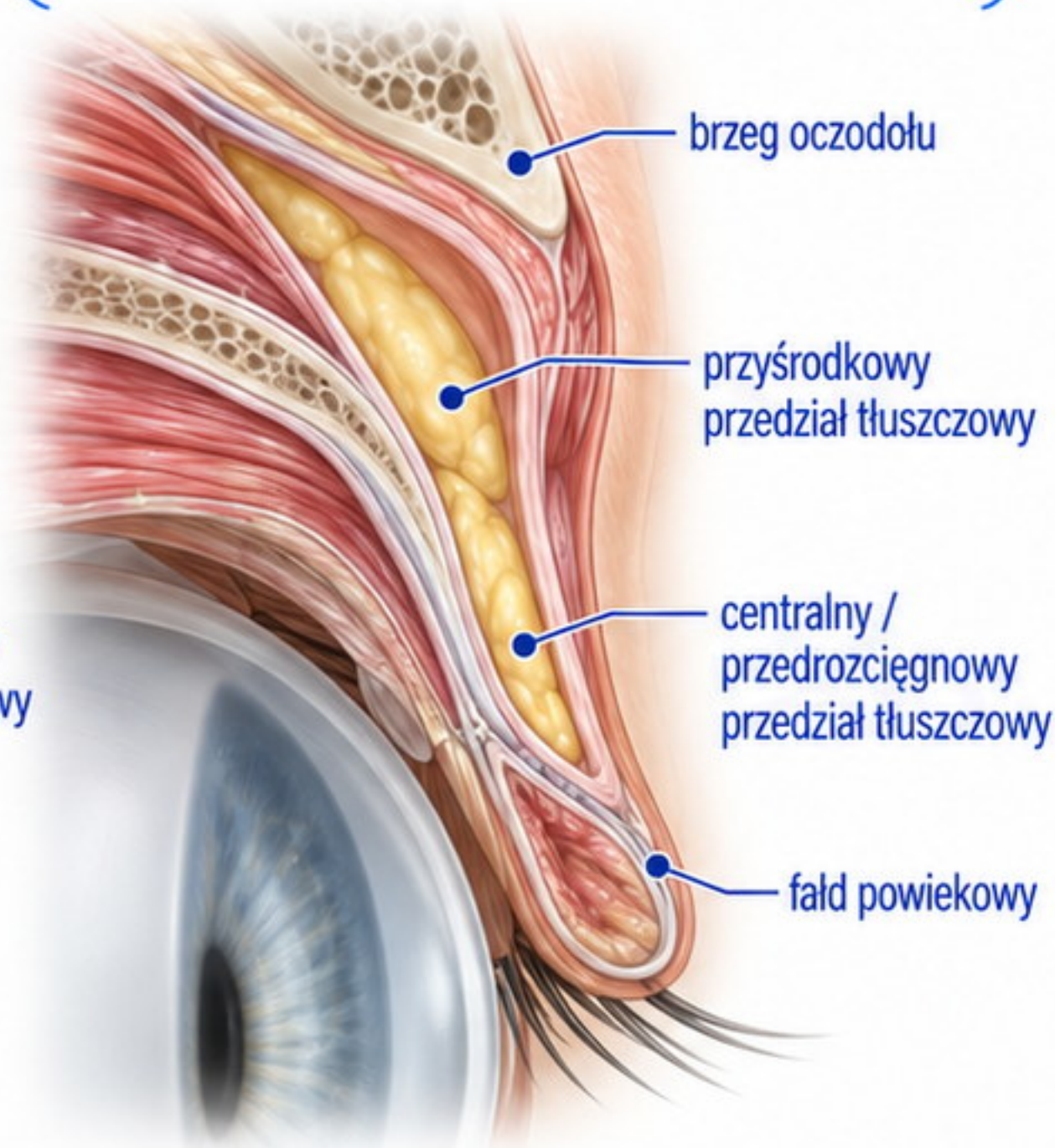
WARIANT 01 — ZACHOWANA OBJĘTOŚĆ

WARIANT 02 — UWYPUKLENIE TŁUSZCZU

WARIANT 03 — NADMIERNE „WYDRAŻENIE”

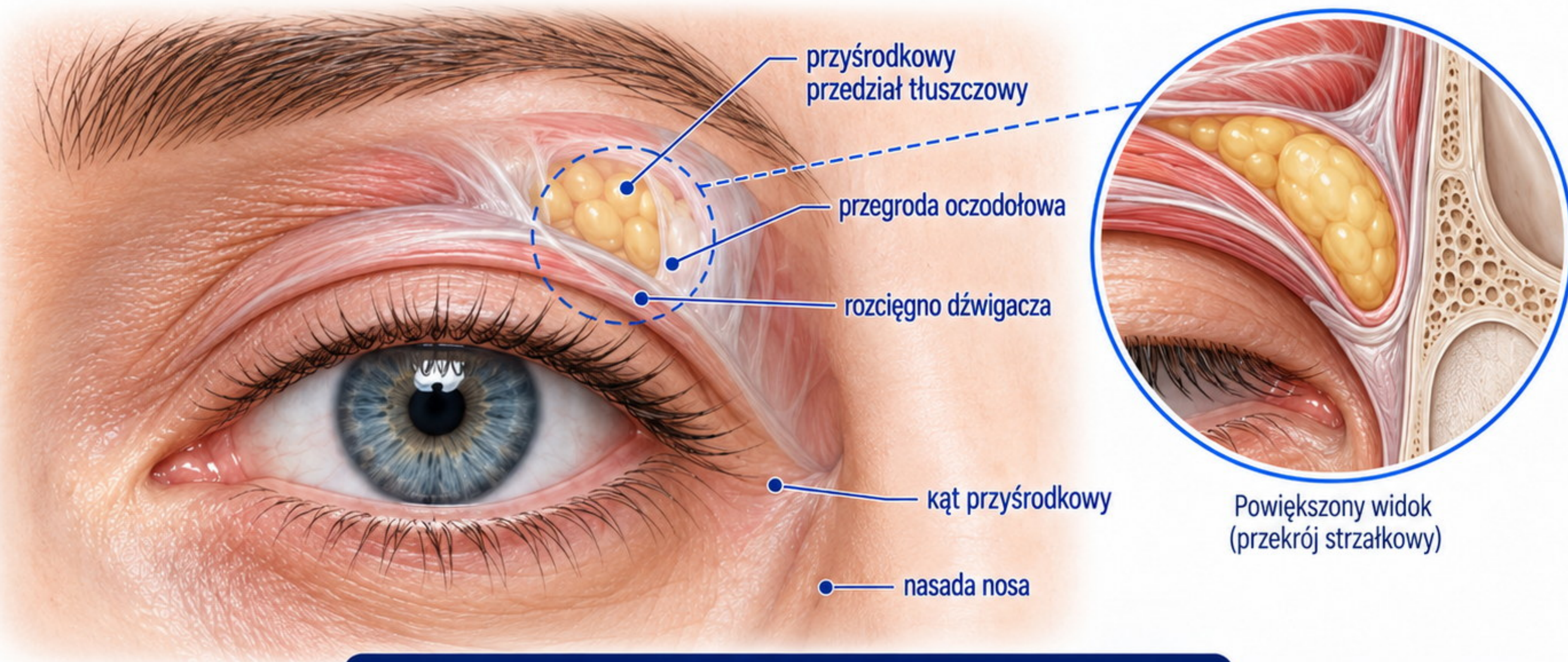

OBJĘTOŚĆ TEŻ TWORZY MŁODY KONTUR

Nie każda obecność tłuszczu jest problemem. Naturalna pełność górnej powieki może mieć znaczenie dla harmonijnego wyglądu.

Ocena powinna dotyczyć proporcji, a nie samej obecności tłuszczu.

PRZYŚRODKOWY PRZEDZIAŁ TŁUSZCZOWY – JAK GO ROZPOZNAĆ

LOKALIZACJA MA ZNACZENIE

Uwypuklenie przyśrodkowe może wpływać na kontur w okolicy nasady nosa i wewnętrznej części fałdu powiekowego.

UWYPUKLENIE TŁUSZCZU

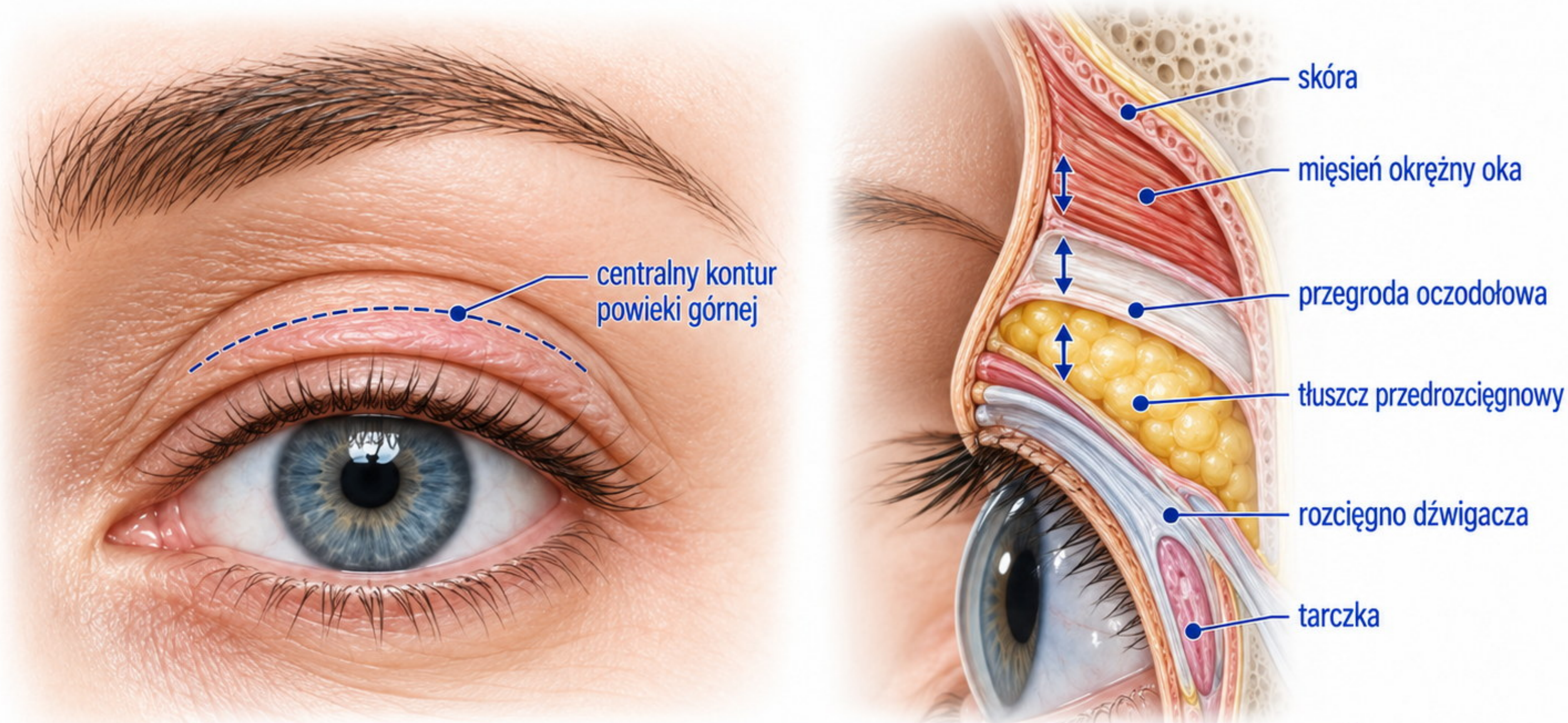
- zaokrąglone uwypuklenie
- najczęściej w przyśrodkowej części powieki
- wpływa na kontur nasady nosa

NADMIAR SKÓRY

- nadmiar, wiotkość skóry
- cienka, fałdowa struktura
- może współistnieć, ale ma inne pochodzenie niż tłuszcz

CENTRALNY KONTUR POWIEKI GÓRNEJ

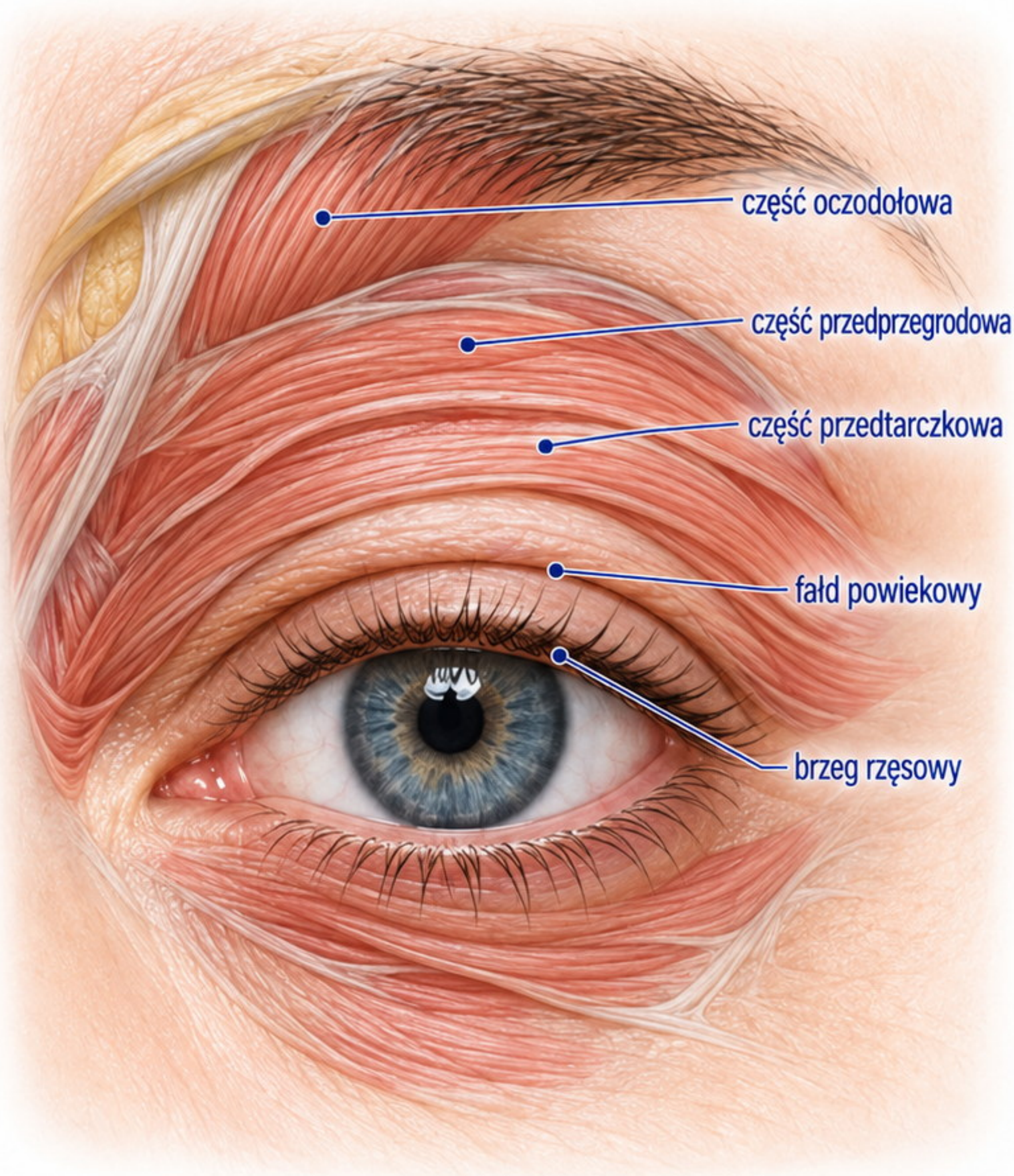

CENTRUM POWIEKI = RÓWNOWAGA WARSTW

Zmiana proporcji jednej warstwy może wpływać na głębokość fałdu, pełność powieki i sposób załamывania się skóry.

Kontur jest efektem przestrzennej relacji tkanek.

MIĘSIEŃ OKRĘŻNY OKA — ROLA W KONTURZE POWIEKI GÓRNEJ

MIĘSIEŃ TO NIE TYLKO STRUKTURA „POD SKÓRĄ”

Mięsień okrężny uczestniczy w zamykaniu powiek, mruganiu i tworzeniu powierzchniowego konturu okolicy okołoczodołowej.

SPOCZYNEK

ZAMKNIĘCIE

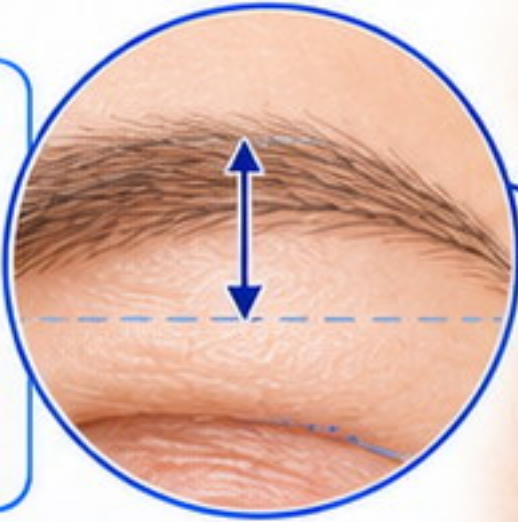

Ocena powieki powinna uwzględniać zarówno anatomię statyczną, jak i ruch.

FAŁD POWIEKOWY – CO WPŁYWA NA JEGO WIDOCZNOŚĆ

1. POŁOŻENIE BRWI

Wyższe położenie brwi zwiększa widoczność fałdu, niższe może go częściowo przykrywać.

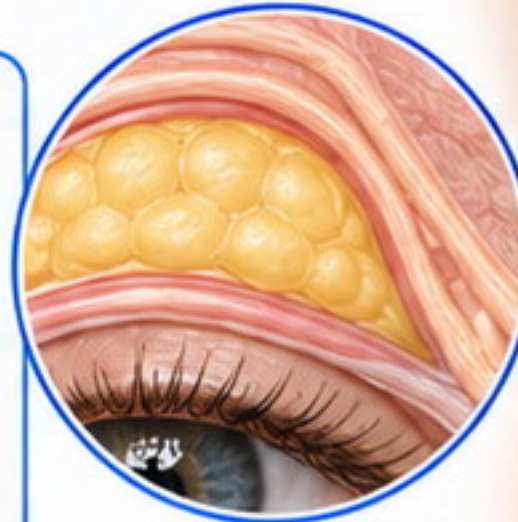
2. ILOŚĆ SKÓRY

Większa ilość skóry na powiece może zakrywać fałd powiekowy, szczególnie przy wiotkości skóry związanej z wiekiem.

3. OBJĘTOŚĆ TŁUSZCZU

Większa objętość tkanki tłuszczowej (zwłaszcza w przedziale przysrodkowym) może wypychać powiekę i zmniejszać widoczność fałdu.

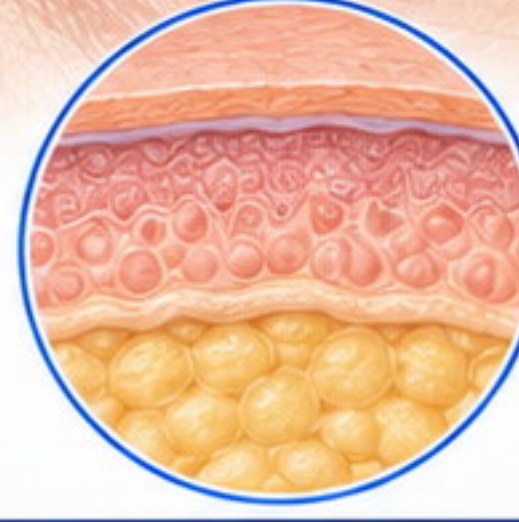
4. POŁĄCZENIA ROZCIĘGNA DŹWIGACZA

Miejsce i siła połączeń rozciągnięta dźwigacza powieki z skórą wpływają na głębokość i widoczność fałdu.

5. GRUBOŚĆ TKANEK POWIERZCHOWNYCH

Większa grubość skóry i tkanki podskórnej może zmniejszać widoczność fałdu powiekowego.

WIDOCZNOŚĆ FAŁDU JEST WIELOCZYNNIKOWA

Ten sam fałd anatomiczny może być bardziej lub mniej widoczny zależnie od tkanek leżących powyżej.

FAŁD WYRAŹNY

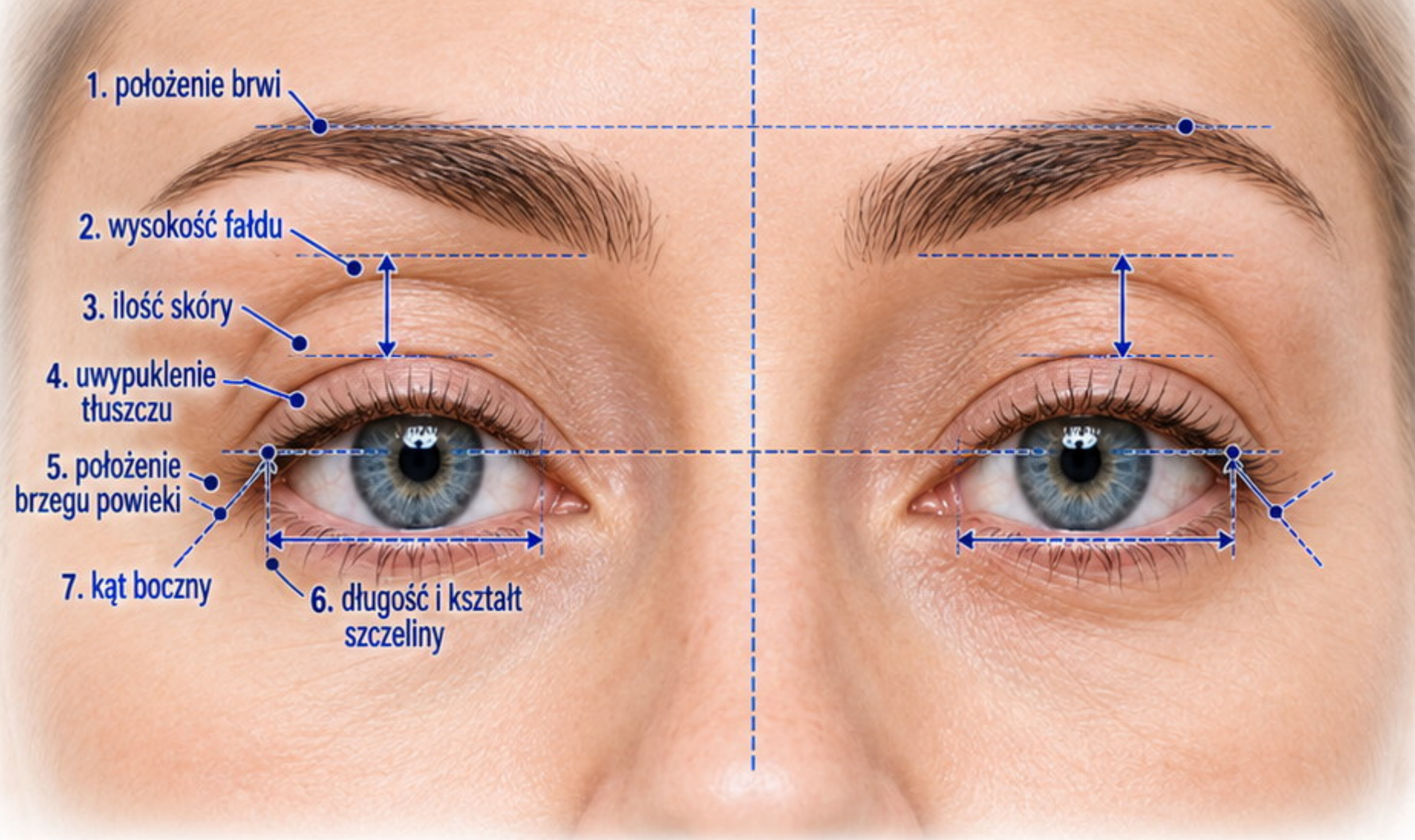

FAŁD CZĘŚCIOWO ZAKRYTY

Nie należy oceniać wysokości fałdu bez oceny otaczających tkanek.

SYMETRIA W BLEFAROPLASTYCE GÓRNEJ — CO PORÓWNYWAĆ

- 1 POŁOŻENIE BRWI
- 2 WYSOKOŚĆ FAŁDU
- 3 ILOŚĆ SKÓRY
- 4 UWYPUKLENIE TŁUSZCZU
- 5 POŁOŻENIE BRZEGU POWIEKI
- 6 DŁUGOŚĆ I KSZTAŁT SZCZELINY
- 7 KĄT BOCZNY
- 8 DYNAMICZNA PRACA POWIEKI

SYMETRIA NIE OZNACZA IDENTYCZNOŚCI

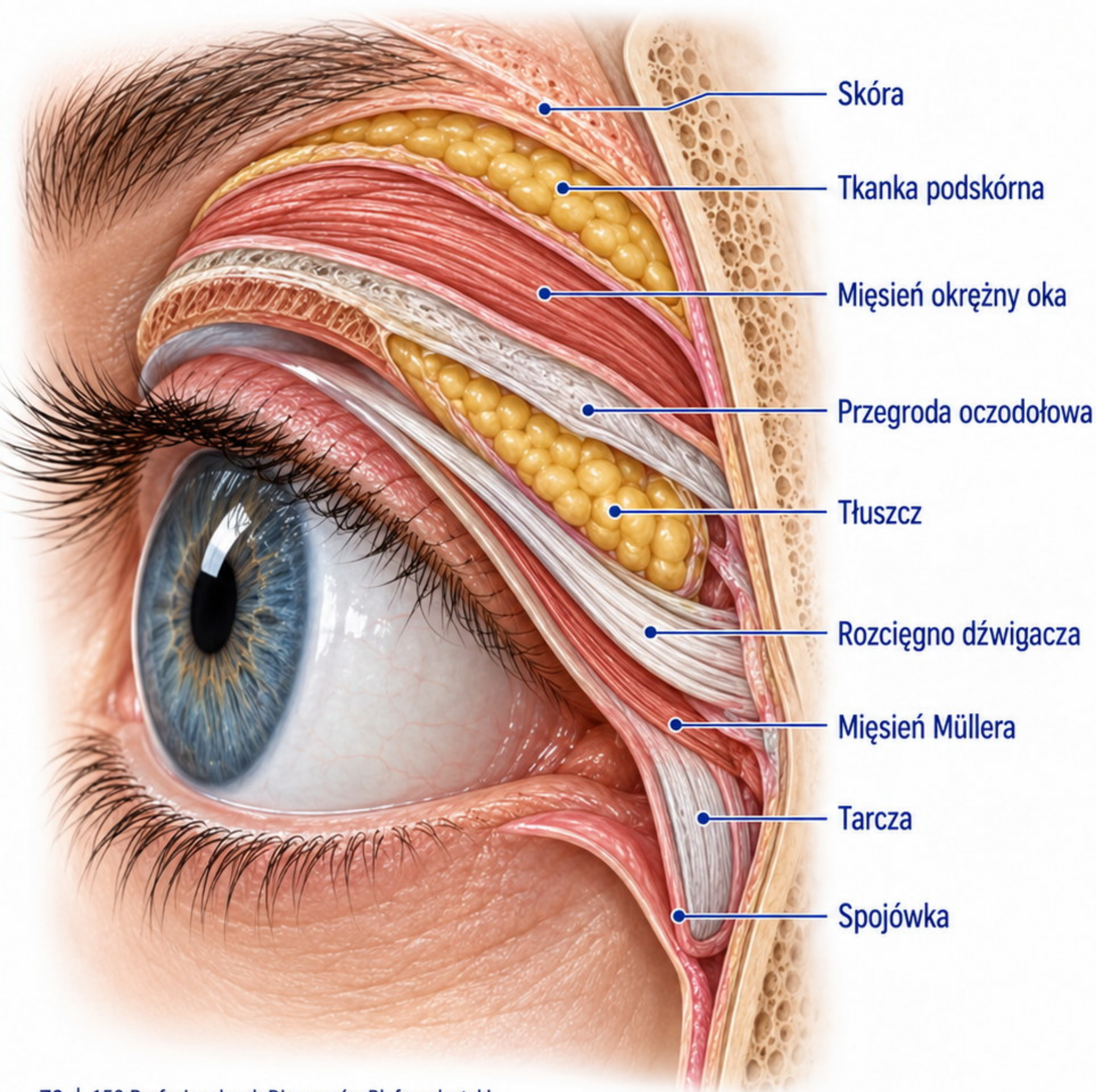
Naturalne różnice między stronami są częste. Celem oceny jest ich rozpoznanie, udokumentowanie i uwzględnienie w planowaniu.

PORÓWNAJ → ZAPISZ → WYJAŚNIJ PACJENTOWI

DALEJ: WARSTWY, ZASADY ZACHOWANIA FUNKCJI I KONTURU

WARSTWY POWIEKI GÓRNEJ – CO NALEŻY ZACHOWAĆ W PAMIĘCI

WARSTWY MAJĄ RÓŻNE FUNKCJE

Każda warstwa wpływa na kontur, ruch lub ochronną funkcję powieki. Dlatego planowanie powinno uwzględniać nie tylko skórę, ale również struktury znajdujące się głębiej.

KONTUR

Kształtuje wygląd powieki.

RUCH

Umożliwia unoszenie i zamykanie powieki.

PODPARCIE

Zapewnia stabilność strukturalną.

OCHRONA OKA

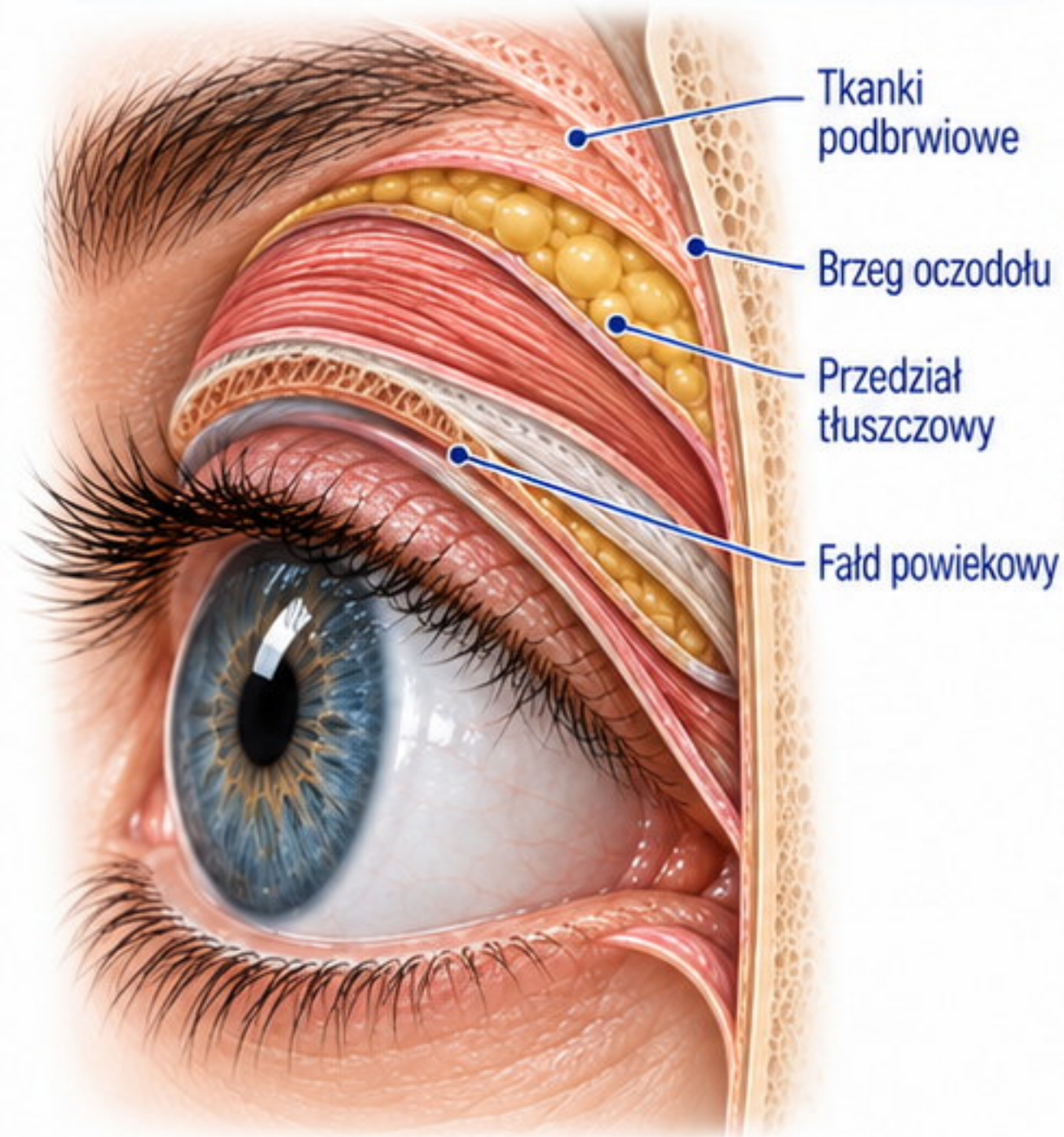
Tworzy barierę przed urazami i czynnikami zewnętrznymi.

KLUCZOWA WIADOMOŚĆ

Im lepiej rozumiemy warstwy, tym łatwiej przewidywać konsekwencje zmian konturu.

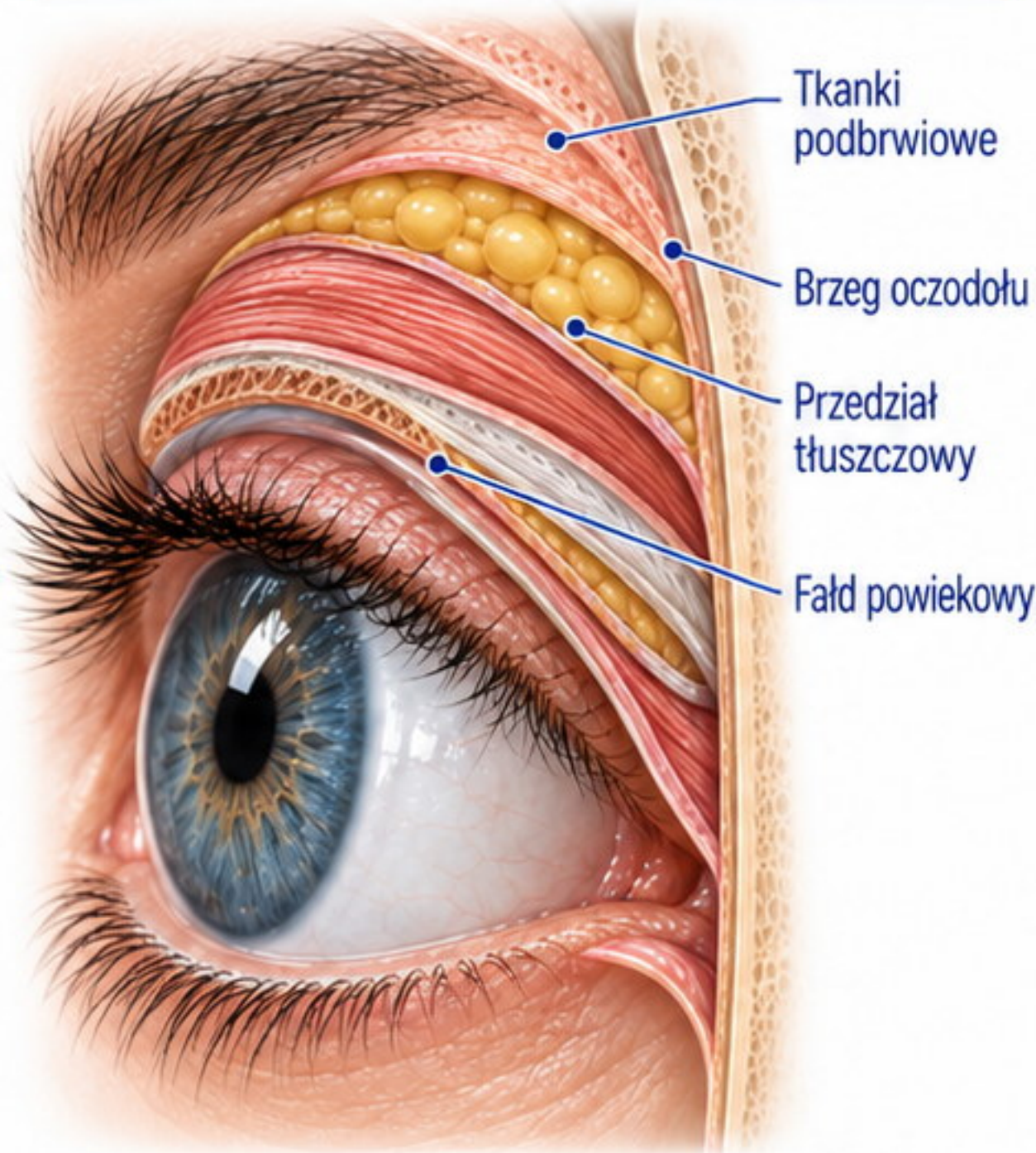
NATURALNA PEŁNOŚĆ POWIEKI GÓRNEJ

WARIANT A – NATURALNA PEŁNOŚĆ

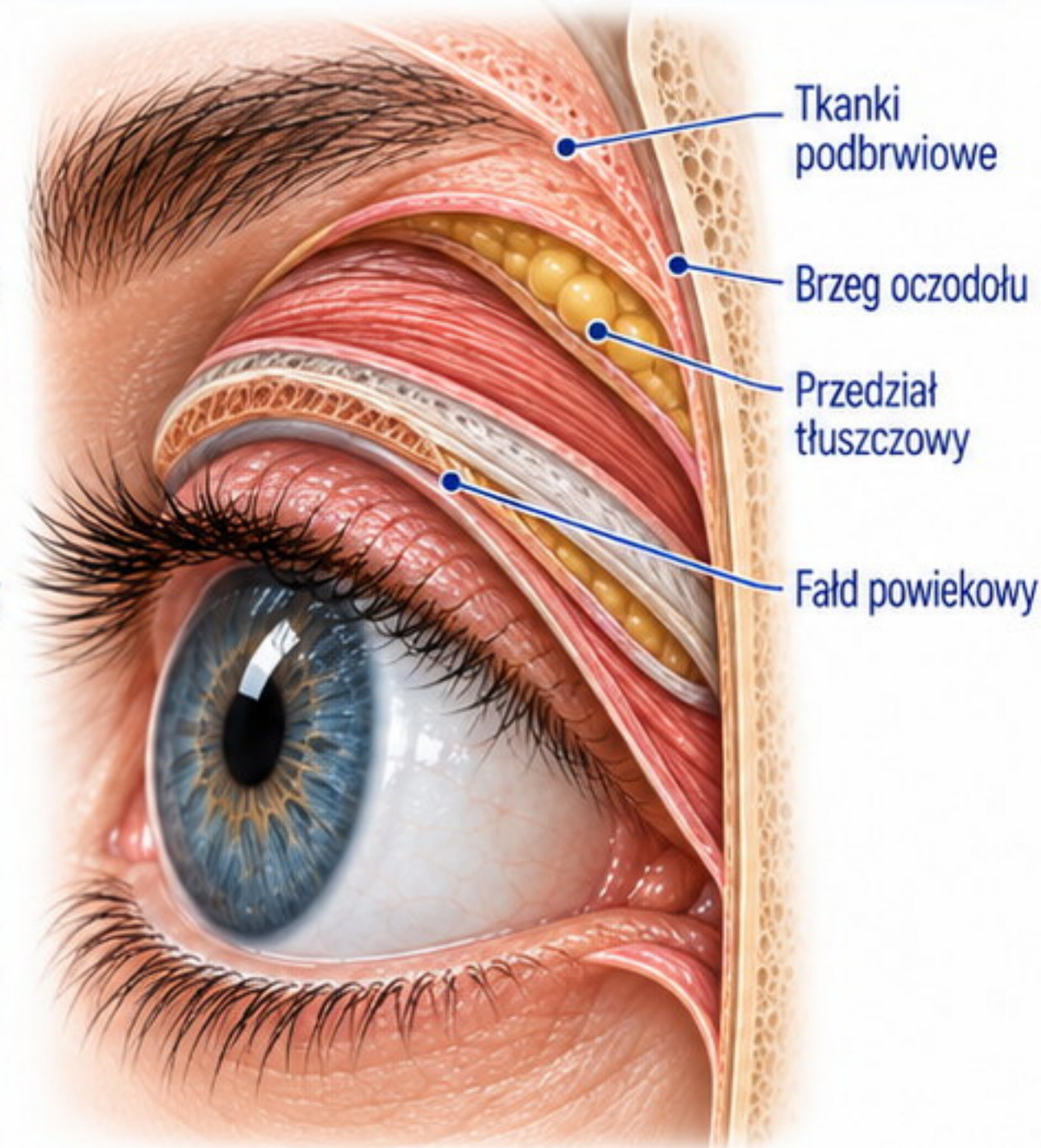
Płynne przejście między brwią a bruzdą powiekową. Naturalna pełność nadaje młody, harmonijny wygląd.

WARIANT B – WIĘKSZA OBJĘTOŚĆ

Większa objętość tkanek górnej powieki. Może stanowić naturalny wariant anatomiczny i nie musi oznaczać patologii.

WARIANT C – WYRAŻNE WYDRĄŻENIE

Wyraźne wydrążenie w okolicy bruzdy powiekowej. Zmniejszona objętość tkanek prowadzi do głębszego konturu powieki.

MŁODY KONTUR NIE OZNACZA BRAKU OBJĘTOŚCI

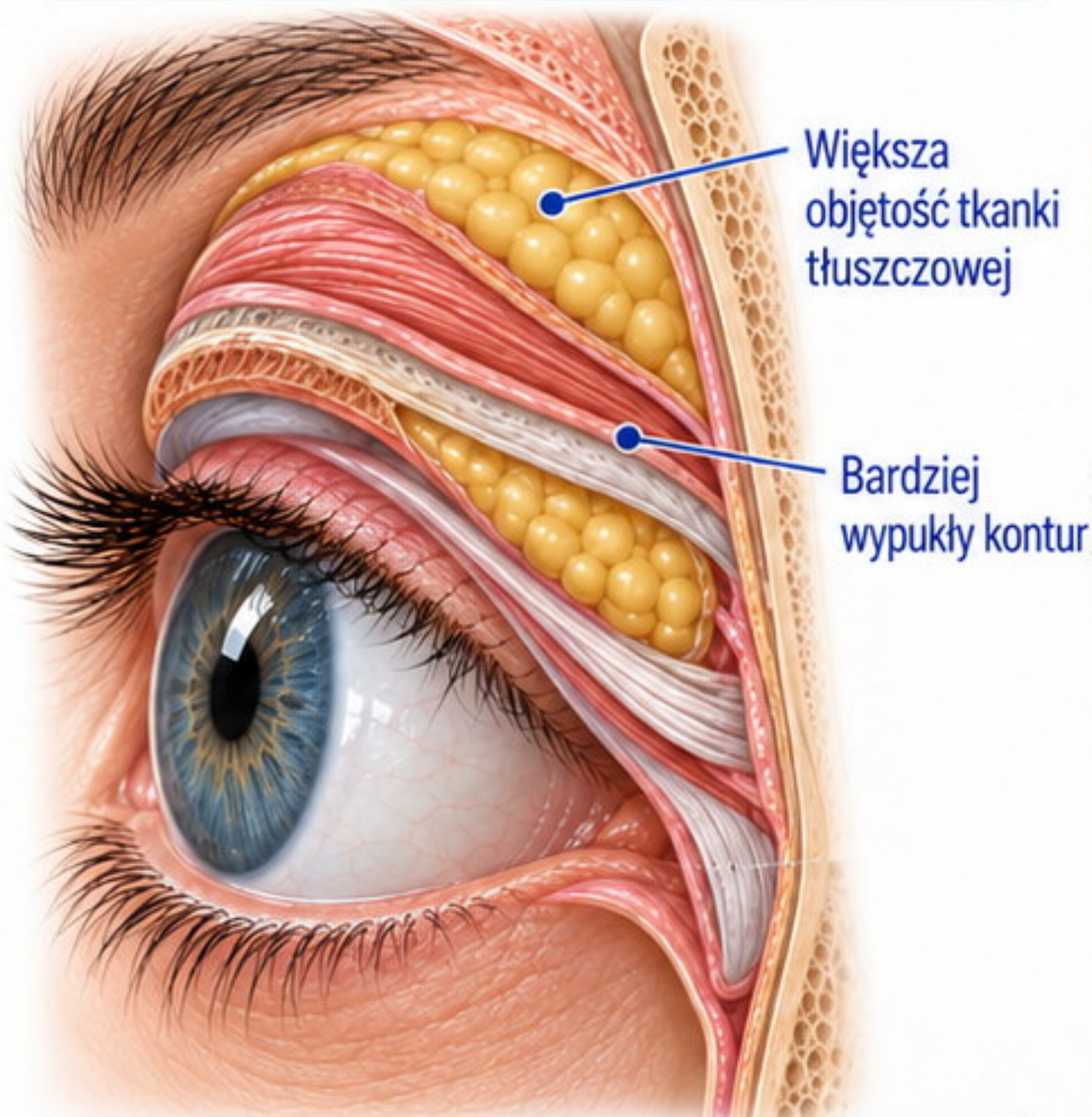
Naturalna pełność górnej powieki może być elementem harmonijnego wyglądu. Nadmierne „odjęcie” objętości może zmieniać proporcje okolicy oczodołowej.

Planowanie powinno uwzględniać jakość konturu, a nie tylko ilość tkanek.

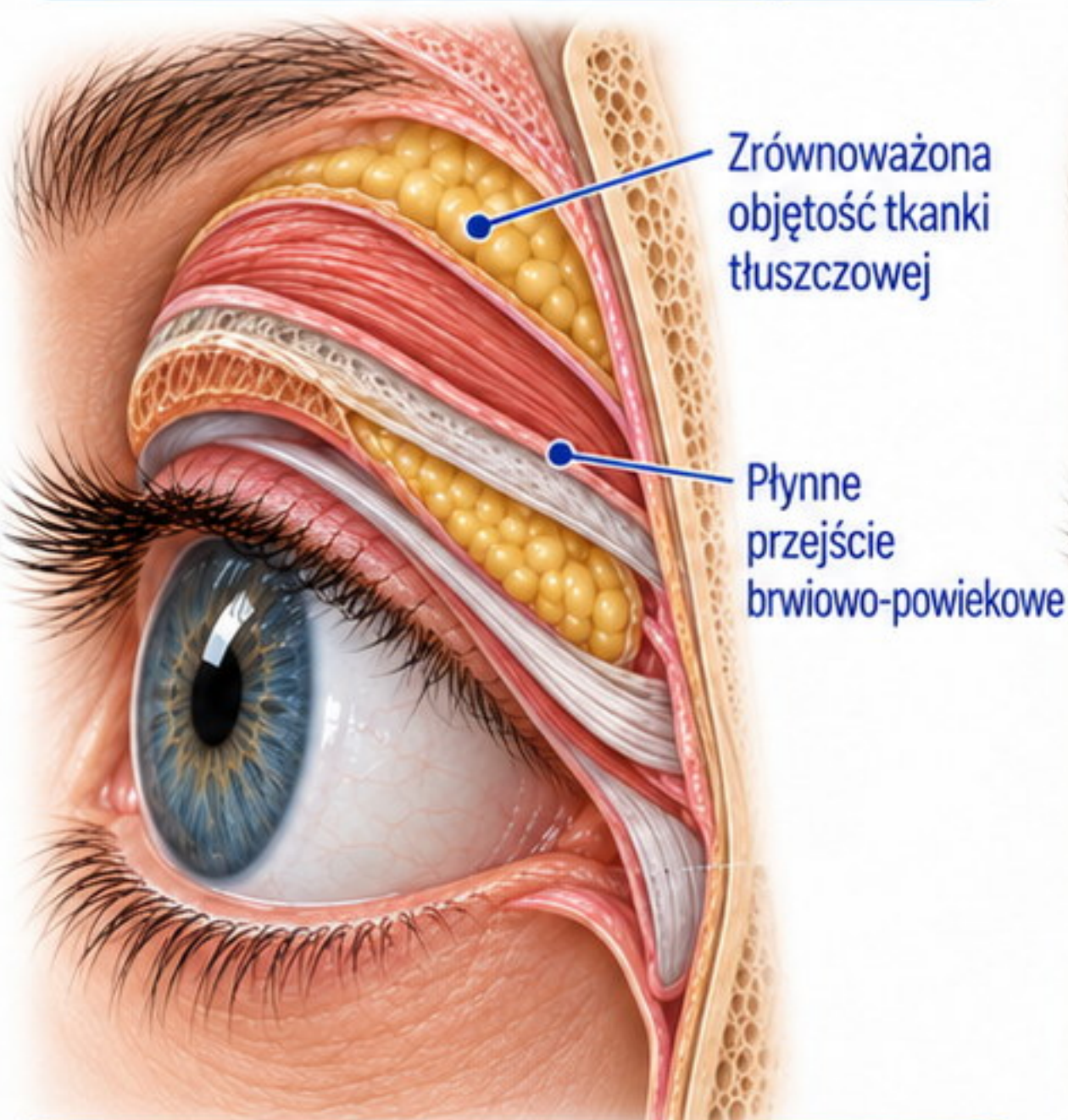
KONTUR GÓRNEJ POWIEKI — PRZED I PO ZMIANIE OBJĘTOŚCI

WIĘKSZA OBJĘTOŚĆ

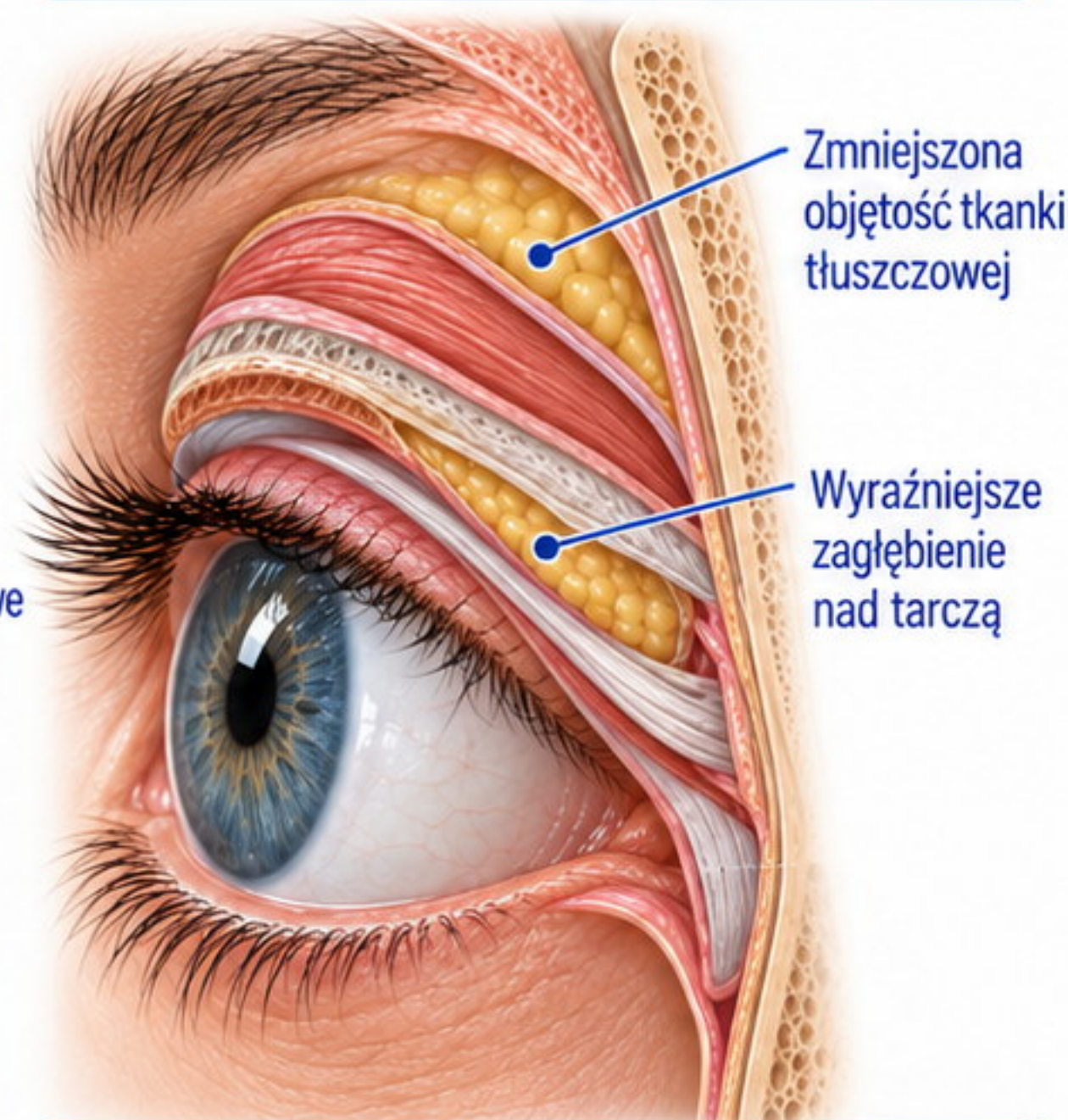
Większa objętość nadaje bardziej wypukły, gładki kontur powieki.

ZRÓWNOWAŻONA OBJĘTOŚĆ

Optymalna objętość zapewnia naturalny, harmonijny kontur.

MNIEJSZA OBJĘTOŚĆ

Mniejsza objętość uwypatnia bruzdę nad tarczą i nadaje głębszy kontur.

OBJĘTOŚĆ ZMIENIA ŚWIATŁO I CIEŃ

To, jak światło pada na górną powiekę, zależy nie tylko od skóry, ale również od objętości głębszych tkanek.

objętość

cień

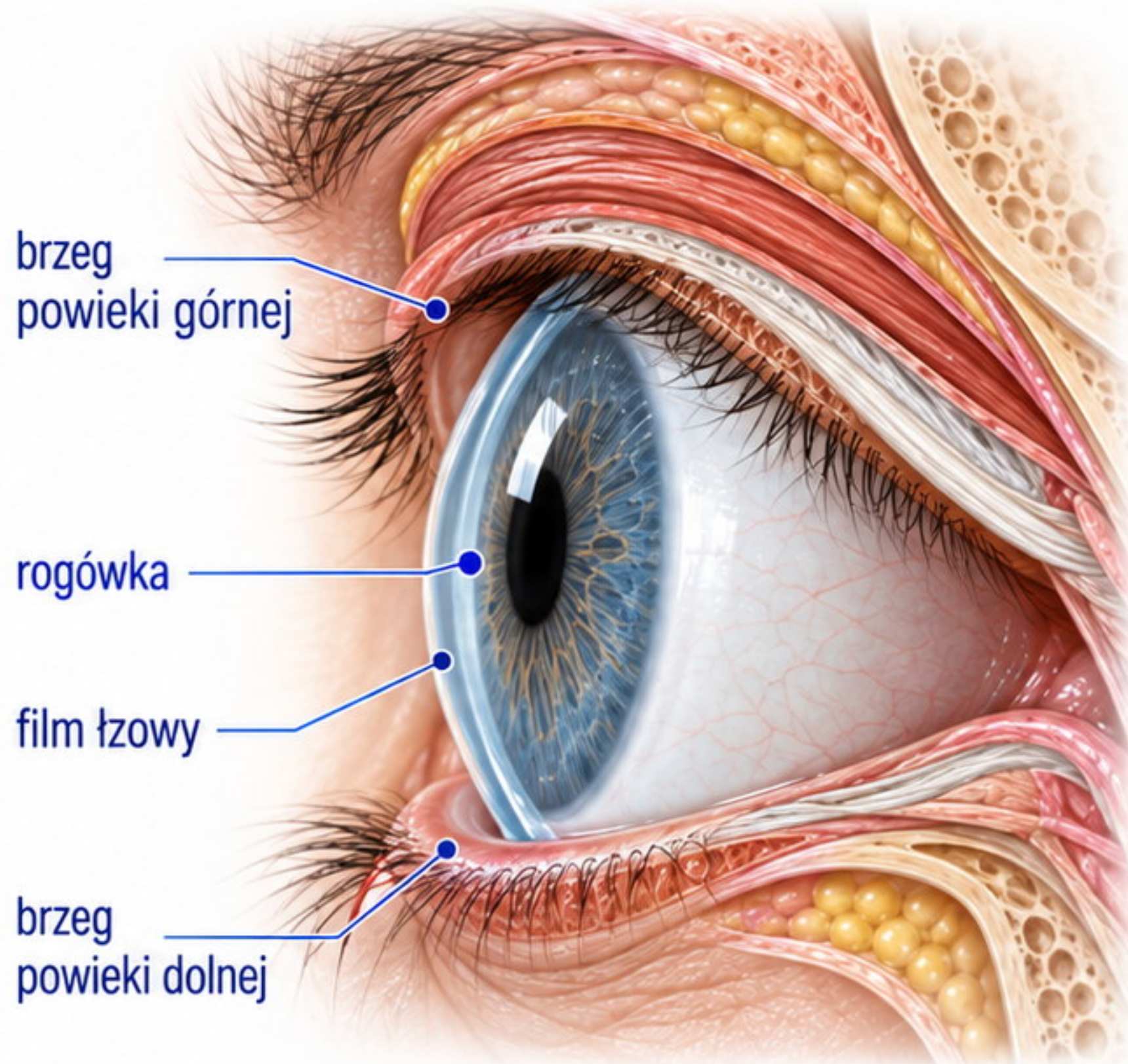

percepcja głębokości

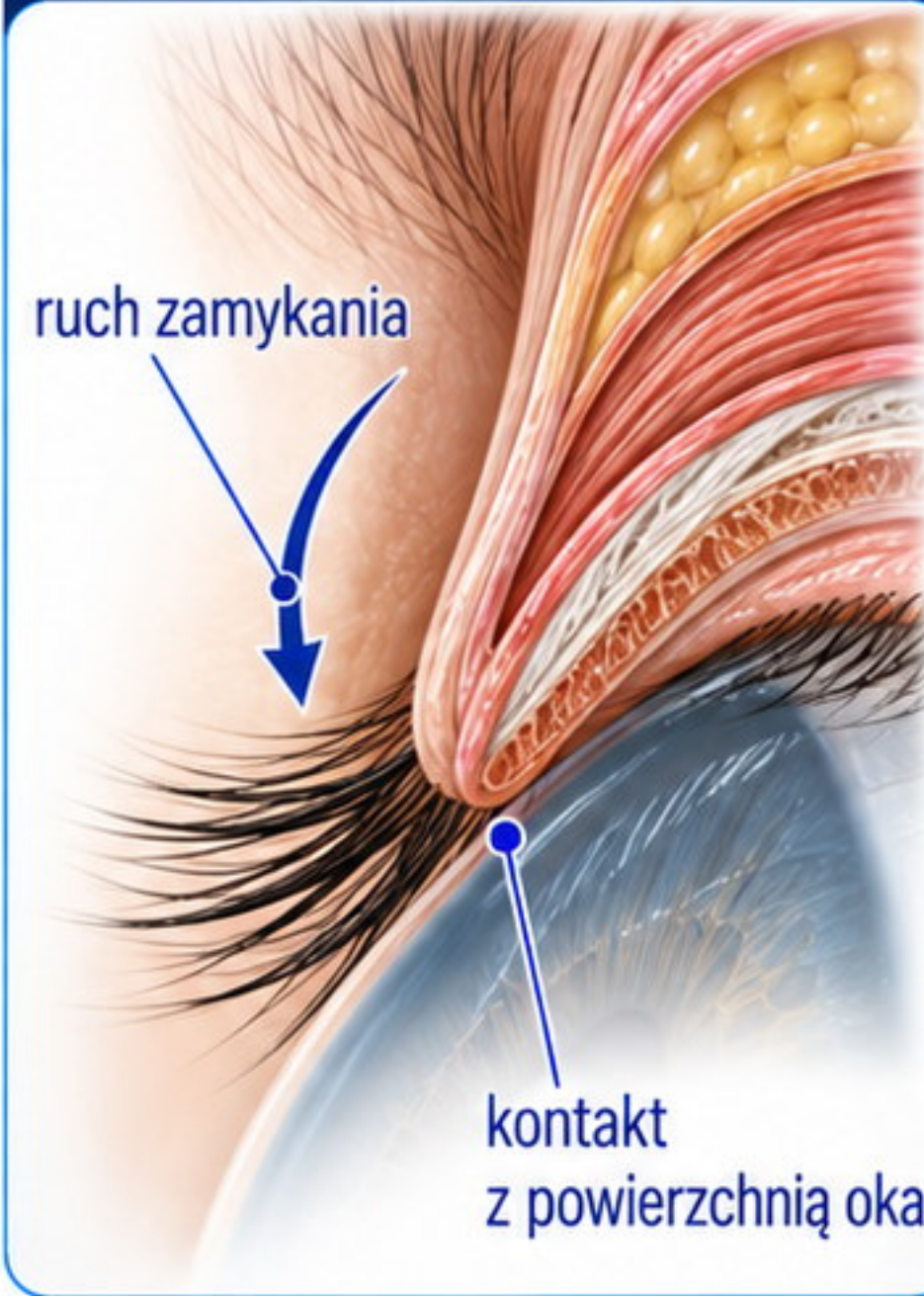

Ocena konturu powinna uwzględniać widok frontalny i skośny.

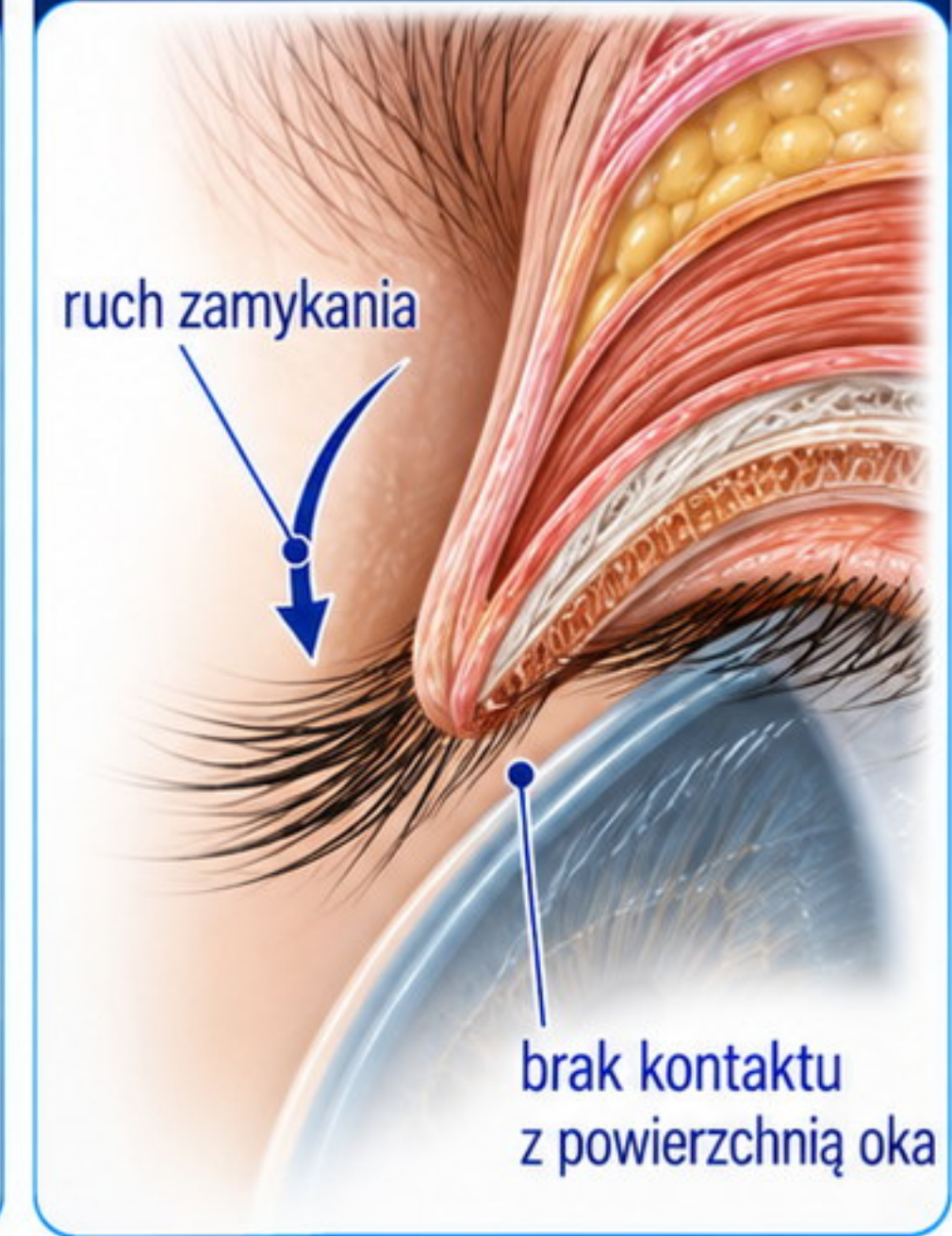
RELACJA POWIEKI GÓRNEJ Z POWIERZCHNIĄ OKA

PEŁNE DOMKNIĘCIE

NIEPEŁNE DOMKNIĘCIE

FUNKCJA OCHRONNA MA PIERWSZEŃSTWO

Górna powieka musi swobodnie poruszać się po powierzchni oka, pomagać rozprowadzać film łzowy i umożliwiać pełne domknięcie.

Każda zmiana estetyczna powinna respektować mechanikę mrugania i ochronę rogówki.

FAŁD SKÓRNY A DOMYKANIE POWIEKI

OKO OTWARTE

fałd skórny

fałd powiekowy

brzeg powieki

powierzchnia rogówki

OKO PÓŁZAMKNIĘTE

fałd skórny

fałd powiekowy

brzeg powieki

OKO ZAMKNIĘTE

fałd skórny

fałd powiekowy

brzeg powieki

POWIEKA MUSI MIEĆ MIEJSCE NA RUCH

Ocena powinna uwzględniać nie tylko wygląd przy otwartym oku, ale również zachowanie tkanek podczas mrugania i zamykania powiek.

STATYCZNIE = wygląd

DYNAMICZNIE = funkcja

Planowanie wyłącznie na podstawie pozycji spoczynkowej jest niewystarczające.

ASYMETRIA PRZED ZABIEGIEM – CO TRZEBA POKAZAĆ PACJENTOWI

STRONA PRAWA

STRONA LEWA

Wysokości brwi

Wysokości fałdu

Ilości skóry

Położeniu brzegu powieki

Objętości przyśrodkowej

Kształcie szczeliny powiekowej

Wysokości brwi

Wysokości fałdu

Ilości skóry

Położeniu brzegu powieki

Objętości przyśrodkowej

Kształcie szczeliny powiekowej

ASYMETRIA PRZED ZABIEGIEM NIE ZNIKA AUTOMATYCZNIE

Różnice między stronami warto pokazać i udokumentować przed planowaniem, aby pacjent rozumiał punkt wyjścia.

WYSOKOŚCI BRWI

Brwi mogą znajdować się na różnych wysokościach.

WYSOKOŚCI FAŁDU

Fałd powieki może być bardziej lub mniej zaznaczony.

ILOŚCI SKÓRY

Nadmiar skóry często różni się między stronami.

POŁOŻENIU BRZEGU POWIEKI

Brzeg powieki może być ustawiony wyżej lub niżej.

OBJĘTOŚCI PRZYŚRODKOWEJ

W okolicy przyśrodkowej może występować różna objętość tkanek.

KSZTAŁCIE SZCELINY POWIEKOWEJ

Szczelina powiekowa może mieć inny kształt, długość i nachylenie.

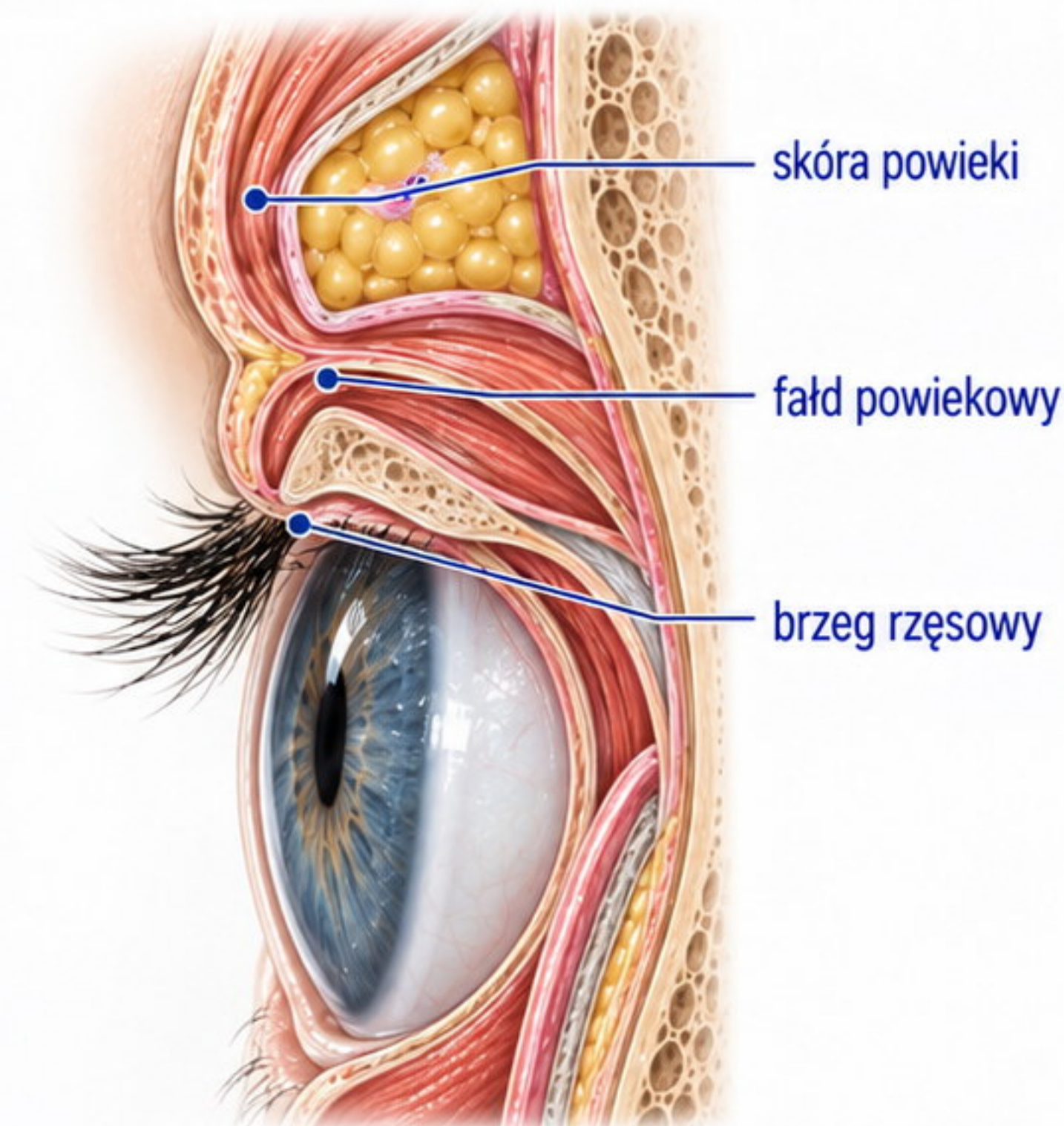
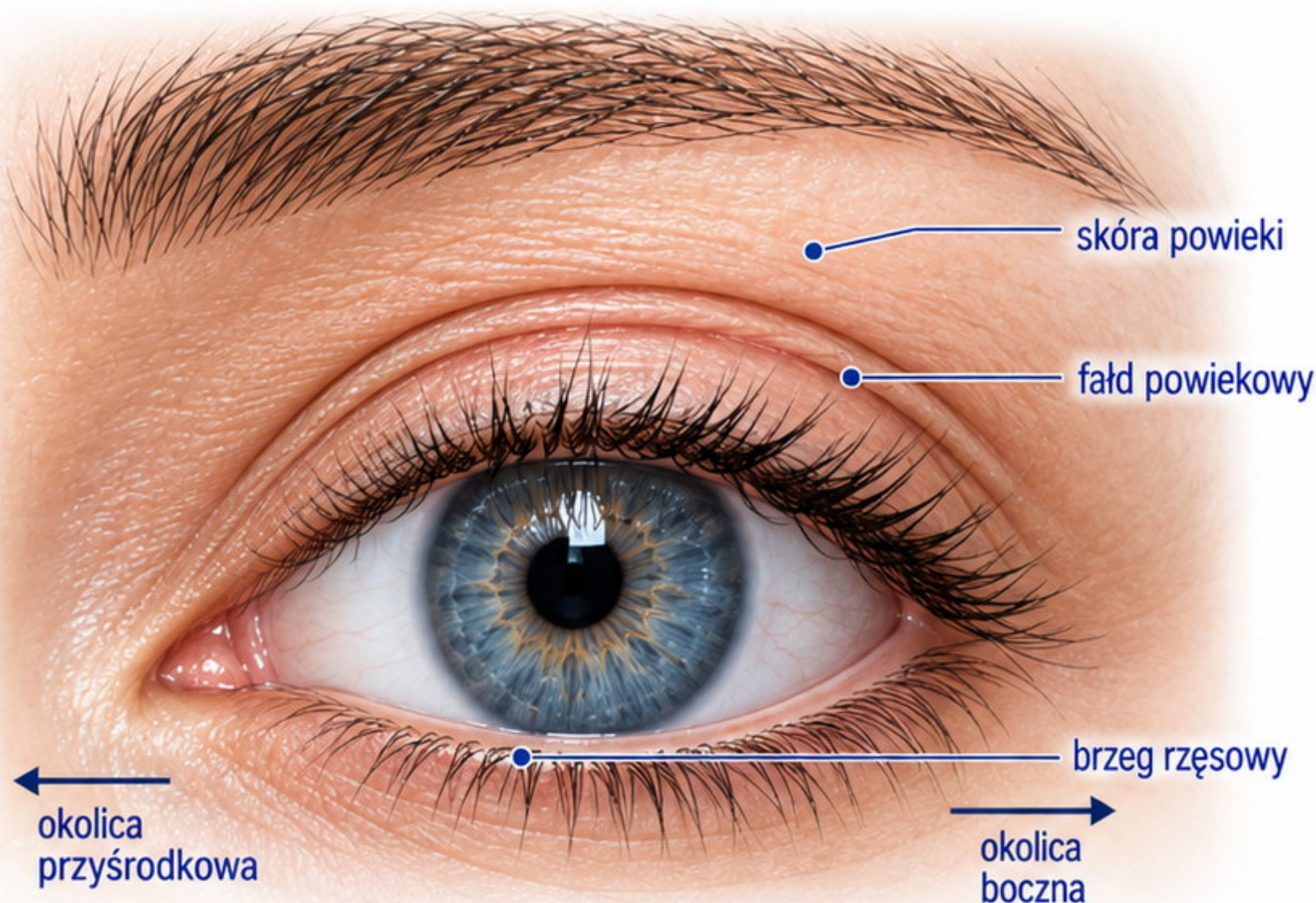
ROZMOWA Z PACJENTEM

„Zobaczmy najpierw, czym różnią się obie strony przed zabiegiem.”

ZBLIŻENIE – STRONA PRAWA

ZBLIŻENIE – STRONA LEWA

LINIA BLIZNY A NATURALNY FAŁD POWIEKI

BLIZNA W FAŁDZIE

BLIZNA POZA NATURALNYM ZAŁAMANIEM

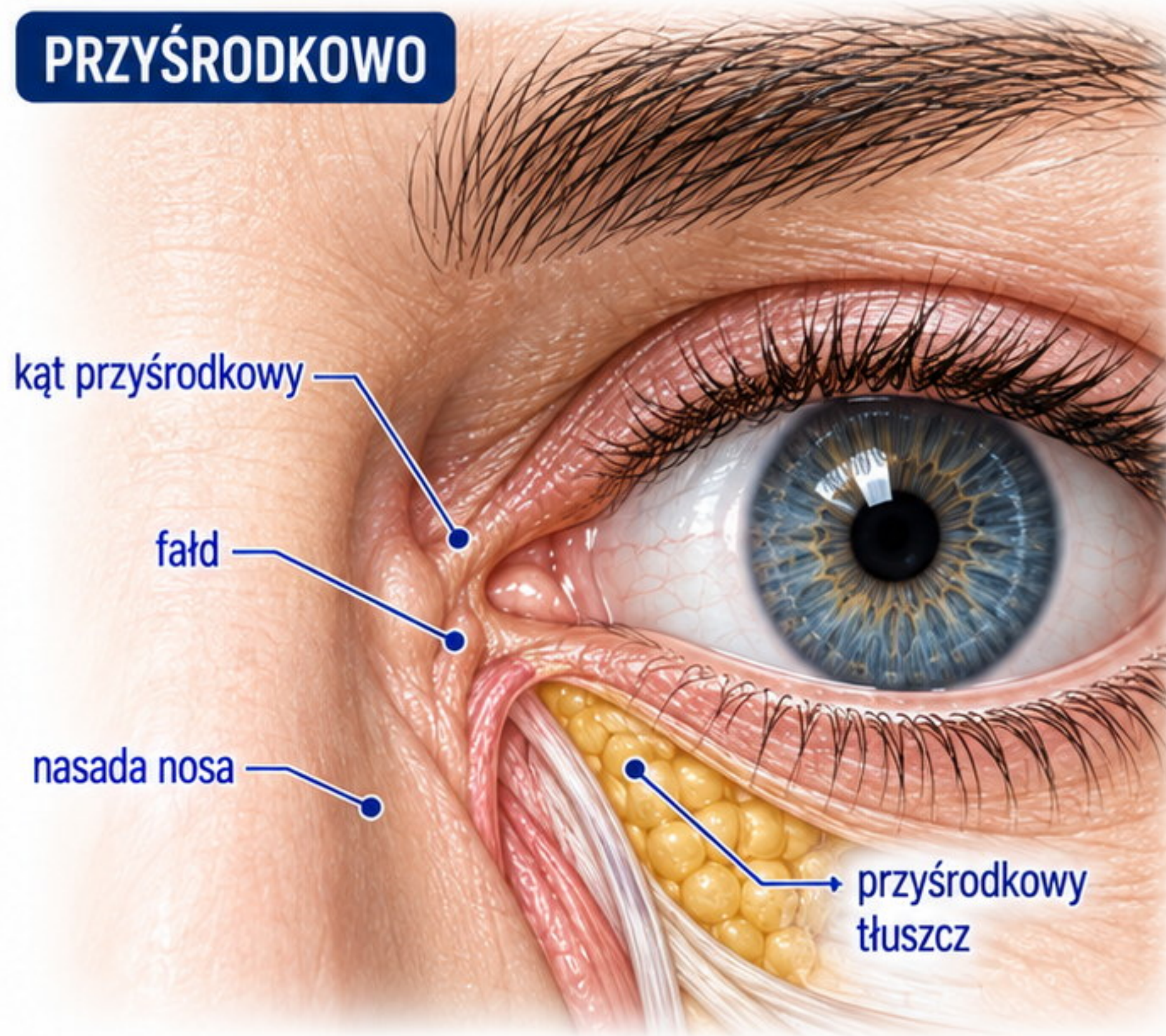

NATURALNY FAŁD POMAGA UKRYĆ LINIĘ BLIZNY

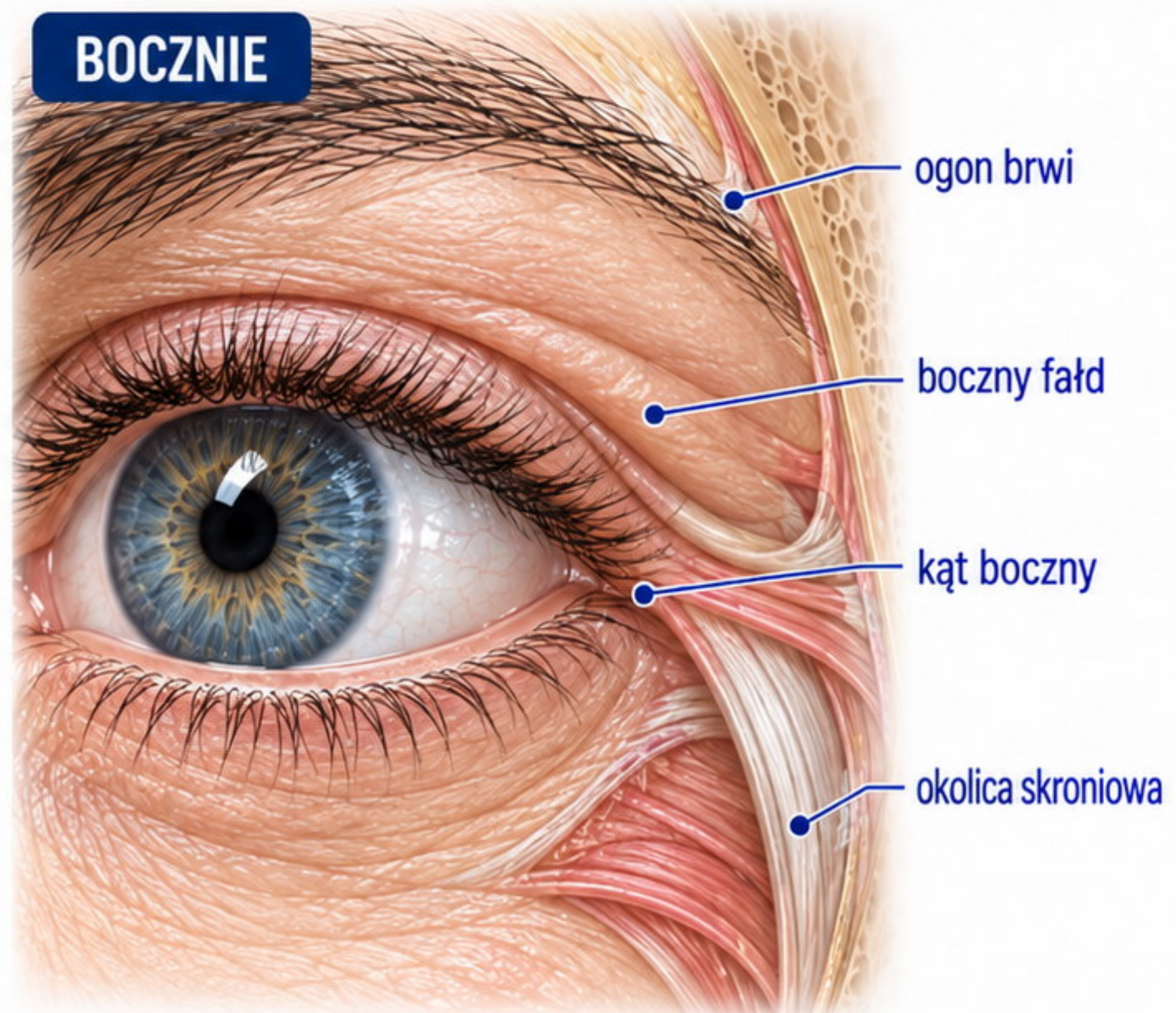
Położenie blizny w relacji do naturalnego fałdu wpływa na jej widoczność i sposób, w jaki integruje się z konturem powieki.

PRZYŚRODKOWE I BOCZNE ZAKOŃCZENIE KONTURU

PRZYŚRODKOWO

BOCZNIE

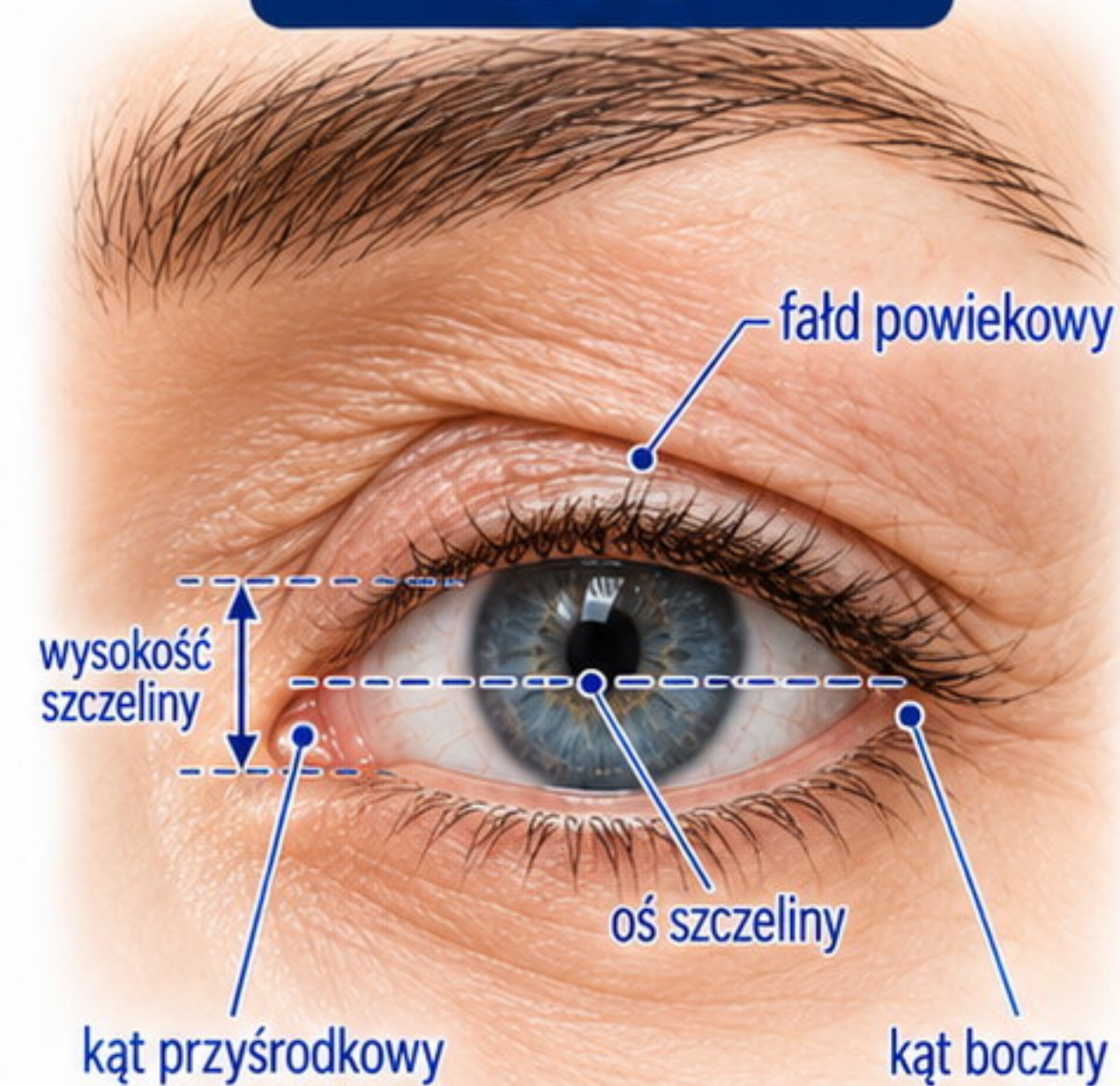
DWA KOŃCE POWIEKI — DWIE RÓŻNE RELACJE ANATOMICZNE

Część przyśrodkowa łączy się optycznie z nasadą nosa, a część boczna z brwią i skronią.

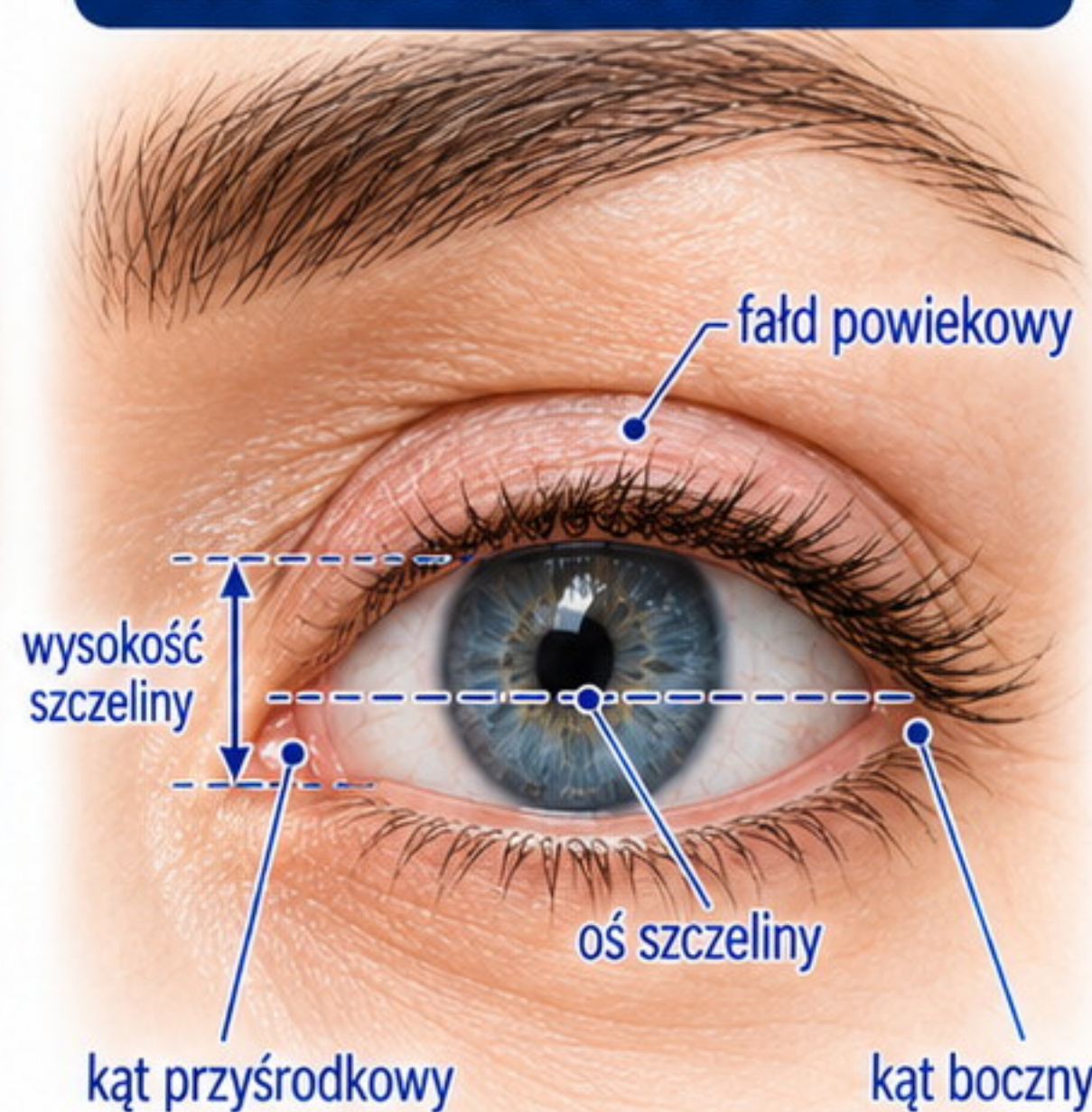
Kontur powinien przechodzić płynnie w sąsiednie okolice twarzy.

ZACHOWANIE NATURALNEGO KSZTAŁTU OKA

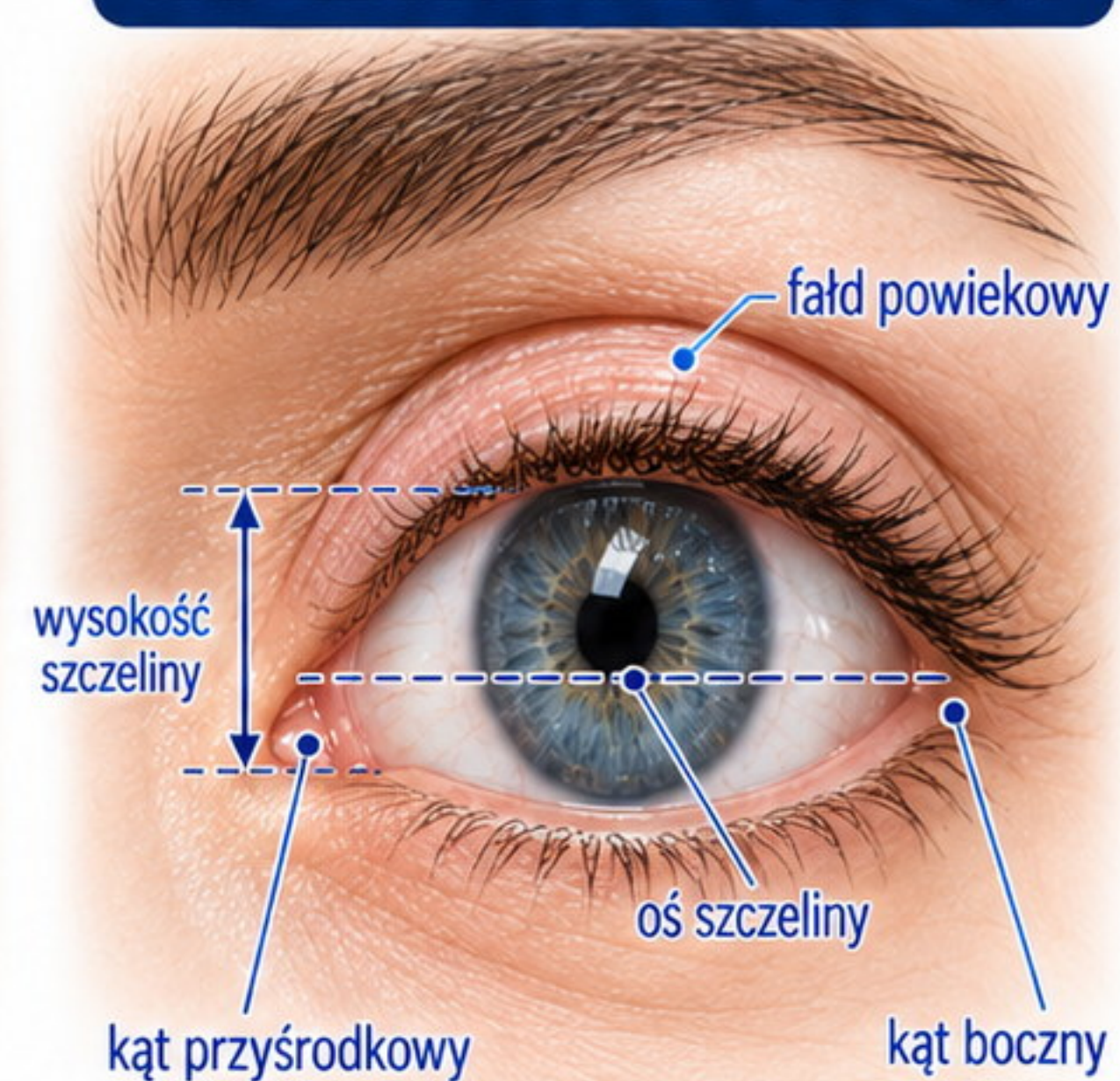
PRZED

HARMONIJNA ZMIANA KONTURU

NADMIERNA ZMIANA PROPORCJI

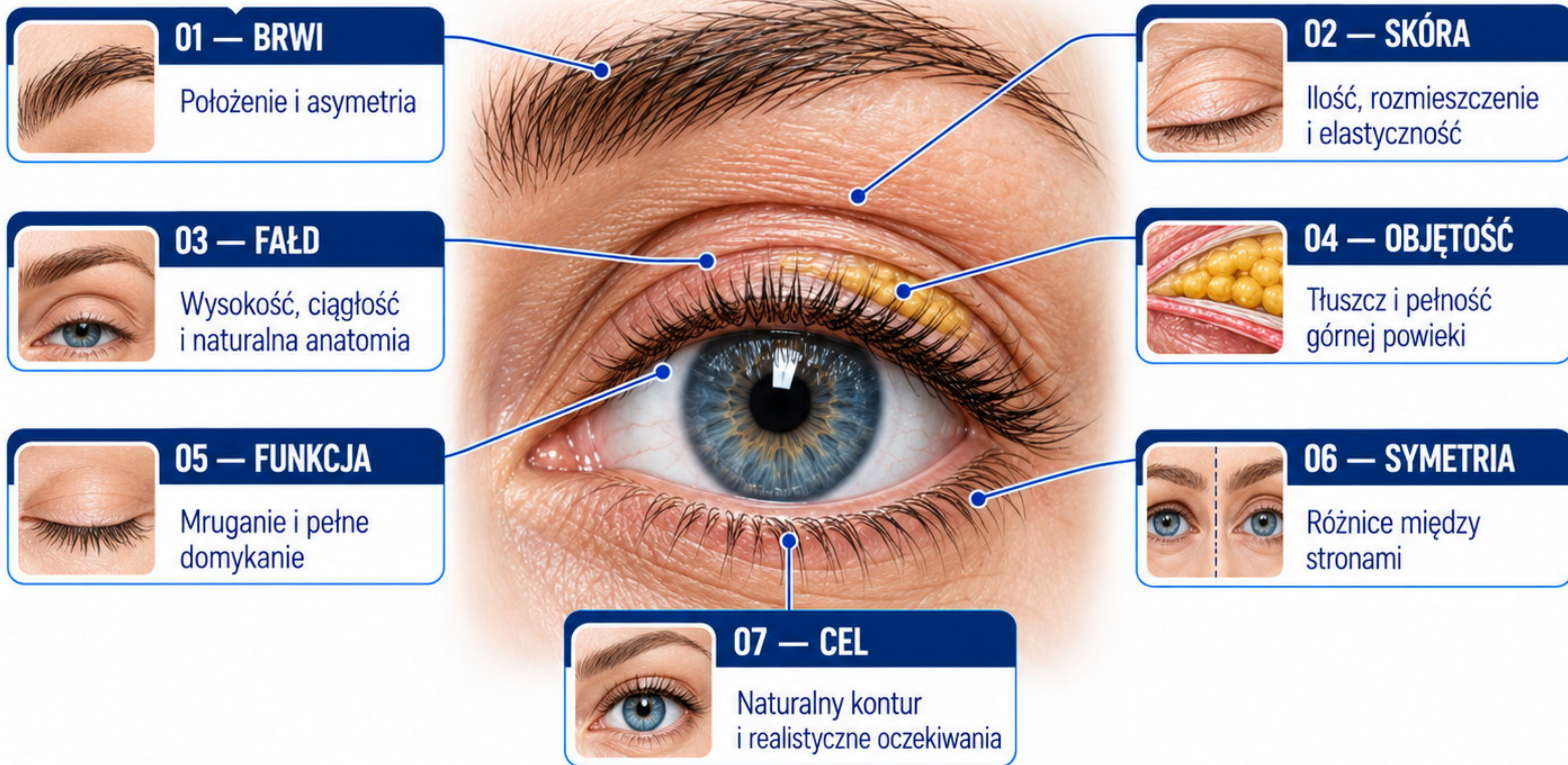

CEL: ODŚWIEŻENIE, NIE UTRATA TOŻSAMOŚCI RYSÓW

Dobra korekta górnej powieki powinna harmonizować z naturalnym kształtem oka, brwią i resztą twarzy.

Naturalność wynika z zachowania proporcji, nie z maksymalnej redukcji tkanek.

BLEFAROPLASTYKA GÓRNA – 7 ELEMENTÓW DOBREGO PLANU

DOBRY PLAN NIE KONCENTRUJE SIĘ NA JEDNEJ TKANCE

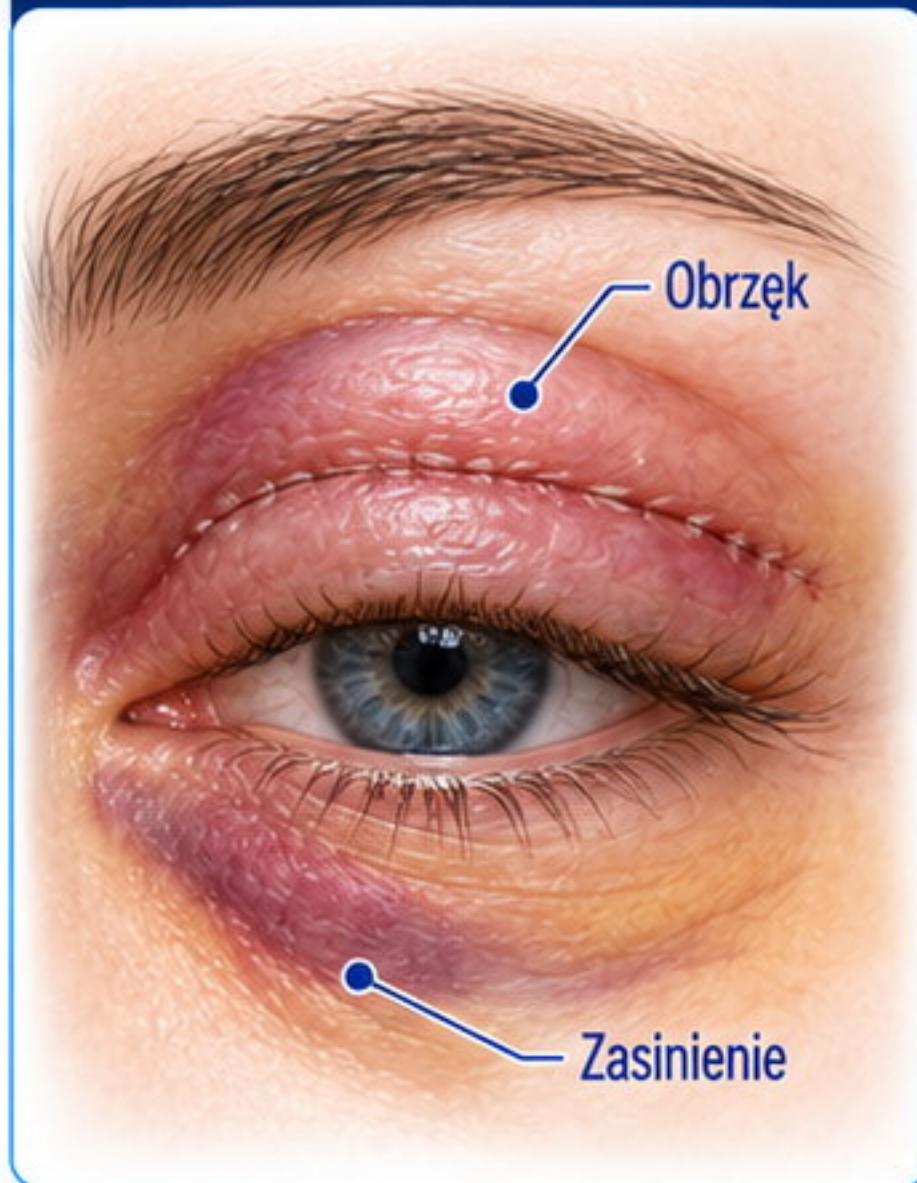
Najlepsze zrozumienie górnej powieki powstaje wtedy, gdy anatomia, funkcja i cel estetyczny są oceniane razem.

DALEJ: GOJENIE, OBRZĘK I OCENA WCZESNEGO EFEKTU

WCZESNY OBRZĘK PO BLEFAROPLASTYCE GÓRNEJ – JAK GO ROZUMIEĆ

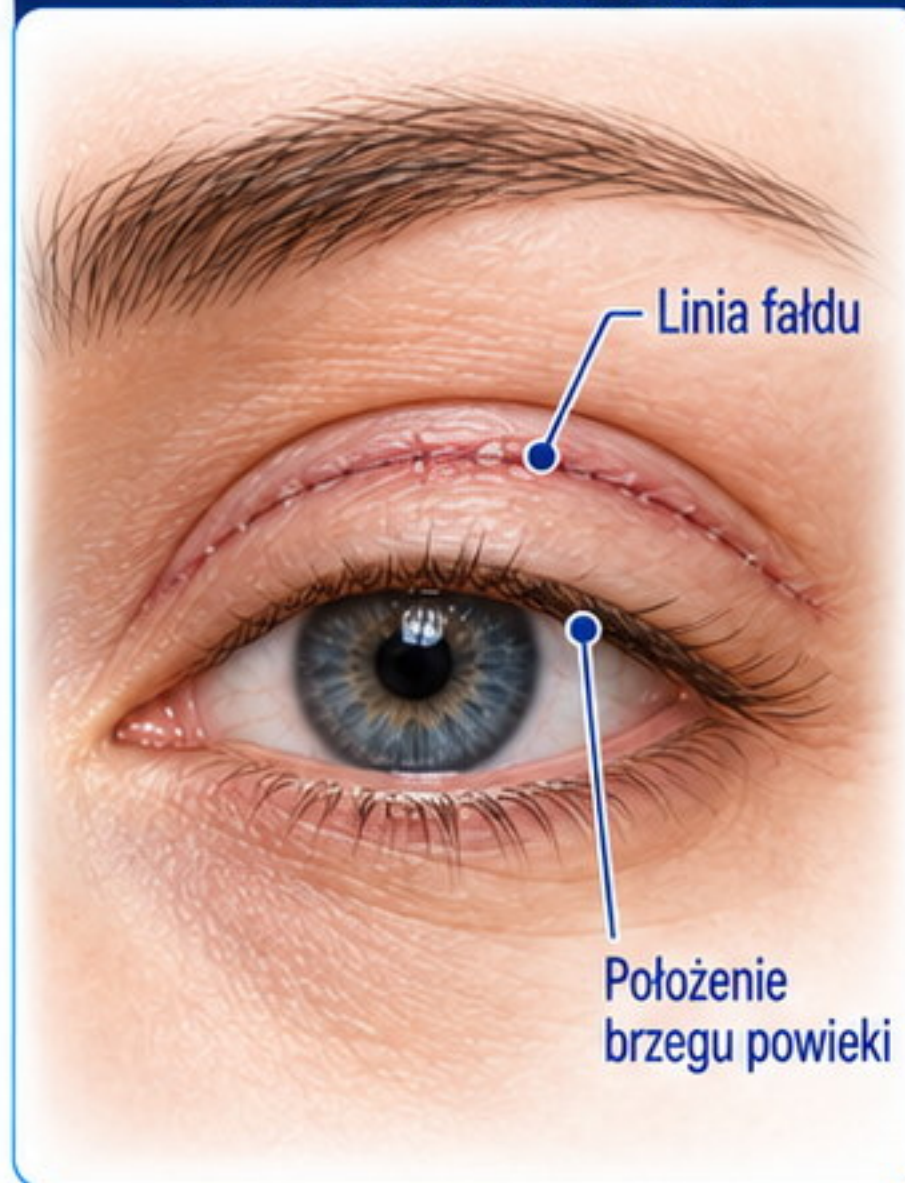
ETAP 01 — WCZESNY OKRES

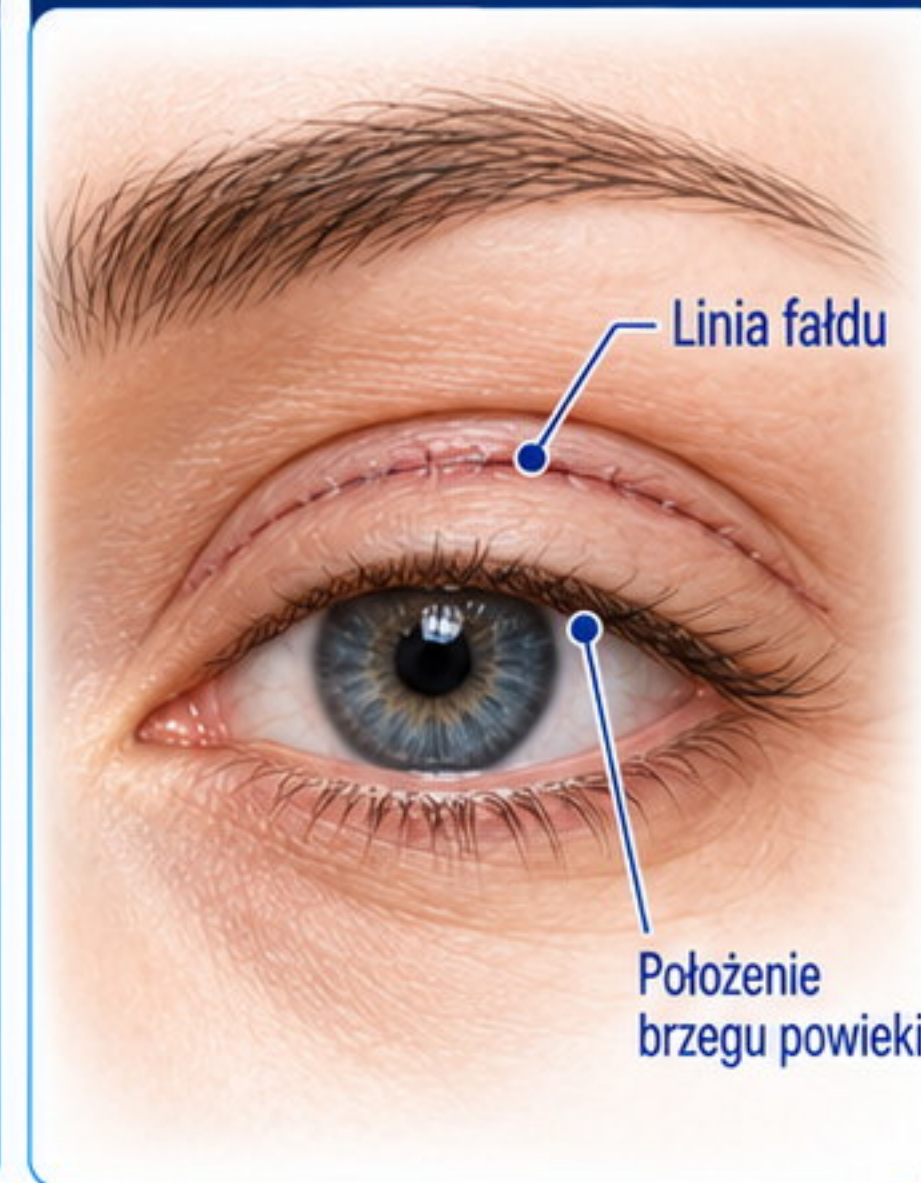
ETAP 02 — ZMNIEJSZANIE OBRZĘKU

ETAP 03 — WCZESNA STABILIZACJA KONTURU

ETAP 04 — DOJRZEWANIE TKANEK

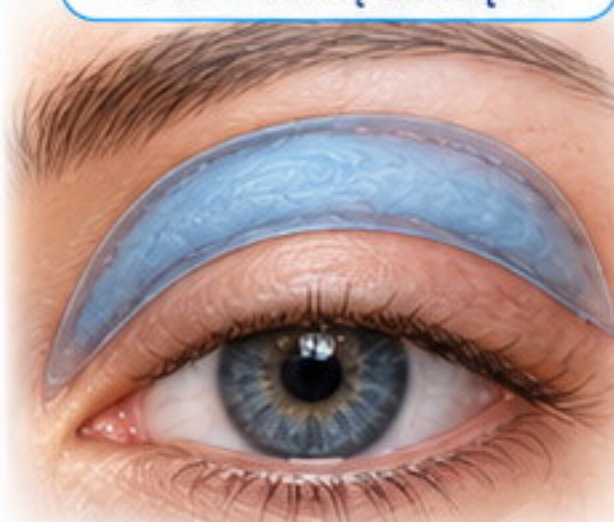

WCZESNY WYGLĄD ≠ EFEKT KOŃCOWY

Obrzek i zasinienie mogą czasowo zmieniać wysokość fałdu, symetrię oraz pełność powieki. Ocena wczesnego wyglądu powinna uwzględniać naturalny proces gojenia.

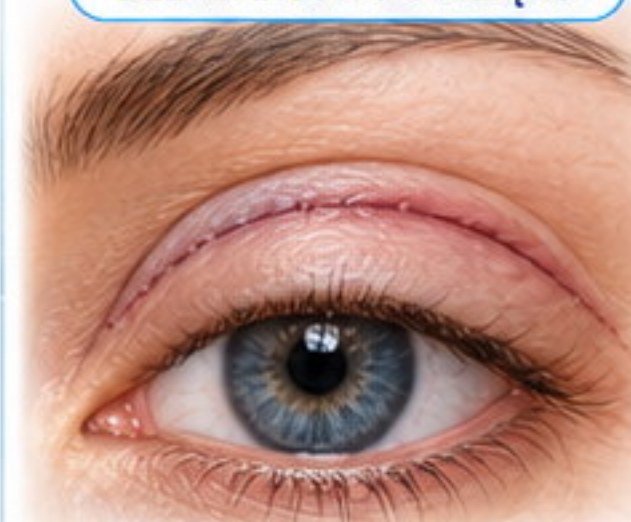
WPŁYW OBRZĘKU NA WYGLĄD POWIEKI

Z WARSTWĄ OBRZĘKU

Tkanki wyglądają na pełniejsze, fałd może być mniej widoczny.

BEZ WARSTWY OBRZĘKU

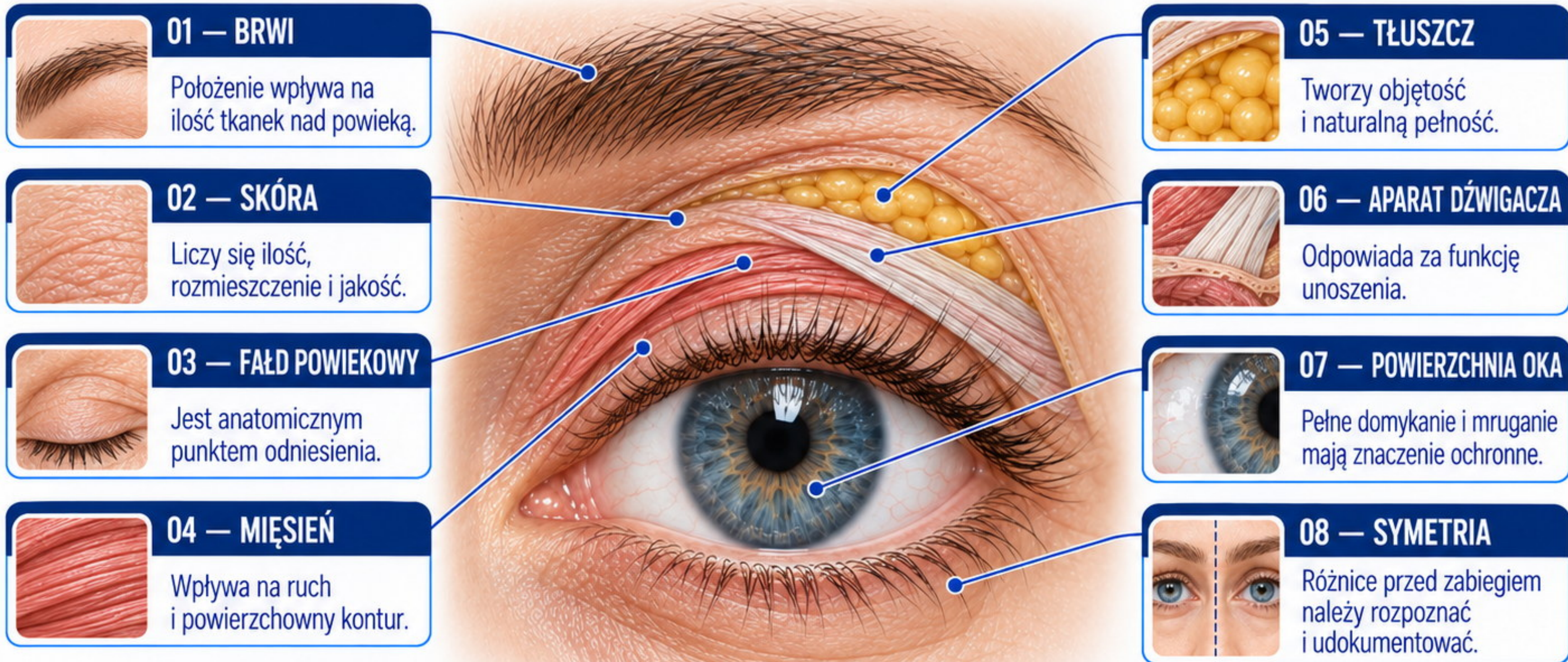

Po ustąpieniu obrzęku kontur staje się bardziej czytelny.

WAŻNA WIADOMOŚĆ

W pierwszym okresie po zabiegu tkanki mogą wyglądać nierówno, zanim kontur zacznie się stabilizować.

BLEFAROPLASTYKA POWIEKI GÓRNEJ – MAPA POWTÓRKOWA

NATURALNY EFEKT = ANATOMIA + FUNKCJA + UMIAR

Najlepsze rezultaty uzyskujemy, uwzględniając całą anatomię powieki, jej funkcję oraz indywidualne potrzeby pacjenta.

5 pytań kontrolnych:

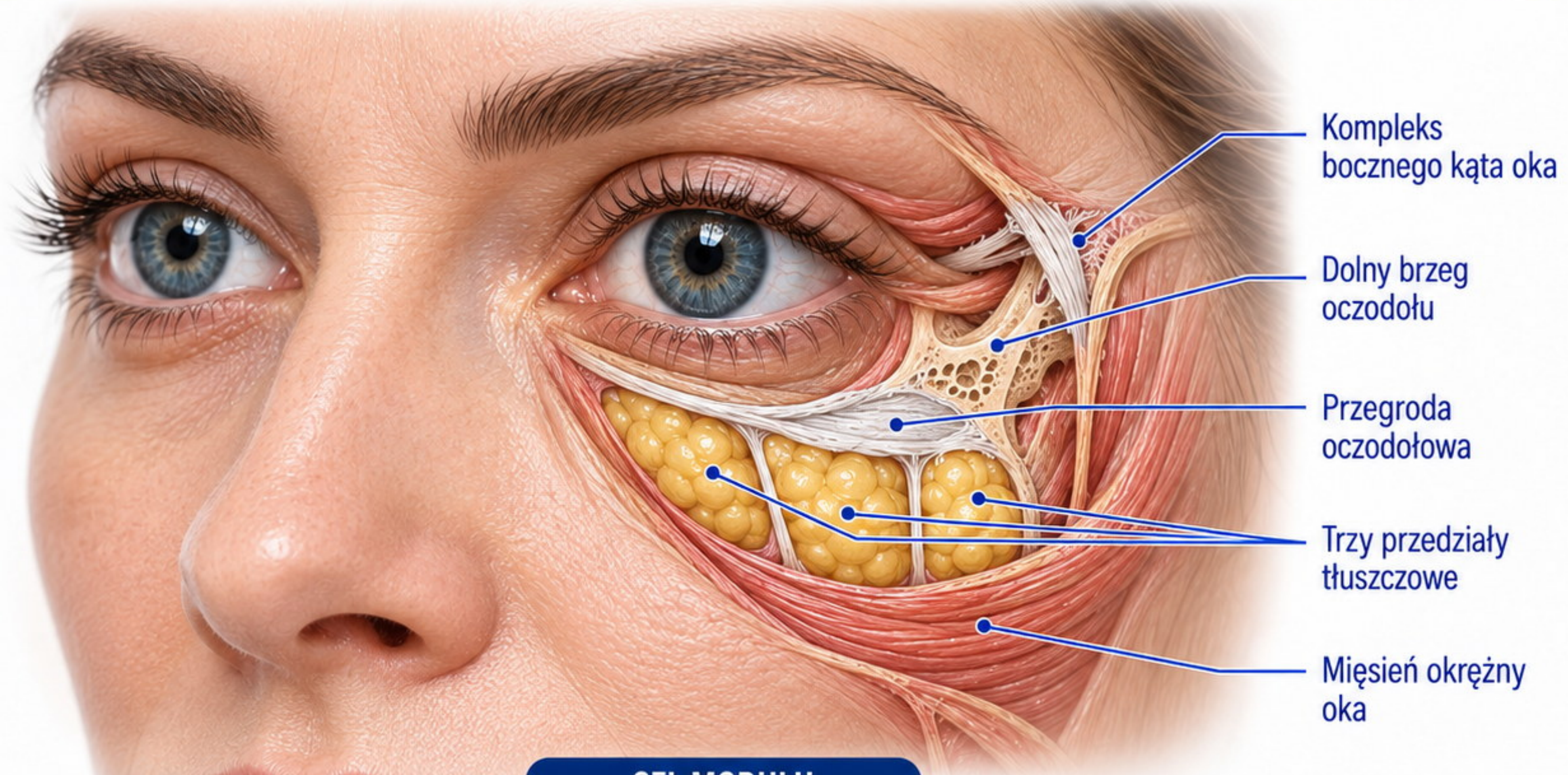
1. Czy brew wpływa na wygląd powieki?
2. Gdzie znajduje się rzeczywisty nadmiar skóry?
3. Jaka jest objętość przedziałów tłuszczowych?
4. Czy powieka domyka się prawidłowo?
5. Jakie asymetrie występują przed planowaniem?

DALEJ: POWIEKA DOLNA I KOMPLEKS BOCZNY

MODUŁ 04

BLEFAROPLASTYKA POWIEKI DOLNEJ I KOMPLEKS BOCZNY

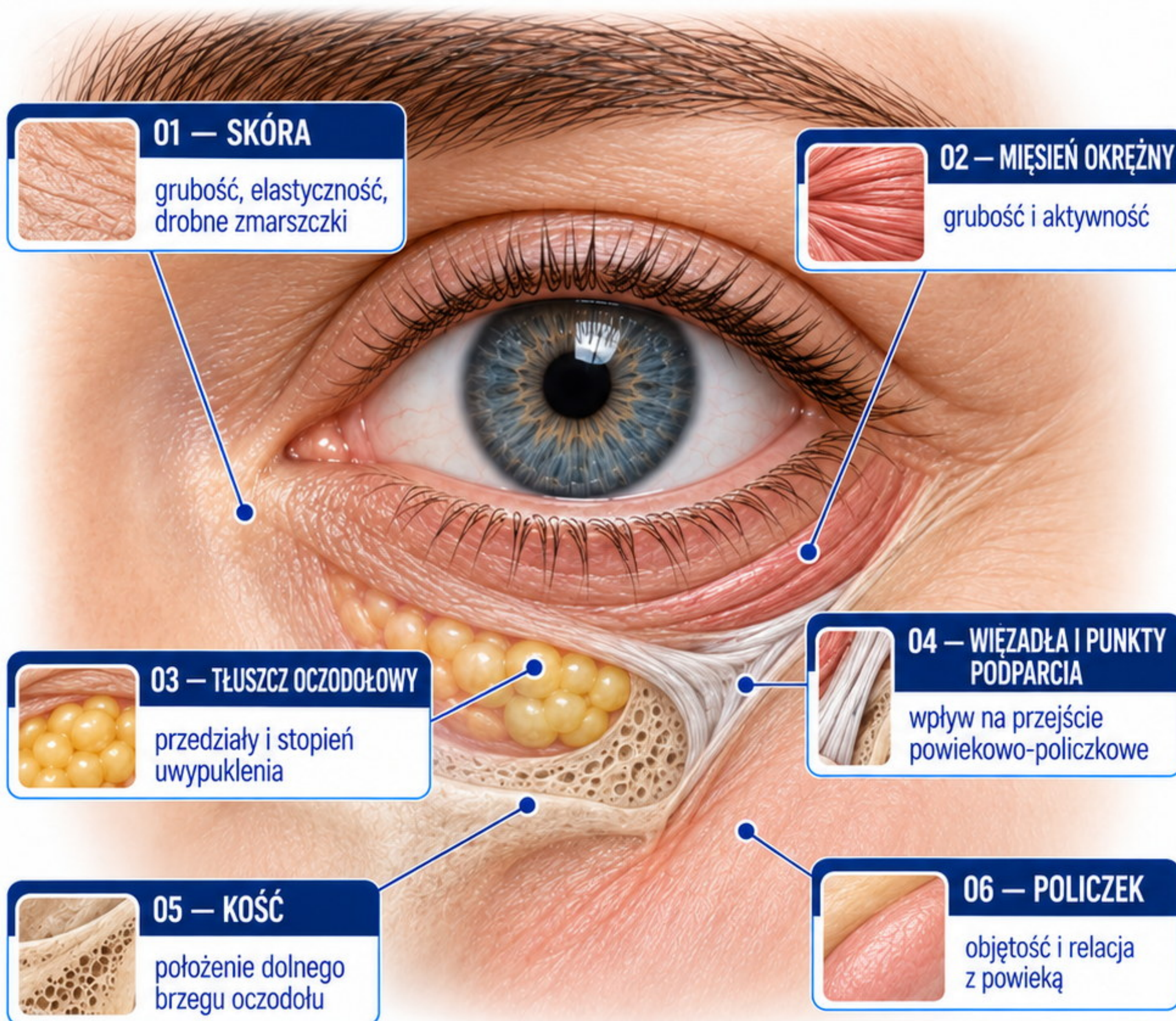
CEL MODUŁU

Dolna powieka wymaga szczególnej uwagi, ponieważ jej wygląd zależy jednocześnie od skóry, mięśnia, tłuszczu, więzadeł, kości, policzka i stabilności bocznej kąta oka. W tym module zobaczysz, jak te elementy łączą się w jeden układ funkcjonalny i estetyczny.

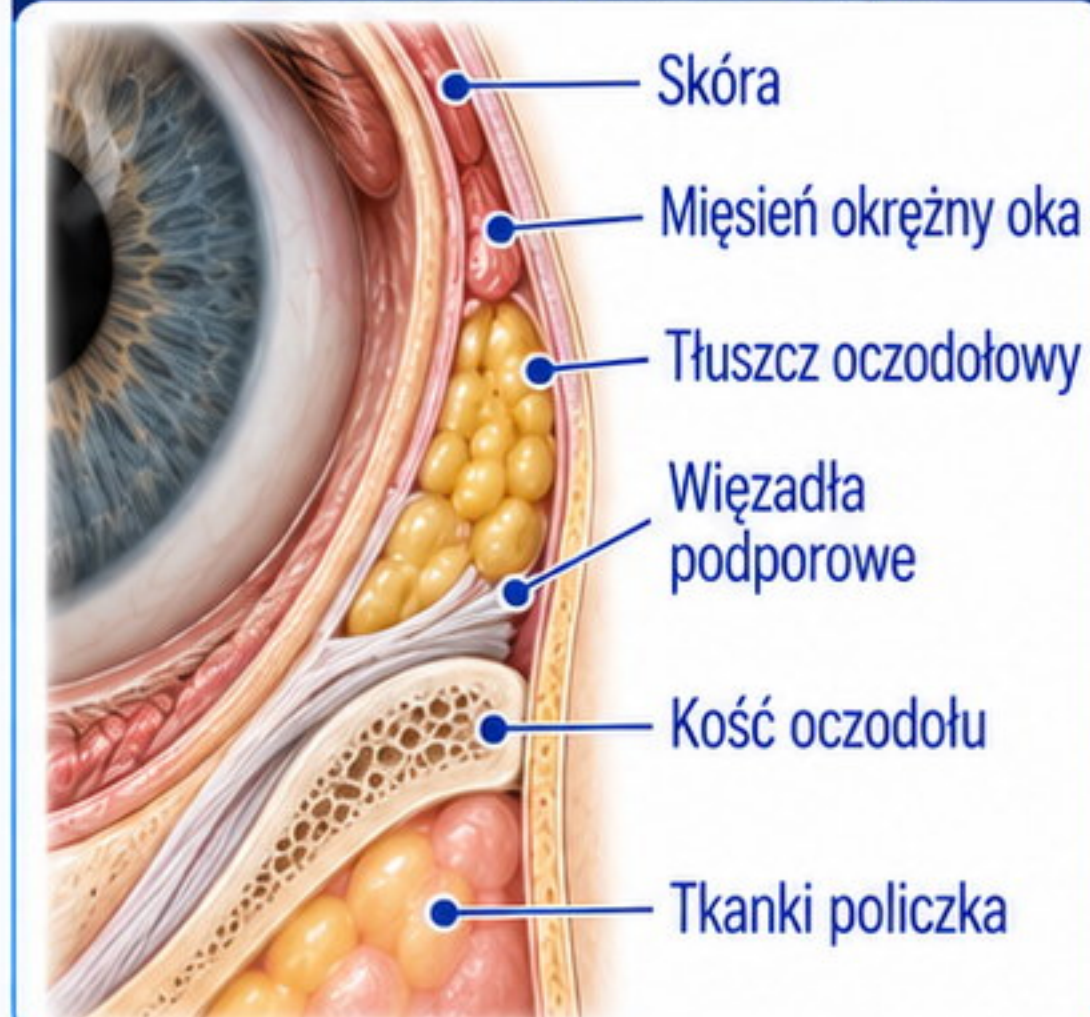
KLUCZOWE ZAGADNIENIA

TŁUSZCZ • PODPARCIE • KONTUR • BRUZDA ŁZOWA • KĄT BOCZNY

POWIEKA DOLNA – 6 ELEMENTÓW, KTÓRE TWORZĄ KONTUR

UPROSZCZONY PRZEKRÓJ OD POWIERZCHNI DO GŁĘBI

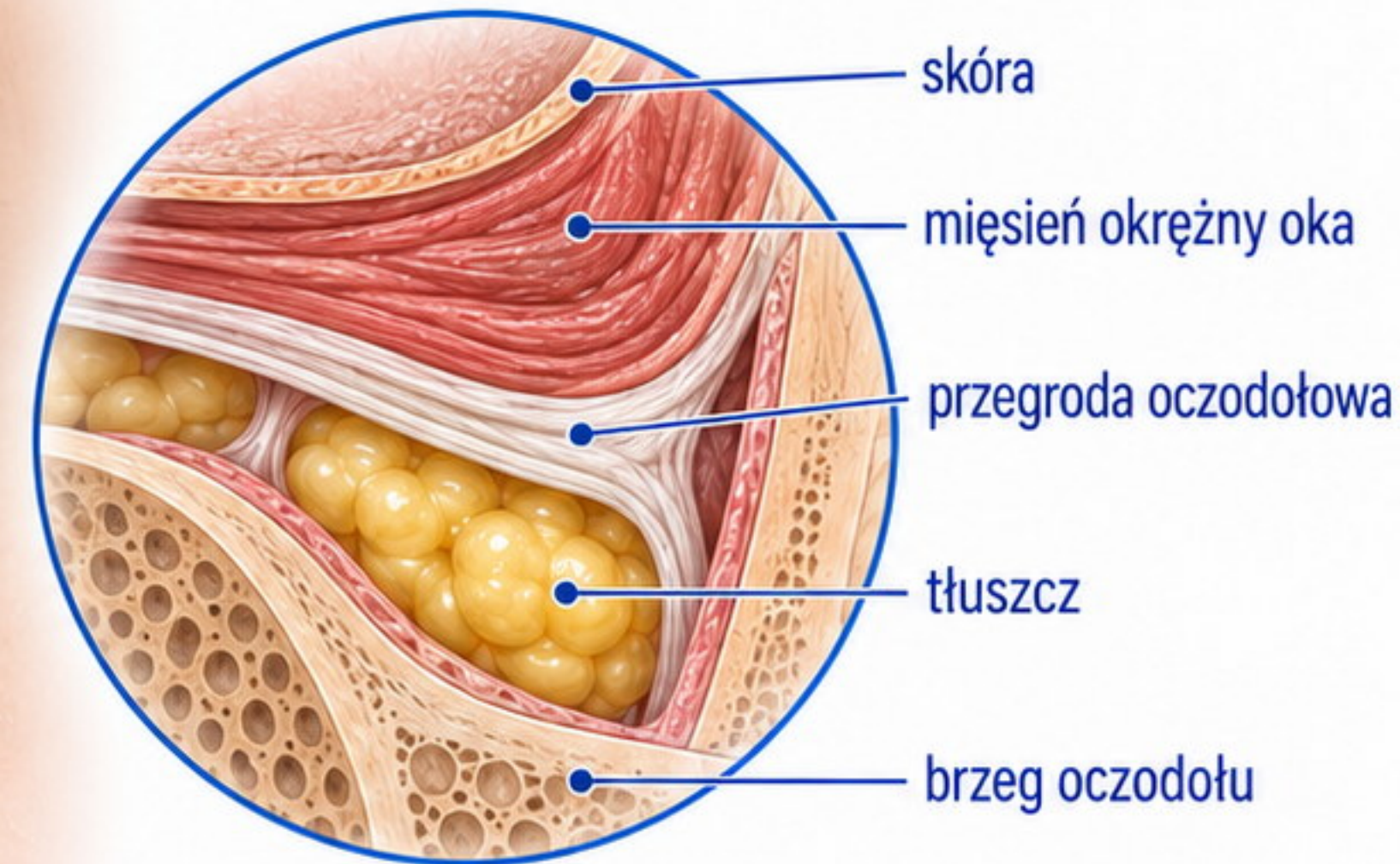
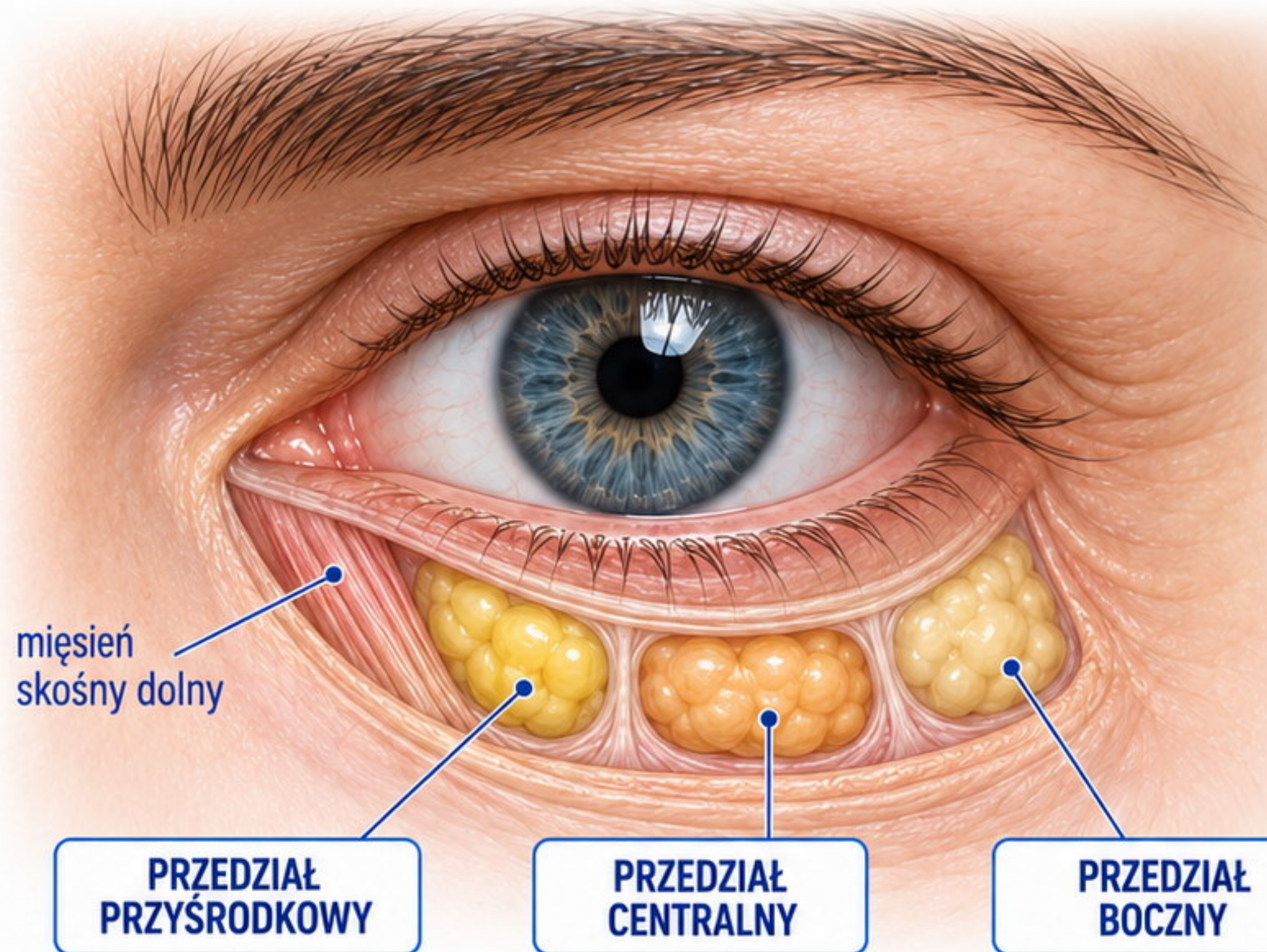
„TORBA POD OKIEM” NIE JEST JEDNĄ STRUKTURĄ

Wygląd dolnej powieki powstaje z nałożenia kilku warstw i poziomów anatomicznych.

KLUCZOWA WIADOMOŚĆ

Najpierw rozdziel komponenty. Potem oceniaj kontur jako całość.

TRZY PRZEDZIAŁY TŁUSZCZOWE POWIEKI DOLNEJ

TŁUSZCZ NIE TWORZY JEDNEJ „PODUSZKI”

Poszczególne przedziały mogą uwypuklać się w różnym stopniu, dlatego kontur pod oczami często nie jest równomierny.

KLUCZOWA WIADOMOŚĆ

Lokalizacja uwypuklenia jest równie ważna jak jego wielkość.

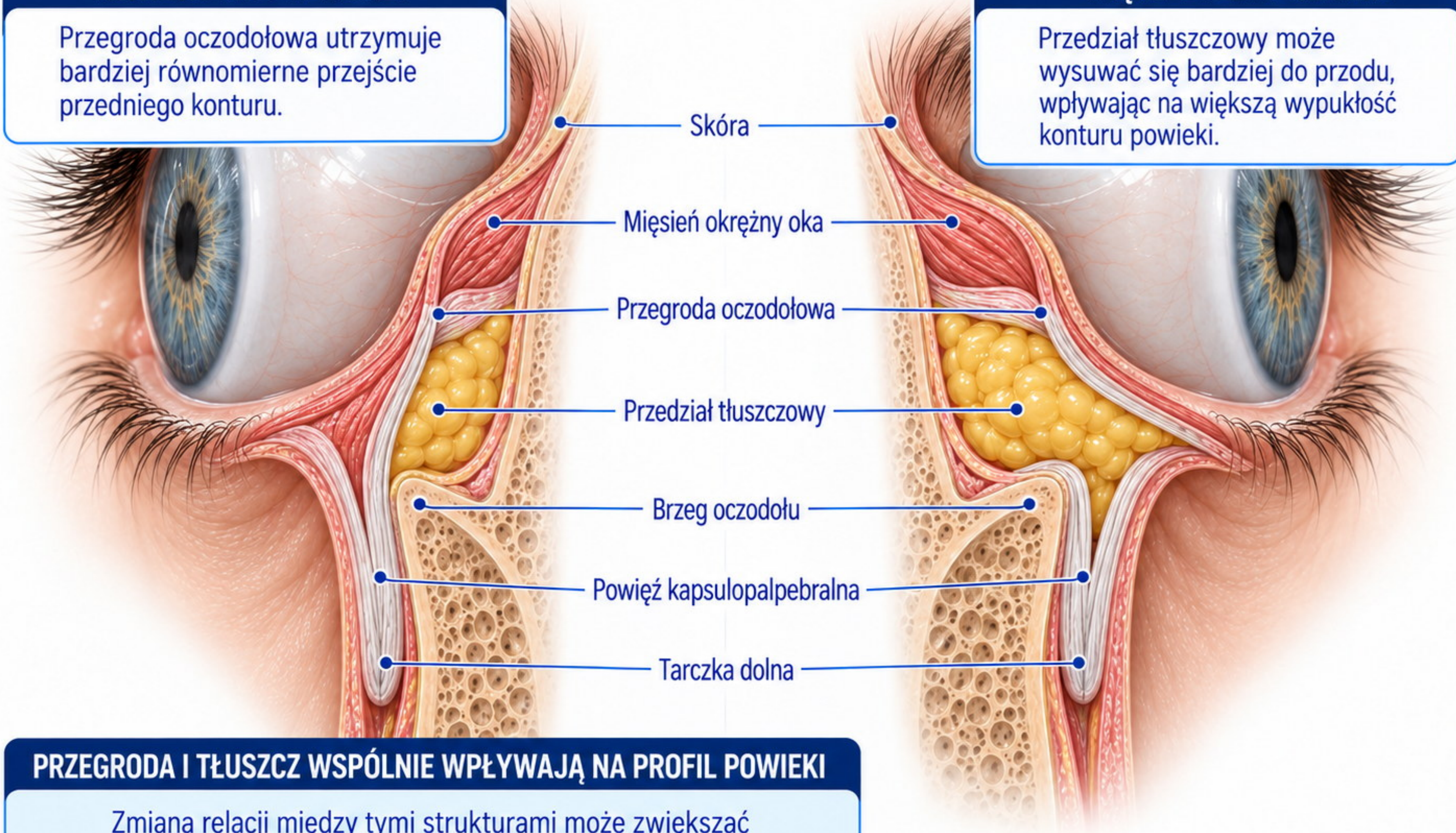
PRZEGRODA OCZODOŁOWA POWIEKI DOLNEJ

KONTUR MNIEJ WYPUKŁY

Przegroda oczodołowa utrzymuje bardziej równomierne przejście przedniego konturu.

WIĘKSZE UWYPUKLENIE

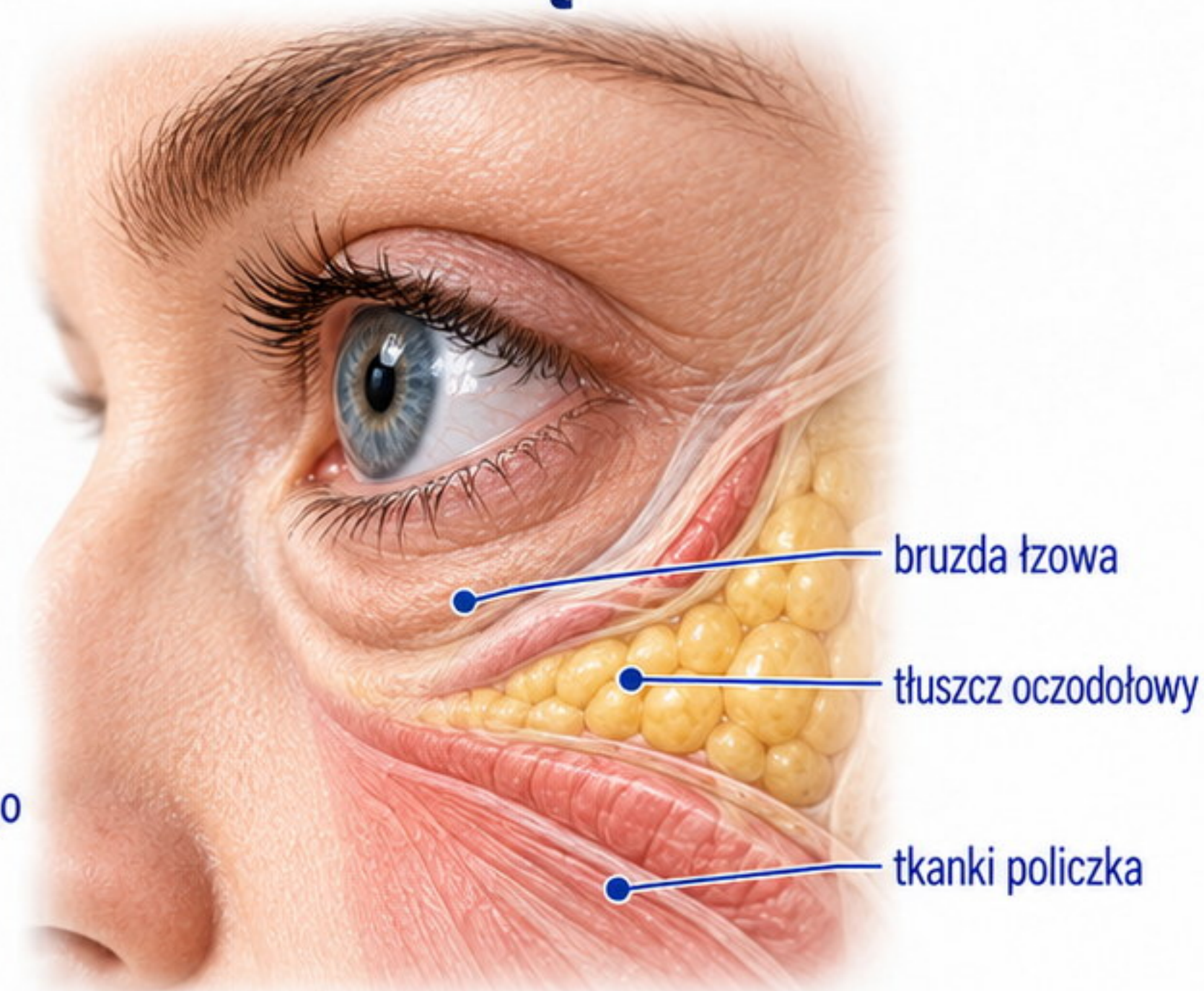
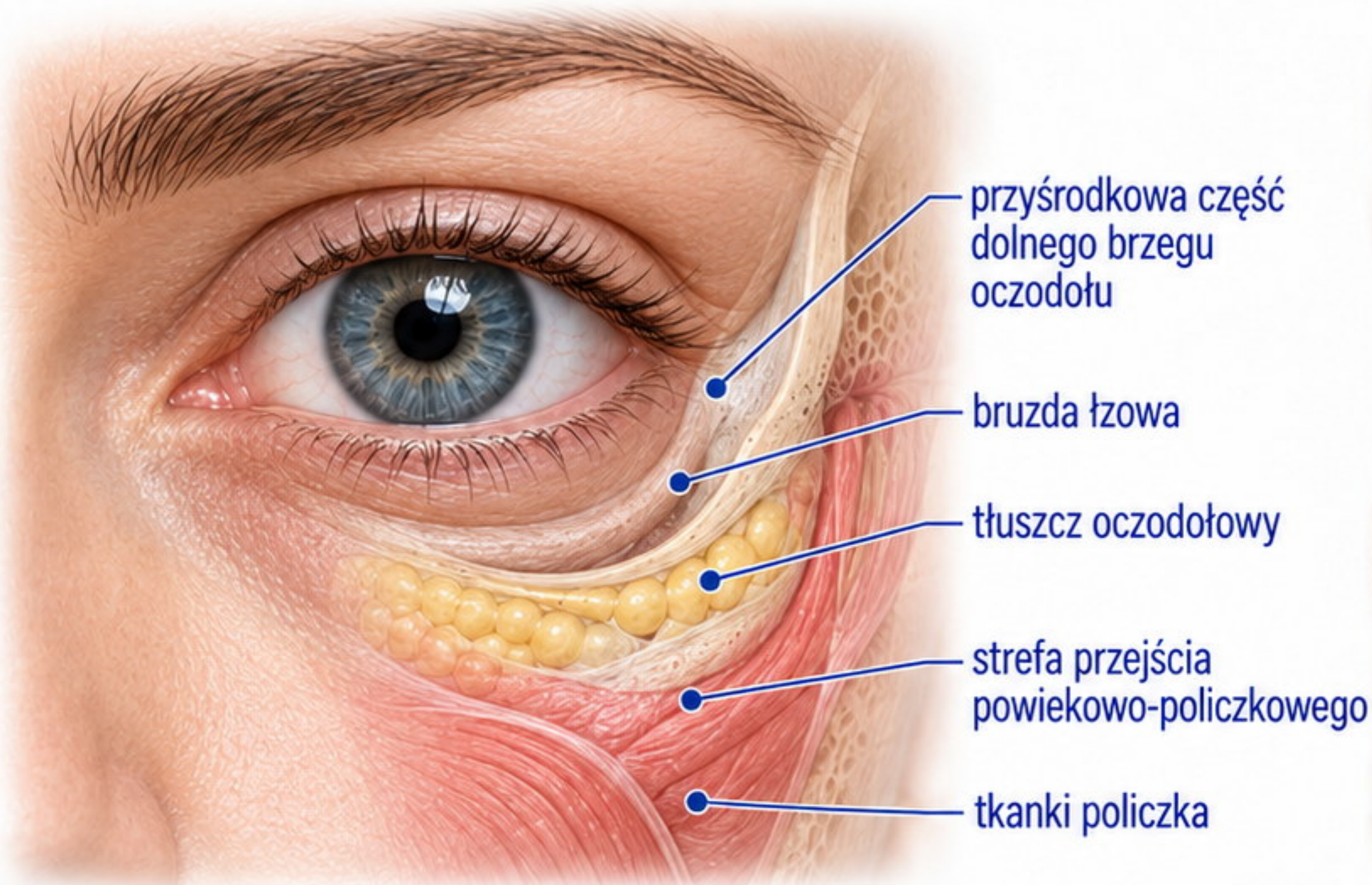
Przedział tłuszczowy może wysuwać się bardziej do przodu, wpływając na większą wypukłość konturu powieki.

PRZEGRODA I TŁUSZCZ WSPÓLNIE WPŁYWAJĄ NA PROFIL POWIEKI

Zmiana relacji między tymi strukturami może zwiększać widoczność wypukłości w dolnej powiece.

BRUZDA ŁZOWA – CO TWORZY TO ZAGŁĘBIENIE

PŁYTKIE PRZEJŚCIE

Gładkie przejście między powieką a policzkiem.

WYRAŻNA BRUZDA

Widoczne zagłębienie w okolicy bruzdy łzowej.

WPŁYW OŚWIETLENIA

Światło boczne tworzy cień, który uwydatnia zagłębienie.

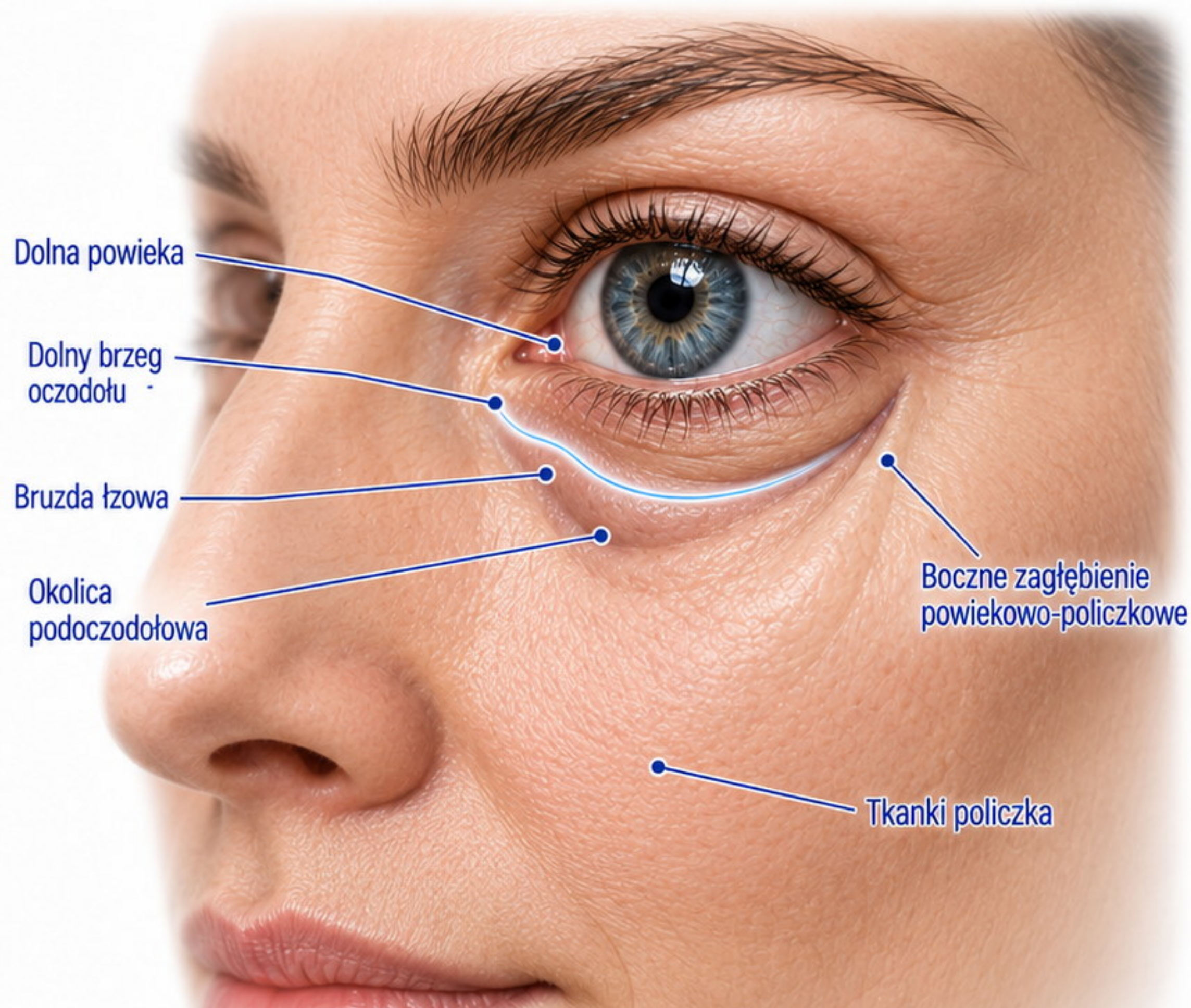
WAŻNA WIADOMOŚĆ

Cień może wzmacniać percepcję anatomicznej granicy.

BRUZDA TO RELACJA MIĘDZY WYPUKŁOŚCIĄ I ZAGŁĘBIENIEM

Widoczność bruzdy łzowej zależy nie tylko od samego zagłębienia, ale także od sąsiedniej objętości tłuszczu, policzka, skóry i struktur podporowych.

PRZEJŚCIE POWIEKOWO-POLICZKOWE — JEDEN KONTUR, WIELE WARSTW

DOLNA POWIEKA NIE KOŃCZY SIĘ NA BRZEGU OCZODOŁU

Percepcja tej okolicy zależy od płynności przejścia między powieką a górną częścią policzka.

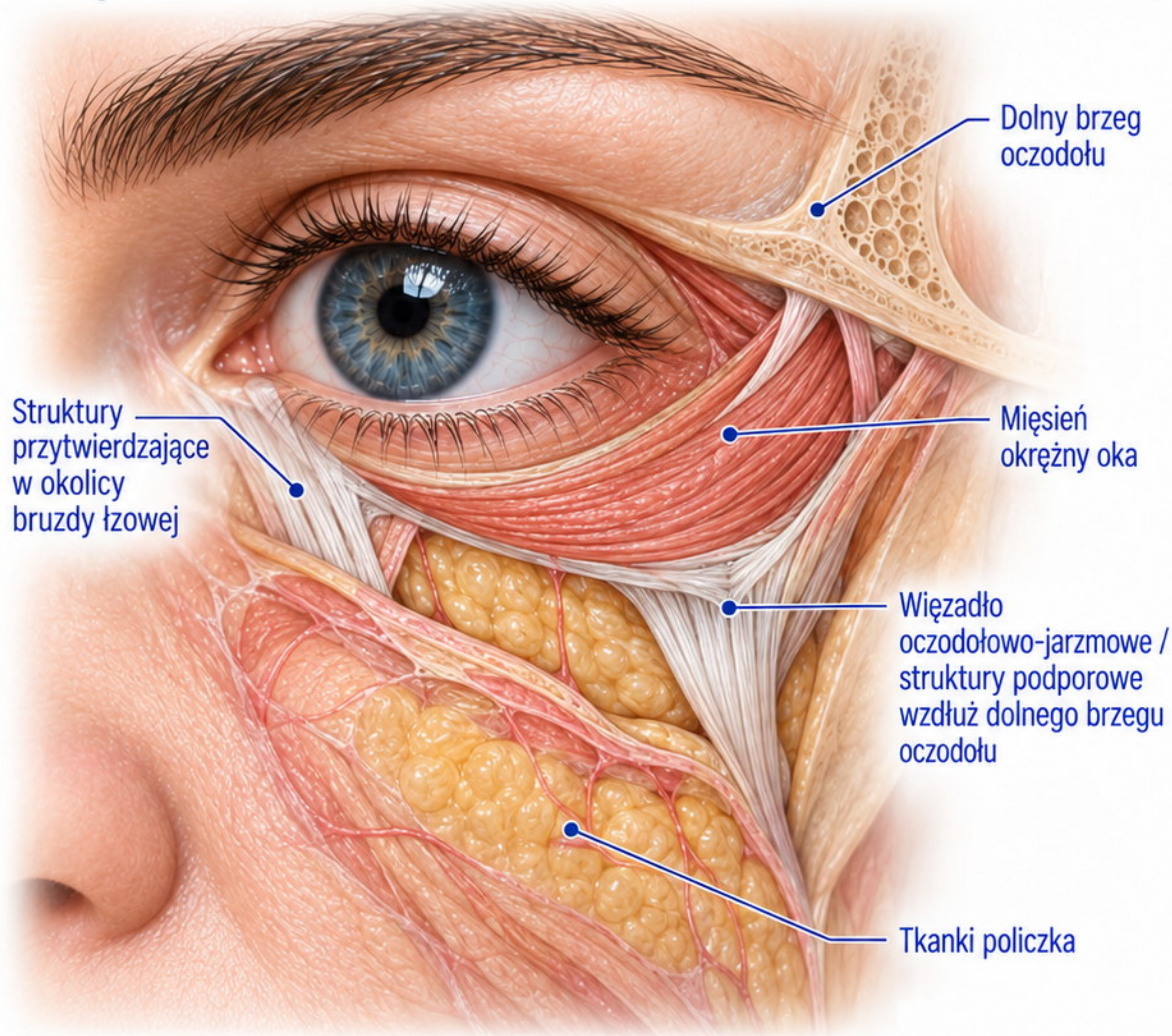

KLUCZOWA WIADOMOŚĆ

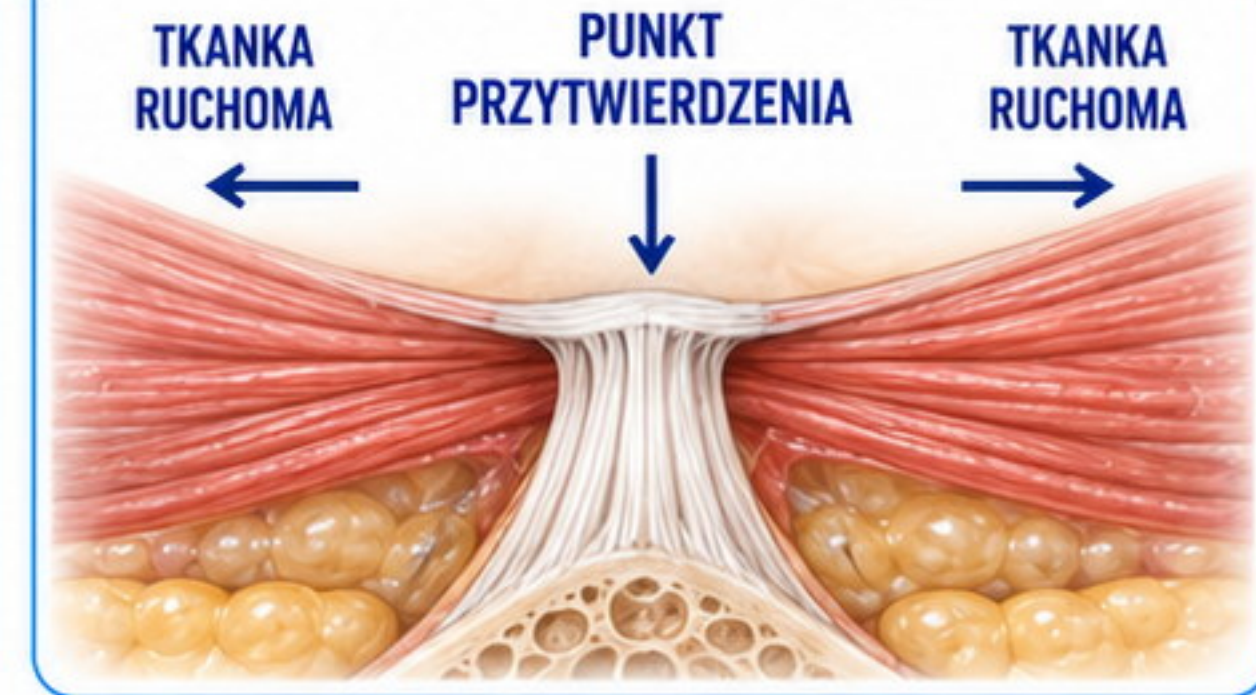
Ocena izolowanej powieki bez oceny policzka może być niepełna.

WIĘZADŁA OKOLICY PODOKA – MAPA PUNKTÓW PRZYTWIERDZENIA

SCHEMAT PUNKTU PRZYTWIERDZENIA

PUNKTY PRZYTWIERDZENIA TWORZĄ GRANICE KONTURU

Więzadła i przyczepy tkanek ograniczają ich przesuwalność i mogą wpływać na miejsca, w których pojawiają się zagłębienia lub przejścia.

KLUCZOWA WIADOMOŚĆ

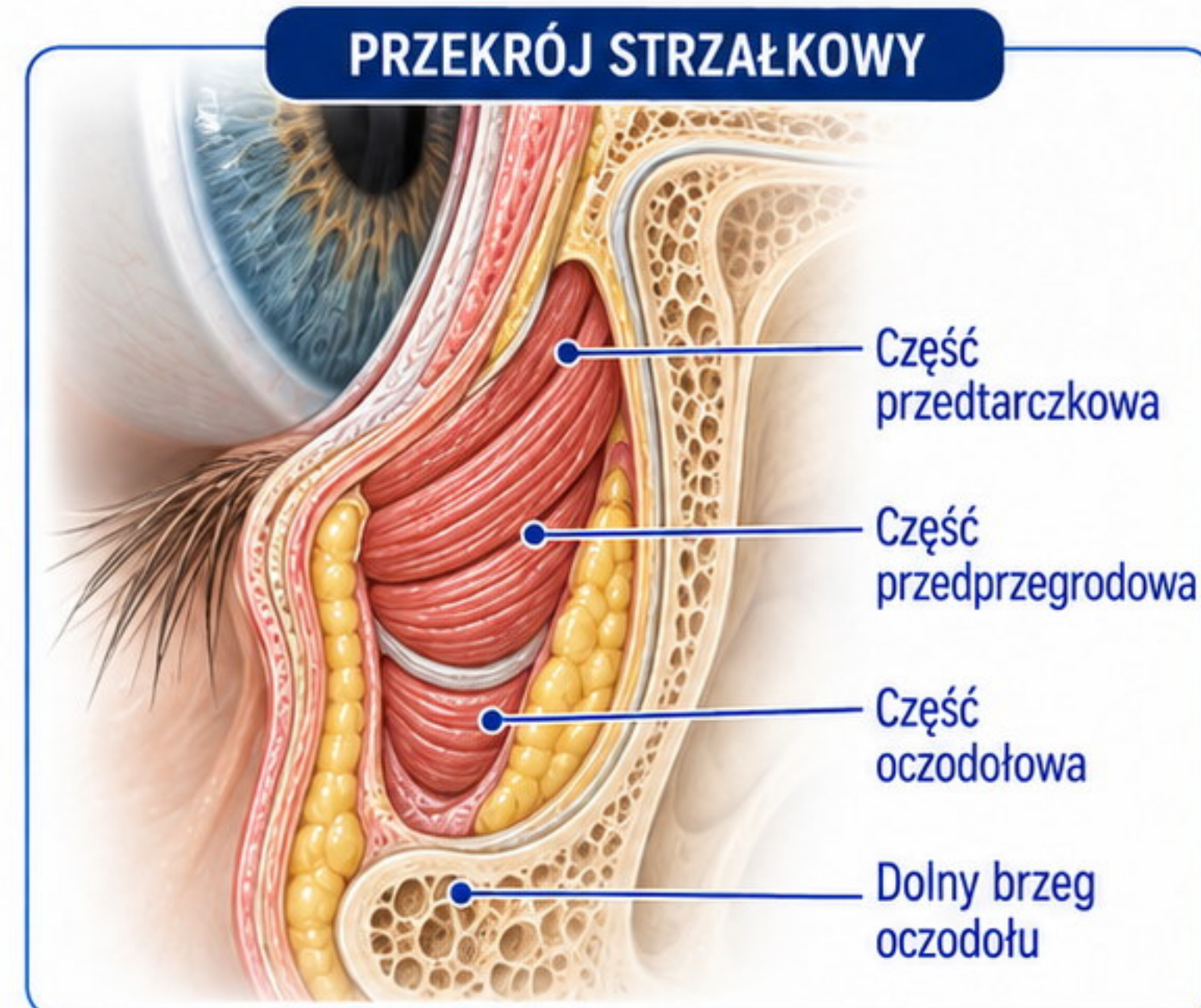
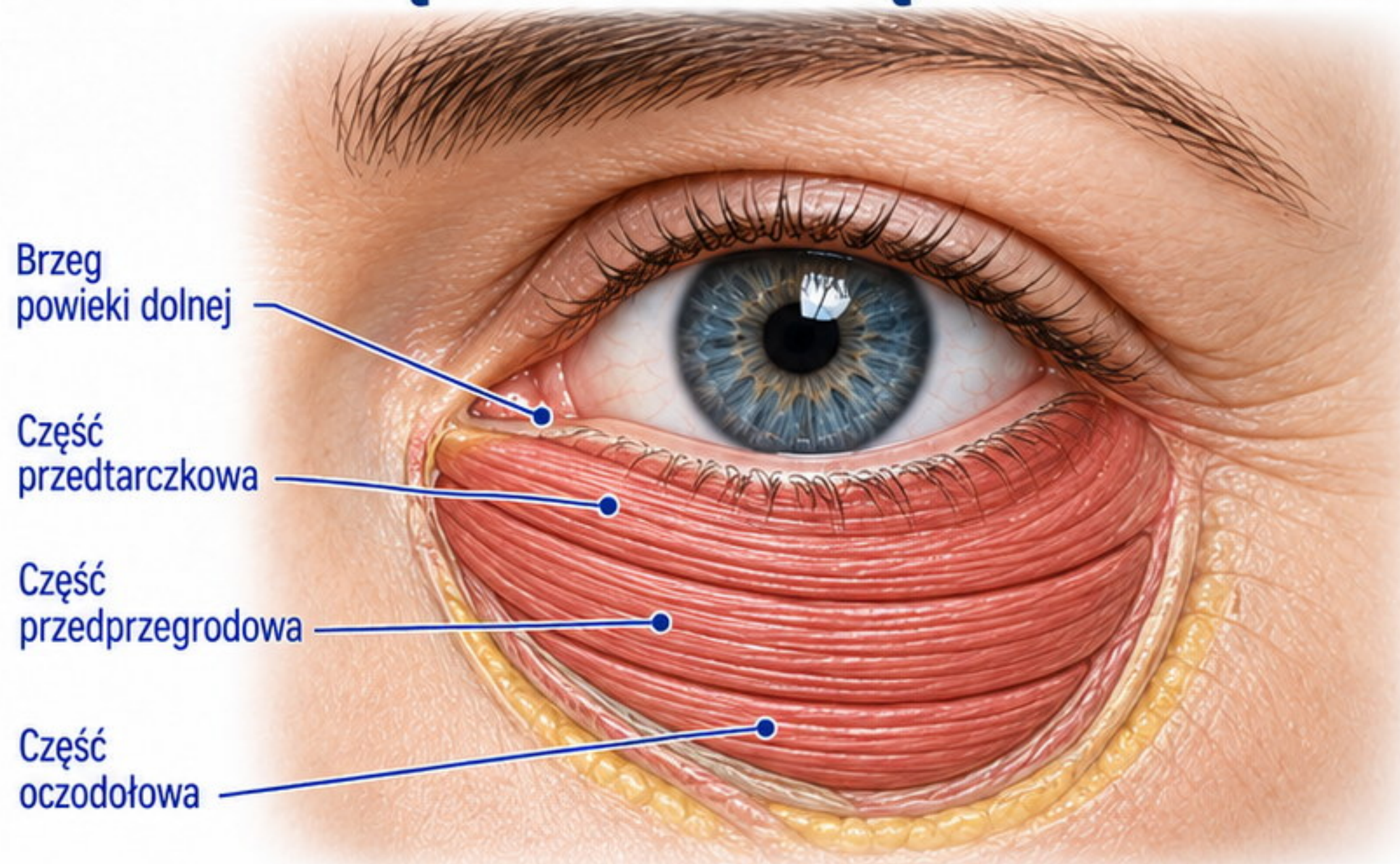
Kontur powierzchni często odzwierciedla głębsze punkty mocowania tkanek.

UWAGA TECHNICZNA

Nomenklatura struktur ligamentarnych powinna być ostatecznie zweryfikowana przez specjalistę, zgodnie z przyjętą szkołą anatomiczną.

MIĘSIEŃ OKRĘŻNY OKA W POWIECE DOLNEJ

SPOCZYNEK

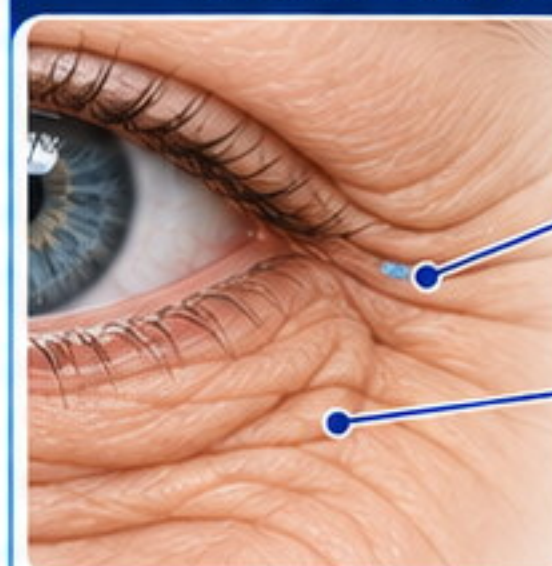
W spoczynku mięsień jest rozluźniony, a kontur dolnej powieki jest gładki.

UŚMIECH / SKURCZ

Podczas uśmiechu mięsień się kurczy, co nasila fałdy i zmienia relację z policzkiem.

FAŁDY DYNAMICZNE

Fałd boczny

Fałd dolny

Naturalne fałdy mimiczne widoczne podczas ruchu mięśni.

KONTUR DOLNEJ POWIEKI JEST DYNAMICZNY

Mięsień okrężny wpływa na zamykanie oka, mruganie oraz wygląd okolicy podoczodołowej podczas mimiki.

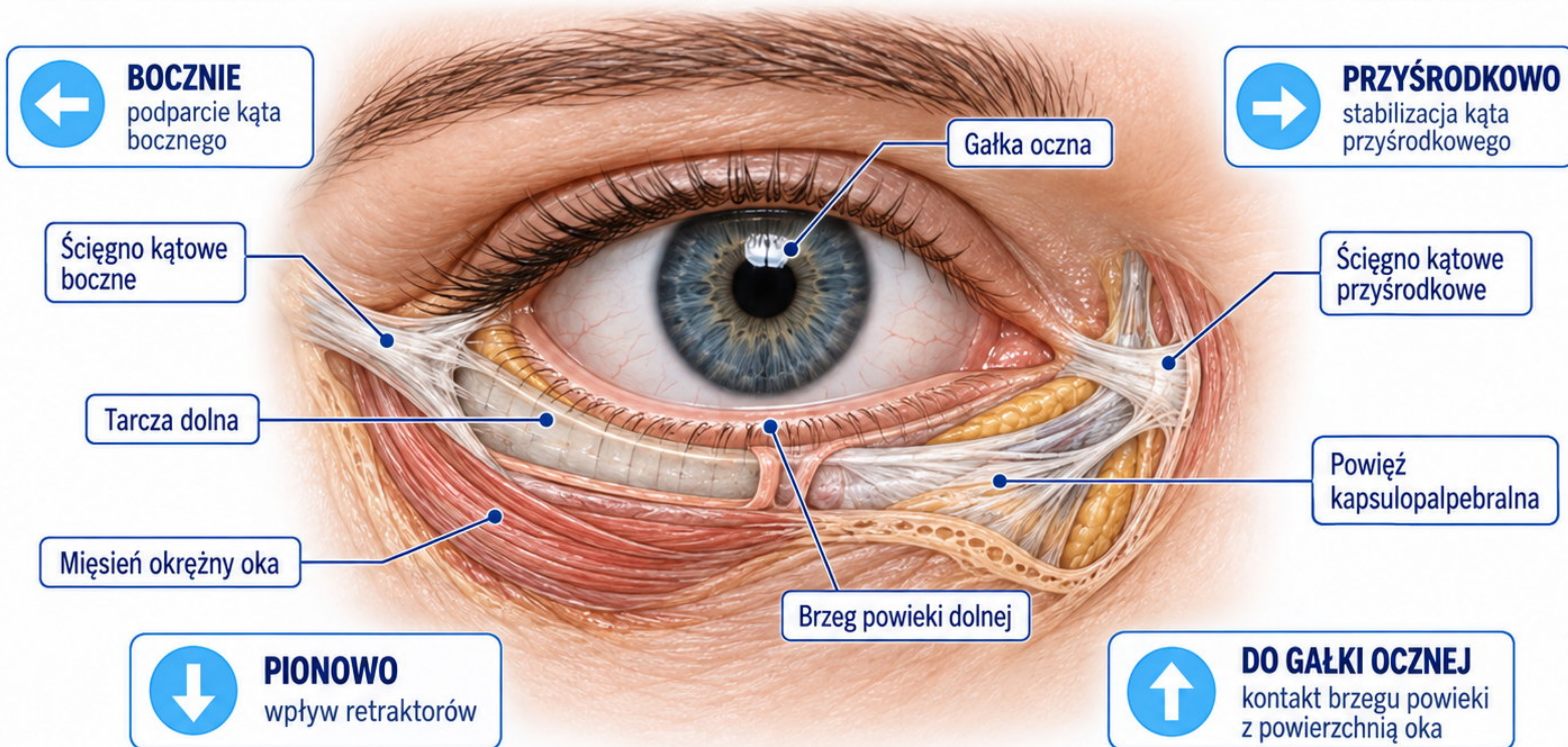

Zmarszczki dynamiczne i statyczny nadmiar skóry to nie to samo zjawisko.

DALEJ: PODPARCIE POWIEKI DOLNEJ I KĄT BOCZNY

PODPARCIE POWIEKI DOLNEJ – CO UTRZYMUJE JEJ POŁOŻENIE

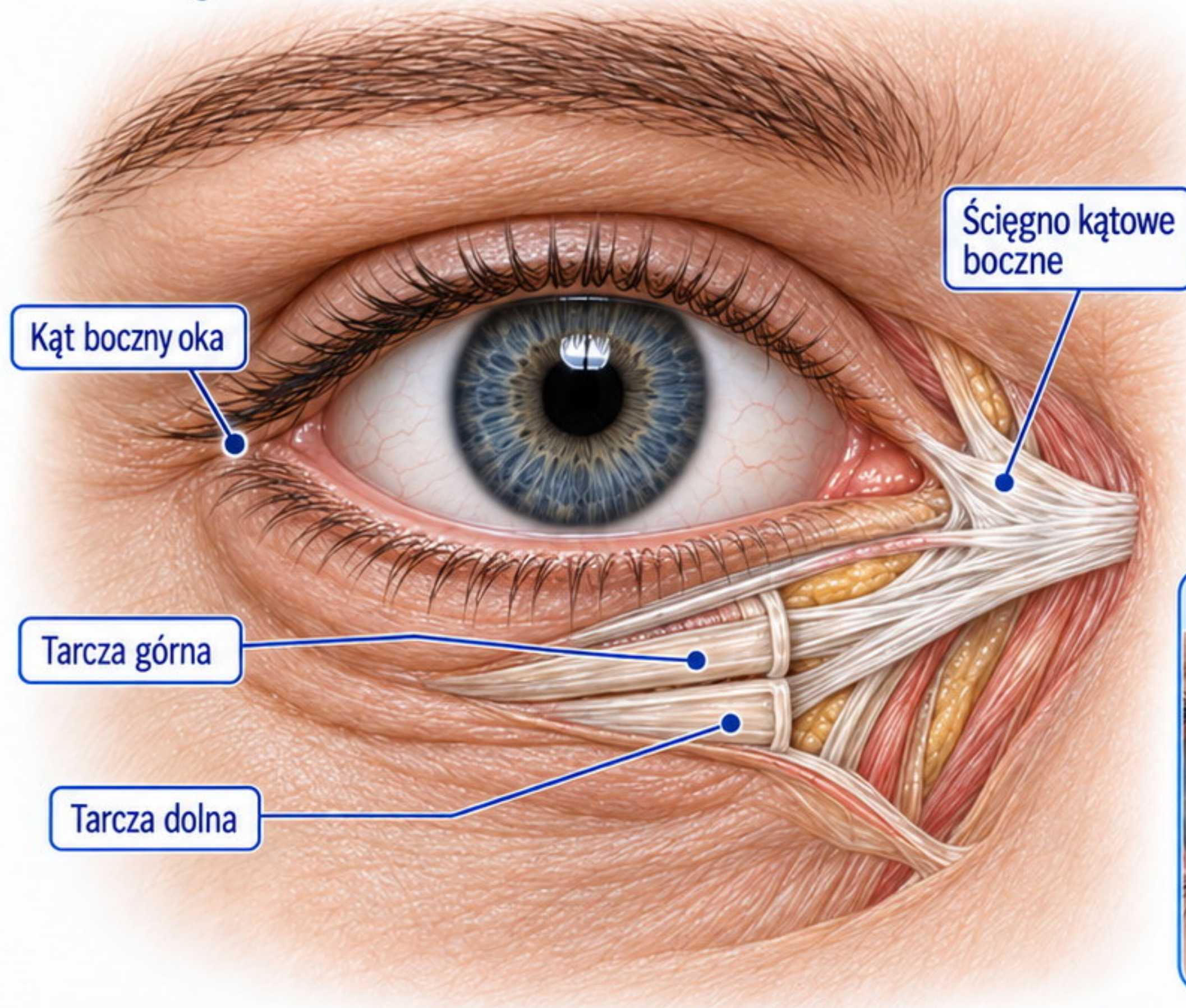

STABILNOŚĆ POWIEKI = WSPÓŁPRACA WIELU STRUKTUR

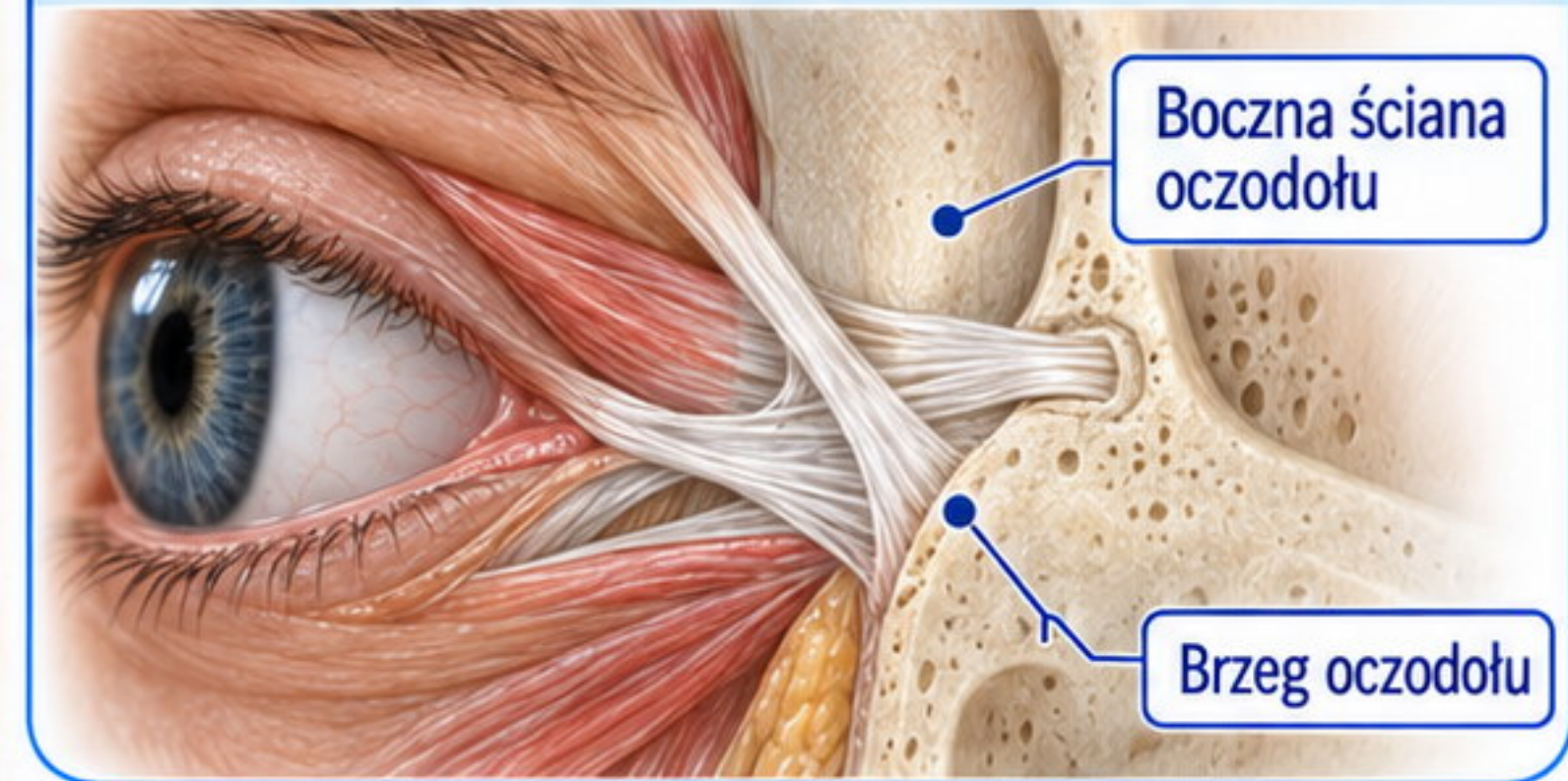
Prawidłowe położenie dolnej powieki nie zależy od jednego więzadła ani jednej warstwy.
Jest efektem równowagi między podporą, napięciem i ruchem.

Kontur estetyczny i funkcja powieki dolnej są ze sobą bezpośrednio związane.

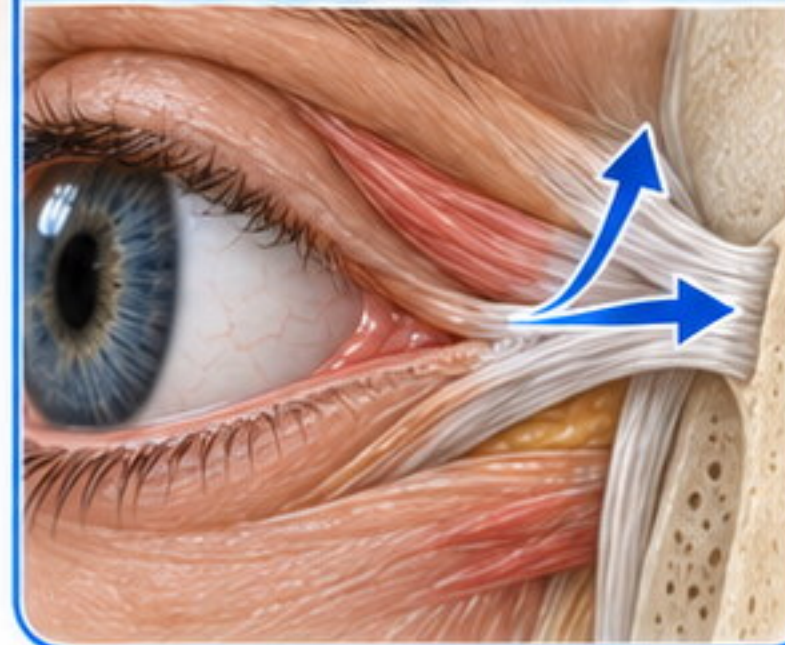
KĄT BOCZNY OKA – KLUCZOWY PUNKT STABILIZACJI

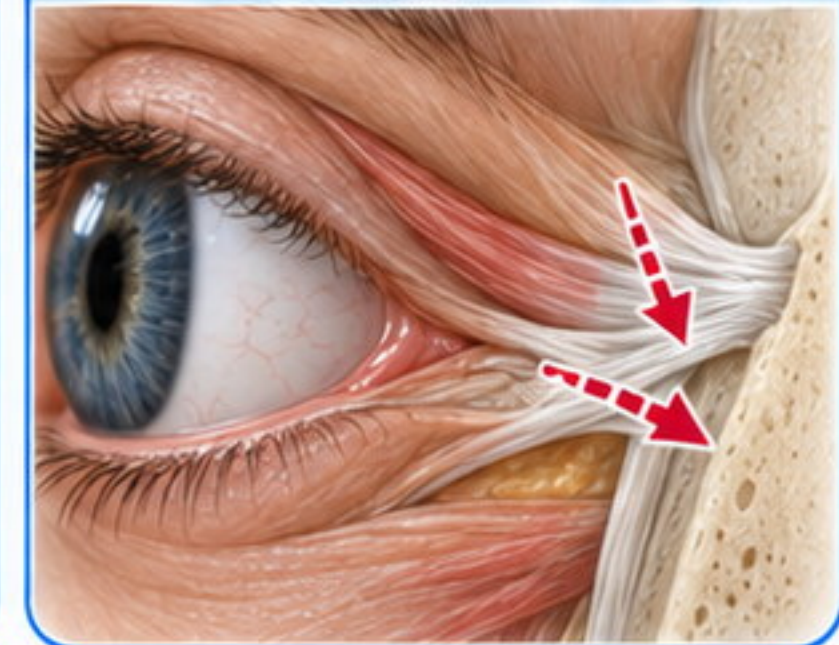
WIDOK Z UKOSA — POŁĄCZENIE Z OCZODOŁEM

STABILNE PODPARCIE

OSŁABIONE PODPARCIE

MAŁY OBSZAR — DUŻE ZNACZENIE MECHANICZNE

Kompleks bocznego kąta oka pomaga utrzymać napięcie, położenie i przyleganie powieki dolnej do gałki ocznej.

Ocena kąta bocznego powinna poprzedzać każdą analizę dolnej powieki.

KANTOPEKSJA I KANTOPLASTYKA – RÓŻNICA KONCEPCYJNA

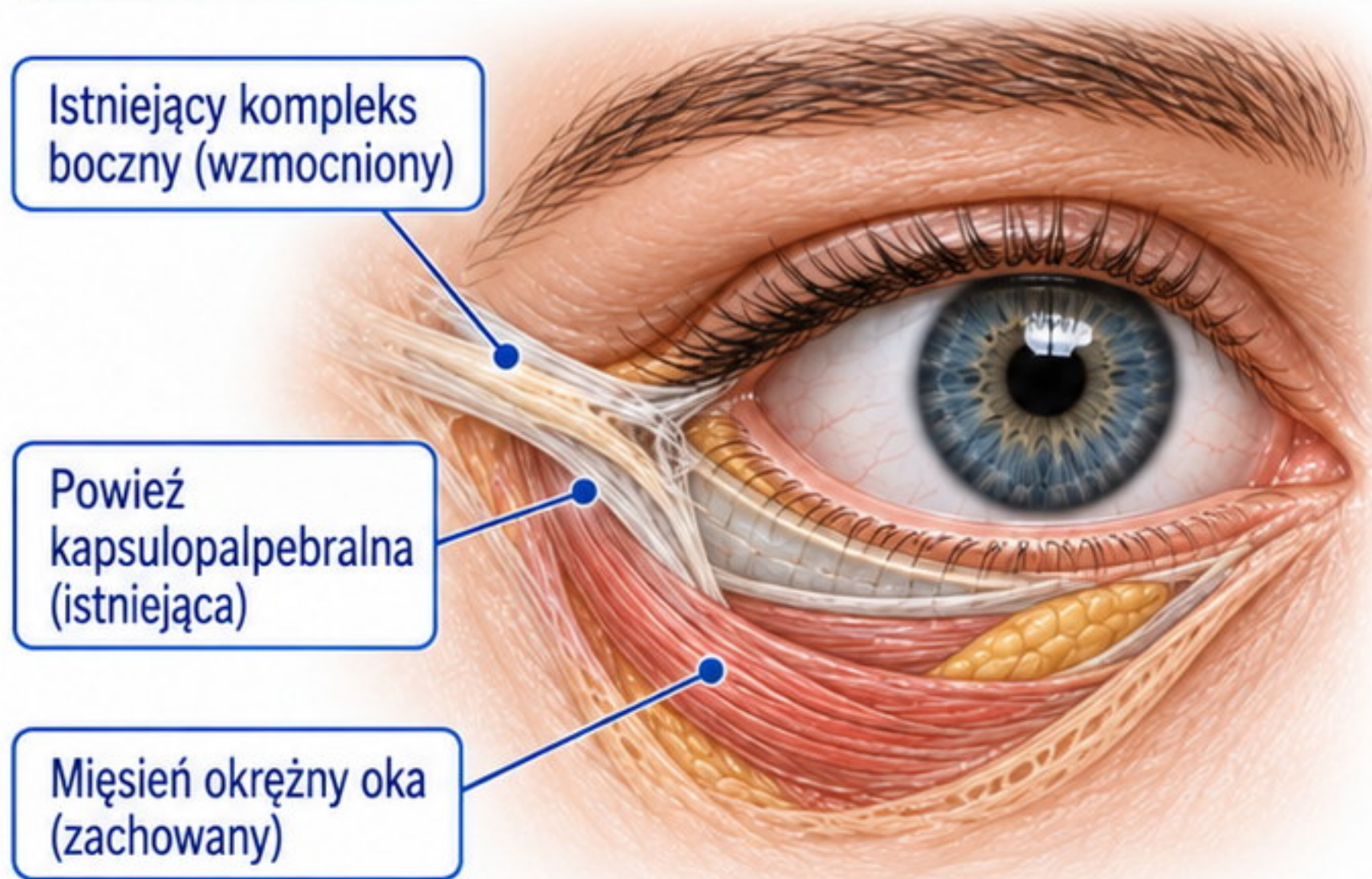
KANTOPEKSJA

Wzmocnienie / podparcie istniejącego kompleksu bocznego

Istniejący kompleks boczny (wzmocniony)

Powież kapsulopalpebralna (istniejąca)

Mięsień okrężny oka (zachowany)

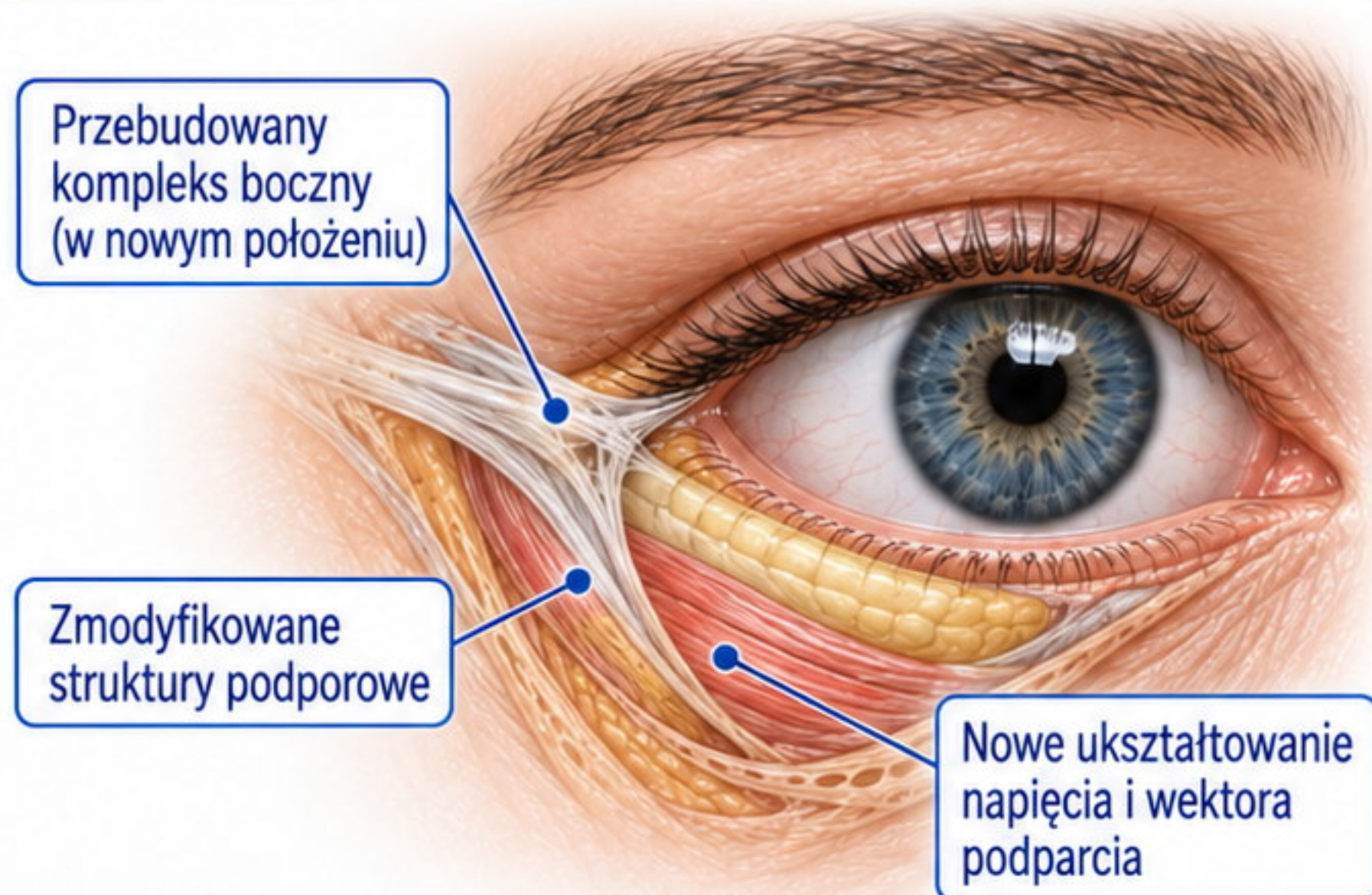
KANTOPLASTYKA

Przebudowa kompleksu bocznego w celu zmiany lub odtworzenia jego podparcia

Przebudowany kompleks boczny (w nowym położeniu)

Zmodyfikowane struktury podporowe

Nowe ukształtowanie napięcia i wektora podparcia

PODOBNE CELE – INNY ZAKRES DZIAŁANIA

Oba pojęcia dotyczą stabilizacji bocznego kąta oka, ale różnią się zakresem ingerencji w struktury podporowe.

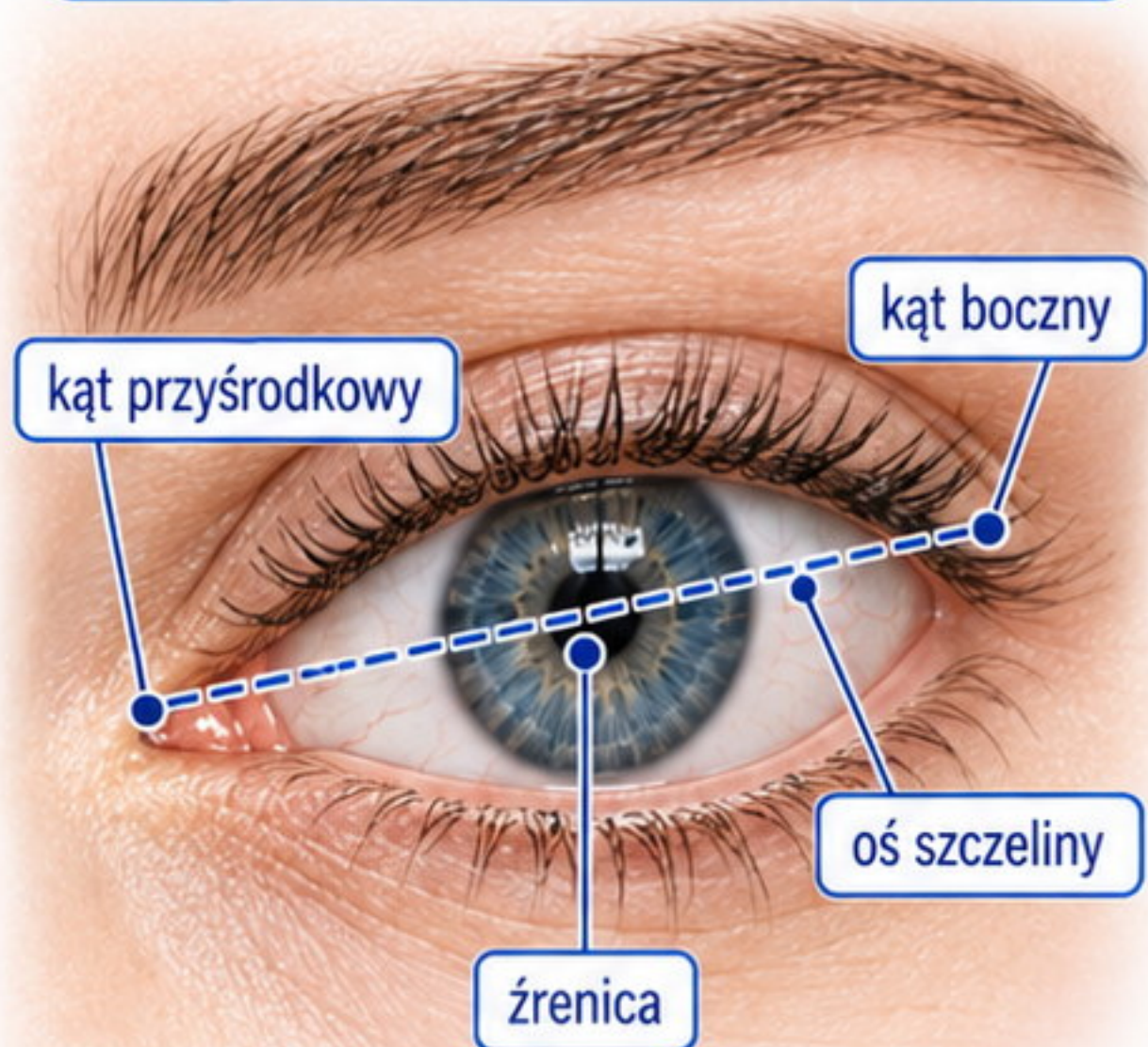
Dobór koncepcji zależy od anatomii, napięcia tkanek i celu funkcjonalnego.

OŚ SZCELINY POWIEKOWEJ A POŁOŻENIE KĄTA BOCZNEGO

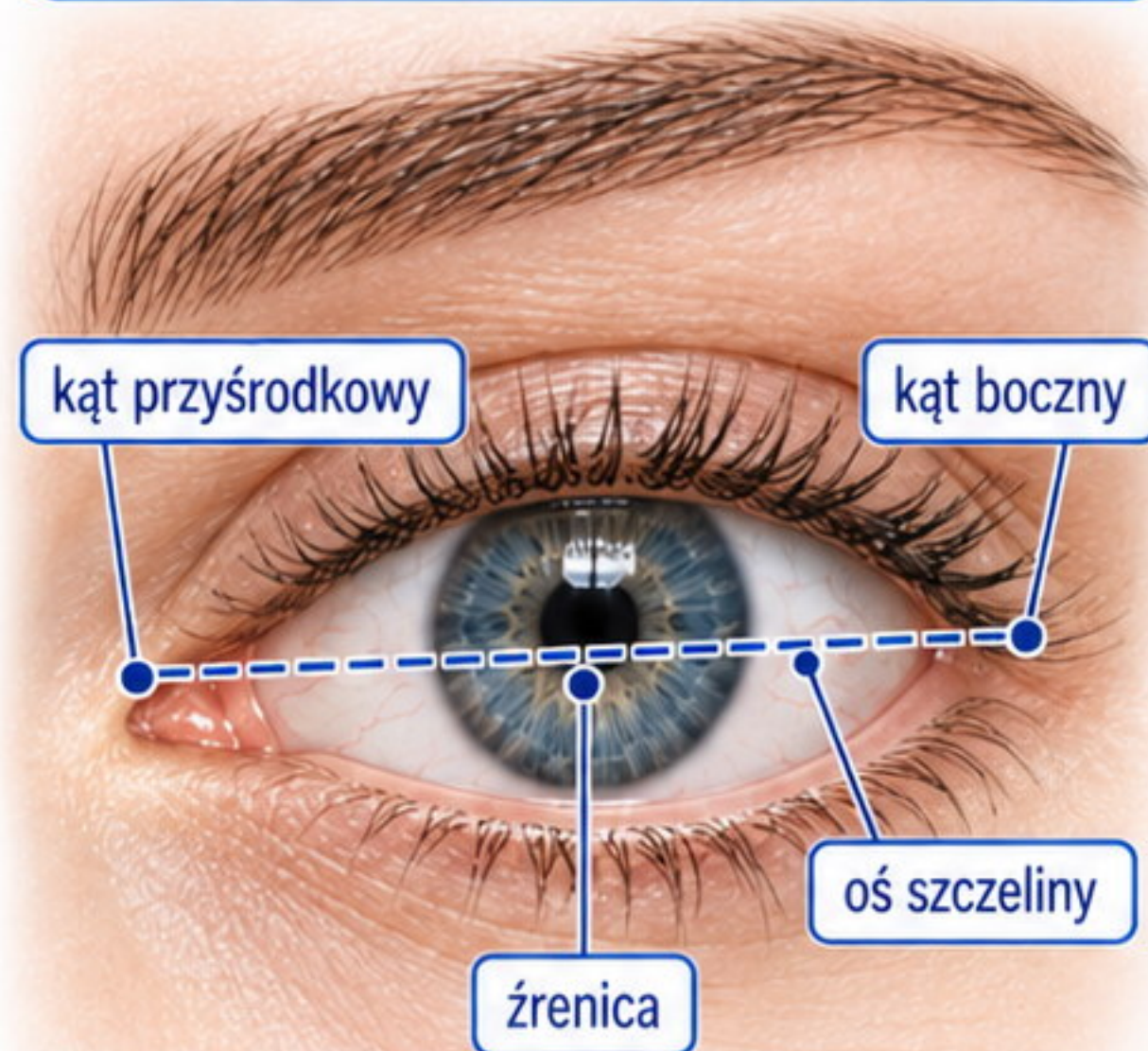
OŚ DODATNIA

kąt boczny wyżej niż przyśrodkowy

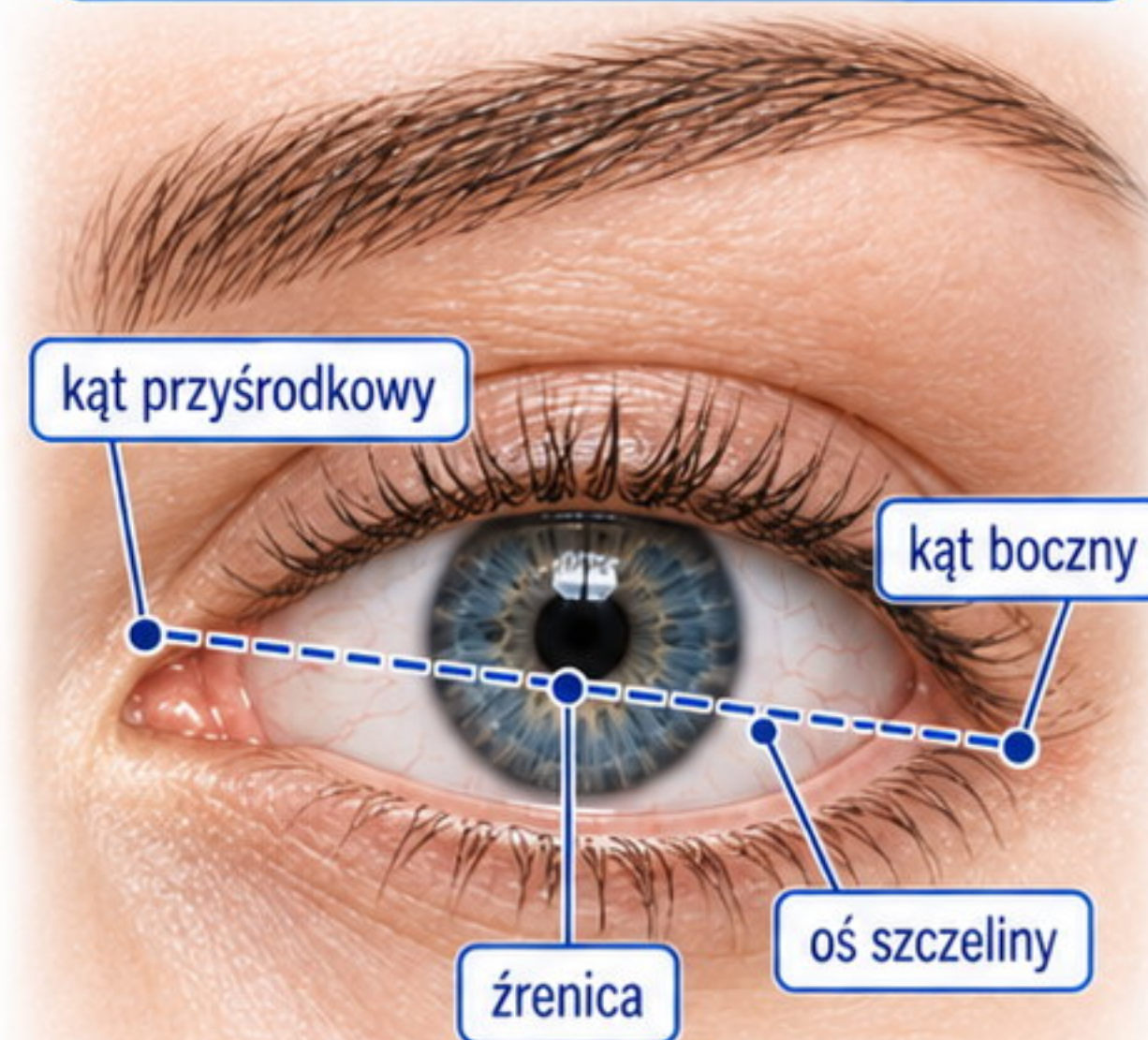
OŚ ZBLIŻONA DO POZIOMEJ

kąty na podobnej wysokości

OŚ UJEMNA

kąt boczny niżej

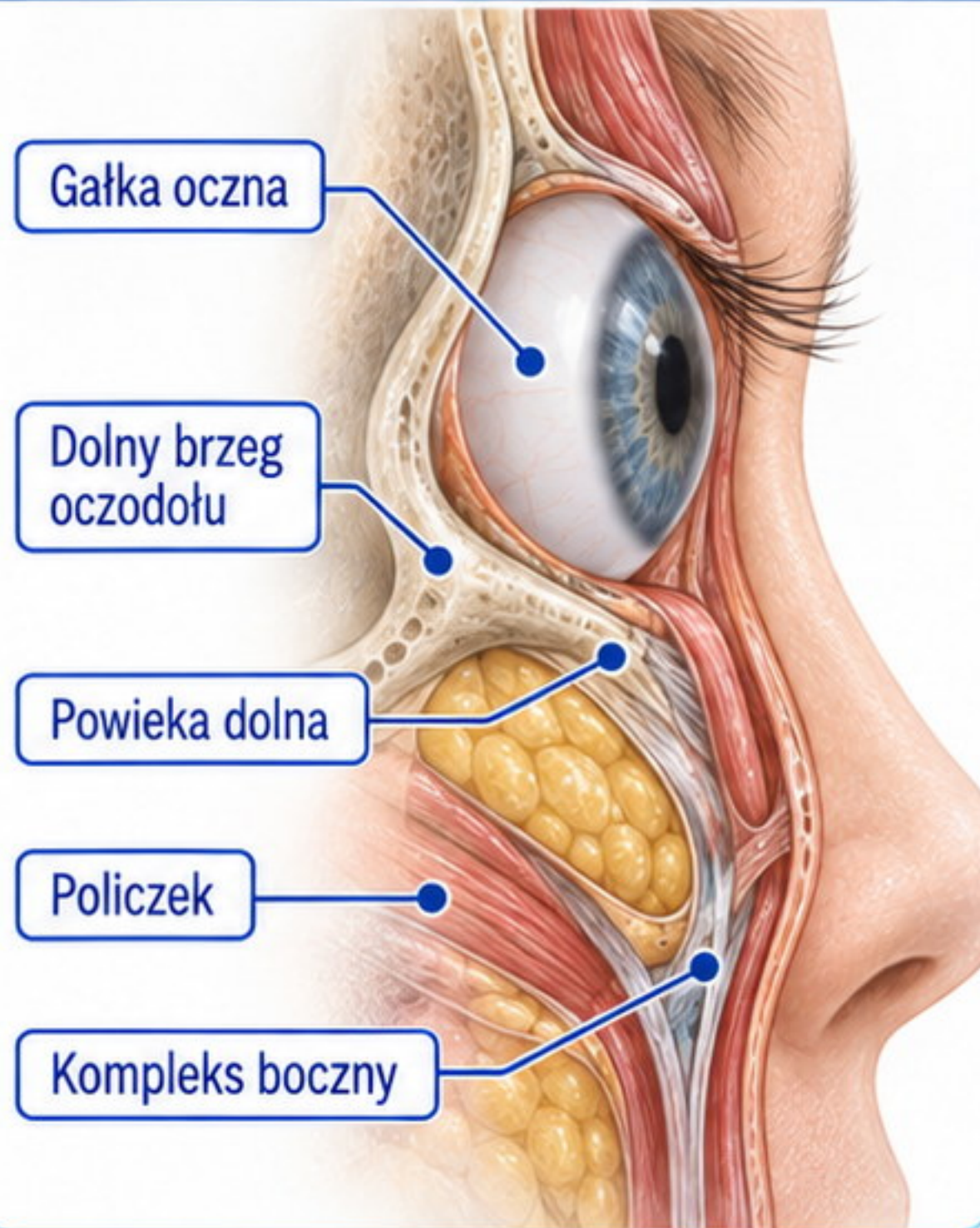
OŚ OKA JEST CECHĄ ANATOMICZNĄ — NIE UNIWERSALNYM „IDEAŁEM”

Położenie kąta bocznego wpływa na percepcję kształtu oka, ale powinno być oceniane w kontekście całej twarzy i funkcji powieki.

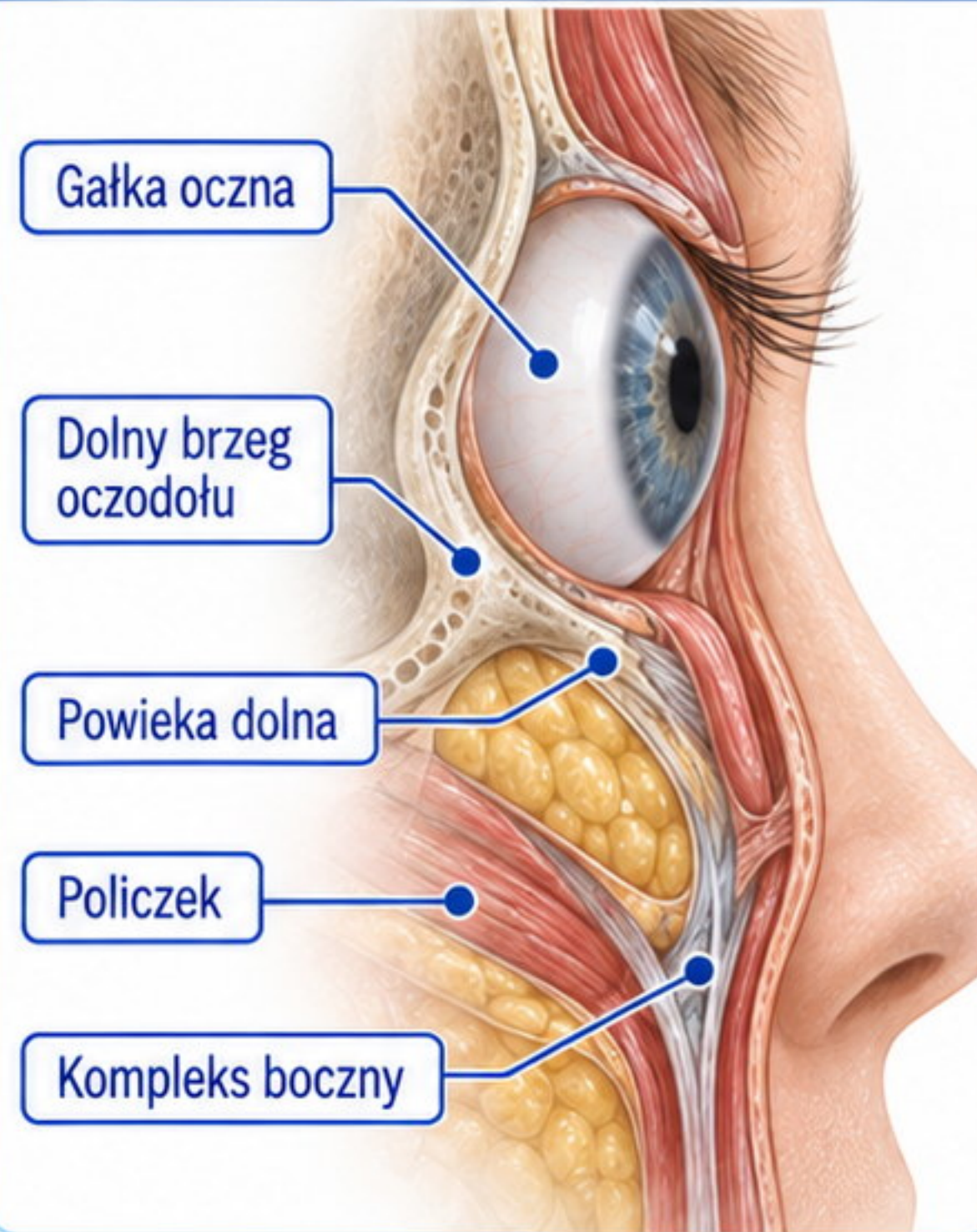
Zmiana osi wpływa na charakter spojrzenia, dlatego wymaga ostrożnej oceny proporcji.

POWIEKA DOLNA A GAŁKA OCZNA – RELACJA PRZESTRZENNA

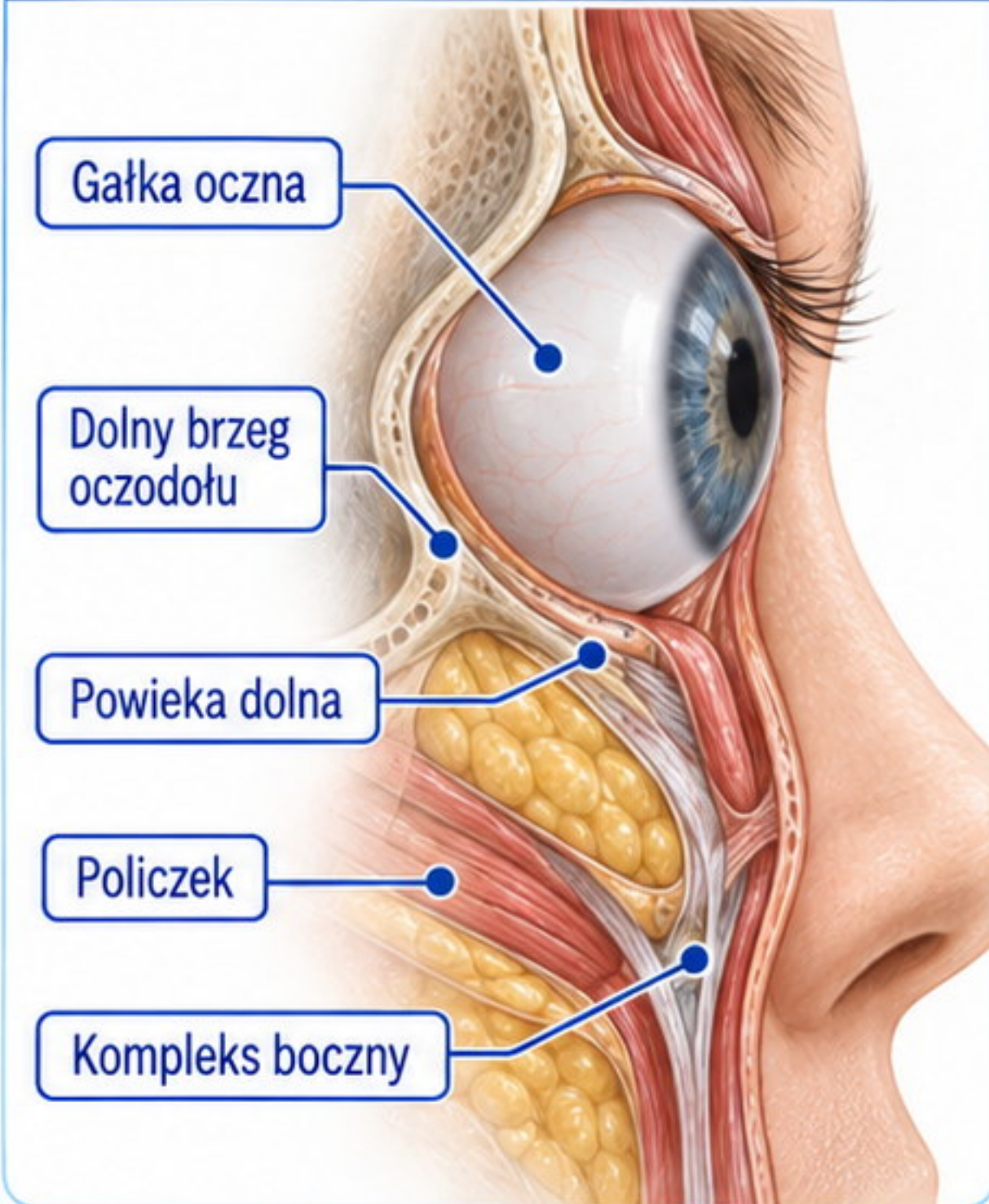
**WARIANT A –
WIĘKSZE PODPARCIE KOSTNE**

**WARIANT B –
RELACJA POŚREDNIA**

**WARIANT C –
WIĘKSZA PROJEKCJA GAŁKI OCZNEJ**

TA SAMA POWIEKA MOŻE MIEĆ INNE WARUNKI PODPARCIA

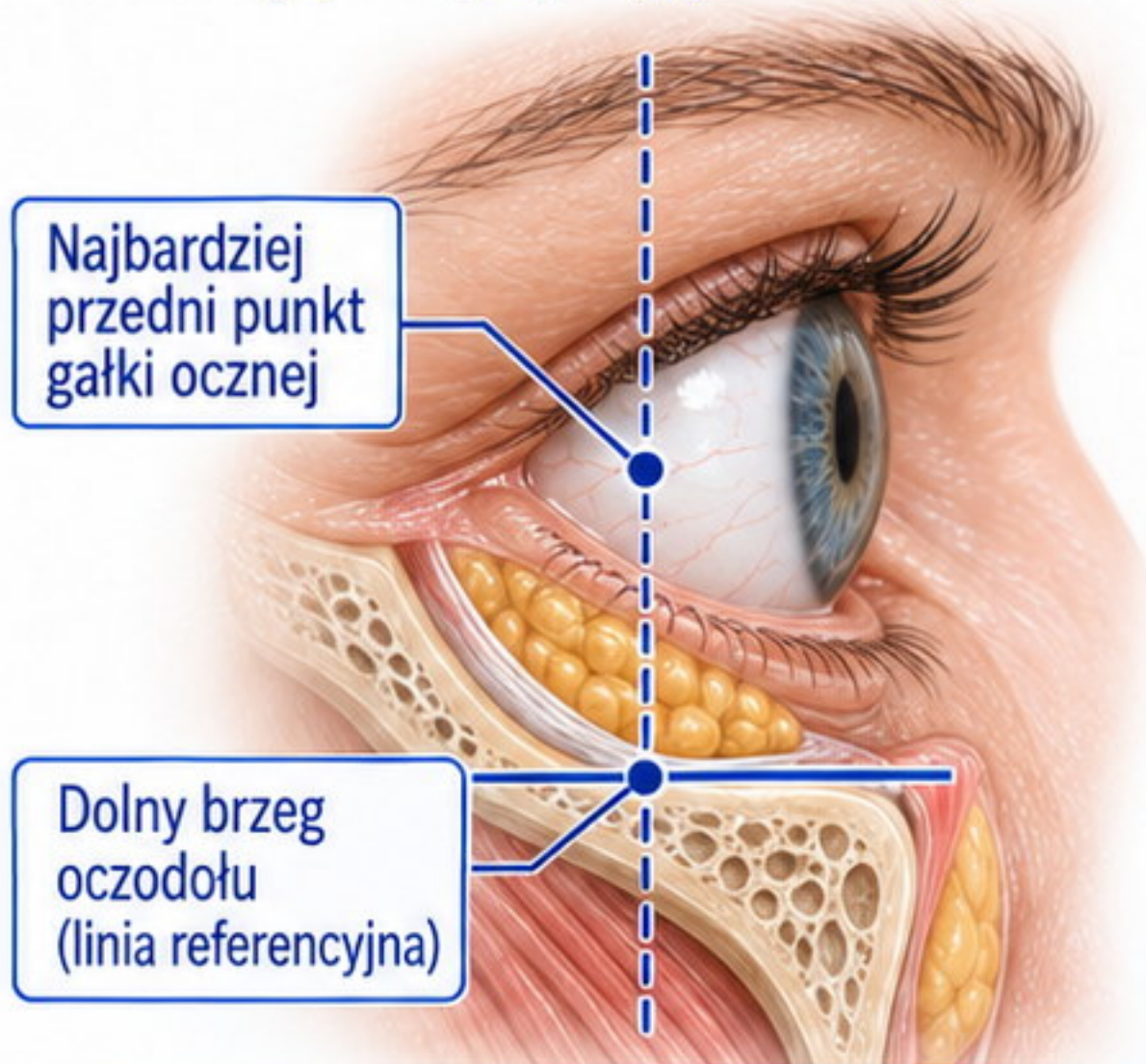
Relacja między gałką oczną a kością oczodołu wpływa na napięcie i położenie dolnej powieki.

Ocena profilu jest równie ważna jak ocena frontalna.

WEKTOR OKA — KONCEPCJA PODPARCIA POWIEKI DOLNEJ

WEKTOR DODATNI

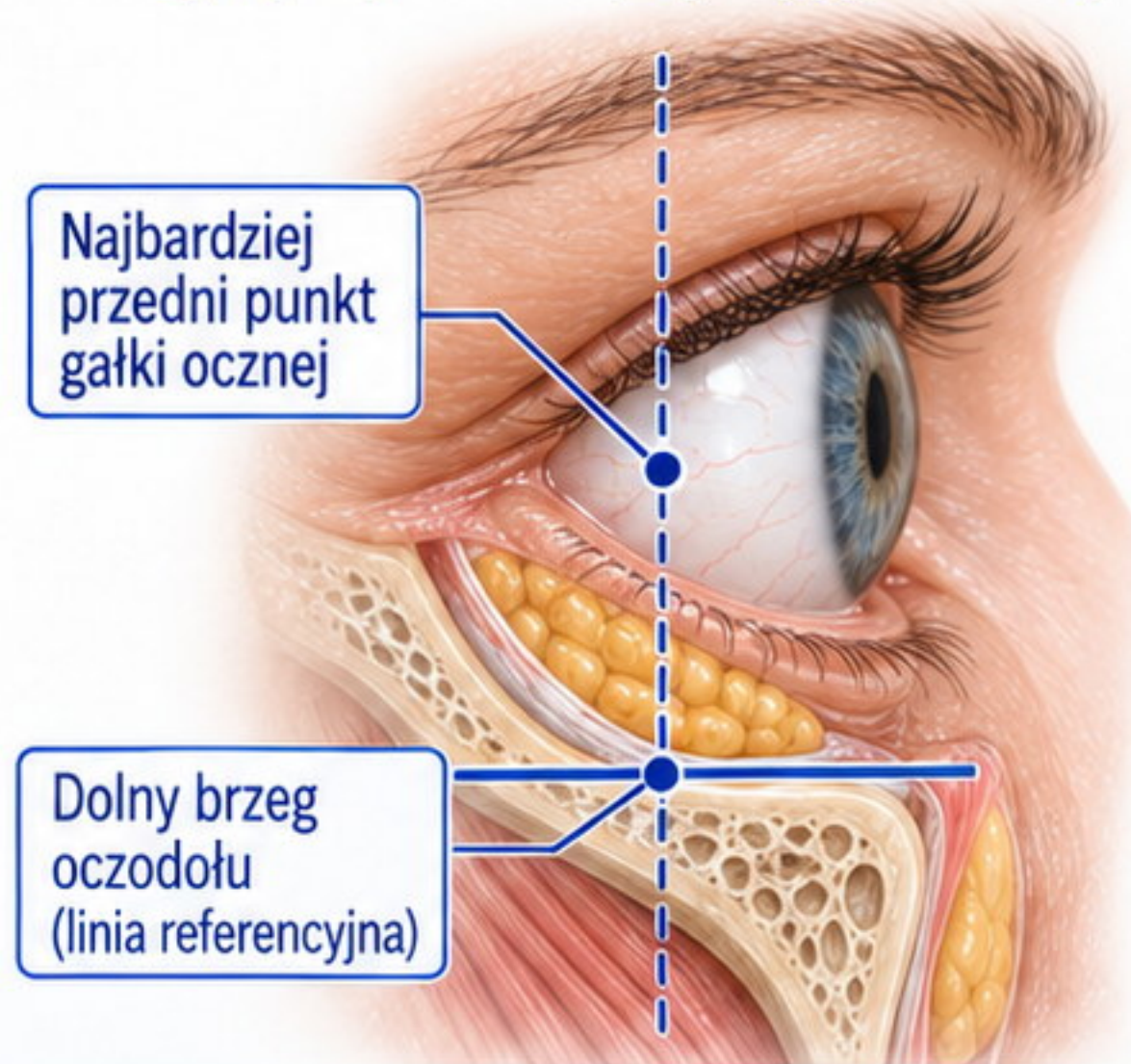
Większe kostne podparcie względem projekcji gałki ocznej.

Dolny brzeg oczodołu znajduje się bardziej z przodu niż gałka oczna.

WEKTOR NEUTRALNY

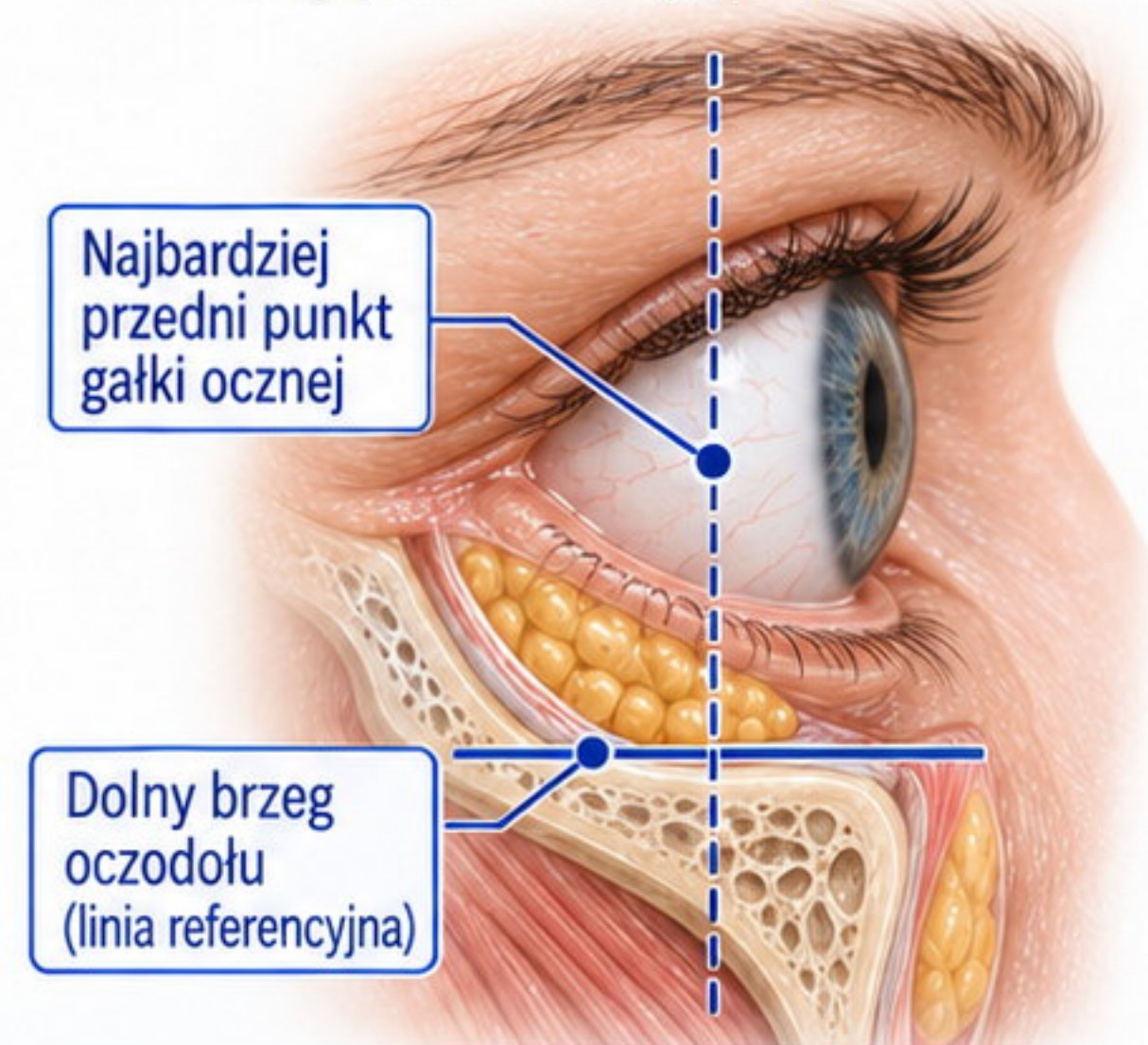
Zrównoważona relacja między kostnym podparciem a projekcją gałki ocznej.

Dolny brzeg oczodołu i najbardziej przedni punkt gałki ocznej leżą w jednej płaszczyźnie pionowej.

WEKTOR UJEMNY

Większa projekcja gałki ocznej względem kostnego podparcia.

Gałka oczna znajduje się bardziej z przodu niż dolny brzeg oczodołu.

WEKTOR TO RELACJA PRZĘSTRZENNA — NIE SAMODZIÉLNA DIAGNOZA

Koncepcja wektora pomaga opisać, jak gałka oczna, dolny brzeg oczodołu i policzek ustawiają się względem siebie.

Nie należy automatycznie łączyć jednej konfiguracji z jedną konkretną metodą postępowania.

Im słabsze anatomiczne podparcie, tym ważniejsza staje się ocena stabilności powieki.

DOSTĘP PRZEZSKÓRNY I PRZESPOJÓWKOWY – PORÓWNANIE KONCEPCYJNE

DOSTĘP PRZEZSKÓRNY

Pokazuje dostęp przez przednią warstwę powieki.

Relacja do skóry

Dostęp przez skórę powieki.

Relacja do mięśnia okrężnego

Wymaga przejścia przez mięsień okrężny oka.

Relacja do przedziałów tłuszczowych

Umożliwia dostęp do przedziałów tłuszczowych po ich odstąpieniu.

Zewnętrzna linia na skórze

Zwykle obecna widoczna linia na skórze (blizna).

DOSTĘP PRZESPOJÓWKOWY

Pokazuje dostęp od strony wewnętrznej powieki.

Relacja do skóry

Dostęp bez przechodzenia przez skórę.

Relacja do mięśnia okrężnego

Ominięcie mięśnia okrężnego oka.

Relacja do przedziałów tłuszczowych

Bezpośredni dostęp do przedziałów tłuszczowych po stronie wewnętrznej powieki.

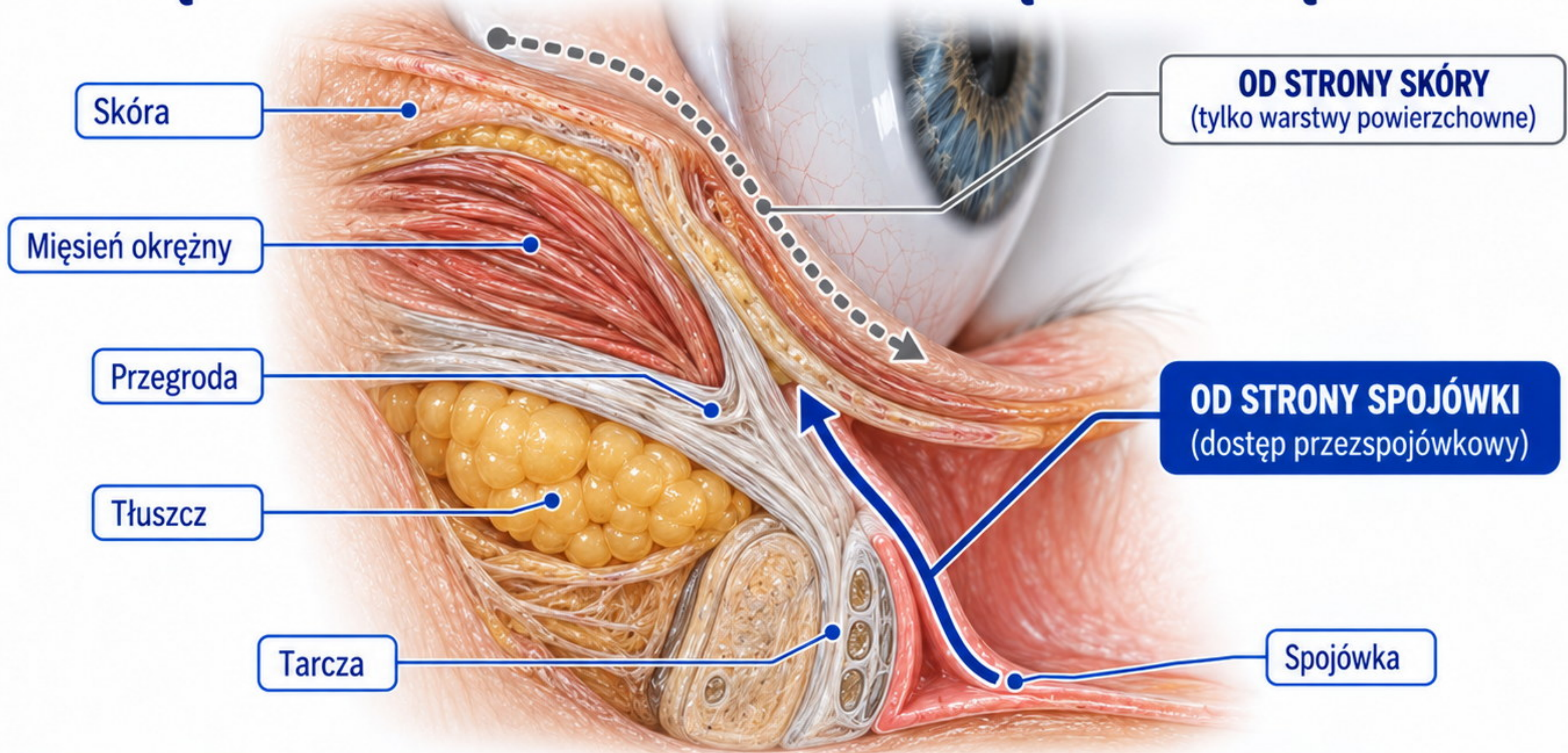
Zewnętrzna linia na skórze

Brak zewnętrznej linii na skórze.

DWA DOSTĘPY – RÓŻNE DROGI DO GŁĘBSZYCH STRUKTUR

Wybór dostępu zależy od anatomii pacjenta, struktur wymagających oceny oraz planowanego zakresu zabiegu.

DOSTĘP PRZESPOJÓWKOWY — JAKĄ WARSTWĘ OMIJA?

DOSTĘP OD WEWNĄTRZ ≠ USUNIĘCIE SKÓRY

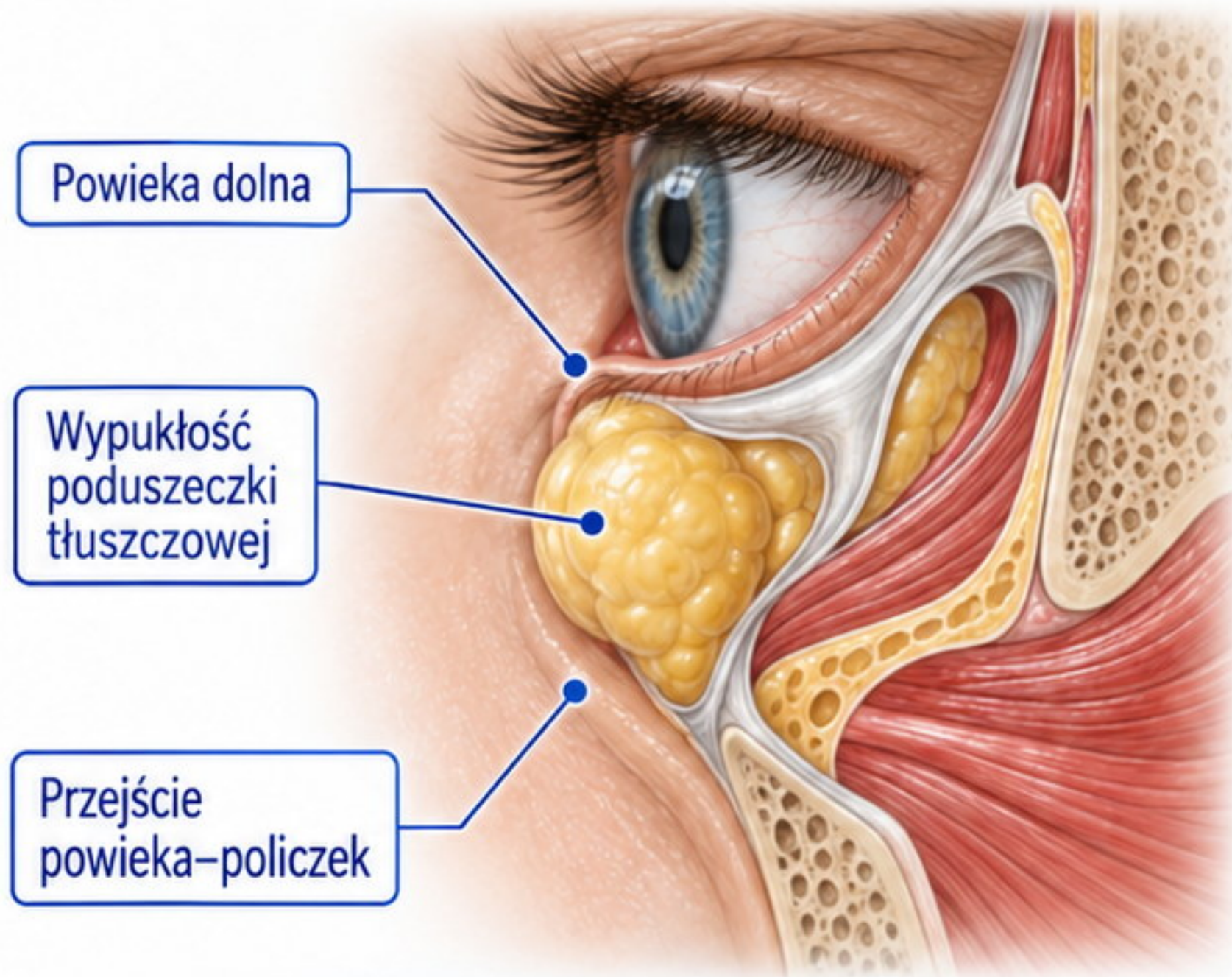
Dostęp przespojówkowy odnosi się do drogi prowadzonej od strony wewnętrznej powieki i sam w sobie nie rozwiązuje problemów powierzchniowej jakości skóry.

Droga dostępu i cel estetyczny to dwa oddzielne elementy planowania.

REDUKCJA OBJĘTOŚCI CZY REDYSTRYBUCJA – DWA RÓŻNE CELE

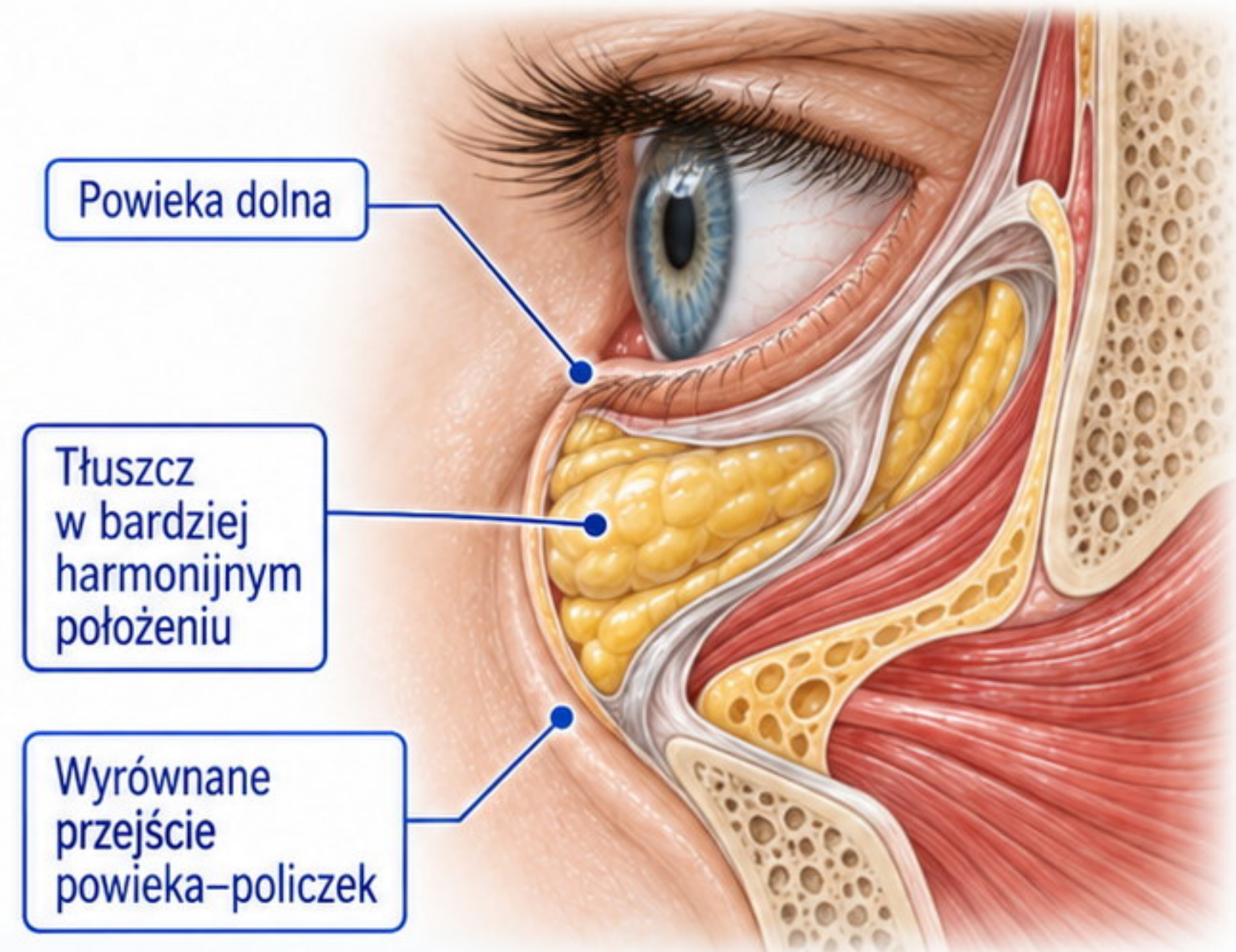
REDUKCJA OBJĘTOŚCI

Cel wizualny: zmniejszenie nadmiernej wypukłości

REDYSTRYBUCJA OBJĘTOŚCI

Cel wizualny: bardziej płynne przejście powieka–policzek

„MNIJ TŁUSZCZU” I „LEPSZY KONTUR” NIE ZAWSZE OZNACZAJĄ TO SAMO

W niektórych konfiguracjach problemem jest sama wypukłość, a w innych kontrast między wypukłością i sąsiednim zagłębieniem.

Planowanie objętości powinno wynikać z trójwymiarowego konturu, nie tylko z obecności tłuszczu.

KONTUR POWIEKA-POLICZEK – WYPUKŁOŚĆ, BRUZDA I OBJĘTOŚĆ

Wypukłość
powieki dolnej
(uwypuklenie tłuszczu)

Bruzda łzowa
(zagłębienie)

Objętość policzka
(podpora)

1

WYPUKŁOŚĆ POWIEKI DOLNEJ

Najczęściej wynika z uwypuklenia poduszek tłuszczowych powieki dolnej. Tworzy wypukłość, która może rzucać cień na niższe struktury.

2

ZAGŁĘBIENIE / BRUZDA

Tzw. bruzda łzowa, położona między wypukłością powieki a policzkiem. Jej nasilenie zależy od budowy kostnej, przyczepów tkanek i objętości policzka.

3

OBJĘTOŚĆ POLICZKA

Podpora dla dolnej powieki. Jej utrata (np. z wiekiem) pogłębia bruzdę i uwidacznia cień pod okiem. Prawidłowa objętość policzka pomaga w płynnym przejściu konturu.

WARIANT A – DOMINUJE WYPUKŁOŚĆ

Wyraźna wypukłość powieki dolnej (uwypuklenie tłuszczu), niewielka bruzda. Objętość policzka zachowana.

WARIANT B – DOMINUJE BRUZDA

Niewielka wypukłość powieki dolnej, wyraźna bruzda łzowa. Często związana z mniejszą podporą kostną lub utratą objętości policzka.

WARIANT C – WSPÓŁISTNIEJĄ WYPUKŁOŚĆ I UTRATĄ OBJĘTOŚCI POLICZKA

Jednocześnie występuje wypukłość powieki dolnej, wyraźna bruzda i zmniejszona objętość policzka. Daje bardziej złożony cień pod okiem.

JEDEN „CIEŃ POD OKIEM” MOŻE MIEĆ RÓŻNE ŹRÓDŁA

Cień jest efektem anatomii i światła. Może powstawać na granicy wypukłości, zagłębienia lub zmniejszonej objętości tkanek.

WYPUKŁOŚĆ → BRUZDA → POLICZEK → ŚWIATŁO I CIEŃ

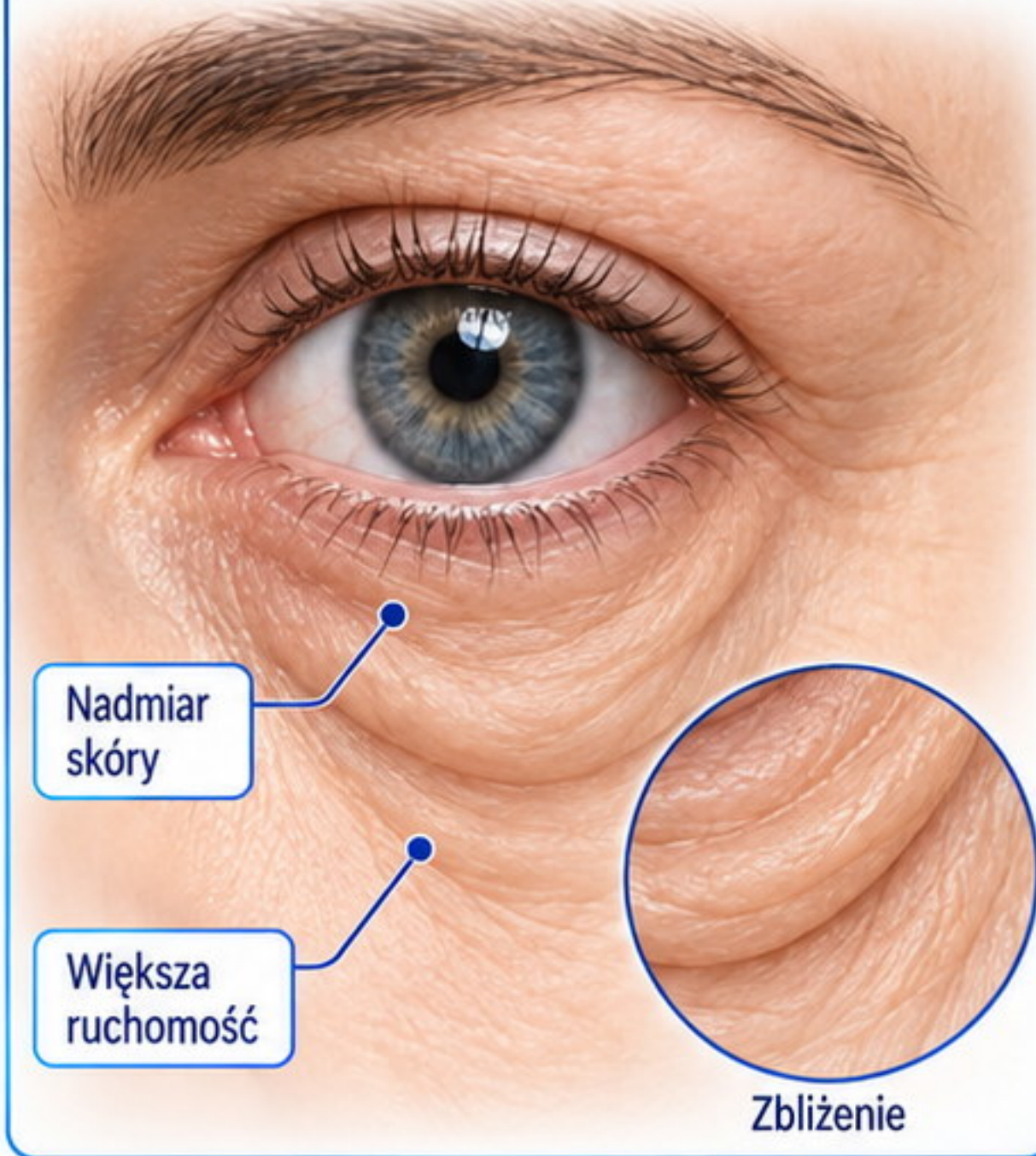

DALEJ: SKÓRA, ZMARSZCZKI, PODPARCIE BOCZNE I HARMONIA KONTURU

SKÓRA POWIEKI DOLNEJ – WIOTKOŚĆ, ZMARSZCZKI I TEKSTURA

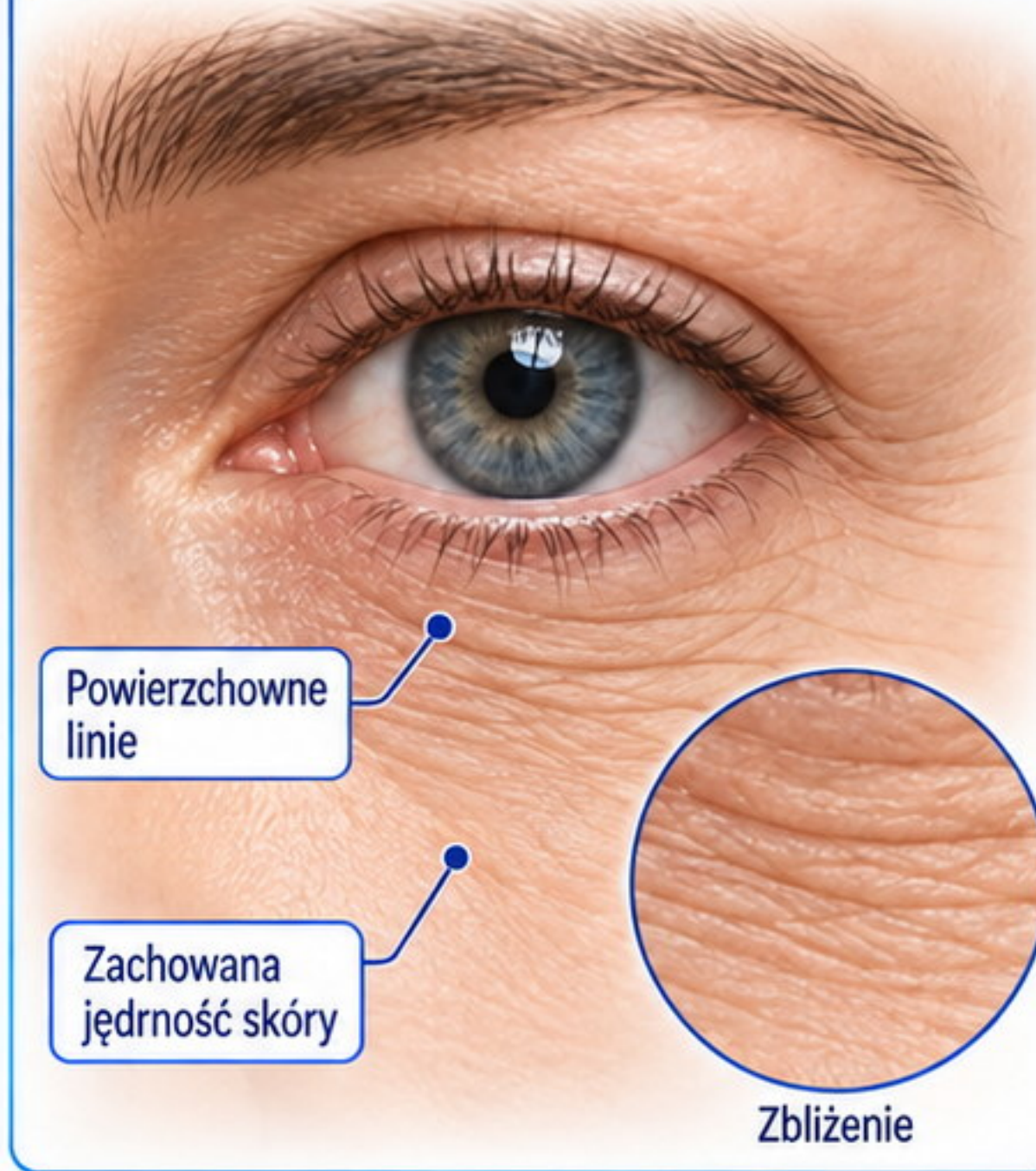
WIOTKOŚĆ

większa redundancja i ruchomość skóry

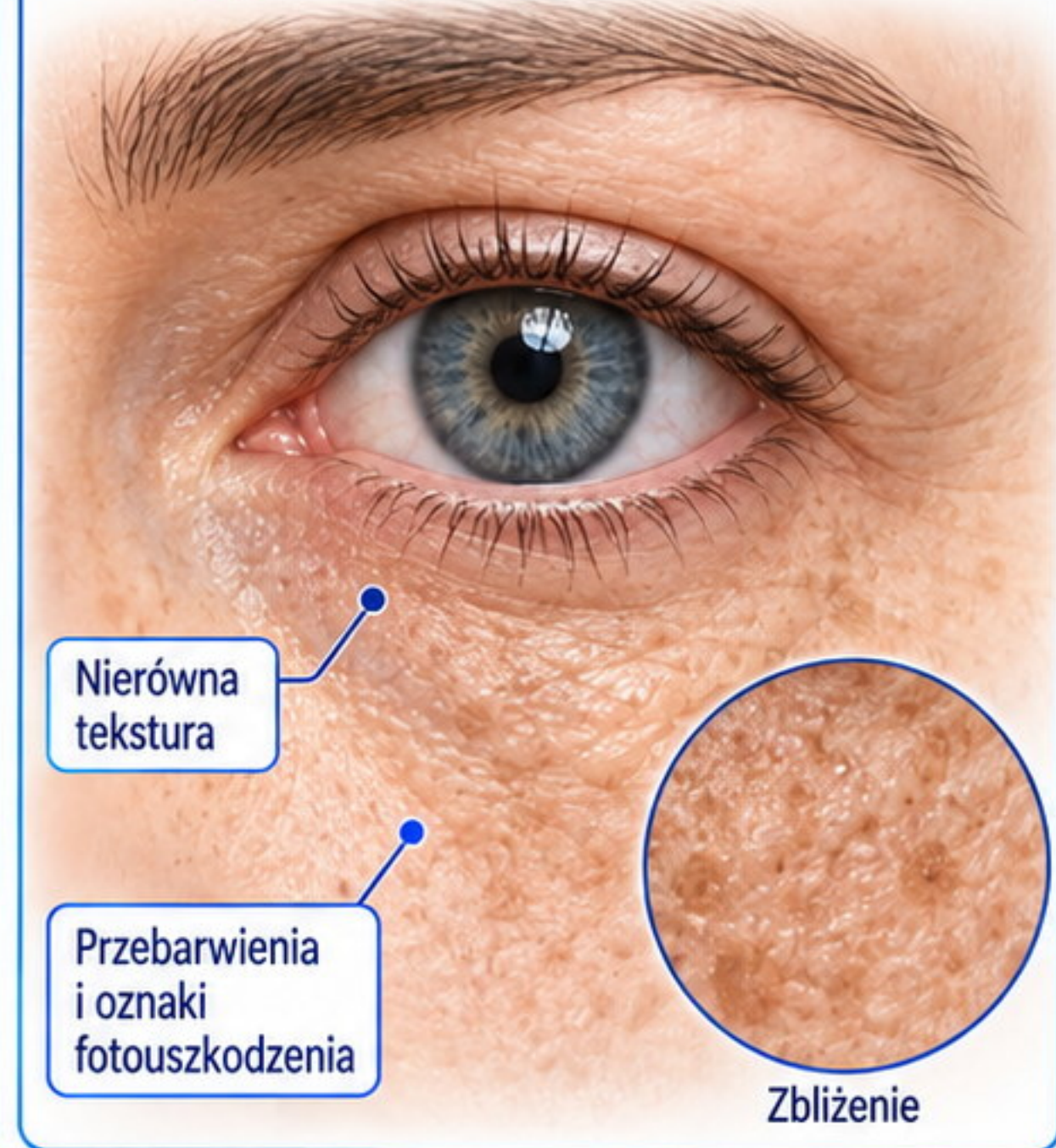
DROBNE ZMARSZCZKI

powierzchowne linie bez dużego nadmiaru tkanek

NIERÓWNA TEKSTURA

zmiany jakości powierzchni i fotouszkodzenie

SKÓRA MA WIĘCEJ NIŻ JEDEN „PROBLEM”

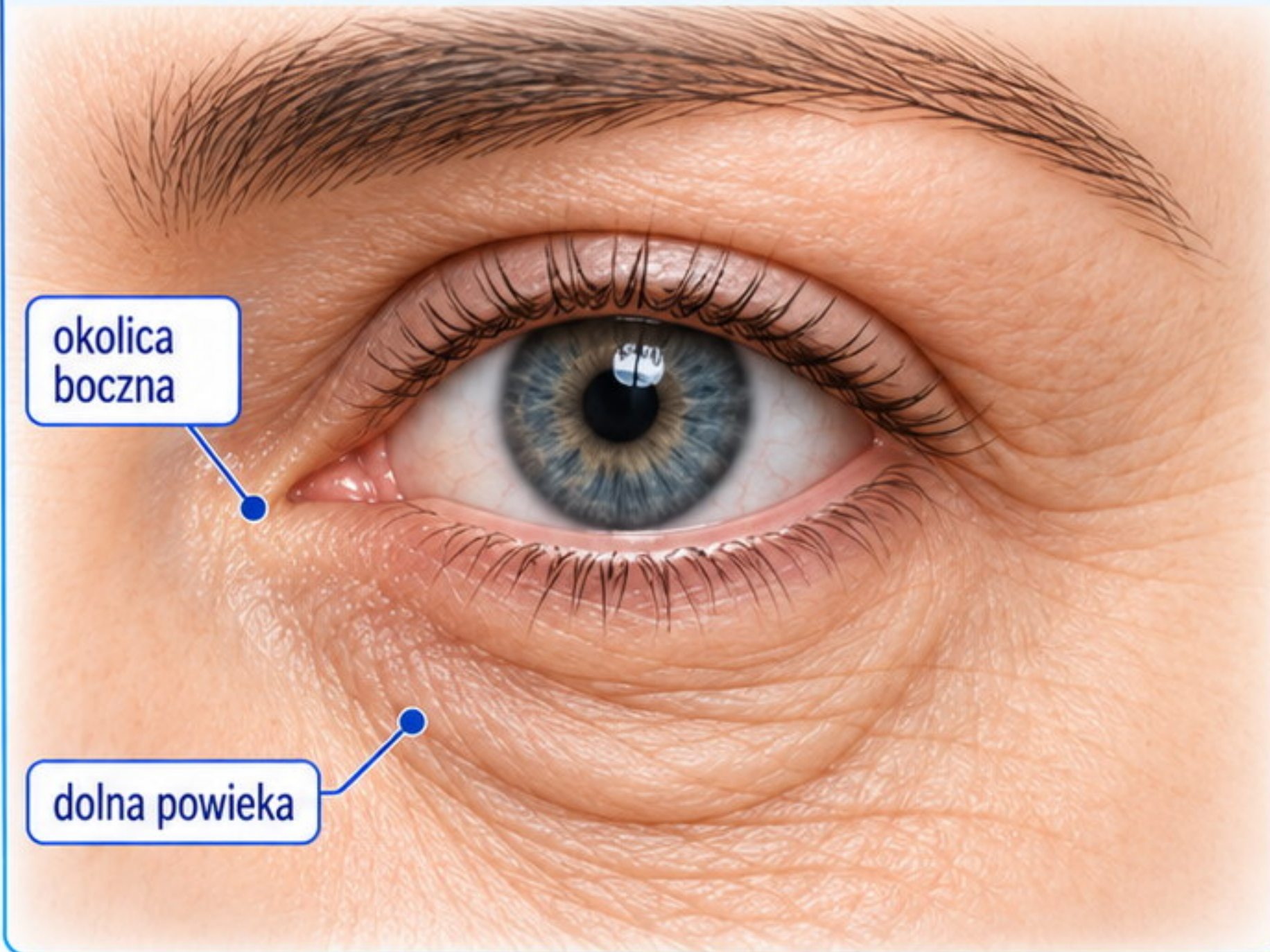
Wiotkość, zmarszczki i tekstura skóry mogą współistnieć, ale nie są tym samym zjawiskiem i powinny być oceniane oddzielnie.

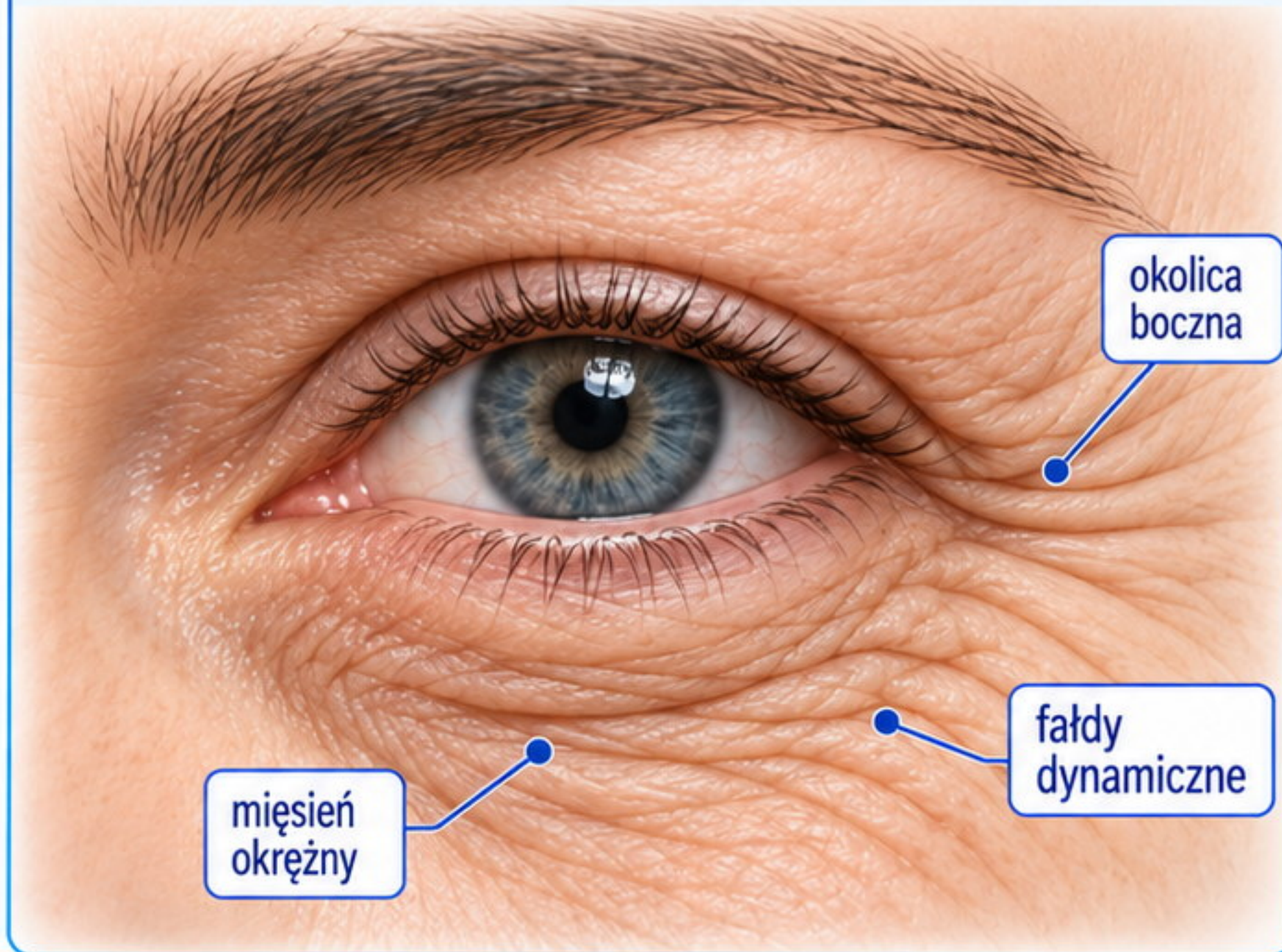
Ocena powierzchni skóry nie powinna być mylona z oceną tłuszczu i podparcia powieki.

ZMARSZCZKI DYNAMICZNE A STATYCZNE

SPOCZYNEK

UŚMIECH / SKURCZ MIĘŚNIA OKRĘŻNEGO

RUCH ZMIENIA KONTUR

Zmarszczki dynamiczne stają się bardziej widoczne podczas skurczu mięśni, natomiast zmarszczki statyczne są obecne również w spoczynku.

Jedno zdjęcie statyczne nie pokazuje całej informacji o skórze i mimice.

SKÓRA I TŁUSZCZ — DWA RÓŻNE POZIOMY KONTURU

PRZEKRÓJ DOLNEJ POWIEKI dwa poziomy anatomiczne

POWIERZCHNIA
skóra i drobne fałdy

Skóra powieki

Mięsień
okrężny oka

GŁĘBIEJ
przegroda i tłuszcz
oczodołowy

Przegroda
oczodołowa

Tłuszcz
oczodołowy

DOMINUJE PROBLEM SKÓRY więcej skóry, głębiej względnie gładko

Większa
nadmiarowość skóry

Głębszy kontur
względnie gładki

DOMINUJE UWYPUKLENIE TŁUSZCZU skóra względnie gładka, silniejszy głębszy kontur

Skóra
względnie gładka

Wyraźne
uwypuklenie tłuszczu
w głębi

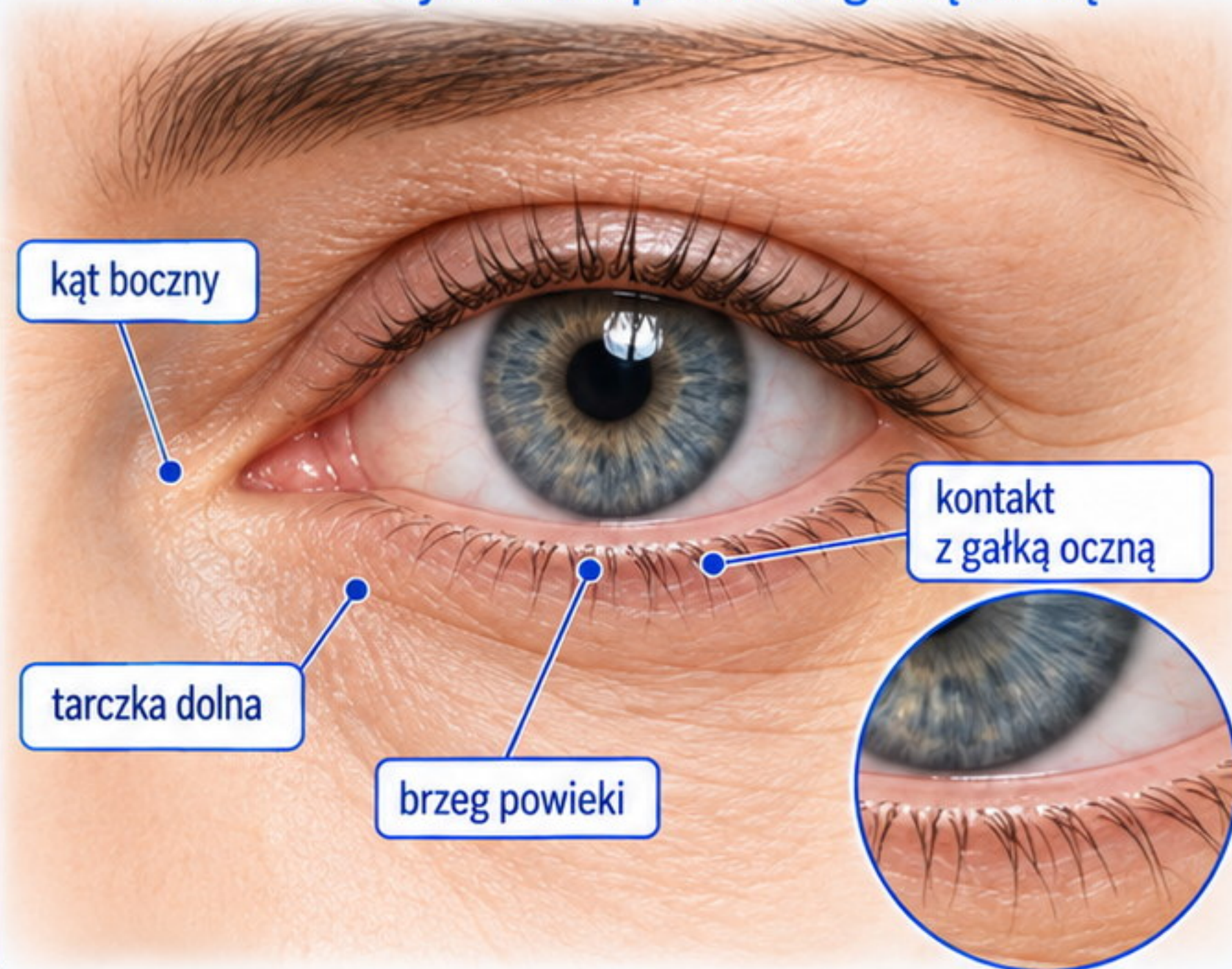
TA SAMA OKOLICA — INNA WARSTWA PROBLEMU

Rozpoznanie poziomu anatomicznego pomaga lepiej opisać
przyczynę wyglądu dolnej powieki.

PODPARCIE BOCZNE A KONTUR POWIEKI DOLNEJ

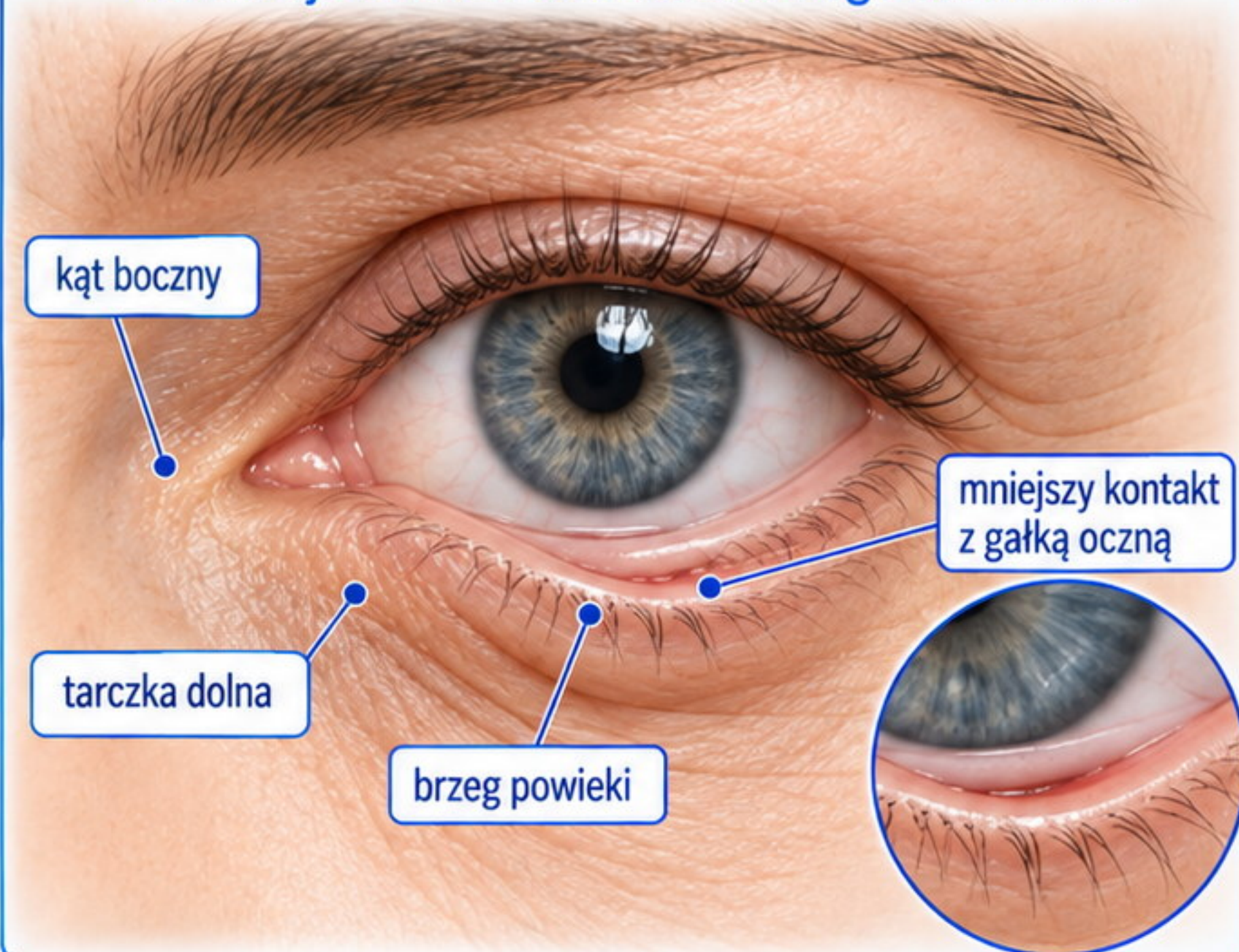
STABILNE PODPARCIE

równomierny kontakt powieki z gałką oczną

SŁABSZE PODPARCIE

tendencja do obniżenia lub bocznego oddzielenia

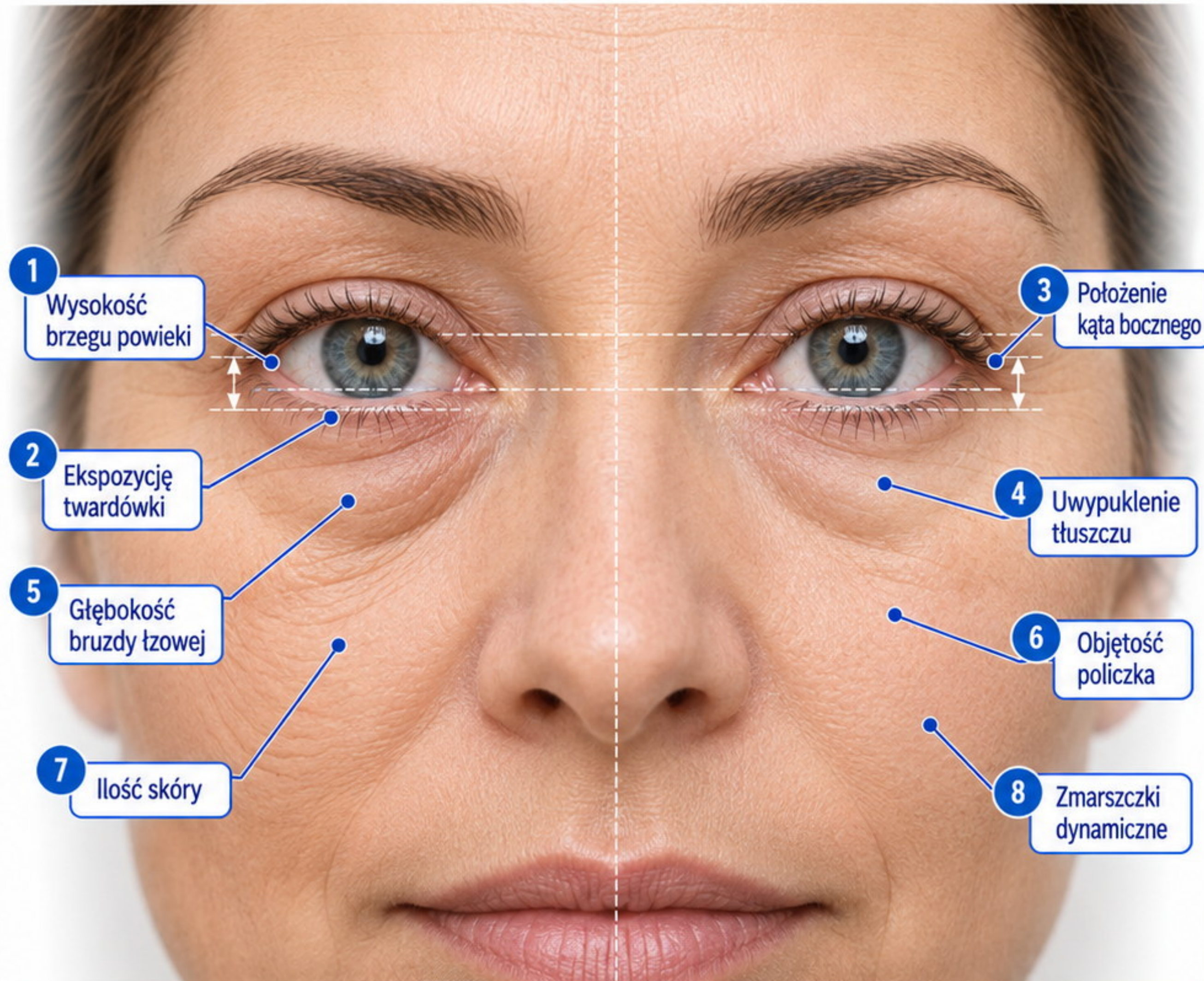
PODPARCIE WPŁYWA NA ESTETYKĘ I FUNKCJĘ

Zmiana stabilności bocznego kąta może wpływać jednocześnie na kształt szczeliny powiekowej i przyleganie dolnej powieki do oka.

Konturu dolnej powieki nie należy analizować bez oceny jej podparcia.

ASYMETRIA POWIEKI DOLNEJ – MAPA PORÓWNIANIA

Porównaj:

- 1 wysokość brzegu powieki
- 2 ekspozycję twardówki
- 3 położenie kąta bocznego
- 4 uwypuklenie tłuszczu
- 5 głębokość bruzdy łzowej
- 6 objętość policzka
- 7 ilość skóry
- 8 zmarszczki dynamiczne

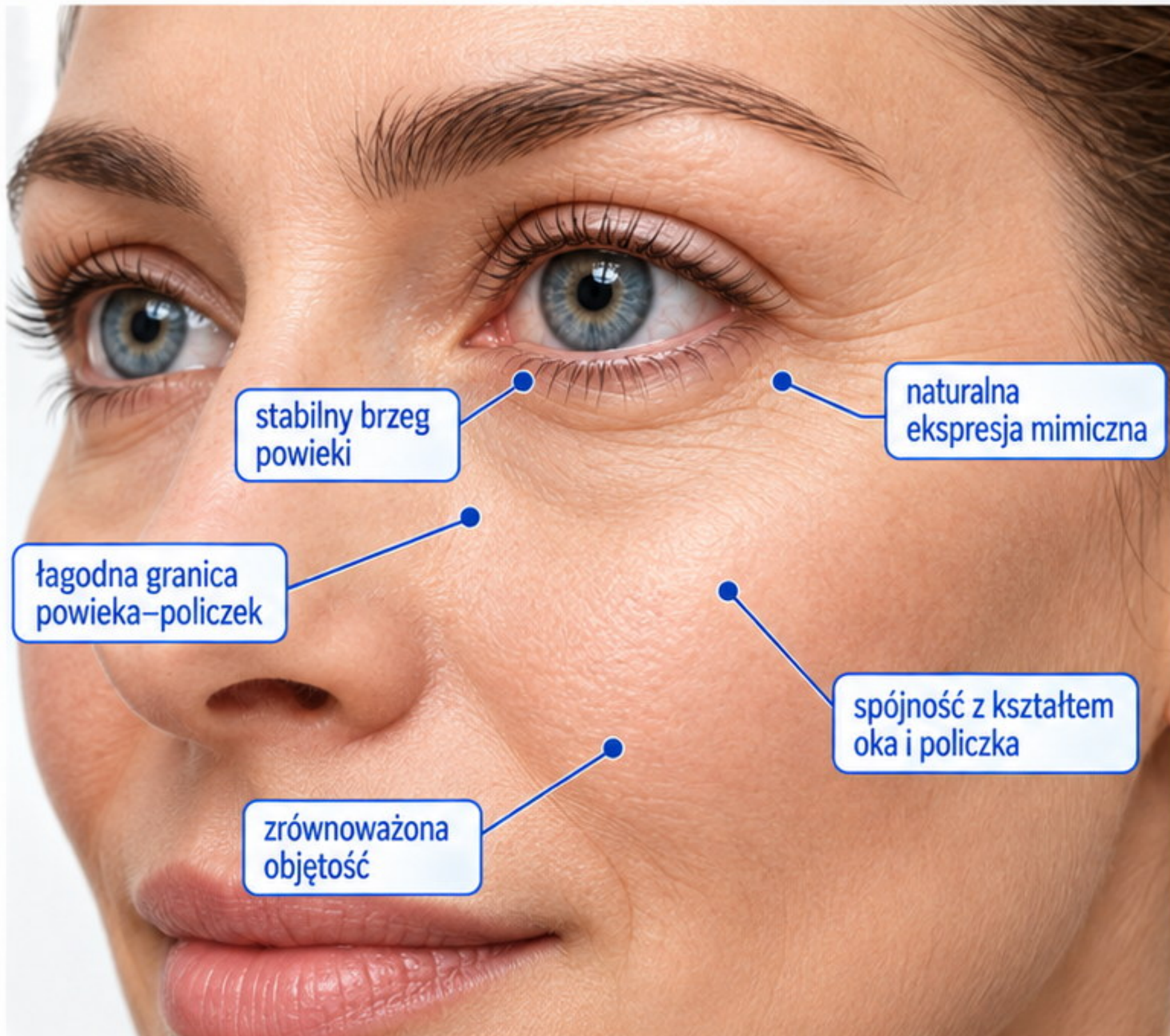
ASYMETRIA MOŻE POCHODZIĆ Z RÓŻNYCH WARSTW

Różnice między stronami mogą wynikać ze skóry, tłuszczu, kości, policzka lub struktur podporowych.

Najpierw określ warstwę odpowiedzialną za różnicę.

NATURALNY KONTUR POWIEKI DOLNEJ – CO TWORZY HARMONIE

PŁYNNE PRZEJŚCIE

Naturalne przejście między powieką a policzkiem tworzy harmonijny, wypoczęty wygląd.

WYRAŻNE GRANICE KONTURU

Wyraźne granice i zagłębienia zaburzają płynność konturu i mogą postarzać wygląd.

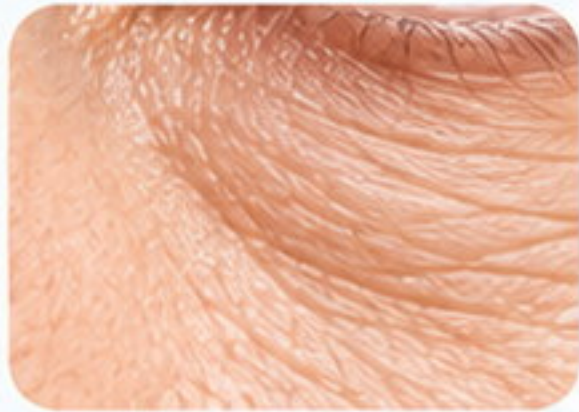
HARMONIA ≠ IDENTYCZNY KSZTAŁT U KAŻDEGO

Naturalny wygląd wynika z proporcji między powieką, oczodołem i policzkiem, a nie z jednego uniwersalnego wzorca.

DOLNA POWIEKA – 8 PYTAŃ PRZED PLANOWANIEM

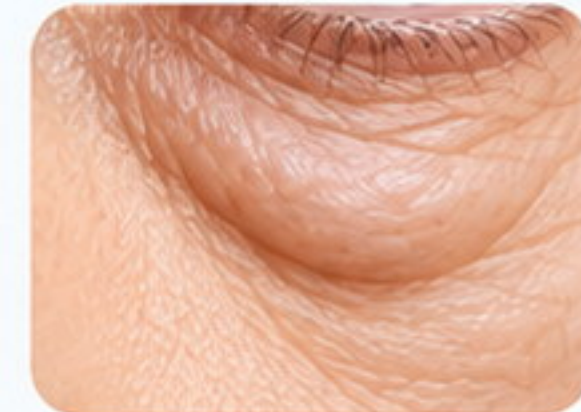
01 SKÓRA

Czy problemem jest wiotkość, tekstura czy zmarszczki?

02 TŁUSZCZ

Które przedziały są bardziej widoczne?

03 BRUZDA

Czy występuje wyraźne zagłębienie?

04 POLICZEK

Jak wygląda przejście powieka–policzek?

05 PODPARCIE

Czy powieka jest stabilna?

06 KĄT BOCZNY

Jakie jest jego położenie?

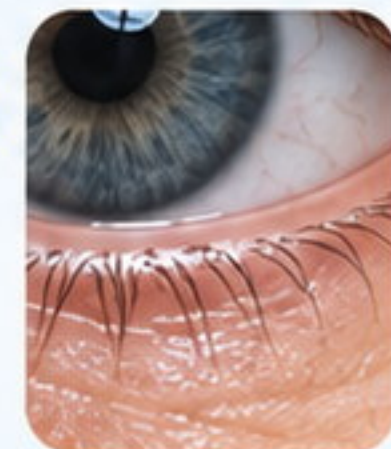
07 GAŁKA OCZNA

Jak wygląda relacja z brzegiem oczodołu?

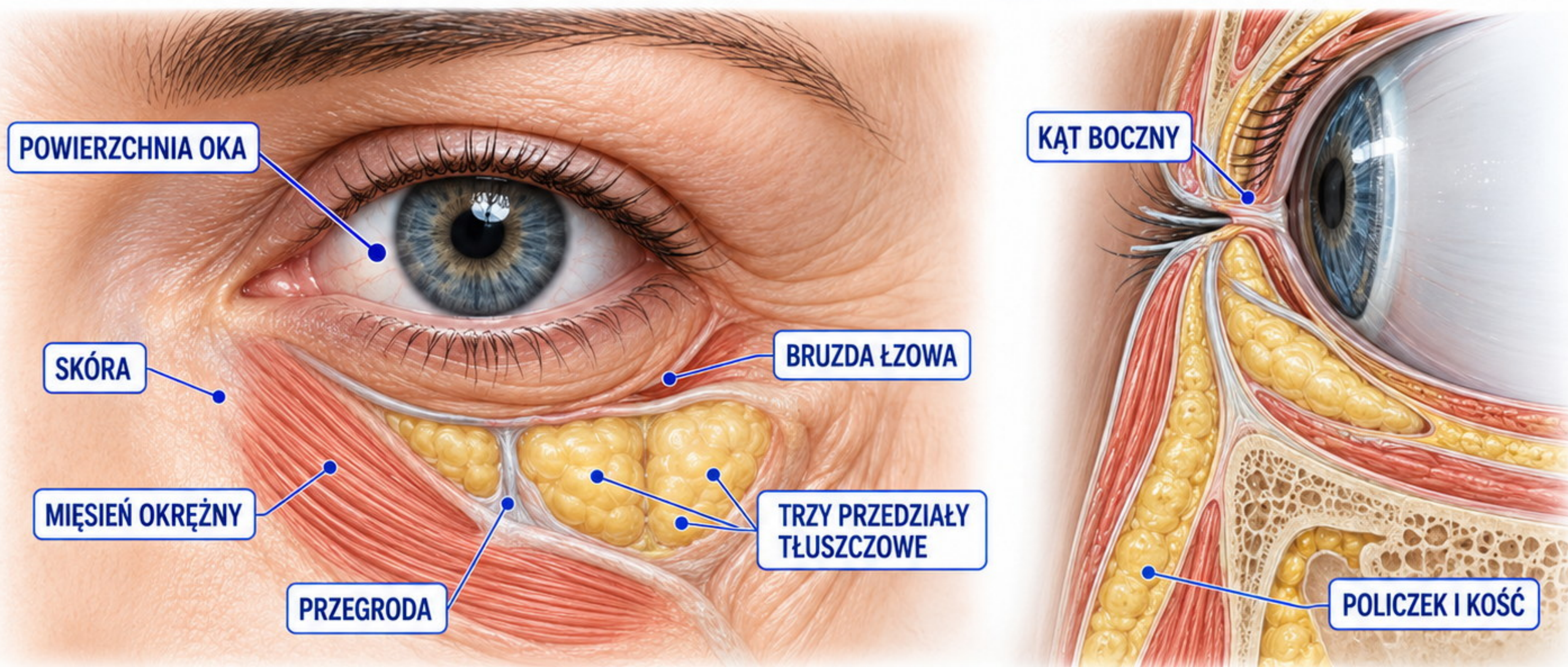
08 POWIERZCHNIA OKA

Czy domykanie i film łzowy są prawidłowe?

DOBRY PLAN ZACZYNA SIĘ OD PEŁNEGO OBRAZU

POWIEKA DOLNA I KOMPLEKS BOCZNY – MAPA POWTÓRKOWA

KONTUR DOLNEJ POWIEKI = POWIERZCHNIA + OBJĘTOŚĆ + PODPARCIE

5 pytań kontrolnych:

1

Czy problem leży w skórze czy głębiej?

2

Który przedział tłuszczowy tworzy wypukłość?

3

Czy widoczna jest bruzda łzowa?

4

Jakie jest podparcie boczne?

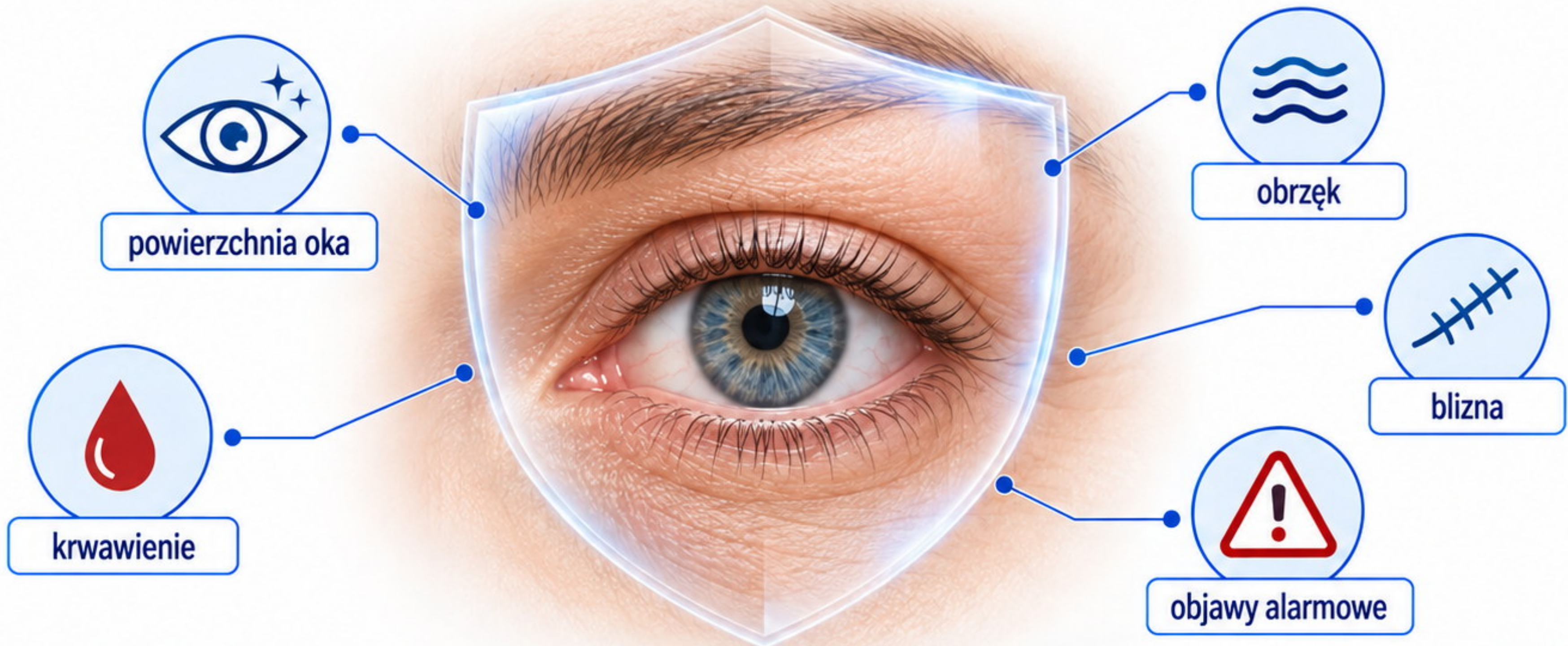
5

Czy funkcja powieki pozostaje prawidłowa?

DALEJ: BEZPIECZEŃSTWO I POSTĘPOWANIE OKOŁOOPERACYJNE

MODUŁ 05

BEZPIECZEŃSTWO, POWIKŁANIA I POSTĘPOWANIE OKOŁOOPERACYJNE

W chirurgii powiek bezpieczeństwo zależy nie tylko od samego zabiegu, ale również od kwalifikacji, ochrony powierzchni oka, rozpoznawania czynników ryzyka i właściwego reagowania na niepokojące objawy.

Ten moduł porządkuje najważniejsze zagadnienia bezpieczeństwa w formie prostych map i diagramów.

PREWENCJA • OBSERWACJA • FUNKCJA • GOJENIE • CZUJNOŚĆ

BEZPIECZEŃSTWO W BLEFAROPLASTYCE — 6 FILARÓW

01 WŁAŚCIWA KWALIFIKACJA

historia chorób, leki,
wcześniejsze zabiegi

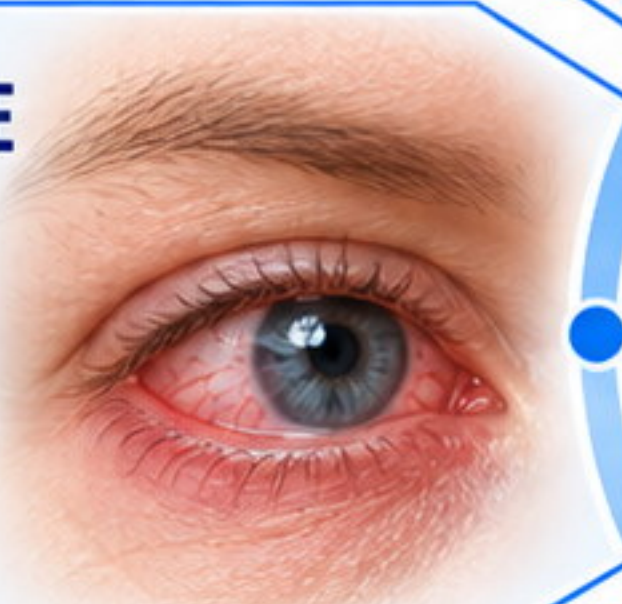
02 OCENA POWIERZCHNI OKA

film łzowy, domykanie,
objawy suchości

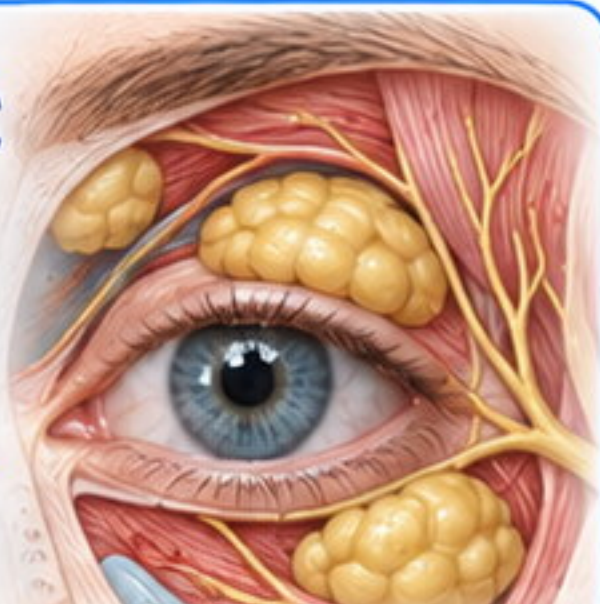
06 ROZPOZNAWANIE OBJAWÓW ALARMOWYCH

szybka identyfikacja sytuacji
wymagających pilnej oceny

03 ZNAJOMOŚĆ ANATOMII

naczynia, nerwy, tłuszcz,
aparat podporowy

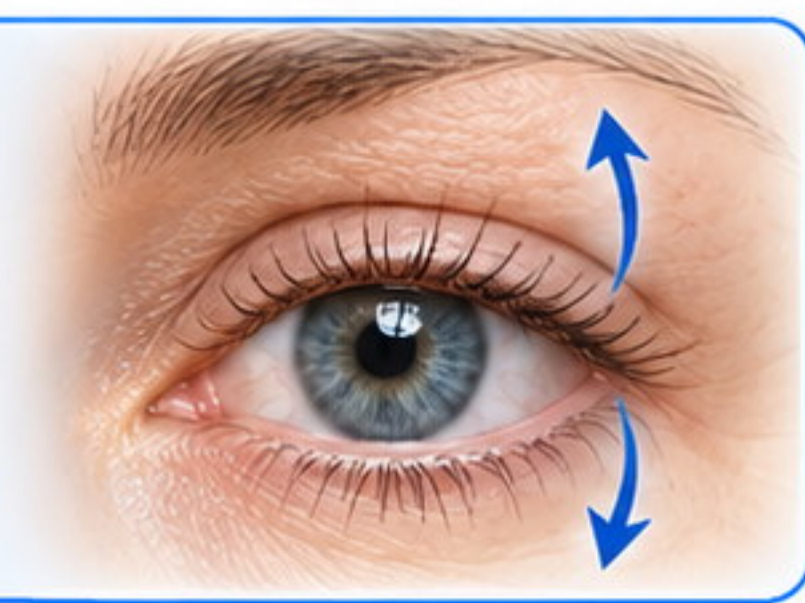
05 MONITOROWANIE GOJENIA

obrzęk, zasinienie, blizna,
asymetria przejściowa

04 OCHRONA FUNKCJI

ruch powiek,
kontakt z gałką oczną

BEZPIECZEŃSTWO TO SYSTEM, NIE JEDEN KROK

Najlepsza profilaktyka powikłań zaczyna się przed zabiegiem i trwa przez cały okres obserwacji pacjenta.

Ocena, technika, komunikacja i kontrola po zabiegu są częścią jednego procesu.

CZYNNIKI RYZYKA – CO NALEŻY ROZPOZNAĆ PRZED ZABIEGIEM

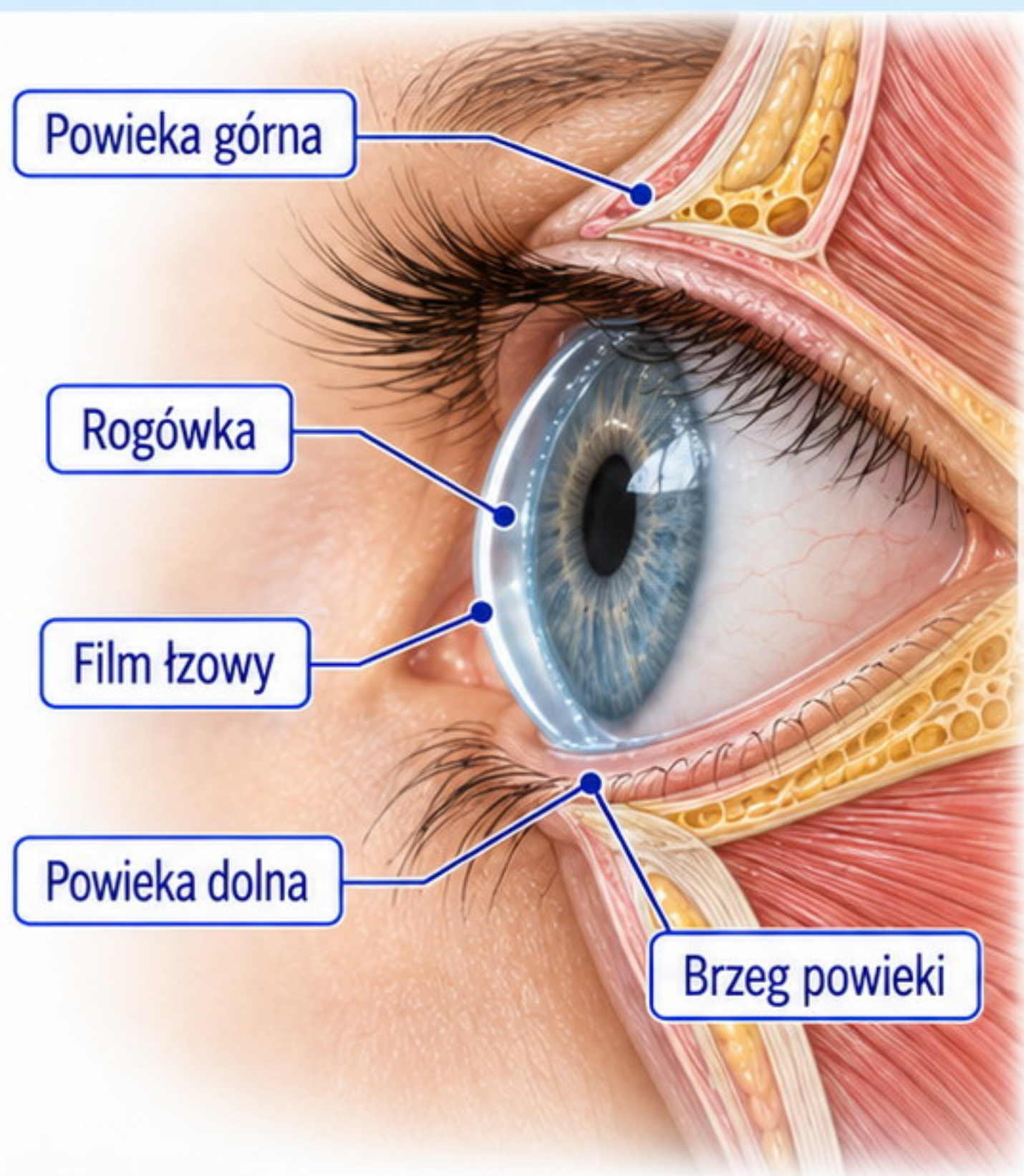
RYZYO NIE JEST JEDNYM PARAMETREM

Bezpieczna kwalifikacja polega na połączeniu informacji o zdrowiu ogólnym, stanie oka, anatomii powiek i oczekiwaniach pacjenta.

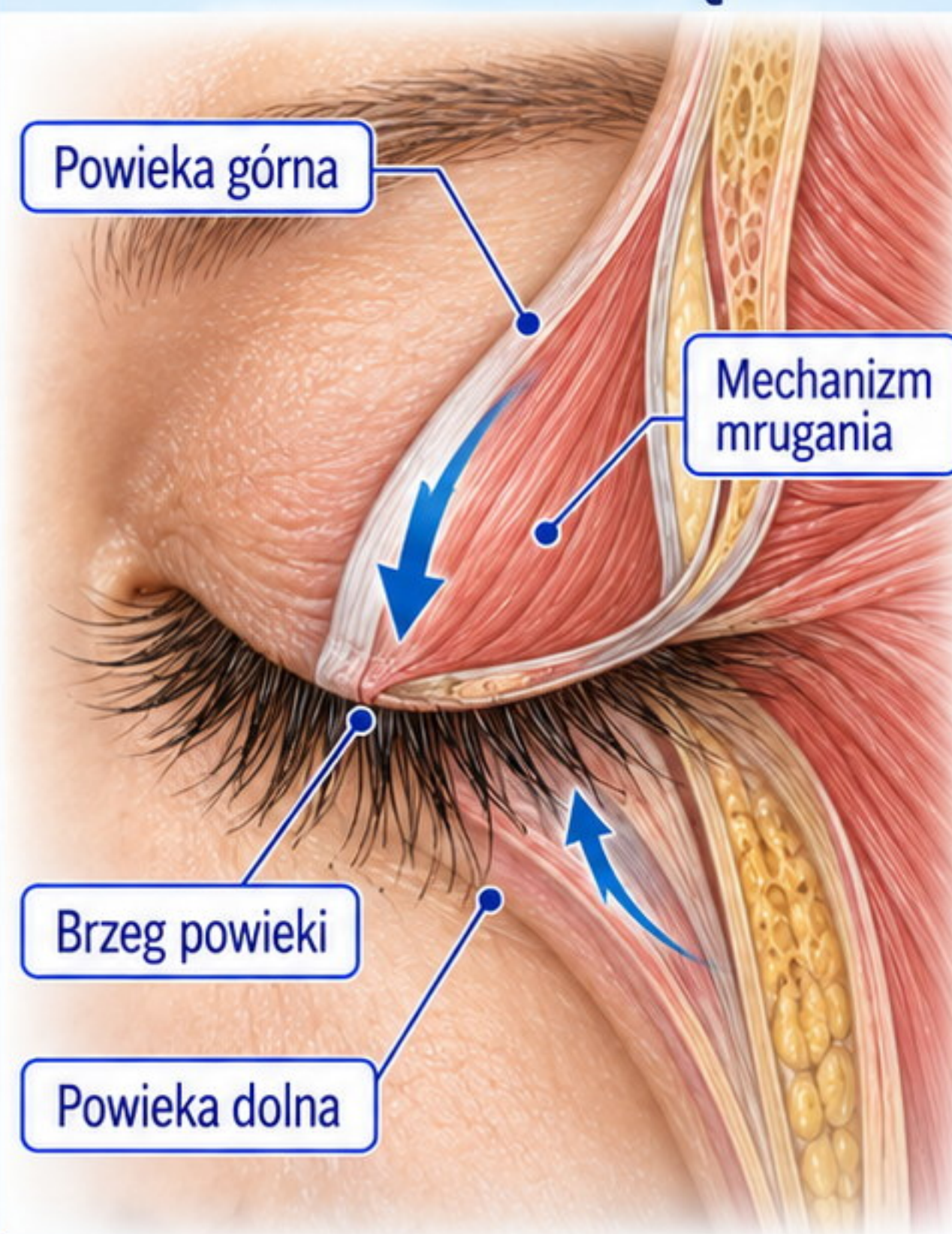
Wykrycie czynnika ryzyka nie zawsze oznacza dyskwalifikację — może oznaczać potrzebę dodatkowej oceny lub zmiany planu.

POWIERZCHNIA OKA – DLACZEGO WYMAGA OCHRONY

OKO OTWARTE

OKO ZAMKNIĘTE

MRUGANIE

ROZPROWADZENIE
FILMU ŁZOWEGO

OGRANICZENIE
EKSPOZYCJI

OCHRONA
ROGÓWKI

POWIEKI PEŁNIĄ FUNKCJĘ OCHRONNĄ

Każda zmiana położenia lub domykania powiek może wpływać na ekspozycję powierzchni oka i stabilność filmu łzowego.

Ocena estetyczna zawsze powinna uwzględniać ochronną funkcję powiek.

OBRZĘK I ZASINIENIE – TYPOWE ELEMENTY WCZESNEGO GOJENIA

WCZEŚNIE

większy obrzęk i zasinienie

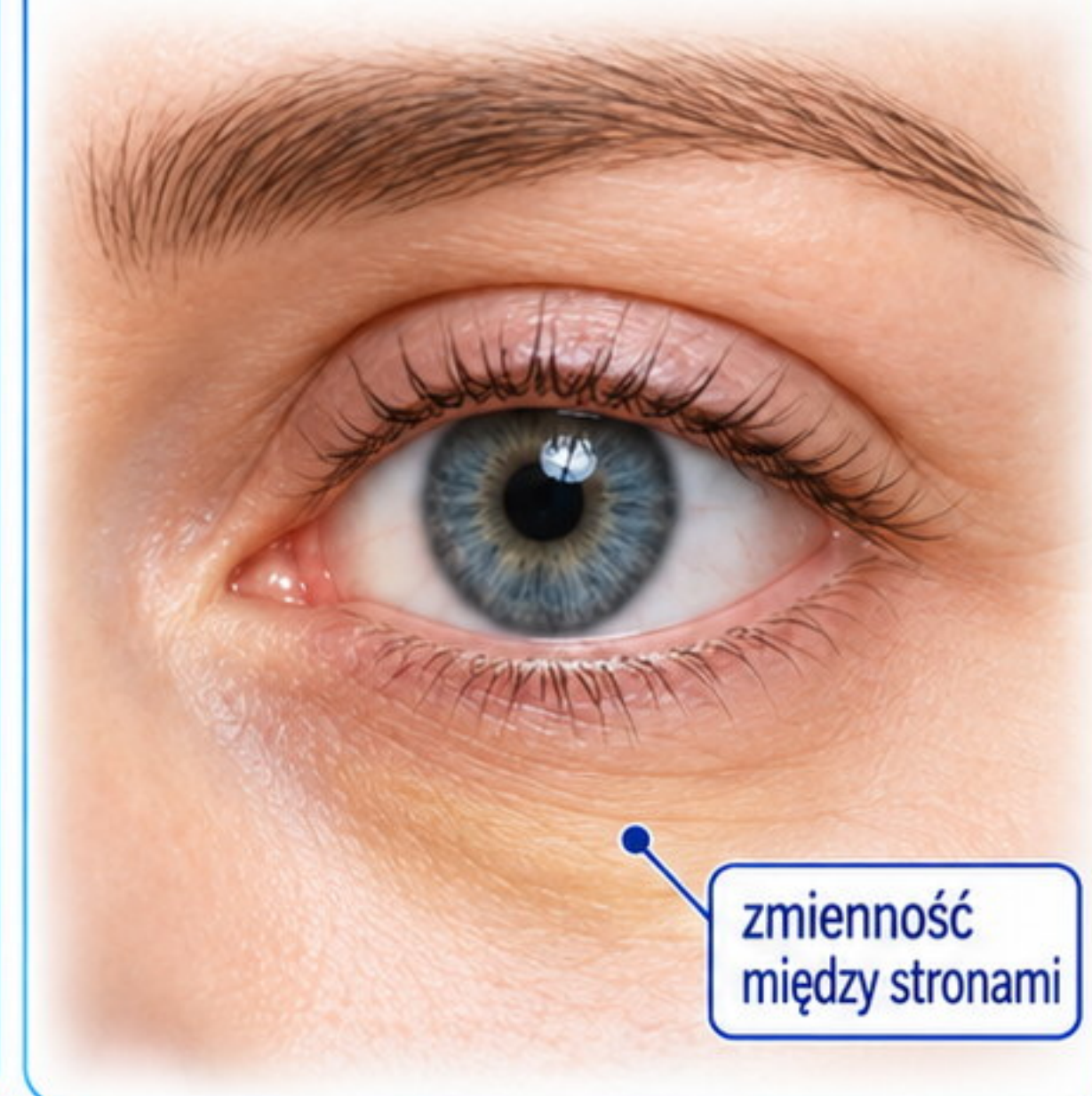
STOPNIOWE ZMNIEJSZANIE

zmniejszanie intensywności

STABILIZACJA

bardziej czytelny kontur

GOJENIE NIE ZAWSZE JEST SYMETRYCZNE

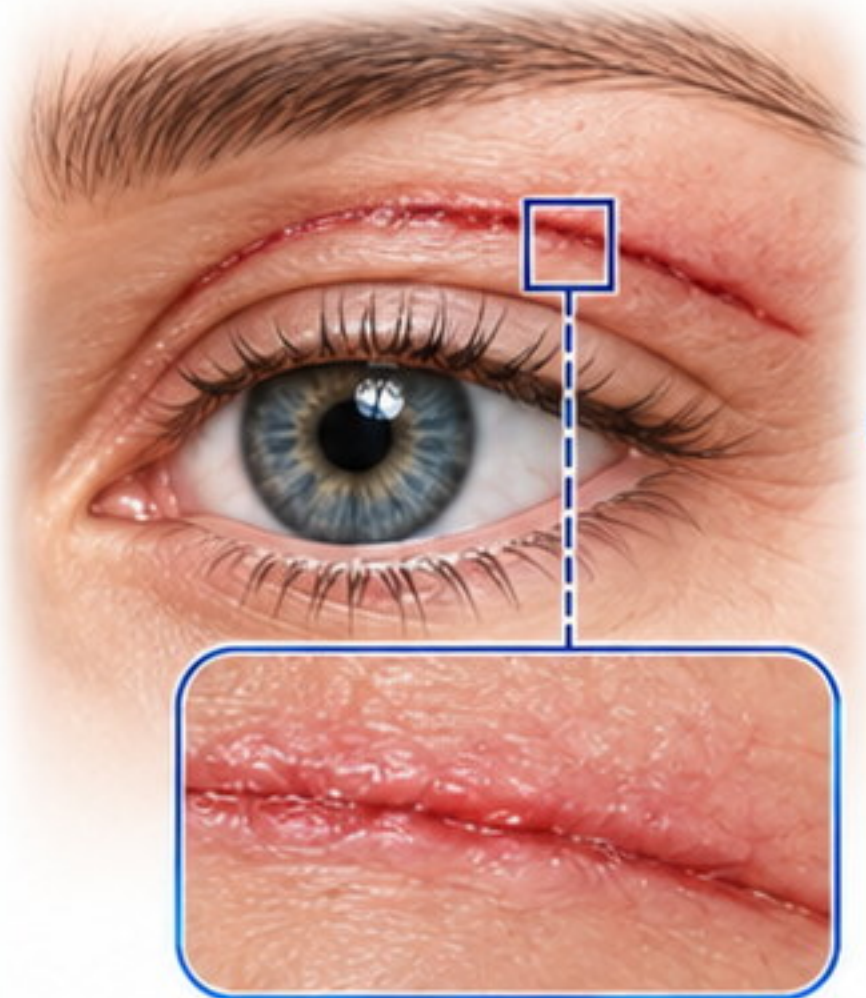
Prawa i lewa strona mogą goić się w różnym tempie, dlatego wczesna asymetria nie zawsze odzwierciedla końcowy rezultat.

OBSERWUJ ZMIANĘ W CZASIE, NIE TYLKO JEDEN MOMENT

Nie używaj sztywnych, uniwersalnych ram czasowych.

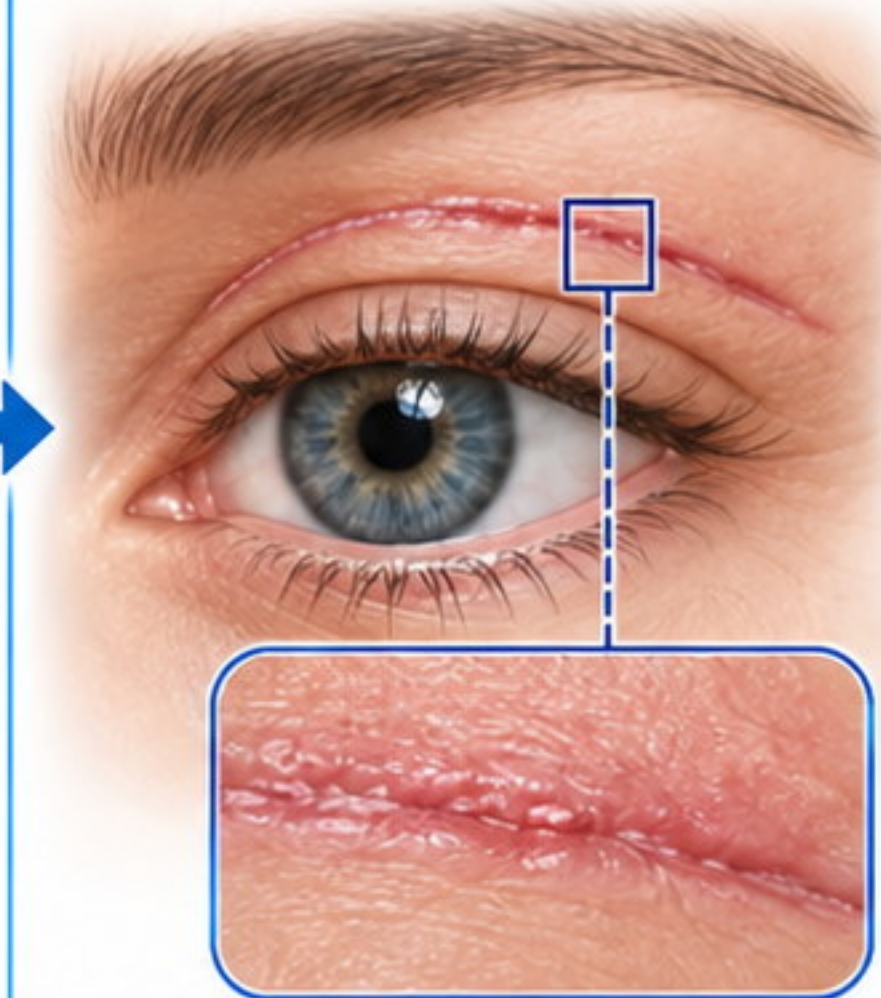
BLIZNA – ETAPY DOJRZEWANIA

01 ETAP 01 – WCZESNA BLIZNA
bardziej widoczna,
możliwe zaczerwienienie

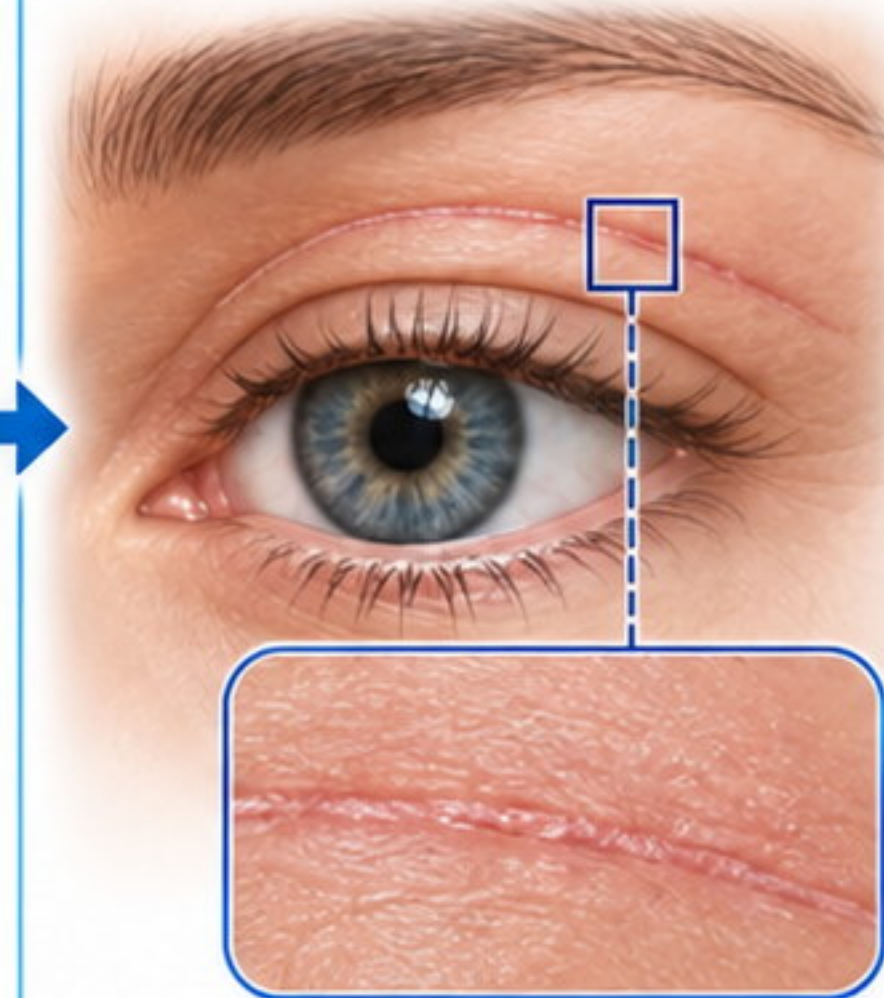
0 – 2 TYGODNIE

02 ETAP 02 – PRZEBUDOWA
zmiana koloru i struktury

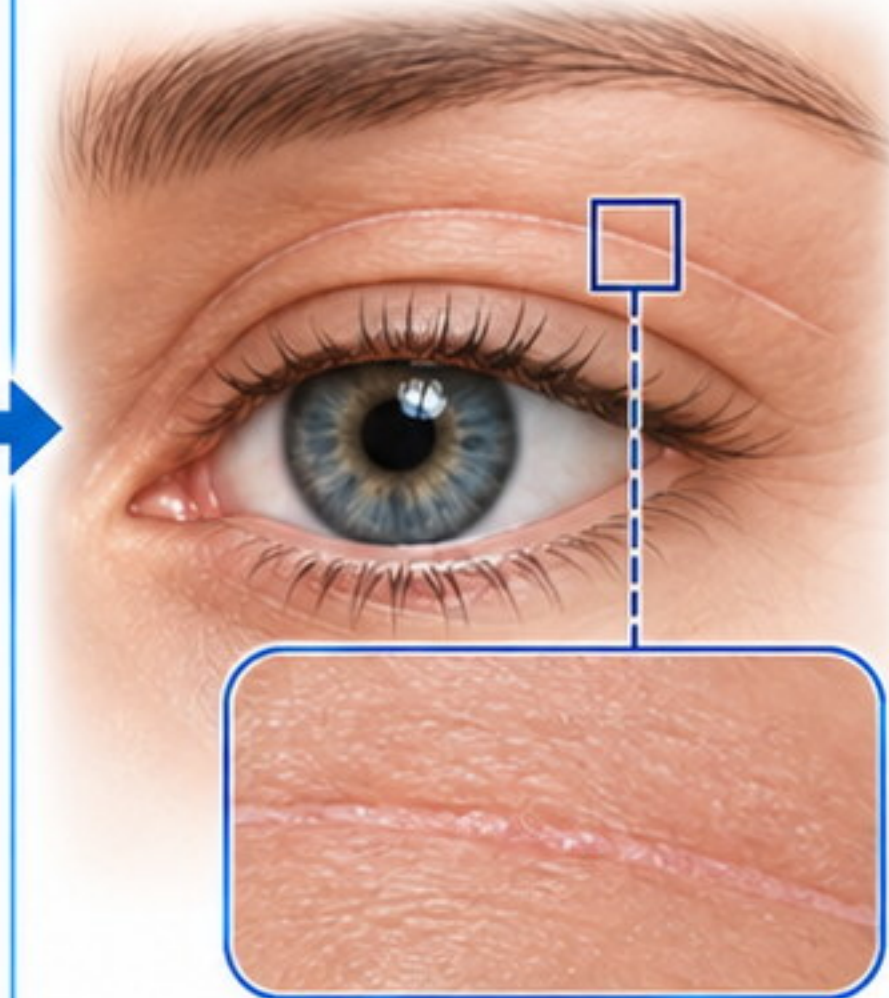
2 TYGODNIE – 3 MIESIĄCE

03 ETAP 03 – DOJRZEWANIE
stopniowe wygładzanie

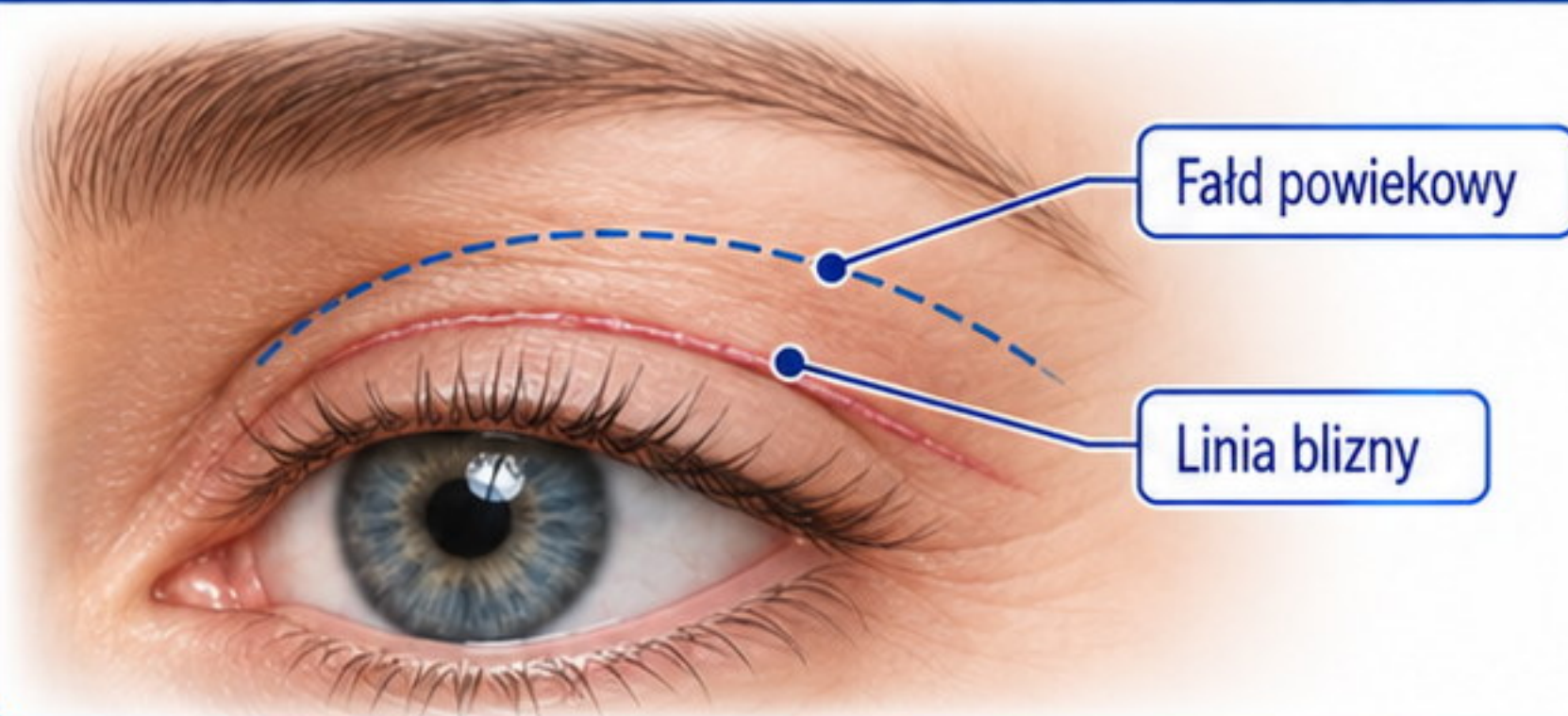
3 – 12 MIESIĘCY

04 ETAP 04 – STABILIZACJA
bardziej dyskretna linia

PO 12 MIESIĄCACH

POŁOŻENIE BLIZNY W KONTEKŚCIE POWIEKI

BLIZNA TO PROCES, NIE STAŁY OBRAZ

Kolor, twardość i widoczność blizny mogą zmieniać się w trakcie jej dojrzewania.

Ocena blizny powinna uwzględniać etap gojenia i indywidualną odpowiedź tkanek.

ASYMETRIA PO ZABIEGU – CO MOŻE BYĆ PRZEJŚCIOWE

WYSOKOŚĆ FAŁDU

Fałd powieki może być czasowo wyżej lub niżej z powodu obrzęku tkanek.

SZEROKOŚĆ SZCZELINY

Szczelina powiekowa może być większa lub mniejsza w zależności od obrzęku i napięcia tkanek.

PEŁNOŚĆ TKANEK

Nierównomierny obrzęk może powodować różne wrażenie pełności powiek.

IŁOŚĆ OBRZĘKU

Obrzęk może być większy po jednej stronie, zwłaszcza w pierwszych dniach po zabiegu.

ZASINIENIE

Siniaki często są bardziej widoczne po jednej stronie i mogą utrzymywać się kilka-kilkaście dni.

WIDOCZNOŚĆ LINII BLIZNY

Linia blizny może być początkowo bardziej widoczna po jednej stronie z powodu obrzęku i zaczerwienienia.

BEZ OBRZĘKU – SYMETRYCZNY WIDOK

OBRZĘK PO JEDNEJ STRONIE – CZASOWA ASYMETRIA

WCZESNA ASYMETRIA NIE ZAWSZE OZNACZA TRWAŁĄ ASYMETRIĘ

Zmiany tkanek podczas gojenia mogą chwilowo modyfikować położenie i kontur powiek.

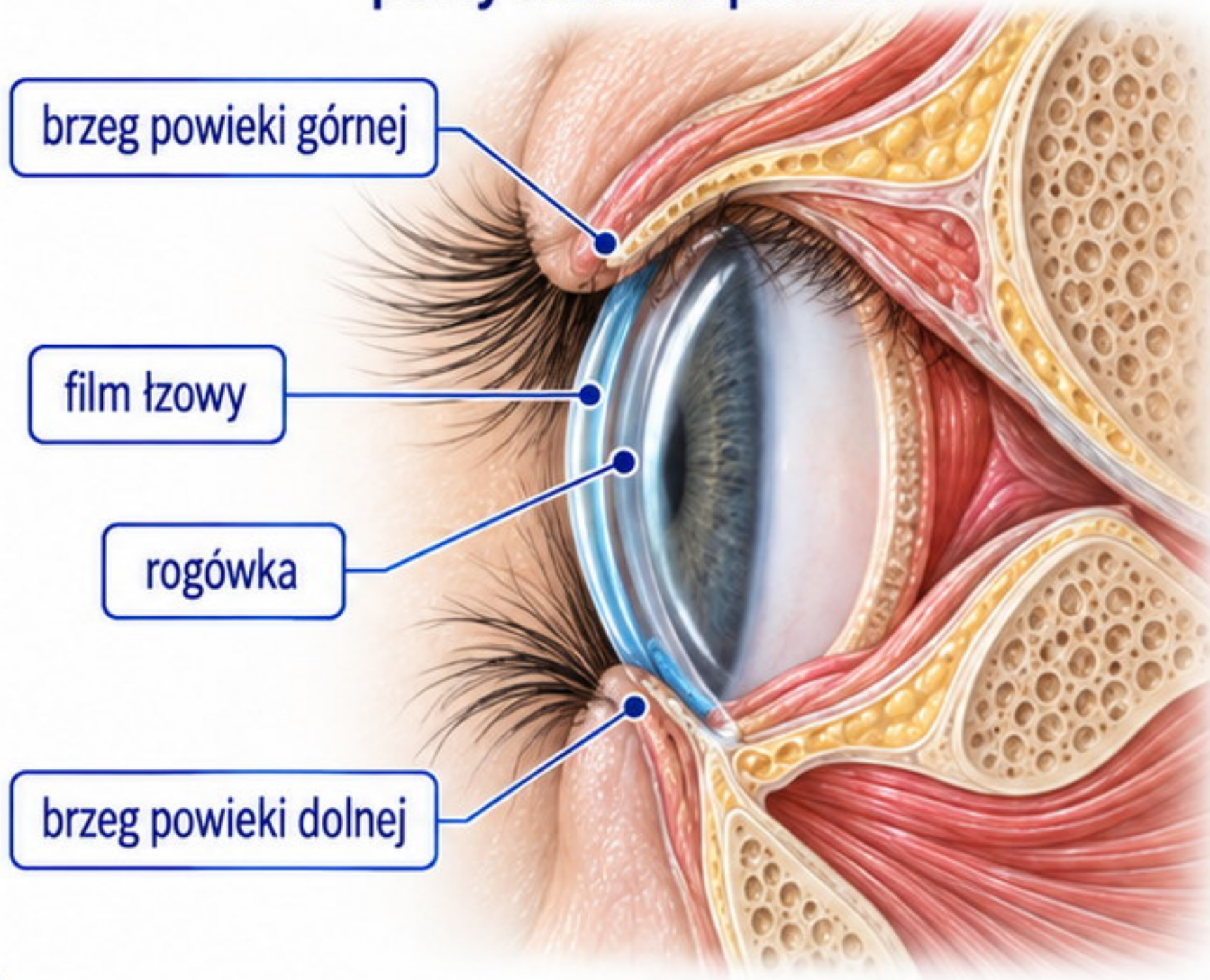

Najbardziej użyteczna jest dokumentacja zmian w kolejnych kontrolach.

NIEPEŁNE DOMYKANIE POWIEK – DLACZEGO MA ZNACZENIE

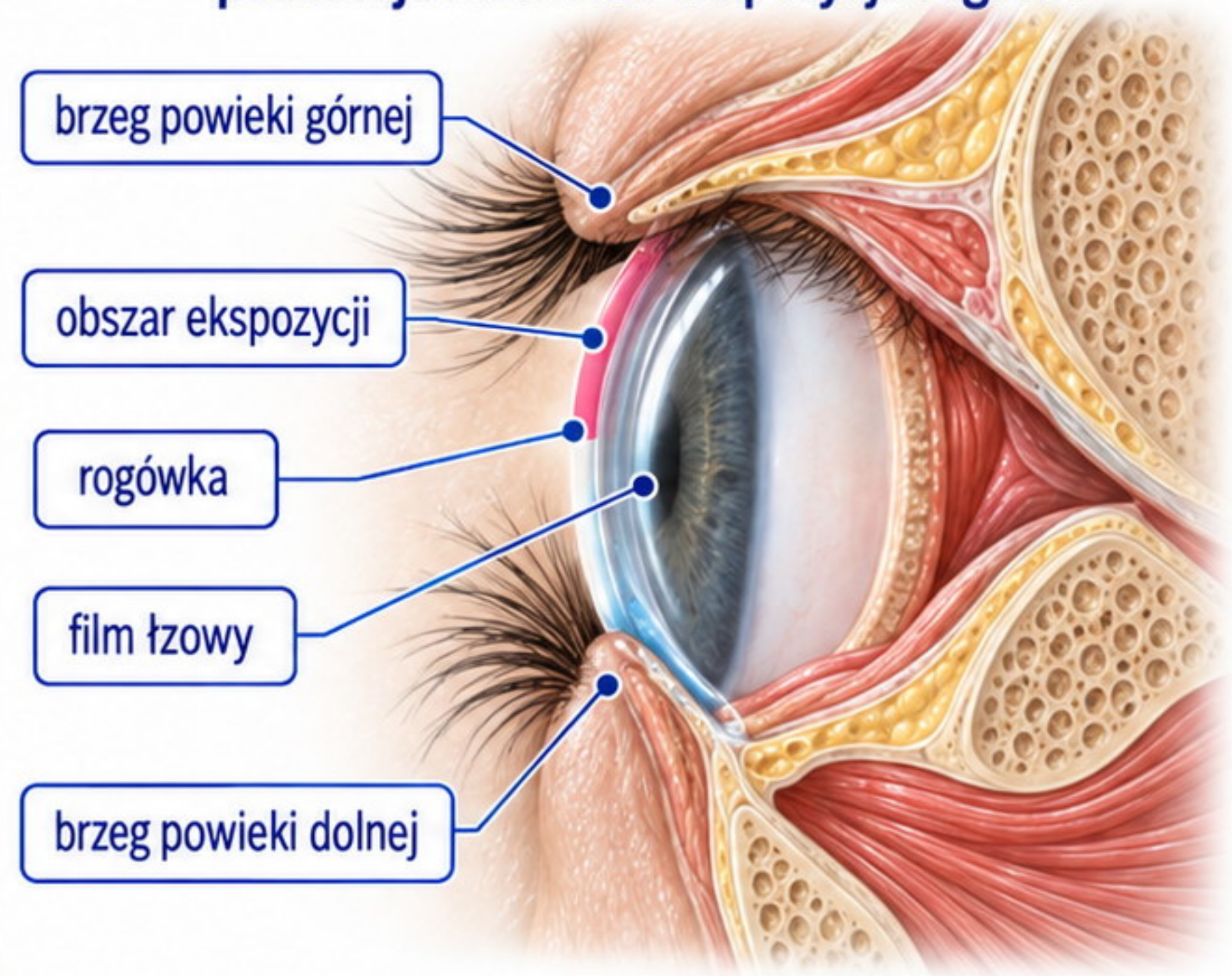
PEŁNE DOMKNIĘCIE

pełny kontakt powiek

NIEPEŁNE DOMKNIĘCIE

pozostaje niewielka ekspozycja rogówki

NAWET NIEWIELKA EKSPOZYCJA MOŻE MIEĆ ZNACZENIE FUNKCJONALNE

Niepełne domykanie może zwiększać parowanie filmu łzowego i ekspozycję powierzchni oka.

Funkcję domykania należy oceniać razem z objawami i stanem powierzchni oka.

SUCHOŚĆ OKA PO ZABIEGU – MECHANIZMY, KTÓRE MOGĄ SIĘ NAKŁADAĆ

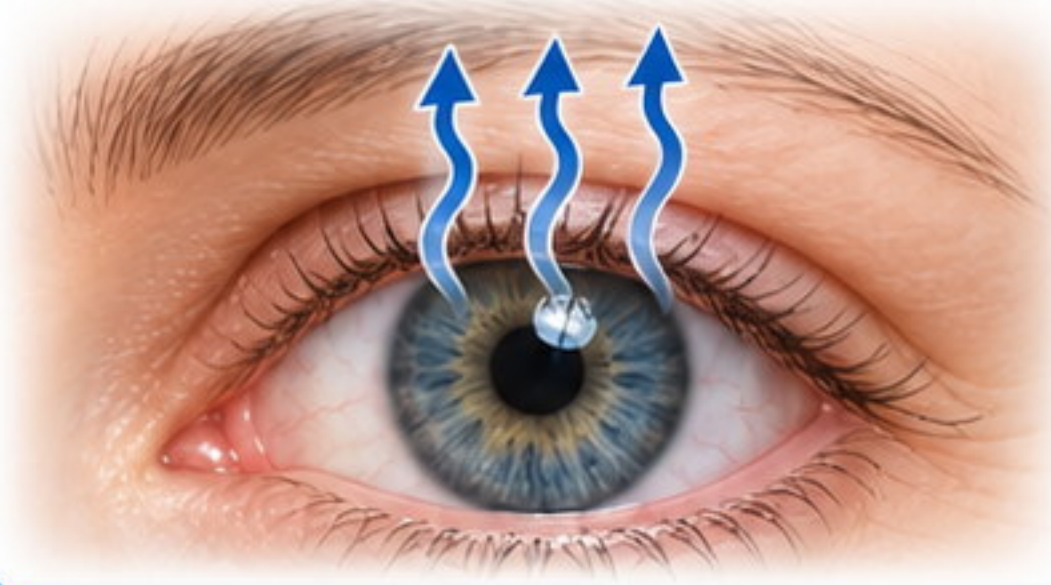
MNIEJSZA CZĘSTOŚĆ LUB PEŁNOŚĆ MRUGANIA

gorsze rozprowadzanie
filmu łzowego

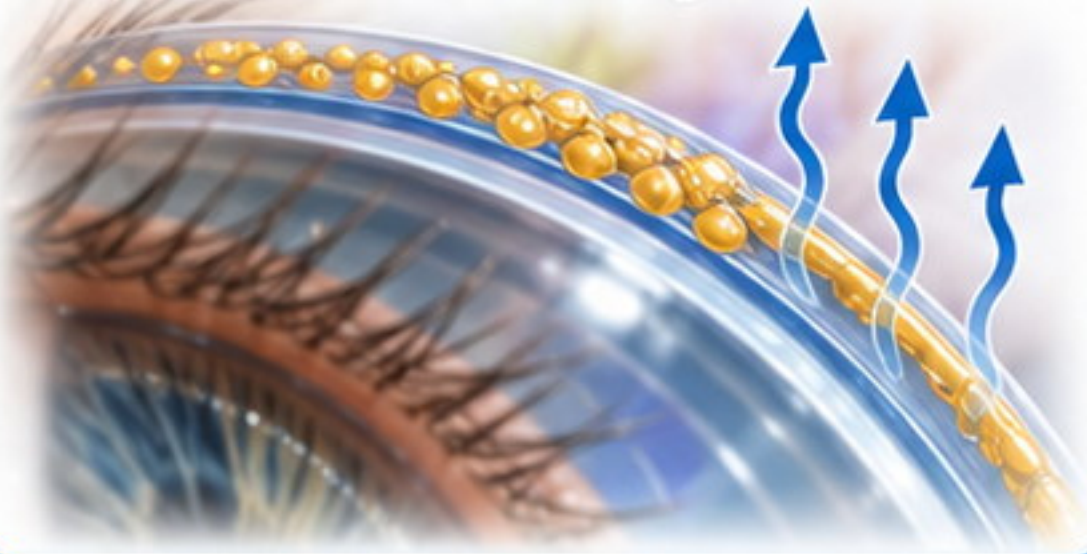
WIĘKSZA EKSPOZYCJA POWIERZCHNI

większe parowanie

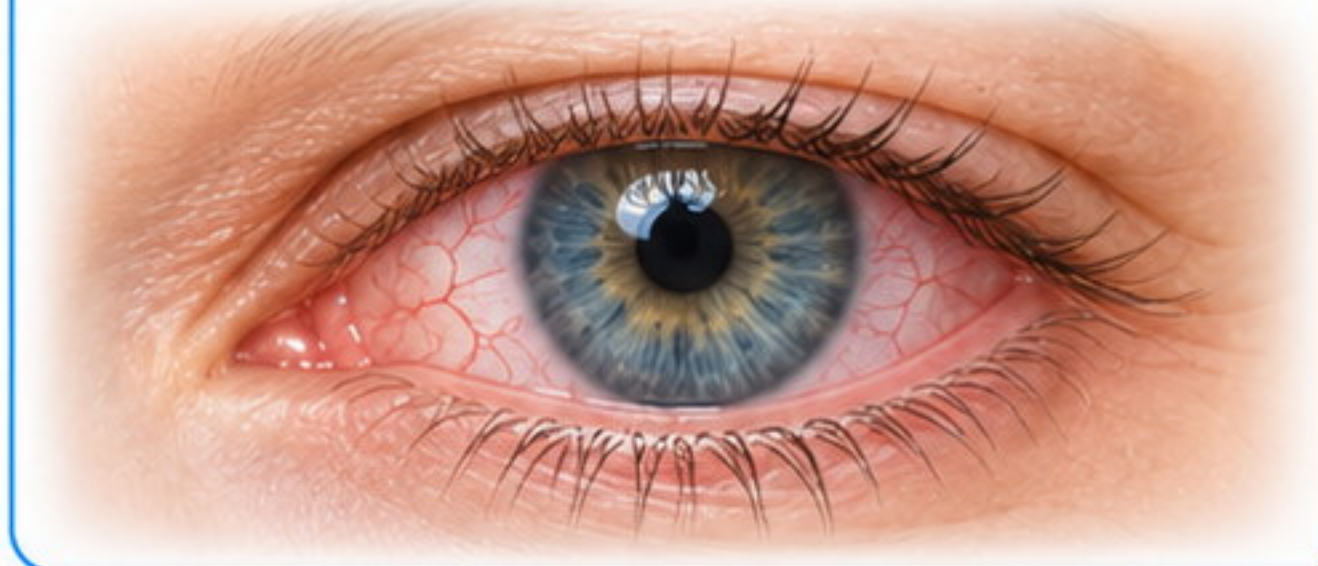
NIESTABILNOŚĆ WARSTWY LIPIDOWEJ

szybsze przerwanie
filmu łzowego

WCZEŚNIEJSZA SUCHOŚĆ OKA

większa podatność na objawy

OBRZĘK I ZMIANA MECHANIKI POWIEK

czasowa zmiana kontaktu
z powierzchnią oka

SUCHOŚĆ OKA MOŻE MIEĆ WIELE PRZYCZYN

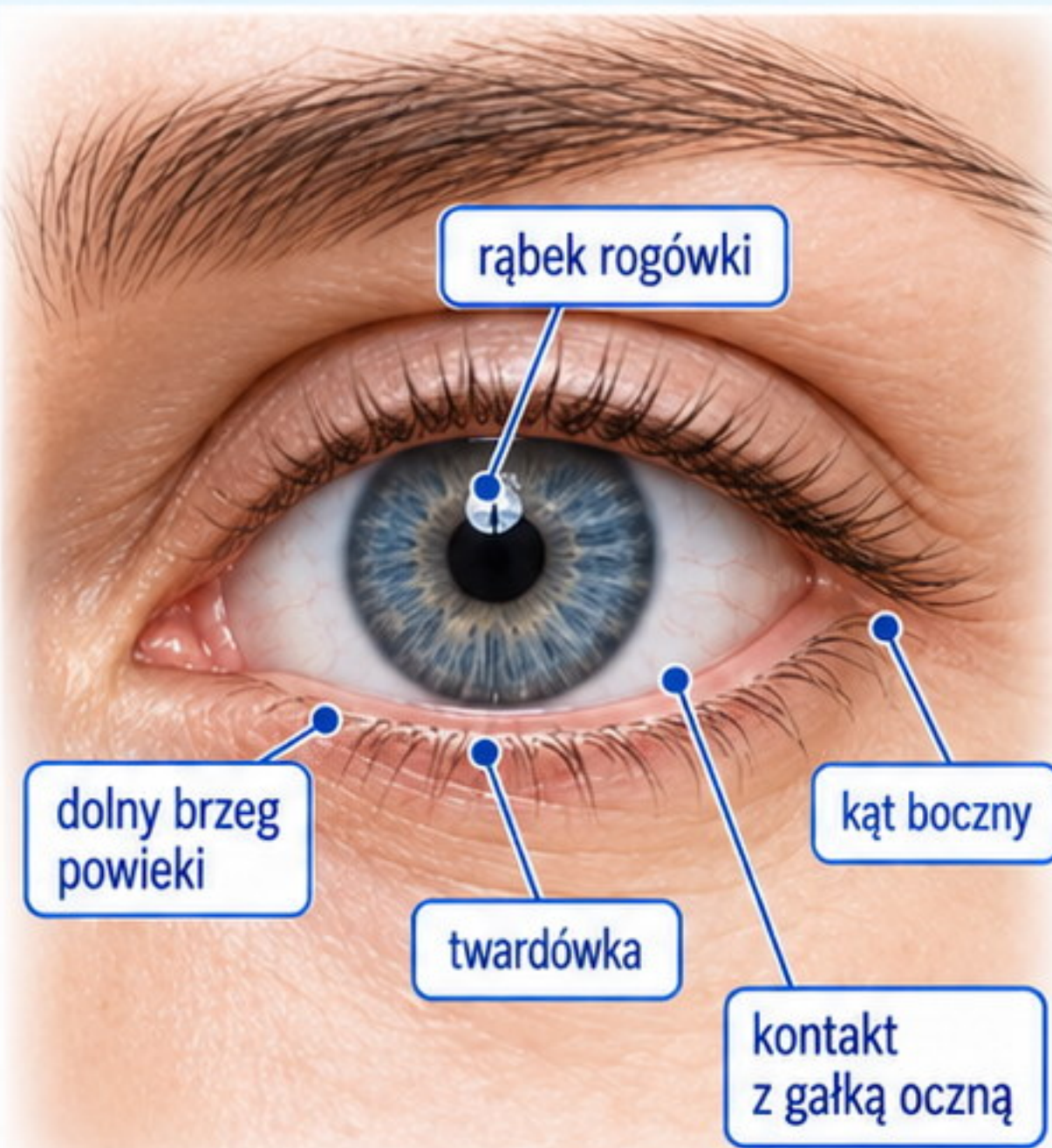
Objawy należy interpretować w kontekście wywiadu, domykania powiek, filmu łzowego i całej powierzchni oka.

Jeden objaw nie zawsze wskazuje na jeden mechanizm.

POŁOŻENIE POWIEKI DOLNEJ PO ZABIEGU – CO OBSERWOWAĆ

PRAWIDŁOWE PRZYLEGANIE

brzeg powieki przylega do gałki ocznej

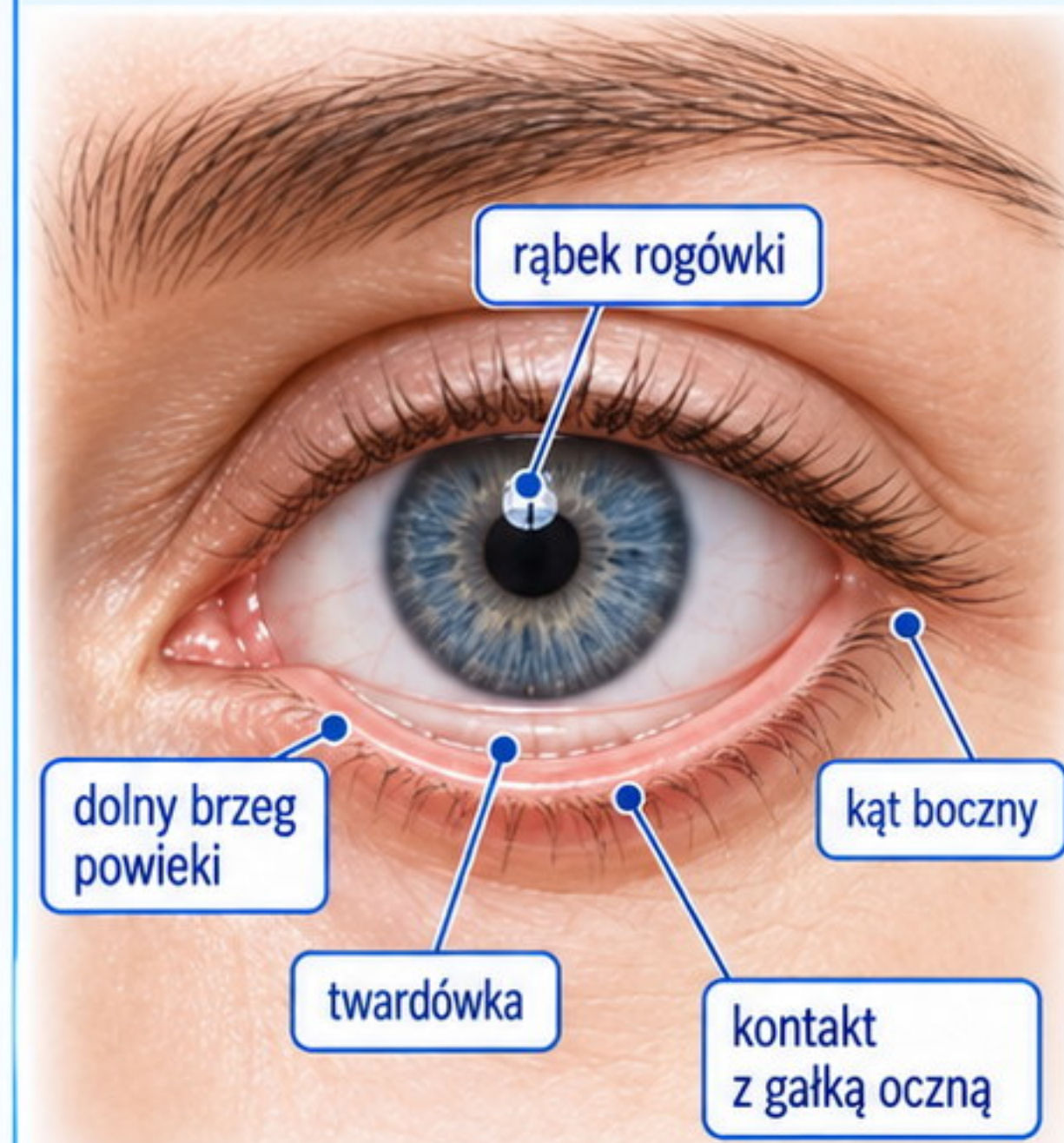
WIĘKSZA EKSPOZYCJA TWARDÓWKI

większa ilość twardówki widoczna poniżej rąbka

ODSTAWANIE BRZEGU POWIEKI

schematycznie mniejszy kontakt

POŁOŻENIE POWIEKI TO WSKAŹNIK FUNKCJI I PODPARCIA

Zmiana kontaktu dolnej powieki z gałką oczną może wpływać na wygląd, komfort i ochronę powierzchni oka.

Ocena powinna obejmować wygląd statyczny, mruganie i pełne domknięcie.

OBJAWY ALARMOWE – KIEDY POTRZEBNA JEST PILNA OCENA

NAGŁE POGORSZENIE WIDZENIA

każde ostre pogorszenie
widzenia wymaga
natychmiastowej oceny.

SZYBKO NARASTAJĄCY OBRZĘK LUB NAPIĘCIE

zwłaszcza jeśli jest
jednostronny i postępujący.

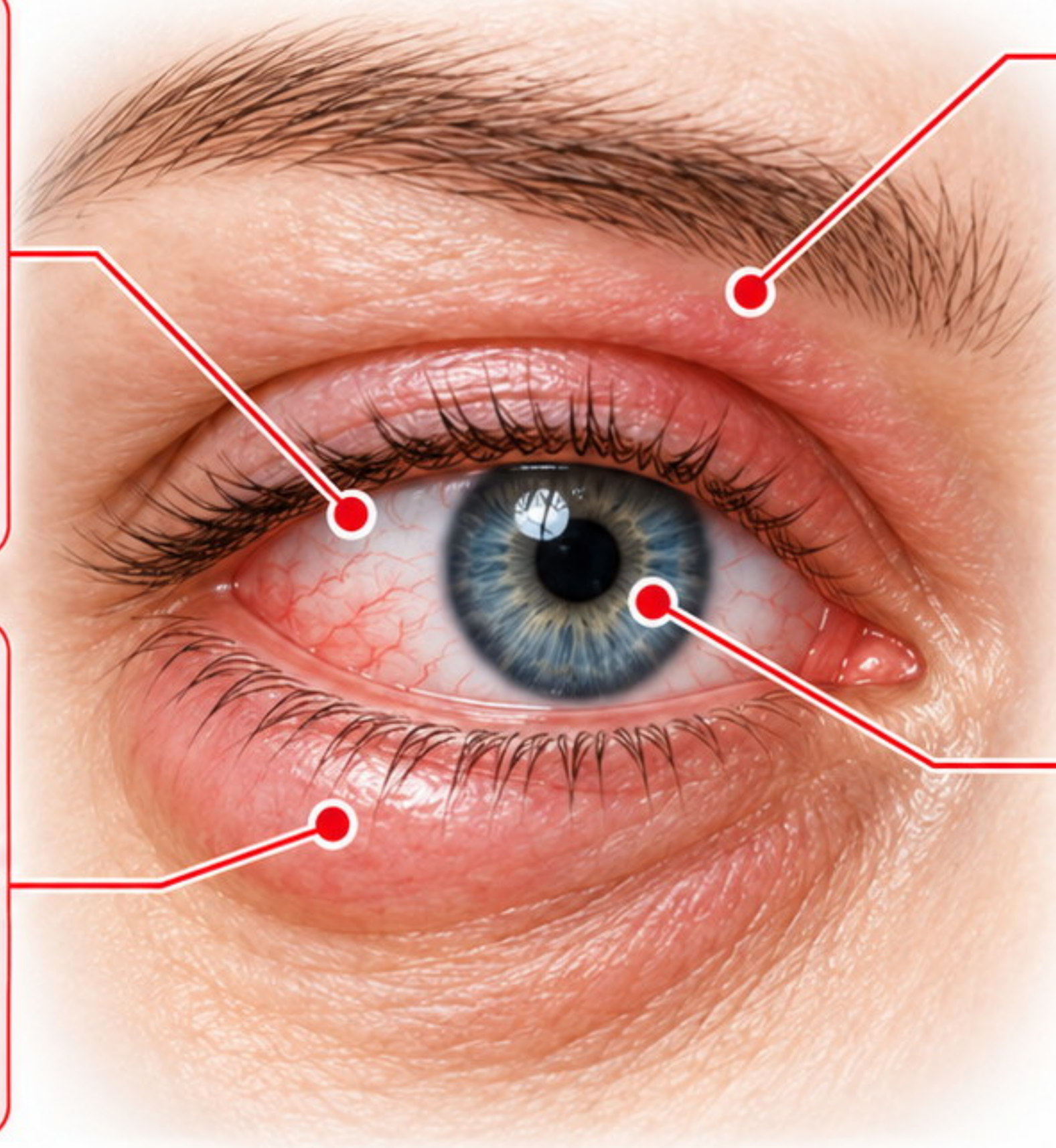
SILNY LUB NARASTAJĄCY BÓL

szczególnie gdy jest
nieproporcjonalny do
oczekiwanego obrazu.

WYRAŻNA ZMIANA POŁOŻENIA GAŁKI OCZNEJ LUB POWIEKI

gdy towarzyszą jej
ostre objawy.

OBJAWY ALARMOWE WYMAGAJĄ PILNEJ OCENY MEDYCZNEJ

W przypadku nagłych zmian widzenia, silnego bólu lub szybko narastającego obrzęku
nie należy ograniczać się do obserwacji domowej.

POWIKŁANIE CZY TYPOWY ETAP GOJENIA? – MAPA RÓŻNICUJĄCA

CZĘSTO SPOTYKANE WE WCZESNYM GOJENIU

- ✓ obrzęk
- ✓ zasinienie
- ✓ uczucie napięcia
- ✓ niewielka asymetria
- ✓ zmiana widoczności fałdu
- ✓ przejściowa wrażliwość tkanek

CZY OBJAW JEST
STABILNY, CZY
SZYBKO SIĘ ZMIENIA?

WYMAGA WIĘKSZEJ CZUJNOŚCI

- ! objawy szybko narastające
- ! istotne pogorszenie widzenia
- ! silny lub narastający ból
- ! wyraźne zaburzenie położenia powieki
- ! nasilone objawy powierzchni oka
- ! objawy infekcji wymagające oceny klinicznej

DYNAMIKA OBJAWU JEST TAK SAMO WAŻNA JAK JEGO WYGLĄD

Ocena kliniczna powinna uwzględniać moment wystąpienia, tempo zmian, funkcję oka i cały obraz pacjenta.

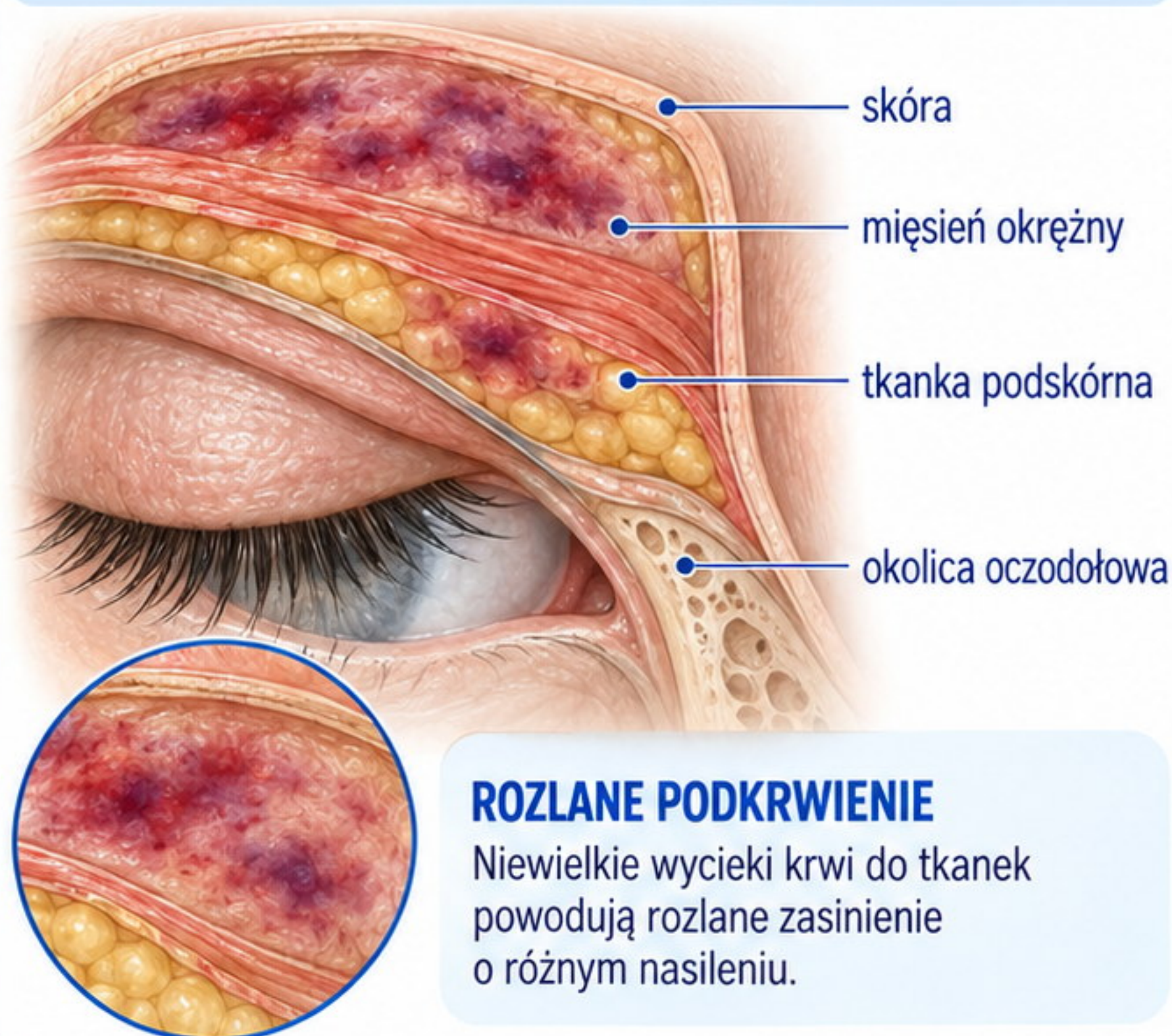

DALEJ: KRWAWIENIE, INFЕКCJA, BLIZNA, CZUCIE I MAPA BEZPIECZEŃSTWA

KRWAWIENIE I KRWIAK – CO DZIEJE SIĘ W TKANKACH

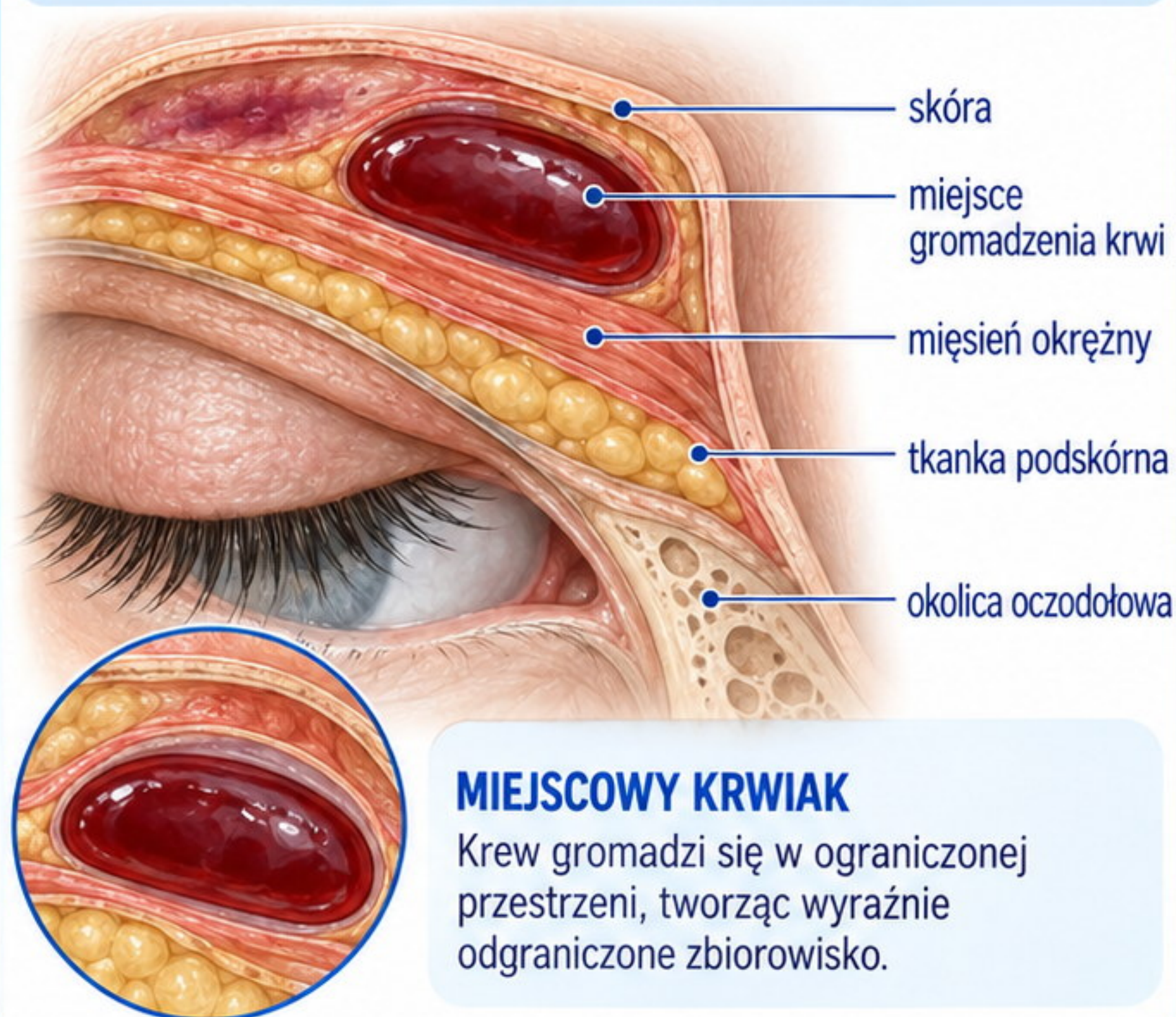
DROBNE PODKRWIENIE TKANEK

ROZLANE ZASINIENIE

MIEJSCOWE NAGROMADZENIE KRWI

WYRAŹNIE OGRANICZONY KRWIAK

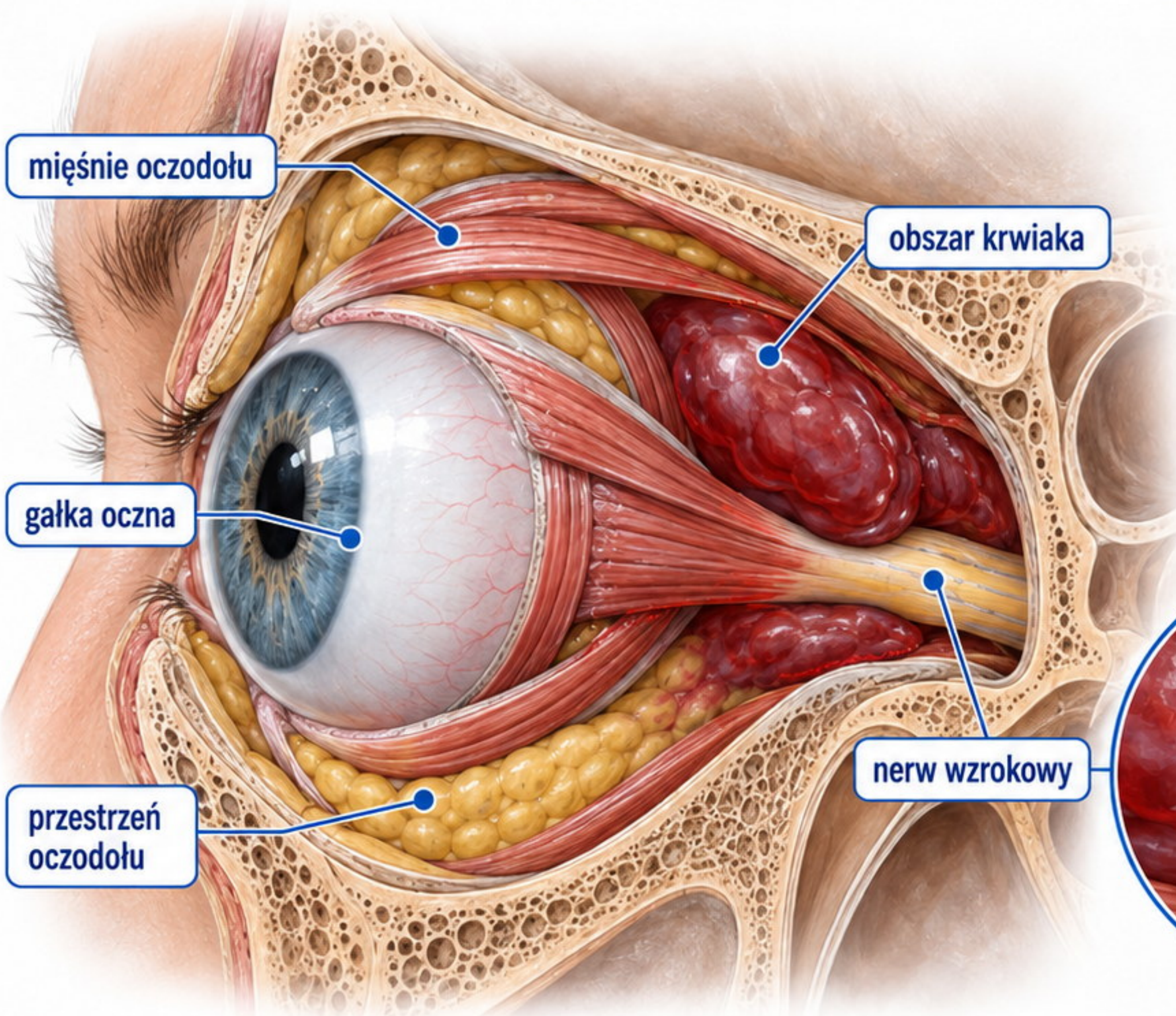
ZASINIENIE I KRWIAK TO NIE TO SAMO

Zasinienie może wynikać z niewielkiego podkrwawiania tkanek, natomiast krwiatek oznacza bardziej miejscowe nagromadzenie krwi.

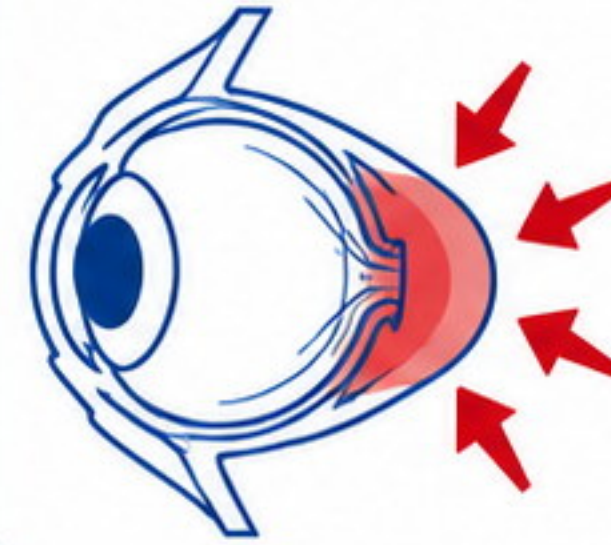
KLUCZOWA INFORMACJA

Najważniejsze są wielkość, tempo narastania i wpływ na funkcję oka.

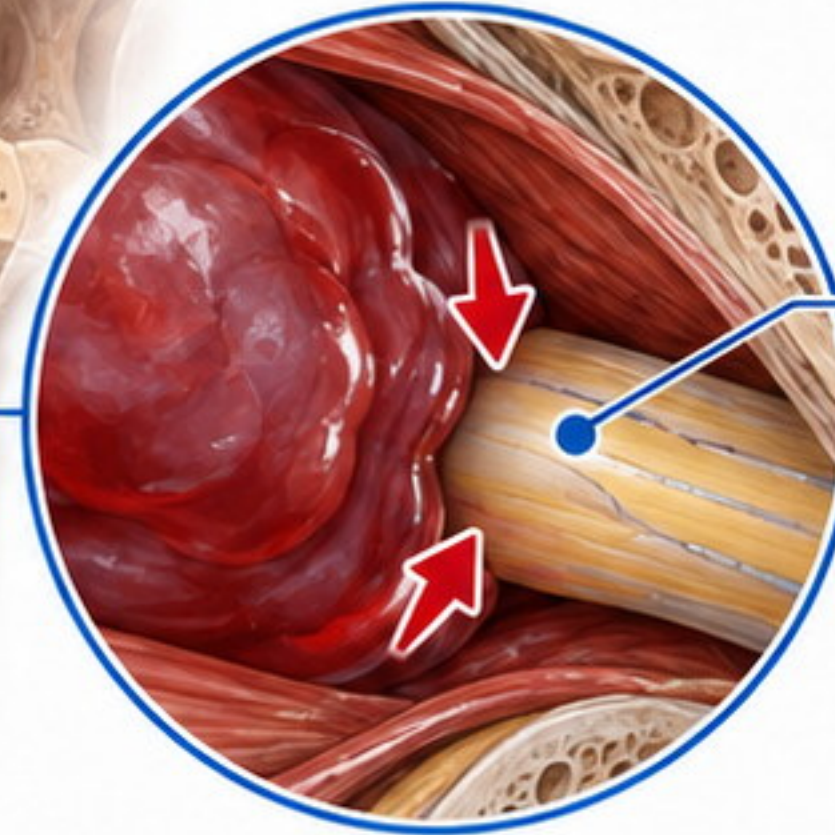
KRWIAK OCZODOŁOWY – DLACZEGO MOŻE BYĆ GROŹNY

OGRANICZONA PRZESTRZEŃ = WZROST CIŚNIENIA

Oczodół jest zamkniętą przestrzenią kostną. Szybko narastająca objętość może zwiększać ucisk na gałkę oczną i nerw wzrokowy.

Ucisk na nerw wzrokowy

Narastający krwiatek może prowadzić do niedokrwienia nerwu wzrokowego i trwałego pogorszenia widzenia.

NAGŁE POGORSZENIE WIDZENIA + BÓL + NARASTAJĄCY OBRZĘK = PILNA OCENA

INFEKCJA — JAKIE CECHY WYMAGAJĄ UWAGI

NARASTAJĄCE UCIEPLENIE

Skóra w okolicy powieki jest wyraźnie cieplejsza w dotyku.

NASILAJĄCE SIĘ ZACZERWIENIENIE

Rozszerzające się zaczerwienienie skóry wokół rany.

NIE KAŻDE ZACZERWIENIENIE OZNACZA INFEKCJĘ

We wczesnym gojeniu może występować zaczerwienienie i obrzęk. Większą czujność powinny budzić objawy nasilające się, szczególnie gdy współistnieją z bólem lub nieprawidłową wydzieliną.

BÓL

Nasilający się ból, zwłaszcza przy dotyku lub ruchu powieki.

OBRZĘK O TENDENCJI PROGRESYWNEJ

Zwiększający się obrzęk powieki, utrzymujący się lub nasilający z czasem.

ROPNA WYDZIELINA LUB NIEPRAWIDŁOWA WYDZIELINA

Żółta, zielonkawa wydzielina lub inny nieprawidłowy charakter wydzieliny.

KLUCZOWA WIADOMOŚĆ

Liczy się dynamika objawów i pełny obraz kliniczny.

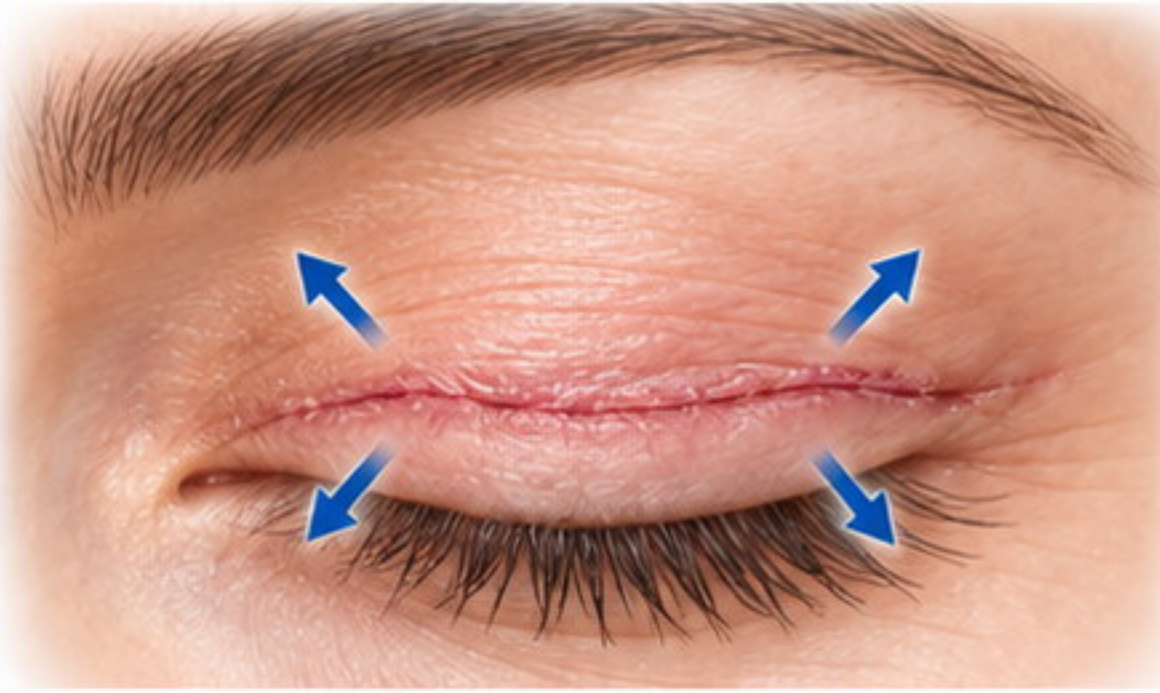
ROZEJŚCIE RANY — CO WPŁYWA NA STABILNOŚĆ GOJENIA

PRAWIDŁOWE ZBLIŻENIE BRZEGÓW

Brzegi rany są dokładnie zbliżone, co sprzyja prawidłowemu gojeniu.

WIĘKSZE NAPIĘCIE TKANEK

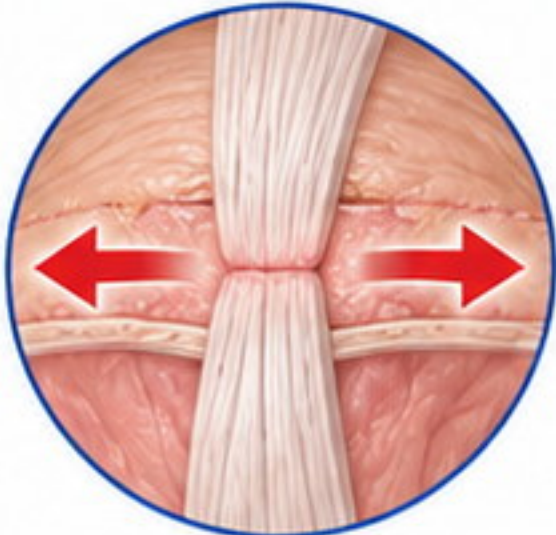
Zwiększone napięcie może prowadzić do zaburzenia zbliżenia brzegów rany.

CZĘŚCIOWE ROZEJŚCIE

Nawet niewielkie rozwarcie rany zwiększa ryzyko blizny i wydłuża gojenie.

NAPIĘCIE

Silne napięcie tkanek utrudnia utrzymanie zbliżenia brzegów rany.

OBRZĘK

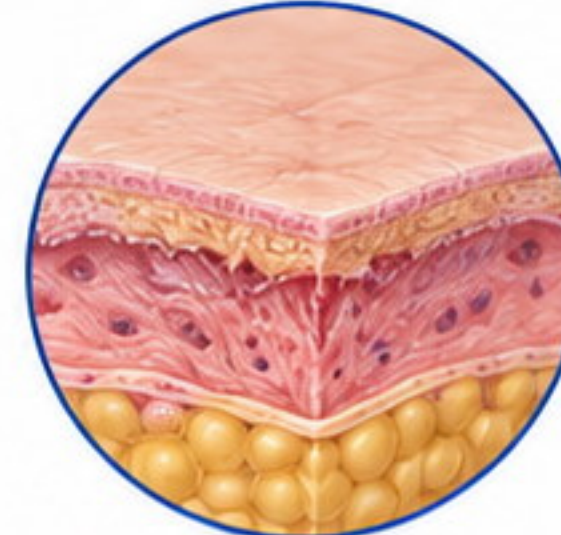
Obrzęk zwiększa napięcie i może rozszerzać brzegi rany.

URAZ MECHANICZNY

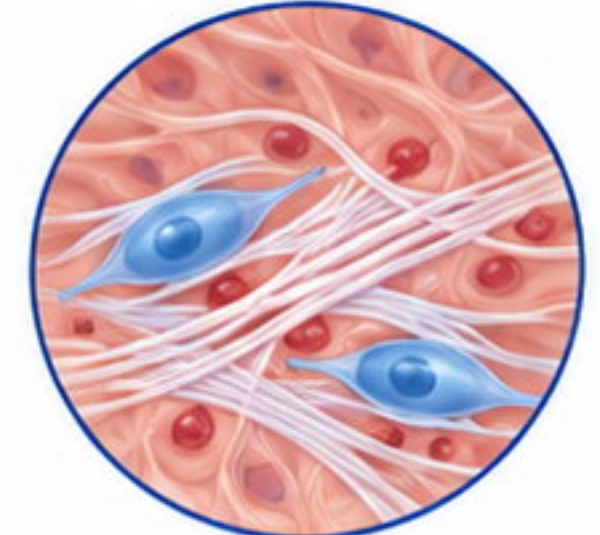
Pocieranie oka, ucisk lub przypadkowy uraz mogą spowodować rozejście rany.

JAKOŚĆ TKANEK

Cienkie, osłabione tkanki (np. u osób starszych) mają mniejszą wytrzymałość na napięcie.

PROCES GOJENIA

Zaburzenia gojenia (np. infekcja, choroby ogólne) mogą prowadzić do osłabienia wytrzymałości rany.

GOJENIE WYMAGA STABILNEGO KONTAKTU TKANEK

Nadmierne napięcie, uraz lub zaburzenia gojenia mogą utrudniać prawidłowe zbliżenie brzegów rany.

BLIZNA PRZEROSTOWA I NIEPRAWIDŁOWE DOJRZEWANIE BLIZNY

DOJRZEWAJĄCA PRAWIDŁOWO

Blizna staje się coraz jaśniejsza, bardziej płaska i miękka w miarę upływu czasu.

UTRZYMUJĄCE SIĘ ZACZERWIENIENIE

Blizna pozostaje zaczerwieniona dłużej niż zwykle, co może świadczyć o przedłużonym procesie gojenia.

WIĘKSZA GRUBOŚĆ

Blizna jest wyraźnie grubsza od otaczającej skóry i może być lekko wyniosła.

NIERÓWNA STRUKTURA

Blizna ma nierówną powierzchnię, może być pofałdowana lub zawierać drobne zgrubienia.

BLIZNA POWINNA BYĆ OCENIANA W CZASIE

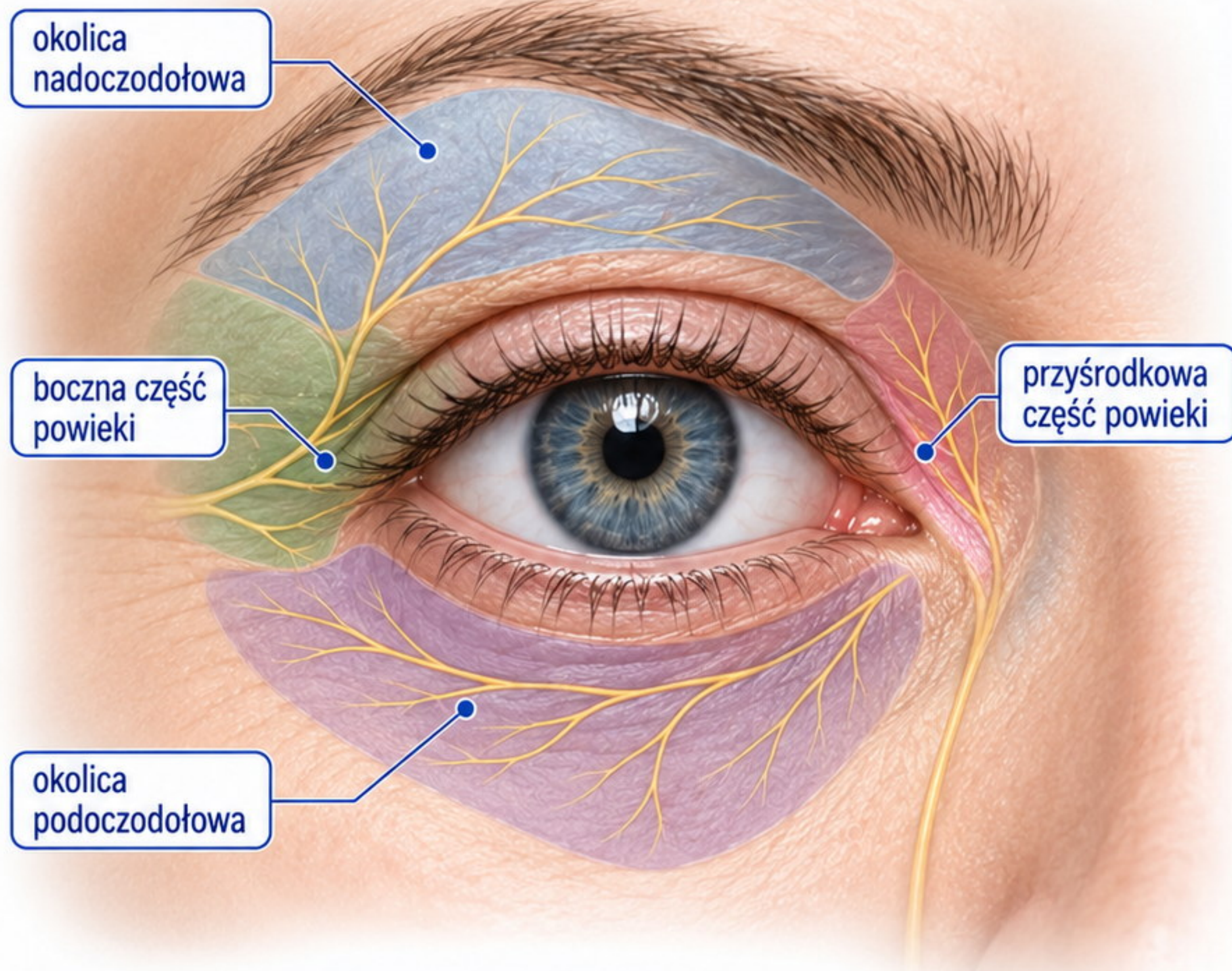
Kolor, grubość i miękkość blizny mogą zmieniać się stopniowo. Niekorzystny wygląd na jednym etapie nie zawsze oznacza trwały problem.

KLUCZOWY WNIOSEK

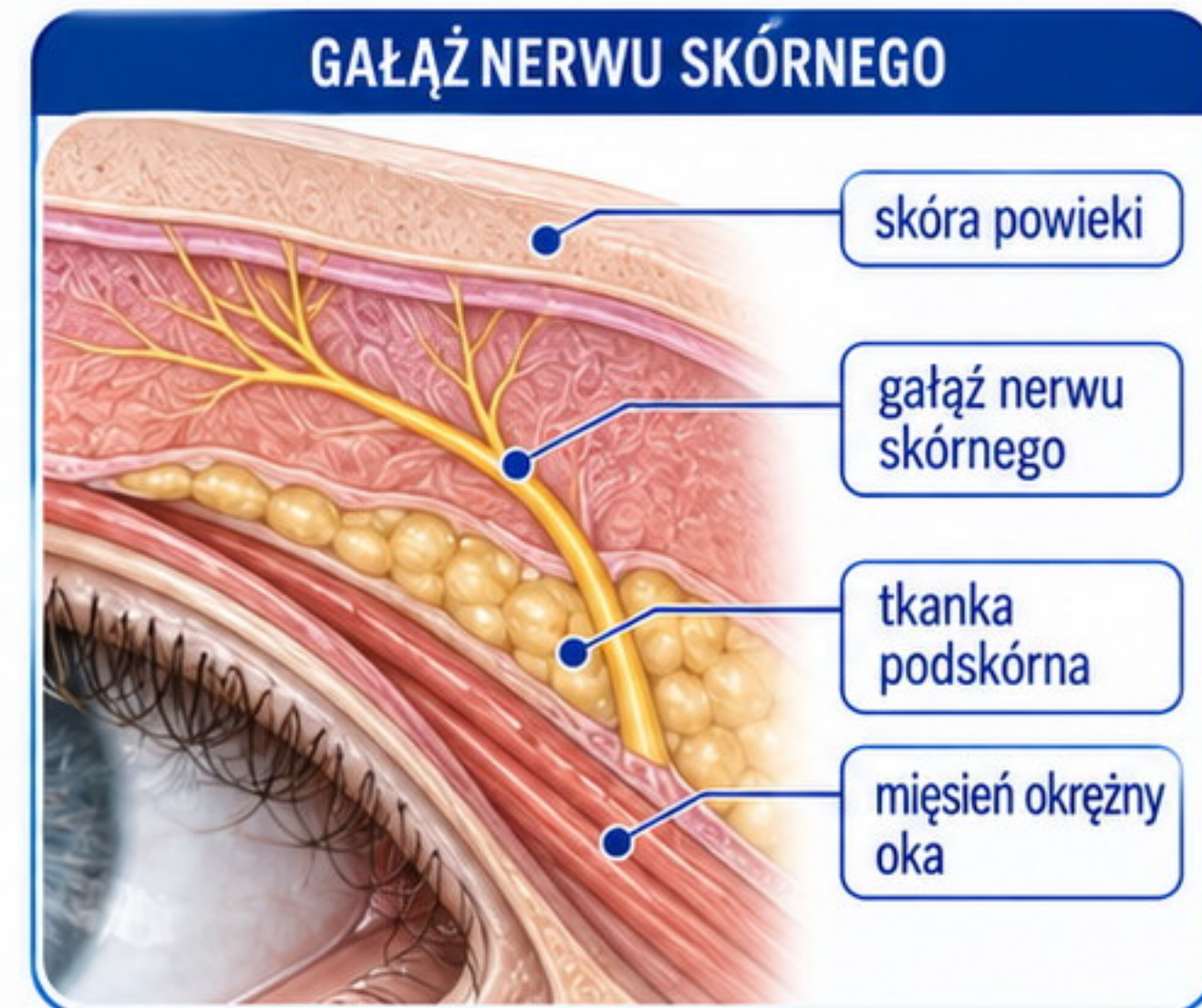
Trend zmian jest ważniejszy niż pojedyncza obserwacja.

ZABURZENIA CZUCIA — DLACZEGO MOGĄ SIĘ POJAWIĆ

CZUCIE SKÓRY ZALEŻY OD DROBNEJ SIECI NERWOWEJ

Po zabiegu może wystąpić przejściowe osłabienie, zmiana lub nietypowe odczuwanie czucia w okolicy blizny i sąsiednich tkanek.

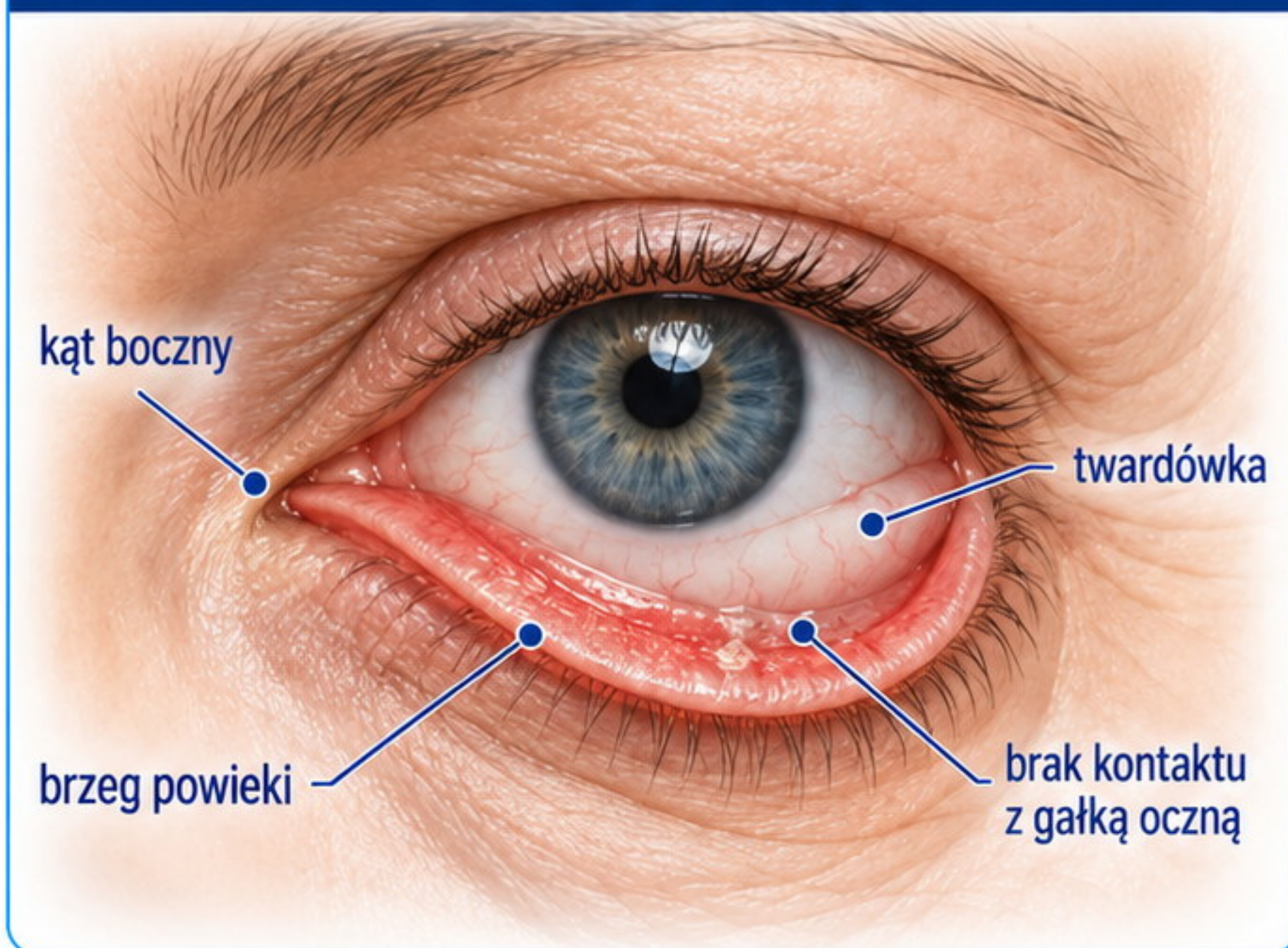

KLUCZOWA INFORMACJA

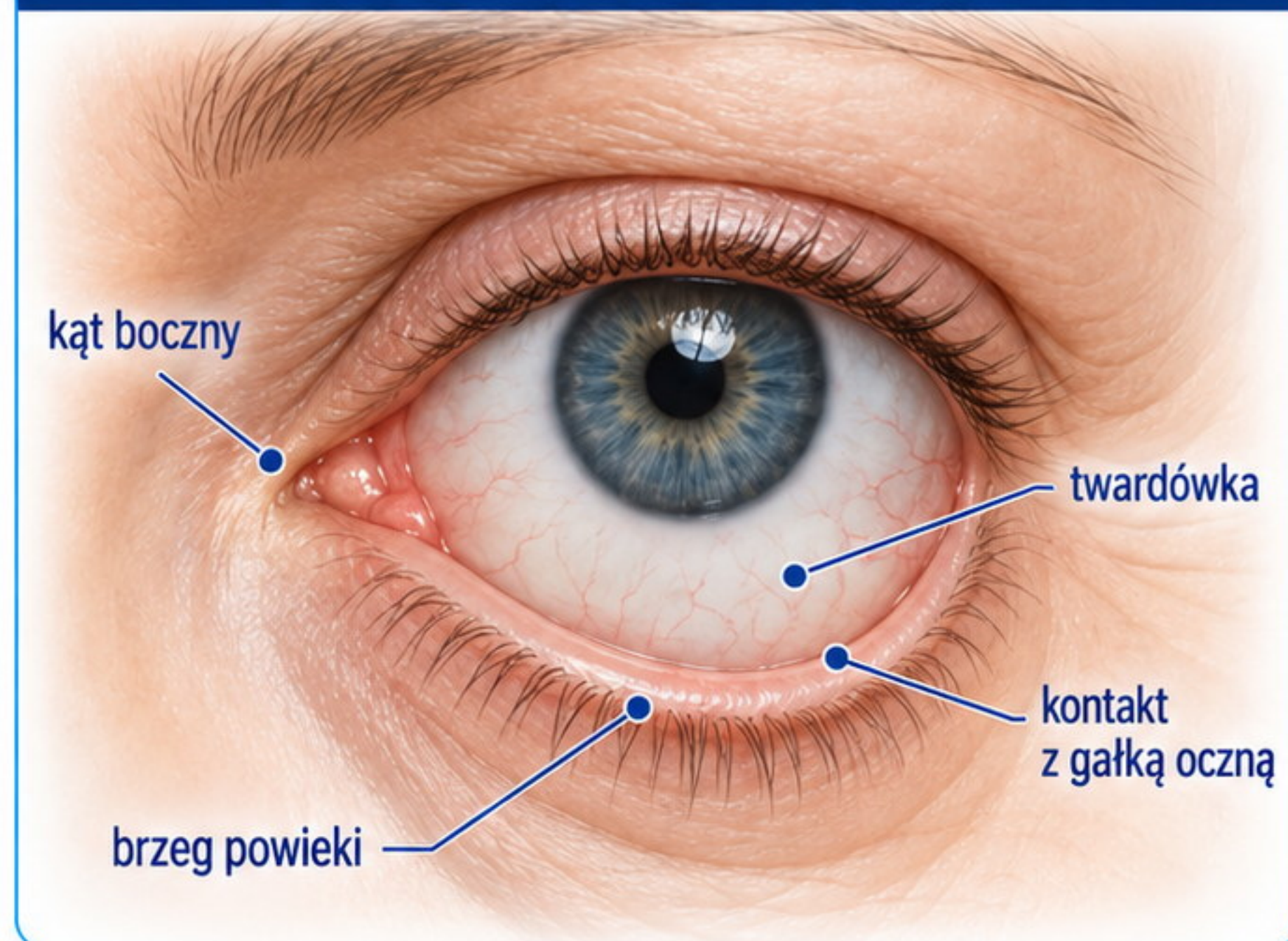
Zmiany czucia powinny być oceniane w kontekście czasu, zakresu i ewolucji objawów.

ZABURZENIA POŁOŻENIA POWIEKI — EKTROPION I RETRAKCJA

EKTROPION

RETRAKCJA POWIEKI DOLNEJ

PODOBNY EFEKT WIZUALNY ≠ TEN SAM MECHANIZM

Ektropion dotyczy nieprawidłowego przylegania brzegu powieki, natomiast retrakcja odnosi się do obniżonego położenia powieki.

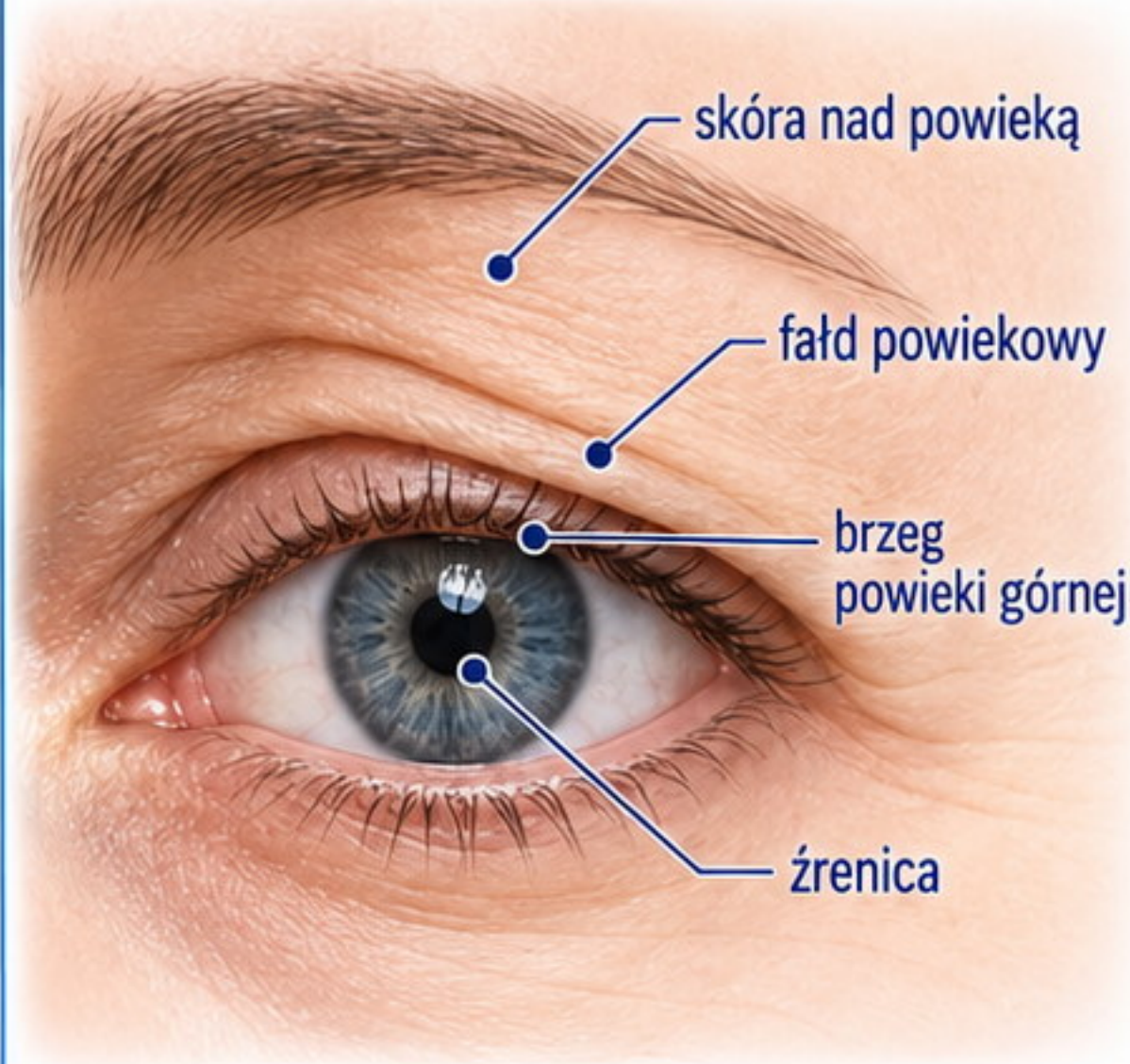
KLUCZOWA INFORMACJA

Ocena powinna obejmować położenie, napięcie i kontakt z powierzchnią oka.

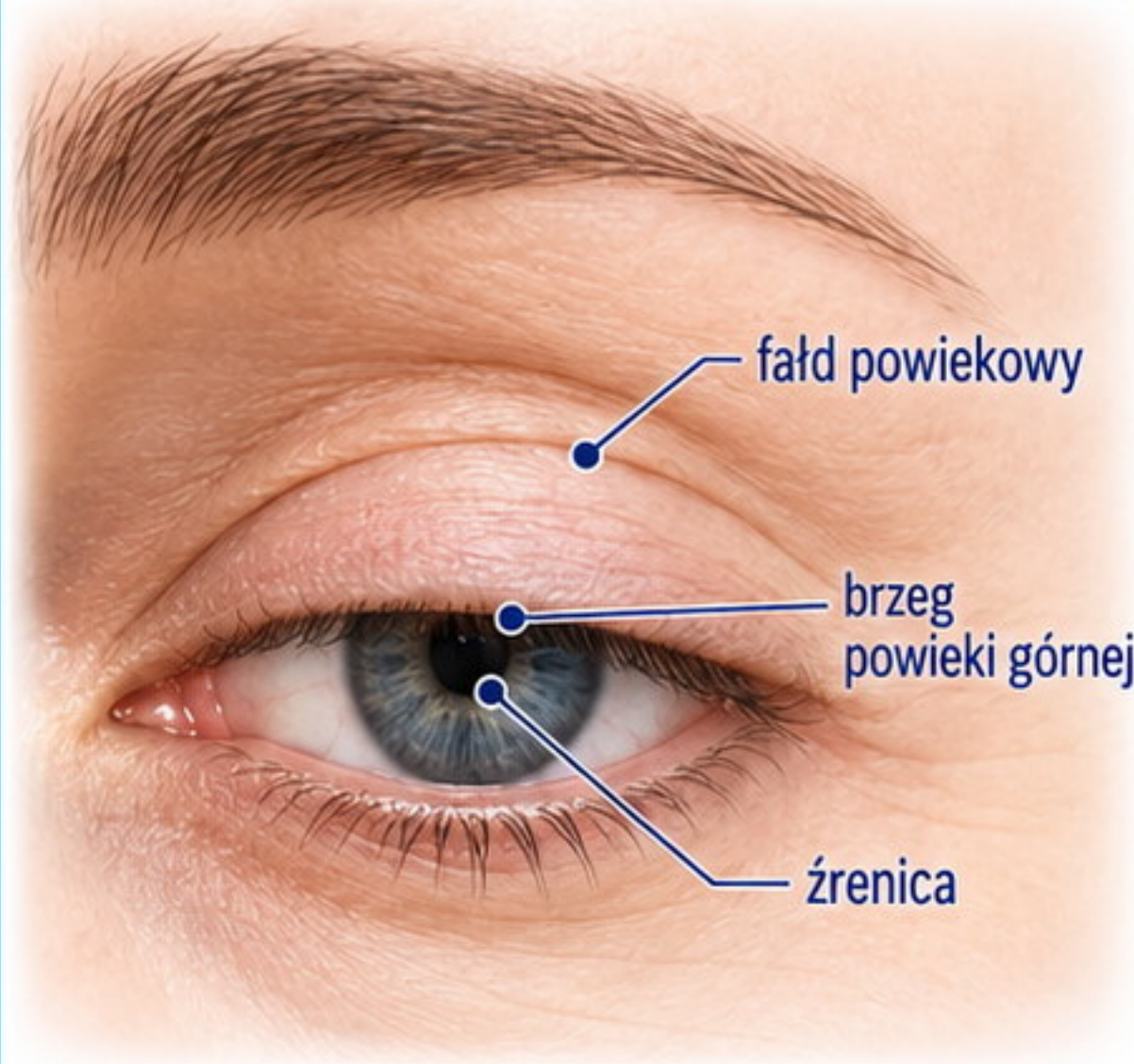
PTOSIS A NADMIAR SKÓRY – WAŻNE RÓŻNICOWANIE

DOMINUJE NADMIAR SKÓRY

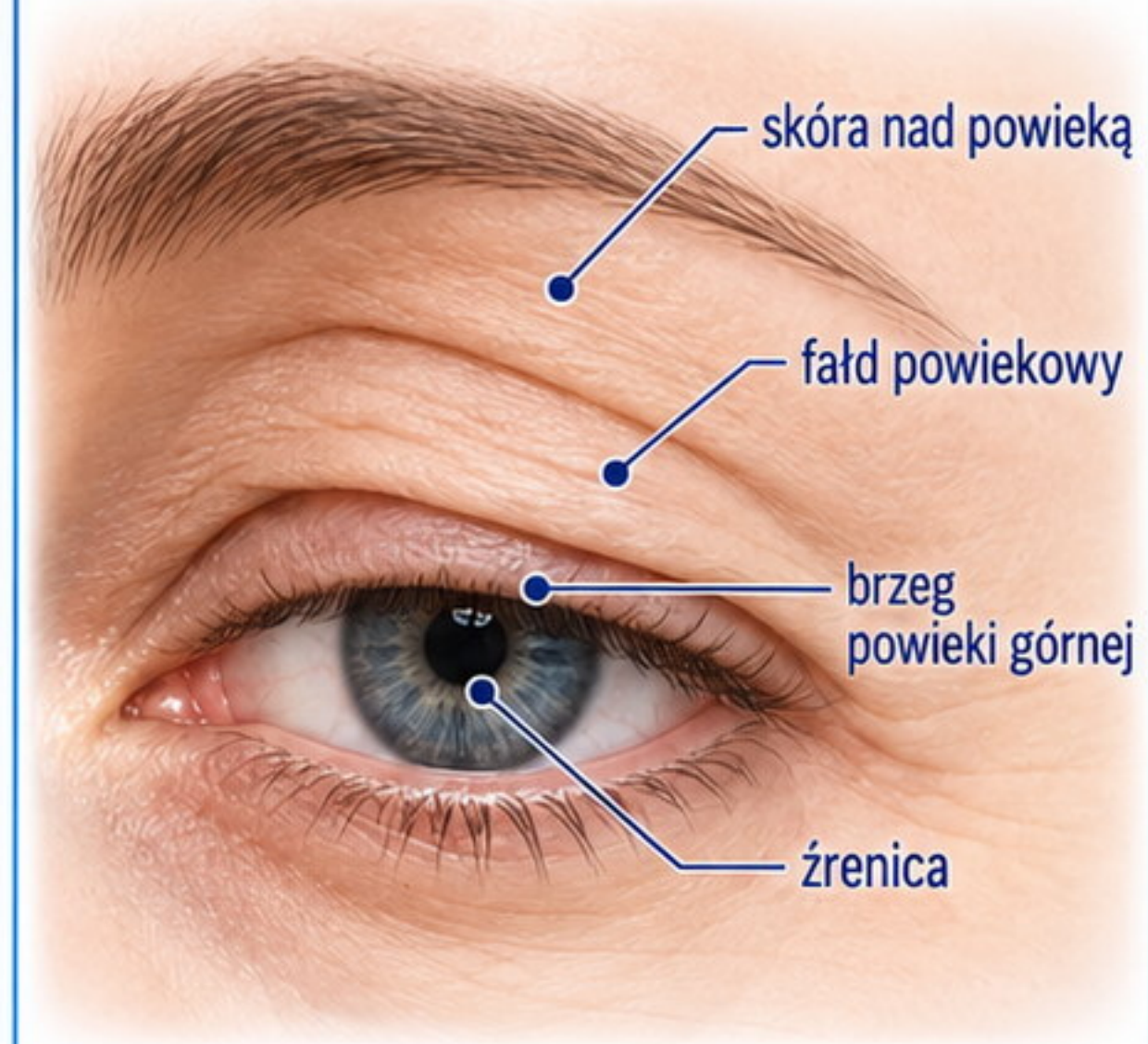
Nadmiar skóry (dermatochalasis) przy prawidłowym położeniu brzegu powieki.

DOMINUJE PTOZA

Ptoza powieki górnej obniża położenie brzegu powieki, częściowo zakrywając źrenicę.

OBIE CECHY WSPÓŁISTNIEJĄ

Jednocześnie występuje nadmiar skóry i ptoza, co nasila ograniczenie pola widzenia.

SKÓRA I POŁOŻENIE BRZEGU TO DWA RÓŻNE ELEMENTY

Ptoza dotyczy położenia brzegu powieki, a dermatochalasis ilości skóry. Oba problemy mogą występować niezależnie lub jednocześnie.

KLUCZOWA INFORMACJA

Ocena przed zabiegiem powinna zawsze obejmować położenie brzegu powieki.

KOMUNIKACJA PO ZABIEGU – CO PACJENT POWINIEN ROZUMIEĆ

CO JEST TYPOWE

obrzęk, zasinienie, zmienność między stronami

CO OBSERWOWAĆ

widzenie, ból, położenie powieki, powierzchnię oka

KIEDY SZUKAĆ POMOCY

przy objawach alarmowych

DLACZEGO KONTROLE SĄ WAŻNE

monitorowanie gojenia i funkcji

DLACZEGO NIE OCENIAĆ EFEKTU ZA WCZEŚNIE

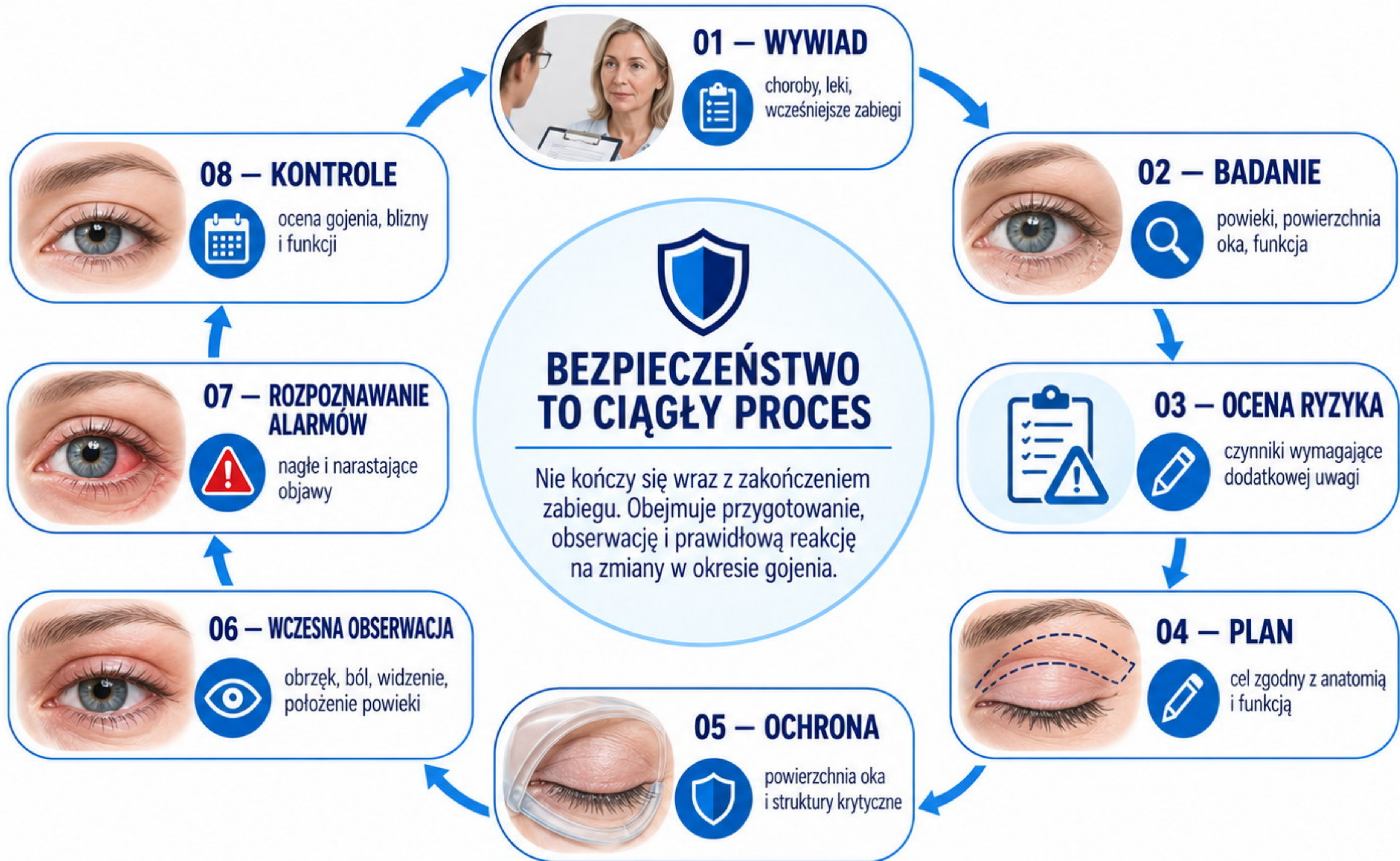
tkanki potrzebują czasu na stabilizację

DOBRA INFORMACJA ZMNIEJSZA NIEPEWNOŚĆ I ZWIĘKSZA BEZPIECZEŃSTWO

Pacjent powinien wiedzieć, czego może się spodziewać, które zmiany są częste i które objawy wymagają kontaktu z lekarzem.

MAPA BEZPIECZEŃSTWA – OD KWALIFIKACJI DO KONTROLI

DALEJ: POSTĘPOWANIE POOPERACYJNE I EDUKACJA PACJENTA >

WCZESNE POSTĘPOWANIE POOPERACYJNE – CO MA ZNACZENIE

OCHRONA OKOLICY OPEROWANEJ

unikanie niepotrzebnego ucisku i urazów

OCHRONA POWIERZCHNI OKA

uwaga na objawy suchości, ekspozycji i dyskomfortu

KONTROLA OBRZĘKU

obserwacja jego dynamiki i asymetrii

HIGIENA I ZALECENIA

zgodnie z protokołem operatora

KONTROLA OBJAWÓW ALARMOWYCH

widzenie, ból, nagły obrzęk, zmiana położenia powieki

WCZESNA OPIEKA = OCHRONA + OBSERWACJA

Postępowanie po zabiegu powinno wspierać gojenie i jednocześnie umożliwiać szybkie wychwycenie zmian wymagających ponownej oceny.

KLUCZOWA INFORMACJA

Instrukcje pooperacyjne powinny być jasne, pisemne i zgodne z indywidualnym planem leczenia.

KONTROLA POOPERACYJNA – CO PORÓWNYWAĆ MIĘDZY WIZYTAMI

WCZESNY OKRES POOPERACYJNY

Może występować obrzęk, zasinienie i zaczerwienienie.

Poprawa

OKRES GOJENIA

Stopniowa poprawa i zmniejszanie obrzęku.

Stabilność

STABILNY EFEKT

Utrwalony rezultat po zakończeniu gojenia.

Pogorszenie

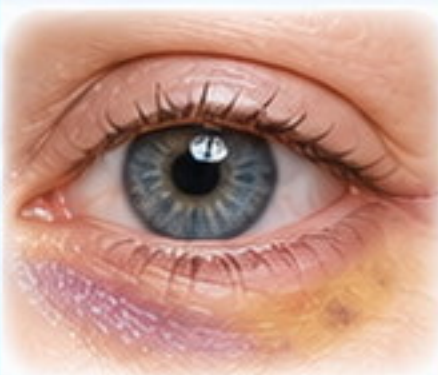

OBRZĘK

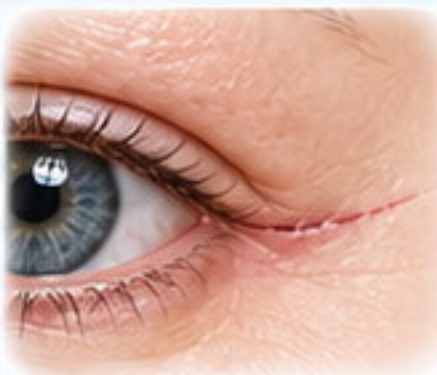
Oceniaj stopień obrzęku i jego trend w czasie.

ZASINIENIE

Sprawdzaj intensywność i zmniejszanie się zasinienia.

WIDOCZNOŚĆ BLIZNY

Oceniaj wygląd blizny (zaczerwienienie, grubość, dojrzałość).

SYMETRIĘ

Porównuj wysokość, kształt i kontur powiek po obu stronach.

POŁOŻENIE BRZEGU POWIEKI

Oceniaj, czy brzeg powieki jest prawidłowo ułożony (bez podwinięcia ani wywinięcia).

DOMYKANIE

Sprawdzaj pełne domykanie powiek i obecność ewentualnej szczeliny.

OBJAWY POWIERZCHNI OKA

Oceniaj suchość, łzawienie, uczucie ciała obcego i zaczerwienienie.

SUBIEKTYWNY KOMFORT PACJENTA

Pytaj o dyskomfort, widzenie, estetykę i ogólną satysfakcję pacjenta.

TREND JEST WAŻNIEJSZY NIŻ POJEDYNCZE ZDJĘCIE

Powtarzalna dokumentacja pomaga ocenić, czy zmiany przebiegają w oczekiwanym kierunku, czy pojawia się nowy problem wymagający uwagi.

KLUCZOWA INFORMACJA

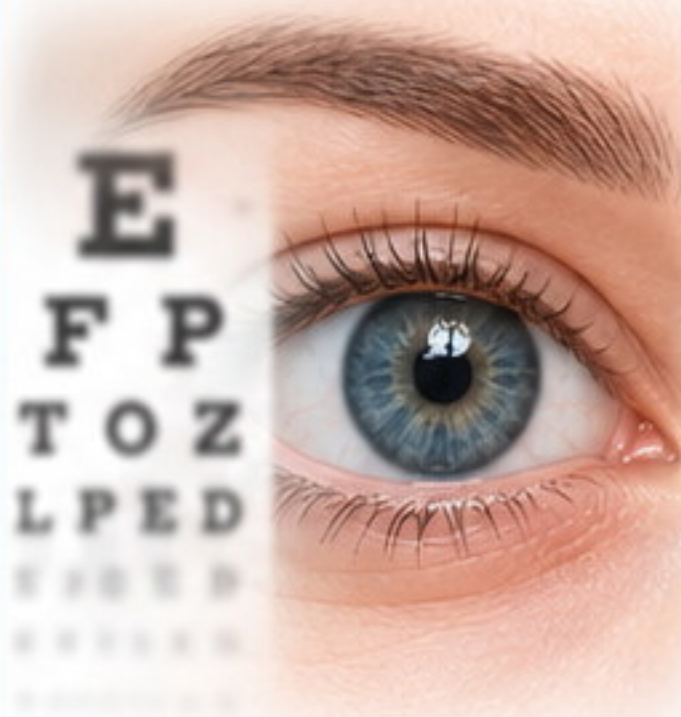
Kontrola to porównanie z punktem wyjścia i z poprzednimi obserwacjami.

5 PYTAŃ BEZPIECZEŃSTWA NA KAŻDEJ KONTROLI

01

**JAK PACJENT
WIDZI?**

Czy pojawiła się nagła
zmiana widzenia?

02

**JAK SILNY
JEST BÓL?**

Czy jest stabilny,
mniejszy czy narasta?

03

**JAK ZMIENIA SIĘ
OBRZĘK?**

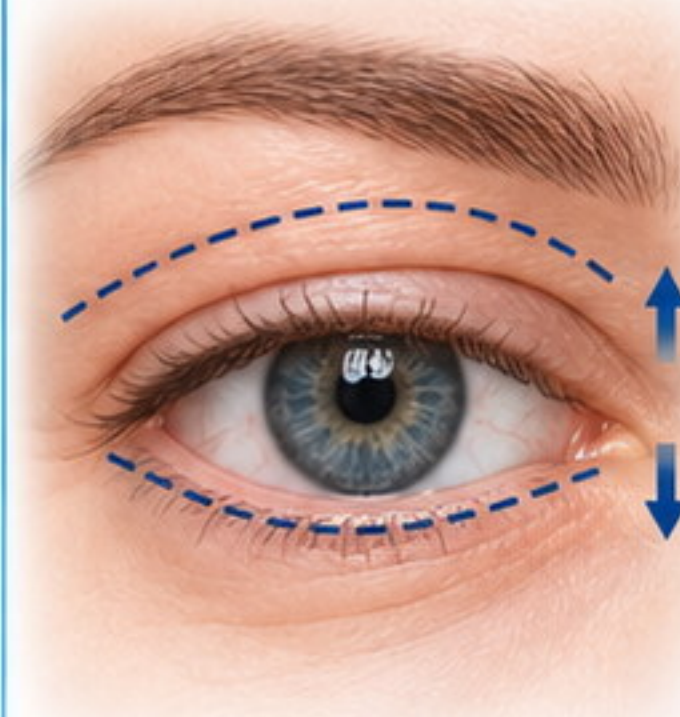

Czy stopniowo maleje,
czy szybko narasta?

04

**JAK LEŻY
POWIEKA?**

Czy kontakt z gałką oczną
i domykanie są
prawidłowe?

05

**JAK CZUJE SIĘ
POWIERZCHNIA OKA?**

Czy występuje nasilona
suchość, pieczenie
lub ekspozycja?

PIĘĆ PYTAŃ POMAGA UTRZYMAĆ STAŁY SCHEMAT OCENY

Prosta struktura kontroli pomaga nie pominąć objawów funkcjonalnych
podczas oceny wyglądu.

BEZPIECZEŃSTWO I GOJENIE — MAPA POWTÓRKOWA

01

KWALIFIKACJA

wywiad i czynniki ryzyka

- ☒ Choroby ogólne
- ☒ Leki i suplementy
- ☒ Skłonność do krwawień
- ☒ Oczekiwania pacjenta

02

POWIERZCHNIA OKA

film łzowy i domykanie

- Stabilny film łzowy
- Pełne domykanie
- Brak nadmiernej ekspozycji
- Leczenie suchości oka

03

KRWAWIENIE

ocena wielkości i dynamiki

- Niewielkie krwawienie
- Większe krwawienie
- Krwiak
- Dynamika w czasie

04

OBRZĘK

przebieg i asymetria

- Nasilenie obrzęku
- Czas trwania
- Asymetria
- Postępowanie (chłodzenie, uniesienie głowy)

05

BLIZNA

dojrzewanie w czasie

- Faza zapalna (0–6 tyg.)
- Przebudowa (3–6 mies.)
- Dojrzewanie (6–12 mies.)
- Ocena ostateczna

06

POŁOŻENIE POWIEKI

kontakt i stabilność

- Wysokość powieki
- Kontakt z rogówką
- Symetria stron
- Stabilność w czasie

07

OBJAWY ALARMOWE

widzenie, ból, nagła progresja

- Pogorszenie widzenia
- Silny ból
- Nagły obrzęk / krwiak
- Wydzielina / infekcja
- Martwica skóry

08

KONTROLE

porównywanie zmian w czasie

1 tydzień

1 miesiąc

6 miesięcy

- Dokumentacja zdjęciowa
- Ocena funkcji i estetyki
- Porównanie zmian
- Plan dalszego postępowania

**BEZPIECZEŃSTWO =
PREWENCJA + CZUJNOŚĆ + REAKCJA**

5 PYTAŃ KONTROLNYCH

- 1 Czy funkcja oka jest prawidłowa?
- 2 Czy objawy się zmniejszają czy narastają?
- 3 Czy powieka pozostaje stabilna?
- 4 Czy powierzchnia oka jest chroniona?
- 5 Czy występuje objaw wymagający pilnej oceny?

DALEJ: ZABIEGI UZUPEŁNIAJĄCE, KONSULTACJA I EDUKACJA PACJENTA

ZABIEGI UZUPEŁNIAJĄCE, KONSULTACJA I EDUKACJA PACJENTA

Nie wszystkie cechy okolicy okołoczodołowej wynikają z nadmiaru skóry lub tłuszczu. Tekstura, pigmentacja, naczynia, utrata objętości, mimika i jakość skóry mogą wymagać zupełnie innego sposobu oceny i rozmowy z pacjentem.

Ten moduł łączy wiedzę anatomiczną z praktyką konsultacji i edukacji pacjenta.

SKÓRA

Tekstura, elastyczność i jakość skóry

OBJĘTOŚĆ

Utrata objętości i zmiany konturów o okolicy oczodołu

PIGMENTACJA / CIEŃ

Zaburzenia pigmentacji, cienie i widoczne naczynia

KONSULTACJA

Analiza potrzeb, omówienie możliwości i edukacja pacjenta

SKÓRA

LASER

CIEŃ

OBJĘTOŚĆ

OCZEKIWANIA

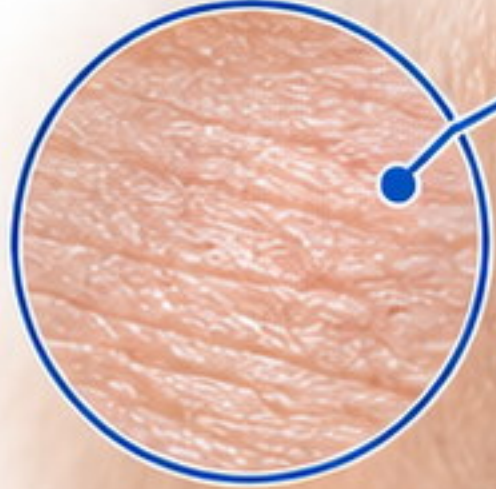
EDUKACJA

JAKOŚĆ SKÓRY — 5 ELEMENTÓW DO OCENY

01

TEKSTURA

gładka vs. nierówna

02

ELASTYCZNOŚĆ

większa vs. mniejsza

03

ZMARSZCZKI

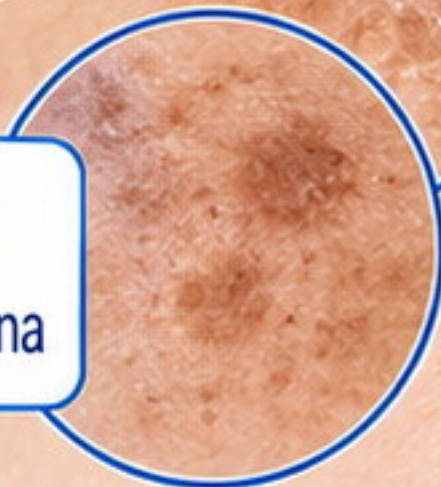
drobne, statyczne i dynamiczne

04

PIGMENTACJA

jednolita vs. nieregularna

05

NACZYNIA I PRZEŚWITYWANIE

widoczność struktur pod cienką skórą

JAKOŚĆ SKÓRY TO ODDZIELNY CEL OCENY

Zmiana konturu powieki nie zawsze poprawia teksturę, pigmentację lub drobne zmarszczki skóry.

KLUCZOWA INFORMACJA

Najpierw określ, czy problem dotyczy kształtu, powierzchni czy obu elementów jednocześnie.

LASER CO₂ – CO ZMIENIA W SKÓRZE

PRZED

nierówną
powierzchnię

naskórek

skórę właściwą

włókna
kolagenowe

PO KONTROLOWANYM ODDZIAŁYWANIU

odnowę
powierzchni

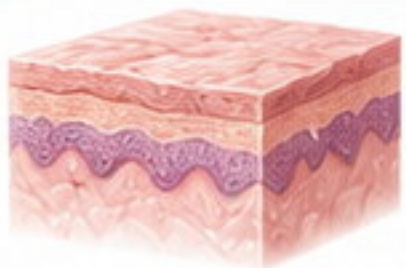
przebudowę
kolagenu

bardziej
uporządkowaną
strukturę

**LASER DZIAŁA NA JAKOŚĆ SKÓRY,
NIE NA KAŻDY ELEMENT KONTURU**

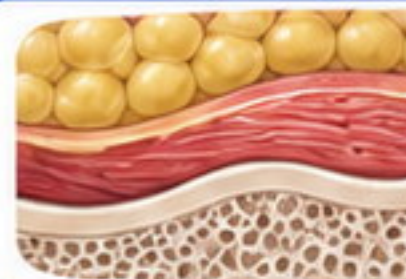
Resurfacing laserowy może być wykorzystywany do poprawy wybranych cech powierzchni skóry, takich jak tekstura i drobne zmarszczki.

SKÓRA

potencjalny cel
resurfacingu

TŁUSZCZ / PODPARCIE / KOŚĆ

odrębne poziomy
anatomiczne

Dobór procedury powinien odpowiadać warstwie, w której znajduje się problem.

RESURFACING SKÓRY A BLEFAROPLASTYKA – RÓŻNE CELE

RESURFACING

Poprawa jakości i wyglądu powierzchni skóry powiek.

teksturę

drobne zmarszczki

wybrane nierówności powierzchni

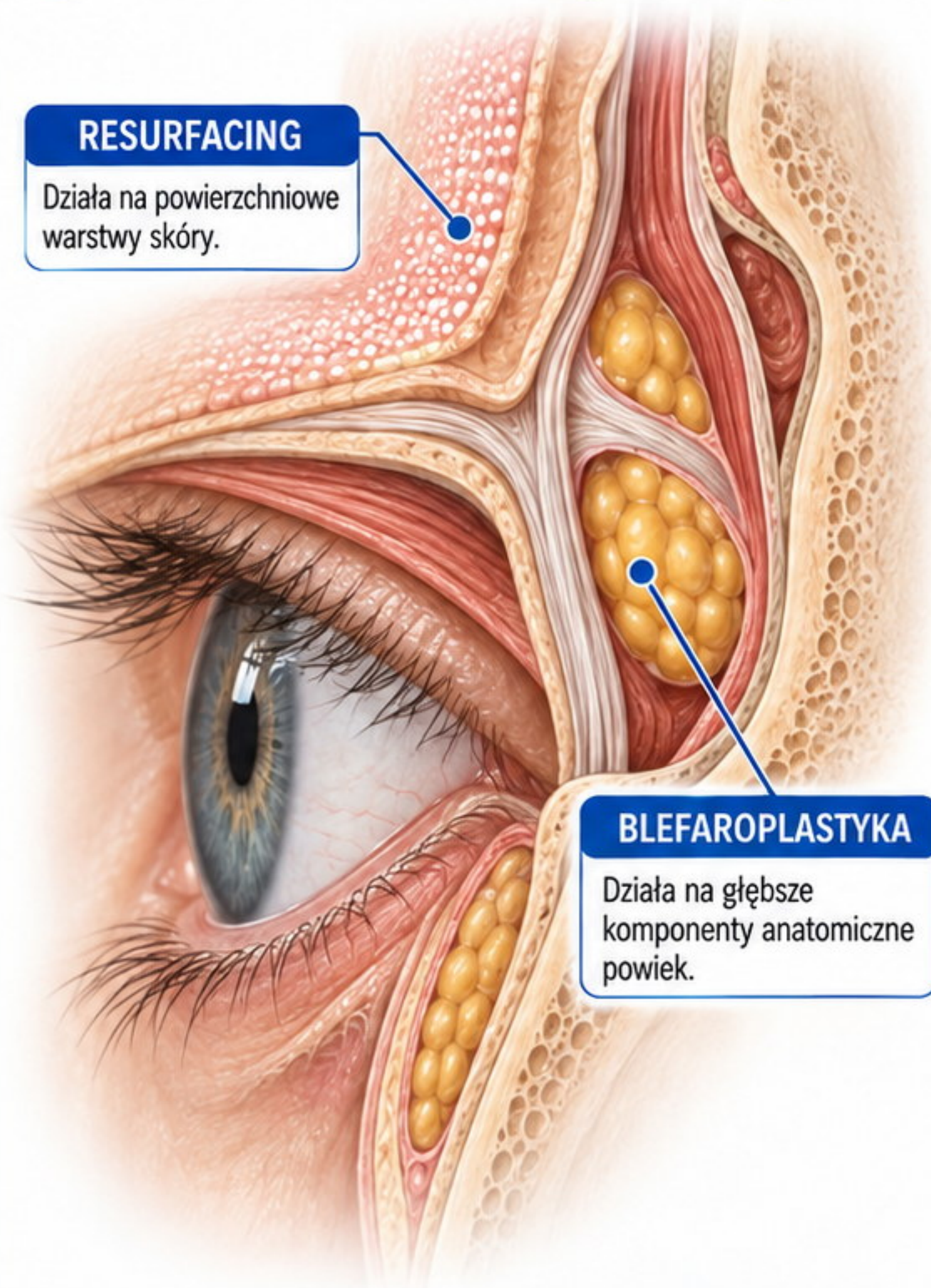

wybrane cechy fotouszkodzenia

RESURFACING

Działa na powierzchniowe warstwy skóry.

BLEFAROPLASTYKA

Działa na głębsze komponenty anatomiczne powiek.

BLEFAROPLASTYKA

Korekta zmian anatomicznych i funkcjonalnych powiek.

nadmiar skóry

wybrane elementy tłuszczu

kontur tkanek

wybrane problemy strukturalne powiek

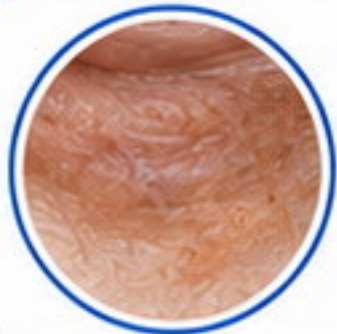

RÓŻNE WARSTWY = RÓŻNE NARZĘDZIA

Procedury powierzchniowe i chirurgiczne mogą mieć uzupełniające się cele, ale nie powinny być przedstawiane jako wzajemnie wymienne.

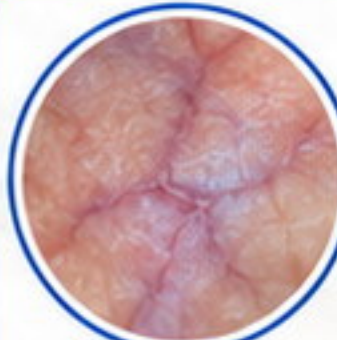

CIENIE POD OCZAMI – 5 MOŻLIWYCH ŹRÓDEŁ

01 – PIGMENT

ciemniejszy
kolor skóry

02 – NACZYNIA

prześwitywanie
struktur naczyniowych
przez cienką skórę

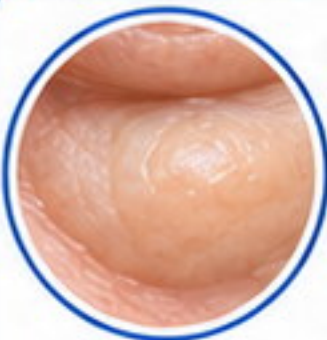
05 – CIENKA SKÓRA

większa widoczność
struktur
podpowierzchniowych

03 – CIENÍ ANATOMICZNY

bruzda łzowa lub
przejście powiekowo-
policzkowe

04 – UWYPUKLENIE TŁUSZCZU

tworzące granicę
światła i cienia

**„CIENIE POD OCZAMI”
TO OPIS WYGLĄDU,
NIE JEDNA DIAGNOZA**

Ten sam ciemny obszar może wynikać z koloru skóry, naczyń, anatomii konturu albo kombinacji kilku czynników.

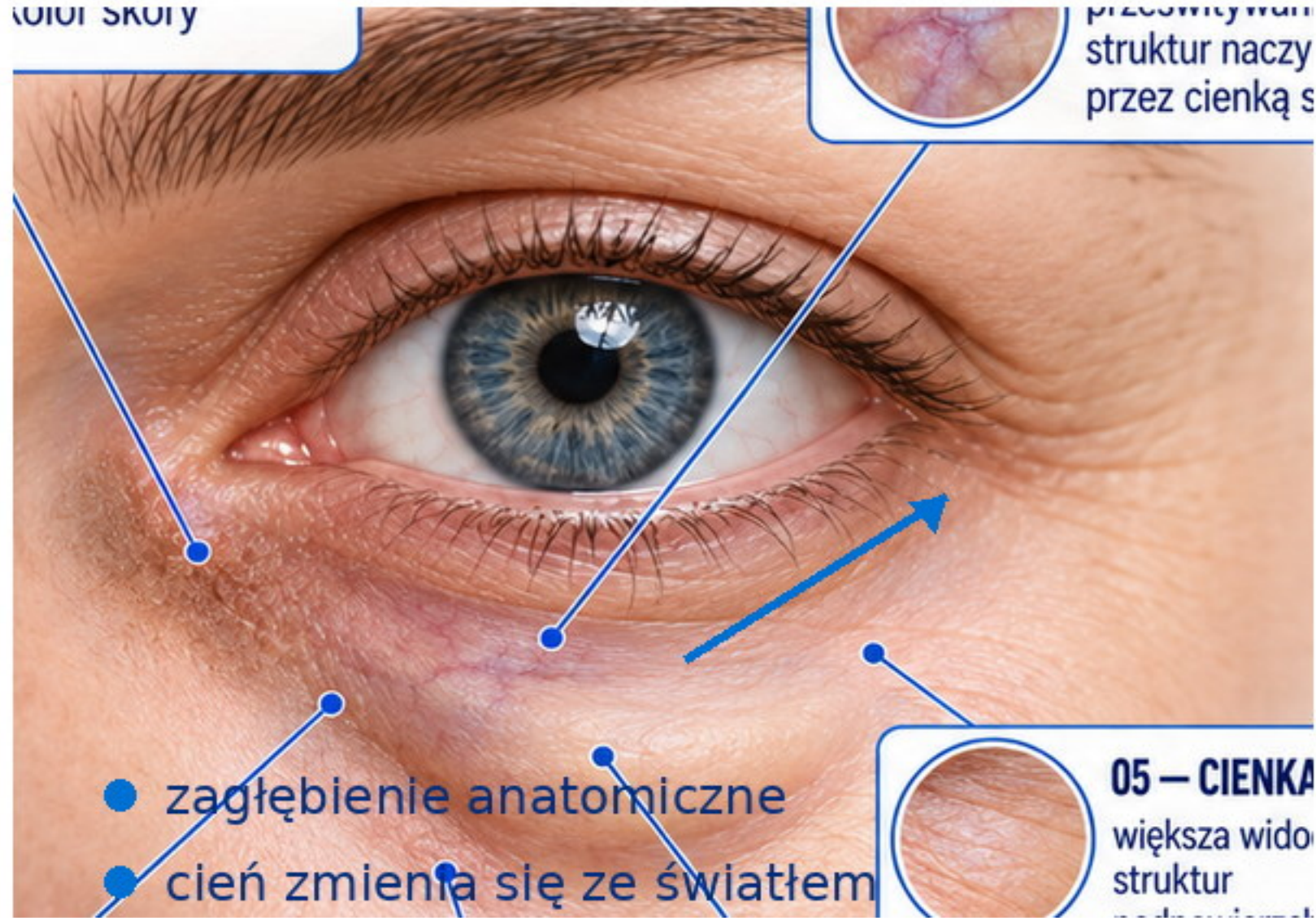
KLUCZOWA INFORMACJA

Najpierw ustal źródło cienia. Dopiero potem omawiaj możliwości poprawy.

BRUZDA ŁZOWA CZY PIGMENTACJA – JAK WYJAŚ

BRUZDA ŁZOWA / CIEŃ

KOLOR SKÓRY

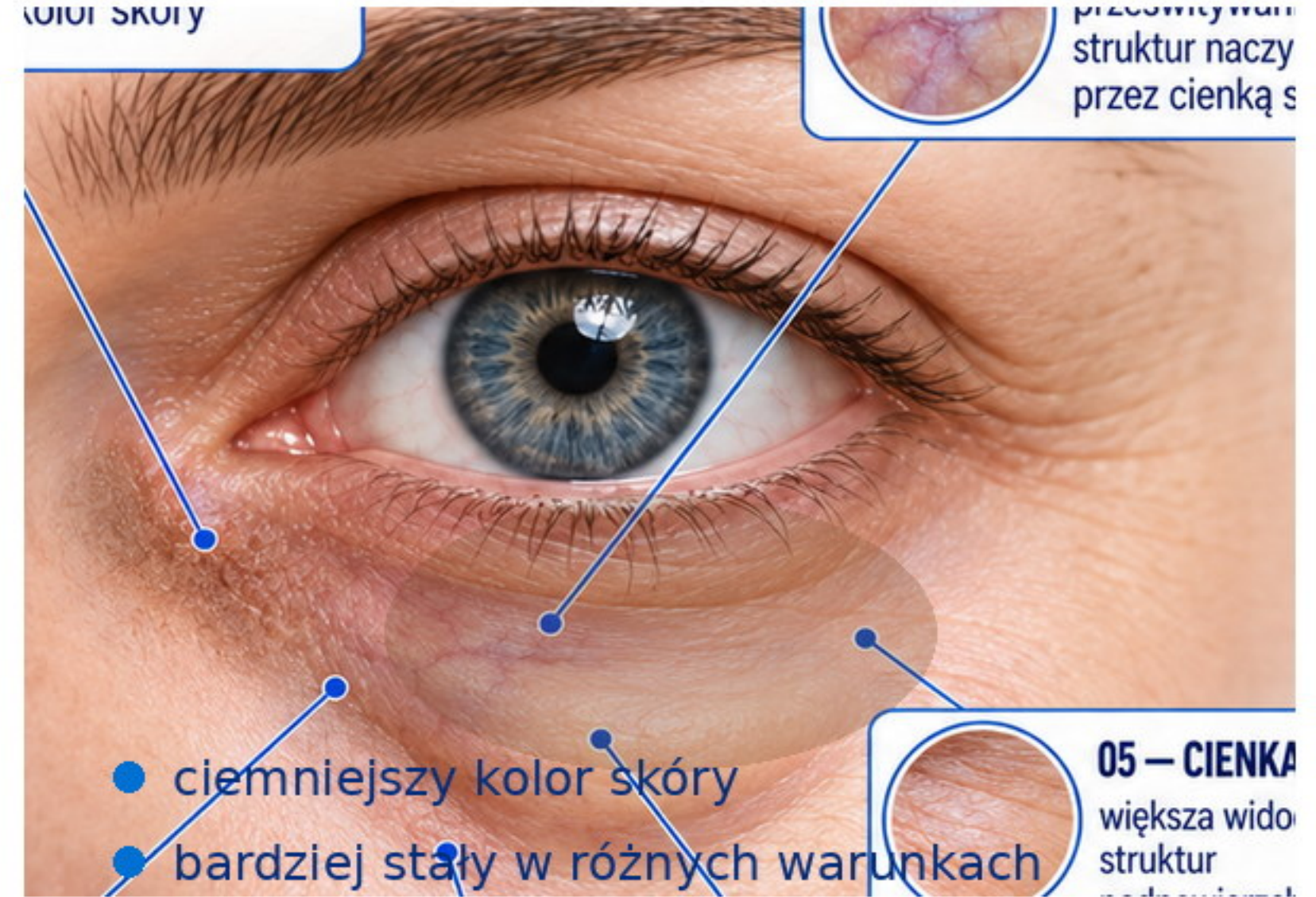
przebiegają struktur naczy przez cienką s

- zagłębienie anatomiczne
- cień zmienia się ze światłem
- relacja z wypukłością tkanek

05 – CIEŃKA
większa wido
struktur

PIGMENTACJA

KOLOR SKÓRY

przebiegają struktur naczy przez cienką s

- ciemniejszy kolor skóry
- bardziej stały w różnych warunkach
- nie wymaga zagłębienia konturu

05 – CIEŃKA
większa wido
struktur

CIEŃ I KOLOR TO DWA RÓŻNE ZJAWISKA

Cień wynika głównie z geometrii powierzchni i oświetlenia, natomiast pigmentacja jest cechą samego koloru skóry. Oba elementy mogą występować jednocześnie.

MINI TEST: zmień kierunek światła i porównaj, co pozostaje kolorem, a co zmienia się jak

OBJĘTOŚĆ OKOLICY PODOKA – GDZIE POWSTAJE WRAŻENIE „ZAPADNIĘCIA”

POWIEKA

delikatna tkanka
i cienka skóra

BRZEG OCZODOŁU

granica kostna
wpływająca na profil

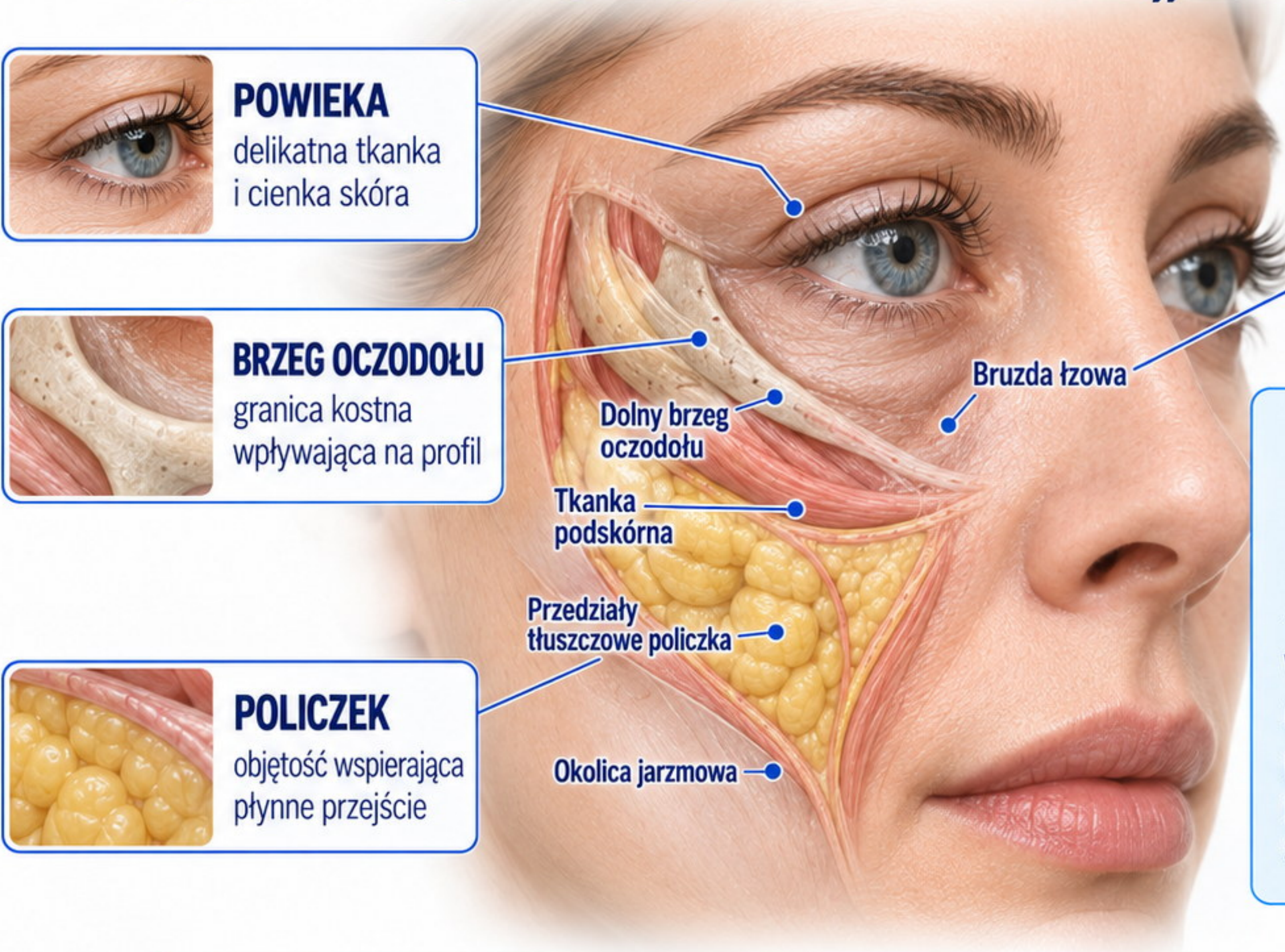
POLICZEK

objętość wspierająca
płynne przejście

BRUZDA

miejsce zagłębienia
i cienia

„ZAPADNIĘCIE” MOŻE BYĆ EFEKTEM RELACJI MIĘDZY KILKOMA STRUKTURAMI

Wrażenie utraty objętości pod okiem może wynikać z anatomii bruzdy, położenia kości, zmniejszonej objętości policzka lub kontrastu z uwypukleniem sąsiednich tkanek.

Oceniaj cały profil powieka–policzek, nie tylko jeden punkt zagłębienia.

CIENKA SKÓRA A WIDOCZNOŚĆ NACZYŃ

Naskórek

zewnątrzną warstwę skóry, cienką i przezroczystą

Skóra właściwa

cienką warstwę zawierającą naczynia i włókna podporowe

Drobne naczynia podskórne

żyłki i naczynia włosowate widoczne przez cienką skórę

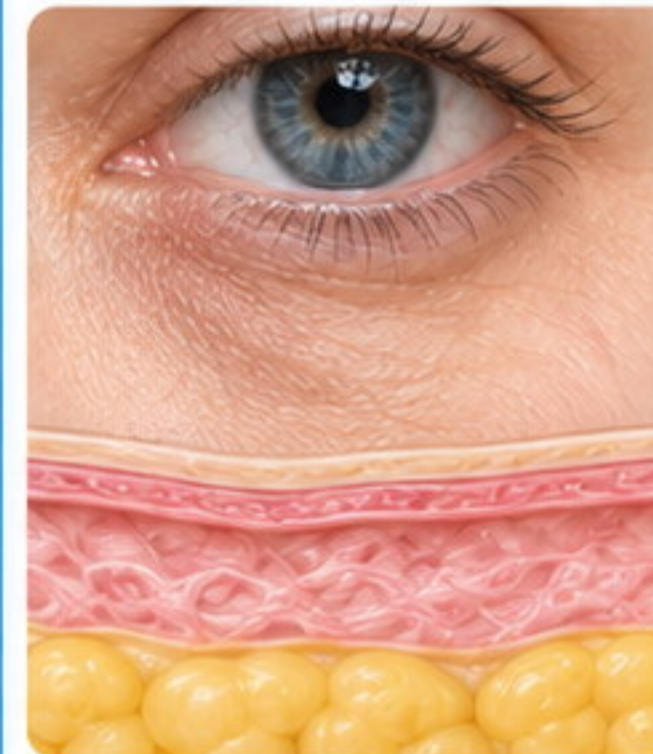
Tkanki głębsze

tkanka tłuszczowa i struktury położone głębiej

KOLOR MOŻE POCHODZIĆ SPOD SKÓRY

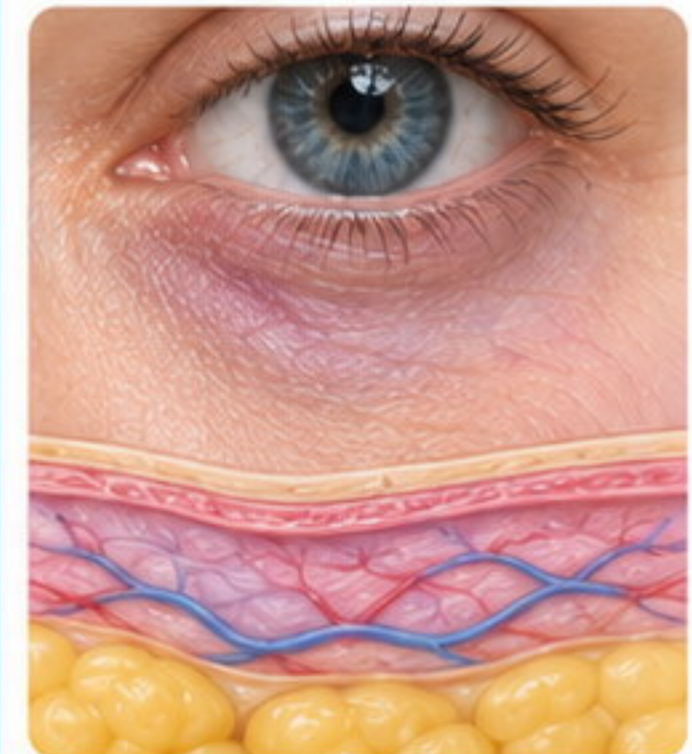
W cienkiej skórze okolicy okołoczodołowej naczynia i tkanki położone głębiej mogą wpływać na postrzegany kolor powierzchni.

SKÓRA GRUBSZA

Mniejsza widoczność struktur pod skórą.

SKÓRA CIĘNSZA

Większa widoczność naczyń i tkanek głębszych.

Ciemniejszy odcień nie zawsze oznacza zwiększoną pigmentację.

MIMIKA A OKOLICA OKOŁOOCZODŁOWA

SPOCZYNEK

Twarz w neutralnym wyrazie

Położenie brwi naturalne

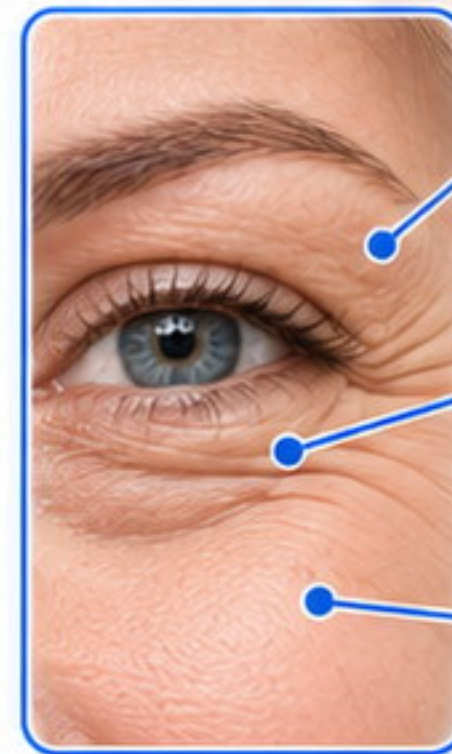
Widoczność fałdu umiarkowana

Dolna powieka gładka

Przejęcie powieka-policzek łagodne

UŚMIECH

Aktywacja mięśni policzkowych

Zmarszczki boczne bardziej widoczne

Dolna powieka uniesiona

Przejęcie powieka-policzek bardziej zaznaczone

MOCNE ZAMKNIĘCIE OCZU

Aktywacja mięśnia okrężnego oka

Zmarszczki boczne maksymalnie widoczne

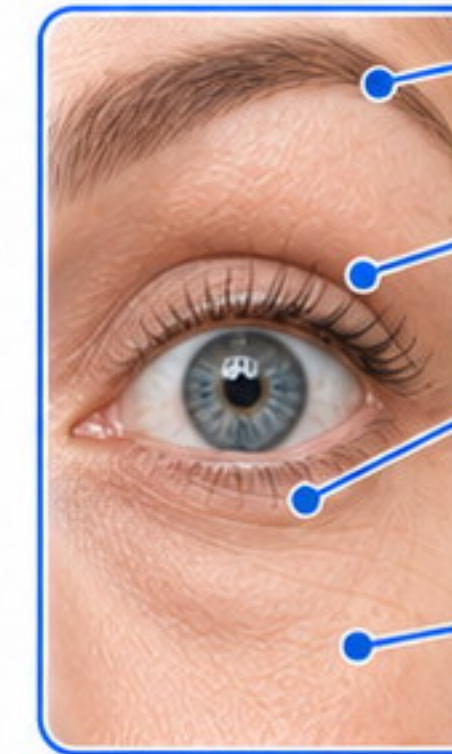
Widoczność fałdu zwiększona

Dolna powieka wyraźnie uniesiona

Przejęcie powieka-policzek zaznaczone

UNIESIENIE BRWI

Aktywacja mięśnia czołowego

Położenie brwi wyżej

Widoczność fałdu zwiększona

Dolna powieka może być bardziej napięta

Przejęcie powieka-policzek wygładzone

TWARZ JEST DYNAMICZNA

To, co wygląda harmonijnie w spoczynku, może zachowywać się inaczej podczas mimiki. Dlatego konsultacja powinna uwzględniać ruch tkanek.

Ocena statyczna i dynamiczna pokazują dwa różne aspekty tej samej anatomii.

ZMARSZCZKI „KURZE ŁAPKI” — SKĄD SIĘ BIERĄ?

SPOCZYNEK

UŚMIECH / SKURCZ

MOCNIEJSZY SKURCZ

KURZE ŁAPKI SĄ W DUŻEJ MIERZE ZMARSZCZKOWATE

Powstają w związku z ruchem mięśnia okrężnego oraz właściwościami skóry w bocznej części oczodołu.

CO WARTO ODRÓŻNIĆ?

- mięsień okrężny oka
- kąt boczny
- skóra okolicy skroniowej
- kierunek fałdów podczas skurczu

Zmarszczka dynamiczna i nadmiar skóry powieki to dwa różne problemy

CO POPRAWIA KONTUR, A CO JAKOŚĆ SKÓRY

KONTUR

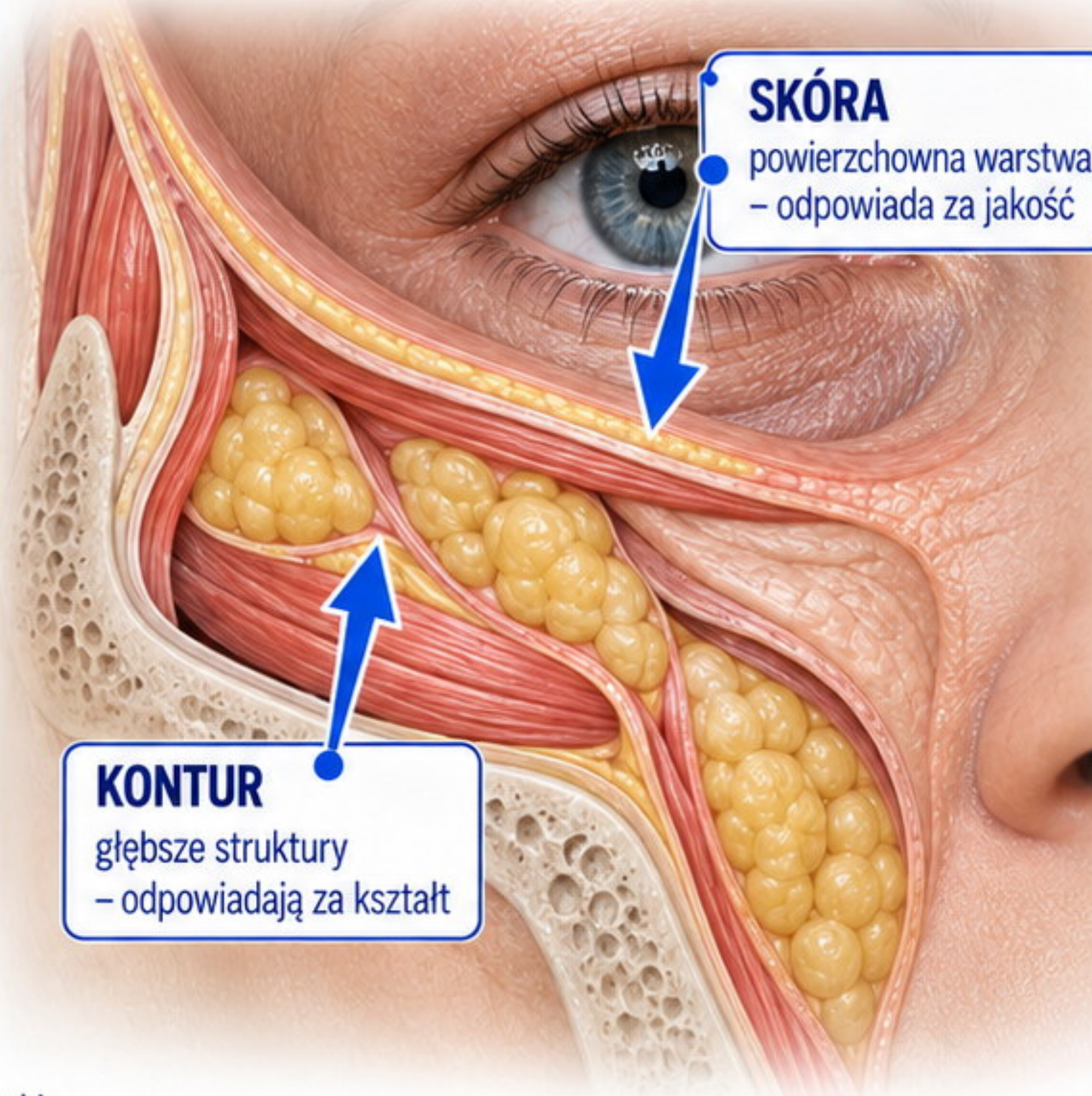
- skórę w nadmiarze
- tłuszcz
- położenie powieki
- bruzdę łzową
- policzek
- podparcie

Zmiany konturu mogą prowadzić do cieni, zagłębień i utraty młodzieńczego wyglądu.

KSZTAŁT I POWIERZCHNIA TO DWA RÓŻNE CELE

Jedna procedura może poprawiać przede wszystkim kontur, a inna przede wszystkim jakość skóry. W niektórych przypadkach oba cele mogą wymagać osobnego planowania.

SKÓRA

powierzchnowa warstwa
– odpowiada za jakość

KONTUR

głębsze struktury
– odpowiadają za kształt

JAKOŚĆ SKÓRY

- tekstura
- drobne linie
- pigmentacje
- fotouszkodzenie
- elastyczność

Zmiany jakości skóry wpływają na jej wygląd, gładkość, koloryt i zdolność do odbijania światła.

KONSULTACJA – JAK WYJAŚNIĆ PACJENTOWI, CO WIDZI

1 – PACJENT MÓWI

„Mam worki pod oczami.”

2 – POKAŻ STRUKTURY

tłuszcz + bruzda +
policzek + skóra

3 – NAZWIJ DOMINUJĄCY ELEMENT

np. wypukłość,
zagłębienie, tekstura

4 – WYJAŚNIJ GRANICE

co można zmienić i czego
dana procedura nie obejmuje

NAJPIERW POKAŻ. POTEM WYJAŚNIJ.

Diagram może zamienić abstrakcyjne pojęcie w konkretny obraz i ułatwić pacjentowi zrozumienie różnicy między skórą, tłuszczem, cieniem i podparciem.

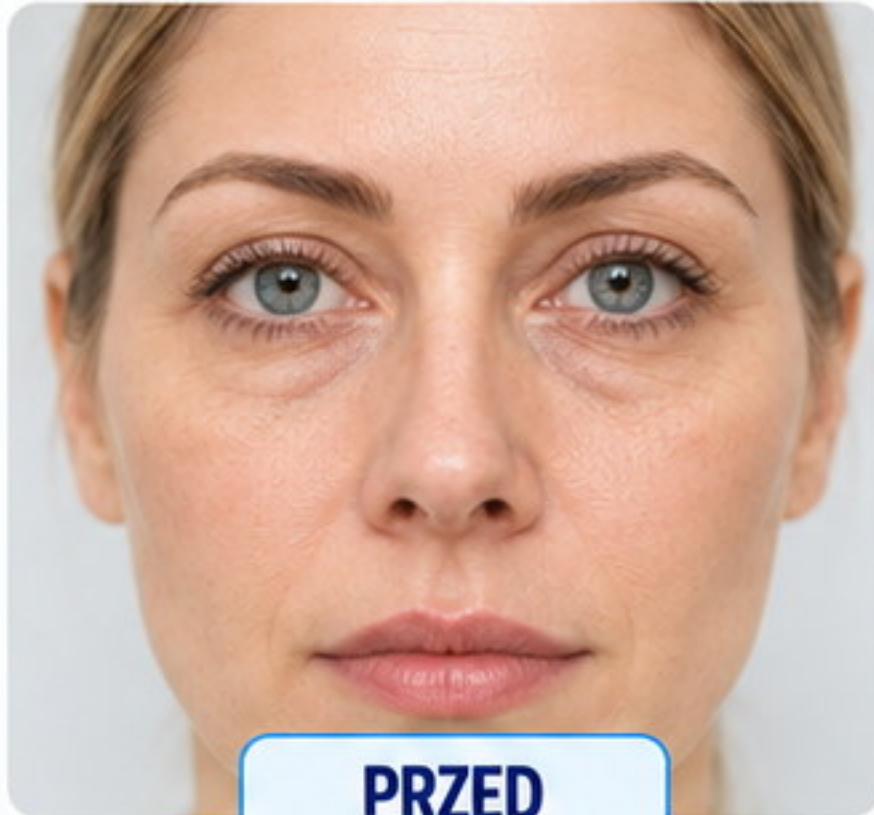
Przejrzysta konsultacja zmniejsza ryzyko nieporozumień dotyczących oczekiwanego efektu.

PRZED I PO – JAK PRAWIDŁOWO PORÓWNYWAĆ ZDJĘCIA

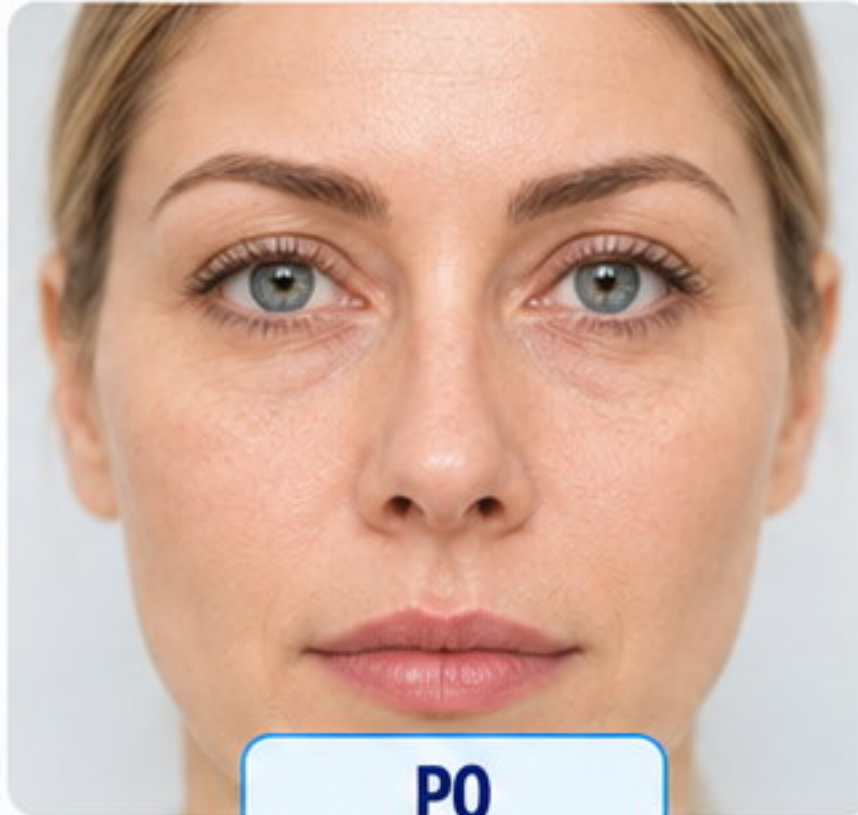

PORÓWNANIE WIARYGODNE

- ✓ podobne światło
- ✓ podobna pozycja głowy
- ✓ podobna odległość aparatu
- ✓ podobny wyraz twarzy

PRZED

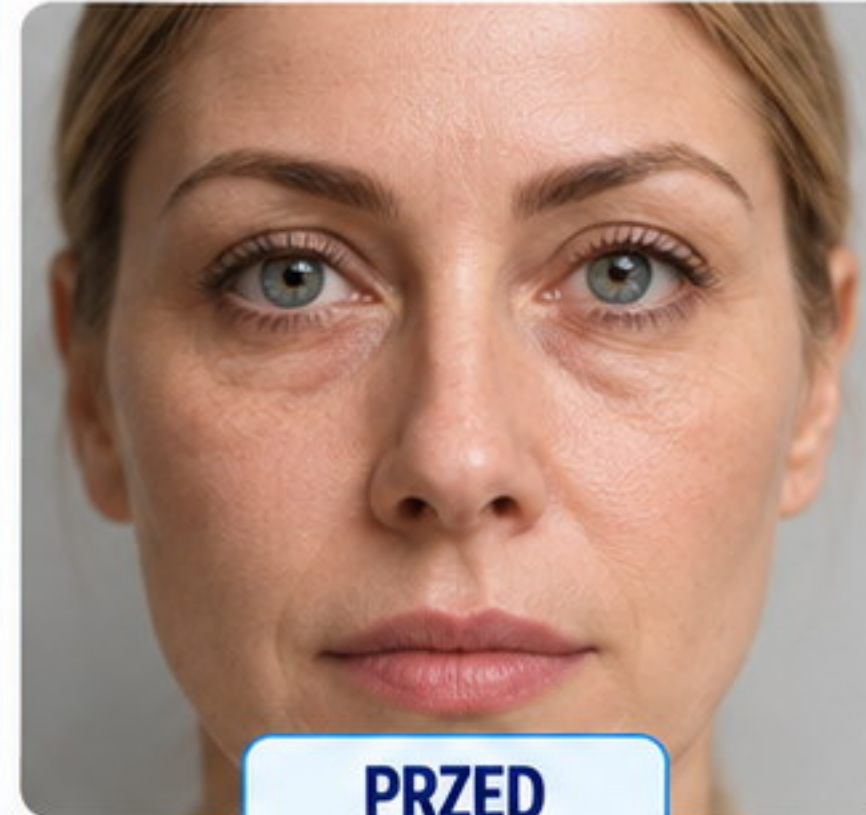

PO

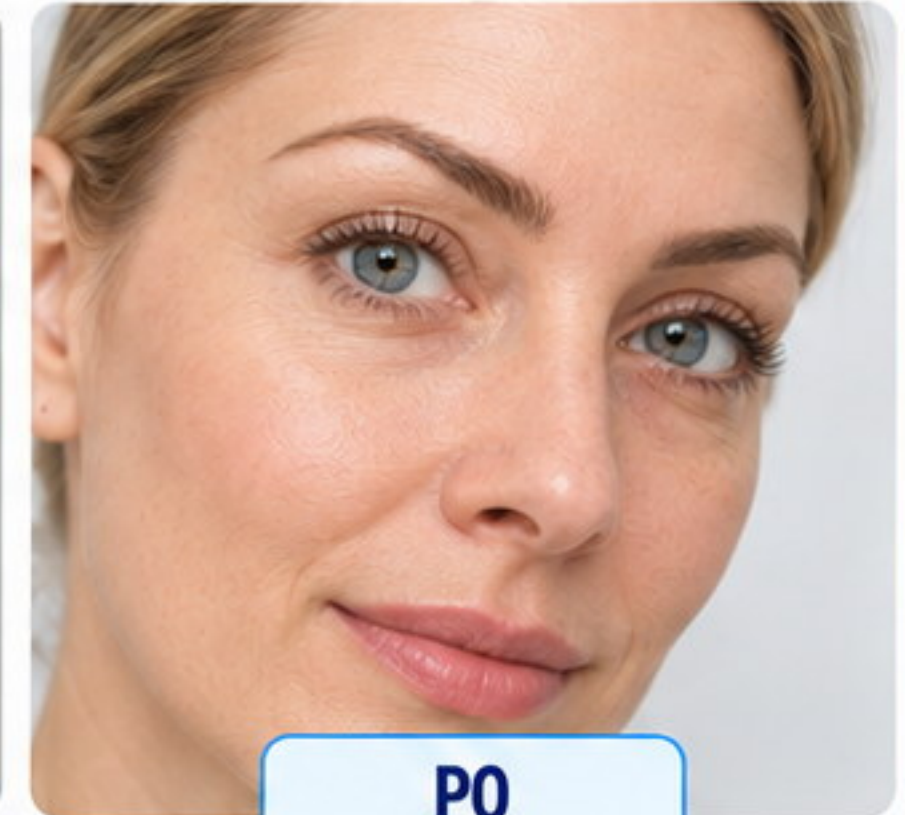

PORÓWNANIE MYLĄCE

- ✗ inne światło
- ✗ inny kąt kamery
- ✗ inna mimika
- ✗ inna pozycja brwi

PRZED

PO

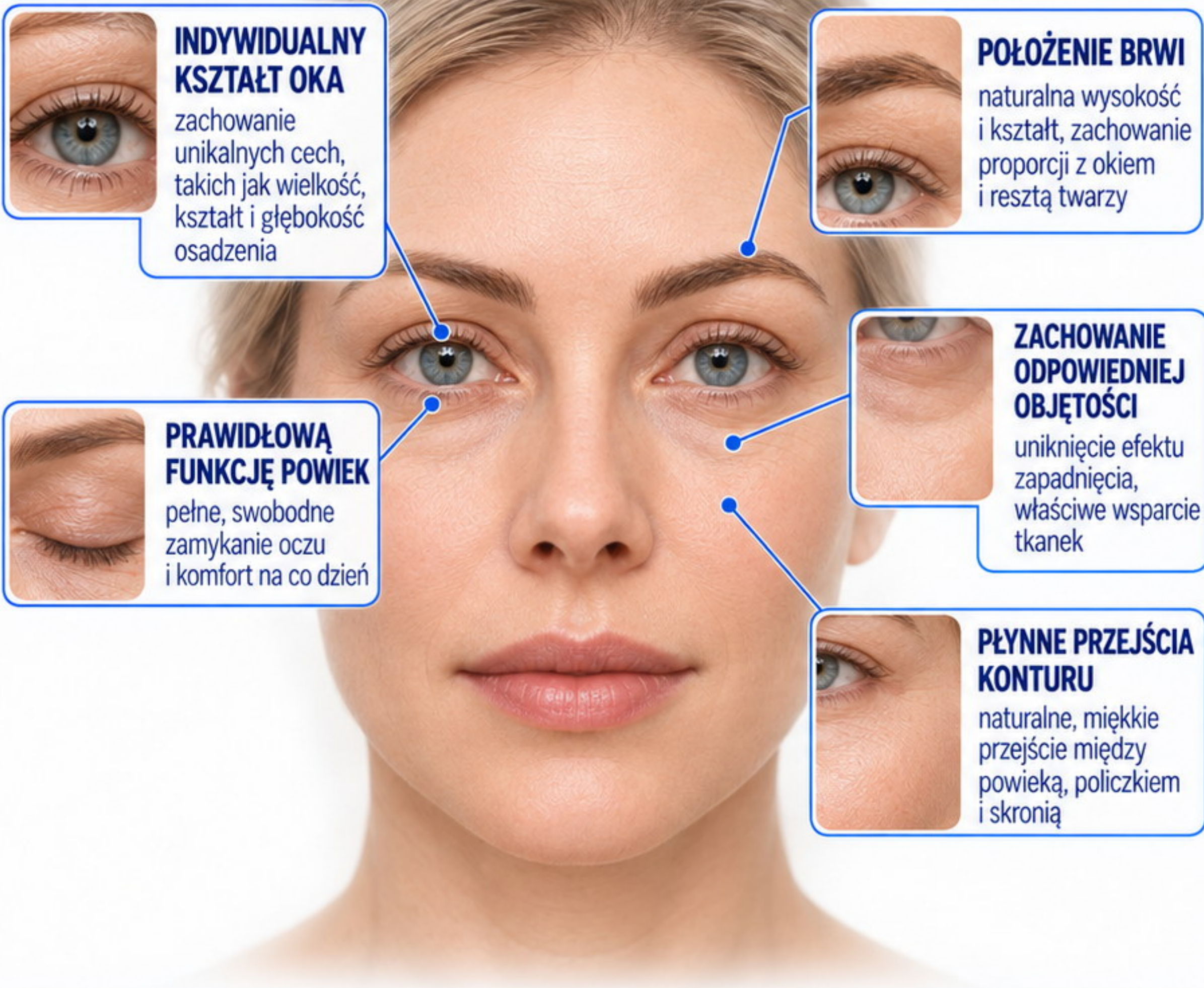
RÓŻNE ZDJĘCIA MOGĄ TWORZYĆ FAŁSZYWE WRAŻENIE ZMIANY

Oświetlenie, perspektywa i mimika mogą wyraźnie zmieniać widoczność bruzd, cieni, fałdów i asymetrii.

Porównuj warunki, zanim porównasz rezultat.

REALISTYCZNY EFEKT – CO OZNACZA „NATURALNIE”

INDYWIDUALNY KSZTAŁT OKA
zachowanie unikalnych cech, takich jak wielkość, kształt i głębokość osadzenia

POŁOŻENIE BRWI
naturalna wysokość i kształt, zachowanie proporcji z okiem i resztą twarzy

ZACHOWANIE ODPOWIEDNIEJ OBJĘTOŚCI
uniknięcie efektu zapadnięcia, właściwe wsparcie tkanek

PŁYNNE PRZEJŚCIA KONTURU
naturalne, miękkie przejście między powieką, policzkiem i skronią

PRAWIDŁOWĄ FUNKCJĘ POWIEK
pełne, swobodne zamykanie oczu i komfort na co dzień

NATURALNY ≠ IDENTYCZNY
Naturalność oznacza zgodność rezultatu z anatomią i proporcjami konkretnej twarzy, a nie odtworzenie jednego uniwersalnego wzorca.

HARMONIA Z TWARZĄ
Rezultat podkreśla naturalne rysy i wygląda spójnie z indywidualnymi cechami twarzy.

NADMIERNA UNIFIKACJA CECH
Zbyt ujednolicone rysy mogą prowadzić do nienaturalnego efektu i utraty indywidualnego charakteru twarzy.

Celem konsultacji jest zdefiniowanie efektu w konkretnych, możliwych do omówienia elementach.

5 OCZEKIWAŃ, KTÓRE WARTO DOPRECYZOWAĆ

01

CHCĘ WYGLĄDAĆ MŁODZIEJ

Co dokładnie oznacza „młódziej” dla pacjenta?

02

CHCĘ OTWORZYĆ SPOJRZENIE

Czy chodzi o skórę, brew, fałd czy położenie powieki?

03

CHCĘ USUNĄĆ CIENIE

Czy dominują pigmentacja, bruzda czy naczynia?

04

CHCĘ POZBYĆ SIĘ WORKÓW

Czy chodzi o tłuszcz, obrzęk, skórę czy kontrast konturu?

05

CHCĘ IDEALNEJ SYMETRII

Wyjaśnij naturalne różnice między stronami.

OGÓLNE OCZEKIWANIE TRZEBA ZAMIENIĆ W KONKRETNY CEL

Im dokładniej określony problem, tym łatwiej omówić możliwości, ograniczenia i realny zakres zmiany.

CZEGO BLEFAROPLASTYKA NIE ROZWIĄZUJE AUTOMATYCZNIE

Granice zabiegu są częścią świadomego planowania i realistycznych oczekiwań.

DALEJ: EDUKACJA PACJENTA, REKONWALESCENCJA I ZAMKNIĘCIE BIBLIOTEKI

REKONWALESCENCJA – JAK WYJAŚNIĆ PACJENTOWI ZMIANY W CZASIE

WCZESNY ETAP

- obrzęk
- zasinienie
- większa widoczność blizny

ETAP PRZEJŚCIOWY

- stopniowe zmniejszanie obrzęku
- bardziej czytelny kontur
- możliwa asymetria przejściowa

STABILIZACJA

- mniejsza zmienność tkanek
- bardziej naturalny fałd i kontur

DOJRZEWANIE

- dalsza ewolucja blizny
- stabilniejszy wygląd

REKONWALESCENCJA TO PROCES, NIE JEDEN MOMENT

Wygląd powiek zmienia się wraz z ustępowaniem obrzęku i przebudową tkanek. Wczesny obraz nie powinien być traktowany jako rezultat końcowy.

Porównuj kolejne etapy, zamiast oceniać rezultat na podstawie jednego dnia.

CO JEST TYPOWE W GOJENIU, A CO WYMAGA KONTAKTU Z LEKARZEM

CZĘSTO SPOTYKANE

OBRZĘK

Zwykle największy w pierwszych dniach, stopniowo ustępuje.

ZASINIENIE

Zmienia kolor w czasie i samo się wchłania.

NIEWIELKA ASYMETRIA

Częsta we wczesnym okresie gojenia, zwykle się wyrównuje.

UCZUCIE NAPIĘCIA

Wynika z procesu gojenia i stopniowo maleje.

PRZEJŚCIOWA ZMIANA CZUCIA

Może występować drętwienie lub mrowienie, zwykle ustępuje.

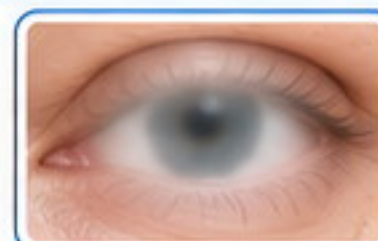

WIĘKSZA WIDOCZNOŚĆ BLIZNY NA POCZĄTKU

Blizna jest bardziej widoczna w pierwszych tygodniach, z czasem blednie.

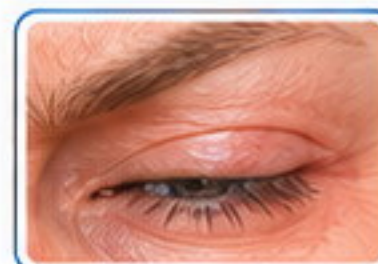

WYMAGA KONTAKTU / OCENY

NAGŁE POGORSZENIE WIDZENIA

Zamglenie, podwójne widzenie lub inne nagłe zmiany.

SILNY LUB SZYBKO NARASTAJĄCY BÓL

Ból, który nasila się mimo zaleceń lub pojawia się nagle.

GWAŁTOWNIE NARASTAJĄCY OBRZĘK

Wyraźnie większy obrzęk, zwłaszcza jednostronny.

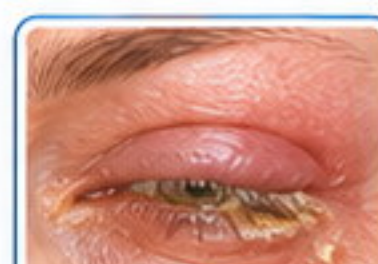
NASILONE PROBLEMY Z DOMYKANIEM OKA

Utrzymujące się trudności z pełnym zamknięciem powieki.

WYRAŹNE POGORSZENIE POŁOŻENIA POWIEKI

Opadanie powieki lub inna zauważalna zmiana jej pozycji.

NASILAJĄCE SIĘ OBJAWY INFЕКCJI

Zaczerwienienie, ucieplenie, wydzielina lub gorączka.

PACJENT POWINIEN WIEDZIEĆ, NA CO ZWRACAĆ UWAGĘ

Jasne instrukcje zmniejszają niepewność i pomagają szybciej rozpoznać sytuacje wymagające profesjonalnej oceny.

KONSULTACJA PRZED ZABIEGIEM — 7 ELEMENTÓW DOBREJ ROZMOWY

01

01 — CO PACJENT CHCE ZMIEŃCIĆ

nazwanie głównej potrzeby

02 — CO WIDZIMY

anatomia i funkcja

03 — CO JEST PRZYCZYNĄ

skóra, tłuszcz, brew,
podparcie, cień, pigment

04 — CO MOŻNA REALNIE POPRAWIĆ

konkretny cel

05 — CZEGO PROCEDURA NIE OBEJMUJE

jasne granice

06 — JAK WYGLĄDA GOJENIE

przebieg zmian

07 — KIEDY SZUKAĆ POMOCY

objawy alarmowe

DOBRA KONSULTACJA ŁĄCZY EDUKACJĘ I REALISTYCZNE OCZEKIWANIA

Pacjent powinien rozumieć nie tylko „co”, ale również „dlaczego” i „czego się spodziewać”.

JAK UŻYWAĆ DIAGRAMU PODCZAS KONSULTACJI

KROK 1 – POKAŻ OBSZAR

wyberz diagram odpowiadający problemowi pacjenta

KROK 2 – NAZWIJ STRUKTURĘ

np. skóra, tłuszcz, brew, bruzda, więzadło

KROK 3 – POKAŻ RELACJĘ

wyjaśnij, jak struktura wpływa na wygląd

KROK 4 – USTAL GRANICE

pokaż, czego wybrana procedura może i nie może zmienić

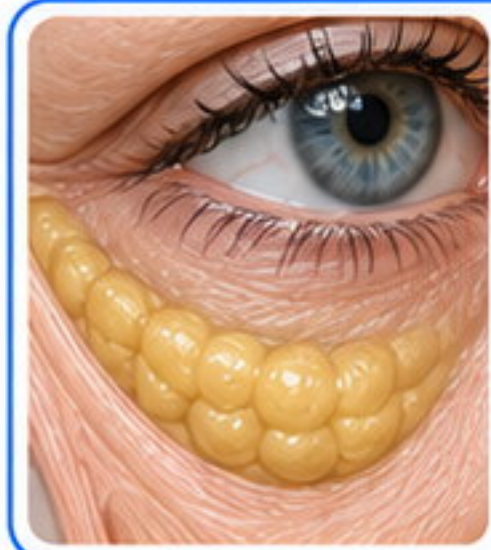
JEDEN DOBRY OBRAZ MOŻE ZASTĄPIĆ DŁUGIE WYJAŚNIENIE

Diagram pomaga prowadzić rozmowę w sposób konkretny, uporządkowany i łatwiejszy do zapamiętania dla pacjenta.

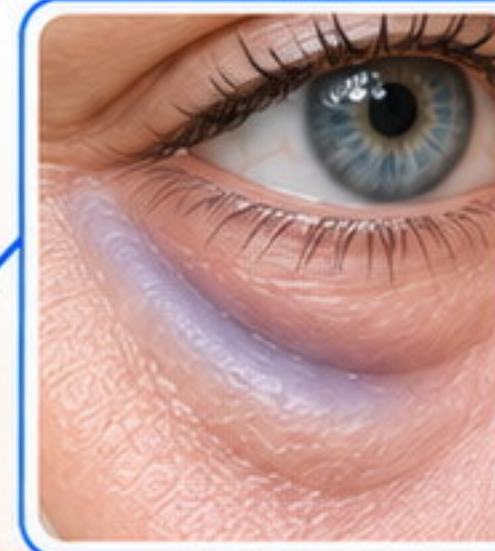

Używaj diagramu jako narzędzia edukacyjnego, nie jako obietnicy rezultatu.

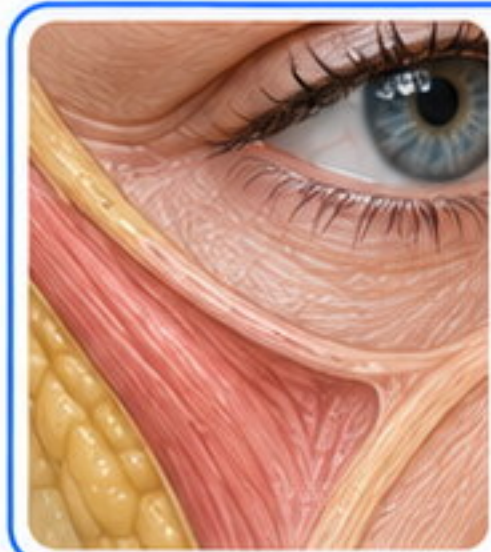
PACJENT PYTA: „DLACZEGO MAM WORKI POD OCZAMI?”

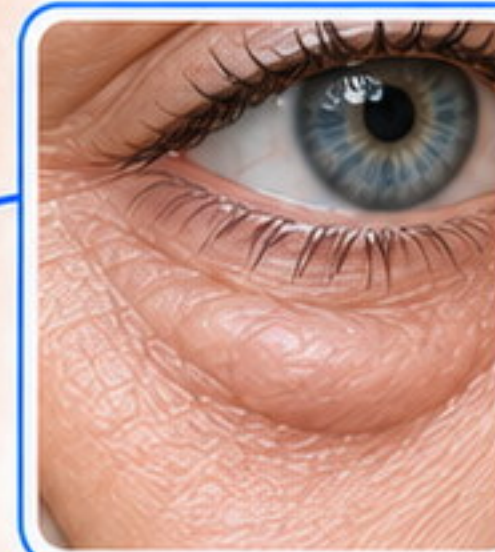
**UWYPUKLENIE
TŁUSZCZU**
większa wypukłość

BRUZDA ŁZOWA
zagłębienie
zwiększające
kontrast

**UTRATA OBJĘTOŚCI
POLICZKA**
słabsze podparcie
przejęcia

SKÓRA / OBRZĘK
zmiana powierzchni
lub objętości
miękkich tkanek

„WORKI” TO OPIS WYGLĄDU — NIE JEDNA STRUKTURA

U jednego pacjenta może dominować tłuszcz, u innego bruzda, a u kolejnego kilka mechanizmów jednocześnie.

„Najpierw sprawdzimy, który element jest u Ciebie dominujący.”

PACJENT PYTA: „DLACZEGO WYGLĄDAM NA ZMĘCZONEGO?”

„ZMĘCZONY WYGLĄD” JEST WRAŻENIEM ZŁOŻONYM

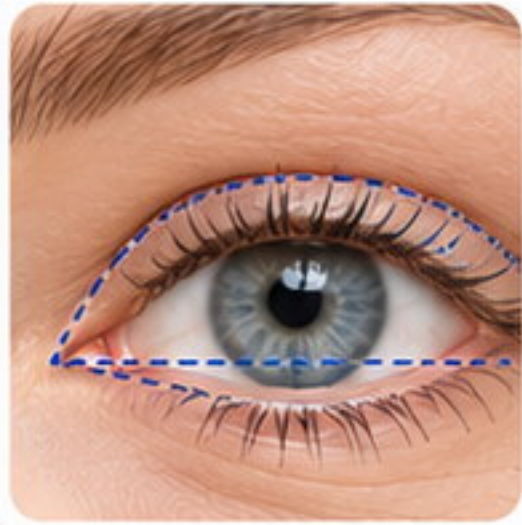
To, co pacjent opisuje jako zmęczenie, może wynikać z kilku różnych elementów okolicy okołoczodołowej.

KLUCZOWY WNIOSEK

Dopiero po rozdzieleniu tych elementów można sensownie omówić możliwości poprawy.

PACJENT PYTA: „CZY BĘDĘ WYGLĄDAĆ NATURALNIE?”

1. ZACHOWANIE KSZTAŁTU OKA

niepotrzebna zmiana osi lub charakteru spojrzenia nie jest celem samym w sobie

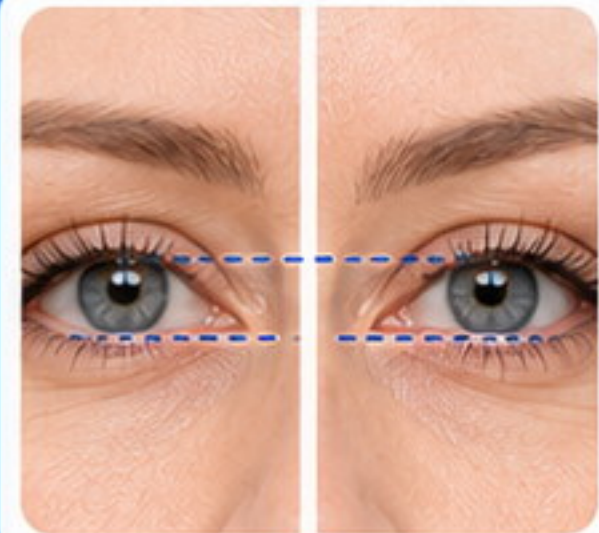
2. ZACHOWANIE FUNKCJI

mruganie i domykanie pozostają priorytetem

3. ZACHOWANIE ODPOWIEDNIEJ OBJĘTOŚCI

unikanie nadmiernie „pustego” konturu

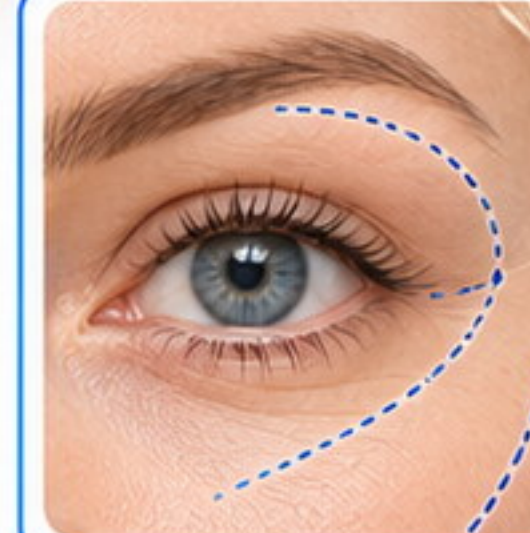
4. SZACUNEK DLA ASYMETRII

nie obiecywać matematycznej identyczności

NATURALNOŚĆ TO HARMONIA, NIE MAKSYMALNA ZMIANA

Najlepsze efekty wyglądają naturalnie, bo są dopasowane do Ciebie.

5. ZGODNOŚĆ Z CAŁĄ TWARZĄ

powieki powinny harmonizować z brwią, oczodołem i policzkiem

10 PYTAŃ, KTÓRE PACJENT POWINIEN ZROZUMIEĆ PRZED ZABIEGIEM

1

Co dokładnie chcemy poprawić?

2

Która struktura odpowiada za problem?

3

Czy występuje asymetria przed zabiegiem?

4

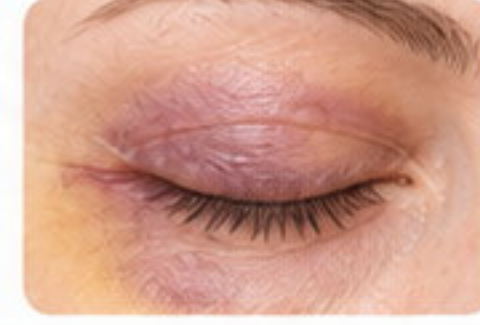
Jakie są realne możliwości poprawy?

5

Jakie są ograniczenia procedury?

6

Jak może wyglądać wczesne gojenie?

7

Jakie zmiany mogą być przejściowe?

8

Które objawy wymagają pilnej oceny?

9

Kiedy rezultat można oceniać bardziej wiarygodnie?

10

Czy pacjent rozumie cały plan i jego granice?

ŚWIADOMA DECYZJA ZACZYNA SIĘ OD ZROZUMIENIA

Im mniej niedopowiedzeń przed zabiegiem, tym większa przejrzystość późniejszej oceny rezultatu.

150 DIAGRAMÓW – MAPA CAŁEJ BIBLIOTEKI

01

ANATOMIA

25 diagramów

02

OCENA I PLANOWANIE

25 diagramów

03

POWIEKA GÓRNA

25 diagramów

04

POWIEKA DOLNA I KOMPLEKS BOCZNY

25 diagramów

05

BEZPIECZEŃSTWO I GOJENIE

25 diagramów

06

KONSULTACJA I EDUKACJA

25 diagramów

150

PROFESJONALNYCH
DIAGRAMÓW
BLEFAROPLASTYKI

ANATOMIA → OCENA → PLAN → FUNKCJA → BEZPIECZEŃSTWO → KOMUNIKACJA

Biblioteka została zaprojektowana tak, aby można było szybko znaleźć diagram odpowiadający konkretnemu problemowi klinicznemu lub pytaniu pacjenta.

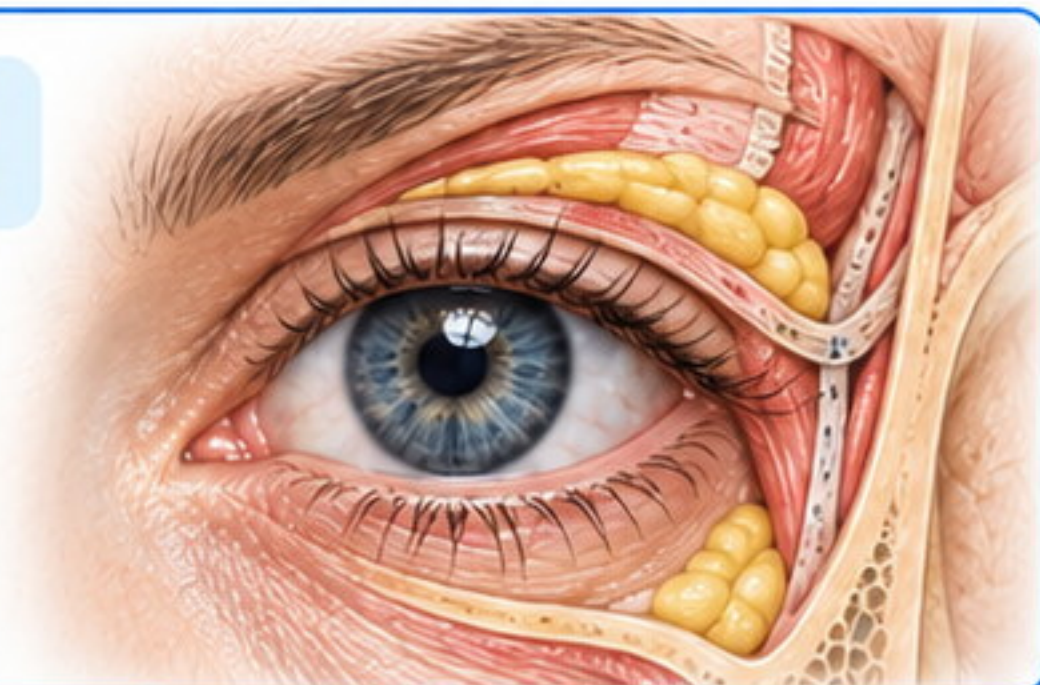

Nie musisz pamiętać wszystkiego – wystarczy wiedzieć, gdzie znaleźć właściwy obraz.

OSTATNI DIAGRAM – OD WIEDZY DO LEPSZEJ KOMUNIKACJI

1 – ZOBACZ

Szczegółowa anatomia i struktury, które mają znaczenie, widoczne w przejrzysty sposób.

2 – ZROZUM

Analiza i powiązanie anatomii z funkcją i planowaniem zabiegu.

3 – WYJAŚNIJ

Wykorzystaj diagramy, aby w prosty i zrozumiały sposób omówić plan i oczekiwane efekty z pacjentem.

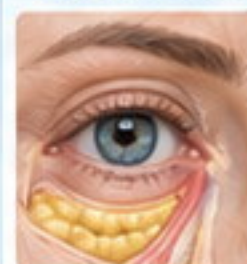

Dobra komunikacja zaczyna się od dobrego zrozumienia.

Gdy anatomia, funkcja i plan są przedstawione wizualnie, złożone zagadnienia stają się łatwiejsze do omówienia – zarówno podczas nauki, jak i w konsultacji z pacjentem.

6 MODUŁÓW – JEDNA SPÓJNA CAŁOŚĆ

1. ANATOMIA

2. FUNKCJA

3. PLANOWANIE

4. TECHNIKI

5. EFEKTY

6. KONSULTACJA

**UŻYWAJ DIAGRAMÓW, ABY UCZYĆ SIĘ,
PORZĄDKOWAĆ MYŚLENIE I WYJAŚNIAĆ JAŚNIEJ.**

KONIEC BIBLIOTEKI – 150/150